

3 0081 009 156 740

Central Library
JOINT UNIVERSITY
LIBRARIES

NASHVILLE TENNESSEE

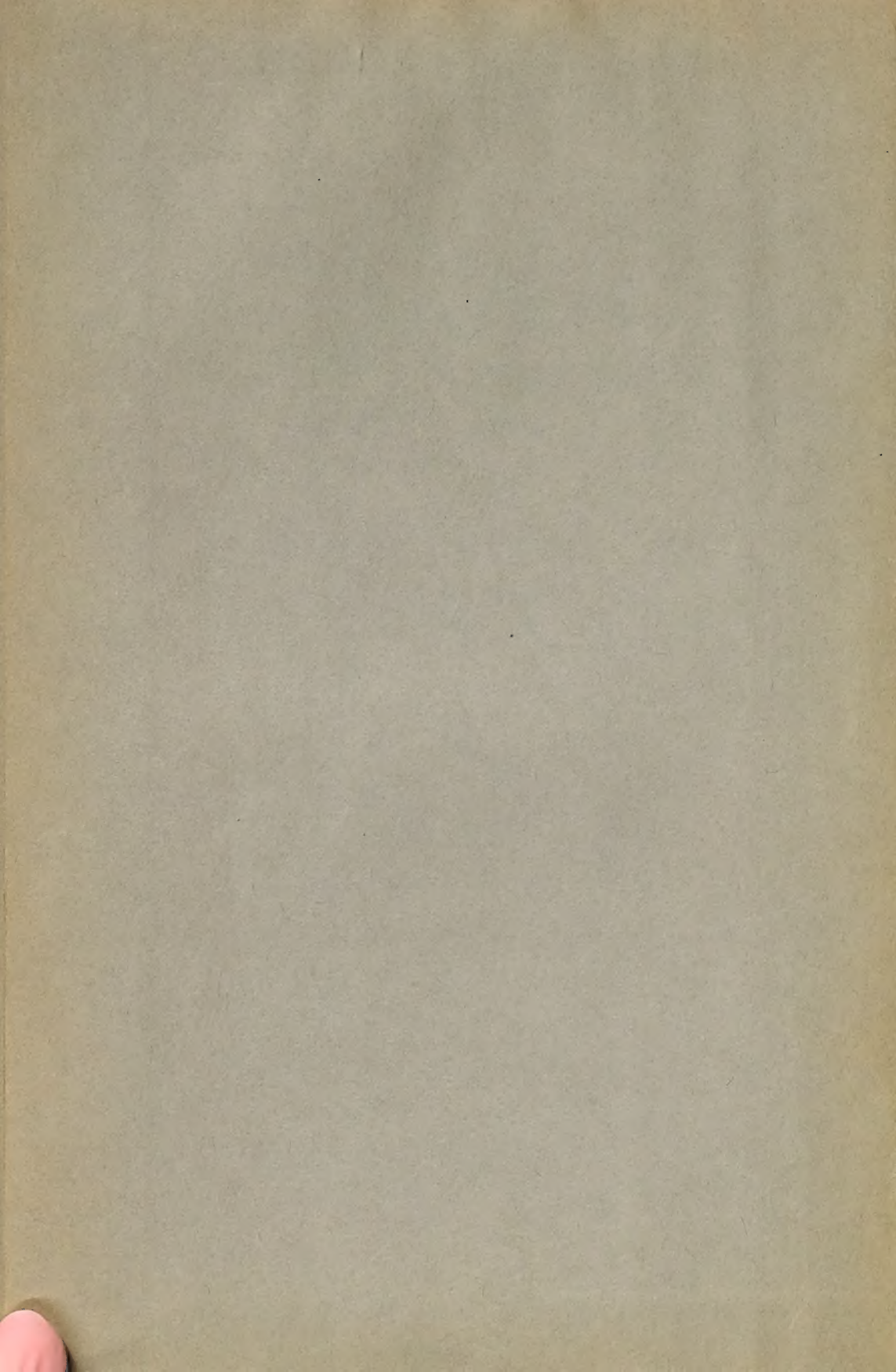

PA 307856
3490
.J3
v.2B
pt.3

JUL-0257

Date Due

FE 23 53			
~~10 23 53~~			
08 JUN CR			
<i>[Signature]</i>			
Rerd.			
<i>[Signature]</i>			
JUN 2 1977			
JUN 2 1977			
RETURNED			
FEB 17 1984			
FEB 16 1984			
Demco 293-5			

DIE FRAGMENTE
DER
GRIECHISCHEN HISTORIKER

(F GR HIST)

VON

FELIX JACOBY

ZWEITER TEIL
ZEITGESCHICHTE

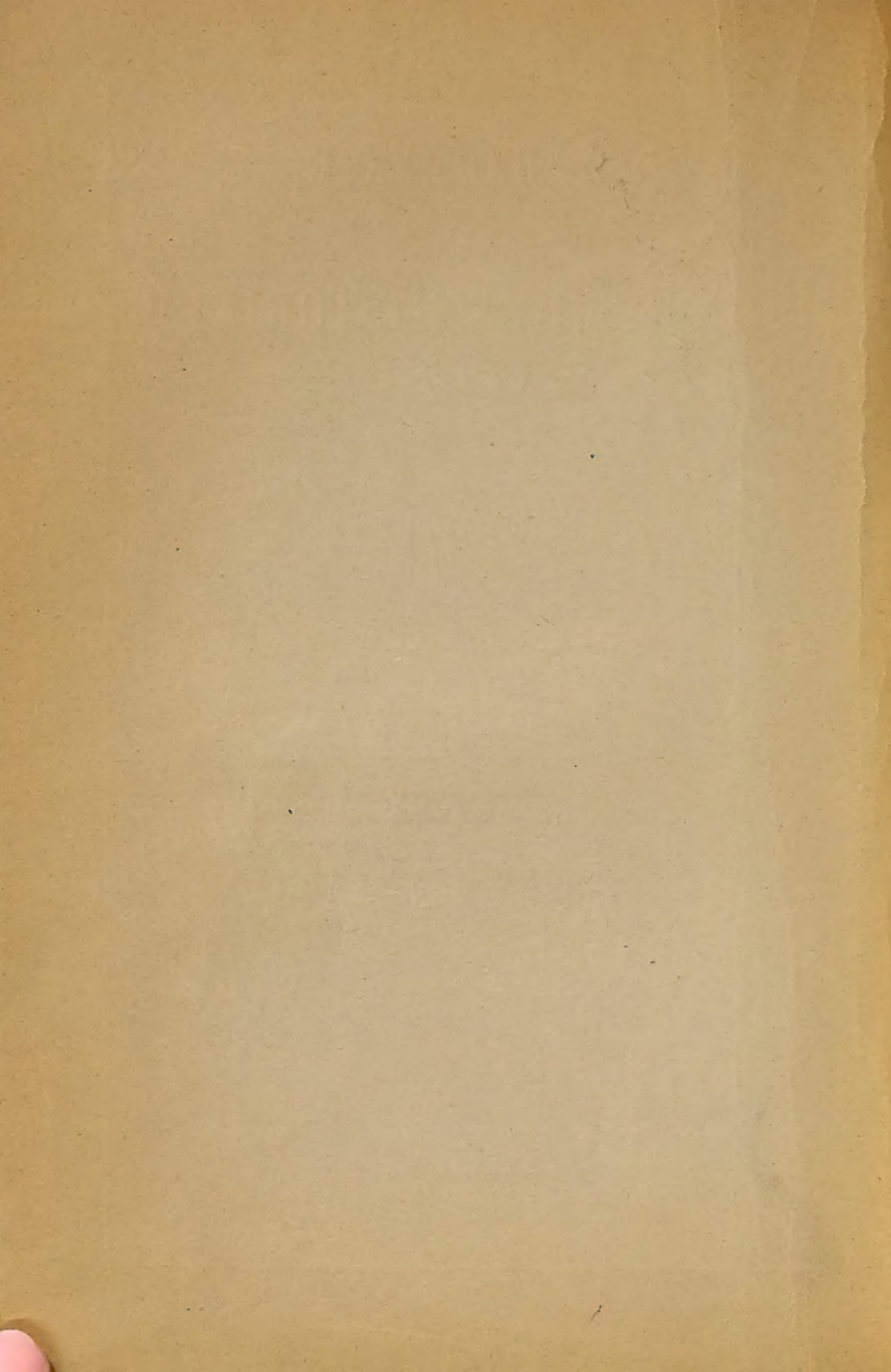
B.
SPEZIALGESCHICHTEN, AUTOBIOGRAPHIEN
UND MEMOIREN. ZEITTAFELN

Dritte Lieferung:
HISTORIKER DES HELLENISMUS UND
DER KAISERZEIT. CHRONOGRAPHEN

p. 833-1257
Item 154-261

BERLIN
WEIDMANNSCHE BUCHHANDLUNG
1929

PA

307856

3490

J3

v. 2B

Pl. 3

d) DIE DIADOCHEN. PYRRHOS.

154. HIERONYMOS VON KARDIA.

T

1 SUID. s. Ἱερώνυμος Καρδιανός· ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα
 5 συνέγραψε. Καρδία δὲ ὄνομα πόλεως.

2 [LUKIAN.] Macrob. 22 (= PHLEGON 257 F 37 c. II): Ἱερώνυμος
 δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα
 ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὥς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Περὶ
 τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν (86 F 4) λέγει· καὶ θανυμάζει γε τὸν ἄνδρα ὡς μέχρι
 10 τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις καὶ πᾶσι τοῖς
 αἰσθητηρίοις, μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἑλλειπῇ.

3 DIOD. XVIII 42, 1: μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Εὐμένης πρὸς τὸν Ἀντί-
 πατρον πρεσβευτὰς ἀπέστειλε περὶ τῶν ὁμολογιῶν (a. 320), ὣν ἦν ἡγού-
 μενος Ἱερώνυμος ὁ τὰς τῶν Διαδόχων Ἱστορίας γεγραφώς.

15 4 — XVIII 50, 4 (a. 319/8): ταῦτα δὲ διανοηθεὶς (sc. ὁ Ἀντίγονος)
 Ἱερώνυμον μὲν τὸν τὰς Ἱστορίας γράψαντα μετεπέμψατο, φίλον ὄντα
 καὶ πολίτην Εὐμένους τοῦ Καρδιανοῦ τοῦ συμπεφευγότος εἰς τὸ χωρίον
 τὸ καλούμενον Νῶρα. τοῦτον δὲ μεγάλας δωρεαῖς προκαλεσάμενος
 ἐξαπέστειλε πρεσβευτὴν πρὸς τὸν Εὐμένην PLUT. Eum. 12.

20 5 — XIX 44, 3 (a. 316/5): nach der gefangennahme des
 Eumenes ἀνήχθη δ' ἐν τοῖς τραυματίαις αἰχμάλωτος καὶ ὁ τὰς Ἱστορίας
 συνταξάμενος Ἱερώνυμος ὁ Καρδιανός, ὃς τὸν μὲν ἔμπροσθεν χρόνον
 ἐπ' Εὐμένους τιμώμενος διετέλεσεν, μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐπ'
 Ἀντιγόνου ἐτύγχανε φιλανθρωπίας καὶ πίστεως.

25 6 — XIX 100, 1—3 (a. 312/1): ὁ δ' Ἀντίγονος ἐπανελθόντος
 τοῦ Δημητρίου καὶ τὰ κατὰ μέρος τῶν πεπραγμένων ἀπαγγέλλαντος ἐπὶ
 μὲν τῇ συνθήσῃ τῇ πρὸς τοὺς Ναβαταίους ἐπετίμησεν αὐτῷ ἐπὶ
 δὲ τῷ κατασέψασθαι τὴν λίμνην (F 5—6) καὶ δοκεῖν εὐρηγμέναι τινὰ
 τῇ βασιλείᾳ πρόσοδον ἐπαινέσας ἐπὶ μὲν ταύτης ἐπιμελητὴν ἔταξεν

4 (ἱστορικός·) ὃς? ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ Leopardi (vgl. F 3 Περδίκκας δέ,
 ὃς ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ τῆς Μακεδόνων ἦρχεν) ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ V ἐπ' Ἀλεξανδρείᾳ cett
 18 προκαλεσάμενος F 21 τραυματίας: ἐαλωκόσι F 27 Ναβαταῖους: νομάδας F

Recat Mr 8-8-60

Ἰερώνυμον τὸν τὰς Ἱστορίας συγγράψαντα (F 6). τούτῳ δὲ συνετέτακτο πλοῖα παρασκευάσασθαι καὶ πᾶσαν τὴν ἄσφαλλον ἀναλαβόντα συνάγειν εἰς τινα τόπον. οὐ μὴν ἀπέβη γε καὶ τὸ τέλος κατὰ τὴν ἐλπίδα τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον· οἱ γὰρ Ἀραβες συστραφέντες εἰς ἑξαμισχλίους, ἐπιπλεύσαντες ἐν ταῖς δέσμασι ἐπὶ τοὺς ἐν τοῖς πλοίοις, σχεδὸν ἅπαντας κατετόξευσαν. ἐξ οὗ δὴ συνέβη τὸν Ἀντίγονον ἀπογνῶναι τὰς προσόδους ταύτας διὰ τὸ γεγονὸς παράπτωμα καὶ διὰ τὸ τὸν νοῦν ἔχειν πρὸς ἑτέροις μεῖζοσι.

7 [LUKIAN.] Macrob. 11 (= F 8): ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ (sc. Ἀντιγόνῳ, bei Ipsos a. 301) Ἰερώνυμος.

8 PLUT. Demetr. 39, 3—7: ὡς δὲ ταῖς Θήβαις ἐπαγαγὼν τὰς μηχανὰς ὁ Δημήτριος (a. 293) ἐπολιόρχει καὶ φοβηθεὶς ὑπεξῆλθεν ὁ Κλεώνυμος, καταπλαγέντες οἱ Βοιωτοὶ παρέδωκαν ἑαυτούς. ὁ δὲ ταῖς πόλεσιν ἐμβαλὼν φρουρὰν καὶ πρᾶξάμενος πολλὰ χρήματα καὶ καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπιμελητὴν καὶ ἄρμωστήν Ἰερώνυμον τὸν ἱστορικόν, ἔδοξεν ἡπίως κεχερῆ-
σθαι οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον ἀλίσκεται Λυσίμαχος ὑπὸ Δρομυχαίτου, καὶ πρὸς τοῦτο Δημητρίου κατὰ τάχος ἐξορμήσαντος ἐπὶ Θράκην ... πάλιν ἀπέστησαν οἱ Βοιωτοὶ ... ταχέως οὖν καὶ πρὸς ὁργὴν ἀναστρέψας ὁ Δημήτριος εὗρεν ἡττημένους ὑπὸ τοῦ παιδὸς Ἀντιγόνου μάχη τοὺς Βοιωτοὺς καὶ τὰς Θήβας αὐθις ἐπολιόρχει.

9 THEON VIT. ARAT. p. 147, 18 M: Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς, παρ' οἷ διέτριβεν αὐτὸς καὶ σὺν αὐτῷ Περσαῖος ὁ Στωϊκὸς καὶ Ἀνταγόρας ὁ Ρόδιος ... καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, ὡς αὐτὸς φησὶν ὁ Ἀντίγονος ἐν τοῖς ἱστορίαις Ἰερώνυμον.

10 DIOD. I 3, 3: τὸν δὲ τὴν ἐπιβολὴν ταύτης τῆς πραγματείας πεποιημένων οὐδεὶς προεβίβασε τὴν ἱστορίαν κατωτέρω τῶν Μακεδονικῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ εἰς τὰς Φιλίππου πράξεις, οἱ δ' εἰς τὰς Ἀλεξάνδρου, τινὲς δ' εἰς τοὺς διαδόχους ἢ τοὺς ἐπιγόνους (F 13) κατέστρεψαν τὰς συντάξεις.

11 PAUS. I 9, 8: ὁ δὲ Ἰερώνυμος οὗτος ἔχει μὲν καὶ ἄλλως δόξαν πρὸς ἀπέχθειαν γράψαι τῶν βασιλέων πλὴν Ἀντιγόνου, τούτῳ δὲ οὐ δικαίως χαρίζεσθαι. s. F 9; 15.

12 DION. HAL. De comp. verb. 4, 30: τοιγάρτοι τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οἷας οὐδεὶς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελθεῖν, Φύλαρχον λέγω Ἰερώνυμόν τε s. 76 T 10.

F

〈ΤΑ ΕΠΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ ΠΡΑΧΘΕΝΤΑ?〉

1 (Π 452) ATHEN. V 58 p. 217 DE: Περδίκκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελαίου βασιλεύει, ὡς μὲν ὁ Ἀκάνθιος φησὶν Νικομήδης (III), ἔτη μᾶ,

1 Ἰερώνυμον: Ἀντίγονον RX 3 τέλος <εἶλε> Rhodomanus 6 ταύτας
om RX 22 περὶ: apud quem Hieronimus vers Lat πρὸς Ruhnken περὶ
Ἰερωνύμου?

θεόπομπος (115 F 279) δὲ $\overline{\lambda\epsilon}$, Ἀναξιμένης (72 F 27) $\overline{\mu}$, Ἰερώννυμος $\overline{\kappa\eta}$, Μαρσύας (135—136 F 15) δὲ καὶ Φιλόχορος (III) $\overline{\kappa\gamma}$.

2 — V 40 p. 206 DE: γράφει οὖν ὁ Μοσχίων (III) οὕτως· a. 323/1
 Ἰοκλείδης μὲν ὁ Ἀθηνῆνσις (VI) θανατίζεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν
 Ῥοδίων πόλιν ὑπὸ Δημητρίου προσαχθείσῃ τοῖς τείχεσιν ἐλεπόλει,
 Τίμαιος (III) δ' ἐπὶ τῇ πυρᾷ τῇ κατασκευασθείσῃ Διονυσίῳ . . . ,
 καὶ Ἰερώννυμος ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς ἀρμαμάξης, ἥι συνέβαινε κοιμ-
 σθῆναι τὸ Ἀλεξάνδρου σῶμα, Πολύκλειτος (128 F 4) δὲ . . .

3 (1a) APPIAN. Mithrid. 8: Καππαδοκίας δὲ πρὸ μὲν Μακεδόνων a. 322
 οἵτινες ἦρχον, οὐκ ἔχω σαφῶς εἰπεῖν εἴτε ἰδίαν ἀρχὴν εἴτε Λαρεῖον
 κατήχουν. Ἀλέξανδρος δέ μοι δοκεῖ τοὺς ἄρχοντας τῶνδε τῶν ἔθνων
 ἐπὶ φόρῳ καταλιπεῖν, ἐπειγόμενος ἐπὶ Λαρεῖον. . . . Ἰερώννυμος
 δὲ οὐδ' ἐπιψαῦσαι τῶν ἔθνων δλως, ἀλλ' ἀνὰ τὴν παρά-
 λιον τῆς Παμφυλίας καὶ Κιλικίας ἐτέραν ὁδὸν ἐπὶ τὸν
 Λαρεῖον τραπέσθαι. Περδίκκας δέ, ὃς ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ τῆς Μακε-
 δόνων ἦρχεν, Ἀριαράθην Καππαδοκίας ἡγούμενον εἴτε ἀριστάμενον εἴτε
 τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ περιποιούμενος Μακεδόσιν, εἴλε καὶ ἐκρέμασε (F 4).
 καὶ ἐπέστησε τοῖς ἔθνεσιν Εὐμένη τὸν Καρδιανόν. Εὐμένους δὲ ἀναι-
 ρεθέντος διτε αὐτὸν οἱ Μακεδόνες εἵλοντο εἶναι πολέμιον, Ἀντίπατρος
 ἐπὶ τῷ Περδίκκῃ τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ γενομένης γῆς ἐπιτροπεύων,
 Νικάνορα ἔπεμψε Καππαδοκῶν σατραπεύειν. (9) Μακεδόνων δὲ οὐ πολὺ
 ὕστερον ἐς ἀλλήλους στασιασάντων, Ἀντίγονος μὲν ἦρχε Συρίας Λαομέδοντα
 ἐκβαλὼν, Μιθριδάτης δ' αὐτῷ συνῆν, ἀνὴρ γένους βασιλείου Περσικοῦ.
 καὶ ὁ Ἀντίγονος ἐνὺπνιον ἔδοξε πεδίον σπεῖραι χρυσίῳ, καὶ τὸ χρυσίον
 ἐκθερίσαντα τὸν Μιθριδάτην ἐς τὸν Πόντον οἴχεσθαι. καὶ ὁ μὲν αὐτὸν
 ἐπὶ τῷδε συλλαβὼν ἐβούλετο ἀποκτεῖναι, ὁ δ' ἐξέφυγε σὺν ἱππεῦσιν ἑξ,
 καὶ φραξάμενός τι χωρίον τῆς Καππαδοκίας, πολλῶν οἱ προσιόντων ἐν τῇ-
 δε τῇ Μακεδόνων ἀσχολίᾳ, Καππαδοκίας τε αὐτῆς καὶ τῶν ὁμόρων περὶ
 τὸν Πόντον ἔθνων κατέσχεν, ἐπὶ τε μέγα τὴν ἀρχὴν προαγαγὼν παισὶ
 παρέδωκεν (F 7). [[οἱ δ' ἦρχον ἕτερος μεθ' ἕτερον ἕως ἐπὶ τὸν ἔκτον
 ἀπὸ τοῦ πρώτου Μιθριδάτην, ὃς Ῥωμαίοις ἐπολέμησεν]].

4 (2) [LUKIAN.] Macrob. 13: Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν a. 3. 2
 βασιλεὺς δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὥς Ἰερώννυμος ἱστορεῖ.
 ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλέον διαγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκην
 μάχῃ ζωορηθεὶς ἀνεσκολοπίσθη.

5 (3a) PARADOX. Flor. De aq. mir. 33: Ἰερώννυμος ἱστόρησεν ἐν a. 315/2
 τῇ Ναβαταίων χώραι τῶν Ἀράβων εἶναι λίμνην πικράν, ἐν ἣι οὗτ'

13 (τῶνδε) τῶν Schweighaeuser ne has quidem gentes vers. Candidi
 15—16 τῶν Μακεδόνων Reiske 26 ἐβούλετο i conatus est Cand ἐβούλευν O
 (52*)

ἰχθῦς οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐνύδρων ζώων γίνεσθαι, ἀσφάλτου δὲ πλίνθους ἐξ αὐτῆς αἶρεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων.

6 (13) JOSEPH. c. Apion. I 213—214: *ὅτι δὲ οὐκ ἀγνοοῦντες* a. 315/2 *ἔτιοι τῶν συγγραφέων τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὸ φθόνου τινὸς ἢ δι' ἄλλας αἰτίας οὐχ ὑγιεῖς τὴν μνήμην παρέλιπον, τεκμήριον οἶμαι παρέξειν.* Ἰερώνυμος γὰρ ὁ τὴν Περὶ τῶν διαδόχων ἱστορίαν συγγεγραφὼς κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν ἦν Ἑκαταῖοι (III) χρόνον, φίλος δ' ὢν Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως τὴν Συρίαν ἐπετρόπευεν (T 6). ἀλλ' ὅμως Ἑκαταῖος μὲν καὶ βιβλίον ἔγραψεν περὶ ἡμῶν, Ἰερώνυμος δ' οὐδαμοῦ κατὰ τὴν ἱστορίαν
10 *ἐμνημόνευσε καίτοι σχεδὸν ἐν τοῖς τόποις διατετριφώς.*

7 (3) [LUKIAN.] Macrob. 13: *Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς* a. 302/1? *ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἰερώνυμος ἱστορεῖ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς.* s. F 3—4.

15 8 (4) — — 11: *Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος βασι-* a. 301 *λεύων Μακεδόνων περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Ανσιμάχῳ τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν ἐτελεύτησεν ἑτῶν ἐνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἰερώνυμος ἱστορεῖ.*

9 (6) PAUS. I 9, 7: *Ανσίμαχος δὲ καὶ ἐς πόλεμον πρὸς Πύρρον* a. 285/4 *κατέστη τὸν Λιακίδου· φυλάξας δὲ ἐξ Ἡπείρου ἀπίνοντα, οἷα δὴ τὰ πολλὰ ἐκεῖνος ἐπλανᾶτο, τὴν τε ἄλλην ἐληλάτησεν Ἡπειρον καὶ ἐπὶ τὰς Θήκας ἦλθε τῶν βασιλέων. (8) τὰ δὲ ἐν τεῦθεν ἐμοί ἐστιν οὐ πιστά, Ἰερώνυμος δὲ ἔγραψε Καρδιανὸς Ανσίμαχον τὰς Θήκας τῶν νεκρῶν ἀνελόντα τὰ ὅστ' αἱ ἐκρίψαι. ὁ δὲ Ἰερώνυμος οὕτως*
25 *(T 11) ἔχει μὲν καὶ ἄλλως δόξαν πρὸς ἀπέχθειαν γράφαι τῶν βασιλέων πλὴν Ἀντιγόνου, τούτῳ δὲ οὐ δικαίως χαρίζεσθαι· τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς τάφοις τῶν Ἡπειρωτῶν παντάπασιν ἐστὶ φανερός ἐπηρεῖται συνθεῖς, ἄνδρα Μακεδόνα θήκας νεκρῶν ἀνελεῖν. χωρὶς δὲ ἡπίστατο δὴ πον καὶ Ανσίμαχος οὐ Πύρρον σφᾶς προγόνους μόνον ἀλλὰ καὶ Ἀλεξάνδρου τοὺς αὐτοὺς τούτους ὄντας· καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος Ἡπειρώτης τε ἦν*
30 *καὶ τῶν Λιακιδῶν τὰ πρὸς μητρός, ἣ τε ὕστερον Πύρρου πρὸς Ανσίμαχον συμμαχία δηλοῖ καὶ πολεμήσασιν ἀδιάλλακτόν γε οὐδὲν πρὸς ἀλλήλους γενέσθαι σφίσι. τῷ δὲ Ἰερωνύμῳ τάχα μὲν πον καὶ ἄλλα ἦν ἐς Ανσίμαχον ἐγκλήματα, μέγιστον δὲ ὅτι τὴν Καρδιανῶν πόλιν ἀνελὼν Ανσιμάχειαν ἀντ' αὐτῆς ὠκισεν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς Θρακίας χερσονήσου.*

35 10 (4) [LUKIAN.] Macrob. 11: *καὶ Ανσίμαχος δὲ Μακεδόνων* a. 281 *βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ ἔτος ὀγδοηκοστὸν τετλῶν, ὥς ὁ αὐτὸς φησιν Ἰερώνυμος.*

11 (7) PLUT. Pyrrh. 17, 7: *(schlacht bei Herakleia) Διονύσιος μὲν* a. 280 *οὖν ὀλίγῳ τῶν πεντακισχιλίων καὶ μυρίων ἐλάσσονας πεσεῖν ἱστορεῖ*
40 *Ῥωμαίων, Ἰερώνυμος δὲ μόνους ἐπτακισχιλίους· τῶν δὲ περὶ Πύρρον ὁ*

μὲν Διονύσιος μυρίους καὶ τρισχιλίους, ὁ δὲ Ἱερώνυμος ἐλάττονας τῶν τετρακισχιλίων· κράτιστοι δὲ ἦσαν οὗτοι. καὶ τῶν φίλων ὁ Πύρρος καὶ τῶν στρατηγῶν οἷς μάλιστα χρώμενος διετέλει καὶ πιστεύων ἀπέβαλεν.

12 (8) PLUT. PYRRH. 21, 7: ἐκ τούτου μάχης ἄλλης τῶν πραγμάτων ^{a. 279}
 5 αὐτῷ δεομένων ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν ἐχώρει, καὶ περὶ Ἀσκλον πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις συνάψας καὶ βιαζόμενος πρὸς χωρία δύσιππα καὶ ποταμὸν ἐλώδη καὶ τραχύν, ἔφροδον τῶν θηρίων οὐ λαβόντων, ὥστε προσμειῖσαι τῇ φάλαγγι, τραυματ(ί)ων πολλῶν γενομένων καὶ νεκρῶν πεσόντων, τότε μὲν διεκρίθη μέχρι νυκτὸς ἀγωνισάμενος. (8) τῇ δ' ὕστεραίαι στρατηγῶν δι'
 10 ὁμαλοῦ τὴν μάχην θέσθαι καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐν τοῖς ὅπλοις γενέσθαι τῶν πολεμίων, προέλαβε τὰς δυσχωρίας φυλακῇ, καὶ πολλὰ καταμείξας ἀκοντίσματα καὶ τοξεύματα τοῖς θηρίοις ἐπῆγε μετὰ ῥώμης καὶ βίας πυκνὴν καὶ συντεταγμένην τὴν δύναμιν. (9) οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰς διακλίσεις καὶ τὰς ἀντιπαραγωγὰς τὰς πρότερον οὐκ ἔχοντες ἐξ ἐπιπέδου συνεφέ-
 15 ροντο κατὰ στόμα· (10) καὶ σπεύδοντες ὥσασθαι τοὺς ὀπλίτας πρὶν ἐπιβῆναι τὰ θηρία, δεινὸς περὶ τὰς σαρίσας τῶν ξιφῶν ἀγῶνας εἶχον, ἀφειδούντες ἑαυτῶν καὶ (πρὸς) τὸ τρῶσαι καὶ καταβαλεῖν ὀρώντες, τὸ δὲ παθεῖν εἰς οὐδὲν τιθέμενοι. (11) χρόνῳ δὲ πολλῷ λέγεται μὲν ἀρχὴ τροπῆς κατ' αὐτὸν γενέ-
 20 σθαι τὸν Πύρρον ἐπερεΐσαντα τοῖς ἀντιτεταγμένοις, τὸ δὲ πλείστον ἀλκῇ καὶ βίαι τῶν ἐλεφάντων κατειργάσατο, χρήσασθαι τῇ ἀρετῇ πρὸς τὴν μάχην τῶν Ῥωμαίων μὴ δυναμένων, ἀλλ' οἷον ἐφόδῳ κύματος ἢ σειμοῦ κατερείποντος οἰομένων δεῖν ἐξίστασθαι μηδὲ ὑπομένειν ἀπράκτους ἀπο-
 25 θνήσκειν, ἐν τῷ μηδὲν ὠφελεῖν πάντα πάσχοντας τὰ χαλεπώτατα. (12) τῆς δὲ φυγῆς οὐ μακρᾶς εἰς τὸ στρατόπεδον γενομένης ἐξακισχιλίους ἀποθανεῖν φησι τῶν Ῥωμαίων Ἱερώνυμος, τῶν δὲ περὶ Πύρρον ἐν τοῖς βασιλικοῖς ὑπομνήμασιν (229 F 2) ἀνενεχθῆναι τρισχιλίους πεντακοσίους καὶ πέντε τεθνηκότας.

13 (8) DION. HAL. AR I 5, 4: οὐδεμία γὰρ ἀκριβὴς ἐξελέλυθε ^{a. 280/79}
 30 περὶ αὐτῶν (sc. τῶν Ῥωμαίων) Ἑλληνὶς ἱστορία μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ὅτι μὴ κεφαλαιώδεις ἐπιτομαὶ πανὶ βραχεῖαι, (6, 1) πρώτου μὲν, ὅσα καμὲ εἰδέναι, τὴν Ῥωμαικὴν ἀρχαιολογίαν ἐπιδραμόντος Ἱερωνύμου τοῦ Καρδιανοῦ συγγραφέως ἐν τῇ Περὶ τῶν Ἐπιγόνων πραγματείαι· ἔπειτα Τιμαίου (III)

35 14 (9) PLUT. PYRRH. 27, 8: ἦν δὲ τὸ μὲν πλάτος αὐτῆς (des von ^{a. 272} den Lakedaimoniern gegen Pyrrhos aufgeworfenen grabens) πῆχεων ἑξ, τὸ δὲ βάθος τετάρων, τὸ δὲ μήκος ὀκτάπλεθρον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος (81 F 48), ὡς δ' Ἱερώνυμος, ἔλαττον.

8 τραυματίων Jac 17 <πρὸς> Ziegler 20 κατειργάσατο Reiske —αντο Pl —αστο? 24 μακρὰν Ziegler 33 ἐπιγόνων: ἐπειγομένων B

15 (10) PAUS. I 13, 7: ὑπὸ δε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ τὴν τοῦ a. 272 πολέμου τοῦ Λακωνικοῦ τριβὴν Ἀντίγονος τὰς πόλεις τῶν Μακεδόνων ἀνασωσάμενος ἠπειγέτο εἰς Πελοπόννησον οἷα ἐπιστάμενος Πύρρον, ἦν Λακεδαιμόνα καταστρέψῃται καὶ Πελοποννήσου <τὰ> πολλά, οὐκ εἰς Ἡπει-
 5 ρον ἀλλ' ἐπὶ τε Μακεδονίαν αὐθις καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἥζοντα· μέλλοντος δὲ Ἀντιγόνου τὸν στρατὸν ἐξ Ἀργούς εἰς τὴν Λακωνικὴν ἄγειν, αὐτὸς εἰς τὸ Ἀργος ἐληλύθει Πύρρος. κρατῶν δὲ καὶ τότε συνεσπίπτει τοῖς φεύγουσιν εἰς τὴν πόλιν καὶ οἱ διαλύεται κατὰ τὸ εἶδος ἡ τάξις. (8) μαχο-
 10 μένων δὲ πρὸς ἱεροῖς ἤδη καὶ οἰκίαις καὶ κατὰ τοὺς στενωποὺς καὶ κατ' ἄλλο ἄλλων τῆς πόλεως, ἐνταῦθα ὁ Πύρρος ἐμονώθη καὶ τιτρώσεται τὴν κεφαλὴν. κεράμωι δὲ βληθέντα ὑπὸ γυναικὸς τεθνάναι φασὶ Πύρρον· Ἀργεῖοι δὲ οὐ γυναικὰ τὴν ἀποκτείνασαν, Δήμητρα δὲ φασιν εἶναι γυναικὶ εἰκασμένην. (9) διάφορα δὲ ὁμῶς ἐστὶ καὶ ταῦτα ὧν Ἰερώννυμος ὁ Καρδιανὸς ἔγραψεν· ἀνδρὶ γὰρ βασιλεῖ
 15 συνόντα ἀνάγκη πᾶσα εἰς χάριν συγγράφειν. εἰ δὲ καὶ Φίλιππος (III) αἰτίαν δικαίαν εἵληφεν, ἐπελπίζων τὴν ἐν Συρακούσαις κάθοδον, ἀποκρύψασθαι τῶν Διονυσίου τὰ ἀνοσιώτατα, ἣ που πολλή γε Ἰερωνύμωι συγγνώμη τὰ ἐς ἡδονὴν Ἀντιγόνου γράφειν.

16 (5) STRAB. VIII 6, 21: τὴν δὲ τοποθεσίαν τῆς πόλεως (sc. Κορίν- a. 303/2 ?
 20 θον), ἐξ ὧν Ἰερώννυμός τε εἶρηκε καὶ Εὐδοξος (V) καὶ ἄλλοι, καὶ αὐτοὶ δὲ εἰδομεν, νειωστὶ ἀναληφθείσης ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, τοιάνδε εἶναι συμβαίνει. ὅρος ὑψηλὸν ὅσον τριῶν ἡμῶν σταδίων ἔχον τὴν κάθетον, τὴν δ' ἀνάβασιν καὶ τριάκοντα σταδίων, εἰς ὅξείαν τελευτᾷ κορυφὴν· καλεῖται δὲ Ἀκροκόρινθος, οὐ τὸ μὲν πρὸς ἄρκτον μέρος ἐστὶ τὸ μάλιστα ὄρθιον, ὅφ' ὧι κεῖται ἡ πόλις ἐπὶ τραπε-
 25 ζώδους ἐπιπέδου χωρίου πρὸς αὐτῇ τῇ ῥίξει τοῦ Ἀκροκόρινθου. αὐτῆς μὲν οὖν τῆς πόλεως ὁ κύκλος καὶ τεσσαράκοντα σταδίων ὀπήρχεν, ἐτετείχιστο δ' ὅσον τῆς πόλεως γυμνόν ἦν τοῦ ὄρους· συμπεριεῖληπτο δὲ τῷ περιβόλῳ τοῦτοι καὶ τὸ ὄρος αὐτὸ ὁ Ἀκροκόρινθος, ἥι δυνατόν ἦν τειχισμὸν δέξασθαι ... ὥσθ' ἡ πᾶσα περίμετρος ἐρίνετο περὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα σταδίων. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων μερῶν ἦττον ὄρθιον
 30 ἐστὶ τὸ ὄρος, ἀνατέταται μέντοι ἐνθὲνδε ἱκανῶς καὶ περίοπτόν ἐστιν. ἡ μὲν οὖν κορυφὴ ναίδιον ἔχει Ἀφροδίτης, ὑπὸ δὲ τῇ κορυφῇ τὴν τε Πειρήνην εἶναι συμβαίνει κορήνην, ἔκρυσιν μὲν οὐκ ἔχουσιν, μεσίτην δ' αἰεὶ διανοῦς καὶ ποτίμον ὕδατος. φασὶ δὲ καὶ ἐνθὲνδε καὶ ἐξ ἄλλων ὑπονόμων τινῶν γλεβίων συνθλίβεσθαι τὴν πρὸς τῇ ῥίξει τοῦ ὄρους κορήνην, ἐκρέουσιν εἰς τὴν πόλιν, ὥσθ' ἱκανῶς ἀπ' αὐτῆς
 35 ὕδρευέσθαι. ἐστὶ δὲ καὶ φρεάτων εὐπορία κατὰ τὴν πόλιν, λέγουσι δὲ καὶ κατὰ τὸν Ἀκροκόρινθον τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου (F 1084) φήσαντος οὕτως· ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον ἱερὸν ὄχθον πόλιν Ἀφροδίτας, τὸ περίκλυστον ἦτοι κατὰ βάθους δεκτέον, ἐπεὶ καὶ φρεάτα καὶ ὑπόνομοι λιβάδες διήκουσι δι' αὐτοῦ, ἣ τὸ παλαιὸν ὑποληπτέον τὴν Πειρήνην ἐπιπολάζειν καὶ κατάρρυντον ποιεῖν τὸ ὄρος. ἐνταῦθα δὲ φασὶ πίνοντα τὸν Πήγασον ἀλῶναι ὑπὸ Βελλεροφόντου, πτηνὸν

4 τὰ add V	14 ὧν Clavier ὡς Paus	ἀνδρα Facius	16 εἰς Συρα- κούσας Hitzig	17 τῶν s τὴν cett	30 μέντοι <καὶ> Corais μὲν τὸ Str	31 τε
om E	37 [πόλιν] Valckenaer	38 δεκτέον Casaubonus	λεκτέον Str			

ἵππον ἐκ τοῦ τραχήλου τοῦ Μεδοῦσης ἀναπαλέντα κατὰ τὴν Γοργοτομίαν· τὸν δ' αὐτόν φασὶ καὶ τὴν Ἴππου κρήνην ἀναβαλεῖν ἐν τῷ Ἑλικῶνι, πλήξαντα τῷ ὄνυχι τὴν ὀποπεσοῦσαν πέτραν. ὑπὸ δὲ τῇ Πειρήνῃ τὸ Σισύφειόν ἐστιν, ἱεροῦ τινὸς ἢ βασιλείου λευκοῖ λίθῳ πεποιημένου διασῶζον ἐρείπια οὐκ ὀλίγα. ἀπὸ δὲ τῆς
 5 κορυφῆς πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφορᾶται ὁ τε Παρνασσὸς καὶ ὁ Ἑλικῶν, ὅρη ὕψηλά καὶ νηρόβολα, καὶ ὁ Κρισσαῖος κόλπος ὑποπεπτωκὼς ἀμφοτέροις, περιεχόμενος ὑπὸ τῆς Φωκίδος καὶ τῆς Βοιωτίδος καὶ τῆς Μεγαρίδος καὶ τῆς ἀντιπόρθμου τῇ Φωκίδι Κορινθίας καὶ Σικωνίας· πρὸς ἐσπέραν δὲ * * ὑπέρεκται δὲ τούτων ἀπάντων τὰ καλούμενα Ὀνεια ὄρη, διαιτίνοντα μέχρι Βοιωτίας καὶ Κιθαιρώνας ἀπὸ τῶν
 10 Σκειρωνίδων πετρῶν, ἀπὸ τῆς παρὰ ταῦτα δόδου πρὸς τὴν Ἀττικὴν.

17 (11) STRAB. IX 5, 22: Ἰερώνυμος δὲ τῆς πεδιάδος Θετταλίας a. 303/2 καὶ Μαγνήτιδος τὸν κύκλον τρισχιλίων ἀποφαίνεται σταδίων· ὠκισθῆναι δ' ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξελαθῆναι δὲ τούτους εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ Λαπιθῶν. εἶναι δὲ τὸ νῦν καλούμενον Πελασγικὸν πεδίον, ἐν <ῶι> Ἀάρισα καὶ Γυρ-
 15 τῶνῃ καὶ Φεραὶ καὶ Μόψιον καὶ Βοιβηῖς καὶ Ὅσσα καὶ Ὀμόλῃ καὶ Πήλιον καὶ Μαγνήτις. Μόψιον δ' ὠνόμασται οὐκ ἀπὸ Μόψου τοῦ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Λαπίθου τοῦ συμπλεύσαντος τοῖς Ἀργοναύταις· ἄλλος δ' ἐστὶ Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία.

18 (12) — X 4, 3: Ἰερώνυμος δέ, μῆκος (sc. τῆς Κρήτης) δισχιλίων
 20 φήσας, τὸ δὲ πλάτος ἀνώμαλον, πλειόνων ἢν εἴη λέγων τὸν κύκλον ἢ ὕσων Ἀρτεμίδωρος (V). s. 244 F 206.

Zweifelhaftes.

19 (—) PHILODEM. Περὶ τῶν Στωικ. VI: ... α .. πολλάκις ἐξ [... Κλεάν]θην. ἃ γὰρ λέγομεν, Ἰερώνυμός τε μαρτυρεῖ καὶ ὁ Χαλκιδεὺς Εὐφαντος (74 F 3), ἐτι δ'
 25 Ἡγήμων ὁ Ἀθηναῖος (?)

—, NYMPHIS VON HERAKLEIA.

ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΓΟΝΩΝ ΚΑ.
 s. III u. Herakleia.

155. ANONYME DIADOCHENGESCHICHTE (?).

(HEIDELBERGER EPITOME)

30

F

1 ὅτι Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος ἐναπελείφθησαν αἱ γυναῖκες αὐτοῦ a. 323 καὶ παῖς ἀτελής, ὃν ἐγέννησεν ἐκ τῆς Πρωξάνης. στασιαζόντων δὲ τῶν περὶ

1 τῆς Μεδοῦσης B 8 πρὸς ἐσπέραν δὲ om E * * Kramer 10 καὶ
 τῆς Pleth 13 τῶν Πελασγῶν B τὴν om BE ἰταλίαν A¹ αἰτωλίαν A² BE
 14 <ῶι> Politus 15 φερᾶς A (comp) BE 16 ὠνομάσθαι Groskurd τοῦ
 Μάντους τῆς Kuhn τοῦ μάντεως τοῦ Str 18 Μόψος Str E Steph Byz s. Μόψιον
 Μόψοπος Casaubonus 21 ὅσων Corais ὅσον Str

αὐτὸν περὶ τῆς βασιλείας ἐτάχθη βασιλεύειν ὁ ὁμοπάτριος ἀδελφὸς Ἀλεξάνδρου ὁ Ἀρριδαῖος, ὁ καὶ Φίλιππος ὕστερον ὀνομασθεὶς, μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς ἀνήκουσαν ἡλικίαν ὁ Ἀλεξάνδρου παῖς. (2) ἐπεὶ δὲ ἦν νωθρὸς ὁ Ἀρριδαῖος, ἔτι δὲ καὶ ἐπιληπτικός, ἡρέθη ἐπίτροπος καὶ ἐπιμελητὴς τῶν βασιλικῶν πραγμάτων ὁ Περδίκκας, ὃν δέδωκεν ὁ Ἀλεξάνδρος τελευτῶν τὸν ἑαυτοῦ δακτύλιον ὡς πιστοτέρῳ τῶν ἄλλων στρατηγῶν. ὃς συνδιασκεψάμενος δέδωκεν ἐκάστωι στρατηγῳ σατραπείαν διεξάγειν, μερίσας ἀπάσας οὐσας πλείους τῶν κδ. (3) ἀπελθόντες δὲ οὕτως εἰς τὰς ὁρισθείσας ἐκάστωι σατραπείας ἤρξαντο ὑπερβάθμιον τείνειν πόδα ὡς ἡδύνατο ἕκαστος. ὅθεν μεγάλας δυνάμεις λαβὼν ὁ Περδίκκας ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πολεμήσων Πτολεμαίῳ. ἔνθα καὶ ἐπιβουλευθεὶς ἐφρονεύθη ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων. (4) εἰτα διεδέξατο τὴν ἐπιμέλειαν τῶν βασιλέων ὁ Ἀντίπατρος, ὃς καὶ αὐτὸς συνδιασκεψάμενος ἐνῆλλαξε τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ Περδίκκου σατραπείας ἄλλην ἄλλωι δούς, πλὴν Πτολεμαίου καὶ Ἀνσιμάχου· τούτους γὰρ οὐκ ἡδυνήθη μεταστῆσαι. δέδωκε δὲ ἄλλοις μὲν ἄλλας, Ἀντιγόνω δὲ τὴν Σουσιανὴν σατραπείαν, Σελεύκωι δὲ τὴν τῆς Βαβυλῶνος· τὸν δὲ ἑαυτοῦ υἱὸν Κάσανδρον ἀπέδειξε χιλιάρχον. (5) εἰτα μετὰ καιρὸν τελευτήσαντος καὶ τοῦ Ἀντιπάτρου διεδέξατο τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐπιμέλειαν ^{a. 319} τῶν βασιλικῶν πραγμάτων ὁ Πολυσπέρχων, ἐφ' οὗ ἡ Ὀλυμπιάς ἐδολοφόνησε ^{a. 317} τὸν Ἀρριδαῖον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Εὐρυδίκην. (6) εἰτα ὁ Κάσανδρος μισθωσάμενός τινος τῶν βασιλικῶν διακόνων ἐδολοφόνησε τὴν τε Ὀλυμπιάδα καὶ Ῥωξάνην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν Ἀλεξάνδρον τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου, ὃς ἔμελλεν εἶναι διάδοχος τῆς ὅλης βασιλείας. ἐγένετο δὲ ταῦτα ἐν Μακεδονίαι ^{[[τῆς Ὀλυμπιάδος τῆς μητρὸς Ἀλεξάνδρου]]}. (7) ἐντεῦθεν ^{a. 306} σύγχυσις ἐγένετο τῶν σατραπειῶν, καὶ ἐπεβούλευον ἄλλοι ἄλλοις καὶ προσετίθουν ταῖς ἑαυτῶν καὶ μείζονας περιεβάλλοντο δυνάμεις οἱ πανοργότεροι καὶ ἐφρόνεον τοὺς ἀσθενεστέρους. ἐμεγαλύνθη δὲ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ὁ Ἀντίγονος μετὰ τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ Πολιορκητοῦ Δημητρίου. διὸ καὶ ^{a. 306} ὠνόμασεν ἑαυτὸν βασιλέα καὶ ἐφόρεσε διάδημα. ἰδόντες δὲ καὶ οἱ ^{a. 305} ἕτεροι, ὅσοι οὐκ ἡλαττοῦντο αὐτοῦ, ἐφόρεσαν κακεῖνοι διάδημα καὶ ὠνόμασαν ἑαυτοὺς βασιλεῖς, ὃ τε Πτολεμαῖος ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Συρίαι καὶ ὁ Ἀνσίμαχος ἐν Θράκῃ καὶ ὁ Σέλευκος ἐν Βαβυλῶνι, ὃς ἀποθανόντος Ἀντιγόνου ἤρξε πάσης Ἀσίας· καὶ κατὰ διαδοχὴν οἱ αὐτοῦ υἱοί. ^{a. 301}

2 ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ θάνατον κατήγαγον οἱ Μακε-

6 πιστότερον P 16 Ἀντιγόνου: richtig Ἀντιγένοι 19—20 ἐφ' οὗ — Εὐρυδίκην von gleicher hand über einer rasur von etwa 28 buchstaben 21—22 ἐδολοφόνησε — καὶ über einer rasur von etwa 11 buchstaben 24 Μακεδονίαι: νῆαι über rasur von 8 buchstaben (in der Bauer als ursprünglich ἀπολλυμένης καὶ vermutet); τῆς — Ἀλεξάνδρου nachträglich gestrichen; ἐν Μακεδονίαι (ἀποθανούσης) Reitzenstein 32—33 ὃς — υἱοί nachträglich hinzugefügt 34 μετὰ (τὸν) Reitzenstein

δόνες εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Βαβυλῶνος, κοσμήσαντες αὐτὸ πᾶν πολυτελῶς a. 322/1
καὶ πλείστου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου περιθέντες ἀναλώματα καὶ καλλωπισμὸν·
κατήγαγον δὲ μετὰ πολλῆς καὶ πεπληθυσμένης δορυφορίας. (2) εἶτα
ἐκεῖθεν διεβίβασαν εἰς Μακεδονίαν τὴν Ῥωξάνην μετὰ τοῦ σὺν Ἀλεξάνδρῳ a. 321
γενομένου αὐτῇ παιδὸς ὀνομαζομένου Ἀλεξάνδρου καὶ αὐτοῦ. διεβίβασαν
δὲ καὶ Φίλιππον τὸν Ἀρριδαῖον, ὃς βασιλεύσας ὑπὸ ἐπιτρόποις ἔτη 5 καὶ
μῆνας 8 ἐφρονεῦθη μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εὐρυδίκης ἀπηνῶς παρὰ τῆς a. 317
[[Κλεοπάτρας]] μητρὸς αὐτοῦ τῆς Ὀλυμπιάδος. (3) ὕστερον δὲ μετὰ καιρὸν a. 316; 311
ὀλίγον ἐφρονεῦθη καὶ αὐτὴ ἡ Ὀλυμπιάς σὺν τῇ νύμφῃ Ῥωξάνῃ καὶ τῷ
ἐγγόνῳ Ἀλεξάνδρῳ ἀπηνῶς παρὰ τοῦ νιόυ τοῦ Ἀντιπάτρου τοῦ Κάσανδρου.
(4) ὃς Κάσανδρος μετὰ τοὺς τοιοῦτους φόνους ἔγχευε τὴν Θεσσαλονίκην τὴν ὁμο- a. 316/5
πάτριον ἀδελφὴν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου. ἥτις Θεσσαλονίκη ἔκτισεν ὕστερον
τὴν Θεσσαλονίκην· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς ὁ Κάσανδρος ἔκτισεν τὴν Κασάνδρειαν.

3 ὅτι ὁ Εὐμένης σοφὸς ὢν ἐκ τῶν στρατηγῶν καὶ διαδόχων Ἀλε-
ξάνδρου ἐτήρησε στοργὴν ἀδολωπάτην πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τεθνεῶτα,
καὶ ἐπολέμησεν πολλάκις πρὸς τοὺς ἐπεμβαίνοντας τοῖς βασιλικοῖς πρά-
γμασι, καὶ ἐνίκησε μεγάλους πολέμους καὶ στρατηγούς μεγάλους ἐκ τῶν
Μακεδόνων. (2) εἶτα ἐπεὶ ὁ Ἀντίγονος πλεονεξιῶν καὶ αὐξανόμενος ἐβού-
λετο νοσφίζεσθαι καὶ τὸ τῆς βασιλείας ὄνομα, ἐδεήθησαν οἱ βασιλεῖς τοῦ
Εὐμένους εἰς βοήθειαν ἢ τε Ὀλυμπιάς καὶ ὁ Ἀρριδαῖος ὁ Φίλιππος καὶ
ἡ Ῥωξάνη διὰ γραμμάτων βασιλικῶν. ὃς καὶ ἐπικαμφθεὶς ταῖς ἐκείνων
δεήσεσιν ἀνῆλθεν εἰς τὰς ἐπέκεινα τῆς Βαβυλωνίας σατραπείας, καὶ συνα-
γαγὼν μεγάλας ἐκεῖθεν δυνάμεις ἐπολέμησε τῷ Ἀντιγόνῳ. καὶ δις καὶ τρίς
καὶ νενίκηκε, τάχα 8 ἂν καὶ ἐς τὸ παντελὲς ἠράνιζεν, εἰ μὴ τινες τῶν περὶ
αὐτὸν φίλων ἐπιβουλεύσαντες συνέλαβον καὶ δεδώκασιν τῷ Ἀντιγόνῳ. a. 316
τούτου δὲ γενομένου ἠδξήθη ἐς μέγιστον ὁ Ἀντίγονος καὶ ἦν τοῖς ὅλοις ἀπρόσμαχος.

4 ὅτι νικήσας, ὥς εἴρηται, ὁ Πτολεμαῖος ἐν Αἰγύπτῳ τὸν Περδίκκαν a. 321
ἔλαβε τὰ αὐτοῦ στρατεύματα ὅσα ἤθελεν, ἔλαβε δὲ καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα
Κλεοπάτραν τὴν ὁμοπάτριον ἀδελφὴν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ εἶχεν
αὐτὴν εἰς γάμον κοινωνίαν σὺν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ γυναιξίν. ἦν δὲ ἡ Κλεο-
πάτρα αὕτη θυγάτηρ μὲν τοῦ Φιλίππου, ἀλλ' ἐξ ἄλλης γυναικὸς, Κλεοπάτρας
κακείνης λεγομένης.

156. ARRIANOS VON NIKOMEDEIA.

T

35 1 SUID. s. Ἀρριανός· Νικομηδεύς· φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικλη-
θεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου

8 Κλεοπάτρας durchstrichen 20 ἀριδαῖος P 28 ἠθελεν über ἐχρηξε P
36 [καὶ Μάρκου] Bernhardt καὶ (Ἀντωνίνου καὶ) Μάρκου τοῦ Ἀντωνίνου (s. T 2) Jac

τῶν βασιλέων, καὶ ἀξιομάτων μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἑλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητά. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ.

2 PHOT. Bibl. 58 p. 17 a 25: ἀνεγνώσθη Ἀρριανοῦ Παρθικά ἐν βιβλίοις
 5 ἑ. οὗτος δὲ συντάττει πάντων ἄμεινον καὶ τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν
 Μακεδόνα, ἔτι δὲ καὶ ἄλλην πραγματείαν, τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας, ἐξ
 ἧς καὶ αὐτὸς ἔφνυ, ἐπιγράψας τὸ βιβλίον Βιθυνιακά (F 14—28). συγγρά-
 φεται δὲ καὶ τὰ κατὰ Ἀλανούς, ἣν ἐπέγραψεν Ἀλανικὴν (F 12—13). διέρ-
 χεται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πραγματείᾳ . . . (s. F 30). οὗτος δὲ Ἀρριανὸς
 10 φιλόσοφος μὲν ἦν τὴν ἐπιστήμην, εἰς τῶν ὁμιλητῶν Ἐπικτήτου, κατὰ δὲ
 τοὺς χρόνους Ἀρριανοῦ καὶ Ἀντωνίνου τοῦ Πίου καὶ Μάρκου τοῦ Ἀντωνί-
 νου ἐγνωρίζετο. ἐπυνόμαζον δὲ αὐτὸν Ξενοφῶντα νέον. διὰ δὲ τὸ τῆς
 παιδείας ἐπίσημον ἄλλας τε πολιτικὰς ἀρχὰς ἐπιστεύθη καὶ εἰς τὸ τῶν
 15 ὑπάτων ἀνέβη τέλος. ἔγραψε δὲ βιβλία καὶ ἕτερα· τῶν μὲν διατριβῶν
 Ἐπικτήτου τοῦ διδασκάλου ὅσα ἴσμεν βιβλία ὀκτώ, τῶν δὲ ὁμιλιῶν τοῦ
 αὐτοῦ Ἐπικτήτου βιβλία δώδεκα. ἰσχνὸς δὲ τὴν φράσιν ἐστὶν καὶ μιμη-
 τῆς ὡς ἀληθῶς Ξενοφώντος. (φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ἕτερα γράψαι, ἃ οὐπω
 εἰς ἡμετέραν ἀφίκετο γνῶσιν). δῆλον δὲ ὡς οὐδὲ ῥητορικῆς σοφίας τε
 καὶ δυνάμεως ἀπελείπετο.

20 3 EUSEB. Chron. ol. 232, 1; 149/50 (HIERON. p. 203, 3 Helm; SYNKELL, p. 662, 18 Bonn): Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς στρατηγὸς
 ἐγνωρίζετο. s. T 6 b.

4 a) PHOT. Bibl. 93 p. 73 a 35: (F 14 p. 855, 7) Νικομήδειον
 γάρ τι τὸ γένος αὐτοῦ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ (den Bithyniaka)
 25 διορίζει, ἐν αὐτῇ τε γεννηθῆναι καὶ τραφῆναι καὶ παιδευθῆναι, καὶ ἱερέα
 τῆς Δήμητρος καὶ τῆς παιδὸς αὐτῆς, αἷς καὶ τὴν πόλιν ἀνακεῖσθαι φησιν,
 χρηματίσαι. μέμνηται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ καὶ ἑτέρων πραγματειῶν,
 ὧν ἡ μὲν ὅσα Τιμολέοντι τῷ Κορινθίῳ κατὰ Σικελίαν ἐπράχθη δια-
 λαμβάνει (p. 851), ἡ δὲ τὰ Δίῳ τῷ Συρακουσίῳ ὅσα ἀξιαφήγητα ἔργα
 30 ἐπετελέσθη, ἥνικα τὰς Συρακούσας καὶ πᾶσαν Σικελίαν ἀπὸ τοῦ δευτέρου
 Διονυσίου, ὃς ἦν παῖς τοῦ προτέρου, ἡλευθέρου καὶ τῶν βαρβάρων, οὓς
 ὑπὲρ τοῦ βεβαίως τυραννεῖν Διονύσιος ἐπηγάγετο. φαίνεται δὲ τετάρτην
 γράφων τὴν τῆς πατρίδος ἀφήγησιν· μετὰ γὰρ τὰ περὶ Ἀλέξανδρον καὶ
 Τιμολέοντα καὶ Δίωνα, μετὰ τὰς περὶ αὐτοὺς ἱστορίας, ἴδε αὐτῷ ἡ συγ-

4 die kollationen der Marciani AM von Phot. Bibl. cod. 58, 92, 93 verdanke ich Edgar Martini. ἀρριανοῦ M (ö.) 16 δὲ in ras. A² 17—18 φασὶ — γνῶσιν randbemerkung des Photios? gehört hinter δώδεκα v. 16 19 ἀπελί-
 πετο A 21 στρατηγὸς om Hier Arm. p. 221 K 27 ταύτῃ αὐτῇ A 33 μετὰ
 γάρ A (γάρ A²?) μετὰ τε M 33—34 τὰ περὶ — μετὰ om A [μετὰ τὰς π.
 αὐ. ἱστορίας] Bekker

γραφὴ ἐξεπονήθη (F 14 p. 855, 11). b) STEPH. BYZ. s. Νικομήδεια· πόλις Βιθυνίας ... ἐξ ἧς Ἀρριανός.

5 5 CASS. DIO LXIX 15 (a. 134?): ὁ μὲν οὖν τῶν Ἰουδαίων πόλεμος ἐς τοῦτο ἐτελεύτησεν, ἕτερος δὲ ἐξ Ἀλανῶν — εἰσὶ δὲ Μασσαγέται — ἐκινήθη ὑπὸ Φαρασμάνου· καὶ τὴν μὲν Ἀλβανίδα καὶ τὴν Μηδίαν ἰσχυρῶς ἐλύπησε, τῆς δ' Ἀρμενίας τῆς τε Καππαδοκίας ἀψάμενος, ἔπειτα τῶν Ἀλανῶν τὰ μὲν δώροις ὑπὸ τοῦ Οὐδολογαίου πεισθέντων, τὰ δὲ καὶ Φλάουιον Ἀρριανὸν τὸν τῆς Καππαδοκίας ἄρχοντα φοβηθέντων, ἐπαύσατο. F 37.

10 6 a) ARRIAN. Kyneg. 1, 4: ὁμώνυμός τε ὢν αὐτῷ (sc. Ξενοφῶντι) καὶ πόλεως τῆς αὐτῆς καὶ ἀμφὶ ταῦτά ἀπὸ νέου ἐσπουδακώς, κυνηγεία καὶ στρατηγίαν καὶ σοφίαν. b) IG III 1116 (a. 147/8?): [ἄρχοντας] Φλ(αοίου) Ἀρριανοῦ Παιανίεος. c) IG III 1029 (165/6—167/8); 1032 (169/70—174/5): οἱ πρυτάνεις τῆς Πανδιονίδος φυλῆς Παιανίεις·
15 Φλ. Ἀρριανός.

7 PHOT. Bibl. 92 p. 72 b 40: ἔστι μὲν οὖν ὁ ἀνὴρ οὐδενὸς τῶν ἄριστα συνταξαμένων ἱστορίας δεύτερος· ἀπαγγεῖλαι τε γὰρ καὶ μετὰ συντομίας κράτιστος καὶ παρεκτροπαῖς ἀκαίροις οὐδὲ παρενθήκαις τὸ συνεχὲς τῆς ἱστορίας οὐδαμῷ λυμαινόμενος, καινοπρεπὴς δὲ συνθήκη
20 λόγου μᾶλλον ἢ λέξει, καὶ οὕτως ὥστε μὴ ἂν ἄλλως μῆτε σαφέστερον μῆτε ἑναργέστερον τὸ διήγημα δηλωθῇ. εὐσήμωι δὲ καὶ εὐδήκωι καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀποκεχρημένος στρογγύλωι καὶ τὸ λεῖον ἔχει τῷ μεγέθει συγκρινόμενον. καὶ ἡ καινότης τῶν λέξεων οὐχὶ εἰς τὸ πόρρω νεωτερίζεται, ἀλλ' ἐγγιστά τε καὶ εἰς τὸ ἐμφαντικώτατον, ὥς σχηματισμὸν εἶναι
25 λέξεως ἀλλ' οὐχὶ ἐναλλαγὴν συνήθους ὀνόματος. διὸ καὶ τὸ σαφὲς συνεφέκεται οὐκ ἐν τούτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ διασκευῇ καὶ τάξει καὶ καταστάσει μάλιστα τοῦ διηγήματος, ὅπερ ἐστὶ καὶ τῆς σαφηνείας τὸ ἐντεχρον· ἡ γὰρ τοι χρῆσις ἢ κατὰ τὰς εὐθείας τῶν περιόδων καὶ τοῖς ἰδιόταις πρόσεστι μάλιστα καὶ εἰς ὑπτιόγητα καὶ ταπεινότητα λίαν κατα
30 βιβάζει τὸν λόγον, ἄκρατος μάλιστα γινομένη, ὅπερ οὗτος, εἰ καὶ τοῦ σαφοῦς εἶναι δοκεῖ, οὐ προσήκατο. καὶ τῷ ἐλλείποντι δὲ τῶν τρόπων οὕτω κέχρηται, οὐ κατὰ τὰς περιοδικὰς ἐλλείψεις τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ κατὰ γε τὰς τῶν λέξεων, ὥστε μὴδ' ἐλλείπειν διδόναι συναίσθησιν· καὶ εἴ τις τὸ λείπον ἐπιχειροίη προσθεῖναι, εἰς τὸ παρέλκον ἂν ἐπιτεῖναι δόξαι,
35 ἀλλὰ μὴ τοῦ ἐλλιποῦς ἐξευρεῖν τὴν ἀναπλήρωσιν. ἄριστα δὲ αὐτοῦ καὶ

4 Ἀλανῶν VCU^r Zon A Ἀλβανῶν V³ Zon BCE^o 5 καὶ τὴν — Μηδίαν U^r
καὶ τὴν Ἀλβ. καὶ τὴν μημίδα VBM (μηδίαν V²) τὴν μὲν Μηδίαν VC 7 Ἀλανῶν
VC Zon A U^r VBM Ἀλβανῶν V² B¹ Zon BCE^o βολογαίου U^r 8—9 ἐπαύσατο
Zon —αριο VCU^r 24 ἐμφαντικώτατον A (ν add A¹?) M 26 ἀλλ' ἐν M

τὸ πολυσχημάτιστον ἔχει, οὐκ ἀθρόον μεταβαλλόμενον ἀπὸ τῆς αὐτοσχηματίστου χρήσεως, ἀλλ' ἡρέμα καὶ ἐξ ἀρχῆς συμπλεκόμενον, ὥς μήτε τῷ προσκορεῖ ἀνιᾶν μήτε τῷ ἀθρόωι ποιεῖν ἐκταράσσεσθαι. καὶ ἀπλῶς εἴ τις κατ' αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἱστορικοὺς ἀναχθεῖη λόγους, πολλοὺς καὶ τῶν
 5 ἀρχαίων ἴδοι τῆς αὐτοῦ τάξεως ἱσταμένους ταπεινότερον.

8 SUID. s. Δίων ὁ Κάσσιος· ... ἔγραψε ... Βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

9 s. DEXIPPOS 100 F 8, 8.

F

10

TA META ALEXANAPON A—I

(s. T 2; 4; F 54—56; 117; 124; 129; 134; 135; 137; 172; 174—178; Dexippos 100 F 8).

A—E

1 (—) PHOT. Bibl. 92 p. 69 a 1: συνεγράφη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ μετὰ a. 323 Ἀλέξανδρον ἐν λόγοις δέκα, ἐν οἷς διαλαμβάνει τὴν τε στάσιν τῆς στρατιᾶς
 15 καὶ τὴν ἀνάρρησιν Ἀρριδαίου, ὃς ἐκ Φιλίνης τῆς Θεσσαλῆς Φιλίππῳ τῷ Ἀλεξάνδρου πατρὶ ἐγγεννήτο, ἐφ' ᾧ καὶ Ἀλέξανδρον, ὃν ἐμελλεν ἐξ Ἀλεξάνδρου τίκτειν Ρωξάνῃ, συμβασιλεύειν αὐτῷ, ὃ καὶ γέγονεν εἰς φῶς ἀχθέντος τοῦ παιδός. τὸν Ἀρριδαῖον δὲ ἀνειπόντες μετωνόμασαν Φίλιππον. (2) διαφέρετο δὲ ἐς ἀλλήλους τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἱππικόν, ὧν οἱ μέγιστοι
 20 τῶν ἱππέων καὶ τῶν ἡγεμόνων Περδίκκας ὁ Ὀρόντου καὶ Αεοννάτος ὁ Ἀνθους καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγον, τῶν δὲ μετ' ἐκείνους Λυσίμαχος τε ὁ Ἀγαθοκλέους καὶ Ἀριστόνους ὁ Πεισαίου καὶ Πίθων ὁ Κρατεῦα καὶ Σέλευκος ὁ Ἀντιόχου καὶ Εὐμένης ὁ Καρδιανός. οὗτοι μὲν ἡγεμόνες οἱ τῶν ἱππέων, Μελέαγρος δὲ τῶν πεζῶν. (3) εἴτα διαπρεσβεύονται πρὸς ἀλλήλους
 25 πολλάκις, καὶ τέλος συμβαίνουσιν οἱ τε τὸν βασιλέα ἀνειπόντες πεζοὶ καὶ οἱ τῶν ἱππέων ἡγεμόνες, ἐφ' ᾧ Ἀντίπατρον μὲν στρατηγὸν εἶναι τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, Κρατερόν δὲ προστάτην τῆς Ἀρριδαίου βασιλείας, Περδίκκαν δὲ χιλιαρχεῖν χιλιαρχίας ἧς ἦρχεν Ἡφαιστίων (τὸ δὲ ἦν ἐπιτροπὴ τῆς ξυμπάσης βασιλείας), Μελέαγρον δὲ ὑπαρχὸν Περδίκκου. (4) Περ-
 30 δίκκας δὲ τὸν στρατὸν καθᾶραι σκηψάμενος τοὺς ἐπιφανεστάτους τῆς γενομένης συνέλαβε στάσεως, καὶ συλλαβὼν ὥς ἐκ προστάξεως Ἀρριδαίου αὐτοῦ παρόντος ἀνείλε, δέος ἐμπουήσας τῷ λοιπῷ πλήθει. ἀναιρεῖ δὲ οὐ πολλῶι ὕστερον καὶ Μελέαγρον. (5) ἐξ ὧν Περδίκκας ὑποπτος ἐς πάντας ἦν καὶ αὐτὸς ὑπώπτευνεν. ὁμως ἐς σατραπείας ἀνειπεῖν οὐς ὑπώπτευνεν, ὥς Ἀρρι-

3 ἐκταράττεσθαι M 19 δὲ A γὰρ M 20 Ἀνθους AM (s. 133 F 1 c. 18, 3) 22 (und stets) πεῖθων A¹ πύθων A² τοῦ κρατέα M 23 εὐμενῆς (δ.) A μὲν οὖν M ol add A¹ 29 ξυμπάσης; ὁλης M ὑπαρχον <εἶναι>?

δαίου κελεύοντος, ἔγνω. καὶ δὴ Πτολεμαῖος μὲν ὁ Λάγου Αἰγύπτου καὶ
 Λιβύης καὶ ὅσα τῆς Ἀράβων γῆς ξύνορα Αἰγύπτῳ ἄρχειν ἐπετάχθη,
 Κλεομένης δὲ ὁ ἐξ Ἀλεξάνδρου τῆς σατραπείας ταύτης ἄρχειν τεταγμένος
 Πτολεμαίῳ ὑπαρχος εἶναι· τῆς δὲ ἐπὶ ταύτῃ Συρίας Λαομέδων· Φιλώτας
 5 δὲ Κιλικίας καὶ Πίθων Μηδίας· Εὐμένης δὲ ὁ Καρδιανὸς Καππαδοκίας
 καὶ Παφλαγονίας καὶ ὅσα τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου σύνορα ἔστε ἐπὶ πόλιν
 Ἑλλάδα Τραπεζοῦντα Σινωπέων ἄποικον· (6) Παμφύλων δὲ καὶ Λυκίων
 καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης Ἀντίγονος· Καρῶν δὲ Ἀσανδρος· Λυδῶν δὲ
 Μένανδρος· τῆς δὲ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας Λεοννάτος, ἣν ἐξ Ἀλεξάν-
 10 δρου μὲν Κάλας ὄνομα κατέχειν, ἔπειτα Δήμαρχος ἐπετέτραπτο. τὰ μὲν
 κατὰ τὴν Ἀσίαν ὧδε ἐνεμήθη. (7) τῶν δὲ κατὰ τὴν Εὐρώπῃν Θράκης
 μὲν καὶ Χερρονήσου καὶ ὅσα Θραιξὶ σύνορα ἔθνη ἔστε ἐπὶ τὴν Θάλασσαν
 τὴν ἐπὶ Σαλμυδησσὸν τοῦ Εὐξείνου πόντου καθήκοντα Λυσίμαχῳ ἢ ἀρχὴ
 ἐπετράπη· τὰ δὲ ἐπέκεινα τῆς Θραίκης ὡς ἐπὶ Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλοὺς
 15 καὶ Ἀγριᾶνας καὶ αὐτὴ Μακεδονία καὶ ἡ Ἥπειρος ὡς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ
 Κεραυνία ἀνήκουσα καὶ οἱ Ἕλληνες σύμπαντες Κρατερῶι καὶ Ἀντιπάτρῳ
 ἐνεμήθη. (8) καὶ ἡ μὲν νέμησις οὕτως· πολλὰ δὲ καὶ ἀδιανέμητα
 ἔμεινεν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχόντων, ὡς ἐτάχθησαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου,
 ἐχόμενα.
 20 (9) ἐν τούτῳ Ῥωξάνῃ κύει καὶ τίττει, καὶ εἰς βασιλέα τὸ τεχθὲν
 ἀνείπε τὸ πλῆθος. στάσεων δὲ μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον πάντα a. 323/22
 ἐπληροῦτο. καὶ πολεμεῖ Ἀντίπατρος πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας, Λεωσθένους αὐτοῖς στρατηγοῦντος· καὶ τὰ πρῶτα ἡττώμενος
 καὶ εἰς ἀπορίαν συγκλειόμενος ὕστερον ἐκράτει. ἀλλὰ λίπτει καὶ Λεοννάτος
 25 ἐπιβοηθεῖν δοκῶν Ἀντιπάτρῳ. (10) καὶ Λυσίμαχος δὲ Σεῦθῃ τῷ Θραικῇ
 πολεμῶν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς παραβόλως — σὺν ὀλίγοις γάρ — καὶ εὐδοκιμῶν
 θυμῳ † ἀνηγρέθη. (11) πολεμεῖ δὲ καὶ Περδίκκας Ἀριαράθῃ τῷ Καππα- a. 322
 δοκίας, ὅτι Εὐμένει ἄρχειν ἐπιτετραμμένῳ τῆς ἀρχῆς οὐκ ἐξίστατο· καὶ
 δυοὶ νικήσας μάχαις καὶ συλλαβὼν ἐκρέμασεν, Εὐμένει τὴν ἀρχὴν ἀπο-
 30 καταστήσας. (12) Κρατερὸς δὲ συμμαχῶν Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων
 αἷτιος τῆς νίκης, ἥς ἐνίκησαν αὐτούς, γέγονεν· ἐξ οὗ καὶ ἅπαντα, ἅπερ ἂν
 αὐτοῖς Κρατερὸς ἐπέταττε καὶ Ἀντίπατρος, ἀπροφασίστως ἐπράττετο.
 καὶ ταῦτα μέχρι τοῦ πέμπτου βιβλίου. (es folgt F 9).

2 Αἰγύπτῳ s. l. A¹ 4 ἐπ' αὐτῇ M 5 δὲ καὶ καρδιανὸς M 6 ἔσται M
 7 Ἑλλάδα om M Λυκίων (S 37): Κιλικίων Dexipp. 100 F 8, 2 8 Ἀσανδρος:
 F 9, 37; 41; F 10, 7 (Dexipp. 100 F 8, 2); IG II 234; Kawerau-Rehm Das Delphinion
 in Milet no. 123 Κόσανδρος Phot (Diod. XVIII 3, 2; Justin. XIII 4, 15; Curt. X 10, 2.
 sehr alter fehler) 9 ἦν A² ἦν A¹ ὄν M ἐξ om A 10 κατέχειν AM μὲν
 οὖν M 12 ἔστε A ἔσται aus ἔστε M ἐπὶ θάλασσαν M 13 [τοῦ Εὐξ. π.]?
 14 ἐπετέτραπτο M 15 ἢ om M ἢ ἐπὶ spät. korr. in A 16 [Κρατερῶι καὶ]?
 s. komm. 20 ἐν τούτῳ καὶ M 23 λεωσθένους A

$\overline{A}$

(F 129; 134; 135?)

2 (—) ANON. π. συνταξ. p. 179, 26 Bk: Ἀρριανὸς πρώτῳ· «εἰ a. 323
δὲ ψευδοθεῖν τῆς ἐπὶ τῷ παιδὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου προσ-
δοκωμένης ἐλπίδος», ἀντὶ τοῦ ἀποτύχοιμεν.

 $\overline{B}$

3 (—) ANON. π. συνταξ. p. 131, 19: γνωσιμαχῶ· ἀπαξ ἐχρήσατο
τῇ λέξει Ἀρριανὸς ἐν πάσῃ τῇ πράξει αὐτοῦ, ἐν β' τῶν μετ' Ἀλέξανδρον.
«οἱ δὲ γνωσιμαχήσαντες ὑπέδυσαν τὰ ἐπαγγελλλόμενα.»
10 4 (—) — — p. 173, 29: Σισίνης· Σισίνου κλίνει τὸ ὄνομα Ἀρριανός.
ἐχρήσατο αὐτῷ ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ τετραχῶς. Σισίνης δὲ ὁ Φρατα-
φέρων παῖς (Anab. VII 6, 4). ἐν μόνῳ δὲ τῷ δευτέρῳ λόγῳ εὐρέθη
τὸ ὄνομα <τῶν> μετὰ Ἀλέξανδρον.

 $\overline{\Gamma}$

15 5 (—) ANON. π. συνταξ. p. 170, 16 Bk: πολιτεύω· ἐνεργητικῶς·
Ἀρριανὸς τρίτῳ· «ὅμῃν δὲ τοὺς πατρίους νόμους ἀποδοὺς
ἐν ἐλευθερίᾳ πολιτεύειν ἀπέδωκεν.»

 $\overline{\Delta}$ (?)

(F 137; 178?)

20 6 (—) a) ANON. π. συνταξ. p. 154, 12 Bk: καθηγοῦμαι· δοτικῇ.
Ἀρριανὸς τετάρτῳ τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον· «καὶ ἐς τὸν λιμένα
καθηγείσθαι.» b) Suid. s. καθηγοῦμαι· δοτικῇ. «καθηγοῦμαι
ταύταις εἰς τὸν λιμένα.»

 $\overline{E}$

25 7 (—) ANON. π. συνταξ. p. 154, 9: κατακούω· γενικῇ καὶ
Ἀρριανὸς πέμπτῳ· «οὐδ' ἐθέλει κατακούειν τοῦ σατραπῶν.»

8 (—) — — p. 130, 26 Bk: βουλεύω· ἐνεργητικῇ διαθέσει
κέχρηται ὁ Ἀρριανὸς ἐν πᾶσιν. ἐν πέμπτῳ τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον· «σὲ
δὲ εἶναι τὸν βουλευόντά τε ὑπὲρ τῶν ὅλων τὰ ξυμφορῶ-
30 τατα καὶ ἐπαγγέλλοντα πᾶν ὃ τι περ ἂν ξυλλογισμῶι
τύχηι ξυμβουλευθέν.»

 $\overline{F}-\overline{\Theta}$

(F 124; 175)

9 (—) PHOT. Bibl. 92 p. 69 b 34: (13) ἐν δὲ τῷ ἔκτῳ διαλαμ- a. 322
35 βάνει ὅπως ἐξ Ἀθηνῶν οἱ ἀμφὶ Δημοσθένην καὶ Ὑπερείδην ἔφηνον

8 πράξει: πραγματεῖαι?

τῶν Bekker τῇ An

13 <τῶν> Roos

21 τετάρτῳ: ἔκτῳ U Köhler

30 ἐπαγγέλλοντα Bekker —ται An

35 οἱ ἐξ M

Ἀριστόνικος τε ὁ Μαραθώνιος καὶ Ἱμεραῖος ὁ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἀδελφός, τὰ μὲν πρῶτα εἰς Αἴγιναν· ἐκεῖ δὲ διαγόντων θάνατον αὐτῶν κατέγνω τὸ Ἀθηναίων πλῆθος εἰπόντος Δημάδου, καὶ Ἀντίπατρος εἰς ἔργον ἤγαγε τὸ ψήφισμα. (14) καὶ ὡς Ἀρχίας ὁ Θούριος <δ> εἰς τὸν θάνατον αὐτῶν ὑπουργήσας ἐν ἐσχάτῃ πενία καὶ ἀτιμία κατατρίψας ἐτελεύτησε τὸν βίον. καὶ ὡς Δημάδης οὐ πολλῶι ὕστερον ἐς Μακεδονίαν ἀχθεὶς ὑπὸ Κασάνδρου ἐσφάγη, τοῦ παιδὸς ἐν τοῖς κόλποις προαιποσφάγεντος· αἰτίαν δ' ἐπῆγε Κασάνδρος, ὅτι τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐξυβρίσειεν ἐν οἷς ἔγραψε Περδίκαι σῶζειν τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ σαπροῦ καὶ παλαιοῦ στήμονος ἡρτημένους, οὕτως τὸν Ἀντίπατρον ἐπιχλευάζων. (15) Δείναρχος δὲ ὁ Κορίνθιος ὁ κατήγορος ἦν. ἀλλ' ὃ γε Δημάδης τῆς αὐτοῦ δωροδοκίας καὶ προδοσίας καὶ ἐς πάντα ἀπιστίας τὴν ἀξίαν ἀπέτισε δίκην.

(16) διαλαμβάνει δὲ καὶ ὡς Θίβρων ὁ Λακεδαιμόνιος Ἀρπαλον τὸν τὰ Ἀλεξάνδρου χρήματα ζῶντος ἐκείνου ἀρπάσαντα καὶ φυγόντα πρὸς τὰς Ἀθήνας, τοῦτον ἐκείνος ἀποκτείνας καὶ ὅσα ὑπελείπετο λαβὼν χρήματα πρῶτα μὲν ἐπὶ Κυθωνίας τῆς ἐν Κρήτῃ ἐστάλη, ἐνθεν δὲ ἐς Κυρήνην διέβαλεν μετὰ στρατιᾶς εἰς ἑξακισχιλίους συντελούσης· ἐπῆγον δὲ αὐτὸν τῶν ἐκ Κυρήνης καὶ Βαρκέων οἱ φυγάδες. (17) ἐν οἷς πολλαῖς μὲν μάχαις πολλαῖς δὲ ἐπιβουλαῖς ἄλλοτε μὲν κρατῶν ἐνίστε δὲ ἡττώμενος, τέλος φεύγων ὑπὸ Λιβύων τινῶν συνωρίδας ἀγόντων συνελήφθη καὶ παρὰ Ἐπικύδην ἄγεται τὸν Ὀλύνθιον εἰς Τεύχειρα, ὧι τὴν πόλιν ἐκείνην Ὀφέλλας ἐπετετρόφει, ἀνὴρ Μακεδών, ὃς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Ἀάγου ἐπὶ βοθηταίᾳ τῶν Κυρηναίων ἐτύγχανε σταλεις. (18) οἱ δὲ Τευχερίται, Ὀφέλλα τὴν ἐξουσίαν δόντος, ἡκίσαντό τε τὸν Θίβρωνα καὶ εἰς τὸν τῶν Κυρηναίων ἐπεμψαν κρεμασθῆναι λιμένα. (19) ἔτι δὲ τῶν περὶ Κυρήνην στασιαζόντων Πτολεμαῖος ἐπελθὼν καὶ πάντα καταστησάμενος ὀπίσω ἀπέπλευσε.

(20) Περδίκας δὲ Ἀντιγόνω ἐπιβουλεύων εἰς δικαστήριον ἐκάλει· ὁ δὲ εἰδὼς ἐπιβουλεύεσθαι οὔτε ὑπήκουσε, καὶ εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις κατέστησαν. (21) ἐν τούτῳ δὲ παρὰ τὸν Περδίκαν ἐκ Μακεδονίας ἦγον Ἰόλλας τε καὶ Ἀρχίας, ἄγοντες αὐτῷ τὴν Ἀντιπάτρου παῖδα Νίκαιαν εἰς γυναικα. ἀλλὰ γε καὶ Ὀλυμπιάς ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ ἔπεμπε παρ' αὐτὸν κατεγγνωμένη τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν. καὶ ὁ μὲν Εὐμένης ὁ Καρδιανὸς συνεβούλευεν ἄγειν Κλεοπάτραν, Ἀλκείας δὲ τῷ ἀδελφῷ εἰς Νίκαιαν ἔτεινεν ἢ συμβουλή· καὶ νικᾷ τὸ Νίκαιαν μᾶλλον ἀγαγεῖν. (22) οὐ πολὺ δὲ ὕστερον καὶ τὸ περὶ Κυρήνην πάθος συνηνέχθη, ὃ Περ-

4 <δ> Jac 5 κατρίψας A¹ 6 εἰς M 8 ἐπήνεγκε M 15 ὑπελείπετο M
 16 Κυθωνίας τῆς ἐς Κρήτην A Κυθωνίαν τὴν ἐπὶ Κρήτης M 17 διέβαλλεν A¹
 22 οφέλλας A¹ ὀφέλλας A^{corr} ὀφέλλας M 23 τευχερίται A¹ 34 ἀλκετάς u.
 (p. 844, 1) ἀλκετέας M

- δίκκας τε καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀλέκτας διεπράξαντο. ἡ δὲ Κυνάνη Φίλιππον μὲν εἶχε πατέρα, ὃν καὶ Ἀλέξανδρος, ἐκ δὲ μητρὸς Εὐρυδίκης ἦν, γυνὴ δὲ Ἀμύντου, ὃν ἔφθη Ἀλέξανδρος κτεῖναι, ὅποτε εἰς τὴν Ἀσίαν διέβαινεν. οὗτος δὲ Περδίκκου παῖς ἦν, ἀδελφὸς δὲ Φιλίππου Περδίκκας, ὡς εἶναι
- 5 Ἀμύνταν τὸν ἀνηρημένον Ἀλεξάνδρου ἀνεψιόν. (23) ἦγε δὲ ἡ Κυνάνη Ἀδεάν τὴν αὐτῆς θυγατέρα, ἣτις ὕστερον Εὐρυδίκη μετωνομάσθη, τῷ Ἀρριδαίῳ εἰς γυναικα· ἦν καὶ ὕστερον ἡγάγετο Περδίκκα διαπραξαμένον ἐφ' ᾧ παῦσαι τὴν Μακεδόνων σιάσιν, ἣτις ἐπὶ τῷ Κυνάνης πάθει ἀναφθεῖσα ἐπὶ μέγα κακοῦ προεχώρει. (24) Ἀντίγονος δὲ ἐς Μακεδονίαν
- 10 παρὰ Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν ἔφυγε καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἐπιβουλήν, ἣν Περδίκκας ἐ(πε)βούλευε, διηγρήσατο καὶ ὡς κατὰ πάντων ἡ αὐτὴ αὐτῷ μελέτῃ σπουδάζεται, ἀνεδίδαξέ τε καὶ τὸ τῆς Κυνάνης ἐκτραγωιδήσας πάθος. καὶ ταῦτα διαθέμενος εἰς πόλεμον αὐτῷ τούτους κατέστησε.
- (25) καὶ Ἀρριδαῖος δὲ ὁ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου σῶμα φυλάσσων, παρὰ ^{a. 321}
- 15 γνῶμην αὐτὸ Περδίκκον λαβών, πρὸς Πτολεμαῖον παραγίνεται τὸν Ἀγρόν, ἀπὸ Βαβυλῶνος διὰ Δαμασκοῦ ἐπ' Αἴγυπτον ἐλαύνων· ὃς πολλὰ μὲν ὑπὸ Πολέμωνος τοῦ προσοικειουμένου Περδίκκαι κωλυθεὶς ἐνίκησεν ὅμως εἰς τὸ τὴν ἑαυτοῦ γνῶμην ἔργῳ ἐξενεργεῖν.
- (26) ἐν τούτῳ καὶ Εὐμένης παρὰ Περδίκκου δῶρα πρὸς Κλεοπάτραν
- 20 ἐς Σάρδεῖς ἐκόμισε, καὶ ὅτι ἐγνωσμένον εἶη Περδίκκαι Νίκαιαν μὲν ἐκπέμπειν, ἀντ' ἐκείνης δὲ ταύτην ἄγεσθαι. οὗ μνησθέντος — Μένανδρος δὲ ὁ Λυδίας σατραπῆς ἐμήνυσεν — Ἀντιγόνῳ καὶ δι' αὐτοῦ τοῖς περὶ Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν δημοσιωθέντος, ἐπὶ μᾶλλον αὐτοῖς τὰ πρὸς Περδίκκαν ἐξεπολέμωτο. περαιούται δὲ Ἀντίπατρος καὶ Κρατερὸς ἀπὸ τῆς
- 25 Χερρονήσου τὸν Ἑλλήσποντον, τοὺς τὸν πόρον φυλάσσοντας διὰ πρεσβείας ὑπαγόμενοι. πρεσβεύονται δὲ καὶ πρὸς Εὐμένην καὶ πρὸς Νεοπτόλεμον τοὺς ὑπὸ Περδίκκαι· καὶ Νεοπτόλεμος μὲν πείθεται, Εὐμένης δὲ οὐκ ἀνέχεται. (27) ὑποπτεύεται Εὐμένει Νεοπτόλεμος, καὶ συγκροτεῖται πρὸς ^{a. 321}
- ἀλλήλους πόλεμος, καὶ νικᾷ κατὰ κράτος Εὐμένης. φεύγει δὲ Νεοπτόλεμος
- 30 παρὰ Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν σὺν ὀλίγοις καὶ πείθει τούτους ἐπὶ συμμαχίαν κατὰ Εὐμένους ἐλθεῖν αὐτῷ Κρατερόν· καὶ πολεμοῦσιν ἄμφω Εὐμένει. καὶ πάντα ποιήσας Εὐμένης ὥστε λαθεῖν τοὺς σὺν αὐτῷ Κρατερὸν αὐτῷ πολεμεῖν, ἵνα μὴ τῇ περὶ αὐτὸν ἀλόντες φήμη ἢ προσχωρήσωσιν αὐτῷ ἢ καὶ μένοντες ἀτολμότεροι εἶεν· καὶ κρατήσας τοῖς
- 35 τεχνάσμασι, κρατεῖ καὶ τῷ πολέμῳ. καὶ πίπτει μὲν Νεοπτόλεμος τῇ αὐτοῦ Εὐμένους τοῦ γραμματέως δεξιᾷ, ἀνὴρ στρατιωτικὸς καὶ πολέμοις

2 γυνὴ AM 3 ὅτε M 6 θυγατέρα A 9 κακὸν M 11 ἐ(πε)βούλευε
 Jac 17—18 εἰς ἔργον M 20 μὲν om M 22 ἐμήνυσεν A 23 δημοσιευθέντος M
 24 ἐξεπολέμωτο AM δὴ A δὲ M 27 Περδίκκαν M 31—32 ἐλθεῖν — Εὐμένει
 om M 32 Εὐμένη A (M fehlt) 34 αὐτῶν M

ἡριστευκώς, Κρατερὸς δὲ ὑπὸ τινων Παφλαγόνων ἀφειδῶς πρὸς πάντα μαχόμενος καὶ χωρῶν ὥστε γνωσθῆναι· ἀλλ' ἔφθη πεσὼν μὴ γνωσθεῖς, καίτοι καὶ τὴν καυσίαν τῆς κεφαλῆς ἀφελών. ἡ μέντοι πεζὴ στρατιὰ σῶα πρὸς Ἀντίπατρον ἐκ τοῦ πολέμου παρεγένετο, ὃ καὶ τὸ πολὺ τῆς ἀθυμίας ἐπεκούφισε.

⁵ (28) παραγίνεται ἀπὸ Λαμασκοῦ Περδίκκας ἐπ' Αἴγυπτον σὺν τοῖς βασιλεῦσι καὶ τῇ δυνάμει Πτολεμαίῳ πολεμῆσαι. κατηγορήσας δὲ Πτολεμαῖον, ἀκείνουν ἐπὶ τοῦ πλήθους ἀπολυομένον τὰς αἰτίας, καὶ δόξας μὴ δίκαια ἐπικαλεῖν, ὅμως καὶ τοῦ πλήθους οὐχ ἐκόντος πολεμεῖ. καὶ δις ἡττηθεὶς καὶ τραχὺς πρὸς τοὺς παρὰ Πτολεμαῖον ἐθέλοντας χωρῆσαι λίαν ¹⁰ καταστάς καὶ τὰλλα τῇ στρατιᾷ ὑπερογκότερον ἢ κατὰ στρατηγὸν προσφερόμενος, ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους τῶν ἱππέων ἀναιρεῖται, μαχόμενος καὶ αὐτός. (29) Πτολεμαῖος δὲ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Περδίκκου πρὸς τε τοὺς βασιλεῖς ἐπαιριώθη τὸν Νεῖλον καὶ δώροις φιλοφρονησάμενος καὶ τῇ ἄλλῃ θεραπείᾳ οὐ μόνον δὲ * * ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τέλει Μακεδόνων. ὃ δὲ καὶ τοῖς Περδίκκου φίλοις συναχθόμενός τε δῆλος ἐγένετο ¹⁵ καὶ ὅσοις τι κινδύνου ἔτι ἐκ Μακεδόνων ὑπελείπετο καὶ τούτους ἀπαλλάξαι τοῦ δέους παντὶ τρόπῳ διεσπούδασεν· ἐφ' οἷς παραντίκα τε καὶ ἐς τὸ ἔπειτα εὐδοκμῶν ἐγινώσκετο.

(30) συνεδρίου δὲ κροτηθέντος ἄρχοντες μὲν τῆς πάσης δυνάμεως ²⁰ ἀντὶ Περδίκκου Πίθων καὶ Ἀργιδαῖος ἐν τῷ τέως ἀνερρήθησαν, τῶν δὲ περὶ Εὐμένη τε καὶ Ἀλέξανδρον ἐς πεντήκοντα κατεγνώσθησαν, μάλιστα ἐπὶ τῇ Κρατεροῦ ἀναίρεσει τῶν Μακεδόνων πρὸς αὐτοὺς ἐκπολεμωθέντων. μετεκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀντίγονος ἐκ Κύπρου, καὶ Ἀντίπατρος δέ, ἐπιταχύναι πρὸς τοὺς βασιλεῖς. (31) οὕτω δὲ καταλαβόντων ἡ Εὐρυδίκη Πίθωνα ²⁵ καὶ Ἀργιδαῖον μὴδὲν ἄνευ αὐτῆς ἡξίου πράττειν. οἱ δὲ τὰ πρῶτα μὲν οὐκ ἀντεῖπον, ἔπειτα δὲ μὴδὲν αὐτὴν ἐπικοινωνεῖν τοῖς δημοσίοις ἀντέλεγον πράγμασιν· αὐτοῖς γάρ, ὥς Ἀντίγονος καὶ Ἀντίπατρος παραγένω(ν)ται, μελήσειν περὶ πάντων. (32) ὧν παραγεγονότων εἰς Ἀντίπατρον ἡ δυναστεία περιίσταται. καὶ ὁ στρατὸς αἰτεῖ τὰ παρὰ Ἀλεξάνδρου ³⁰ ὑποσχεθέντα αὐτοῖς ἐπὶ τῇ συστρατείᾳ χρήματα, καὶ Ἀντίπατρος παραντίκα μὲν μὴδὲν ἔχειν ἀποκρίνεται φράζειν ἀκριβές, ἐξετάσας δὲ τοὺς τε βασιλείους θησαυροὺς καὶ τοὺς ὅσοι ἀλλαχόθι πονεῖται ὧσι, τηρικαῦτα τὸν δυνατὸν τρόπον μὴ ἂν αὐτοῖς ἐπιμεμπτος νομισθῆναι· ἐφ' ᾧ οὐχ ἡδέως ἡ στρατιὰ ἔκουσεν. (33) Εὐρυδίκης δὲ συλλαμβανούσης ταῖς κατὰ ³⁵ Ἀντίπατρον διαβολαῖς τῷ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἄχθει στάσις γίνεται. καὶ

5 ἐπ' Αἴγυπτον om M 7 τὸ πλήθος M 9 πρὸς — ἐθέλοντας A τοῖς —
 θελήσας M 12 περδίκκα M¹ 14 δὲ (αὐτοῦς) Roos (τὸ πλήθος)? 16 ἐτι A
 αἴτιον M 20 πείθων A¹ πύθων A² 21 ἀλκιτέα M 22 τοῦ κρατεροῦ M
 ἐκπολεμωθέντων M 24 καταλαβόντων edd καταλαβόντος AM 27—28 παρα-
 γένω(ν)ται edd 31 ἔχων M

δημηγορεῖ Εὐρυδίκη καὶ αὐτοῦ, τοῦ γραμματέως Ἀσκληπιοδώρου ὑπηρετη-
 σαμένου τῷ λόγῳ, καὶ Ἄιταλος δέ. καὶ ῥύεται μὲν Ἀντίπατρος τῆς
 σφαγῆς, Ἀντιγόνου καὶ Σελεύκου τῇ παρακλήσει Ἀντιπάτρου ἀντιδημη-
 γορησάντων ἐν τῷ πλήθει, οἱ καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦτο ἐγγὺς ἐγένοντο τοῦ
 5 κινδύνου· ῥυσθεῖς δὲ Ἀντίπατρος τοῦ θανάτου πρὸς τὸ οἰκεῖον ὑπεχώρησε
 στρατόπεδον. καὶ οἱ ἵππαρχοι Ἀντιπάτρου καλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἦκον,
 καὶ μὲν τῆς στάσεως πεπανμένης Ἀντίπατρον πάλιν, ὥς καὶ πρόσθεν,
 ἄρχειν εἵλοντο.

(34) καὶ ποιεῖται νέμειν καὶ αὐτὸς τῆς Ἀσίας, τὰ μὲν τῆς προτέρας
 10 νεμῆσεως ἐπικυρῶν, τὰ δὲ τοῦ καιροῦ βιαζομένου νεωτερίζων. Αἴγυπτον
 μὲν γὰρ καὶ Λιβύην καὶ τὴν ἐπέκεινα ταύτης τὴν πολλὴν καὶ ὅ τι περ
 ἂν πρὸς τούτοις δόριον ἐπικτήσεται πρὸς δυομένου ἡλίου Πτολεμαίου
 εἶναι· Λαομέδοντι δὲ τῷ Μιτυληναίῳ Συρίαν ἐπιτετράφθαι· Φιλόξενον
 δὲ ἐπὶ Κιλικίας ἔταξεν, ἣν καὶ πρῶτον εἶχεν. (35) τῶν δὲ ἄνω ξατρα-
 15 πειῶν τὴν μὲν μέσσην τῶν ποταμῶν γῆν καὶ τὴν Ἀρβηλίτιν Ἀμφιμάχῳ
 τῷ τοῦ βασιλέως ἀδελφῷ ἔνευκε· Σελεύκῳ δὲ τὴν Βαβυλωνίαν προσέδωκεν·
 Ἀντιγένην δὲ τῷ πρώτῳ μὲν ἐπιθεμένῳ Περδίκκῃ, τῶν δὲ ἀργυρασπίδων
 Μακεδόνων ἡγουμένῳ, τῆς Σουσιανῆς συμπάσης ἄρχειν· Πευκέσται δὲ ἐβε-
 βαίου τὴν Περσίδα· Καρμανίαν δὲ Τληπολέμῳ ἔνευκε· καὶ Μηδίαν Πίθωνι ἐστ'
 20 ἐπὶ πύλας τὰς Κασπίους· Φιλίππῳ δὲ τὴν Παρθυαίων γῆν. (36) Ἀρείων
 δὲ καὶ τῆς Δραγγηνῶν χώρας Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα· τῆς δὲ Βα-
 κτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον· Ἀραχώτων δὲ Σιβύρτιον·
 καὶ Παραπαμισάδας Ὀξυάρτη τῷ Ῥωξάνης πατρὶ· τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ
 μὲν ξύνορα Παραπαμισάδαις Πίθωνι τῷ Ἀγῆρορος· τὰς δὲ ἐχομένας
 25 ξατραπείας, τὴν μὲν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ Πάταλα τῶν ἐκείνη
 Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην Πάρωι τῷ βασιλεῖ ἐπεχώρησε· τὴν δὲ παρὰ
 τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν Ταξίλην, καὶ τούτῳ Ἰνδῷ, ἐπεὶ μηδὲ ῥαῖδιον μετα-
 κινῆσαι αὐτοὺς ἐξ Ἀλεξάνδρου τε ἐπιτετραμμένους τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν
 ἱκανὴν ἔχοντας. (37) τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ Ταύρου ὄρους ὥς ἐπὶ τὴν ἄρκτον
 30 φερόντων Καππαδόκας μὲν Νικάνορι ἐπέτρεψε· ἐπὶ δὲ Φρυγίας τῆς
 μεγάλης καὶ ἐπὶ Ἀνκάσι τε καὶ Παμφύλοις καὶ Ἀνκίοις, ὥς καὶ πρόσθεν,
 Ἀντίγονον· Καρίαν δὲ Ἀσάνδρῳ ἔνευκε· Ἀνδία δὲ Κλείτῳ ἐδόθη· καὶ
 Ἀρριδαίῳ Φρυγία ἢ πρὸς Ἑλλησπόντῳ. (38) τῇ δὲ κατακομιδῇ τῶν

6 ὑπαρχοι spät. korr. in A 12 δόριον A δόρειον M δορεῖ Bekker ολονεὶ
 δορικτήτων Diod. XVIII 39, 5 14 ἔτασεν M πρότερον? 14—15 (und v. 25)
 σατραπειῶν s 15 ἀρβηλίτην A 17 πρῶτον? 19 ἔνευκε M 20 κασπείας M
 24 σύνορα M παραπαμισάδαις A 25 ξατραπείας: βασιλείας Diod. περὶ M
 ἐκεῖ M (ἐν) ἐκείνη? 26 ἐπεχώρησε M Suid. s. ἐπεχώρησεν (Etym. cod. Coisl. Cram.
 An. Par. IV 169, 12)· ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν· οὕτως Ἀρριανός. 31 παμφύλοις M
 32 Ἀσάνδρῳ (§ 6): Κασάνδρῳ Diod 33 ἐλλησπόντον M

ἐν Σούσοις χρημάτων Ἀντιγένην ἔταξε καὶ τούτῳ τῶν στασιασάντων
Μακεδόνων τοὺς μάλιστα τρισχιλίους παρέδωκε. σωματοφύλακας δὲ τοῦ
βασιλέως Αὐτόδικόν τε τὸν Ἀγαθοκλέους παῖδα καὶ Ἀμύνταν τὸν Ἀλεξάν-
δρου παῖδα, Πενθέστιον δὲ ἀδελφόν, καὶ Πτολεμαῖον τὸν Πτολεμαίου καὶ
5 Ἀλέξανδρον τὸν Πολυσπέρχοντος· Κάσανδρον δὲ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα χιλι-
άρχην τῆς ἵππου· τῆς δυνάμεως δὲ τῆς πρόσθεν ὑπὸ Περδίκκαι τετα-
γμένης Ἀντίγονον ἡγεμόνα ἀπέφηνε· καὶ τούτῳ τοὺς βασιλέας φρουρεῖν
τε καὶ θεραπεύειν προστάξας τὸν πόλεμον ἅμα τὸν πρὸς Εὐμένη δια-
πολεμῆσαι αὐτῷ αἰρουμένῳ ἐπέτρεπεν. Ἀντίπατρος δὲ αὐτὸς πολλὰ
10 ὑπὸ πάντων ἕνεκα πάντων ἐπαινούμενος ἐπ' οἴκου ἀνεχώρει.

ἐν οἷς καὶ ὁ 9 λόγος (es folgt F 11).

— ANON. π. συνταξ. p. 154, 12 Bk: s. F 6.

⟨Z̄ ?⟩

10 (—) COD. RESCR. VATIC. GR. 495 fol. 230. 235:

A

15 [Ἀρριδαίου] τὴν παρὰ Πτολεμαῖον αὐτομόλησιν καὶ τοῦ σώμ[ατος τ]οῦ
Ἀλεξάνδρου τὴν ἐς Αἴγυπτον κομιδὴν ἐπι...ω..... οἱ ἀμφὶ Ἀνταλόν τε καὶ
Πολέμωνα οἱ...ση..... || ἀποχωρήσεως ἐσταλμένοι [ὡς Π]ερδίκ[κ]αν
ἐπανή[ε]σαν. ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον [ὡρμήθη ἐς Αἴγυπτον στρατεία]ν π[οι]εῖν, ὡς
20 Πτολεμαῖον μὲν ἀφελόμενος τὴν ἀρχὴν τ[ῶ]ν ἐ[α]ντῷ τι]να ἐπιτηδεῖων
καταστῆσαι Αἰγύπτου [ὑ]π[α]ρχον, τοῦ σώματος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου κρατῆσαι.
(2) ταῦτα [δὴ] ἐν[ν]οῶ[ν] [ἐ]π[ε]ιδὴ ἐς Κιλικίαν ξὺν τῇ δυνάμει ἀφίκετο, Φιλώ[τ]αν
μὲν τὸν ξατράπην τῆς χώρας ἐπιτήδειον [τ]οῖς ἀμφὶ Κρατερόν γ[ι]γνώσκων
[πα]ρῆλυσ[ε]ν τῆς ἀρχῆς, Φιλόξενον δὲ ἀντ' αὐτοῦ ἔρχειν κατέστησεν, ἕνα
25 τῶν ἀφανῶν Μακεδόνων οἷα δὴ π...αιολιωμαισθοφορ...οπολεμ...ιδία...ε...
ε...εμ... (3) πέμψας δὲ ἐς Βαβυλῶνα.....στραγ.....μκτηγορα μολέθεν
..Δόκιμον τὸ ὄνομα (?) μετὰ Μ[α]κεδ[ό]ν[ων τ]ῶν ἄκ[ρ]ων δοκούντων τὸν μὲν
ξατραπεύειν εἰ[π]εν τῆς [Βαβυ]λωνίας, Ἀρχωνα δὲ τὸν πρόσθεν [δυνα]στὴν
ἐπὶ τῇ[ς] εἰσπράξ[ε]ως τῶν προσόδων εἶναι ἐπιδεῖν.....ἡναρὸ φραστῶν

3 Αὐτόδικον Syll.³ 373 Αὐτόλυνκον Phot 4 τὸν ἀδελφόν A 14 text nach
Reitzenstein Bresl. Phil. Abh. III 3, dessen lesungen AG Roos in allem wesent-
lichen bestätigt. unsicheres ist unterpunktirt; andere möglichkeiten teilweise

übergeschrieben. 18 ο. οἱκ ερσι ο. ηοσι ο. κρσι 19 μᾶλλον ^{ἡωδ} καν...εν
...λ...π... ^{ρω} γωνπ...εν 26 μολέθεν ο. βα...τορ ο. κω.... 27 το (ο. τε,
τα) ^ω ὀνοματα 29 προσωδων hs

Δόκιμον, εἰ ἀφίκοιτο εἰς Βαβυλῶνα καὶ τῆς ξατρα[π]είας ἐγκρατήσειεν, τὸ[ν]
 Ἄρχωνα μὲν ἀπαλλάξαι | ..^{αι}σθενηδεχενκ..^πηατιασινωσαντ..^{ανι}.....ο |
^{δυ}πε.ενκ.εν...^εσυνακοαθηρε.εναντοσοκ..^πησατα | ^ηωιστι.ε...β.α...σι...
 αντονδε..... | ^πτη.α.ονοσανναι..... |
 5 α...ανθα...οσδε.η.εγη..^εδητουσαπο.....^κμε τηνικ..νησ...λωνοσφορτι..
 φ.....ανεκ | ..ν.λλ...^μωσπετιν^οενναινα..^ατιωτωνπ..... | ^{ν(κ)}μους επιλεξά-
 μενος εἰσήγαγεν..^οροκ..^εετετοσ..^βαβυ||..^ξια^ο..δὲ ξυναγαγὼν καὶ φράσας τὴν
 Περδίκκου με[ετ]άνοιαν καὶ ἐς τοῦτον (?)...^ψιοντρ.....^{του} ἐκ τῶν ε...την
 .. | ε.ε.....^τνκαιεθηκαν.....^οην^ο..^{ει}την.ρ.....ν | ^πο.....^συναγαγεῖν
 10 ὥς μὴ δ[εξ]ομένους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸν [Δόκ]ιμον. (5) καὶ οἱ μὲν πρὸς
 τούτοις ἦσαν, Δόκιμος δὲ ἐς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος κα[ὶ] τῶν ἐκ τῆς χώρας
 τινὰς Βαβυλωνίων προσαν[τ]έχειν ἀμελή[σ]ας τοῖς στρατιώταις προσε...^{τον}
 ἐπέδραμεν(?) καὶ ἔστη πρὸς Ἄρχωνα. καὶ τὰ μὲν π[λ]ήθη τῶν ἀπομαχο-
 μένων καὶ ἰσχύ[ον]των χωρίων ἐκρατεῖτο. ὥς δὲ ἀκροβολισμῶι τινὶ τραν-
 15 ματαῖα γενομένωι τῶι Ἀρχωνι οὐ πολλῶι ὕστερον ξυνέβη τελευτῆσαι ἐκ τῶν
 τραυμάτων, τηνικα[ϛ]τα δὲ ἀνασχόμενος ὁ Δόκιμος ἐδέχθη τε ἐπὶ τὴν
 ξατραπείαν πρὸς τῶν Βαβυλωνίων καὶ τὰ ὑπὸ Περδίκκου προστεταγμένα
 ξυν^μ.πισιτι^{εισ ν}μεσαντον ἐπρασεν.

(6) ἐν δὲ τούτῳ Περδίκκας μαθὼν τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων Νικο-
 20 κρέοντά τε τὸν Σαλαμίνιον καὶ τοῦ[ς] ὑπ' αὐτῶι (?) γε[γ]ομένους Πασικρ[ά]την
 τὸν Σόλιον καὶ Νικο[κλ]έα τὸν Πάφριον, τοῦτον καὶ Ἀνδροκλέα τὸν Ἀμα-
 θούσιον πρὸς μὲν Πτολεμαῖον ξυμμαχίαν πεποιημένους, ναῦς δὲ οὐ πολὺ
 ἀποδεύσας διακοσίων ξυμπληροῦντας, τὴν δὲ Μαριέων πόλιν καὶ τὸν
 ἄρχοντα ἐπιπολιορκοῦντας, ὁ δὲ [τρι]ήρεις ἤθροισεν (?) ἐκ Φοινίκης [πε]ρ[ὶ]
 25 τὴν εἰς Μάριον αὐτόθεν ἐκ Κιλικίας <στρατείαν> κα[ὶ] πλο[ῖα] πολλὰ
 στρογγύλα παρασκευάσας [ξ]ένους μὲν ἐς ὁ[κ]ηκασίους ἐπ[έ]βη[σεν] τῶν
 νεῶν, ἱππέας δὲ ἐς πεντακοσίους, Σωσιγένην τὸν Ρόδιον ἐπιτάξας ναύαρχον
 καὶ ξυναγὼν ἐπὶ τῶι ξεν[ικ]ῶι Μήδιον τὸν [Θ]εσσαλόν, ἱππάρχην δὲ τῶν
 ἱππέων Ἀμύνταν, τῆς δὲ ξυμπάσης δυνάμεως σι[ρ]ατη[γ]ὸν [ἀ]ποφήνας
 30 Ἀρι[σ]τόν[ο]υν τὸν Ἀλεξάνδρου σωματοφύλακα τη ||

2 πη: ο. πκ τηνικαῦτα τῆς Βαβυλώνος?

12 ἀμεληκ. τεσ

στρατιωται hs(?)

23 ^εια
κασιων

24 ..ρ...κκ...ασεν

25 Μάριον: ^εια
καριων

28 ξενῶ hs

B

(7) γυναικα (?) ... α. ^ον ... αχον | ανα-
μαχεσθαι (?) τω^{ομ(ν)}γονω | κα^{οχ}γ — ιων κς | δεχε —
| ^ετιγονος επιτηδειος ὤν. καὶ Μένανδρος τῇ[ς] Αὐ[δί]ας ξ]ατραπῆς τὴν τε
5 ἀφ^ειξιν τὴν Ἀντιγόνου μαθὼν καὶ Ἀσάνδρου παρ' αὐτὸν ἀποχωρήσιν, Περ-
δίκκα[ν] ἐρρ[ω]μένως... χ... ωκα... ^ηκ... γὰρ τὴν. ^{αν}ι. ^ολδ^ορ... ἔχων κ[α]λὶ δι' ^ο
ὀργῆς ἔχων Περδίκκα[ν], ὅτι τὴν μὲν [ξ]ατρ[α]π[ε]ίαν ἦν εἶχεν αὐτῶν δε τῶν
π... ^επιταχεῖ φ[υ]γῶν [πρ]ὸς τὴν στρατιὰν ^{μο}ττην... ἀκούειν (?) κα...
10 ου... Κλεοπάτραν εἶναι... ^ον καὶ τὴν Εὐμένους — | ^ον... κα^οιεν. ^ι
νδ... χ... εν... φει... | ^ιτησειαν... ^{ισ}την... στρατηγ
... κ. ^ιν | τῶν ἐπιχωρίων ^αο... λα κλειστους δυναστ... ειν οἱ τὰ κατὰ ἐχοντας
... εἰς Φρυγίαν τὴν μεγάλην φερούσας ὁδοὺς ^{το}εὐαφρωννα... καὶ ὡς ὁ
μὲν (?)... ^ολων π... | ^μβολισ. ^ν... ^ιτητη... ^ον... ^ικ^οαν... |
^ιτηκα... ^ιλλωμενωπεμψαι... [ἐ]γκρατ[η]ς εἶν (?)... | ὅτε Περδίκκαν. ^οξ. ^ον.
15 ναντ... ^οεπι πολεμ... ^{εν}αν... | ^κ... Ἀντίγονος ἐξε... ^ν... ^ιτηδε... ^ιτισιστου...
... | κησ ^{στκ}ἐκ προσήγγ... ^ιετα... ^νιωι. ^{αν}... | ^{ναι} — | χιλίους
ἐππέας δε... ^ιμετεχων ἀφίκετο καὶ τοῦ... ^νμε... | ^ιτῆς δ' [Ἐφέ]σου πό[λεως] (?)
πεντακοσίους ^εχ... | — ^οέχωνται | ^ιτεσι. ^ζγκ... ^ονίων τα... ^οκρεισζ^ον
... ^{αν}κα... ^εσαν || — (8) καὶ αἱ ἐν κύκλῳ τῆς Ἐφέσου πόλεις φιλίως
20 κατεδέξαντο αὐτόν· ὁ δὲ παρεσκευάζετο ὡς ἐπὶ Σάρδεϊς ἐλάσων ἐ[κείθεν?].
ἐν τούτῳ δὲ Κλεοπάτρα μαθοῦσα τοῦ τε Ἀντιγόνου τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν
ἐνέδραν τὴν ἐπὶ Εὐμένει παρεσκευασμένην, ἥ μὲν φράζει πρὸς Εὐμένη τὰ
ἐξ[η]γγε[λ]μένα, ὁ δὲ ἀμφὶ δειλίην ξυναγαγὼν τοὺς ξυνηκολοιθηκότας αὐτῷ
φίλους καὶ ἑππέας παραγγέλλει μήτε σάλπιγγα μήτε ἄλλο τι τῶν περι-
25 φανῶν σημείων προσμείναντας ὡς τάχιστα πρὸς πορείαν ἐσκευασμένους
παρεῖναι. (9) καὶ ἦν μὲν αὐτῷ ἡ διὰ μέσου ὁδὸς ὡς ἐπ' ἀνίσχοντα ἥλιον.
ὁ [δ]ε (?) ^εκολο... ^ζι... ^νφρσμ... ^ιμηδὲν αὐτὴν μὲν ἄγειν εὐλαβήθη τῷ κατει-
^ιληφ[θ]α[ε] εἰκάζειν ^κη... ^ε... ^{αι}κ... ^{στ}ματην ἀναμεισιωτατην ^{στ}τη. ^οει... ^ελ. ἐπὶ

2 κ(αλ)?

2—3 ἀναλαβὼν στρατιώτας ἐς τρισηλίους, παρὰ δὲ Ἀθηναίων ἐς

liest AG Roos

4 Ἀντιγόνου Rei

17 τησδ... σουπω... το

27 εὐλαβηθη

28 ἀνωμαλωτάτην? Rei

τῷδε ἥμιστα προσδοκωμένην. προελθὼν δὲ ἀμφὶ τοὺς ἑκοσιν σταδίους
 εἰς δεξιὰν μάλιστα ἐπιστρέφει καὶ ἀπο.σωφ.ει πρὸς τῇ[ν] ἐς ^νπερσῖαν· εστ
 .κενωίει οὐδὲ μεν τοῦ δὲ Ἀντιγόνο^υ (?) ἐδρων ἐκ Φρυγίας ἔπειτα . .
^{χ(ω)}γεμεν τῆς ἐπὶ Φρυγίαν τὴν μεγάλην [φε]ρούσης ὁδοῦ ὅτ εἰλε^σν εὐει^α
 5 τοὺς ἱππέας πρὸς δι ὠν ὁδοῦ ἀφηγείτο. (10) τῆς δὲ αὐτῆς
 ν[υ]χ[τὸς] Ἀντίγονος ὑπεργεγῆ ε κα τησ εἰς τε τὸν τε μέγαν
 καὶ [Ἀντι]γόνω^νι ^{νπ}τερω Εὐμένους ^οα ὠνησε μαθὼν δὲ
 τὴν φυγὴν τὴν Εὐμένους καὶ ὅτι κ φειεν ὠ ἐνεδρεύοντας εἰκάσας.
 οὐδεσ μυν ε^{ει} νκα αλλων τὴν τὴν Κλεο-
 10 πάτραν [ἐπ]εἰ [Π]ερδίκκαν μὲν τὸν ^αο^{εγ} τη^{ωγα}κ ε ἀνολων ἀφείσιν . .
 ὠνκαγ ὠ λ τησεδε [Π]ερδίκκαν ^{ωγα}εφείσι καὶ τῆς ^{ωγα}τεσ . . .

I

11 (—) PHOT. Bibl. 92 p. 72 a 25: (39) ὁ δὲ δέκατος διαλαμβάνει a. 321
 ὡς Εὐμένης τὰ περὶ Περδίκκαν μαθὼν καὶ ὅτι πολέμιος ἐψηφίσθη
 15 Μακεδόσιν, ἐπὶ πόλεμον παρεσκευάζετο. καὶ ὡς Ἀλκίτας ὁ Περδίκκου
 ἀδελφὸς διὰ ταῦτα ἔφυγε. καὶ Ἄτταλος ὁ τῆς κατὰ Ἀντιπάτρου στάσεως
 οὐδενὸς φέρων τὰ δεύτερα καὶ αὐτὸς φυγὼν συνέμιξε τοῖς ἄλλοις φυγάσι.
 καὶ συνήχθη Ἀτιάλῳ στρατός, πεζοὶ μὲν μύριοι, ἱππεῖς δὲ ὀκτακόσιοι.
 καὶ ὡς Ἄτταλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐπιθέσθαι Κνίδωι καὶ Καύνῳι καὶ
 20 Ῥοδίῳις ἐπιχειρήσαντες ὑπὸ Ῥοδίων καρτερῶς ἀπεκρούσθησαν, Δημαράτου
 ναυαρχοῦντος αὐτοῖς.

(40) διαλαμβάνει δὲ καὶ ὡς Εὐμένης Ἀντιπάτρου ἐς Σάρδεις ἰόντος
 ἐς χεῖρας ἔλθεῖν ἐγγὺς ἦν, Κλεοπάτρα δὲ ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀδελφή, ἵνα
 μὴ ἐς τὸ τῶν Μακεδόνων πληθὸς ἐν διαβολῇ γένηται ὡς αὕτη τὸν πόλε-
 25 μον αὐτοῖς ἐπάγονσα, παραινεῖ καὶ πείθει Εὐμένην ἀποχωρῆσαι τῶν
 Σάρδεων. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἤτιον ὁ Ἀντίπατρος παραγενόμενος αὐτὴν
 ἐπωνειδίξε τῆς ἐς Εὐμένην καὶ Περδίκκαν φιλίας. ἡ δὲ πρὸς τε ταῦτα
 κρείσσον ἢ κατὰ γυναῖκα ἀπελογεῖτο καὶ πολλὰ ἄλλα ἀντεπεκάλει· τέλος
 δὲ εἰρηρικῶς ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν. (41) ὅτι Εὐμένης ἐπελθὼν ἀπροσ-
 30 δόκητος τοῖς οὐχ ὑπ' αὐτῷ προσχώροις καὶ λείαν πολλὴν καὶ χρήματα
 συλλαβὼν τὸν οἰκεῖον στρατὸν κατεπλούτει. διαπρεσβεύεται δὲ καὶ πρὸς

3 τοῦ δὲ Ἀντιγόνο^υ Jac τού ^νδεα^{ει}μ . . . γονω 4 παρήγγειλεν ἐλαύνειν? Rei
 14 καὶ ὅτι A ὅτι καὶ M 17 καὶ τοῖς M 20 κρατερῶς M 24 ἐν διαβολῇ A
 διαβολῇ M 27 ὠνειδίξε M 28 ἀντεπεκάλει M 29—30 ἀπροσδοκῆτως M
 30 ὅπ' αὐτὸν M 31 πρὸς om A

Ἀλκétαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐξ ταῦτόν τὰς δυνάμεις συναγαγεῖν ἀξιῶν καὶ οὕτως τοῖς κοινοῖς ἐχθροῖς μάχεσθαι· οἱ δὲ ἄλλον ἄλλα συμβουλευ-

σαμένων τέλος οὐ πείθονται. (42) ὅτι Ἀντίπατρος Εὐμένει μὲν πολε-
 5 μεῖν τέως οὐκ ἐθάρρει, κατὰ δὲ Ἀτιάλου καὶ Ἀλκέτα πέμπει πολεμήσοντα
 Ἀσανδρον· καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης γεγενημένης ἡττᾶται Ἀσανδρος.

(43) ὅτι διαφέρεται Κάσανδρος πρὸς Ἀντίγονον· καὶ παύεται ^{a. 321/0}
 Κάσανδρος τῆς κατὰ Ἀντιγόνοῦ ἀταξίας, Ἀντιπάτρον τοῦ πατρὸς διακωλύ-
 σαντος. ὅμως οὖν ὁ Κάσανδρος, περὶ Φρυγίαν συμβαλὼν τῷ πατρί,
 ἀναπειθεῖ· μήτε πόρρω τῶν βασιλέων ἀποχωρεῖν καὶ Ἀντίγονον δι' ὑπο-
 10 νοίας ἔχειν. ὁ δὲ τῇ τε μετριοφροσύνῃ καὶ τῇ ἄλλῃ θεραπείᾳ καὶ
 ἀρετῇ τὸν δυνατὸν τρόπον διέλυε τὴν ὑπόνοιαν. καὶ Ἀντίπατρος ἐπι-
 κλασθεὶς τῆς τε ξυνδιαβάσεως αὐτῷ ἐς τὴν Ἀσίαν δυνάμειος πεζοὺς μὲν
 ἐπιτρέπει αὐτῷ Μακεδόνας ὀπταμισχιλίους καὶ πεντακοσίους καὶ ἱππέας
 τῶν ἐταίρων ἴσους, ἐλέφαντας δὲ τῶν πάντων τοὺς ἡμίσεας ὅ, ὥς ῥᾷον
 15 διαπολεμήσειεν τὸν πρὸς Εὐμένη πόλεμον. (44) καὶ Ἀντίγονος μὲν
 τοῦ πολέμου ἦπτετο, Ἀντίπατρος δὲ ἀναλαβὼν τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν
 ἄλλην δύναμιν ἦμει ὥς περαιωσόμενος ἐπὶ Μακεδονίαν. καὶ στασιάζει
 πάλιν ὁ στρατὸς αὐτῶν τὰ χρήματα. Ἀντίπατρος δέ, ἐπειδὴν ἔλθῃ εἰς
 Ἀβυδον, ὁμολόγησε ποιεῖν αὐτὰ καὶ δώσειν τυχὸν μὲν πάντα, ὅση ἡ
 20 ὠρεά, εἰ δὲ μή, τὴν γε πλειίστην. (45) καὶ ταύταις αὐτοὺς ταῖς ἐλπίσιν
 ἀναρτήσας ἀστασιάστως τὸ λοιπὸν καταλαμβάνει τὴν Ἀβυδον. ἐκεῖ δὲ
 τέχνῃ τούτους παρακρουσάμενος νυκτὸς ἅμα τοῖς βασιλεῦσι περαιούται
 τὸν Ἑλλησποντον παρὰ Λυσίμαχον. τῇ δὲ ἵστεραίαι καὶ αὐτοὶ ἐπεραι-
 ὠθήσαν, ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν χρημάτων παραντίκα ἡσυχάσαντες.
 25 ἐν οἷς καὶ τοῦ δεκάτου λόγου τὸ τέλος (folgt T 7).

TA KATA ΔΙΩΝΑ(?)

TA KATA TIMOΛEONTA(?)

(s. T 4).

AΛANIKH.

30 (T 2; 5).

12 (—) COD. LAUR. GR. 55, 4: Κατὰ Ἀλανῶν. (1) ἡγεῖσθαι μὲν τῆς πάσης
 στρατιᾶς τοὺς κατασκόπους ἱππέας ἐπὶ δυοῖν τεταγμένους σὺν τῷ οἰκειῷ ἡγεμόνι.
 ἐπὶ τούτοις δὲ τοὺς ἱπποιοξότας τοὺς Πετραίους, καὶ τούτους ἐπὶ δυοῖν. ἀγόντων
 δὲ αὐτοὺς οἱ δεκαδάρχει· ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπιτετάχθων οἱ ἀπὸ τῆς εἰλης ἡμίτι
 35 Αὔριοι ὄνομα. συντετάχθων δὲ αὐτοῖς οἱ τῆς σπειρώς τῆς τετάρτης τῶν Παι(τ)ῶν,

1 ἀναγαγεῖν M 2—3 βουλευομένων M 5 ἄσ||ανδρον A ἄσανδρον M
 γενομένης M 10 ὁ δέ: sc. Ἀντίγονος 17 ἐπὶ A τὴν M 19 ὁμολόγει M
 20 τὴν τε M 21 ἀστασίαστον A 33 τούτους Sch(effer) τούτους F
 34 δεκαδάρχοι Eb(erhard) 35 Αὔριοι Gro(tefend) εἰλης ἡτιν ἰσαυριοι F
 Παιτῶν C Mueller ῥαίον F

- ἣς ἄρχων Δάφνης Κορίνθιος. ἐπὶ τούτοις ἐὲς οἱ ἀπὸ τῆς εἰλης, ἥ ὄνομα Κολῶνες. συν(τε)τάχθων δὲ αὐτοῖς Ἰτουραῖοι καὶ Κυρηναῖοι καὶ οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης Παιτικῆς. συμπάντων δὲ τούτων ἀρχέτω Δημήτριος. (2) ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Κελτοὶ ἱππεῖς, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ δυοῖν· καὶ τούτων ἡγεσθῶ ἑκατόνταρχος, ὥσπερ ἐπὶ στρατοπέδου.
- 5 (3) πεζοὶ δὲ ἐπὶ τούτοις τετάχθων, τὰ σημεῖα ἀνατεταγμένα πρὸ σφῶν ἔχοντες, οἱ τε Ἰταλοὶ καὶ Κυρηναίων οἱ παρόντες· πάντων δὲ ἡγεσθῶ Πούλχερ, ὅσπερ ἄρχει τοῖς Ἰταλοῖς. Βοσποράνιοι δὲ ἐπὶ τούτοις πεζοὶ ἰόντων, ἡγεμόνα παρεχόμενοι Λαμπροκλέα, καὶ οἱ Νομάδες ἐπὶ τούτοις ὑποτεταγμένοι Βήρωι τῷ σφετέρῳ ἀρχοντι. (4) ἡ τάξις δὲ ἔστω ἐς ὀπλίτας τέσσαρας. αὐτῶν δὲ τούτων ὅσοι τοξοὶται
- 10 ἡγεσθῶν. τὰς δὲ πλευρὰς τῆς τάξεως φυλαττόντων ἑκατέρωθεν οἱ ἱππεῖς οἱ τοξοκτεῖοι. ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ ἐπιλεκτοὶ ἱππεῖς ἴωσαν, καὶ ἐπὶ τούτοις οἱ ἀπὸ τῆς φάλαγγος ἱππεῖς, ἔπειτα οἱ καταπέλται. (5) ἔπειτα τὸ σημεῖον τῆς πεντεκαίδεκάτης φάλαγγος, καὶ ἄμφ' αὐτῷ δὲ <ὁ> ἡγεμὼν τῆς φάλαγγος Οὐάλης καὶ ὁ ὑπαρχος καὶ οἱ χιλιάρχοι οἷς τέτακται καὶ ἑκατόνταρχοι οἱ τῆς πρώτης σπειρῆς ἐπιστάται.
- 15 πρὸ δὲ τοῦ σημείου τῶν πεζῶν οἱ ἀκοντισταὶ τετάχθων. αὐτοὺς δὲ τοὺς πεζοὺς ἐπὶ ὃ τεταγμένους ἰέναι. (6) ἐπὶ δὲ τῇ τε φάλαγγι τετάχθω τὸ σημεῖον τῆς δωδεκάτης φάλαγγος, καὶ χιλιάρχοι ἄμφ' αὐτῷ καὶ ἑκατοντάρχαι. ἐπὶ ὃ ὡσαύτως καὶ ἡδε ἡ φάλαγξ ἴτω τεταγμένη.
- (7) ἐπὶ δὲ τῷ ὀπλιτικῷ τετάχθω τὸ συμμαχικόν, οἱ τε ἀπὸ τῆς μικρᾶς
- 20 Ἀρμενίας καὶ Τραπεζουντίων οἱ ὀπλίται καὶ Κόλχοι καὶ Ριζιανοὶ οἱ λοχισφόροι. ἐπιτετάχθων δὲ αὐτοῖς οἱ Λεπιδιανοὶ πεζοί. παντὸς δὲ τοῦ συμμαχικοῦ ἡγεμὼν ἔστω Σεκου(ν)δίνος, ὅσπερ τῶν Λεπιδιανῶν ἡγείται. (8) ἐπὶ τούτοις δὲ τὰ σκευοφόρα ἐπέσθω. οὐραγείτω δὲ ἡ εἰλη τῶν Γετῶν καὶ ὁ ταύτης ἐλλάρχης. (9) τὰς πλευρὰς δὲ τοῦ πεζικοῦ κοσμοῦντων μὲν καὶ ἑκατοντάρχαι καὶ <οἱ> ἐπὶ
- 25 τῷδε τεταγμένοι· φυλακῆς δὲ ἕνεκα εἴλη ἡ Γαλατικὴ παριππενέτω ἐπὶ ἓνα στοῖχον ἑκατέρωθεν τεταγμένη καὶ οἱ τῶν Ἰταλῶν ἱππεῖς. ὁ δὲ ἐλλάρχης αὐτῶν ἐπιφοιτάτω ταῖς πλευραῖς. (10) ὁ δὲ ἡγεμὼν τῆς πάσης στρατιᾶς Ξενοφῶν τὸ πολὺ μὲν πρὸ τῶν σημείων τῶν πεζικῶν ἡγεσθῶ, ἐπιφοιτάτω δὲ πάσῃ τῇ τάξει καὶ ἐπισκοπεῖτω ὅπως τεταγμένοι ἴασι καὶ τοὺς μὲν ἀτακτοῦντας εἰς τάξιν ἐπαναγέτω, τοὺς δὲ ἐν
- 30 κόσμῳ ἰόντας ἐπαινέτω.
- (11) οὕτω μὲν τεταγμένους ἰέναι. ἐλθόντας δὲ εἰς τὸ ἀποδεδειγμένον χωρίον, τὴν μὲν ἵππον πᾶσαν περιστῆναι ἐν κύκλῳ εἰς τετράγωνον τάξιν, τοὺς κατασκόπους δὲ πέμψαι εἰς τὰ ὑπερδέξια χωρὰ ἀποσκοπῆς ἕνεκα τῶν πολεμίων. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ σημείου ὀπλιζέσθαι σιγῇ, ὀπλισαμένους δὲ εἰς τάξιν καθίστασθαι.

2 συν(τε)τάχθων C Mueller	Ἰτουραῖοι He(reher)	Παιτικῆς <ἰλης>
Mommsen ῥαιτίκης F πραιτωρικῆς Seeck	4 καὶ οὗτοι He	δυοῖν Mueller
δύο F ὅσπερ? Eb	6 ὅσπερ F	8 Οὐήρωι He
vulg Ἀκαῖοι ο. Ἀχαιοί? C Mueller	Ἀρεῖοι Gro	13 αὐτῷ Sch
αὐτῇ F αὐτό? He	<ὁ> C Mueller	Οὐάλης Sch οὐαλη F
ἐπιτέτακται He	καὶ <οἱ> He	15 πρὸ edd πρὸς F
Haase τοῦ τῶν C Mueller	16 ἰέναι He	εἶναι F εἶναι vulg
οἱ ἀπὸ Mommsen	20 <οἱ> Κόλχοι He	21 Λεπιδιανοὶ Gro; Ritterling (cohors V
(Scheffer) ο. Ἀλβαροὶ (C Mueller) Mommsen	22 Σεκουνδίνος Gro	σεκουλίνος F
ὅσπερ Sch ὅσπερ F	Λεπιδιανῶν Gro	ἀπλανῶν F
<οἱ> C Mueller	24—25 ἐπὶ τῷδε edd ἐπίγῳ δὲ F	25 Γαλατικῇ Ritterling ἀλλακ-
τικῇ F Καλλαικῇ Gro	30 ἐπαινέτω edd —έτω F	32 περιστῆσαι [ἐν] He

(12) ἡ τάξις δὲ ἔστω ἡδε. τὸ μὲν κέρας ἐκάτερον τῶν πεζῶν τὰ ὑπερδέξια
 ἐχέτω τῶν χωρίων, ὅτι ἐν τοιῷδε ἡ ἑκταξις ἔσται. ἐπιτετάχθων δὲ τῷ κέρατι τῷ
 μὲν δεξιῷ οἱ ἀμφὶ Οὐασάκης καὶ Ἀρβηλον Ἀρμένιοι τὸ ὑπερδεξιώτατον τοῦ κέρως
 ἔχοντες, ὅτι τοξόται εἰσὶν οἱ σύμπαντες. (13) προτετάχθων δὲ αὐτῶν οἱ τῆς
 5 σπειρώς τῆς Ἰταλικῆς πεζοί. πάντων δὲ ἡγείσθω Πούλχερ, ὅστις καὶ τῆς σπειρώς
 τῆς Ἰταλικῆς ἄρχει. καὶ τούτῳ ἐπιτετεράφθω αὐτός τε καὶ ὁ Οὐασάκης καὶ Ἀρβηλος
 καὶ τὸ ἐκείνων ἱππικόν τε καὶ πεζικόν. (14) ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ τετάχθων,
 καὶ οὗτοι τὸ ὑπερδεξιώτατον τοῦ κέρως ἔχοντες, οἱ τε ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας
 σύμμαχοι καὶ οἱ Τραπεζουντίων γυμνήτες καὶ οἱ Ριζιανοὶ λογχοφόροι. προτετάχθων
 10 δὲ καὶ τούτων οἱ Λεπιδιανοὶ οἱ διακόσιοι καὶ Κυρηναῖοι οἱ ἑκατόν, ὥς προβολὴν
 μὲν εἶναι πρὸ τῶν ἀκοντιστῶν τοὺς ὀπλίτας, τοὺς δὲ ὑπερακοντίζειν ἐκ τοῦ ὑπερ-
 δεξιῷ. (15) τὸ δὲ ἐν μέσῳ σύμπαν τὸ μὲν δεξιὸν ἐχέτω ἡ πεζικὴ φάλαγξ ἡ
 πεντεκαίδεκάτη ὑπὲρ τὸ μέσον τοῦ παντός χωρίου, ὅτι πολλὴ πλείονες πλήθει οὗτοί
 εἰσι. τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἀριστεροῦ ἐκπληροῦντων οἱ τῆς δωδεκάτης φάλαγγος
 15 πεζοὶ ἔστω ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως τοῦ ἀριστεροῦ. ιετάχθω δὲ ἐπὶ ὀκτώ, καὶ
 πυκνὴ αὐτοῖς ἔστω ἡ ξυγκλείσις. (16) καὶ αἱ μὲν πρῶται τέσσαρες τάξεις ἔστωσαν
 κοντοφόρων, ὧν δὴ κοντοῖς μακρὰ καὶ ἐπίλεπτα τὰ σιδήρια προῆκται· καὶ τούτους
 οἱ μὲν πρωτοστάται εἰς προβολὴν ἐχόντων, ὥς, εἰ πελάζοιεν αὐτοῖς οἱ πολέμιοι,
 κατὰ τὰ στήθη μάλιστα τῶν ἱππῶν τίθεσθαι τῶν κοντῶν τὸν αἰδηρον. (17) οἱ
 20 δευτεροστάται δὲ καὶ οἱ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως εἰς ἀκοντισμὸν προβεβλή-
 σθων τοὺς κοντοὺς ὅπου ἂν τύχοιεν καὶ ἵππους τρώσοντας καὶ ἱππότην κατα(κα)-
 νοῦντες καὶ θυρεῷ (καὶ) καταφράκται θώρακι ἐμπαγέντος τοῦ κοντοῦ καὶ διὰ
 μαλακότητα τοῦ σιδήρου ἐπικαμφθέντος ἀχρεῖον τὸν ἀναβάτην ποιήσοντας. (18) αἱ
 δὲ ἐφεξῆς τάξεις τῶν λογχοφόρων ἔστωσαν. ἐνάτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἔστω τάξις οἱ
 25 πεζοὶ τοξόται, οἱ τῶν Νομάδων καὶ Κυρηναίων καὶ Βοσποριανῶν τε καὶ Ἰτυραίων.
 (19) μηχαναὶ δὲ ἐφεστηκέωσαν τῷ κέρατι ἐκατέρῳ, ὥς πορρωτάτω προσιόντων
 τῶν πολεμίων ἐξακοντίζειν, καὶ κατόπιν τῆς πάσης φάλαγγος. (20) τὸ δὲ ἱππικὸν
 ἔμψαν κατὰ εἰλας καὶ λόχους ὁκτώ ξυντεταγμένον ἐφεστάτω τοῖς πεζοῖς· τὸ μὲν
 30 τοῖς κέρασιν ἐκατέροις προβολὴν ἔχον τοὺς ὀπλίτας πρὸ σφῶν καὶ τοὺς τοξότας,
 λόχοι δύο· τὸ δὲ τῇ μέσῃ φάλαγγι, λόχοι ἑξ ἑμῶν. (21) τούτων δὲ ὅσοι μὲν
 ἱπποτοξόται πλησίον τῆς φάλαγγος ἐφεστηκέωσαν, ὥς ὑπερτοξεύειν ὑπὲρ αὐτῆς·
 ὅσοι δὲ λογχοφόροι ἢ κοντοφόροι ἢ μαχαιοφόροι ἢ πελεκοφόροι εἰς τὰ πλάγιά τε
 ἐκατέρωθεν ὁρώντων [ἡ] καὶ τὸ ξύνθημα προσμενόντων. (22) οἱ δὲ ἐπίλεκτοι
 35 ἱππεῖς ἀμφ’ αὐτὸν Ξενοφῶντα ἔστωσαν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς φάλαγγος τῶν πεζῶν ὅσον
 εἰς διακοσίους, οἱ σωματοφύλακες, καὶ ἑκατοντάρχαι, ὅσοι τοῖς ἐπιλέκτοις ξυντεταγ-
 μένοι καὶ οἱ τῶν σωματοφυλάκων ἡγεμόνες, καὶ δεκάρχαι οἱ τῶν ἐπιλέκτων.

1 ἐκάτερον edd —έρων F 6 τε [καὶ] ὁ He 9 Ριζιανοὶ edd ἀρριζιανοὶ F
 10 Λεπιδιανοί: zu p. 852, 21 Κυρηναῖοι edd 12 μὲν τὸ Eb ἐχέτω C Mueller
 ἐχέτωσαν F 15 ἔστω edd ἔσται F τετάχθων He 16 σύγκλεισις C Mueller
 ξῖν F 17 ὧν Sch ὧν F οἷς Koechly <τοῖς> κοντοῖς He ἐπίλεπτα Sch
 —τόν F 19—20 οἱ δευτ. δὲ C Mueller οἱ δὲ . . ὑστεροστάται δὲ F ὑποστάται Sch
 21 ὅποι(?) F τρώσοντας C Mueller στρώσοντας F 21—22 κατα(κα)νοῦντες
 C Mueller 22 ἡ θυρεῷ Doerner <καὶ> C Mueller 23 ἀναβάτην Sch
 ἀντιβάτην F ποιήσοντας C Mueller —ται F 25 Ἰτυραίων: Ἰταλῶν Ritterling
 27 [καὶ] Eb καὶ <αὐται> He 30 μῆμιον: ἐπιστήτωσαν? C Mueller 31 ὁπλῶ
 αὐτὴν He 33 [ἡ] C Mueller 34 αὐτόν Sch αὐτῶν F 36 καὶ οἱ He ἡ F

(23) ἔστωσαν δὲ ἀμφ' αὐτὸν ας ἑκατὸν κοῦφον λογχοφόρων, ὡς πᾶσαν ἐπιφοιτῶν τὴν φάλαγγα ὅπου τι ἐνδεὲς καταμανθάνοι, ἐκεῖνο ἴδοι καὶ θεραπεύοι.

(24) ἡγείσθω δὲ τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρως παντὸς ξὺν τῷ ἱππικῷ Οὐάλης, ὅσπερ καὶ τῆς πεντεκαίδεκάτης φάλαγγος ἡγεμῶν ἔστιν· τοῦ δὲ ἀριστεροῦ οἱ χιλιάρχοι τῆς
5 δωδεκάτης.

(25) οὕτω δὲ ταχθέντων σιγῇ ἔστω ἔστ' ἂν πελάσωσιν ἐντὸς βέλους οἱ πολέμιοι· πελαζόντων δὲ ἤδη, ὡς μέγιστον καὶ φοβερώτατον ἀλαλάζειν ξυμπαντας τῷ Ἐνναλίῳ· καὶ βέλη τε ἀπὸ μηχανῶν καὶ λίθους ἀγίεσθαι καὶ βέλη ἀπὸ τόξων, καὶ λόγχας οἱ λογχοφόροι ἀκοντιζέτωσαν, οἱ τε ψιλοὶ καὶ οἱ † θειασταί. φερέσθωσαν δὲ καὶ λίθοι
10 εἰς τοὺς πολέμιους ἀπὸ τοῦ ξυμμαχικοῦ ἐκ τῶν ὑπερδεξιῶν· καὶ τὸ πᾶν ἀκροβολισμὸς ἔστω πανταχόθεν ὡς ἐν πυκνότητος εἰς τάραξιν τε τῶν ἱππων καὶ ὀλεθρον τῶν πολεμίων ἱππέων. (26) καὶ ἐλπίς μὲν ὑπὸ τοῦ ἀδηγῆτου πλήθους τῶν βελῶν μὴ ἐπὶ πλείον πελάσειν τῇ πεζικῇ φάλαγγι ἐπελαύνοντας τοὺς Σκύθας. εἰ δὲ δὴ πελάζοιεν, ἐγγρίμψαντας ταῖς ἀσπίσι καὶ τοῖς ὤμοις ἀντερ(ε)ίσαντας δέχεσθαι τὴν
15 προσβολὴν ὡς καρτερώτατα καὶ τῇ συγκλείσει πυκνοτάτῃ τὰς πρώτας τρεῖς τάξεις ξυννεριδούσας σφίσιν ὡς βιαιότατον οἶόν τε· τὴν τετάρτην δὲ ὑπερακοντίζειν τὰς λόγχας· καὶ τὴν πρώτην παῖειν ἢ ἀκοντίζειν τοῖς κοντοῖς ἀγειδῶς ἕς τε ἱππους καὶ αὐτοὺς.

(27) ἀπωσθέντων δέ, εἰ μὲν φυγὴ λαμπρὰ γένηται, διαχωρεῖν ἤδη τὰς πεζικὰς
20 τάξεις καὶ ἐπελαύνειν τοὺς ἱππέας, μὴ πάντας τοὺς λόχους, ἀλλὰ τοὺς ἡμίσεας. τετάχθαι δὲ πρώτους, οὔτινες καὶ πρότοι ἐπελάσουσιν. (28) τοὺς δὲ ἄλλους ἡμίσεας ἔπασθαι μὲν τοῖς ἐπελαύνουσιν, ἐν τάξει δὲ καὶ μὴ παντελεῖ τῇ διώξει χρομένους, ὡς εἰ μὲν φυγὴ καρτερά κατέχοι, ἐκδέξασθαι τὴν πρώτην διώξιν ἀκμήτοις τοῖς ἱπποῖς, εἰ δὲ τις ἐπιστροφή καταλαυβάνοι, ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἐπιστρέφουσιν.
25 (29) ὁμοῦ δὲ οἱ τε Ἀρμένιοι τοξόται ἐπελαύνοντες τοξενόντων, ὡς μὴ παρασχεῖν ἀναστροφήν τοῖς φεύγουσιν, καὶ οἱ λογχοφόροι οἱ γυμνήτες δρόμῳ ἐπέσθωσαν. μένειν δὲ μηδὲ τὴν πεζικὴν τάξιν ἐν χώρῃ ἐτι. ἀλλὰ προχωρεῖν θάπτον ἢ βάδην, ὡς εἴ τι καρτερώτερον ἀπαντῶν ἀπὸ τῶν πολεμίων, αὐτῆς εἶναι προσβολὴν πρὸ τῶν ἱππέων. (30) τὰδε μὲν γίνεσθαι, εἰ ἀπὸ τῆς πρώτης προσβολῆς φυγὴ κατὰ
30 σχοὶ τοὺς ἐναντίους. εἰ δὲ ἐπιστραφέντες ἕς κύκλους ὑπὲρ τὰ κέρατα παρελαύνειν ἐθέλοιν, ἀνατείνεσθαι μὲν (ἕς) τὰ ὑπερδεξιώτερα ἐτι τὰ κέρατα αὐτῆς τῆς ψιλῆς τοξείας· ὡς οὐ δοκιμάζω μήποτε ἀσθενῇ τῇ ἀνατάσει τὰ κέρατα γινόμενα ἰδόντες δι' αὐτῶν ὥσαιντο καὶ διακόψαιεν τὸ πεζικόν. (31) ὑπερβαλλόντων δὲ τὰ κέρατα ἑκάτερα ἢ πότερον οὖν, πᾶσα ἤδη ἀνάγκη πλαγίους μὲν αὐτοῖς γίνεσθαι τοὺς ἱππους,
35 πλαγίους δὲ τοὺς κοντοὺς. ἐνταῦθα δὲ ἐμβαλλόντων ἕς αὐτοὺς οἱ ἱππεῖς, μὴ ἀκοντισμῷ ἐτι, ἀλλὰ ταῖς σπάθαις αὐτῶν συμφερόμενοι, οἱ δὲ ταῖς πελέκεσιν. οἱ δὲ Σκύθαι γυμνοὶ τε ὄντες καὶ τοὺς ἱππους γυμνοὺς ἔχοντες * * *

1 ας: καὶ ἕς? C Mueller 2 τι C Mueller τὸ F ἴδοι C Mueller
εἶτω F ἰωίτω Krueger 3 Οὐάλης Sch οὐάλης F ὅσπερ edd ὅσπερ F 6 πε-
λάσωσιν He πελάσωσι F πελάζωσιν C Mueller 9 θυρεοφόροι? C Mueller πελ-
τασταί? He 12 ἱππέων Sch ἱππων F 13 ἐπὶ C Mueller δὲ F πελάσειν edd
ἐλάσειν F ὃς C Mueller δεῖ F 14 ἀντερ(ε)ίσαντας edd 15 συγκλείσει
C Mueller —ήσει F 16 οἶόν τε C Mueller ὄντι F 17 πρώτην Mommsen
τρίτην F τοὺς ἱππους? He 19 γένοιτο He ἤδη He δεῖ F 21 ἄλλους
C Mueller αὐτοὺς F 23 ἀκμήτοις C Mueller —ταῖς F 27 μηδὲ C Mueller
μῆτε F 28 ἀπαντῶν He —οῖη F 31 (ἕς) C Mueller 32 ἀσθενῇ C Mueller
—εἰ F 34 πότερον: τὸ ἔτερον C Mueller ὁπότερον He 36 [αὐτῶν] He αὐ Eb

13 (—) JOANN. LYD. De mag. III 53 p. 142, 16 W: τοιοῦτος μὲν οὖν περὶ τῶν Κασπίων πλῶν τοῖς Ῥωμαίων συγγραφεῦσιν ὁ λόγος, (δν) Ἀρριανὸς ἐπὶ τῆς Ἀλανικῆς ἱστορίας καὶ οὐχ ἥμισυ ἐπὶ τῆς ὁγδόης τῶν Παρθικῶν (F 37) ἀκριβέστερον διεξέρχεται

ΒΙΘΥΝΙΑΚΑ $\bar{A}$ — $\bar{H}$.

(T 2; 4; F 58—111; 173?).

- 14 (III 591, 24) PHOT. Bibl. 93 p. 73 a 32: ἀνεγνώσθη τοῦ αὐτοῦ τὰ Βιθυνιακὰ ἐν βιβλίοις ὀκτώ, ἐν οἷς τὰ τε μυθικὰ τὰ περὶ Βιθυνίας καὶ τᾶλλα ὅσα συνέστη περὶ αὐτὴν εἰς λεπτὸν ἀναγράφει, τῇ πατρίδι
10 δῶρον ἀναφέρων τὰ πάτρια. (es folgt T 4 p. 838, 23) φαίνεται δὲ τετάρτην γράφων τὴν τῆς πατρίδος ἀφήγησιν (T 4 p. 838, 32) ἐξ ἀρχῆς μὲν, ἀφ' οὗ γράφειν ἵσχυσε, ταύτην ἐνστήσασθαι καὶ συντάξαι τὴν ὑπόθεσιν βουλευθέντι, τῆς δὲ παρασκευῆς τῷ ἐνδεῶς αὐτὸν ἔχειν παρατεινάσης τὸν χρόνον· ταύτην γὰρ αὐτὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ βραδύτητος ἀποδίδωσιν αἰτίαν.
15 ἄρχεται μὲν οὖν, ὥσπερ εἴρηται, ἀπὸ τῶν μυθικῶν τῆς ἱστορίας, κατεῖσι δὲ μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ ἐσχάτου Νικομήδους (74 a. Chr.), ὃς τελευτῶν τὴν βασιλείαν Ῥωμαίοις κατὰ διαθήκας ἀπέλιπεν, οὕτω βασιλευμένοις μετὰ τὴν τοῦ Ταρκυνίου ἐξέλασιν.

$\bar{A}$

- 20 15 (25) STEPH. BYZ. s. Ὀλυμπος· ὕψος Μυσίας. Ἀρριανὸς Βιθυνιακῶν $\bar{a}$. οἱ οἰκοῦντες Ὀλυμπηνοί.

$\bar{B}$

- 16 (26) ET. M. 176, 32: Ἀφείσιος Ζεὺς ἐν Ἀργεὶ τιμᾶται. εἴρηται δὲ ὅτι Δευκαλίων τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου διαφυγὼν καὶ εἰς τὴν ἄκραν
25 τὴν Ἀργεὺς διασωθεὶς ἰδρύσατο βωμὸν Ἀφείσιον Διός, ὅτι ἀφείθη ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἥ δὲ ἄκρα ὕστερον Νεμέα ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Ἀργεὺς βόσκημάτων ἐκεῖ νεμομένων. οὕτως Ἀρριανὸς ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ β' τῶν Βιθυνιακῶν.

$\bar{E}$

- 30 17 (27) STEPH. BYZ. s. Βιθυνόπολις· πόλις ἀπὸ Βίθυνος. τὸ ἐθνικὸν ὠφεῖλε Βιθυνοπολίτης· εὗρον δὲ Βιθυνιαπολίτης παρὰ Ἀρριανῶν ἐν $\bar{e}$ Βιθυνη(α)κῶν. δεῖ δὲ τοῦ Βιθυνόπολις εἶναι Βιθυνοπολίτης.

1 περὶ Kroll ὁ περὶ Lyd	2 (δν) Bekker	3 Ἀλανικῆς Fussius σαλα-
νικῆς Lyd	Παρθικῶν Bekker παροιων Lyd	8 βιθυνικά $\bar{a}$ A ¹
μερῶς M	11 καὶ ἐξ M	9 λεπτο-
εἴρηται nach ἱστορίας M	13 ἔχειν αὐτὸν M	14 τοῦτο ς
Salmasius vulg Βιθυνόπολις (καὶ Βιθυόπολις)? Jac	27 ἀρριανὸς Et	15 ὥσπερ
neke Βίθυνος RV βίθως P	32 Βιθυνιακῶν Ald	30 Βιθυνόπολις
		πόλις (Βιθυνίας)? Mei-

18 (29) STEPH. BYZ. s. *Μεγαρικόν*· πολίχριον ὃ συγκαταλέγεται ταῖς Βιθυνῶν πόλεσιν. Ἀρριανὸς ἔ «Ἀστακός (F 26) τε καὶ Ἡραία καὶ τὸ Μεγαρικόν».

19 (28) — s. *Νικομήδειον*· ἐμπόριον Βιθυνίας· Ἀρριανὸς ἔ Βιθυ-
5 νιακῶν.

OHNE BUCHZAHL.

20 (35) a) SCHOL. DION. BYZ. *Ἀναπλ.* Βοσπ. 7: περὶ μὲν οὖν τῆς ἄκρᾳς ἦν Βοσπόριον καλοῦμεν, διττὸς κατέχει λόγος· οἱ μὲν γάρ φασι βοῦν οἰστρωι κατ' αὐτὴν ἐνεχθεῖσαν διανήξασθαι τὸν μεταξὺ πόρον,
10 οἱ δὲ μυθωδέστερον ἀπομνημονεύοντες ἰὼ τὴν Ἰνάχου κατὰ ζῆλον Ἡρας ἔλαννομένην ἐνθεν εἰς τὴν Ἀσίαν διαπεράσαι] τοῦτο καὶ Ἀρ(ρ)ιανὸς λέγει ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς αὐτοῦ. b) EUSTATH. Dion. Per. 140: τὸν δὲ Θραιικὸν τοῦτον Βόσπορον οἱ μὲν φασιν εἶναι τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον στενά (Strab. XII 4, 8) — φησὶ γοῦν περὶ τίνος ὁ Ἀρριανός,
15 ὅτι «ἐλεύνηι ἐπὶ Χρυσόπολιν, ἐνθα ὑπὸ νύκτα περάσας τὸν Βόσπορον» καὶ τὰ ἐξῆς — οἱ δὲ μάλιστα τὰ ἄνω πον τοῦ καλουμένου Ἀνάπλου. τοῦτον δὲ τὸν Βόσπορον ἐνήξατο (φησὶ) ποτὲ ἡ Ἰὼ βουλαῖς Ἡρας δάμαλις οὔσα. διὸ καὶ Βόσπορος λέγεται, οἰονεὶ βοὸς πόρος τῆς ἐκείνης οἰστροπλήγος, περὶ ἧς Ἀρριανὸς οὕτω φησὶ· «πορθμὸς ὁ
20 κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ὃ ποτε Μῦσιος, διότι Μυσοὶ ἀντιπέραν ὠικουν ποτὲ τῆς Θράκης, ὕστερον δὲ Βόσπορος ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς Ἰοῦς, ἦν κατὰ μῆνιν Ἡρας οἰστρηθεῖσαν εἰς τοὺς χώρους τούτους ἀφικέσθαι καὶ ταύτῃ διαπεραιώσασθαι οἱ μῦθοι ἐποίησαν.» λέγει
25 δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι κατὰ τινος οὐκ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης βοὸς ὁ τοιοῦτος Βόσπορος, ἀλλ' ἀπὸ τίνος ἐτέρας ὠνόμασται, «ἥ τις» φησὶ «Φρυγῶν ἐπικειμένων ἐμβάλλει ἀδεῶς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ περαι- οὔται ἀβλαβῶς τὸν κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον Βόσ- πορον· καὶ οὕτω καθ' ἡγεμῶν ἐκείνοις γίνεται κατὰ τινα
30 θεοφορίαν» ἡγουν μαντεῖαν, «ἥ τις διεκελεύετο βοῦν ἡγεμόνα καταστήσαι τῆς ὁδοῦ· ὃ καὶ ποιήσαντες ἐκεῖνοι διε- περαιώσαντο ἀσφαλῶς. καὶ μνημα» φησὶ «τοῦ πόρου τού- του ἔστηκε βοὺς χαλκῇ, ὅστερ' οὐ ποτὲ χρόνῳ ὑπὸ Χαλκη- δονίων ἰδρυθεῖσα. καὶ τάχα ἐκ ταύτης καὶ τις ἐκείτοπος
35 καλεῖται Δάμαλις ἕως καὶ νῦν.»

2 ἄριανός R ἡράα P (RVP Steph. Byz. s. v.) ἡράα RV 3 καὶ om P
4 ἄριανός P 10 τὸ edd τὸ Di 14 ἀριανός F 16 τὰ ἄνω πον: τὸν
ἄνωπον C 20 Χαλκηδόνα M 28 Χαλκηδόνα MN 31 καταστήσαι τῆς ὁδοῦ
UM τῆς ὁ. ποιήσασθαι cett 33—34 Χαλκηδονίων U 35 δαμάλιος cy δαμάλιον
C (Bernhardy) καὶ νῦν L νῦν cett

21 (66) a) EUST. Hom. II. Δ 407 p. 490, 2: *ιστέον δὲ ὅτι ἐκ τῶν ῥηθέντων Θηβαικῶν πολέμων παροιμία ἐξέπεσεν ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν τὸ «Καδμεία νίκη» Ἀρριανὸς μέντοι ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς, ὡς καὶ προεδηλώθη, ἐπὶ μεγίστης νίκης τὴν παροιμίαν ἐδέξατο.* b) — B 851 p. 361, 2: *καὶ γοῦν Καδμείαν νίκην οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἐπαινοῦντές φρασι Ἀρριανὸς δὲ τὴν μεγάλην καὶ ὃ φρασι κατ' ἄκρας νοεῖ διὰ τὸ ἄλως ἡττηθῆναι τοὺς περὶ τὸν Πολυνείκην ὑπὸ τῶν Καδμείων ὡς μόνον περι-σωθῆναι τὸν Ἀδραστον.*

22 (30) — E 408 p. 429, 1: *Ἀρριανοῦ εἰπόντος ἐν Βιθυνιακοῖς, ὅτι ἀνιόντες εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὄρων Βιθυνοὶ ἐκάλουν Πάπαν τὸν Δία καὶ Ἄτιν τὸν αὐτόν, ὁμοίως καὶ Ἡροδότου (IV 59) τὸ «καλεῖται Ζεὺς ὑπὸ Σκυθῶν ὀρθότατα Παπαῖος».*

23 (32) — H 459 p. 691, 43: *οὕτω καὶ ὁ Πρίηπος οὐ μόνον ἐν τῷ ἡ λέγεται ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ α Πρίαπος καὶ διὰ τοῦ ε δὲ «Πρίεπος» παρὰ Ἀρριανῶι ἐν Βιθυνιακοῖς, παρ' ὧι καὶ εἰς ἥλιον ἀλληγορεῖται ὁ Πρίεπος διὰ τὸ γόνιμον.*

24 (34) — O 302 p. 1017, 15: *τῆς δὲ περιττοσυλλάβου κλίσεως παρὰ τοῖς πλείοσιν, ὡς καὶ παρὰ τῷ ἱστοροῦντι ὅτι μυκήτων οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἴχνος τῆς σπερματικῆς κορυφήσεως οὐδὲ στερματώσεως, ὥσπερ οὐδὲ ἄλλων τινῶν. ἔστι γὰρ κατὰ τὸν μύκητα καὶ τὸ ὕδρον τὸ καὶ γεράνειον κατὰ τινας καὶ ἡ ἔλιξ καὶ ἡ πτέρις δέ, ἣν ἐνιοὶ βλάχρον καλοῦσιν, ὡς καὶ Ἀρριανὸς δηλοῖ ἐν Βιθυνιακοῖς.*

25 (59) STEPH. BYZ. s. *Ἀμαζόνειον*. . . . ἔστι καὶ ἐν Βιθυνίαι Μαζαῖον κατὰ παραφθοράν, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς.

26 (29) — s. *Ἀστακός*. πόλις Βιθυνίας· ἀπὸ Ἀστακοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Ὀλβίας, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς ἱστορεῖ. s. F 18.

27 (56) — s. *Τριῆρες*. ἔθνος· ἀπὸ Τριήρου τοῦ Ὀμβριάρεω παιδὸς καὶ Θράκης, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς.

28 (75 a) SCHOL. TZETZ. Chil. I 799 (Cram. An. Ox. III 353, 23): *αὐτὸς (sc. Ἀννίβας) δὲ φάρμακον πιὼν θνήσκει πρὸς Βιθυνίαν, πρὸς τι χωρίον Λίβυσσαν καλούμενον τῇ κλήσει, δοκῶν θανεῖν εἰς Λίβυσσαν πατριδα τὴν οἰκίαν· ἦν γὰρ Ἀννίβαι τις χρησμὸς οὕτω πον γεγραμμένος· «Λίβυσσα κρύψει βῶλος Ἀννίβα δέμας».] τὸ νῦν καλούμενον τὰ Βουτίου, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς γράφει.*

29 (75) TZETZ. Chil. III 950: *ὁ τοῦ Ζιποίτου μὲν υἱός, ἐκεῖνος Νικομήδης ὁ κτίσας Νικομήδειαν, πατὴρ ὁ τοῦ Προυσίου — Προυσίου ἔχοντος ὁστοῦν ἐν τοὺς ὀδόντας πάντας — (963) οὗτος ὁ τοῦ*

24 κάζαιον P Μαζαῖον? Meineke 26 ὀλβύας V βιθυνικοῖς VP
27 Ὀβριάρεω Meineke 27—28 καὶ Θράκης παιδὸς VP ἀρριανὸς V

μονώδοντος τούτου πατήρ Προυσίον, τοῦ κτήτορος τῆς πόλεως Προύσης
 τῆς παρ' Ὀλύμπω, ὁ Νικομήδης ὁ ῥηθεὶς μέγιστον εἶχε κύνα, ἐκ γένους
 ὄντα Μολοσσῶν, πιστότατον ἐκείνῳ. οὗτός ποτε τὴν δέσποιναν, σύζυγον
 Νικομήδους, μητέρα τοῦ Προυσίου δέ, Ζιήλου καὶ Λυσάνδρας, τὴν Διτι-
 5 ζήλην κλησιν μὲν, ἀπὸ Φρυγῶν δὲ γένους, συμπαίζουσιν τῷ βασιλεῖ νομίσας
 πολεμίαν ἐσπάσατο περιχανὼν τὸν δεξιὸν τὸν ὦμον καὶ ταύτης σάρκας καὶ
 ὁστὰ συντρίψας τοῖς ὁδοῦσιν. ἥπερ Θανοῦσα παρ' αὐταῖς ἀγκάλαις βασι-
 λέως Νικομηδεῖαι τέθαπτο μεγαλοπρεπεστάτως, ἐν τάφῳ ἀπὸ λίθου μὲν,
 ἀλλ' ἐγκεχρυσωμένῳ (984) τὸν κύνα δὲ γενόμενον ἐξ ὀφθαλμῶν
 10 ἐκείνου στοργῇ τοῦ βασιλέως τε καὶ γυναικὸς τῇ λύπῃ λόγος ἐμφέρεται
 πολλοῖς τὸν βίον ἀποπνεῦσαι. Ἀρριανὸς Βιθυνικοῖς γράφει τὴν ἱστορίαν.

ΠΑΡΘΙΚΑ $\bar{A}$ — $\bar{I}\bar{Z}$.

(T 2. F 112; 113? 114—116; 118—123; 125—128; 130—133; 136;
 138? 139—140; 142; 144; 149; 151; 153—154; 156—158; 160; 162;
 15 164—167; 169—171).

 $\langle \bar{A} \rangle$

30 (1) a) PHOT. BIBL. 58 p. 17 a 23: ἀνεγνώσθη Ἀρριανοῦ Παρ-
 θικὰ ἐν βιβλίοις $\bar{I}\bar{Z}$. οὗτος — Ἀλανικὴν (s. T 2). διέρχεται δὲ ἐν ταύτῃ
 τῇ πραγματείᾳ τοὺς πολέμους, οὓς ἐπολέμησαν Ῥωμαῖοι καὶ Πάρθοι,
 20 Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ὄντος Τραιανοῦ. φησὶ δὲ τὸ Πάρθων γένος
 Σκυθικόν, ἀποστῆναι δὲ τῆς τῶν Μακεδόνων ἐπικρατείας (F 32), ἅμα
 Περσῶν καταστραφέντων πάλαι δουλῶθέν, δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀρσάκης
 καὶ Τηριδάτης ἦσθη ἀδελφῶ Ἀρσακίδαί, τοῦ υἱοῦ Ἀρσάκου τοῦ Φριαπίτου
 ἀπόγονοι. οὗτοι Φερεκλέα τὸν ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως — Θεὸν αὐτὸν
 25 ἐπὶ κλην ὠνόμαζον (261—246) — † ἀλλ' οἱ γε Ἀρσακίδαί τὸν ὑπ' Ἀντιόχου
 σατράπην αὐτῶν τῆς χώρας καταστάντα Φερεκλέα, ἐπεὶ τὸν ἕτερον τῶν
 ἀδελφῶν αἰσχυρῶς ἐπείρασε βιασάμενος, οὐκ ἐνεγκόντες τὴν ὕβριν ἀνεῖλόν
 τε τὸν ὕβρισαντα καὶ ἑτέροις πέντε τὴν πρᾶξιν ἀνακοινωσάμενοι καὶ τὸ
 ἔθνος Μακεδόνων ἀπέστησαν καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἤρξαν καὶ ἐπὶ μέγα δυνά-
 30 μεως ἤλασαν, ὥς καὶ Ῥωμαίοις ἀντιρρόπους μάχας θέσθαι, ἐνίοτε δὲ καὶ
 μεθ' ἑαυτῶν τὴν νίκην ἔχοντας τοῦ πολέμου ἀπελθεῖν. Πάρθους δὲ

4—5 Διτιζήλην: Ἐταξέτα Memn. Phot. Bibl. 228b 9

6 τῶν ὦμων?

18 ταύτην: αὐτὴν A 20 πάρθων M 23 φριαπιτον A¹ 24 οὗτοι A διτι M
 Φερεκλέα: Ἀγαθοκλῆς F 31 ὑπὸ: ἀπὸ A² ἀπὸ A¹ 24—26 [ἀλλ' — Ἀντιόχου]
 u. [Φερεκλέα] vulg. <ἀλλ' οἱ γε Ἀρσακίδαί> [οὗτοι Φερεκλέα] τὸν ὑπὸ Ἀντιόχου —
 Θεὸν αὐ. ἐ. ὠνόμαζον — [ἀλλ' οἱ γε Ἀ. τ. ὑπ' Ἀντ.] σατράπην αὐ. τ. χ. καταστάντα
 Φερεκλέα? Jac 26 αὐτῆς M 29 τῶν Μακ. M

φρῖν ἐπὶ Σεσώστριδος τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως καὶ Ἰανδύσου τοῦ Σκυθῶν ἀπὸ τῆς σφῶν χώρας Σκυθίας εἰς τὴν νῦν μετοικῆσαι. οὗς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ Τραιανὸς κατὰ κράτος ταπεινώσας ὑποσπόνδους ἀφῆκεν, αὐτοὺς αὐτοῖς τὸν βασιλέα καταστησάμενος. **b)** EUAGRIOS HE V 24: γέγραπται
 5 δὲ περὶ τῶν χρόνων τούτων ἔνια Ἀρριανῶι τε καὶ Ἀσινίῳ Κουαδράτῳ (97 T 3).

31 (1) SYNKELL. p. 539, 11 Bonn: Συρίας . . . ὃ ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐπικληθεὶς Καλλίνικος, ὃ αὐτὸς καὶ Σέλευκος (246—226) . . . ἐπὶ τούτῳ τοῦ Ἀντιόχου Πέρσαι τῆς Μακεδόνων καὶ
 10 Ἀντιόχων ἀρχῆς ἀπέστεισαν, ὑπ' αὐτοὺς τελοῦντες ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἀρσάκης τις καὶ Τηριδάτης ἀδελφοί, τὸ γένος ἔλκοντες ἀπὸ τοῦ Περσῶν Ἀρταξέρξου, ἐσατράπευον Βακτριῶν ἐπὶ Ἀγαθοκλέους Μακεδόνης ἐπάρχου τῆς Περσικῆς. ὃς Ἀγαθοκλῆς ἐρασθεὶς Τηριδάτου, ὡς Ἀρριανὸς φρῖν, ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν καὶ τὸν νεανίσκον
 15 σπουδάζων ἐπιβουλεύσαι διαμαρτήσας ἀνημέθη παρ' αὐτοῦ καὶ Ἀρσάκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύει Περσῶν Ἀρσάκης, ἀφ' οὗ οἱ Περσῶν βασιλεῖς Ἀρσακίδαι ἐχρημάτισαν, ἔτη β' καὶ ἀναιρεῖται· καὶ μετ' αὐτὸν Τηριδάτης ἀδελφὸς ἔτη λζ'.

***32 (—)** JOANN. LYD. De mens. III 1 p. 37, 12: ὅθεν καὶ Πάρθοι
 20 ἦτοι Πέρσαι μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ παλαιότητι. Σκύθας δὲ αὐτοὺς εἶναι πάντες μὲν μαρτυροῦσιν, Ἀρριανὸς δὲ δείκνυσι· τὸ γὰρ Πάρθος ὄνομα ὁ Σκύθης καὶ ἑπηλύς κατ' αὐτὸν τῇ Σκυθῶν φωνῇ ἐριμνεύεται.

B

(s. F 166; 170?)

33 (2) STEPH. BYZ. s. Ζηροδότιον· πόλις Ὑσσορινῆς πλησίον Νικη- a. 54 a. Chr.
 25 φορίον· Ἀρριανὸς Παρθικῶν β'.

Γ

(s. komm. zu F 34).

Δ

30 (s. F 50; 133).

34 (3) STEPH. BYZ. s. Γάζακα· πόλις μεγίστη τῆς Μηδίας, ὡς a. 36 a. Chr.
 Κουάδρατος ἐν ἡ Παρθικῶν (97 F 14). Ἀρριανὸς δὲ κώμην μεγάλην αὐτὴν
 φρῖν ἐν Παρθικῶν ὃ, καὶ ἐνικῶς «τῆς Γαζάκου» λέγων.

1 τῶν αἰγυπτίων M Ἰδάνθυρος Herod. IV 76 ὁ. (v. 1. Ἰδάνθυρος); Strab. XV 1, 6 (Megasthenes) Ἰνδάνθυρος Arrian. Ind. 5, 4 (Megasth.) Tanaus Justin. I 6, 6 Thanausis Jordan. Get. 6 9 ἐπὶ C Mueller ἐν Synk 13 Ἀγαθοκλέους: Φερεκλῆς F 30 ὃς Scaliger ὡς Synk 26 παρθενικός RV 31 γάζακαι V 32 παρθενικῶν VP

$\overline{E}$

(s. komm. zu F 35).

 $\overline{F}$

(s. F 119? 159).

5 **35 (4)** STEPH. BYZ. s. *Χολοβητηνῇ· μοῖρα Ἀρμενίας. Ἀρριανὸς* a. 58 p. Chr.
 5 *᾽ Παρθικῶν· «Τιγράνης † ἀρχόμενος ἄρχεται σατραπείας. ἡ*
δὲ χώρα ἥς ἐπῆρχε Χολοβητηνῇ ὀνομάζεται.»

 $\overline{Z}$

a. 114 p. Chr.

(s. komm. zu F 35).

 $\overline{H}$

10

(s. F 51?; 114; 120; 122? 126; 128; 149).

36 (5) STEPH. BYZ. s. *Ἐλέγεια· χωρίον πέραν Εὐφράτου· Ἀρριανὸς*
ἐν Παρθικῶν ἦ.

37 (—) JOANN. LYD. De mag. III 53 p. 142, 16 W: *τοιούτος μὲν*
 15 *οὖν περὶ τῶν Κασπίων πυλῶν τοῖς Ῥωμαίων συγγραφεῦσιν ὁ λόγος, <δν>*
Ἀρριανὸς ἐπὶ τῆς Ἀλανικῆς ἱστορίας (F 13) καὶ οὐχ ἥμισυ ἐπὶ τῆς
ὀγδόης τῶν Παρθικῶν ἀκριβέστερον διεξέρχεται, αὐτὸς τοῖς τόποις ἐπιστάς,
οἷα τῆς χώρας αὐτῆς ἡγησάμενος ὑπὸ Τραιανῶι τῶι χρηστῶι· τοιοῦτους
 20 *γὰρ ἄρχοντας ἐκείνος ἔσχεν, οἱ τοῖς τε λόγοις τοῖς τε ἔργοις εἰς τοσαύτην*
εὐκλειαν τὴν πολιτείαν ἀνέστησαν.

 $\overline{\Theta}$

(s. F 136; 140; 167?)

38 (6) STEPH. BYZ. s. *Λίβανα· πόλις Συρίας ταῖς Ἀτταῖς γειτνιά-*
ζονσα· Ἀρριανὸς Παρθικῶν θ.

25

 $\overline{I}$

(s. F 115—116; 127? 139; 146; 151; 164—165).

39 (7) STEPH. BYZ. s. *Φάλγα· κόμη μέση Σελευκείας τῆς Πιερίας*
καὶ τῆς ἐν Μεσοποταμίαι. Ἀρριανὸς ἐν ἰ Παρθικῶν. ἡ δὲ φάλγα γλώσση
τῇ ἐπιχωρίῳ τὸ μέσον δηλοῖ.

30 **40 (8)** — s. *Χωχῇ· κόμη πρὸς τῶι Τίγριδι ποταμῶι. Ἀρριανὸς*
δεκᾶτῳ· «καὶ βασιλεὺς δὲ ἐξελαύνει ἐκ Σελευκείας οὐ
πρόσω τοῦ ποταμοῦ τοῦ Πίγρητος ἐς κόμην, ἥ τι νιν
Χωχῇ ὀνομα.»

6 παρθενικῶν V Ἀχαμένεος Guyet Ἀρχομένους v. Gutschmid Ἀρμένιος?
 15 περὶ Kroll ὁ περὶ Lyd <δν> Bekker 17 Παρθικῶν Bekker παροικῶν Lyd
 αὐτὸς Bekker αὐτοῖς Lyd 18 Τραιανῶι Fussius τραιανου Lyd 20 τὴν Fussius
 τὴν τε Lyd 23 λιβαναὶ VP 24 κῶν V 28 παρθεγικῶν R
 φάλ R 29 ἐπιχωρία R (s. F 63) 30 τίγρηδι R 32 πίγρηδος R τίγριδος VP
 33 Coche Ammian. Marc. XXIV 6, 2

$\overline{IA}-\overline{IZ}$

(s. F 49; 112; 121?; 131; 153?; 154; 158?; 160; 162; 169).

 $\overline{IA}$

41 (10) STEPH. BYZ. s. Θεβηθά· φρούριον Μεσοποταμίας· Ἀρρι-
 5 ανὸς $\overline{IA}$.

42 (9) — s. Νάαρδα· πόλις Συρίας πρὸς τῷ Εὐφράτῃ, ὡς
 Ἀρριανὸς Παρθικῶν $\overline{IA}$.

 $\overline{IF}$

43 (11) STEPH. BYZ. s. Δόλβα· πόλις τῆς Ἀδιαβηνῆς· Ἀρριανὸς
 10 $\overline{IF}$ Παρθικῶν.

44 (13) — s. Ἡφαίστου νῆσοι· τῆς Ἀδιαβηνῆς· Ἀρριανὸς $\overline{IF}$
 Παρθικῶν.

45 (12) — s. Χαζήνη· σατραπεία πρὸς τῷ Εὐφράτῃ τῆς Μεσο-
 ποταμίας. Ἀρριανὸς ἐν $\overline{IF}$ Παρθικῶν· «ἐν ταύτῃ τῇ Ὀλβίαι καὶ
 15 τὰ πεδία τῆς Χαζήνης ἡ σατραπείου ἐπὶ μήκιστον ἀποτε-
 ταμέναι.»

 $\overline{IF}$

46 (14) STEPH. BYZ. s. Ἀκρα· . . . ἡ ἔστι καὶ πέραν τοῦ Πίγρητος
 Ἀκρα· Ἀρριανὸς $\overline{IS}$.

20 47 (14) — s. Ὁραθα· πόλις τῆς ἐν Πίγρητι Μεσσηνίας· Ἀρριανὸς
 Παρθικῶν $\overline{IS}$.

 $\overline{IZ}$

48 (15) STEPH. BYZ. s. Ἀτρα· πόλις μεταξὺ Εὐφράτου καὶ
 Πίγρητος· Ἀρριανὸς $\overline{IZ}$ Παρθικῶν.

25

OHNE BUCHZAHL.

49 (18) a) MALALAS p. 269, 11—270, 16 Bonn: ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπιστρατεύσας ἸΦο. $\overline{IZ}$?
 ἀνῆλθε πολεμῶν μετὰ δυνάμειος πολλῆς κατὰ Ῥωμανίας (Μεσσοδότης) ἐκ γένους
 Παρθῶν βασιλεὺς Περσῶν, ὁ ἀδελφὸς Ὀσδρόου βασιλέως Ἀρμενίων. καὶ παρῆλαβε
 πόλεις καὶ ἐπαιδένει χώρας πολλὰς, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν
 30 Σανατρούκιον. καὶ ὡς πραιδένει ὁ Μεσσοδότης βασιλεὺς τὴν Εὐφρατισίαν χώραν,
 ἐλαύνων κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ ἐκλάσθη κακῶς καὶ ἐτελεύτησεν ἰδίῳ θανά-
 τῳ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὸν τελευτᾶν ἐποίησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Σανατρούκιον

4 Θεβιδά R Θεβοθὼν Theophyl. Simok. III 10 p. 134, 9 Bonn 6 Νέερδα
 Joseph. AJ XVIII 369 Narraga Plin. NH VI 123 7 Ἀριανὸς R ὀριανὸς VP
 9 Δόλβα: Streck RE V 1275 Ἀδιαβηνῆς R Ἀβιαδηνῆς P 13 Εὐφράτη:
 1. Τίγρητι (Herzfeld Memnon I 123) 14 $\overline{\gamma}$ V ἐνταῦθ' ἢ τε Ὀλβία? Meineke
 15 σατραπείας Salmasius 18 τίγρητος P 20 Ὁραθα: Ur Ammian. Marc.
 XXV 8, 7 τίγρητι P μεσσηνίας VP 24 τίγρητος P 27 πολεμῶν Chil-
 meadus πόλεμον Ox (Μεσσοδότης) Dindorf

ἀρσάκην, ὃ ἐστὶ βασιλέα, ἀντ' αὐτοῦ· περὶσσι δὲ τορκίμ βασιλεὺς ἐρμηνεύεται. καὶ ἐπέμεινεν ὁ αὐτὸς Σανατρούκιος βασιλεὺς Περσῶν λυμαινόμενος τὴν Ῥωμανίαν. ὁ δὲ Ὀσδρόης βασιλεὺς Ἀρμενίων, ὁ τοῦ Μειρόδοτου ἀδελφός, ἀκούσας τὸν αὐτοῦ θάνατον ἔπεμψε καὶ αὐτὸς εὐθέως τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἀρμενίας
 5 μετὰ πολλοῦ στρατοῦ τὸν Παρθεμασπάτην πρὸς βοήθειαν τοῦ ἑαυτοῦ ἐξαδέλφου Σανατρούκιου, βασιλέως Περσῶν, κατὰ Ῥωμαίων. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ θεϊότατος Τραιανὸς βασιλεὺς εὐθέως ἐπεστράτευσεν. **b) MALALAS** p. 273, 21—274, 19: καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς κατὰ κράτος τῷ τρόπῳ τούτῳ. μαθὼν ὅτι διαφθονεῖται τῷ Σανατρούκιῳ βασιλεῖ Περσῶν ὁ ἴδιος αὐτοῦ ἐξαδελφός
 10 Παρθεμασπάτης, πέμψας πρὸς αὐτὸν ὑπενόθυσεν αὐτὸν Τραιανὸς βασιλεὺς, ταξάμενος δοῦναι αὐτῷ τὴν βασιλείαν Περσῶν, ἔὰν συμμαχήσῃ αὐτῷ· καὶ ὑπονοθευθεὶς ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός. καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ μέρος μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ὁ αὐτὸς θεϊότατος Τραιανὸς ὥρμησε κατὰ τοῦ Σανατρούκιου βασιλέως Περσῶν· καὶ πολλῶν Περσῶν
 15 πεσόντων συνελάβετο τὸν Σανατρούκιον βασιλέα Περσῶν φεύγοντα καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν. καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Περσῶν τοῖς ὑπολειφθεῖσι καὶ προσπεσοῦσιν αὐτῷ Πέρσαις ὁ αὐτὸς Τραιανὸς κατὰ τὰς συντάξεις ὀνόματι Παρθεμασπάτην, υἱὸν Ὀσδρόου, γράψας τῇ συγκλήτῳ τῇ ἐν Ῥώμῃ ὅτι ἴσασάντην καὶ ἄπειρον γῆν καὶ ἄμετρα διαστήματα
 20 ἀφέστηχότα τῆς Ῥώμης διοικεῖν οὐκ ἀντεχόμεθα, ἀλλὰ παρὰσχωμεν αὐτοῖς βασιλέα ὑποτεταγμένον τῷ τῶν Ῥωμαίων κράτει. καὶ ἀντέγραψεν αὐτῷ ἡ σύγκλητος ἀπὸ Ῥώμης ἅπαντα ποιῆσαι ὥς δ' ἂν βούληται καὶ αὐτὸς συνίδῃ συμφέρειν τῇ Ῥωμανίᾳ. καὶ ἐβασίλευσε Περσῶν ὁ Παρθεμασπάτης. τὸν δὲ πόλεμον καὶ τὴν κατὰ Περσῶν νίκην τοῦ θειοτάτου Τραιανοῦ ὁ
 25 σοφώτατος Ἀρριανὸς ὁ χρονογράφος ἐξέθετο, ἱστορήσας καὶ συγγραψάμενος πάντα ἀκριβῶς.

50 (—) SIMPLIC. in Aristot. Categ. 8 [Comm. in Arist. gr. VIII] J p. 230, 6: καὶ ἐπὶ φαρμάκου δὲ ἐπιλαθέσθαι συνέβη πάντων, ὥς τοῖς μετὰ Ἀντωνίου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ Πάρθοις πολεμοῦσι συνέβη ἐπὶ βοτάνῃς
 30 τινὸς ἐδωδῇ, ὥς Ἀρριανὸς ἱστορήσεν ἐν τοῖς Παρθικοῖς· πλὴν ὅτι ἐκείνοι χρόνῳ πάλιν ἀπεκατέστησαν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ὅσοι περιεσώθησαν οἰνελαίου πόματος εὐπορήσαντες· τοῦτο γὰρ ἐκ περιπτώσεως ἠδρέθη τοῦ πάθους βοήθημα.

51 (16) SUID. s. γυνῶσις gl. 3: Ἀρριανὸς ἐν Παρθικοῖς· «περὶ Ἡ?
 35 Παρθαμασίρου δὲ οὐχὶ Ἀξιδαίου εἶναι, ἀλλὰ ἑαυτοῦ τὴν γυνῶσιν, ὅτι πρῶτος παραβαίνων τὰ ξυγκείμενα ἔτυχε τῆς δίκης.» ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν, τὴν ἀφορμὴν.

5 παρθεμασπάτην OX 22 συνείδοι OX 23 παρθεμασπάτης OX 29 Ἀντωνίου JL — νίνου KAr 35 Παρθαμασίρου Bernhardy Πάρθου (παρ Ἀ παρ V πάρθένου C) Μα(ρ)σίρου Suid (s. zu p. 862, 5) 35—36 ἑαυτοῦ τὴν Bernhardy τὴν ἑ. Suid

ΤΙΛΛΙΒΟΡΟΥ ΒΙΟΣ.

52 (—) LUKIAN. Alex. 2: καὶ Ἀρριανὸς γὰρ ὁ τοῦ Ἐπικτήτου μαθητῆς, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώτοις καὶ παιδεῖται παρ' ὄλον τὸν βίον συγγενόμενος; ὁμοίον τι παθὼν ἀπολογήσαιτ' ἂν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.
 5 Τιλλιβόρου γοῦν τοῦ ληιστοῦ κάκεινος βίον ἀναγράψαι ἠξίωσεν.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΒΙΟΣ.

53 (—) SIMPLIC. in Epict. Ench. praef.: περὶ μὲν τοῦ βίου τοῦ Ἐπικτήτου καὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς Ἀρριανὸς ἔγραψεν ὁ τὰς Ἐπικτήτου διατριβάς ἐν πολυστίχοις συντάξας βιβλίους· καὶ ἀπ' ἐκείνου μαθεῖν ἔστιν, ὁποῖος γέγονε τὸν βίον ὁ ἀνὴρ.

Fragmente ohne Buchtitel.

10 54 (—) ANON. π. συντ. 139, 10 Bk.: καὶ Ἀρριανός· «ἐν τε ΤΑΜΕΤΑ
 οὐδὲν ἐδόκει ἀπεινᾶν τῶν ἐαλωκνῖαι ἤδη πόλει ξυμφερο- ΑΔ.
 μένων.»

55 (—) — — 170, 13: παρεγγῶ· δοτικῇ. Ἀρριανός· «ταῦτ ὃ
 15 δὲ τοῦτο παρηγγύησε καὶ τοῖς ἀποσπασθεῖσιν ἀπὸ τῆς
 σὺν αὐτῷ στρατιᾷς.»

56 (—) — — 178, 25: ὑπερασπίζω· αἰτιατικῇ. Ἀρριανός· «καὶ
 ἐπὶ τούτῳ Λεον(ν)άτος <ὁ> ὑπερασπίσας Ἀλέξανδρον.»

57 (76) EUSTATH. Dion. Per. 222: τινὲς δὲ Νεῖλόν φασιν ὠνομάσθαι ΒΙΘ.
 20 ἀπὸ Νεῖλου τινὸς ἀπογόνου Ἀτλαντος βασιλεύσαντος τῶν ἐκεῖ. ἄλλοι δέ,
 ὅτι Μέλας πρότερον καλούμενος μετεκλήθη Νεῖλος ἀπὸ τινος Νεῖλου βασι-
 λικοῦ παιδὸς ἐκεῖ ῥίψαντος ἑαυτόν. τινὰς μέντοι ἀπὸ τινος Νειλασίου
 κεκλήσθαι οὕτως αὐτὸν εἰπόντας οὐκ εὖ λέγοντας ἀπελέγχει ὁ Ἀρριανός.

58 (63) — — 270: Ἀγήνορος δὲ αὕτη (sc. Εὐρώπη) θυγάτηρ, ἣν
 25 Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς ἐλήσατο, ναυμαχίαι τὴν Τύρον ἐλών.
 σημειῶσαι δὲ ὅτι ἄλλος ἐστὶν οὗτος παρὰ τὸν Λύκιον Σαρπηδόνα. Σαρ-
 πεδὼν μὲν γὰρ οὗτος ὁ τῆς ῥηθείσης Εὐρώπης ἀδελφός ἐστι Μίνως καὶ
 Αἰακοῦ κατὰ τὸν Ἀρριανόν, ὁ δὲ ἐκ Λυκίας Σαρπηδὼν ὁ Ὀμηρικὸς οὐκ
 ἂν εἴη τούτοις σύγχρονος.

30 59 (36) — — 322: ὁ δὲ Ἀρριανὸς τῶν Εὐρωπαίων Μυσῶν
 ἀποίκους λέγει τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ὀλυμπηνοὺς Μυσούς, οἵτινες Μυσοὶ
 ὀνομάζονται ἢ ἀπὸ Μυσοῦ τοῦ Διὸς ἢ ἀπὸ ἐτέρου Μυσοῦ υἱοῦ Ἀργανθῶνης
 τῆς γενναίας τῆς ὀρεσιβίου ἢ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς μυσῆς ἢ τοῦ μυσοῦ
 (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται), ὅπερ τὴν ὀξύην δηλοῖ κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν
 35 Λυδῶν, ὡς καὶ ὁ Γεωγράφος (XII 8, 3) φησὶν. Ἡρόδοτος (VII 74) δὲ
 τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Μυσούς Λυδῶν ἀποίκους λέγει, Ὀλυμπηνοὺς καλουμένους
 ἀπὸ ὄρων Ὀλύμπου τοῦ Ἀσιανοῦ.

60 (37) EUSTATH. Dion. Per. 322: *ὅτι Θρᾷκες οὐ μόνον Εὐρώ- ΒΙΘ.
παῖοι ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοὶ κατὰ τὴν Ἀρριανοῦ ἱστορίαν, λέγοντος ὥσπερ
Φρύγας καὶ Μυσοὺς οὕτω δὴ καὶ Θρᾷκας ἐξ Εὐρώπης διαβῆναι εἰς Ἀσίαν
μετὰ Πατάρου τινὸς ἡγεμόνος, ὅτε οἱ Κιμμέριοι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον,
ὅς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας (F 77) οἱ Θρᾷκες ὠίκησεν αὐτοί.*

61 (38) a) — — 322: *ὁ δ' αὐτὸς Ἀρριανὸς καὶ Θράκην τινὰ
ἱστορεῖ νύμφην σοφὴν ἀμφὶ ἐπιιδάς τε καὶ φάρμακα καὶ οἶαν τὰ μὲν
ἐκλῦσαι τῶν παθημάτων φαρμάκοις, τὰ δὲ ἐργάσασθαι, ὅποια τις καὶ ἡ
Μήδεια ἱστορεῖται καὶ ἡ Ἀγαμήδη καὶ ἡ Θρυλουμένη Κροκοδίχη. καὶ
ἀπὸ ταύτης τῆς Θράκης δοκεῖ ὠνομάσθαι ἡ χώρα, Πέρκη ποτὲ καλου-
μένη.*

b) EUSTATH. II. A 739 (Od. κ 276): *Ἀρριανὸς δὲ καὶ Κροκο-
δίχην τινὰ ἱστορεῖ οὐδὲν ἥτιον γυναικα γοητεύτριαν.* c) EUSTATH.
Od. δ 228 p. 1493, 47: *ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ἀρριανὸν ἐφαρμάκου μὲν
οἶνον καὶ ἡ παρ' αὐτῷ Κροκοδίχη, οὐκ ἐφ' ὁμοίοις δέ. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος,
ὅτι ἡ φαρμακὶς Κροκοδίχη οἶνον νέμουσα κατὰ τέλη τῇ τοῦ πατρὸς
στρατιᾷ ἐμβάλλει εἰς τοὺς κρατῆρας ῥίζας, λήθης καὶ ὕπνου φάρμακα·
οἱ δὲ ἐκείντο ἡμιθανεῖς ὑπὸ τοῦ πόματος. καὶ ἐφθάρησαν ὑπὸ τῶν
πολεμίων δι' ἔρωτα Πηρηνέως νεανίου.*

62 (37) EUSTATH. Dion. Per. 322: *ὁ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ἔθρος
ἦν Θραιξὶ πολλὰς ἔχειν γυναικας, ὥς ἂν ἐκ πολλῶν πολλοὺς ἔχοιεν παῖδας·
καὶ τὸ ἔθρος αὐτοῖς γενέσθαι φησὶν ἀπὸ βασιλέως αὐτῶν Δολόγκου, ὡς
παῖδες πολλοὶ ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἐγένοντο.*

63 (49) — — 378: *τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ἐνετίαν . . . νῦν μὲν
Βενετίαν φασί, καθότι καὶ Ἀρριανὸς φησιν, ὅτι «Ἐνετοὶ ποινή-
σαντες ἐν μάχῃ κατὰ Ἀσσυρίους (F 74) καὶ ἀποπερά-
σαντες εἰς Εὐρώπην ὠικίσθησαν πρὸς Πάδωι τῷ ποτα-
μῷ καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ Βενετοὶ ἐς τοῦτο ἔτι ἀντὶ
Ἐνετῶν κληρίζονται· καὶ Βενετία ἡ γῆ ἥντινα νέμονται.»*

64 (65) — — 391: *ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν μῦθος τὴν τῷ Κάδμωι
συννοικήσαν Ἀρμονίαν Ἀρεὸς καὶ Ἀφροδίτης γενεαλογεῖ. Ἀρριανὸς δὲ
Ἀσιανὴν τε αὐτὴν οἶδε καὶ Δαρδάνου ἀδελφὴν. φησὶ γὰρ ὅτι Κάδμος
ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατὰ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς Εὐρώπης σταλὲς καὶ πλανώ-
μενος περιπετὴς γέγονεν Ἀρμονίαι τῇ τοῦ Δαρδάνου ἀδελφῇ. ἀρπάσας
δὲ καὶ εἰς τὰς νῆας ἐνθάδε προσέσχε τῇ Βοιωτῶν γῇ, ἐνθα Θηβαίων
ἐγένετο καρτερὸς, πλούτῳ τε εὐδοκιμῶν καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίαι.*

64 bis (—) — — 451: *ὅτι νῆσος ἐσπεριωτάτη τὰ ἐσχατόνευτα Γάδειρα
κατὰ μέσον τῶν πρὸς τῇ Ἰβηρίαι πλῶν· διὸ καὶ Ἰβηρικὰ φησιν Ἀρριανὸς αὐτά.*

8 ἐκλῦσαι mg Y ἐκλῆσαι y ἐλκύσαι cett 9 γανυμήδη L γαιμήδη y Κρο-
κοδίχη CEFLNY Κίρκη cett καὶ om FKU 10—11 καλουμένη, ὥς ὁ αὐτὸς
λέγει MU 24 v. l. φασίν 25 κατὰ KMU τῇ κατὰ cett 33—34 ἀρπάσας δὲ U
καὶ ἀρπ. cett 35 καρτερὸς YK ἀρχηγὸς C mg. Y κρατερὸς cett

65 (70) EUSTATH. Dion. Per. 498: Κρήτη δὲ λέγεται, ὡς οἱ παλαιοὶ ΒΙΘ. φασιν, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ οἰκησάντων Κουρήτων οἱ δὲ ἀπὸ Κρητὸς τινος αὐτὴν Κρήτην ὠνόμασαν υἱοῦ τοῦ Διός· Ἀρριανὸς δέ φησι· «Κρήτης, οὗ Κρήτη ἐπώνυμος, ὁ τὸν Δία κρύψας ἐν ὄρει Δικταίῳ, ὅτε Κρόνος ἐμάστευεν ἐθέλων ἀφανίσαι αὐτόν.»

66 (72) — — 506/7: ἐκαλεῖτο δέ ποτε (sc. Σαλαμίς) Κυχρεία ἀπὸ τινος Κυχρέως, οὗ καὶ Λυκόφρων (Al. 451) καὶ Ἀρριανὸς μέμνηται, ὃς ὄφρις μὲν ἐπεκλήθη διὰ τραχύτητα τρόπου, ἀπηλλάγη δὲ τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρυλόχου. ὠνόμασαι δὲ ἡ νήσος αὕτη καὶ Σκιρὰς ἀπὸ τινος ἥρωος

10 67 (67) — — 517: Ἰστέον δὲ ὅτι Παρίων κτίσμα ἡ Θάσος· τὸ Πάριον δὲ πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἄλλως φησί (s. F 107)· «Πάριος υἱὸς Ἰασίωνος, ὃν ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον ὡς οἰκιστὴν.» καὶ οὐ διαφωνεῖ Ἀρριανὸς πρὸς τὸν πρῶτον λόγον, ἀλλὰ τάχα ταυτότητα παραδηλοῖ ὡς ἐν πολυνυμμίᾳ Προποντίδος τε καὶ Ἑλλη-
15 σπόντου. τινὲς δὲ ἀνάπαλιν τὸ Πάριον ἀπὸ τῆς Θάσου εἶπον ἀποικισθῆναι.

68 (67) — — 517: Ἀρριανὸς δέ φησι καὶ ὅτι Θάσος ἀπὸ Θάσου καλεῖται, Ποσειδῶνος υἱοῦ. καὶ ὅτι ἐκαλεῖτο ποτε καὶ Χρυσὴ νήσος διὰ τὰ χρυσὰ μέταλλα, ὣν καὶ Ἡρόδοτος (VI 46—47) μέμνηται λέγων

68 bis (—) — — 520: . . . Ἀβάντων, Θρακίου ἔθνους, ὡς φησιν
20 Ἀρριανὸς, κληθέντος οὕτως ἀπὸ τινος Ἀργείου υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἀβαντος.

69 (73) — — 525: Ἀρριανὸς δὲ περὶ ταύτης φησὶν ὅτι Αἰῆλος ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα ἔσται, ὅτε ἡ Αἰτῶ ἐπέβη αὐτῆς διδύμους ἔχουσα παῖδας.

70 (71) — — 530: ἡ Μῆλος περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀπὸ τινος ἀνδρὸς Μήλου κληθεῖσα κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν.

25 71 (60) — — 549: Φαιναγόρα καὶ Ἑρμῶνασσα, Ἰώνων ἀποικοὶ πόλεις, ὧν ἡγήσατο Φαιναγόρας τις καὶ Ἑρμῶν, ἀφ' ὧν οἱ τόποι καλοῦνται. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησί· «Φαιναγόρεια, ἣν ἔκτισε Φαιναγόρας ὁ Τήιος, φεύγων τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν. ἔτι δὲ Ἑρμῶνασσα ἐπὶ Ἑρμωνάσσει τῇ γυναικὶ Σημάν-
30 δρου Μυτιληναίου τινός, οὗ τινος τῶν Αἰολέων εἰς ἀποικίαν μεταστήσαντος καὶ θανόντος ἐν τῷ τῆς πόλεως οἰκισμῷ ἡ γυνὴ τῆς τε πόλεως ἐγκρατὴς ἐγένετο καὶ τὸ ἐαυτῆς ὄνομα τῇ πόλει ἐπέθετο.»

72 (52) — — 669: Σκυθῶν δὲ ἡ τοιαύτη πᾶσα γῆ, περὶ ὧν
35 ἱστορεῖ Ἀρριανὸς ὅτι «σιτοφάγοι ποτὲ καὶ ἀροτῆρες ὄντες

3 Κρήτην αὐτὴν U τοῦ om d 7 Πανὸς Bernhardy (autorenfolge
Lyk — A auch zu v. 525; 767) 9 ὠνομάσθη CEF 12 αἰώνιος d 13 ἢ οὐ?
CMueller 14 ταυτότητά τινα CEMy 18 τὰ om C dy τὸ — ἔχειν U καὶ CUy
om cett 22 ἔστιν FKM 26 τις: Τήιος? 27 φαναγορ(ε)ια YK al φαιναγόρα C
28 φαναγόρας KY Τήιος Holste υἱὸς Eust 29 ἔτι edd ἐπὶ (ἐπεὶ) Eust ἐπὶ
Ἑρμωνάσσει om K τῇ om CDELY 35 ποτέ: τινὲς L ἀροτῆρες Eust
Jacoby, Fragm. Griech. Hist. II. 55

καὶ οἰκίας οἰκοῦντες καὶ πόλεις ἔχοντες, ἐπειδὴ ὑπὸ ΒΙΘ
 Θραικῶν ἐπλήγησαν, μετέβαλον τὰ πρότερον ἦθη καὶ
 ἄρας ἐπηράσαντο μεγάλας μήποτε οἰκίαν ἔτι δείμα-
 σθαι μήτε ἀρότρῳ γῆν ἀναρρῆξαι μήτε πόλεις δομή-
 5 σασθαι μήτε κτῆμα κειμήλιον ἐπικτήσασθαι, ἀλλ' οἴκους
 μὲν ποιήσασθαι ἀμάξας, τροφήν δὲ κρέα θήρεια πόμα
 δὲ [ταῦτὸ καὶ τροφήν] τὸ γάλα, θρέμματα δὲ κεκτησθαι
 μόνα, ἅπερ ἄγεσθαι αὐτοῖς ἔμελλεν ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης
 ἀμείβουσι· καὶ ἀπὸ τοῦδε ἀντὶ γεωπόνων γενέσθαι
 10 νομάδας.»

73 (51) EUSTATH. Dion. Per. 767: Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησὶν· «Χά-
 λυβες πρῶτοι ἀνθρώπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκεύσασθαι
 σίδηρον».

74 (48) — — 772: Ἀρριανὸς δὲ τοὺς περὶ Μεσοποταμίαν Ἀσου-
 15 ρίους λέγει, ἐν οἷς φησι τοὺς πρὸς Εὐφράτῃ ποταμῷ Ἀσουρίους ἔστε
 ἐπὶ Νίνον καὶ Βαβυλῶνα, καθ' ὧν Ἀμαζόνες ἐστράτευσαν Εὐρυπύλης
 ἡγουμένης αὐτῶν. καὶ τοὺς Καππαδόκας δὲ οὕτω ποτὲ ἱστορεῖ λέγεσθαι,
 ἐν οἷς φησι Καππαδόκα παῖδα Νινύου, ἐφ' ὅτῳ Ἀσσύριοι μεταβαλόντες
 τὸ ὄνομα Καππαδόκαι ὠνομάσθησαν.

20 75 (54) — — 783: ὅτι ἐφεξῆς τῷ Θερμώδοντι ὁ Ἴρις ποταμὸς...
 περὶ τούτου ὁ Ἀρριανὸς ταῦτά φησιν· «Ἄλμος βασιλεὺς Σκυθῶν,
 οὗ υἱὸς Ἐρίδιος, ἀφ' οὗ ὁ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεῖς
 Ἐρίδιος ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ἴρις.»

76 (47) a) — — 791: Ἀρριανὸς δὲ οὕτω γράφει περὶ τῶν τοι-
 25 ούτων· «ἐπέκεινα Σαγγαρίου ὄμοροι Παφλαγόνων Μαριαν-
 δυνοί, ἔνθα πόλεις Ἡράκλεια πεπόλισται, ὅπου Κιμμέριοι
 πόαν φαγόντες ἀκόνιτον ἐδυστύχησαν· ἦν γὰρ αὐτοῖς
 πάτριον τὸ ποηφαιεῖν.» b) EUST. Od. λ 14 p. 1671, 27:
 Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι Κιμμέριοι Σκυθικὸν ἔθνος ἐξ ἡθῶν τῶν οἰκείων
 30 ἀναστάντες καὶ πάντας τοὺς διὰ μέσον βλάπτοντες ἤλθον ἕως Βιθυνίας.

78 (41) a) EUSTATH. Dion. Per. 793: ὁρῶν δὲ φασὶ καὶ αὐτὸν
 (sc. τὸν Ρῆβαντα) ἐκ τοῦ Μυσίου Ὀλύμπου, καθὰ καὶ τὸν Σαγγάριον, ὃς δὴ Σαγγάριος
 καὶ ναυσίπορος ἐστὶ καὶ μέγιστος τῶν ἐν Βιθυνίαι ποταμῶν εἰσβάλλον εἰς τὸν
 Εὐξείνιον. τοὺς δὲ Βιθυνοὺς καὶ ναυτικωτάτους ἱστοροῦσι γενέσθαι ποτὲ καὶ τὴν
 35 αὐτῶν γῆν πάμπορόν τε καὶ εὐδενδρόν εἶναι φασὶ καὶ λιθοτομίας ἔχουσαν πολλαχὸς
 καὶ χρυστάλλους ἐν ὄρεσι φύουσιν καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχουσαν ἀγαθὰ. (Ἡρόδοτος
 —VII 75/76— δὲ λέγει Θράκας διαβάντας εἰς Ἀσίαν κληθῆναι Βιθυνούς, καὶ εἶναι
 παρ' αὐτοῖς χρηστῆριον Ἄρεος). λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὴν ἀπὸ Βοσπόρου γῆν ἕως ἐπὶ
 Ρῆβαντα Βιθυνοὶ ποτὲ κατέσχον. τὴν δὲ αὐτοῦ ἐπέκεινα ἐπὶ Πόντον ὀρεινήν

2 μετέβαλλον CK πρότερα LY 3 μήτε οἰκίαν C 7 [ταῦτὸ καὶ
 τροφήν] Jac 18 μεταβάλλοντες C 35 πολλαχὸς Cy om cett

οἱ Θυνοὶ ἔσχον ἄχρι ποταμοῦ Κάλητος, ὡς εἶναι ὁμόρους τοὺς τε Θυνοὺς ΒΙΘ.
καὶ τοὺς Βιθυνοὺς, οὕτω καλουμένους ἀπὸ τινων ἀδελφῶν ἐπιφανῶν Θυνοῦ
καὶ Βιθυνοῦ, παίδων Φινέως κατὰ ποιήσιν, ἦτοι ποιητῶν καὶ Θετῶν,
καθὰ φησιν Ἀρριανός, ὃς καὶ γνήσιον παῖδα Φινέως ἱστορεῖ Παφλαγόνα,
5 ἔξ οὗ χώρα Παφλαγονία. καὶ γῆν λέγει Ῥηβαντίαν τὴν πρὸς τῷ Ψιλλίῳ
ποταμῷ· καὶ δημιουργόν τινα ἱστορεῖ παρὰ Βιθυνοῖς Δοίδαλσον καλού-
μενον, οὗ ἔργον ἐν Νικομηδείᾳ γενέσθαι θαυμαστὸν ἄγαλμα Στρατίου
Λιός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ἀρριανός καὶ ὅτι ἄλλοι Ὀδρύσου παῖδας φασί
τὸν Θυνὸν καὶ τὸν Βιθυνόν, ὣν ἡ χώρα οὐιώνυμος. b) EUST. II. A
10 404 p. 125, 30: καὶ Ἀρριανός· «φῦναι Φινέα».

78 (61) EUSTATH. Dion Per. 803: καὶ ὅρα ὅτι οἱ Χαλκιδεῖς οὗτοι
(sc. οἱ περὶ Χαλκηδόνα) παρώνυμοί εἰσι τῆς ἐνταυθα πον Χαλκίδος, ἀφ'
ἧς ἄρουραν ἀνωτέρω Χαλκίδα εἶπε τὰ περὶ Χαλκηδόνα. κατὰ δὲ τὴν
Ἀρριανοῦ ἱστορίαν ἐπώνυμός ἐστιν ἡ τῶν Χαλκηδονίων πόλις τῷ Κρόνον
15 νῦν Χαλκηδόνι, ἀφ' οὗ πρῶτα μὲν ὁ ἐκεῖ που ῥέων ποταμὸς ἐκλήθη
Χαλκηδών, ἔπειτα ἡ πόλις, Δωριέων ἀποικησάντων ὑστέροις χρόνοις,
δμώνυμος γίνεται τῷ ποταμῷ.

79 (61) — — 803: ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι τοῖς Χαλκηδονίοις
ἀποφρὰς νομίζεται παντὸς μηνὸς φθίνοντος ἐνάτη· ἤγουν, ὡς τοῖς Ἀττι-
20 κοῖς ἀρέσκει, αἱ εἰκοσταὶ πρῶται τῶν ὅλων μηνῶν ἀπαίσιαι αὐτοῖς κρίνον-
ται, διότι ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἄλλας τε δυστυχίας αὐτοὶ ἔπαθον καὶ
Φαρνάβαζος δὲ ὁ Πέρσης τοὺς αὐτῶν παῖδας ἐκτεμῶν εἰς τὸν Δαρεῖον
ἀνέπεμψε.

80 (61) — — 803: κατασκήψαι δὲ φησιν αὐτοῖς καὶ νόσον ἐκ
25 Θεομηρίας, τὸ αὐτοῖς τὰ σφῶν ἀποτέμνειν αἰδοῖα, διότι Θυσίων τινων
κατημέλησαν.

81 (50) — — 805: ὅτι μετὰ τοὺς Χαλκηδονίους Χαλκιδέας οἱ
Βέβρυκες κείνται, οἱ οὕτως καλοῦνται ἀπὸ Βέβρυκός τινος ἱρρωικοῦ ἀνδρὸς
ἢ ἀπὸ Βεβρύκης γυναικός. τούτους τοὺς Βέβρυκας ἱστορεῖται μεῖζω δοκεῖν
30 ἔχειν τὰ σώματα ἢ καθ' ἡλικίαν ἀνθρώπου, παρ' οἷς καὶ ὁ Βέβρυξ ἐκείνος
Ἀράντας, ὡς τὸ μὲν μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται πήχεις, εὗρος δέ, ὡς Ἀρρι-
ανός φησιν, ὅσον τοσῶνδε μήκει ἐς κουφότητα ξύμμετρον
(ἤγουν ὅσον ἦν ξύμμετρον πρὸς τοὺς ὀκτὼ πήχεις τοῦ μήκους εἰς τὸ
κούφως βαίνειν τὸν ἀνθρώπου). κατὰ δὲ τοῦ τοσοῦτου ἀνδρὸς
55 νικηφόρος γέγονεν εἰς μονομαχίαν συστὰς νεανίας ἐτῶν

5 ψιλλίῳ DL ψίλλοι γ 6 Δοίδαλσον (-σην) Th Reinach; Robert RE V 1266
Δαίδαλον Eust 14 χαλκηδόνων YKM al 15 πρῶτα Cy πρῶτως Eust 18 καὶ
add Cy 29 ἱστορεῖται c ἱστοροῦνται cett ἱστοροῦσιν? 30 ἀνθρώπου Cy
—ων cett

ἐπτακαίδεκα. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Βεβρύκην τοῦ Αἰγύπτου μὲν ἀδελφόπαιδά ΒΙΘ. φασί, μίαν δὲ τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ἀδελφὴν τῆς Ὑπερμνήστρας. φείσασθαι δὲ λέγουσι καὶ αὐτὴν Ἰππολύτου τοῦ αὐτανεπιού νυμφίου, ὡς καὶ τὴν Ὑπερμνήστραν τοῦ Λυγκέως, καὶ φηγεῖν σὺν ἐκείνῳ καὶ πολλὰ δυνηθῆναι διὰ τὸ διδάσκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίαν σοφίαν. διὸ καὶ Βεβρύκην ἢ Βεβρυκίαν ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν εἰς ἣν ἔφυγε.

82 (46) EUSTATH. Dion. Per. 809: ὀλβιωτάτους δὲ τοὺς Φρύγας καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι «λέγονται Φρύγες παλαιότατοι ἀνθρώπων γενέσθαι» καὶ ὅτι «μαίνονται τῇ Ῥέαι καὶ πρὸς Κορυβάντων κατέχονται», ἔχουν κορυβαντιῶσι δαίμωνες· «ὅταν δὲ κατὰσχη αὐτοὺς τὸ θεῖον, ἐλαυνόμενοι καὶ μέγα βοῶντες καὶ ὀρχούμενοι προθεσπίζουσι τὰ μέλλοντα, θεοφορούμενοι καὶ μαινόμενοι.»

83 (40) — — 809: Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι «Θυνὸς καὶ Μυσὸς υἱοὶ ἦσαν Ἀργανθώνης, ἥτις καλὸν τι χρῆμα νύμφης ἦν, ἀφ' ὧν Θυνὸς μὲν Θυνίαν οἰκίσας ἀφ' ἐαυτοῦ ὠνόμασε, Μυσοὶ δὲ ἐπὶ τῷ Μυσῶι ὠνομάσθησαν.»

84 (58) — — 828: ἔστι δὲ καὶ Ἑλαία τόπος πρὸς τῇ Νικομηδεῖᾳ κατὰ τὸν Ἀρριανὸν ἀπὸ Ἑλαίας Ἀμαζόνος. καὶ πρὸς τῷ Πόντῳ δὲ Θίβα, τόπος διὰ τοῦ ἰ ἔχων τὴν παραλήγουσαν, ἀπὸ μιᾶς τῶν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεισῶν Ἀμαζόνων σχοῦσα τὴν κλησιν, ὧν αἱ διάφοροι... κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν εἰσὶν αὗται πρὸς ὄνομα Τράλλα Ἰσοκράτεια Θίβα Πάλλα καὶ ἄλλαι.

85 (58) — — 828: ἔθνος δὲ γυναικεῖον αἱ Ἀμαζόνες πρὸς τῷ θερμῶντι· διὸ καὶ ἀπὸ μητέρων ἐγενεαλογοῦντο, καθάπερ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ.

86 (69) — — 874: ὅτι Κίλικες τὸ ἔθνος, καθά φησιν Ἀρριανός, ἀπὸ Κίλικος τοῦ Ἀγήνορος, ὃς ἐκ Φοινίκης κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης σταλὲς καὶ πολλὴν γῆν πλανηθεὶς οὐδενὶ μὲν ἔχρει τῆς παιδὸς ἐνέτυχε, τὴν δὲ πολλὴν τῆς Κιλικίων γῆς κατασχὼν ἀφ' ἐαυτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν τῇ χώρᾳ δέδωκεν.

87 (17) — — 916: Ἀρριανὸς δὲ περὶ τούτων οὕτω γράφει· «ἐν Δάφνῃ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ ἄλλος τι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὴ ἐκείνη ἢ δάφνη δείκνυται, ἣν τινες γῆθεν ἀνασχεῖν λέγουσιν ἐπὶ τῇ Δάφνῃ τοῦ Ἀδωνος, ἢ φεύγουσα τὸν ἐραστὴν Ἀπόλλωνα ἠΰξαστο τὸν ὑπὸ γῆν ἀφανισμὸν καὶ ἔτυχε τῶν εὐχῶν.»

1—2 τὴν — φασί Cy τὴν δὲ ὁ. B. φασί κληθ. ἀπὸ Βεβρύκης Αἰγ. μὲν δδ. cett
3 ὑπερμνήστραν CD 5 ἢ Βεβρυκίαν om CDLY 11 κατὰσχει C 13 θεοφορούμενοι Cy καὶ θ. cett 32 ἄλλος τε? 33—34 δείκνυται — Δάφνη om Yy

88 (31) EUSTATH. DION. PER. 939: τοῦτο δὲ ὁ Ἀρριανὸς ἐπὶ ΒΙΘ. Σαγγαρίῳ μυθοπλαστῇ, λέγων ὅτι πρὸς ταῖς ὁχθαῖς τοῦ Σαγγαρίου ἔρρηξε τοὺς δεσμοὺς τοῦ Διὸς ὁ Διώνυσος ἤδη τρῶφιμος ὢν.

89 (81; 74) a) — — 939: ἐνάπτεσθαι δὲ καὶ καθάπτεσθαι λεγόμεν τὰ μὴ ζώνῃ διαλαμβανόμενα μηδὲ τὸ σῶμα ὄλον ἐνδύοντα, ἀλλὰ μέρος τι σκέποντα καὶ ἄφρετα ἐξαρθώμενα, ὅλον πήραν <ῆ> λεοντῆν ἢ παρδελήν· Ἀρριανὸς δὲ καὶ διφθέρας καθάπτεσθαι λέγει.
b) EUSTATH. Π. Γ 17 p. 375, 3: οὐ μὴν καὶ λεοντῆν προσφυῶς πάνν λεχθεῖν ἐνάπτεσθαι ὁ ἀνδρείος κατὰ τὸν πάλαι Ἡρακλῆν ἢ κατὰ τὸν ὕστερον Ζυγίαν τὸν παρὰ τῷ Ἀρριανῷ.

90 (78) — — 1005: τοὺς δὲ Πέρσας, ὧν μητρόπολις ἡ Βαβυλὼν, Κηφῆνας ποτε καλεῖσθαι φησιν ὁ Ἀρριανός.

91 (77) EUSTATH. HOM. Π. Α 266 p. 101, 43: τοιοῦτον δέ τι καὶ ὁ καρτερός, ὡς δηλοῖ παρὰ Ἀρριανῷ τὸ «θηβαίων ἐγένετο 15 καρτερός.» — EBD. Α 25 p. 29, 18.

92 (42) — — Α 397 ff. p. 123, 35: φησὶ γὰρ ἡ τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορία, ὅτι Βριάρεως, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς (Hesiod. Th. 149), θαλαττοκρατήσας ὁρμητηρίῳ ἐχρήσατο Εὐβοίᾳ τῇ νώσῳ κἀκεῖθεν ὁρμώμενος κατεστρέψατο τὰς Κυκλάδας, ὧς καὶ Αἰγαίων ὠνόμασται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. οὗτος δὲ καὶ αἰτίαν παρασχεῖν λέγεται τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰς ἐπωνυμίαν. σῆμα δὲ αὐτοῦ δείκνυσθαι κατὰ τὸν Ρυνδακὸν ποταμὸν οὐ πόρρω θαλάσσης λόφον τινά, καὶ τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι Αἰγαίῳνος, καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου τούτου πίδακας ἐκδιδόναι ἑκατὸν καὶ ταύτας καλεῖσθαι παλάμας Βριάρεω.

93 (42) — — Α 402 ff. p. 124, 4: οὐδὲ ὁ μυθικὸς Βριάρεως φίλα φρονεῖ τῷ πατρί, ἢ Κρόνῳ ὄντι κατὰ τὸν Ἀρριανὸν ἢ Ποσειδῶνι κατὰ τινος.
— — — Α 404: s. F 78 b.

94 (43) — — Β 754 p. 336, 13: ὥσπερ κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀρριανοῦ καὶ Βιθυνίας ποταμὸς Ὅρκος ὄνομα, ὧς φρικωδέστατος ὢν 30 τοῖς ἐκεῖ ἐνομιζέτο πρὸς βίαν εἰς τὰς δῖνας ἔλκειν τὸν ἐπίορκον, εἰ μὴ δρόμου ἐξεπῆδησεν.

95 (64) — — Β 814 p. 351, 30: ἱστορεῖ δὲ ὁ γεωγράφος (XIII 3, 6) καὶ ὅτι Βατ<ι>εῖα ἀπὸ Βατείας προσηγόρευται, τῆς Λαρδάνον γυναικός, ἥς καὶ Ἀρριανὸς μεμνημένος φησὶν ὅτι Λάρδανος ἐκ Σάμου τῆς Θρακικῆς 35 ἐλθὼν τὰς τοῦ Τεύκρου βασιλείως θυγατέρας ἔγημε, Νησὼ καὶ Βάτειαν· καὶ ἐκ μὲν τῆς Νησοῦς ἦν αὐτῷ θυγάτηρ Σίβυλλα ἡ μάντις, ἀπ' ἥς καὶ ἄλλαι γυναῖκες, ὅσαι ἐγένοντο μαντικάι, Σίβυλλαι ἐλέγοντο, οὐχ ὥς πρὸς

1 ὁ om Cy 6 <ῆ> C Mueller ἡ (vor παρὸς) om CH y 29 ὢν
(ο. ὁρκων ταμίας) Jac ὁρκων Eust 30 ἔλκειν Jac ἔλκων Eust 33 Βατ<ι>εῖα
Jac (s. 4 F 24)

αίματος αὐτῇ οὔσαι, ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοίαν θεωρορίαν τυχοῦσαι τῆς ἐπι- ΒΙΘ.
κλήσεως, ἐκ Βατείας δὲ Ἐριχθόνιος καὶ Ἴλος.

96 (68) EUSTATH. HOM. Π. Β 824 p. 354, 14: λέγει δὲ καὶ Ἀρριανὸς οὕτω· «Ζέλεια ἢ καὶ Λυκία· καὶ ὁ Ἀπόλλων ἐπὶ
6 τῇιδε τῇ Λυκίαι Λύκιος. διὸ καὶ Πανδάρου πατὴρ Λυκάων, οὗ πόρρω τοῦ τοιούτου ἔθρους πεσόντος τοῦ ὀνόματος· καὶ Λυκηγενεὶ Ἀπόλλωνι ἐκεῖνος εὔχεται τῷ ἐγχωρίῳ (Π. Δ 119).»

97 (45) — — Β 857 p. 364, 1: Ἀρριανὸς δὲ τοιαῦτα περὶ
10 Ἀλιζώνων ἱστορεῖ· «οὗς Ὀμηρος ἐν Νεῶν Καταλόγῳ φησὶν Ἀλιζῶνας, Βιθυνοὶ εἰσιν, ὧν Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον. καὶ ἡ Ἀλύβη, ἐν ἣι λέγει ἀργύρου γενέθλην εἶναι, παραδείκνυται, καὶ οὐκ ἀμαυρὰ ὑπόμνησις ἀργυρ(ε)ίων ἔργα ὑπολελειμμένα δρᾶται. Ἀλιζῶνες δὲ οἱ ἄνθρωποι
15 οὗτοι» φησὶ «καλοῦνται ὅτι πανταχόθεν θαλάσσει περι- εἰργονται, ἀπὸ μὲν ἄρκτου καὶ ἀνατολῆς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, πρὸς μεσημβρίαν δὲ καὶ νότον τῷ Ἀστακηνῷ κόλπῳ τῷ πρὸς Νικομήδειαν, πρὸς δὲ δύσιν καὶ ζέφυρον τῇ Προποντίδι καὶ τῷ Βοσπόρῳ, ὥς μὴ
20 πόρρω χερσονήσου εἶναι τὰ πολλὰ αὐτῶν καὶ δικαιοτάτα λέγεσθαι διεξῶσθαι θαλάσσει.»

98 (45) — — Β 857 p. 364, 8: ὁ δ' αὐτὸς Ἀρριανὸς λέγει καὶ τὸν ῥηθέντα Ὀδῖον Ῥοδοῖτην ποτὲ καλεῖσθαι, εἶτα εἰς Ῥοδῖον μεταπεσεῖν, εἶτα Ὀδῖον κληθῆναι.

25 99 (82) — — Γ 204 p. 405, 15: ὥσπερ καὶ τὸ «ξεναγεῖν», ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῷ προξενεῖν, γενικῇ συντάσσει ὁ Ἀρριανός.

100 (33) — — Γ 275 p. 414, 8: τὸν Ἥλιον δὲ ταμίαν τῶν δοκῶν ἐνταῦθα καλεῖ ὥς πάντα ἐφορῶντα. διὸ καὶ Βιθυνοί, ὥς Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, δίκας ἐδίκάζον καθεζόμενοι ἀντίοι τοῦ ἡλίου, ὥς ἂν ὁ θεὸς ἐποπτεύοι.

30 101 (44) — — Ε 144 p. 532, 45: ἐκ τῆς ὑπό Ὑπίου ὁ παρὰ Ἀρριανῷ ποταμός.

102 (—) — — Ζ 75 p. 626, 22: ἱστέον δὲ καὶ ὅτι περὶ Ἑλένου ἱστορία τοιαύτη φέρεται παρὰ Ἀρριανῷ. Ἡδωνοῦ Θρακὸς ἀνδρὸς παῖς Ἑλενος, μάντεων διαπρεπέστατος· παρὰ τοῦτον ἐξ Ἀσίας φοιτῆσαι τὸν
35 Πριάμου παῖδα Σκαμάνδριον, ὃν ἀπονοστήσαντα οἴκαδε μνήμην θέσθαι τοῦ τὴν μαντικὴν ἐκπαιδεύσαντος Ἑλενον ἀπὸ Σκαμάνδριον μετονομασθέντα.

103 (57) — — Η 166 p. 673, 45 (TZETZ. Chil. XII 791): Ἐννάλιος δὲ κατὰ μὲν τοὺς πλείους ὁ πολεμικὸς ἀπὸ τῆς Ἐννοῦς. τινὲς

δὲ ὥσπερ τὴν Παλλάδα διὰ φόνον τοῦ Πάλλαντος, οὕτω καὶ τὸν Ἐνυάλιον ΒΙΘ.
 διὰ τι τοιοῦτον κεκλήσθαι φασιν. Ἀρριανὸς γοῦν ἱστορεῖ ὅτι «ἐλθὼν
 Ἄρης εἰς τὰ τῆς Θράκης χωρία, ὅπου τὰ οἰκία ἦν τῷ
 Ἐνυαλίῳ, ἡθελε ξενισθῆναι. ὁ δὲ οὐκ ἡθελε δέχεσθαι
 5 φάμενος οὐκ ἂν ξενίσαι ἄλλον ἢ ὃς κρείσσων αὐτοῦ τὰ
 πολέμια ἔλθοι. καὶ ὅς· ὦρα σοι ξενίζειν ἐμέ, καθότι
 κρείσσων σού φημι τὰ πολέμια εἶναι.» τοῦ δὲ Ἐνυαλίου
 ἀποφάσκοντος ἔρχεται εἰς χεῖρας καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς
 μάχης ἐκταθείσης τέλος ὁ Ἐνυάλιος πίπτει ὑπὸ τῷ
 10 Ἄρει, πληγὲς ὑπλῶι τῇ ῥομφαίᾳ. διὸ καθότι μέγα
 τοῦτο ἄθλον ὁ Ἄρης νέος ὢν ἔξετέλεσεν, ἐκάλετο ἐπ'
 αὐτῷ Ἐνυάλιος.»

104 (82) EUSTATH. HOM. II. H 171 p. 674, 9: τὴν δὲ ῥηθεῖσαν
 αἰτίαν τοῦ κλήρου ἀναπτύσσει πού καὶ ὁ Ἀρριανός, λέγων περὶ τίνος ὅτι
 15 εἰς κλῆρον τοὺς δεῖνα καθίστασθαι ἐδικαίου οὐ θέλων ὡς γέρας αὐτὸ
 τῷ ἐτέρῳ ἀπονείμασθαι οὐδὲ ἀτιμῶσαι τὸν οὐ προκριθέντα εἰς μάχην.

105 (53) — — N 1 p. 916, 25: Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι οἰκοῦσι
 τὴν Ἀσίαν οἱ Ἀβιοι Σκύθαι αὐτόνομοι διὰ πενίαν καὶ δικαιοσύνην.

106 (—) — — II 617 p. 1078, 20: ἦν δὲ καὶ σίκινις κωμικωτέρα
 20 (sc. ὄρχησις), ἣν πρῶτοι (φασίν) ὠρχήσαντο Φρύγες ἐπὶ Σαβαζίῳ Διο-
 νύσῳ, ὀνομασθεῖσαν κατὰ τὸν Ἀρριανὸν ἐπὶ μιᾷ τῶν ὁπαδῶν τῆς
 Κυβέλλης νυμφῶν, ἣν ὄνομα ἦν Σίκινις.

107 (—) — — Od. ε 125 p. 1528, 14: ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ καὶ ὅτι
 Ἰασίων, ἀδελφὸς Ἀετίωνος καὶ Λαρθάνου, πρόγονος Πριάμου, ἐκ Δήμητρος καὶ
 25 Κόρης κάτοχος γενόμενος εἰς τε Σικελίαν ἦλθε καὶ ἐπὶ πολλὴν ἄλλην γῆν
 ἐπλανήθη τὰ ἐκείνης ὄργια δεικνύων· διὸ λόγον ἔσχεν ὡς Δημήτηρ αὐτῷ
 μίσηται. τούτου, φησὶν (F 67), υἱὸς Πάριος, ὦν ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλη-
 σπόντῳ Πάριον ὡς οἰκιστῇ.

108 (—) — — Od. ι 65 p. 1615, 2: Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι παρὰ
 30 Βιθυνοῖς τελοῦνται τὰ νεκύσια, καλεῖν ὀνομαστὶ τὰς τῶν κατοικομένων
 ψυχὰς ὅσοι τελευτᾶν ἔτυχον ὑπερόριοι καὶ κατακαλεῖν αὐτοὺς ἐς τρεῖς
 καὶ δέεσθαι ἀνελθεῖν ὡς μετὰσχοιεν τῆς δαιτός.

— — Od. ν 14 p. 1671, 27: s. F 76.

109 (—) PROKOP. De bell. Goth. IV 14, 47—49: ταύτην (sc. τὴν
 35 Λαζικήν) παρραρεῖ τὴν χώραν ποταμὸς Ῥέων ὄνομα, οὗ δὴ καὶ φρούριον
 ὠικοδομήσαντο ἐκ παλαιοῦ Κόλχοι, οὗπερ ὕστερον αὐτοὶ τὸ πλεῖστον εἰς

3 οἰκία Roos (Eust. II. H 221 χοῆσις δὲ τοῦ οἰκία καὶ παρὰ τῷ πεζογράφῳ
 Ἀρριανῷ, ὡς πρὸ ὀλίγων μεμνημένονται) οἰκεία Eust

ἔδαφος καθεῖλον Κοιτάιον δὲ τό τε φρούριον ὠνομάζετο τῇ Ἑλλήνων ΒΙΘ. φωνῇ, νῦν μέντοι Κόταις αὐτὸ καλοῦσι Λαζοὶ τῇ τῆς φωνῆς ἀγνοίᾳ τὴν τοῦ ὀνόματος διαφθεύοντες ἁρμονίαν. ταῦτα μὲν Ἀρριανὸς οὕτως ἰστόρησεν. ἕτεροι δὲ φασὶ πόλιν τε γεγονέναι ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις τὸ
 5 χωρίον καὶ Κοίταιον καλεῖσθαι, ἔνθεν τε τὸν Αἰήτην ὠρμηθῆναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοὺς ποιητὰς αὐτόν τε Κοιταιέα καὶ γῆν τὴν Κολχίδα Κοιταίδα καλεῖν.

110 (39) STEPH. BYZ. s. Ἀβρετινή· χώρα Μυσίας ἀπὸ Βρετίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Ἀβρετινός, ὡς Ἀρριανός φησιν.

111 (62) — s. Ἀλήγη· πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ὡς Ἀρριανός.

10 112 (20) — s. Βόρσιπα· πόλις Χαλδαίων οἱ πολῖται ΠΑΡΘ. Βορσιππηνοί. Ἀρριανὸς δὲ Βορσιππεῖς αὐτοὺς φησιν. ΙΑ—ΙΓ

113 (55) — s. Γετία· ἡ χώρα τῶν Γετῶν. Γέτης γὰρ τὸ ἐθνικόν Ἀρριανὸς δὲ Γετηνὸς αὐτοὺς φησι.

114 (21) — s. Σωφαννή· χώρα τῶν πρὸς Ἀρμενίαν, ὡς Στράβων ΠΑΡΘ. 15 ἐν ΙΑ (14, 2). παρὰ δ' Ἀρριανῷ Σωφαννή τετρασυλλάβως.

115 (22) — s. Τύρος· Ἀρριανὸς δὲ τὰ Ἀναθα Τύρον καλεῖ. ΠΑΡΘ.

116 (—) SUID. s. ἁλιεύς· καὶ ἁλιεῖς καὶ ἐπὶ ποταμῶν. ΠΑΡΘ. «ἐκ τῶν πέριξ πόλεων ἐς τὴν τεταγμένην τῇ ἀναγωγῇ ἡμέραν ἡ θροισμένοι ἁλιεῖς ἐφειστήκεισαν» Ἀρριανός φησι.

20 117 (—) — s. ἀλώσιμα (s. ἦγε καὶ ἔφερεν)· εὐληπτα. Ἀρριανός· ΤΑ ΜΕ «ὁ δὲ ἐκεῖθεν ὀρμώμενος ἦγε τε καὶ ἔφερε τῆς ὑπ' ἐκεί- ΑΔ. νῶι οὐκ ὀλίγην καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν αὐτῷ ἀλώσιμος.»

118 (—) — s. ἀμαυρά· Ἀρριανός· «ἐξ ὧν καὶ τὰ ὑπό- ΠΑΡΘ. λοιπα δι' ἐλπίδος ἔχω οὐκ ἀμαυρᾶς, ὅτι καλῶς μοι ἔξει.»

25 119 (—) a) — s. ἀμφίβολοι· πανταχόθεν βαλλόμενοι ΠΑΡΘ. Ἀρριανός· «οἱ δὲ Μάρδοι ἐκατέρωθεν ἤδη ἀμφίβολοι γιγνώμενοι, καὶ ὑπὸ τῶν ἀναβαινόντων παιόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ νώτου ἐπιθεμένων ὠθούμενοι, ἀπέθνησκον.»

b) EUSTATH. Od. α 156 p. 1406, 35: ἀμφιβάλλειν δὲ καὶ τὸ ἐκα- 30 τέρωθεν βάλλειν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀμφίβολος, ὅς παρὰ τε Ἀρριανῷ καὶ

1 κοιτάιον K κοτυάειον L τό τε Jac τότε K τότε τὸ L ποτε τὸ?
 3 ἄριανός L ἀρειανός K 5 κίτεον K ἔνθεν τε Haury ἐνθέντε K ἐνθένδε L
 ἄρειον K ὠρμηθῆναι e ὀρμᾶσθαι KL 6 αὐτήν L Κοιταιέα Haury
 κοιταία K κοίτην L κοιταίτιδα L 7 Ἀβρετινή Berkel Holste ἀβρετινή RV
 ἀβροτινή P 8 ἀβρετινός RV 9 ἀλήγη aus ἀλήγη R¹(?); in RVP hinter
 Ἀλλαρία 11 βορσιπαῖς R βόρσιπας V αὐτήν R 13 Ῥιανός? Meineke
 Anal. Al. 205 (Γέται Arrian. An. I 3, 2) 14 ὁ Στράβων VP 15 περὶ δ'
 ἄριανόν R Σωφαννή Holste —νίνη RVP 16 ἄριανός R ἀνάθα RV
 21 ὁ δὲ ἐκεῖθεν (Suid. s. ἦγε): ἀπὸ τῶν φρουρίων Suid. s. ἀλώσιμα

ἑτέροις τὸν ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενον σημαίνει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ περιβάλλειν ἡγρουν κυκλοῦν. EBD. β 290 p. 1445, 52.

120 (16) SUID. s. ἀμφίλογον (s. Ἀξιδάρης)· ἀμφιβαλλόμενον, ἐνδοι- ΠΑΡΘ. Η̄ ἄζοντα. Ἀρριανός· «Ἀξιδάρην δὲ οὐτι ἄρχειν χρὴ Ἀρμενίας, οὐ μοι δοκεῖ ἵέναι ἐς ἀμφίλογον.»

121 (—) — s. ἄμωμον· Ἀρριανός· «πέμπει παρὰ βασιλέα ΠΑΡΘ. Η̄ ἵππον χρυσοχάλινον καὶ ψέλια καὶ ἀκινάκας καὶ ἄμωμον.» Η̄—ΙΖ

122 (—) — s. ἄν· σύνδεσμος συνδετικός. Ἀρριανός· «καὶ ἄν ἤδη ΠΑΡΘ. ἀφίχθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέα, εἰ μὴ ἐδεδοίκει Πάρθους.»

123 (—) — s. ἄνδρα· Ἀρριανός· «ἄνδρα κατὰ νεότητα θρασύν, κατὰ ἀπειρίαν πραγμάτων ἀνόητον καὶ διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπεσὸν τῷ πλήθει πιθανόν· οὐδὲ τὰς ὑπὲρ τῶν μεγίστων βουλὰς ἐν ὀλίγοις τοῖς μάλιστα προσιούσιν ταύτων, ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ πλήθει γίνεσθαι· τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνδεῖν καὶ δεδεμένους μηδὲν μεῖον ἔπεσθαι.»

124 (—) — s. ἀνεβάλλετο· Ἀρριανός· «ἀνεβάλλετο ΤΑ ΜΕΤ τὴν τῆς ἄλλης χώρας δήλωσιν, οἰόμενος ἐνδῶσειν Ἀθηναίους.» ΑΛ. F

125 (—) — s. ἀνέδην· Ἀρριανός· «οἱ δὲ τοῖς φρέασι ΠΑΡΘ. φύλακας ἐπέστησαν, ὥς μὴ ἀνέδην ὅπως τις ἐθέλοι ὑδρεύεσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ κοινὸν ξυλλέγεσθαι πᾶν ὕσον περ ἀνιμῶιτο τοῦ ὕδατος· ἐκεῖθεν δὲ διανομὴν γίνεσθαι τὴν ἴσην ἐκάστοις.»

126 (—) — s. ἀπείρατον u. γνωσιμαχῆσαι· Ἀρριανός· «οὐκ ΠΑΡΘ. Η̄ ἀπείρατον· αὐτῷ ἐδοξεν ἐκλιπεῖν εἴ πη Ὀσρόης γνωσιμαχήσας ὑποδύσεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων τε καὶ ἑαυτοῦ ξὺν δίκῃ ἀξιουμένοις.»

127 (—) — s. ἀπήρτα· ἐκώλυε, διατριβὴν παρείχεν. Ἀρριανός· ΠΑΡΘ. Ῑ «ὁ δὲ ναυτικὸς στρατός, ἵνα περ μὴ ἄκρα ἐπὶ πολὺν ἀνέχουσα τοῦ ποταμοῦ ἀπήρτα τὸν πλοῦν τῆς ὁδοῦ, ξυμπαρέπλει τῇ στρατιᾷ.»

5 ἵέναι ἐς Roos (Anab. VII 22, 5) εἶναι σε Suid 9 βασιλέα Gutschmid
 βασιλέως Suid 10 (οὐ) κατὰ Bernhardy 11—13 διὰ — πιθανόν Suid. s.
 πιθανούς 12 προπεσόν: προπετὲς εἶναι Suid. s. πιθανούς 14 αὐτῷ Portus
 αὐτῷ (κελεύοντα) ο. ἄ. Bernhardy 15—16 τὸ — ξυνδεῖν Suid. s. πέρα 21 ἐθέλοι
 AC ἐθέλει al 22 ὑδρεύεσθαι BE εἰς om A 25 Ἀρρ. add s. γνωσι-
 μαχῆσαι 25—26 οὐκ — ἐκλιπεῖν add s. ἀπείρατον 26 Ὀσρόης s. ἀπείρατον
 Ὀσρόης s. γνωσιμ. 27 ἀποδύσεται s. ἀπείρατον τε καὶ ἑαυτοῦ (A αὐτοῦ
 cett) add s. ἀπείρατον 30—31 ἀνέχουσα V

128 (—) SUID. s. αὐτοκέλευστος u. παράγγελμα· Ἀρριανός· ΠΑΡΘ. B
«κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ
αὐτοκελεύστου τῶν θεωμένων ὠρμήθη.»

129 (—) — s. ἀφηλικέστερος· Ἀρριανός· «παιδὸς γὰρ ΤΑ ΜΕΤ
5 ἐκείνου ἀφηλικὸς ἐπιτροπεύσειν τε ἑαυτοῖς μέλλον καὶ ΑΔ. A
ὑπὸ τῷ ἐκείνου προσήματι πᾶν ὅτι περ καὶ ἡδονὴν
σφίσιν πράξειν ἐς τοὺς ὑπηκόους.»

130 (—) — s. ἄχαρι gl. 1: . . . Ἀρριανός· «ὁ δὲ πίστιν ἔδωκε ΠΑΡΘ.
τοῖς κατοικοῦσι μηδὲν ἄχαρι πείσεσθαι ἐκ βασιλέως.»

131 (—) — s. βουλευτικός· . . . Ἀρριανός· «οἱ γράψαντες ΠΑΡΘ.
οὐ μόνον τὰ ἔργα Τραιανοῦ ἀλλὰ καὶ τὰ βουλευματα.» ΙΔ—ΙΕ

132 (79) — s. βουλυτός· ἡ δειληὴ ὁψία Ἀρριανός· ΠΑΡΘ.
«γίνεται μάχη καρτερὰ ἔσται ἐπὶ βουλυτὸν ἀγχώματος.» Z?

133 (—) — s. γλισχρόν· . . . καὶ Ἀρριανός· «τὰ ἐπιτήδεια ΠΑΡΘ. J
15 γλίσχρως τῇ στρατιᾷ ἐπορίζοντο.»

134 (—) — s. γνώμη gl. 3: . . . «ὅτῳ θεία μὲν ἡ γνώμη ΤΑ ΜΕΤ
περιόντι, εἰς θεοὺς δὲ ἡ μεταχώρησις.» Ἀρριανός. ΑΔ. A

135 (—) — s. δεῖμα· φόβος. Ἀρριανός· «τοσόνδε αὐτοὺς ΤΑ ΜΕΤ
δεῖμα ὡς προσαγόντων δεινῶν κατέσχευεν ὥστε μὴ δύνα- ΑΔ. A—B
20 σθαι ἀποστῆσαι τῆς ἐκπλήξεως.»

136 (—) — s. δεξιός gl. 1 (s. ἀπεχώρησε, Μάννον, πατήσας): . . . ΠΑΡΘ. θ
καὶ Ἀρριανός· «ὁ δὲ παρὰ Μάννον ἀπεχώρησε δεξιὰς τε
παραβάς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὄρκους πατήσας, οὓς
ῶμοσε.»

25 137 (—) — s. διάλειμμα· . . . καὶ διαλείποντα· τὰ διαχωρή- ΤΑ ΜΕΤ
ματα. Ἀρριανός· «φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ΑΔ. Γ—J
ἐτετάχατο.»

138 (—) — s. διαφορῆσαι (s. διαφορούμενης; s. ἀνασοβηθεῖς)·
Ἀρριανός· «τοὺς δὲ ἱπποὺς εἶναι ἀγρίους ὑπό τε τῷ ἀήθει
30 τοῦ δεσμοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπηρητημένου βάρους ἔτι μᾶλλον
ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν.»

139 (—) — s. δινῆσας· στρέψας. Ἀρριανός· «διναί τέ ἐστιν ΠΑΡΘ. I
ὅπῃ ἀτόπως ἐπιστρέφουσαι, ὡς μὴ πρόσθεν ἐμπίπτειν

1 Ἀρρ. add s. αὐτοκέλευστος 2 ἀθρόως ebd 2—3 ἀλλ' — θεωμένων
s. παράγγελμα: ἀλλ' αὐτοκέλευστος ὠρμήθη s. αὐτοκέλ. 5 αὐτοὶ ἐμελλον καὶ
Bernhardy αὐτοὺς μέλλειν U Köhler αὐτοῖς μέλλον [καί]? 6 τῷ Bernhardy
τῶν Suid 17 μεταχείρησις A 19 δεινῶς Köhler 22 Μάννον Suid. s.
Μάννον 29 Ἀρρ. add s. διαφορουμένης δὲ add s. ἀνασοβηθεῖς [εἶναι]?
ἐπὶ τε τῷ Pflugk ὑποτεινομένους ο. ä. Bernhardy 32 ἐστιν BC εἰσιν cett (?)

χρηῖναι τὴν ἐπομένην τῇ προπλεύσει νηί <ῆ> τὴν φθά-
 νουσαν τῇ ἄγαν εἰρεσίαι ἐκ τῆς δίνης ἐξελαθεῖσαν εἰς
 εὐθὺ τοῦ πλοῦ καταστῆναι.»

140 (—) SUID. s. ἐγνωσμένον gl. 2: κεκριμένον. Ἀρριανός· «ἐγνωσ- ΠΑΡΘ. Θ
 μένον δὲ εἶναι σφίσιν, ἐπειδὴν ἐλάσωσιν ἐπ' αὐτοὺς οἱ
 Μαυρούσιοι, τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν ὡς
 πεφοβημένους, τοὺς δὲ ἐφ' ἐκάτερα τεταγμένους ἐς τὰ
 πλάγια ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων.»

141 (—) — s. ἔδρα gl. 1: Ἀρριανός· «ὅτι με καὶ ὄμμασι
 10 καὶ φωνῇ καὶ ἔδραι ἐτίμησας.» ἀντὶ τοῦ καθέδραι.

142 (—) — s. ἐκοντήν· Ἀρριανός· «τὴν μέσσην τῶν ποταμῶν ΠΑΡΘ.
 γῆν ἐκοντήν ἐνδιδόντων τῶν ἐποικούντων κατέσχευεν.» E—Z?

143 (—) — s. ἐλινύοντας· Ἀρριανός· «αἱ δὲ κατασκοπαὶ
 οὐδέν τι ἐλινύουσαι ἐγίνοντο.» καὶ αὐθις· «ὁ δὲ ἀπῆγε τὴν
 15 στρατιάν, μηδέν τι ἐλινύσας.»

144 (80) — s. ἐπαινέτης· Ἀρριανός· «τοῦ τε ξὺν κόσμῳ ΠΑΡΘ. Η
 δρωμένου ἐπαινέτης καὶ τοῦ ἀκοσμήτου ἐν τῷ παραν-
 τίκα ἐπιτιμητῆς καὶ τοῦ ἐσύστερον κολαστήρ.»

145 (—) — s. ἐπελήφθη· ἐπῆρξατο. Ἀρριανός· «ἦδη τε ἐπε-
 20 λήφθη νῦν δὲ τῆς τρίτης φυλακῆς καὶ ὁ ἡγεμὼν τοὺς λόχους
 καθίστατο.»

146 (—) — s. ἐπίπλους gl. 2: ἐπιβάτας. Ἀρριανός· «κυβερ-
 νήτας δὲ καὶ προωράτας μόνους ἐπίπλους εἶχον.»

147 (—) — s. ἐπιτήδεια, τὰ πρὸς τροφήν ἀρμόδια. Ἀρρι-
 25 ανός· «οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ τὰ ἐπιτήδεια τῆς δικαίας τιμῆς
 λαμβάνοντας.»

148 (—) — s. εὐψυχος· Ἀρριανός· «τῶν μάλιστα εὐ-
 ψυχίαν τινὰ ἐν τοῖς δεινοῖς ἐπιδεικνυμένων.»

149 (—) — s. θειασμός· Ἀρριανός· «κρότος τε ἀθρόος ΠΑΡΘ. Η
 30 καὶ ἐπιθειασμοὶ ὠρμήθησαν ὑπέρτε αὐτοῦ τοῦ βασιλέως
 καὶ τῆς στρατιᾶς ἐπιτυχῇ ἀμφοῖν γενέσθαι τὴν ὀρμήν.»

150 (—) — s. κατεδημαγώγησε· κατεστρατήγησε Ἀρριανός·
 «τῷ τε στρατηγῇ ματι τῷδε μάλιστα φιλανθρωπῶπι
 φανέντι κατεδημαγώγησεν, οὐκ ἀπιστεῖν αὐτῷ καὶ
 35 πολεμοῦντι τοὺς περιόικους.»

1 <ῆ> ed Bas 9 ὀνόμασι Roos 18 κολαστήρ ABVE — ἡς al 19 ἥδη
 δὲ Zonar 25 ἢ μὴ ABVE 26 ἀπολαμβάνοντας E 29 ἀθρόως A
 30—31 ἐπιθειασμοί — στρατιᾶς Suid. s. ἐπιθειασμοί 30 ὠρμήθησαν: στρατιᾶς
 ἐγίνοντο ebd αὐτοῦ om s. θειασμός

151 (—) Suid. s. κελευστής (s. ἐνδόσιμον). Ἀρριανός· «οἱ δὲ ΠΑΡΘ. κελευσταὶ καθ' ἑκάστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνέδοσαν.»

152 (—) — s. κολωνός (s. ἄλιθον) Ἀρριανός· «καθεώρων 5 κολωνοὺς λίθων πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενημένους, τοὺς μὲν μείζους τοὺς δὲ ἐλάττους, οὓς εἵκαζον ἐκ τοῦ πεδίου συνεννηέχθαι. ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον οὐδὲ εὐγειον τὸ πεδίον, ἀλλ' οἷον εἰκασθῆναι ἐκκεκαθαρμένον.»

153 (—) — s. λόγος· τὸ ἱμαντῶδες φυτόν ... Ἀρριανός· «ὥς δὲ ΠΑΡΘ. 10 ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν δὲ Βρού. H—IZ τιος τοὺς ἐπιχωρίους κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδόν, ὅπως εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὥραι χειμῶνος. οἱ δὲ κύκλους ἐκ λόγων τοῖς ποσὶ περιαρμόσαντες αὐτοὶ 15 τε ἀβλαβῶς ἐπήρχοντο κατὰ τῆς χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιών ὥς ἰς πόδας πολλαχῇ τὸ βάθος.»

154 (19) — s. ναῦς (s. ἀκροστόλια). Ἀρριανός· «Τραιανὸς δὲ ΠΑΡΘ. βασιλεὺς περὶ τὸν ποταμὸν τῆς νῆας εἶχε. τέσσαρες δὲ ΙΑ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικά, αὐτίνες καὶ τὴν στρατη- 20 γίδα κάλοις μακροῖς ἐξηρτημένην ἐφείλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τριήρη μάλιστα, εὖρος δὲ καὶ βάθος καθ' ὁλόκαδα, ὅσον μεγίστη Νικομηδὶς ἢ Αἰγυπτία· ἐν ἧι ἐπεποιήτο βασιλεῖ ἀποχρῶντα ἐνδικοιτήματα. αὕτη δὲ τὰ 25 τὸ βασιλικὸν ὄνομα καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεγαίρεται χρυσῶι ἐγκεχαράγμένα. νενέμητο δὲ τρίχα τὸ πᾶν νάντικόν, ὥς μὴ τῶι ξυνεχεῖ πλόωι ταραττοῖντο.»

155 (—) — s. ξυνάγκεια (s. ὑποτεμόμενος)· ὁ κοῖλος τόπος. Ἀρριανός· «ὁ δὲ ὑποτεμόμενος αὐτὸν ἐν ξυναγκείαι τινὶ βάλλει 30 κατὰ νώτου τὸν ἄνθρωπον.»

156 (—) — s. ξυστόν· δορυλλιον, ἀκόντιον Ἀρριανός· «τὰ ΠΑΡΘ. σημεῖα τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς ἀετοί, εἰκόνες βασιλείοι, στέμματα, πάντα χρυσᾶ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἡρ- γυρωμένων.»

1—2 οἱ δὲ κελευσταὶ add s. ἐνδόσιμον 2—3 τοῖς ἐρέταις τ. ἐνδ. ebd 5 νενη-
μένους Toup (Anab. VI 26, 4) νενημένους Suid 7—8 ἦν — πεδίον s. ἄλιθον
10—11 Βρούτιος A Βρόντιος cett 13 λόγων· λόττων A 15 παρείχον om A
18 νῆας A ναῦς cett (?) 20 καθεῖλκον V 24 ἔφαινε ABVE ἔφερε al
<χρυσᾶ> Roos aus s. ἀκροστόλια 25 ὄμμα Toup 29—30 ὁ δὲ ὑπ. ἐν ξ. τ.
βάλλει κ. ν. αὐτόν ders. s. ὑποτεμόμενος

157 (—) SUID. s. δξύτης· πικρία, αὐστηρία. Ἀρριανός· «κατὰ ΠΑΡΘ. τὴν βασιλέως δξύτητα καὶ αὐτὸς ὡμῶς τε καὶ σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο.»

158 (—) — s. παλτά· τὰ δόρατα. . . . Ἀρριανός· «ἐξηκόντιζον ΠΑΡΘ. 12? εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τεύχους οἱ μὲν παλτά, οἱ δὲ λίθους, οἱ δὲ τοξεύματα.»

159 (—) — s. παρανόθεν· αὐτίκα, ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀρριανός· «παρανόθεν ὥς ἔχομεν ἐπεξελεθόντες ἐν χειρὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης.»

160 (—) — s. παρεξιρεσίαν· τὰ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. ἐν τετάρ- ΠΑΡΘ. τη (12, 1) θουκυδίδης. Ἀρριανός· «τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ἄς 1A—1F ξυνέτριψαν καὶ τῆς παρεξιρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν.»

161 (—) — s. παρεστηκότες· συνημμένοι, τεταρακότες. Ἀρριανός· «οἱ δὲ ἐσκεδασμένοι καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμας 15 ἐς φυγὴν ἐτράπησαν.» —

162 (—) — s. πονήσαντα· ἀντὶ τοῦ παλαιωθέντα. Ἀρριανός· ΠΑΡΘ. «τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη.» 1A—1F

163 (—) — s. προεργιαότερον gl. 2 (s. πρὸ ἔργου ἐτίθετο) Ἀρριανός· «μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νῶτον ξαυτῶι τε καὶ 20 τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός.»

164 (—) — s. ῥόθιον gl. 1: «κύπος τε ῥοθίου καὶ ΠΑΡΘ. 1? χρεμετισμός ἱππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει» φησὶν Ἀρριανός.

165 (—) — —: καὶ αὖθις ὁ αὐτός· «στοῖχον ἔνα ὀπλι- ΠΑΡΘ. 1? τῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῶι τῶι ῥοθίῳι καὶ 25 ἅμα ξυγκελευσμένῳ παντοίῳι ἐν χρῶι τοῦ ἀεὶ ἐμπεπονη- μένου ζεύγματος παραπλέουσι.»

166 (—) — s. σταθμητόν· μετρητόν. Ἀρριανός· «ἦν δὲ καὶ ΠΑΡΘ. καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος.» καὶ αὖθις· «πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος ἀπὸ κεραιῶν μετέρροι 30 αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιέναι ὀρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.»

167 (—) — s. στόλος (s. Σποράκις)· καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. ΠΑΡΘ. Θ Ἀρριανός· «Σποράκης μαθὼν τὸν στόλον <τὸν> βασιλέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐπικράτειαν γενόμενον ἔφυγεν.»

11 Ἀρριανός om A 12 ξυνέτριψαν A συν— cett 17 ἐπεσκευάσθαι V
19 μάλιστα: καὶ ἅμα s. πρὸ ἔργου 20 καταλείπειν ebd ὁ στρατηγός om ebd
25 ξυγκελευσμένοι Roos (Anab. II 21, 9) ξυγκελευομένοι (—ων E) Suid 26 παρα-
πλέουσαι A 33 Ἀριστοφάνης V σποράκης V σποράκις cett <τὸν> β. Jac
βασιλέα V 34 αὐτοῦ s. στόλος ἔφυγεν, τινὲς δὲ Σφωράκιος s. Σποράκις

168 (—) SUID. s. σχάσαντα· τεμόντα. «ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν.» οὕτως Ἀρριανός.

169 (—) — s. ὑπό οἱ· Ἀρριανός· «τὸ δὲ ἑβδομον τέλος ΠΑΡΘ. ¹² ὑπό οἱ ἔχων καὶ ἄλλους πολλούς.» ¹¹ H—IZ

170 (—) — s. φοβερός· Ἀρριανός· «οἱ δὲ ἐμβεβλη- ΠΑΡΘ. ¹² κότων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι ἄνευ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν ὠφελίμου ἀπώλλυντο.»

171 (—) — s. φυλάρχης· δυνάστης. (Ἀρριανός)· «ἔνυμβάλλει ΠΑΡΘ. ¹² τῷ Τραιανῷ περὶ Αὐγάρου, ὃς ἦν Ὀσροήνης χώρας δυνάστης, οὗσπερ φυλάρχας ὀνομάζουσιν οἱ ἐκείνηι, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται.»

172 (—) — s. χρηματισαμένων· χρήματα λαβόντων. Ἀρριανός· «χρη- ΤΑ ΜΕΤ ¹² ματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν τρίτη παρεγένετο πρεσβεία.» ΑΔ. Α

15

Zweifelhaftes.

173 (—) EUST. Dion. Per. 911: ὡς καὶ Ἀρριανός λέγει· «Τύρος ἡ τότε ἔτι νήσος.»

174 (—) EUAGRIOS HE I 20: εἴ τῳ περισπούδαστον ταύτας (s. τὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν σταλείσας ἀποικίας) εἰδέναι, ἱστορεῖται περιέργως ²⁰ Στράβωνι τῷ γεωγράφῳ (XVI 2, 4), Φλέγοντι (257 F 24) τε καὶ Διοδώρῳ τῷ ἐκ Σικελίας, Ἀρριανῷ τε αὐτῷ καὶ Πεισάνδρῳ τῷ ποιητῇ, καὶ πρὸς γε Οὐλιανῷ Λιβανίῳ τε καὶ Ἰουλιανῷ (367 C) τοῖς παναρίστοις σοφισταῖς.

175 (—) a) AINEIAS v. GAZA p. 19 Boiss.: οὔτε Ἀρριανός ἐπὶ τὸ ἀληθές- ²⁵ στερον μᾶλλον ἢ μυθωδέστερον συγγράφων τοῦ δόγματος (sc. der seelenwanderung) ἐμνήσθη, καίτοι τὴν τῶν Βραχμάνων πρὸς Ἀλέξανδρον παρουσίαν ἐκδιδάσκων, ἐν ἣι παραινῶσιν Ἀλέξανδρον πλεονεξίας ἀπέχεσθαι κτλ. b) Ps. KALLISTH. III 10 (=PALLADIUS De India et Brahm. libellus): Ἀρριανοῦ τοῦ μαθητοῦ μέντοι Ἐπιτήτου..... ³⁰ τοῦτου τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἱστορήσαντος δὲ ἐκτετμήνην ποτημῆτιον ἀπέστειλε τῇ ἀνδρείᾳ τῆς σῆς καλοκαγαθίας, ὑποτάξας μου τῷ ὑπομνηματικῷ..... (11) Δάνδα- ³⁰ μιν ὁ τῶν Βραχμάνων διδάσκαλος διηγούμενος τὰ κατὰ τὸν Μακεδόνα ἔφη· βασιλεὺς Ἀλέξανδρος οὐκ ἀνεχόμενος μόνης εἶναι βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας οὐδ' ἀρκοῦμενος Φιλίππῳ πατρὶ, καὶ Ἀμμωνος υἱὸν ἑαυτὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ τῆς γεννήσεως ἐλε- ³⁰ γχοῦσης ψευδεῖς ἔφερε τῆς φύσεως ἀποδείξεις, ἀνικήτους δὲ ἀγῶνας προέτεινεν. ἀνέτειλε γὰρ ὡς ὁ ἥλιος ἀπὸ Μακεδονίας κατασπεύσας πολλὸν κόσμον πρὶν ἔδνε

9 (Ἀρριανός) Bernhardt aus vorhergehender glosse (Ἀρρ.) περὶ Αὐγάρου (Ἀβγάρου) ders 10 περὶ Αὐγάρου: ὁ Ἀβγάρος Küster, Valesius περὶ (τοῦτον τὸν τόπον) ὁ Αὐγάρος? 27 Ἀρριανοῦ C Mue(ller) αἰοῦν A *Adriani* Lat (Ps. Palladius) Ἐπιτήτου A Pitti Lat 29 ἀνδρείᾳ Mue ἀλεξανδρείᾳ A 29 ὑποτάξας — ὑπομνηματικῷ Mue ὑποτάξας τὸ ὑπομνηματικὸν A 31 μόνης Mue ὡς A 32—33 ἐλεγχούσης Mue λεγοῦσης A 33 προέτεινεν Mue προσέ— A 34 κατα- ³⁰ σπεύσας πολλὸν κόσμον om A *totum mundum perambulans* Lat κατοπτεύσας Biss(aeus)

κατὰ Βαβυλῶνα· τὴν δ' Ἐδρώπην τε καὶ τὴν Ἀσίαν ὡς μικρὰ χειρωσάμενος χωρία, ἦλθε καὶ τὸν ἡμέτερον κόσμον κατοπτεύων καὶ ἐρευνῶν. καὶ ἔλεγε ταῦτα ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἀλέξανδρος· Ὅσοφία, μήτερον προνοίας, κοινωνὴ τῆς πασῶν* δυνάμεως, † ἀνωτέρω ἐν ἀληθείᾳ μόνῃ κεκλήνη, τροφεὺς καὶ δημιουργὸς φύσεως, λόγον δοτὴρ, γνώσεως
 5 κοινῆς*, ἀδίκων μὲν † ἐπιμηνῶς δικαίων δὲ φειδομένη, δὸς εὐμενῶς ἤδη μοι τῶν αἰτημάτων τυχεῖν. Βραχμῆνας δὲ παρόντας ἐνθάδε σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ἰδεῖν ἤκω, μαθὼν παρὰ Καλάνου τινὸς τῶν ἐνθάδε σπεύσαντος πρὸς με. πεισθεὶς δὲ ἦλθον, ποθῶ δὲ ὅπως ἴδω καὶ μάθω σαφῶς. (12) Βραχμῆνες καὶ αὐτοὶ Ἰνδοὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ ταῦτα λέγουσιν· ὄρεγόμενος σοφίας ἦλθες πρὸς ἡμᾶς
 10 Ἀλέξανδρε, ὅπερ προθυμότερον ἀποδεχόμεθα Βραχμῆνες· ὅτι ἐστὶ βασιλικώτερον ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν, τοῦτο γὰρ ἠθέλησας μαθεῖν, βασιλεὺς Ἀλέξανδρε. ὁ φιλόσοφος γὰρ οὐ δεσπόζεται, ἀλλὰ δεσπόζει· ἄνθρωπος γὰρ αὐτοῦ οὐ κρατεῖ παντελῶς. ἀλλ' ἐπειδὴ μέχρι τοῦ νῦν διαβεβλημένοι ἠπιστοῦμεθα ὑπὸ σου, γευσόμενος νῦν ἀληθινὸν λόγον ἦλθες. Κάλανος γὰρ κακὸς ἀνὴρ ἡμῖν γεγνηται, καὶ διὰ Κάλανον
 15 ἄνδρες Ἕλληνες Βραχμῆνας ἔγνωτε, ἀλλ' οὐκ ἐπέγνωτε· ἐκεῖνος γὰρ οὐκ ἦν ἡμέτερος, ἀπ' ἀρετῆς ὁραπετεῖσθας εἰς πλοῦτον. οὐκ ἤρκεσεν αὐτῷ Τιβεροβοάμ (?) ποταμοῦ πίνειν ὕδωρ σωφροσύνης καὶ ἀμολγᾶς ἐσθίειν, ἐν οἷς αὐξάνεται νοῦς θεοπροπῆς, ἀλλὰ πλοῦτον ἔσχεν ἐχθρὸν ψυχῆς· καὶ οὕτως ἐν ἑαυτῷ δεινὸν ἀνέφλεξε πῦρ καὶ εἰς ἡδονὴν ἑαυτὸν ἀπέστρεψεν ἀπὸ σοφίας. ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἐπ' ἀνθρώκων κυλίσται,
 20 οὐδὲ ἀλγῆδόν ἡμῶν δαπανᾷ τὸ σῶμα, ἀλλ' ἐστὶν ἡμῶν ἡ τροφή ὕγιειν φάρμακον. ἄπλουτοι δ' ἐσμέν κατὰ τὴν φύσιν, καὶ ὁμοίως πᾶσι τῷ βίῳ ἡμῶν ἐπακολουθεῖ ὁ θάνατος. εἰ δὲ τῶν κακῶν ἀνδρῶν τινες ψευδεῖς μαθόντες λόγους καὶ κενοῖς ἡμᾶς ὑποτοξεύουσι βέλεσιν, ἀλλὰ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν οὐ βλάπτουσιν. ἴσον δ' ἐστὶ τὸ ψευδεσθαι καὶ τὸ τάχος πείθεσθαι· ἀδικεῖ γὰρ ὁ ψευδόμενος ὃς πείθει, ἀδικεῖ δὲ καὶ
 25 ὁ πειθόμενος ψευδομένῳ προσέχων πρὶν ἢ τάληθές μάθῃ. διαβολὴ γὰρ μήτηρ ἐστὶ

1 χειρωσάμενος Biss subiugavit Lat χρησάμενος L ἡγησάμενος A 2 ἐν ἑαυτῷ L in sensu suo Lat om A 3—6 Σοφία — τυχεῖν: stark verkürzt Lat 3 κοινωνὴ δὲ L κοινὼν A τῆς πασῶν (ἀρετῶν) δυνάμεως Mue τῆς πασῶν μητρὸς δικαιοσύνης Biss sapientia quae es caput omnium virtutum Lat 3—4 ἀνωτέρα ἐν ἀλ. μόνῃ κεκλήνη L ἀνωτέρω ἀλ. μόνῃ A 4 τροφὴ L δότερα Mue γνώσεως: φύσεως A 5 κοινῆς (ἐρευνητά) Biss et perquiris et vides omnem scientiam Lat ἀδίκους μὲν ἀποτίνουσα Biss ἀδίκους μὲν ἐπιμηνίουσα Mue et iustis et iniustis reddes secundum facta illorum Lat 8 ποθῶ δέ: διὸ ποθῶ A 9 τῷ βασιλεῖ L Lat om A 10 Ἀλέξανδρε om A Lat ἡμᾶς ἐνταῦθα C ὅπερ προθυμότερον Biss ὅπερ πρῶτον AC πρότερον L cum placido animo Lat 11 βασιλεὺς ὢν Mue 12 οὐ δεσπόζεται ἀλλὰ om A πατελῶς om A 13 μέχρι νῦν L μέχρι τούτου C huiusmodi Lat male fuit dictum tibi de nobis a Calano Lat γευσόμενος Mue —άμενος ACL degustans Ambrosius νῦν L (Ambr) γὰρ τῶν C om A 14 apud nos homo pessimus Lat 15 ἔγνωτε: ἔγνωσαν C Lat ἀλλ' οὐκ ἐπ. om LC 16 εἰς πλ. om C εἰς om A eo quod amavit divitias quas nos non amamus Lat τιβεροβοάμ L τιβήριον A ἐν τῇ βαροάμ C de tababeno Lat de taberunco Ambr 17 σωφροσύνης ἀγαθόν C ἀμολγᾶς ἐσθίειν γῆς C manducare lac et omnia quae Lat 18 ἀλλὰ om A L Lat 19 ἑαυτὸν Mue αὐτὸν LC om A πορεύεται ἢ μάλλον κυλίσται C sedet pro frigore Lat 20 τροφή, ζῶή LC sed dum vivimus Lat 22 θνητῶν τινὲς ἀνδρῶν L(?) aliquis Lat 23 ἐλευθερίαν: consuetudinem Lat

πολέμου καὶ τίκτει ὀργήν, ἅφ' ἧς μάχονται καὶ πολεμοῦσι. πλὴν οὐκ ἔστιν ἀνδρεία
 τὸ φονεῦν ἄνδρας· ληιστοῦ γὰρ ἔργον ἐστίν. ἀνδρεία δέ ἐστι τὸ πάσῃ ἀέρων
 κράσει μάχεσθαι γυμνῷ τῷ σώματι καὶ γαστρὸς ἐπιθυμίας ἀναιρεῖν καὶ τοὺς ἐν
 αὐτῇ πολέμους μᾶλλον νικῆσαι καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας μὴ καταγωνίζεσθαι πρὸς
 5 τὸ ὀρέγεσθαι δόξης καὶ πλούτου καὶ ἡδονῆς. τοὺτους οὖν νίκησον πρῶτον, Ἀλέξανδρε,
 τοὺτους ἀπόκτεινον· τοὺτους γὰρ ἐὰν νικήσῃς, οὐκ ἔστι σοι χρεῖα πρὸς τοὺς ἔξω
 μάχεσθαι· τοῖς γὰρ ἔξω μάχη, ἵνα τοῦτοις ἐνέγκῃς φόρους. οὐ βλέπεις ὅτι τοὺς
 ἔξω νικῶν ὑπὸ τῶν ἔνδον νενίκησαι; πόσοι σοι δοκοῦσι βασιλεῖς ἀνοίας ἐν τοῖς
 10 χρώς. πολλοὶ δὲ καὶ ἔσωθεν ὥσπερ ἀμείλικτοι δέσπονται καὶ τυραννίδες ἀκόρεστοι
 ἀπέραντα ἐπιτάττουσιν ἐπιθυμίας, φιλοχρηματίας, φιληδονίας, δολοφονίας, σωματο-
 μιξίας, φονοκτονίας, διχοστασίας· αἷς πάσαις ταύταις καὶ ἄλλαις πλείοσι βροτοὶ
 δουλεύουσι, δι' ὥσπερ φονεύουσι καὶ φονεύονται. Βραχμᾶνες δὲ νικήσαντες τοὺς
 ἔσωθεν πολέμους πρὸς τοὺς ἔξωθεν οὐ μαχόμεθα· ἀναπανόμεθα βλέποντες ὅλας
 15 καὶ οὐρανόν, καὶ ἀκούομεν ὁρνέων ἤχον εὐμελῆ καὶ ἀετῶν κλαγγήν, φύλλα τε περι-
 βεβλήμεθα καὶ ἄερί ἐνδαισιώμεθα, καὶ καρποὺς ἐσθίομεν καὶ ὕδωρ πίνομεν, θεῶν
 ὕμνους αἰδομεν, καὶ τὰ μέλλοντα ἐπιθυμοῦμεν, οὐδενὸς μὴ ὠφελοῦντος ἀκούομεν·
 τοιαῦτα Βραχμᾶνες ζῶμεν, οὐ πολλοὺς λόγους λέγοντες καὶ σιωπῶντες. ὅμεις δὲ
 λέγετε ἃ δεῖ μὴ ποιεῖν, καὶ ποιεῖτε ἃ μὴ δεῖ λέγειν. παρ' ὅμιν δὲ οὐδὲς φιλόσοφον
 20 οἶδεν ἐὰν μὴ λαλήσῃ· ὅμιν γὰρ ὁ νοῦς ἐστὶ ἡ γλῶττα, καὶ ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν αἱ
 φρένες. χρυσὸν καὶ ἄργυρον συνάγετε· δούλων χρεῖαν ἔχετε καὶ μεγάλων οἰκῶν·
 ἀρχὰς διώκετε· ἐσθίετε καὶ πίνετε ὅσα καὶ τὰ κτήνη· οὐκ αἰσθάνεσθε οὐδὲ ὡς
 ἰδιῶται· περιβάλλεσθε μαλακά, ἐξομοιούμενοι τοῖς σκώληξι τοῖς σηρικωδιασταῖς·
 ἀδεῶς πάντα πράττετε, καὶ ἐφ' οἷς πράττετε μετανοεῖτε· καθ' ἑαυτῶν λαλεῖτε ὡς
 25 κατ' ἐχθρῶν· τῆς γλώττης ἐξουσίαν ἔχοντες ὑπ' αὐτῆς πολεμεῖσθε· κρείττονες ὅμιν
 εἰσὶν οἱ σιγῶντες, κἂν ἑαυτοὺς οὐκ ἐλέγχωσι· παρὰ προβάτων ὥσπερ αἰχμάλωτοι
 ἔρια θανείζεσθε· δόξαν τοῖς δακτύλοις ὅμιν ὡς ξόανα περιτίθεσθε· χρυσὸν ὡς αἱ
 θήλειαι φορεῖτε [καὶ ἐπὶ τοῦτοις μεγαλύνεσθε]· καθ' ὁμοίωσιν τοῦ κτίσαντος

1 ὀργήν ἐν ἀνθρώποις C πολεμοῦσι, Ἀλέξανδρε, ἀνθρώποι C 2 τὸ πολε-
 μεῖν καὶ φονεῦν A 2—3 δὲ πάλιν ἐστὶ τῷ C ἐστὶ πρὸς τὸ πᾶσαν L ἐστὶ πρὸς
 ἀπασάν(?) χειρῶν μάχεσθαι A 6 ἐὰν μόνον C 7 οὐ om A sed primum
 cogita Lat 8 νικῶν A νικᾷς καὶ LC vincis, istos autem Lat 8—13 stärker
 abweichend Lat 11 ἐπιτάττουσαι L δολοφονίας· φειδωλαί L 11—12 σωματο-
 μιξία φονοκτονία om LC 14 πρὸς — μαχόμεθα: καὶ τοὺς ἔξωθεν, λοιπὸν
 ὀγειῶς ἔχομεν (λοιπὸν ἀνερωθήσαν L) CL quos foris habemus non timemus, sed
 securi semper . . . vivimus Lat 16 ἐνδαισιώμεθα: διαζεόμεθα A om Lat
 καρποὺς: fructus arborum (vgl. de frondibus arborum ~ φύλλα v. 15) Lat
 17 semper canimus Lat 17—18 ἀκούομεν, οὐ πολλὰ λέγομεν, σιωπῶμεν τοὺς πολλοὺς
 λόγους A et non loquimur multa, sed cum locuti fuerimus (non dicimus nisi veri-
 tatem) et statim tacemus Lat 19 ἃ δεῖ ποιεῖν AL multa quae debeant fieri Lat
 καὶ — λέγειν: et non facitis Lat ὅμιν δὲ: ἡμῖν γὰρ C δὲ om A 19—20 οὐδείς
 — λαλήσῃ C non alium tenetis nisi qui sapit fabellare hominem Lat οὐδείς φιλο-
 σοφῶν οὐδὲν εἰ μὴ λαλήσωσιν L τοὺς φιλοσόφους οὐδὲν οἶδεν εἰ μὴ λαλήσωσι A
 22 κτήνη: quantum et alter homo Lat 22—23 οὐκ — ἰδιῶται om Lat οὐδὲ
 om LC 23 ἔξωμ. — σηρικωδ. om CLat 24 ἀδεῶς om A μετάνοεῖτε: μεγα-
 λύνεσθε A ἑαυτοὺς καταλαλεῖτε C loquimini vos contra Lat 28 [] Mue ἐπὶ
 τοῦτοις μεγαλύνεσθε (ἐπαίρεσθε C) om Lat

δημιουργηθέντες ἀνημέρων θηρίων θυμὸν τίκετε· διὰ πολλὰς κτήσεις περιβάλλησθε, ἐπὶ τοῖς μεγάλουσθε, καὶ τοῦτο βλέποντες ὅτι πρὸς ἀλήθειαν οὐδὲν ὑμᾶς δύναται ὠφελεῖν· χρυσὸς γὰρ ψυχὴν οὐκ ἀνίστησιν οὐδὲ σῶμα πιάλει, ἀλλὰ τούναντιον μᾶλλον καὶ ψυχὴν σκοτοῖ καὶ σῶμα ἐκτῆκει. ἡμεῖς δὲ πρὸς ἀλήθειαν τὴν φύσιν ἐπείγοντες † τὰ ταῦτη ἀποκληρωθέντα, ἐκείνων καὶ προνοοῦμεν· πείνης παραγενομένης ἀκροδούοις καὶ λαχάνοις τοῖς ἐκ τῆς προνοίας ἡμῖν χορηγουμένοις ἰώμεθα ταύτην, καὶ δίψης παραγενομένης ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐρχόμενοι, χρυσὸν πατόντες, ὕδωρ πίνομεν καὶ ταύτην θεραπεύομεν. χρυσὸς δὲ οὐ παύει ὀφραν οὐδὲ λιμὸν παραμυθίζεται, οὐ τραῦμα θεραπεύει, οὐ νόσον ἰάται, οὐκ ἀπληστὶαν ἐμπλήσιν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ προσηγεῖται ταύτην τὴν ξένην τῆς φύσεως ἐπιθυμίαν. καὶ θυμὸν μὲν ἄνθρωπος [δῆλον ὅτι ἐπιθυμεῖ πεινῆ] καὶ λαβὼν ὕδωρ πέπνυται τῆς δίψης· καὶ ὁ πεινῶν φυσικῶς ἐπιζητεῖ τροφήν, καὶ φαγὼν κορέννυται καὶ τῆς ἐπιθυμίας πέπνυται. παντάπασιν οὖν δῆλον ὅτι ξένον φύσεως ἐστὶ τὸ χρυσοῦ ἐπιθυμεῖν· πᾶσα γὰρ ἐπιθυμία πέπνυται βρωτῶν, διὰ λαβὴν κόρον, ἐπειδὴ τῇ φύσει τοῦτο συνέπαρται· ὁ δὲ τῶν χρημάτων ἔρος ἀκόρεστός ἐστι διὰ τὸ εἶναι τοῦτον παρὰ φύσιν. ἔπειτα καὶ ἐν αὐτῷ κοσμεῖσθε καὶ ἐπὶ τοῦτοι δοξάζετε, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὑπερμεγαλυνόμενοι· καὶ διὰ τοῦτο τὰ κοινὰ τῶν πάντων ἴδια ποιεῖτε, τὴν ὁμοίαν πᾶσι μίαν φύσιν τῆς φιλαργυρίας εἰς πολλὰς γνώμας λοιπὸν κατατεμνούσης. Κάλανος οὖν ὁ ψευδὴς φίλος ὑμῶν ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην, ἀλλ' ὅφ' ἡμῶν καταπατεῖται· καὶ ὁ παραίτιος πολλῶν κακῶν πᾶσι παρ' ὑμῖν ἐστὶν ἐντιμος καὶ τιμᾶται ὅφ' ὑμῶν. ἀνοφελὴς δὲ ὢν παρ' ἡμῖν παρ' ἡμῶν παραπέμπεται ἐξουδενωθεὶς· καὶ πάντα ὅσα ἡμεῖς καταπατοῦμεν, ταῦτα ἐθαύμασεν ὁ φιλαργυρῆσας Κάλανος, ὁ μάταιος ὑμέτερος φίλος καὶ οὐκ ἡμέτερος· μέλεος καὶ τῶν ἀθλίων ἐλεεινότερος τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ ἀπώλεσε φιλαργυρῆσας· καὶ διὰ τοῦτο ἀξίος ἡμῶν οὐκ ἐφάνη, οὐδὲ ἀξίος τῆς πρὸς θεὸν φιλίας· οὐδὲ ἐνανεπαύσατο ταῖς ἐν ταῖς ὕλαις ἀμεριμνίαις, ἐν ταύταις ἐντροφῆσας, οὐδὲ ἐλπίδα ἔσχε τῆς μετὰ ταῦτα προοδοκίας, τὴν ἀθλίαν ἑαυτοῦ ψυχὴν φιλαργυρίαι κατακτείνας.

Anhang.

176 (—) a) Suid. s. Ἀντίπατρος· . . . διὰ τῶν Ἀθηναίων τὰς Ἀθήνας Ἀντι- T A M E T
 30 πάτρῳ τῷ Μακεδόνι παραδόντων, ἐν δέει ὄντες οἱ δημαγωγοί, πρὸς τὴν ἐπανάστασιν A A. F
 τοὺς Ἀθηναίους ἐπάραντες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ' αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ
 Ἀθηναῖοι θανάτῳ ἐρήμην τοῦτους κατεδίκασαν, ὃν ἦν Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καὶ
 Ὑπερίδης καὶ Ἱμεραῖος, τὴν τοῦ θανάτου εἰσήγησιν εἰσενεγκόντος (Δημάδου).
 b) — : «ἐγεγόνει γὰρ εἰς οὐδὲν μετριώτερος τῇ γνώμῃ, διότι
 35 μὴ δὲ ἐστὶ φύσεως μεταβολὴ κακίαι συνελθούσης, ἥ τταται δὲ

2 ἐπὶ τ. μεγ. om A 3 πιάλει: satiantur Lat 4 σκοτίζει — τῆκει C
 5 ἐπινόντες A qui cognovimus veritatem et scimus ipsam naturam auri, quando
 sitimus (τὰ ταῦτη — ἰώμεθα ταύτην, καὶ om) Lat ἐπείγοντες <καὶ> Mus 8 aurum
 enim Lat χρυσὸς γὰρ? 11 [] Jac δῆλον τι ἐπιθυμεῖ A δῆλον ἐπιθυμεῖ
 πειν C ἐπιθυμεῖ πειν L om Lat λαβὼν: πῶν C biberit Lat 13 καὶ τ. ἐπ.
 πέπνυται om C Lat 14 κόρον: καιρὸν A διὰ λαβῶσι τὸν θάνατον κατὰ νοῦν C
 anders formt Lat 15 συνέπαρται A καὶ τοῦτο συνέπαρταται C 16—17 τὸ
 κοσμεῖσθαι — δοξάζεσθαι A ἐνδόξασθε L 19 ὁ ψ. φίλος ἡμῶν A ὁ ψευδὸς φίλος
 ἡμῶν C 21 ἐν τιμῇ A δέ: γὰρ L παρ' ὑμῶν A om L 25 πρὸς τὸν
 θεὸν L πρὸς θ. αὐτοῦ C 26 ἐλπίδας A ἐλπίδα παντελῶς ἔσχε τῆς μετάνοίας C
 33 εἰσενεγκόντος <Δημάδου> A Schaefer εἰσενεγκόντες Suid

αὐτῆς καὶ νόμον· ἐπίταξις μὴ παντελῶς κολάζουσα, καὶ ἰσχύς αὐτῇ ἀναναγώνιστος ἐφ' ὅπερ ἂν ῥέξηι· καὶ οὐτε φόβω ἀπο-
τρέπεται τὰ θρασύνεσθαι οὔτε αἰδῶς ἐξείργουσα παραπείσαι
ἱκανή ἐστίν ἐς τὸ τῷ νόμῳ ὀπήκοον.»

- 5 177 (—) a) Suid. s. Κρατερός· ὄνομα κύριον. ὁ Μακεδὼν· δς ἦν μέγιστος TA MET
τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικῷ τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων, AA. E
καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἑσταλτο πλὴν τοῦ διαδήματος· καὶ τοῖς
συγγινόμενοις οἷος οὖν ἐπιεικείαι καὶ τοῦ σεμνοῦ προσόντος, φιλοφρονέστατος δόξαι
καὶ πιθανάτατος τῷ ἐπαγωγῷ τῶν λόγων, ὡς συμβαλεῖν τῇ τε σμικρότητι τοῦ
10 Ἀντιπάτρου σώματος καὶ τῇ φανυλότητι, ἐπὶ τούτοις τῷ ἀπροσμίχῳ καὶ ἀνημέρῳ
ἐς τοὺς ὑπηκόους, (ὥστε) θεραπεύειν τὸν Κρατερόν κατὰ βασιλέα καὶ ἐν ἐπαίνους
ἄγοντας κατὰ τὸ εἶδος, οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν εὐτολμότατον· καὶ τῶν πολεμικῶν
ἔργων συνετώτατον, δεύτερον τῇ προτιμήσει μετὰ Ἀλέξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν.
κίνησίς τε οὖν δὴ ἦν ἐπὶ τούτῳ τῆς στρατιᾶς συμπάσης, Κρατερόν μὲν οἷα βασιλέα
15 ἐς τὸ ἐπιφανὲς θεραπευούσης, καὶ ἐκείνων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἄμφω
τετάχθαι, Ἀντιπάτρῳ δὲ κατ' οὐδὲν ἐθελόντων πεῖθεσθαι. b) — —: Εὐμένης Z-H
δὲ (κατὰ τὸν πόλεμον) εὐρὼν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἐτι ἔμπουν, καταπηρῆσαι
τε ἀπὸ τοῦ ἵππου λέγεται καὶ κατολοφύρασθαι αὐτόν, ἐπιμαρτυρόμενος ἀνδρείαν
τε τὴν Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἄγαν ἵλεον τοῦ τρόπου καὶ ἐς φιλίαν τὴν πρὸς
20 αὐτόν· ἀνεπίπλαστον, ὅσον τε πλούτου ἀνέραστον καὶ ὀρθῇ δικαιοσύνῃ σύντροφον·
κράτιστος δὲ ἄρα οὗτος ὅπου τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τῶν
ἐπαίνων ξυμφώνησιν ἔχει. ἐντίμως δὲ καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκῆδυσεν.
ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατερῷ ἀγαθὴν δόξαν, πεπίστενται δὲ σωφρονέστατος
γενέσθαι καὶ πραιότατος καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότατος, οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον
25 φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας,

- 178 (—) — s. Λεοννάτος· στρατηγὸς Μακεδονίας, κατὰ γένος προσήκων A
(τῇ) Φιλίππου μητρὶ, συντραφεὶς δὲ Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ τὸ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον
καὶ τοῦ γένους καὶ κατὰ μέγεθος μέντοι καὶ κάλλος τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖχεν.
ᾧθεν αὐτῷ καὶ ζῶντος Ἀλεξάνδρου τὸ τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν καὶ τις ἀβρότης
30 Περσικῇ κατὰ τε τὴν τῶν ὀπλῶν λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δίαίταν εἰς τὴν τῶν
πολεμίων οὐκ ἀφανῶς ἐπετηδεύετο. τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ζῆλον ἐποι-
εῖτο, εἰκάζων αὐτόν πρὸς τὰ βασιλικά τῷ τε ἀφένῳ καὶ ἀνεμῆναι τῆς κόμης καὶ
τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ἣ οὐ πρόσω τοῦ Περσικοῦ τρόπου ἦσκητο αὐτῷ. Ἴπποι
τε Νισαῖοι, οἱ δὲ Φάσιδος ἄπο, χρυσοχάλινοι σύμπαντες, προετιτάχατο τῆς τάξεως,
35 ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμασι. ἐπήγνυντο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς,
καὶ ὄπλα * κάλλει ὑπερφέροντα. εἶπετο καὶ τὸ τῶν ἐταῶν ἄγημα.

- 179 (—) — s. Λεωσθένης· στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς Γ-Δ
τοὺς Μακεδόνας πολέμῳ προθυμίαι χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμότεραι καὶ τῇ
παραπεσούσῃ εὐπραγίᾳ κατὰ τῶν πολεμίων ἐπεξίωσιν τὴν τε ἐμβολὴν ἀφειδῇ ποιεῖται
40 καὶ λίθῳ πληγείς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀφυλάκτως ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει.

5—6 μέγιστος — βασιλικῷ Suid. s. ὄγκος gl. 2 6 τῆς — διαφέρων Suid. s.
σκευή 9 συμβαλεῖν Roos συμβάλλουσι Suid 11 ἐς: εἰς A (ὥστε) Bernhardt
14 δὴ οὖν A 18 καὶ κατολ. αὐτόν. Koehler αὐτόν κ. κατ. Suid ἐπιμαρτυρό-
μενος Roos — ὄν Suid ἀπομαρτυρόμενος Koehler 21—22 τῶν ἐπαίνων ξυμφώνησιν
Bernhardt τῷ — οἱ ξυμφωνούσης Suid 27 (τῇ) Koehler 29 αὐτῷ A αὐτοῦ
cett 36 ὄπλα (ἡμπείχετο) Bernh καὶ ABV δὲ καὶ cett καὶ εἶπετο Bernh
39 περιπεσούσῃ A

180 (—) — s. *Περδίκκας*· ὁ Μακεδών. δν ἐκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακε- *Ῥ*?
δόνες, ἄνδρα τὰ τε πολέμια κράτιστον γενόμενον καὶ μεγαλονοῖαι χρησάμενον
διαφερόντως. ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπερογκον αὐτῶι τοῦ φρονήματος εὐθαρσὲς πρὸς
πάντα κίνδυνον ἦν, τὸ τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας τοὺς Μακεδόνας
εὐπεροφρονεῖν ἔδοξε, τὰς [τε] εὐπραγίας αὐτῶι φθόνου ἐπαξίας ἐποίει. ἐπὶ δὲ τῶι
φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο καὶ τὸ μὴ φέρειν ὅπερ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον.
δοθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πιαίσμασι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑπ(ερ)οφίας
μᾶλλον ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαίῳσει εἰς τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιῶντο.

— DEXIPPOS VON ATHEN.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ.

10

s. 100 F 8.

— CHOIRILOS (VON IASOS).

ΛΑΜΙΑΚΑ.

157. ASKLEPIADES AREIU.

15

F

ΠΕΡΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΕΩΣ.

1 (III 306) ATHEN. XIII 21 p. 567 D: *Εὐβούλου Κλεψύδρα* (II 182
Kock) — οὕτω δ' ἐκλήθη αὕτη ἡ ἐταῖρα, ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν συνου-
σίαζεν ἕως κενωθῆι, ὡς Ἀσκληπιάδης εἶρηκεν ὁ τοῦ Ἀρείου ἐν τῶι *Περὶ*
Δημητρίου τοῦ Φαληρέως συγγράμματι, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα φράσκων
εἶναι *Μητίχην*.

— TIMAIOS VON TAUROMENION.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΠΥΡΡΟΥ.

s. III u. Sicilien.

25

— PROXENOS.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΠΥΡΡΟΝ ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

s. III u. Epeiros.

158. ZENON.

T

30 1 (III 174) DIOG. LAERT. VII 35: *γεγόνاسι δὲ Ζήνωνες ὁκτώ . . .*
τέταρτος ἱστορικός, τὴν Πύρρον γεγραφὼς στρατείαν εἰς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν,
ἀλλὰ καὶ Ἐπιτομὴν τῶν πεπραγμένων Ῥωμαίοις τε καὶ Καρχηδονίοις.

F

ΠΥΡΡΟΥ ΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΣΙΚΕΛΙΑΝ.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙΣ.

159. HISTORIKER ÜBER PYRRHOS.

T

5

1 (II 461, 1) PAUSAN. I 12, 2: ἔστι δὲ ἀνδράσι βιβλία οὐκ ἀφανέσιν ἔς συγγραφὴν, ἔχοντα ἐπίγραμμα ἔργων ὑπομνήματα εἶναι. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι μοι μάλιστα ἐπῆλθε θαυμάσαι Πύρρον τόλμαν τε, ἣν μαχόμενος αὐτός [τε] παθεῖχeto, καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἀεὶ μέλλουσιν ἀγῶσι πρόνοιαν

6 ἀφανέσιν Jac ἐπιφανέσιν Paus
εἶναι αὐτοῦ· ἃ ἐπιλεγόμενοι Lachmann

7 <τῶν Πύρρου> ἔργων Löschner ἔ. ὑπ.
8 [τε] Dindorf

e) PTOLEMAIER.

160. BULLETIN AUS DEM 3. SYRISCHEN KRIEG.

(a. 246)

F

1 (—) P. PETRIE II 45; III 144: (I) — — ἐπὶ τὰ τεῖχη [.....]νεσθαι |
 5 — — ἐτέρους καταβιάσας παρε| — — αὶ κατέστ[η]σεν ἐπὶ τῶν | [— — ἀποσ]τείλας
 τινὰ πρὸς τὸν | [— — περὶ τῶν γεγενημένων] ἐμφανίσας | [— — τοῦ]ς στρατιώτας
 προσαγόντων | [— — τῆς..... φυλ]ακῆς εἰς ὃν συνέθεντο καιρὸν | — — οὐς ἐπὶ τῆς
 10 ἄκρας καὶ περὶ τῶν | — — Εὐμαχον καὶ Ἀριστέαν ἐπὶ | — — ο[.....]λαι προ-
 παρχον[...]| — — ἐπ[ι]υθεμένους ἐπεὶ καιρὸν | — — οὐ τόνδε συνέλαβον | — — παρὰ
 15 τοῦ Ἀνδρίσκου πεμ[ι]| [— —] ἐν ἀπαντας ἐν τοῖς ἐπιτη[δεύ]οις — — τῶν δ' ἐκ τῆς
 ἄκρας ὑποτιθε[μ]ένων — — καὶ δεη[θ]έντων μηθὲν παρα[ι]| [— — μὴδ' ἐνα]ντίον
 ἔφησεν ἔσεσθαι φανεράν | [αὐτοῖς εἰς τὸ λοιπὸν τ]ήν τε παρ' ἡμῶν καὶ τὴν παρὰ |
 — —]ίαν, μετὰ δὲ ταῦτα δεξιάν | [δοὺς αὐτοῖς καὶ καταστ]ήσας Ἐπιγένην ἐπὶ τῆς |
 [ἄκρας καὶ παραδοὺς αὐτῷ] τὴν πόλιν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ | — — ντων ἐπιστείλας
 20 ὅππῃγεν | — — (§ 2) κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ παρα[ι].....
]ῃε (?) σκάφη τῆς ἀδελφῆς πρὸς αὐτοὺς ||

(II) διαπεμψαμένης εἰς (?) τὸ]ν προθύμους | καὶ τὴν λοιπὴν χρεῖαν
] καὶ παραπλεύσαντες εἰς(ς) Σόλους τοὺς [Κιλικί]οις ἀνέ[λ]αβον τὰ | ἐκεί[σ]ε
 κατασχεθέντ[α] χοή]ματα καὶ παρεκόμισαν | εἰς Σελεύκειαν ὄντα Ἀφ[ρ] [ἀργ]υρίου)
 20 (τάλαντα), [ἃ διε]νοεῖτο μὲν Ἀρίβαξος ὁ ἐν Κιλικί]αι στρατ[ηγός] ἀποστέλλειν | εἰς
 Ἐφεσον τοῖς περὶ τὴν Λαοδίην, [σ]υνφωνησάντων δ[ε] | πρὸς αὐτοὺς τῶν τε Σολείων

4 die linke seite von col. I. (18—20) buchstaben, ist verloren νρεσθαι ερη
 Cr(oenert) 5 καταβι(β)άσας Cr 6 τινὰς Ma(haffy) πρὸς τὸν Ἀνδρίσκον Cr
 7 [τῆς + ordinalzahl] 'also nachtagriff' U Koe(hler) συνεδοντο P 8—9 πλ[ε]ί-
 [στου]ς καὶ προπαρχόντων ἡ[δ] [η] π[ο]λύ[ων] Cr 9 ἐπιυθεμένους Wi(leken) τρόπ[ο]ν
 τόνδε Bi(label) 10 ἐπιτηδεύ[οις] Ho(lleaux) 11 παρὰ[σπονδον ποιεῖν μὴδ' ἐνα]ντίον Koe
 12 [αὐτοῖς — λοιπόν] Ho 13 [τῆς ἀδελφῆς φιλανθροπ]ίαν Ma-Sm(yly) 15 καὶ
 παρα Ma [Πυθαγό]ρας | [καὶ Ἀριστοκλῆς] Ho (p. 886, 2) καὶ παρα[πλέει] 'vor ra
 fehlen nur 4—5 buchstaben; der erste buchstabe sicher nicht π, sondern κ; vor
 ra ist a so gut wie sicher' Bi 16 λαβόντες] ῃε? Wi [ἔχοντες πέντ]ε Ho [ἔτοι-
 μάσαντες] ῃε Roos 17 εἰς τὸ στρατεύειν Koe ἐκ[πλέειν ὥρμησα]ν Ho εἰς Κιλικίαν
 ἡλθο]ν Roos εἰς τὸ στρατόπεδον? 17—18 χρεῖαν παρέχεσθαι Koe παρασχόμενοι Ho
 παρσχοχοντο Roos παρσχομένης? 18 εἰς Σόλους Ma-Sm εισολους P [Κιλικί]οις
 Braunstein τόπο]ς Ho 19 κατασχεθεντα P 20 [ἃ] Wi ἃ — Ἀντιόχειαν 886, 6
 parenthese Ma-Sm στρατ[ηγός] Wi στρατ[ηγός] ταῦτ'] Ho στρατηγός] εἰ[ξα]ποστέ-
 λειν Cr 21 τὴν: τον P Σολείων 'nach dem faksimile sicher' Wi

καὶ <τῶν> στρατ[ιωτῶν] τῶν | [αὐ]τόθεν καὶ μετ[ὰ] β[ί]ας | ἐπιβοηθησάντ[ων]
 10 τῶν | περὶ τὸν Πυθαγόρα[ν] καὶ Ἀριστοκλῆ. ν. [. . .]. θρων | καὶ γενομένων ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν ἀπάντων, συνέβη | ταῦτά τε κατασχεθῆναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν | ἄκραν καθ'
 ἡμᾶς γενέσθαι . . . τοῦ Ἀριβάζου δὲ ἐκπεπληθότος καὶ πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τοῦ
 15 Ταύρου | συνάπτοντος, τῶν ἐνχωρίων τινὲς τὴν [κε]φ[αλὴν] | ἀποτεμόντες ἀν[ήνε]γκαν
 εἰς Ἀντιόχεια[ν]. (§ 3) ἡμεῖς δὲ | ἐπεὶ τὰ κατὰ τὰς ν[ύ]κτας | ἐ[σ]τειλόμεθα, πρώτης |
 φυλακῆς ἀρχομένης [ἐμ]βάντες εἰς τοσαύτας ὁσας | ἡμελλεν ὁ ἐν Σελευκεί[αι] λιμὴν
 20 δέξασθαι παρεπλεύσαμεν | εἰς φρούριον τὸ καλούμενον [Π]οσίδειον καὶ καθωμί-
 σθημεν τῆς | ἡμέ[τε]ρας περὶ ὁδο[ὴν] ὧ[ρον]. (§ 4) ἐντεῦθεν δὲ ἐωδινης [ἀ]να-
 10 χθόντες παρεγενόμεθα εἰς τὴν Σελεύκειαν. | τῶν δὲ ἱερέων καὶ ἀρχ[όντ]ων καὶ [τῶ]ν
 ἄλλων πολιτῶν | καὶ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν στρατιωτῶν στεφανη[φορησάντων] καὶ
 τὴν ἐπὶ τὸν λιμένα συναντησάν[τες]
 (III) [τῶν] ὁδὸν — πρὸς ἡμ[ᾶς] εὐνοίας καὶ | — — | εἰς τὴν πόλιν | [— —
 τὰ παραστα]θέντα θύματα | [— ἐπὶ τοῖς βωμ]οῖς τοῖς ὑπ' αὐ[τῶν] | κατασ[κευασθεῖσι]
 15]ς καὶ τὰς τιμὰς ἐν τῷ ἐμπορίῳ | ἀνηγ[— —] (§ 5) τα[ύτην] μὲν
 τὴν ἡμέ[τε]ραν [— —]ν, τῇ δὲ ἑτέρῳ[ν] . . . η — — ὡς ἐνδέχεται | μάλισ[τα] — —]ες
 ἐν αἷς ὑπεδείξαιμε[θα] — — πάντ[ας] τοὺς με[τ'] ἡμῶ[ν] πλεύσαντας καὶ τοὺς αὐτ[όθεν]
 σατραπίας καὶ στρατηγούς καὶ τοὺς ἄλλους | ἡγεμόνας ὅσοι οὐκ ἦ[σαν] | τεταγμένοι
 κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν | [ἄκραν]
 20 φρου[ρᾶς] ἐάσαν[τες] — — ἦ[σαν] γὰρ θανυμαστοί | — — νται (§ 6) με[τὰ] τα[ύτα] εἰς
 Ἀντιόχειαν | — — τοιαύτην τὴν παρασκευὴν καὶ τῶν | [— —] εὐ[ρο]μεν ὥστε κατα-
 πλήττεσθαι | [ἡμᾶς, ἀπήντησαν] γὰρ ἡμῖν ἐκτὸς τῆς πόλεως | οἱ [.....]

1 τῶν στρατιωτῶν Wi στρατηγῶν Ho μετὰ βίας Ma μεταφ[η]τικ[α] Cr 2 καὶ
 τῶν περὶ Ho σὺν τάχ[ει] ἀνθ[ρ]όων Roos — κλῆν συνπαρ[έ]δ[ω]ρον Cr 3 κατα-
 σκεθῆναι P 4 ἐκπεπληθότος P 5 κεφαλὴν Koe αν . . . γκεν P 6 ἡμεῖς
 δὲ Ma-Sm ναὺς Wi ἐ[σ]τειλόμεθα Roos ἡσφαλισάμεθα Ho 'paßt nicht zu den
 spuren' Wi 7 ἐμβάντες Ho ημελλον P 8 δέξασθαι ναὺς P^e 10 παραγενο-
 μεθα P ἱερείων P ιω[ν] συ[ν]γα[ρχ]ιῶν Cr 13 linke seite von col. III (etwa
 25 buchstaben) bis auf wenige zeilenanfänge verloren [τῶν] ὁδὸν οὐδεμία τῆς πρὸς
 ἡμ[ᾶς] εὐνοίας καὶ [φι]λίας ὑπερβολὴ ἀπελείπετο. ἐπεὶ δὲ Ho 13—14 εἰς τ. π. [εἰ]σημμεν,
 ἡξίουν ἡμᾶς τὰ παραστα]θέντα Ho παρεγενόμεθα εἰς τ. π. [καὶ] κατεσπείσαμεν)?
 14 παρασταθέντα Ma-Sm αντ[ι]ο[ν] P κατασ[κευασθεῖσι] Wi κατασ[κευασμένοις]
 παρὰ τὰς οἰκίαις Ho 15 τας τωι εμ[μ] P [ἡ]γ[η]ν . . . P ἀνήγ[α]γον ἡμᾶς
 εἰς τὴν ἄκραν? Wi ἀνήγ[α]λλον οἱ ἱεροκήρυκες Ho 16 ἡμέραν [ἐν τῇ] πόλει
 κατηνύσθημεν Ho [. . .]ρη Ma ἐχ[ρη]άμεθα τοῖς παροῦσιν? Ho das q bezweifelt Wi
 μάλισ[τα], καὶ εἰς τὰς ναὺς ἐμβάν[τες] Ho 17 . . . ες P πλεύσαντας — αὐτόθεν
 σατραπίας
 Wi ἀγωνισαμένους αὐτόθεν Ho 18 [[στρατιωτῶν]] P 18—19 τεταγμένοι ἐπὶ τῶν
 κατὰ Ho οὐκ ἐν[α]ντίῳι [ἦσαν — —] Cr τεταγμένοι εἰς τὴν φυλακὴν τὴν κατὰ τ. π.?
 20 φρουρᾶς Ma ἐάσαν[τες] δὲ Ho 21 παρεγενόμεθα' κάκει' τοιαύτην Ho τῶν
 [ὄχλων] τοσοῦτον πλῆθος Ho εὐρομεν Wi εἶδο[μεν] Ho 21—22 καταπλήττεσθαι 'er-
 staunen' Wi 22 ἡμᾶς Ho ρί[— —] καὶ οἱ Sm β[α]δίζοντες οἱ τε Ho 'faks. spricht für
 οἱ' Wi οἱ [ἀδ]ελφοὶ πάντες καὶ οἱ Roos οἱ [ἐν τῇ] πόλει ὄντες] Bi οἱ [ἐν ταύτῃ] τῇ πόλει)?

σατράπαι καὶ οἱ ἄλλοι ἡγεμόν[ες καὶ στρατιώ]ται καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ αἱ συναρχαίαι |
καὶ [πάντες οἱ ἀπ]ὸ τοῦ γυμνασίου νεανίσκοι καὶ ἄλλος | ὄχ[λος] ἐστεφ]ανω-
μένος, καὶ τὰ ἱερὰ πάντα εἰς τῇ[ν] | πρὸ [τῆς πύλης] ὁδὸν ἐξήνεγκαν. καὶ οἱ μὲν
ἐδεξιόθ[ν]το, ²⁵ οἱ δὲ [.] μετὰ κρότον καὶ κραυγῆς |

6 (IV) (12 zeilen fehlen) | ¹³ παρ' ἐκάστην οἰκία[ν] | ους
ποιούμενοι διετέλεσα[ν] | ¹⁵ πολλῶν ἡμῖν ὄντων τῶν | [.].
οὐδενὶ οὕτως ἡδόμεθα ὥ[ς] | ἐπὶ τῇ | τ[ού]των ἐκτενεῖται. ἐπεὶ δ' οὖν [[αἰ]] ^α π[ρὸς]
παρασταθέντα θύματα παρατετ[η]ρ[η]με[ι] — | κα<ι> τῶν ιδιωτῶν κατεσπελάμεν,
ἥδη ²⁰ | ἡλίου περὶ καταφορὰν ὄντος εἰσῆλθομεν εὐθέως | πρὸς τὴν ἀδελφὴν, καὶ
10 μετὰ ταῦτα πρὸς τῷ[τῃ] | πρόσσευεν τι τῶν χρησίμων ἐγινόμεθα, τοῖς [τε] | ἡγεμόσιν
καὶ τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς ἄλλοις [τοῖς] | κατὰ τὴν χώραν χρηματίζοντες καὶ
περὶ [τῶν] ²⁵ ὁ[ν]των βουλευόμενοι. πρὸς τοῦτοις δὲ ἡμέρας τιν[ας] | — — —

161. PTOLEMAIOS VON MEGALOPOLIS.

T

15 1 POLYB. XV 25, 14—15 (a. 203/2): προεχειρίσατο δὲ (sc. Agathokles, vormund des Ptolemaios V) καὶ Πτολεμαῖον τὸν Ἀγασάρχου
πρεσβευτὴν πρὸς Ῥωμαίους, οὐχ ὥς ἐπισπεύσοντα τὴν πρεσβείαν, ἀλλ' ὥς,
ἂν ἔψηται τῆς Ἑλλάδος καὶ συμμίξῃ τοῖς ἐκεῖ φίλοις καὶ συγγενέσιν,
αὐτοῦ καταμενοῦντα· προέκειτο γὰρ αὐτῷ πάντας τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας
20 ἐκποδὼν ποιῆσαι.

2 — XVIII 55, 6—9 (a. 197/6): πιστευθεὶς γὰρ (sc. Polykrates
von Argos) τῆς Κύπρου καὶ τῶν ἐν ταύτῃ προσόδων ἐν καιροῖς ἐπι-
σφαλέσι καὶ ποικίλοις, οὐ μόνον διεφύλαξε τῷ παιδί (sc. Ptolemaios V)
τὴν νῆσον, ἀλλὰ καὶ πλεῖθος ἱκανὸν ἤθροισε χρημάτων, ἃ τότε παρα-
25 γεγόνει κομίζων τῷ βασιλεῖ, παραδεδωκὼς τὴν ἀρχὴν τῆς Κύπρου Πτολε-
μαίῳ τῷ Μεγαλοπολίτῃ. τυχὼν δὲ διὰ ταῦτα μεγάλης ἀποδοχῆς καὶ
περιουσίας ἐν τοῖς ἐξῆς χρόνοις, μετὰ ταῦτα προβαινούσης τῆς ἡλικίας
δλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε καὶ βίον ἀσυρῆ. παραπλησίαν δὲ τινα
τούτῳ φήμην ἐκκληρονόμησεν ἐπὶ γήρῳ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀγασάρχου.
30 περὶ ὧν, ὅταν ἐπὶ τοὺς καιροὺς ἔλθωμεν, οὐκ ὀκνήσομεν διασαφεῖν τὰ
παρακολουθήσαντα ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν ἀπρεπῆ.

2 ὁ[μοῦ πάντες —] Cr 3 τὸν πρὸ[ς ἀπάντησιν σ]τόλον Cr 4 οἱ δὲ
[ἡσπάζοντο ἡμᾶς]? Ho 5 col. IV am rechten rande vollständig Ho Wi 6 διε-
τέλεσα[ν] Wi διετέλεσα[μεν] Ma-Sm 7 ὥ[ς] Wilhelm ὥ[σπερ] Ho [ἐπὶ τῇ] Hs
τη . . . Wilhelm π[ά]ντα τὰ Ho [τὰ] Wilhelm 8 παρατετ[η]ρ[η]με Ma-Sm παρα-
τετ[η]ρ[η]μέθα Ho παρὰ τε τ[ῶν] ἡ[γ]ε[μόνων] Wilhelm παρὰ τε τ[ῶν] ἡμε[τέρων]? Wi
κα<ι> Wi μετὰ δέ[κα] Ho τ[ῶν] ^ωιδ[ω]ν ^ωιδ[ω]ν P 9 [[ἡδη]] Wilhelm ἡδη [δέ] Hs
[τοῦ] ἡλίου Cr εἰσελθόμεν P 12 περὶ τῶν ὁλων βουλευόμενοι Ho

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

 $\overline{A}$

1 (III 66, 1) CLEM. ALEX. Protr. III 45, 4 p. 35, 1 St (ARNOB.
 5 adv. nat. VI 6): Πτολεμαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῷ $\overline{a}$ Τῶν περὶ τὸν
 Φιλοπάτορα ἐν Πάφῳ λέγει ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ Κινύραν τε καὶ
 τοὺς Κινύρου ἀπογόνους κεκηδεῦσθαι.

 $\overline{B}$

2 (2) ATHEN. VI 48 p. 246 C: Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου
 10 Μεγαλοπολίτης γένος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περὶ τὸν Φιλοπάτορα Ἱστοριῶν
 συμπτώας φησὶ τῷ βασιλεῖ συνάγεσθαι ἐξ ἀπάσης τῆς πόλεως, οὓς προσ-
 αγορεύεσθαι γελιοαστάς.

 $\overline{\Gamma}$

(F 4?)

15 3 (3) ATHEN. X 26 p. 425 EF: Κλεινοῦς δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολε-
 μαίου τοῦ βασιλέως, ἐπὶ κλην δὲ Φιλαδέλφου, μνημονεύει Πτολεμαῖος ὁ
 τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Περὶ Φιλοπάτορα Ἱστοριῶν.

OHNE BUCHZAHL.

4 (4) ATHEN. XIII 40 p. 577 F: Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου
 20 ἐν ταῖς Περὶ τὸν Φιλοπάτορα Ἱστορίαις βασιλέων ἐρωμένας ἀναγράφων
 φησὶν· «Φιλίππου τοῦ Μακεδόνας αὐξήσαντος Φίλινναν
 τὴν ὀρχηστρίδα, ἐξ ἧς καὶ γεννήσῃ Ἀρριδαῖον τὸν μετ'
 Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντα· Δημητρίου δὲ τοῦ Πολιορ-
 κητοῦ μετὰ τὰς προειρημένους (sc. Lamia, Leaina u. a. 577 D)
 25 Μανίαν· Ἀντιγόνου δὲ Δημῶ, ἐξ ἧς Ἀλκονοέα γεννηθῆναι·
 Σελεύκου δὲ τοῦ νεωτέρου Μύσταν καὶ Νῦσαν.»

— KALLINIKOS VON PETRA.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

 $\overline{A-I}$.

30 s. III u. Aegypten.

7 ἀπογόνους: cum familia omni sua, immo cum omni prosapia Arn
 15 Κλεινοῦς Athen. XIII 576 F κληνῆς AC 21 Μακεδόνας Madvig —νος AE

f) GALATERKRIEGE. SELEUKIDEN.

162. DEMETRIOS VON BYZANZ.

a. 278/7 ff.

T

1 (II 624) DIOG. LAERT. V 83: γεγόνασι δὲ Δημήτριοι ἀξιόλογοι
 5 εἵκοσι . . . ἑβδομος Βυζάντιος, ἐν τρισκαίδεκα βιβλίοις γεγραφὼς τὴν
 Γαλατῶν διάβασιν ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν (278/7)· καὶ ἐν ἄλλοις ὀκτὼ
 τὰ περὶ Ἀντίοχον (sc. τὸν Σωτήρα 280—261) καὶ Πτολεμαῖον (sc. τὸν
 Φιλάδελφον 285/4—247) καὶ τὴν τῆς Λιβύης ὑπ' αὐτῶν διοίκησιν.

$\overline{F}$

10

ΓΑΛΑΤΩΝ ΕΞ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΑΣΙΑΝ ΔΙΑΒΑΣΙΣ $\overline{A}$ — $\overline{I\Gamma}$.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΟΧΟΝ ΚΑΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΤΗΣ ΛΙΒΥΗΣ ΓΗ ΑΥΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ $\overline{I\Delta}$ — $\overline{K\Lambda}$.

163. SIMONIDES VON MAGNESIA (SIPYLOS).

ca. 275?

T

15

1 SUID. s. Σιμωνίδης· Μάγνης (ἀπὸ) Σιπύλου· ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ
 Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου κληθέντος, καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου [τοῦ Μεγάλου] πράξεις
 καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἐφθειρε.

F

ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΜΑΧΗ.

—, ERATOSTHENES D. J. VON KYRENE.

ΓΑΛΑΤΙΚΑ.

s. III u. 'Kelten u. Galater'.

15 (ἀπὸ) Meineke	γέγονεν: γέγραπεν A	16 κληθέντος — Μεγάλου
om A τοῦ πρώτου κληθέντος Meineke	[τοῦ Μεγάλου] Bernhardy	16—17 πρά-
ξεις κατὰ τὴν Bernhardy	17 αὐτῶν Cuperus αὐτοῦ Suid	ἐφθειρε A
ἐφθειραν al		

— PHYLARCHOS VON ATHEN.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΑΝΤΙΟΧΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ ΕΥΜΕΝΗ.

s. 81 T 1.

164. MNESIPTOLEMOS VON KYME.

a. 222 ff.?

5

T

1 (III 71) ATHEN. XV 53 p. 697 D: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς (sc. Δημήτριος ὁ Σκήψιος) κὰν τῷ ἐννεακαίδεκάτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας (sc. τοῦ Τρωικοῦ Διακόσμου) Μνησιπτολέμου φησί ποτε τοῦ ἱστοριογράφου τοῦ παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ προσαγορευθέντι Μεγάλῳ (222—187) ¹⁰ πλείστον ἰσχύσαντος υἱὸν γενέσθαι Σέλευκον τὸν τῶν ἱλαρῶν αἰσμάτων ποιητήν.

2 — X 40 p. 432 BC: ἔπινον [οἱ] πολλοὶ καὶ ἄλφριτα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ, ὥς ὁ Δελφὸς Ἠγήσανδρός φησιν (IV). Ἐπίνικος γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστοριῶν, ἐν αἷς ἐγγράπτο ὥς ¹⁵ Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας δῶμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμωιδῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε λέγοντα (III 330, 1 Kock).

ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα
²⁰ ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς οὗτι
κὰν τὸ τυχὸν ἦι πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν·
ῥέροντα θάσιον τὸν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
ἑσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὴν
²⁵ συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφύρωσας ὑγρόν,
κατησίμωσε πῶμα, καύματος λύσιν.

3 IG XI 697 (ende 3. jahrhdt.): [ἐπαινέσαι Μνησιπτόλεμον Κ]αλλιάρχ[ου τὸν | ἱ]στοριογ[ρά]φ[ον] ὁ δῆμος ὁ Δηλίων στεφανοῖ Μνησιπτόλεμον ³⁰ Καλλιάρχου Κυμαῖον τῷ ἱερῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν. δεδόσθαι δ' αὐτῷ κτλ.

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

35

1 s. T 2.

12 [οἱ] om C 15 ἐπηλφίτωσε H Stephanus ἀπηλφίτωσε A [Μνησιπτόλεμον] glosse zu αὐτόν? 16 ἐκείνου: i. e. Μνησιπτολέμου 18 ἐπαλφισθόντα τοῦ θέρους Cobet 24 ἑσμὸν: νασμὸν Herwerden δασμὸν Kock 27 κατησίμωσε Schweighäuser —σα A —κα C

— HEGESIANAX VON ALEXANDREIA.

a. 222 ff.?

ΙΣΤΟΡΙΑΙ (?).

s. 45 T 2—3.

165. TIMOCHARES.

a. 168 o. 134

F

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

1 (III 207) EUSEB. PE IX 35 p. 452 BC: Τιμοχάρης δέ φησιν ἐν τοῖς Περὶ Ἀντιόχου τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν μὲν περίμετρον ἔχειν σταδίους μ, εἶναι δ' αὐτὴν δυσάλωτον, πάντοθεν ἀπορροῶσι περικλειομένην φάραγξιν. δὴν δὲ τὴν πόλιν ὑδασι καταρρεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς κήπους ἐκ τῶν ἀπορρεόντων ὑδάτων ἐκ τῆς πόλεως ἄρδεσθαι· τὴν δὲ μεταξὺ ἀπὸ τῆς πόλεως ἄχρι τεσσαράκοντα σταδίων ἄνυδρον εἶναι, ἀπὸ δὲ τῶν μ σταδίων πάλιν κάθυδρον ὑπάρχειν.

166. ATHENAIOS VON NAUKRATIS.

a. 311—64?

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΣΥΡΙΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΩΝ.

1 (III 656) ATHEN. V 47 p. 211 A—D: ἐπαινῶ δ' ἐγώ, ἄνδρες a. 152—146 φίλοι, τὸ γενόμενον παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Συρίας συμπόσιον. ὁ δ' Ἀλέξανδρος οὗτος ἦν Ἀντίοχου τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱὸς ὑποβληθεὶς, δι' ὃ εἶχον μῖσος πάντες ἄνθρωποι εἰς Δημήτριον. περὶ οὗ ἰστορήσεν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων. τὸ <μὲν> οὖν συμπόσιον τοῦτο τοιόνδε τι ἐγένετο. Διογένης δ' Ἐπικούρειος, ἔξιν ἔχων ἱκανὴν ἐν οἷς μετεχειρίζετο λόγοις, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σελευκείας τῆς ἐν Βαβυλωνίᾳ, ἀποδοχῆς δ' ἐτύγγανε παρὰ τοῦ βασιλέως καίτοι τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς λόγοις χαιρόντι. ἐπολνῶρει οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καίπερ ὄντα τῷ βίῳ φραῦλον, ἔτι δὲ βλάσφημον καὶ βάσκανον ἐνεκά τε τοῦ γελοίου μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον· καὶ αἰτησάμεναι αὐτῷ φιλοσοφίας ἀλλοτριάν αἴτησιν, ὅπως πορφυροῦν τε χιτωνίσκον φορήσει καὶ χρυσοῦν στέφανον ἔχοντα πρόσωπον Ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἧς ἱερεὺς ἡξίου προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε καὶ τὸν στέφανον προσχαρισάμενος. ἅπερ ὁ

11 ἀπὸ om O 12 τεσσαράκοντα: ἐξήκοντα 87 F 70 p. 264, 34 17 δ' ἐγώ
Mei(neke) δέ γε, ὦ A 19 ἦν vulg ὦν A 19—20 δι' ὃν ('oratio anacolutha') Kaibel
22 <μὲν> Jac 24 Βαβυλωνίαι Kaibel βαβυλῶνι A ἀποδοχῆς Schweighäuser
ἀποδοχῆς A παρὰ τοῦ βασιλέως A (vgl. ἀποδοχῆς παρὰ ἀνθρώπων Didym.
Stob. II 7, 7b p. 81, 6 Wachsm.) παρὰ τῷ βασιλεῖ Villebrun Kaibel 27 ἀπεχό-
μενον Musurus ἀποδεχόμενον A 28 φορήσει Wilamowitz φορῇ A

Διογένης ἐρασθεὶς τινος λυσιωιδοῦ γυναικὸς ἐχαρίσατο αὐτῇ. ἀκούσας δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ συναγαγὼν φιλοσόφων καὶ ἐπισήμων ἀνδρῶν συμπόσιον ἐκάλεσε καὶ τὸν Διογένη· καὶ παραγενόμενον ἡξίου κατακλίνεσθαι ἔχοντα τὸν στέφανον καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἄκαιρον δ' εἶναι εἰπόντος νεύσας εἰσαγαγεῖν
 5 ἐκέλευσε τὰ ἀκούσματα, ἐν οἷς καὶ ἡ λυσιωιδὸς εἰσῆλθεν ἐστεφανωμένη τὸν τῆς Ἀρετῆς στέφανον, ἐνδύσα καὶ τὴν πορφυρεᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος οὖν πολλοῦ καταραγέντος ἔμενεν ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιωιδὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. τοῦτον τὸν Διογένη ὁ μεταλαβὼν τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος οὐκ ἐνέγκας αὐτοῦ τὴν κακολογίαν ἀποσφαγῆναι ἐκέλευσεν. ὁ δ' Ἀλέξανδρος
 10 προσηνὴς ἦν πᾶσι καὶ φιλόλογος ἐν ταῖς ὁμιλίαις . . . (folgt Poseidonios 87 F 36).

2 συνάγων Mei 6 καὶ ἐνδύσα Mei 7 <ἀκίνητος> ἔμενεν? Kaibel
 10 προσηνὴς πᾶσι Kaibel προσῆν ἐν πᾶσι A προσηνὴς ἦν ἐν π. Musurus

g) DIE KÖNIGE VON MAKEDONIEN.

167. HERAKLEITOS VON LESBOS.

T

1 (IV 426) DIOG. LAERT. IX 17: γερόνασι δ' Ἡράκλειτοι πέντε·

5 τέταρτος Λέσβιος ἱστορίαν γεγραφώς Μακεδονικήν.

2 (—) LIVIUS XXIII 39, 3: *legati* (Philipps von Makedonien) *ad Hanni-* a. 215
balem missi Heraclitus * [*cui Scotino cognomen erat*] *et Crito Boeotus et*
Sositheus Magnes.

F

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ.

168. STRATON.

a. 220—168

T

1 (III 173) DIOG. LAERT. V 61: γερόνασι δὲ Στράτωνες ὀκτώ·

.... τέταρτος ἱστορικός, Φιλίππου (220—179) καὶ Περσέως (179—168)

15 τῶν Ῥωμαίοις πολεμησάντων γεγραφώς πράξεις.

F

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΩΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

169. POSEIDONIOS.

a. 179—168?

T

1 PLUT. Aem. Paul. 19: s. F 1.

F

ΠΕΡΙ ΠΕΡΣΕΩΣ

1 (III 172, 1) PLUT. Aem. Paul. 19: ὁ δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλεύς, a. 168

ὥς φησι Πολύβιος (XXIX 18 B—W), τῆς μάχης (bei Pydna) ἀρχὴν λαμβά-

25 νούσης ἀποδειλιάσας εἰς πόλιν ἀφιππάσατο, σκηψάμενος Ἡρακλεῖ θύειν,

7 [*cui — erat*] Gronovius; ausfall des ethnikon Roper *boeus otius* P
Boeotius o. *Beroeaeus* Gronovius 25 πόλιν: Πύδναν? Sintenis

δειλὰ παρὰ δειλῶν ἱερὰ μὴ δεχομένῳ μὴδ' εὐχὰς ἀθεμίτους ἐπιτελοῦντι
 οὐ μὴν ἀλλὰ Ποσειδώνιος τις ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις
 καὶ ταῖς πράξεσι γεγονέναι λέγων, ἱστορίαν δὲ γεγραφῶς
 περὶ Περσέως ἐν πλείοσι βιβλίοις, φησὶν αὐτὸν οὐχ ὑπὸ δειλίας
 5 οὐδὲ τὴν θυσίαν ποιησάμενον αἰτίαν ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τῇ προτέραι τῆς
 μάχης τυχεῖν λελακτισμένον ὑφ' ἵππου τὸ σκέλος· ἐν δὲ τῇ μάχῃ καίπερ
 ἔχοντα δυσχρήστως καὶ κωλυόμενον ὑπὸ τῶν φίλων ἵππον αὐτῷ κελεῦσαι
 τῶν φορέων προσαγαγεῖν καὶ περιβάντα συμμῖξαι τοῖς ἐπὶ τῆς φάλαγγος
 ἀθωράκιστον· φερομένων δὲ παντοδαπῶν ἐκατέρωθεν βελῶν παλτὸν
 10 ἐμπεσεῖν ὁλοσίδηρον αὐτῷ καὶ τῇ μὲν ἀμυγῇ μὴ θιγεῖν, ἀλλὰ πλάγιον
 παρὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν παραδραμεῖν, ῥέμῃ δὲ τῆς παρόδου τὸν τε
 χιτῶνα διακόψαι καὶ τὴν σάρκα φοινίξαι τυφλῷ μώλωπι πολὺν χρόνον
 διαφυλάξαντι τὸν τύπον. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Ποσειδώνιος ὑπὲρ τοῦ Περσέως
 ἀπολογεῖται.

15 2 (2) PLUT. Aem. Paul. 20: (die makedonische phalanx wirft
 die Paeligner und Marruciner zurück) καὶ φυγὴ μὲν οὐκ ἦν, ἀναχώρησις
 δὲ πρὸς ὕψος τὸ καλούμενον Ὀλόκρον, ὥστε καὶ τὸν Αἰμίλιον ἰδόντα φησὶν
 ὁ Ποσειδώνιος καταρρήξασθαι τὸν χιτῶνα, τούτων μὲν ἐνδιδόντων, τῶν
 δ' ἄλλων Ῥωμαίων διατρεπομένων τὴν φάλαγγα προσβολὴν οὐκ ἔχουσαν,
 20 ἀλλ' ὥσπερ χαράκῳματι τῷ πυκνώματι τῶν σαρισῶν ὑπαντιάζουσιν
 πάντοθεν ἀπρόσμαχον.

3 (3) — — 21: τῶν δὲ Ῥωμαίων ἔπεσον, ὥς μὲν Ποσειδώνιος
 φησιν, ἐκατόν, ὥς δὲ Νασικᾶς (233 F 3), ὀγδοήκοντα.

h) ATTALIDEN.

170. LYSIMACHOS.

s. III^a

T

1 (III 2) ATHEN. VI 60 p. 252 C: Ἀττάλου δὲ τοῦ βασιλέως (241—197)
ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Λυσίμαχος, ὃν Καλλίμαχος μὲν Θεοδώρειον
ἀναγράφει (F 100 d 12 Schn), Ἑρμιππος (IV) δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου
μαθηταῖς καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου παιδείας
συγγέγραφε βιβλούς πᾶσαν κολακείαν ἐμφαινούσας.

F

10 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΤΤΑΛΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

171. NEANTHES D. J. VON KYZIKOS.

s. 241—197?

F

ΠΕΡΙ ΑΤΤΑΛΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

A

15 1 (III 4, 7) ATHEN. XV 57 p. 699 D: ἄλλος δὲ ἐλάνην (sc. ἔλεγε),
ὁ δὲ τις ἐλάνας, τὰς λαμπάδας οὕτω φάσκων καλεῖσθαι παρὰ τὴν ἑλλην.
οὕτω δ' εἰπεῖν Νεάνθην ἐν ᾧ τῶν Περὶ Ἀτταλῶν Ἱστοριῶν. s. 84 F 4.

—. MUSAIOS VON EPHESES.

s. II^a

ΕΙΣ ΕΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΤΤΑΛΟΝ.

20 s. III u. Korinth.

—. ARRIANOS.

s. II p. ?

ΕΙΣ ΑΤΤΑΛΟΝ ΤΟΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ.

s. 153 F 15.

172. LESCHIDES.

s. II^a

T

25 1 (—) SUID. s. Λεσχίδης· ἐπῶν ποιητής, ὃς συνεστράτευσεν Εὐμενεῖ τῷ
βασιλεῖ, ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθέας ὁ ζωγράφος
καὶ Μενανδρὸς ἱατρός.

5 Λυσίμαχος C σίμαχος A Θεοδώρειον C θεοδώριον A 17 ἐν ᾧ τῶν
εατῶν A 27—28 Πυθέας ὁ ζωγράφος Hecker (Steph. Byz. s. Βοῦρα) Πυθίας
(πυθίας, πυθώας al Eudok) ὁ συγγραφεὺς Suid

i) GRIECHISCHE BÜNDE.

173. POLYBIOS VON MEGALOPOLIS.

T

1 (—) POLYB. X 21, 2: τοῦ δὲ καιροῦ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν
 6 ἐφεστακότος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμενος πράξεων, καθήκειν
 ἡγούμεθα, καθάπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν τὰς
 ἐκάστων ἀγωγὰς καὶ φύσεις ἐπειράθημεν ὑποδεικνύναι, καὶ περὶ τούτου
 ποιῆσαι τὸ παραπλήσιον. . . . (5) εἰ μὲν οὖν μὴ κατ' ἰδίαν ἐπεποιήμεθα
 τὴν περὶ αὐτοῦ σύνταξιν, ἐν ἧι διεσαφοῦμεν καὶ τίς ἦν καὶ τίνων καὶ
 10 τίσιν ἀγωγαῖς ἐχρήσατο νέος ὢν, ἀναγκαῖον ἦν ὑπὲρ ἐκάστου τῶν προειρη-
 μένων φέρειν ἀπολογισμὸν. (6) ἐπεὶ δὲ πρότερον ἐν τρισὶν βιβλίοις ἐκτὸς
 ταύτης τῆς συντάξεως τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ πεποιήμεθα λόγον, τὴν τε παιδικὴν
 ἀγωγὴν διασαφοῦντες καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας πράξεις, (7) δῆλον ὡς ἐν
 τῇ νῦν ἐξηγήσει πρέπον ἂν εἴη τῆς μὲν νεωτερικῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν νεω-
 15 τερικῶν ζήλων κατὰ μέρος ἀφελεῖν, τοῖς δὲ κατὰ τὴν ἀκμὴν αὐτοῦ κεφα-
 λαιωδῶς ἐκεῖ δεδηλωμένοις ἔργοις προσθεῖναι καὶ κατὰ μέρος, ἵνα τὸ
 πρέπον ἑκατέραι τῶν συντάξεων τηρῶμεν. (8) ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος ὁ τόπος
 ὑπάρχων ἐγκωμιαστικὸς ἀπὴνται τὸν κεφαλαιώδη καὶ μετ' αὐξήσεως τῶν
 πράξεων ἀπολογισμὸν, οὕτως ὁ τῆς ἱστορίας, κοινὸς ὢν ἐπαίνου καὶ
 20 ψόγου, ζητεῖ τὸν ἀληθῆ καὶ τὸν μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἐκάστοις παρε-
 πομένων συλλογισμῶν.

2 (—) CIC. Epp. ad. fam. V 12, 2: ut multi Graeci fecerunt,
 Callisthenes (124 T 25) Phocicum bellum, Timaeus (III) Pyrrhi, Polybius
 Numantinum, qui omnes a perpetuis suis historiis ea quae dixi bella
 25 separaverunt.

F

(ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ) A—Γ.

a. 253—183

(NUMANTINISCHER KRIEG)

a. 134—133

k) PUNISCHE KRIEGE.
HIERONYMOS VON SYRAKUS.

174. PHILINOS VON AGRIGENT.

a. 264—241 ?

T

⁵ 1 a) DIOD. XXIII 8: Φιλίνος δὲ ὁ Ἀκραγαντίνος ἱστορικὸς ἀνεγράψατο (s. F 3). b) — 17: Φιλίνος δὲ ἱστορικὸς ἦν.

2 POLYB. I 14, 1—3: οὐχ ἦντον δὲ τῶν προειρημένων παρωξύνθην ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ (sc. τῷ πρώτῳ συστάντι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὑπὲρ Σικελίας) καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐμπειρότατα δοκοῦντας ¹⁰ γράφειν ὑπὲρ αὐτοῦ, Φιλίνον καὶ Φάβιον, μὴ δεόντως ἡμῖν ἀπηγγελκέναι τὴν ἀλήθειαν. ἐκόντας μὲν οὖν ἐψεῦσθαι τοὺς ἄνδρας οὐχ ὑπολαμβάνω, στοχαζόμενος ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς αἵρέσεως αὐτῶν· δοκοῦσι δέ μοι πεπονθέναι τι παραπλήσιον τοῖς ἑρῶσι. διὰ γὰρ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὅλην εὐνοίαν Φιλίνῳ μὲν πάντα δοκοῦσιν οἱ Καρχηδόνιοι πεπραχθαι φρονίμως ¹⁵ καλῶς ἀνδρωδῶς, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τούναντία· Φαβίῳ δὲ τοῦμπαλιν τούτων. s. F 2.

F

<—>

$\overline{B}$

²⁰ 1 (III 18, 2) POLYB. III 25: ἔτι τοιγαροῦν τελευταίας συνθήκας a. 264 ποιοῦνται Ῥωμαῖοι κατὰ τὴν Πύρρον διάβασιν, πρὸ τοῦ συστήσασθαι τοὺς Καρχηδονίους τὸν περὶ Σικελίας πόλεμον. (2) ἐν αἷς τὰ μὲν ἄλλα τηροῦσι πάντα κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ὁμολογίας, πρόσκειται δὲ τούτοις τὰ ὑπογεγραμμένα· (3) ἔαν συμμαχίαν ποιῶνται πρὸς Πύρρον ἔγγραπτον, ποι- ²⁵ εῖσθωσαν ἀμφοτέρω. ἵνα <δ> ἐξῇ βοηθεῖν ἀλλήλοις ἐν τῇ τῶν πολέμου-μένων χώρῃ, (4) ὁπότεροι [δ'] ἂν χρεῖαν ἔχωσι τῆς βοηθείας, τὰ πλοῖα παρεχέτωσαν Καρχηδόνιοι καὶ εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον (?), τὰ δὲ ὁψώνια τοῖς αὐτῶν ἐκάτεροι. (5) Καρχηδόνιοι δὲ καὶ κατὰ θάλατταν

6 Φιλίνος CMueller φίλιστος Di
γραπτον, ποιείσθωσαν Wachsmuth
ἄφοδον Reiske ἐπάνοδον Klotz

14 πεπραχέναι Bekker
25—26 <δ> — [δ'] Beloch

24—25 ἐγ-
27 ἔφοδον:

Ῥωμαίοις βοηθείτωσαν, ἂν χρεία ᾖ. τὰ δὲ πληρώματα μηδεὶς ἀναγκαζέτω ἐκβαίνειν ἀκουσίως'. (26) τούτων δὴ τοιούτων ὑπαρχόντων καὶ τηρουμένων τῶν συνθηκῶν ἔτι νῦν ἐν χαλκώμασι παρὰ τὸν Δία τὸν Καπετώλιον ἐν τῷ τῶν ἀγορανόμων ταμείῳ, (2) τίς οὐκ ἂν εἰκότως θαυμάσειεν Φιλίνου τοῦ συγγραφέως, οὐ διότι ταῦτ' ἡγνόει — τοῦτο μὲν γὰρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι καὶ Ῥωμαίων καὶ Καρχηδονίων οἱ πρεσβύτατοι καὶ μάλιστα δοκοῦντες περὶ τὰ κοινὰ σπονδάζειν ἡγνόουν — (3) ἀλλὰ πόθεν ἢ πῶς ἐθάρρυσεν γράψαι τὰναντία τούτοις, διότι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὑπάρχοιεν
 10 συνθήκαι καθ' ἃς ἔδει Ῥωμαίους μὲν ἀπέχεσθαι Σικελίας ἀπάσης, Καρχηδονίους δ' Ἰταλίας. (4) καὶ διότι ὑπερέβαινον Ῥωμαῖοι τὰς συνθήκας καὶ τοὺς ὅρκους, ἐπεὶ ἐποίησαντο τὴν πρώτην εἰς Σικελίαν διάβασιν, μήτε γεγονότος μήθ' ὑπάρχοντος παράπαν ἐγγράφου τοιούτου μηδενός. ταῦτα
 15 γὰρ ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει βίβλῳ διαρρήδην. (5) περὶ ὧν ἡμεῖς ἐν τῇ παρασκευῇ τῆς ἰδίας πραγματείας μνησθέντες (I 10), εἰς τοῦτον ὑπερεθέμεθα τὸν καιρὸν κατὰ μέρος περὶ αὐτῶν ἐξεργάσασθαι διὰ τὸ καὶ πλείους διεψεῦσθαι τῆς ἀληθείας ἐν τούτοις πιστεύσαντας τῇ Φιλίνου γραφῇ. (6) οὐ μὴν ἀλλ' εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται
 20 Ῥωμαίων περὶ τῆς εἰς Σικελίαν διαβάσεως, ὅτι καθόλου Μαιερτίνοὺς προσέλαβον εἰς τὴν φιλίαν καὶ μετὰ ταῦτα δεομένοις ἐβοήθησαν, οὔτινες οὐ μόνον τὴν Μεσσηνίων πόλιν ἀλλὰ καὶ τὴν Ῥηγίνων παρεσπόνδησαν, εἰκότως ἐν δόξειεν δυσαρεστῇν. (7) εἰ δὲ παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑπολαμβάνει τις αὐτοὺς πεποιῆσθαι τὴν διάβασιν, ἄγνοεῖ
 25 προφανῶς.

2 (1) POLYB. I 15: (T 2) ὁ γὰρ Φιλίνος ἀρχόμενος ἅμα τῶν α. 263 πραγμάτων καὶ τῆς δευτέρας βύβλου φησὶ προσκαθῆσθαι τῇ Μεσσηνίᾳ πολεμοῦντας τοὺς τε Καρχηδονίους καὶ τοὺς Συρακουσίους. (2) παραγενομένους δὲ τοὺς Ῥωμαίους κατὰ θάλατταν εἰς τὴν πόλιν εὐθὺς ἐξελθεῖν
 30 ἐπὶ τοὺς Συρακουσίους, λαβόντας δὲ πολλὰς πληγὰς ἐπανελθεῖν εἰς τὴν Μεσσηνίαν. αὐτῶν δ' ἐπὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐκπορευθέντας οὐ μόνον πληγὰς λαβεῖν ἀλλὰ καὶ ζωγῖαι τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς ἀποβαλεῖν. (3) ταῦτα δ' εἰπὼν τὸν μὲν Ἰέρωνά φησι μετὰ τὴν γενομένην συμπλοκὴν οὕτως ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν ὥστε μὴ μόνον παραχρῆμα τὸν χάρακα
 35 καὶ τὰς σκηνὰς ἐμπρήσαντα φυγεῖν νυκτὸς εἰς τὰς Συρακούσας, ἀλλὰ καὶ τὰ φρούρια πάντα καταλιπεῖν τὰ κείμενα κατὰ τῆς τῶν Μεσσηνίων χώρας. (4) ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Καρχηδονίους μετὰ τὴν μάχην εὐθέως ἐκλιπόντας τὸν χάρακα διελεῖν σφᾶς εἰς τὰς πόλεις, τῶν δ' ὑπαίθρων οὐδ' ἀντιποιεῖσθαι

τολμᾶν ἔτι· διὸ καὶ συνθεωρήσαντας τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν ἀποδεδειλικότας τοὺς ὄχλους βουλευσασθαι μὴ κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα. (5) τοὺς δὲ Ῥωμαίους ἐπομένους αὐτοῖς οὐ μόνον τὴν χώραν πορθεῖν τῶν Καρχηδονίων καὶ Συρακοσίων, ἀλλὰ καὶ τὰς Συρακούσας αὐτὰς προσκα-
 5 θίσαντας ἐπιβαλέσθαι πολιορκεῖν. (6) ταῦτα δ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, καὶ διαστολῆς οὐ προσδεῖται τὸ παράπαν. (7) οὐς μὲν γὰρ πολιορκούντας τὴν Μεσοήνῃν καὶ νικῶντας ἐν ταῖς συμπλοκαῖς ὑπέθετο, τούτους φεύγοντας καὶ τῶν ὑπαίθρων ἐκχωροῦντας καὶ τέλος πολιορκουμένους ... ἀπέφηεν· (8) οὐς δὲ ἡττωμένους καὶ πολιορκουμένους ὑπεστήσατο, τούτους διώκοντας καὶ παραρηῆμα
 10 κρατοῦντας τῶν ὑπαίθρων καὶ τέλος πολιορκούντας τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε. (9) ταῦτα δὲ συνάδειν ἀλλήλοις οὐδαμῶς δύναται. πῶς γάρ; ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ τὰς ὑποθέσεις εἶναι τὰς πρώτας ψευδεῖς ἢ τὰς ὑπὲρ τῶν συμβαινόντων ἀποφάσεις. (10) εἰοὶ δ' αὐταὶ μὲν ἀληθεῖς· καὶ γὰρ ἐξεχώρησαν οἱ Καρχηδόνιοι καὶ Συρακόσιοι τῶν ὑπαίθρων, καὶ τὰς Συρακούσας ἐπολιόρκουν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ
 15 πόδας, ὥς δ' οὗτός φησιν, καὶ τὴν Ἐχέτλαν ἐν μέσῃ κειμένην τῇ τῶν Συρακοσίων καὶ Καρχηδονίων ἐπαρχίαι. (11) λοιπὸν ἀνάγκη συγχωρεῖν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις εἶναι ψευδεῖς, καὶ νικῶντων εὐθέως τῶν Ῥωμαίων ἐν ταῖς περὶ τὴν Μεσοήνῃν συμπλοκαῖς ἡττημένους αὐτοὺς ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγγέλθαι. (12) Φιλῖνον μὲν οὖν παρ' ὅλην ἂν τις τὴν πραγματείαν εὖροι τοιοῦτον
 20 ὄντα, παραπλησίως δὲ καὶ Φάβιον

OHNE BUCHZAHL.

3 (3) DIOD. XXIII 8, 1: ὅτι Ἄννων ὁ πρεσβύτερος ἐκ τῆς Λιβύης a. 261
 κατὰ τὴν πολιορκίαν Ἀκράγαντος ἐπέρασε μεγάλην δύναμιν ἐν Σικελίαι, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἱππεῖς δὲ ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἐξήκοντα.
 25 Φιλῖνος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἀνεγράψατο. ὁ δὲ οὖν Ἄννων ἀναζεύξας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ Αἰλυβαίου παρήλθεν εἰς τὴν Ἡράκλειαν, καθ' ὃν καιρὸν ἦλθον τινες ἀπαγγέλλοντες τὸν Ἑρβησὸν παραδώσειν. Ἄννων δὲ πολεμήσας ἐν δυοὶ μάχαις ἀπέβαλε στρατιώτας πεζοὺς μὲν τρισχιλίους, ἱππεῖς δὲ διακοσίους, ζωγρίας δὲ τετρακισχιλίους. ἐλέφαντας ὀκτὼ θανεῖν,
 30 τριάκοντα τρεῖς δὲ κατατραυματισθῆναι.

4 (4) — XXIII 17 (zwischen der niederlage des Regulus a. 255 a. 255/4 und der katastrophe der transportflotte bei Kamarina a. 254): Φιλῖνος δὲ ἱστορικὸς ἦν.

5 (4) — XXIV 11, 1: Ἀντάτιος δὲ ὁ ὑπάτος ναυσὶ μακραῖς τρια- a. 241
 35 κοσίαις καὶ πλοίοις καὶ πορεῖοις ἑπτακοσίαις, ὁμοῦ χιλίοις, εἰς Σικελίαν ἐπλευσε καὶ εἰς τὸ Ἑρκίνων ἐμπόριον καθωρμίσθη. Ἄννων δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ Καρχηδόνος ναυσὶ διακοσίαις πεντήκοντα μακραῖς καὶ ἑτοῖς φορτηγοῖς εἰς τὴν νῆσον τὴν Ἰερὰν ἦλθεν. εἴτα δὲ ἐξ αὐτῆς πρὸς τὸν Ἑρκα ἐρχό-

μενος καὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπαντησάντων, παρ' ἀμφοτέρων πόλεμος ἐγένετο μέγας. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον ἀπέβαλον Καρχηδόνιοι ναῦς ἑκατὸν ἑπτακαίδεκα, αὐτάνδρους μὲν τούτων εἴκοσι † Ῥωμαῖοι δὲ ὀγδοήκοντα, τριάκοντα μὲν εἰς τέλος, πενήκοντα δὲ εἰς ἐπιμερισμόν. αἰχμαλώτους δέ, ὡς Φιλίνος ἀνέγραψε, Καρχηδονίων ἑξακισχιλίους, ὡς δὲ ἕτεροι, τετρακισχιλίους τεσσαράκοντα. αἱ δὲ ἄλλαι νῆες πνεύματος ἐπιπνεύσαντος οὐρίου εἰς Καρχηδόνα ἔφηνον.

175. SILENOS VON KALEAKTE (?)

a. 218—20.

T

10 1 ATHEN. XII 59 p. 542 A: Σιληνὸς δ' ὁ Καλλατιανὸς (?) (F 4).

2 CORNEL. NEPOS Hannib. 13, 3: *huius* (sc. Hannibalis) *belli gesta multi memoriae prodiderunt, sed ex his duo, qui cum eo in castris fuerunt simulque vixerunt, quamdiu Fortuna passa est, Silenus et Sosilus Lacedaemonius* (176 T 1).

15 3 CIC. De div. I 49: *in Sileni, quem Coelius sequitur, Graeca historia . . . — is autem diligentissime res Hannibalis persecutus est* — (F 2).

4 DION. HAL. AR I 6, 1: ἅμα δὲ τούτοις (sc. Hieronymos und Timaios) Ἀντιγόνου (III) τε καὶ Πολυβίου καὶ Σιληνοῦ καὶ μυρίων ἄλλων
20 τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν (sc. der römischen geschichte) οὐχ ὁμοίως ἐπιβαλόντων, ὣν ἕκαστος ὀλίγα καὶ οὐδὲ ταῦτα διεσπουδασμένως, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀκουσμάτων συνθεῖς ἀνέγραψεν.

F

〈ΠΕΡΙ ANNIBAN〉 ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

25 (s. F 6—9).

A

(F 7; 9).

1 (III 101, 6) DIOG. LAERT. II 11: φησὶ δὲ Σιληνὸς ἐν τῇ πρώτῃ
τῶν Ἱστοριῶν ἐπὶ ἄρχοντος † Δημύλου λίθον ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν· τὸν δὲ
30 Ἀναξαγόραν εἰπεῖν ὡς ὁλος ὁ οὐρανὸς ἐκ λίθων συγκέειτο, τῇ σφοδρᾷ
δὲ περιδινήσει συνεστάναι καὶ ἀνεθέντα κατενεχθῆσεσθαι.

10 Καλακτίνοσ Holste 13 Silenus Bu Sy— AP Silerius R Philenius M
21 οὐδὲ ταῦτα διεσπουδασμένως Kiessling Grasberger οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτῶ διεσπου-
δασμένως B οὐδὲ αὐτὰ διεσπουδασμένως οὐδὲ ἀκριβῶς A οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτῶ διε-
σπουδασμένα Hudson Meineke 29 δημύλου B διμύλου PV Δημ(οτίωνος (470/69))
μύλου Diels Λυσιστράτου (467/6) μύδρον ἢ λίθον Panzerbieter

ONHE BUCHZAHL.

2 (1) CIC. De div. I 48—49: *Hannibalem Coelius* (F 34 Pet.) a. 219; (205) scribit, cum columnam auream, quae esset in fano Iunonis Lacinae, auferre vellet (a. 205) dubitaretque, utrum ea solida esset an extrinsecus
 5 inaurata, perterebravisse, cumque solidam invenisset, statuisset tollere; ei secundum quietem visam esse Iunonem praedicere, ne id faceret, minarique, si fecisset, se curaturam, ut eum quoque oculum, quo bene videret, amitteret; idque ab homine acuto non esse neglectum. itaque ex eo auro quod exterebratum esset, buculam curasse faciendam et eam
 10 in summa columna collocavisse. (49) hoc item in Sileni, quem Coelius sequitur, Graeca historia est — is autem diligentissime res Hannibalis persecutus est — Hannibalem cum cepisset Saguntum, visum esse in somnis a Iove in deorum concilium vocari; quo cum venisset, Iovem imperavisse, ut Italiae bellum inferret ducemque ei unum e concilio
 15 datum, quo illum utentem cum exercitu progredi coepisse; tum ei ducem illum praecepisse, ne respiceret; illum autem id diutius facere non potuisse elatumque cupiditate respexisse, tum visam beluam vastam et immanem circumplicatam serpentibus, quacumque incederet, omnia arbusta virgulta tecta pervertere; et eum admiratum quaesisse de deo,
 20 quodnam illud esset tale monstrum; et deum respondisse vastitatem esse Italiae praecepisseque, ut pergeret protinus, quid retro atque a tergo fieret, ne laboraret.

ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

 $\overline{B}$

25 *3 (7) STEPH. BYZ. s. Παλίχη· πόλις Σικελίας. Θεόφιλος δ' ἐν τῇ Περιγῆσει Σικελίας (III) Παλικίνην κρήνην φησὶν εἶναι. πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἷ εἰσι δαίμονες τινες οὗς Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις (F 6 N²) γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφραίστου, Σιληνὸς δὲ ἐν $\overline{\beta}$ Αἴτνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἡφραίστου· κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Παλικοὺς διὰ
 30 τὸ ἀποθανόντας πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἰκέσθαι.

 $\overline{\Gamma}$

4 (8) ATHEN. XII 59 p. 542 A: Σιληνὸς δ' ὁ Καλλατιανὸς (?) ἐν τρίτῳ Σικελικῶν περὶ Συρακούσας φησὶν κῆπον εἶναι πολυτελῶς κατεσκευασμένον, ὃν καλεῖσθαι Μῦθον, ἐν ᾧ χρηματίζειν Ἰέρωνα τὸν βασιλέα.

25—26 ἐν τῇ Jac ἐν $\overline{\omega}$ RV ἐν $\overline{\alpha}$ P ἐν $\overline{\alpha}$ Περιγῆσεως vulg 32 Καλακτῖνος Holste (vgl. Diod. XII 29, 1 Καλλατίνων; Suid. s. Καικίλιος . . . Καλαντιανός [v. l. καλλατιανός]· Κάλαντις δὲ πόλις Σικελίας)

Δ

5 (9) PHOT. SUID. s. Σαρδόσιος γέλως . . . Σιληνὸς δὲ ἐν δ̄ τῶν
Περὶ Συρακούσας λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδύ, σελίνῳ ἐμπερές,
οὗ τοὺς γευσάμενους τὰς τε σιαγόνας <σεσηρέναι> καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
6 ἀποδάκνειν.

OHNE BUCHTITEL.

6 (2) LIVIUS XXVI 49: *tum* (nach der einnahme von Neu- a. 210
Karthago durch P. Scipio) *obsides civitatum Hispaniae vocari iussit,*
quorum quantus numerus fuerit, piget scribere, quippe quum alibi
10 *trecentos ferme, alibi tria millia septingentos viginti quattuor fuisse*
inveniam. (2) *aeque et alia inter auctores discrepant. praesidium*
Punicum alius decem, alius septem, alius haud plus quam duum
millium fuisse scribit. capta alibi decem millia capitum, alibi supra
quinque et viginti invenias. (3) *scorpiones maiores minoresque ad sexa-*
15 *ginta captos scripserim, si auctorem Graecum sequar Silenum; si*
Valerium Antiatem (F 24 Pet.), *maiorum scorpionum sex millia,*
minorum decem tria millia. adeo nullus mentiendi modus est. (4) *ne*
de ducibus quidem convenit: plerique Laelium praefuisse classi; sunt
qui M. Iunium Silanum dicant. (5) *Arinen praefuisse Punico prae-*
20 *sidio deditumque Romanis Antias Valerius; Magonem alii scriptores*
tradunt. (6) *non de numero navium captarum, non de pondere auri*
atque argenti et redacta pecunia convenit. si aliquis assentiri necesse
est, media simillima veris sunt.

7 (3) PLIN. NH IV 120: *ab eo latere quo Hispaniam spectat*
25 *passibus fere C altera insula est, M longa passus, M lata, in qua*
prius oppidum Gadium fuit. vocatur ab Ephoro (70 F 129) *et Phi-*
listide (11 F 3) *Erythea, a Timaeo* (III) *et Sileno Aphrodisias, ab*
indigenis Iunonis.

8 (4) SOLIN. 1, 14—15 p. 5, 6 Momms.²: *Palatium nemo dubi-*
30 *taverit quin Arcadas habeat auctores . . . sunt qui velint a balatibus*
ovium mutata littera, vel a Pale pastoralis dea, aut, ut Silenus probat,
a Palantho Hyperborei filia, quam Hercules ibi compressisse visus est,
nomen monti adoptatum.

9 (5) STRABON III 5, 7: *φησὶ δὲ ὁ Πολύβιος* (XXXIV 9, 5 BW)
35 *κρήνην ἐν τῷ Ἡρακλείῳ τῷ ἐν Γαδείροις εἶναι βαθύων ὀλίγων κατὰ*
βασιν ἔχουσαν εἰς τὸ ὕδωρ πότιμον, ἣν ταῖς παλιρροίαις τῆς θαλάττης

2 σέλιος Ph δ̄ Ph Suid A δ^ω, δευτέρω, τετάρτω, δὲ ἐνδοὶ Suid cett
3 σαρδόσιος Ph σαρδωνίος Suid 4 <σεσηρέναι> Jac 27 aphrodisias (apho—
A¹) A aphoros dyseas (disias) cett 32 palantha CS²

ἀντιπαθεῖν, κατὰ μὲν τὰς πλήμας ἐκλείπουσαν, κατὰ δὲ τὰς ἀμπώτεις
 πληρουμένην. αἰτιᾶται δ' ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπι-
 φάνειαν τῆς γῆς ἐκπίπτον, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ
 τὰς ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης εἴργεται τῶν οἰκείων τοιούτων ἐξόδων,
 5 ἀναστρέψαν δὲ εἰς τὸ ἐντὸς ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους καὶ ποιεῖ
 λειψυδρίαν, γυμνωθείσης δὲ πάλιν, εὐθυπορῆσαν ἔλευθεροῖ τὰς φλέβας
 τῆς πηγῆς, ὥστ' ἀναβλύειν εὐπόρως. Ἀρτεμίδωρος (V) δὲ ἀντειπὼν τούτῳ
 καὶ ἅμα παρ' αὐτοῦ τινα θεῖς αἰτίαν, μνησθεὶς δὲ καὶ τῆς Σιλανοῦ δόξης
 τοῦ συγγραφέως οὐ μοι δοκεῖ μνήμης ἄξια εἰπεῖν, ὥς ἂν ἰδιώτης περὶ
 10 ταῦτα καὶ αὐτὸς καὶ Σιλανός. Ποσειδώνιος (87 F 85) δὲ ψευδῇ λέγων
 τὴν ἱστορίαν εἶναι ταύτην

176. SOSYLOS VON LAKEDAIMON.

a. 218—201

T

1 CORNEL. NEP. Hann. 13, 3: *huius* (sc. Hannibalis) *belli gesta*
 15 *multi memoriae prodiderunt, sed ex his duo, qui cum eo in castris*
fuerunt simulque vixerunt, quamdiu fortuna passa est, Silenus (175 T 2)
et Sosylus Lacedaemonius. atque hoc Sosylo Hannibal litterarum
Graecarum usus est doctore.

2 DIOD. XXVI 4: Μηνόδοτος δὲ ὁ Περὶνθιος (82 T 1) τὰς
 20 Ἑλληνικὰς πραγματείας ἔγραψεν ἐν βιβλίοις πεντεκαίδεκα, Σωσύλος δὲ
 ὁ Ἀλακεδαίμωνιος τὰ περὶ Ἀννίβαν ἔγραψεν ἐν βιβλίοις ἑπτὰ.

3 POLYB. III 20, 5: πρὸς μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων,
 οἷα γράφει Χαιρέας (177) καὶ Σωσύλος οὐδὲν ἂν δεοί πλέον λέγειν· οὐ
 γὰρ ἱστορίας ἀλλὰ κουρεακῆς καὶ πανδήμου λαλιᾶς ἔμοιγε δοκοῦσι τάξιν
 25 ἔχειν καὶ δύναμιν. s. F 2.

F

ΠΕΡΙ(?) ANNIBOY ΠΡΑΞΕΩΝ $\bar{A}$ — $\bar{Z}$. $\bar{A}$

1 (—) PAP. WÜRZBURG: (I) —] μεν| —].ε..επι:| —] τελέως^{n. 217}
 30 η| —] λαν ὑπὸ^δ |].των οί |].τες αὐ[τ.....]ν^{o. 208,7}

17 *Sosylus* AP *Sosil(l)us* MRB

21 Λακεδαιμόνιος Jac Ἰλιος Exc Hoesch

Ἰλιεύς vulg Ἐλιεύς Bujak (Polyb. V 19, 7 Ἐλειαν πλείστη καὶ καλλίστη χώρα

23 σωσύλος, σώσυλος MAB σώσυλος R

τῆς Λακωνικῆς) Ἡλσιός Wilamowitz

29 buchhändlerexemplar, zusammengesetzt und ergänzt von Wilcken (Herm.

XLI 103 = W¹; XLII 510 = W²); von col. II 2 ab stichometrische punkte vor jeder

10. zeile

εἶναι νο[μίσαντες(?) . . .]ηρασαν | —]ροις ναυμα¹⁰[χ. οὐ]δὲν ἄξι[ον
 τῇ]ς πατρίδος | [. τῶν] προγόνων | [ἐνδοξότατα] πραττο-
 μέ[νων. ἀποβάλλ]λουσι(?) μὲν | [¹⁵ τ]ῶν νεῶν | —]αν ἀπολα[. .
]εσον . . [. . .]]μον προσ[.]ες αὐτάν²⁰[δρους
 5 διέφθει]ραν(?). ἤγε[. π]αραλυθεῖ | [.]ν ἐπὶ πο[.
 ἔ]κ τῶνδε | [.]δως ἀνεχώ[ρουν εἰς(?) τ]ὸν ἔσχατον | [ἐλθόντες] κίν-
 δυνον | [—]αν δὲ καὶ τὸ | [. τοῦ]ς Μασ[σ]αλι[ήτας . . .]ς. τὰς
 δὲ³⁰ | [—]ος ἐπι: | [—] μετ' αὐτοῦ | [—].αν τόπων(?) | [—]εω. [. .] πλη[—]αι.

(II) συνηναγκασα[.] | νομέ¹⁰νον πα⁶σαι μὲν δι|α-
 φόρως ἡγωνίσαντο, | πολὺ δὲ μάλιστα⁵ αἱ τῶν Μασσαλιη-
 τῶν. ἤρξαν|τό τε γὰρ πρῶται καὶ | τῆς θλῆς εὐημερίας
 α[ἴ]τ[ι]αι κατέστησαν ῥω|μαίοις, καὶ τὸ σύνολον | ο[ἱ]
 π]ροεστῶτες αὐτῶν | παρακαλοῦντες τοὺς | μὲν λοιποὺς
 εὐθαρσε[στέ]ρους ἐποιοῦν, αὐτοὶ | δὲ ταῖς ψυχαῖς πολὺ
 15 πα¹⁵[ρα]λλάττοντες ἐπέκειν[το] τοῖς πολεμίοις. δι|[πλα]-
 σίως δ' ἡλατ[τοῦ]το τὰ τῶν Καρχηδονί[ων] διὰ τὸ τοὺς
 Μασσα[λή]τας νοῆσαι τὸ κα[τὰ] τῇμ μάχην ἴδιον | ὑπάρ-
 χον. συμβαίνει | γὰρ²⁰ τοὺς Φοίνικας ἐὰν | ἀντιπρώροις
 τισὶν²⁵ | ἀντιταχθῶσιν, ἐπιφέ[ρεσθαι] μὲν ὥς ποιησο[μένους]
 20 ἐμβολήν, οὐκ ἐμ[βαλ]λ³⁰ειν <δ> εὐθύς, ἀλλὰ διεκπλεύ-
 σαντας ἐπιστρέ[φειν] καὶ πλαγίαις οὐ[σ]αῖς ἀκμήν ταῖς
 τῶν | ἐναντίων ναυσὶν ἐπι[ρ]ρ[ε]άττειν πολυ[. . .]ε[ν]

(III) [—] | [.] . . . ο[ἱ] | [Μα]σσαλιῶται προιστο[ρη]-

1 [ἀντιπρώ]ροις Fuhr B ph W 1906, 154 [τοῖς ἀντιπρώ]ροις Bi(label) Die klein.
 Hist.-Fragm. auf Papyrus 1923 no. 10 [οὐ]δὲν ἄξι[ον] Fuhr οὐ. ἄξι[ον] ποιοῦσι Bi
 2 [καὶ τῶν] προγόνων W [τῶν τε ὑπὸ τῶν] πρ. Bi 2—3 ἐνδοξότατα — ἀποβάλλουσι Bi
 3—4 [πρώτον δύο τ]ῶν νεῶν, [καὶ εἰς ἐσπέρ]αν(?) ἀπόλλ[υνται] τέσσαρ]ες Bi (Polyb.
 III 96, 4 πλὴν δύο μὲν αὐτάνδρους νῆας ἀποβαλόντες — sc. οἱ Καρχηδόνιοι — τεττάρων
 δὲ τοὺς ταρσοὺς καὶ τοὺς ἐπιβάτας, ἔφευγον ἐκκλιναντες εἰς γῆν. Liv. XXII 19, 12
duae tamen primo concursu captae erant Punicae naves, quattuor suppressae)
 4 [μ]έσον W 4—5 πρὸς [δ'] οἱ ἡγεμόν]ες αὐτάν[δροι (!) ἀπέδ]ραν. ἤγε[μονίας δὲ π]αρα-
 λυθεῖ[σης] ἔφυγον ἐπὶ πο[ταμόν] Bi 7 τὸ [πρὸς τοὺς] Μασσαλι[ώτας] κέρα]ς W
 (Μασσαλιήτας c. II 5; 20 Μασσαλιῶται c. III 3; 28) 8 .αν τόπων? W² .αντοτῶν W¹
 9 συνηνάγκασα[ν] ἐκ τοῦ γε]νομένου Bi συνηναγκασ[.]νόμειοι W 11 καὶ: P
 15—16 διπλασίως Blass δι: —|[. .]σίως P 16 ἡλαττοῦτο W ἡλλατ. . . . P
 17 ἴδιον <αὐτῶν> W 'hinter ἴδιον hat P nichts' Bi 22 ἐπιρράττειν Blass
 23 οἱ δὲ W¹ οἱ W²

κότες τὴν συμβολήν, ἣν ἐπ' Ἀρτεμισίῳι | [φρα]σὶν Ἑρα-
 κλείδην ποι[ήσ]ασθαι τὸμ Μυλασσέ[α μ] ἐν τῷ γένει,
 διαφέ[ρον]τα δ' ἀγχινοῖαι τῷ γ' καθ' αὐτὸν ἀνδρῶν,
 παρ' ἡγγειλαν ἀντιτάξαντες μετωπηδὸν τὰς | πρώτας
 5 ἐτέραις αὐταῖς | ἐφ' ἐδρους ἀπολείπειν | ἐν διαστήμασιν
 εὐμέτροις, αἵτινες ἅμα τῷ | παραλλάξαι τὰς προτεταγ-
 μένας εὐκαίρως | ἐπιθήσονται παραβα[λ] | λούσαις ἔτι
 ταῖς τῶν | ἐναντίων, αὐταὶ [με]μενηκῦναι κατὰ τὴν π[ρο]-
 κειμένην τάξιν. ὅπερ | ἐποίησε κακεῖνο(ς) ἐπὶ τῶν
 10 ἔμπροσθεν καιρῶν | καὶ κατέστη τῆς νίκης | αἴτιος. τότε
 δ', ὥσπερ | εἰρήκαμ[εν], οἱ Μασσα[λιῶται] μνήμηι προγε[νε]-
 στέρων καὶ κατωρ[θω]μένω[ν] πράξε[ων] | ἐπακολου[θου]ν-
 τε[ς] | καὶ τῷ [ν Καρχηδον]ί —

(IV) ὦν | ἐπιπλ[εόντ]ων [κατὰ] | τὸν δεδη[λωμένον]
 15 τρό[πον] ἐπὶ τὰ[—] | μὲν συνη[γωνίσαντο(?)] | ἡμερι [—] |
 οιστ.[—] | κευα[—] | αμε[—] | — | γους [—] | δὲ τῶν [—] | νων
 κα[ι]..... οἱ Καρ[χηδόν]ιοι πρὸς τὸ φεῦ[γ]ειν ὥρ[μησαν]
 ... | δὲ Ῥω[μαί]οι | κησ[—] | εἰλη[—] | αξι[—] | γου-
 μ[εν] — | γὰρ γ[—] | ἀπολ[—] | μετα[—] | κωπα[—] | ωσαμ[εν] — |
 20 Καρχ[ηδον]ι | χε[—] | αφ[—] | τη[—] | τοι[—] | τω[—] |
 μεμ[—]

Σωσύλου τῶν | περὶ Ἀννίβου | πράξεων δ̄.

OHNE BUCHZAHL.

2 (III 99, 1) POLYB. III 20: οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προσεπεικυνίας αὐτοῖς ἤδη τῆς α. 218
 25 τῶν Ζακυνθίων ἀλώσεως οὐ μὰ Δία περὶ τοῦ πολέμου τότε διαβούλιον ἤγον,
 καθάπερ ἔνιοι τῶν συγγραφέων φασί, προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς εἰς ἑκάτερα
 ῥηθέντας λόγους, πάντων ἀτοπώτατον πρᾶγμα ποιοῦντες. (2) πῶς γὰρ οἶόν τ' ἦν
 Ῥωμαίους τοὺς ἐναντιοὶ πρότερον ἐπηγγελκότας πόλεμον Καρχηδονίοις, ἐὰν ἐπι-
 βαίνοσι τῆς Ζακυνθίων χώρας, τούτους κατὰ κράτος ἐαλκονίως αὐτῆς τῆς πόλεως
 30 τότε βουλεύεσθαι συνελθόντας πότερα πολεμητέον ἢ τοῦναντίον. (3) πῶς δὲ καὶ
 τίνα τρόπον ἅμα μὲν τὴν στυγνότητα τοῦ συνεδρίου παρειαγόουσι θαυμάσιον, ἅμα

13—14 καὶ τῶν Καρχηδον[ίων] ἐπιπλ[εόντων] κατὰ Fuhr (s. W² 510) 15 ἐπὶ
 τ[ὸν] στόλον· οἱ Fuhr ἐπὶ τὰς τριῖς? Bi ουνη Zweifelnd W² συμ W¹
 16 κευ. W κευα Bi [στρατη]γούς Bi γου. W 18 οἱ δὲ Ῥω[μαῖοι] καλῶς νική-
 σ[αντες] W 19 κώπα[ις]? W ὡσάμ[ενοι]? W 20 χέ[ρσος]? W 22 besitzer-
 vermerk auf verso, von anderer hand noch ptolemaeischer zeit (Wilcken)
 31 θαυμασίαν?

δὲ τοὺς υἱοὺς ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν ἄγειν φασὶ τοὺς πατέρας εἰς τὸ συνέδριον, οὓς μετέχοντας τῶν διαβουλίων οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων οὐδενὶ προέσθαι τῶν ἀπορορήτων οὐδέν. (4) ὧν οὐτ' εἰκὸς οὔτε ἀληθές ἐστι τὸ παράπαν οὐδέν, εἰ μὴ νῆ Δία πρὸς τοῖς ἄλλοις ἢ τύχῃ καὶ τοῦτο προσέειπε Ῥωμαῖοις, τὸ φρονεῖν αὐτοὺς εὐθέως ἐκ
 5 γενετῆς. (5) (T 3). (6) Ῥωμαῖοι δέ, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγονότος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, παραχρῆμα πρεσβευτὰς ἐλόμενοι κατὰ σπουδὴν ἐξαπέ-
 στειλαν εἰς τὴν Καρχηδόνα, δύο προτείνοντες αὐτοῖς (8) ἡ γὰρ τὸν στρατηγὸν Ἀννίβαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνέδρους ἐκδότους διδόναι Ῥωμαῖοις ἐπέταττον ἢ
 προήγγελλον τὸν πόλεμον.

10

177. CHAIREAS.

T

1 (III 99) POLYB. III 20, 5: s. 176 T 3.

178. EUMACHOS VON NEAPEL.

F

15

ΠΕΡΙ ΑΝΝΙΒΑΝ ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

B

1 (III 102, 1) ATHEN. XII 37 p. 577 A: Εὐμαχος δὲ ὁ Νεαπολίτης
 ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περὶ Ἀννίβαν Ἱστοριῶν Ἱερώνυμόν φησι τὸν τυραννή-
 σαντα Συρακοσίων ἀγαγέσθαι γυναῖκα τῶν ἐπ' οἰκήματος προεστηκυῶν
 20 Πειθῶ ὄνομα καὶ ἀποδεῖξαι βασιλίδα.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

2 (2) PHLEGON Mir. 18 (257 F 36): Εὐμαχος δέ φησιν ἐν Περι-
 γήσει Καρχηδόνιους περιταφρεύοντας τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν εὐρεῖν θρύσσοντας
 δύο σκελετοὺς ἐν σοροῖς κειμένους, ὧν τοῦ μὲν εἰκοσιτέσσαρας εἶναι πῆχεις
 25 τὴν σύνθεσιν, τοῦ δὲ ἐτέρου εἰκοσιτρεῖς.

179. XENOPHON.

T

1 (III 101) DIOG. LAERT. II 59: γεγόνاسι δὲ Ξενοφῶντες ἑπτά·
 τέταρτος ἱστορίαν Ἀννιβαϊκὴν γεγραφώς.

80

F

ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΝΙΒΑΙΚΗ.

2 προέσθαι Reiske προσ— Pol 6 ἀδικήματος C (aus III 8, 1) 8 συνεργοὺς
 Hultsch ἐπέταττον Hultsch ἐπαίτεον A ἐπέτεον B ἐπαιτήτεον N ἀπήιτουν CDE
 19 <μίαν> τῶν Kaibel

180. UNBESTIMMBARE HANNIBALHISTORIKER.

F

1 (—) POLYB. III 6, 1: ἔνιοι δὲ τῶν συγγεγραφότων τὰς κατ' a. 219/8
 Ἀννίβαν πράξεις, βουλόμενοι τὰς αἰτίας ἡμῖν ὑποδεικνύναι δι' ἃς Ῥωμαῖοι
 6 καὶ Καρχηδονίοις ὁ προειρημένος ἐνέστη πόλεμος, πρώτην μὲν ἀποφαίνουσι
 τὴν Ζακάνθης πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίων, (2) δευτέραν δὲ τὴν διάβασιν
 αὐτῶν παρὰ τὰς συνθήκας τοῦ προσαγορευομένου παρὰ τοῖς ἔγχωρίοις
 Ἰβήρος ποταμοῦ. (3) ἐγὼ δὲ ταύτας ἀρχὰς μὲν εἶναι τοῦ πολέμου φήσαιμ' ἂν,
 αἰτίας γε μὴν οὐδαμῶς ἂν συγχωρήσαιμι. (30, 3) διόπερ εἰ μὲν τις τὴν
 10 Ζακάνθης ἀπώλειαν αἰτίαν τίθῃσι τοῦ πολέμου, συγχωρητέον ἀδίκως ἐξηνηροχέαι
 τὸν πόλεμον Καρχηδονίους κατὰ τε τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀντατίου συνθήκας, καθ' ἃς ἔδει
 τοῖς ἐκατέρωθεν συμμάχοις τὴν ὕψ' ἐκατέρωθεν ὑπάρχειν ἀσφάλειαν, κατὰ τε τὰς ἐπ'
 Ἀσδρούβου, καθ' ἃς οὐκ ἔδει διαβαίνειν τὸν Ἰβήρα ποταμὸν ἐπὶ πολέμῳ Καρχη-
 15 δονίους. (4) εἰ δὲ τὴν Σαρδόνοος ἀφαίρεσιν καὶ τὰ σὺν ταύτῃ χρήματα, πάντως
 ὁμολογητέον ἐβλόγως πεπολεμηκέναι τὸν κατ' Ἀννίβαν πόλεμον τοὺς Καρχηδονίους·
 καιρῶι γὰρ πιεσθέντες ἡμύνοντο σὺν καιρῶι τοὺς βλάψαντας.

2 (—) — III 47, 6: ἔνιοι δὲ τῶν γεγραφότων περὶ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης (Hanni- a. 218
 bals Alpenübergang), βουλόμενοι τοὺς ἀναγνώσκοντας ἐκπλήττειν τῇ περὶ τῶν προ-
 ειρημένων τόπων παραδοξολογίᾳ, λανθάνουσιν ἐμπύπτοντες εἰς δύο τὰ πάσης ἱστορίας
 20 ἄλλοτριώτατα· καὶ γὰρ ψευδολογεῖν καὶ μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς ἀναγκάζονται.
 (7) ἅμα μὲν γὰρ τὸν Ἀννίβαν ἀμυμητόν τινα παρεισάγοντες στρατηγὸν καὶ τόλμη-
 καὶ προνοίᾳ, τοῦτον ὁμολογουμένως ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον· (8) ἅμα
 δὲ καταστροφὴν οὐ δυνάμενοι λαμβάνειν οὐδ' ἔξοδον τοῦ ψεύδους, θεοὺς καὶ θεῶν
 25 παῖδας εἰς πραγματικὴν ἱστορίαν παρεισάγουσιν. (9) ὑποθέμενοι γὰρ τὰς ἐρυμνότητας
 καὶ τραχύτητας τῶν Ἀλπεινῶν ὄρων τοιαύτας ὥστε μὴ οἶον ἵππους καὶ στρατιό-
 πεδα, σὺν δὲ τοῦτοις ἐλέφαντας, ἀλλὰ μὴδὲ πεζοὺς εὐζώνους εὐχερῶς ἂν διελθεῖν,
 ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ξημίον τοιαύτην τινὰ περὶ τοὺς τόπους ὑπογράφαντες ἡμῖν ὥστ',
 εἰ μὴ θεὸς ἢ τις ἥρως ἀπαντήσας τοῖς περὶ τὸν Ἀννίβαν ὑπέδειξε τὰς ὁδοὺς,
 30 ἐξαπορήσαντας ἂν καταφθαρεῖν πάντας, ὁμολογουμένως ἐκ τούτων εἰς ἐκάτερον
 τῶν προειρημένων ἀμαρτημάτων ἐμπύπτονσι. (48) πρῶτον μὲν γὰρ ἂν τίς φανεῖη
 στρατηγὸς ἀλογιστότερος Ἀννίβου καὶ σκαιότερος ἡγεμὼν, (2) ὅς τοσοῦτον ἡγούμενος
 δυνάμεων καὶ τὰς μεγίστας ἐλπίδας ἔχων ἐν τοῦτοις τοῦ κατορθώσιν τοῖς ὅλοις,
 οὔτε τὰς ὁδοὺς οὔτε τόπους, ὥς οὗτοι φασιν, οὔτε ποῦ πορεύεται τὸ παρόν
 οὔτε πρὸς τίνας ἐγίνωσκε, (3) τὸ δὲ πέρας, οὐδ' εἰ καθόλου [τοῦναντίον] δυνατοῖς
 35 ἐπιβάλλεται πράγμασιν; (4) ἀλλ' ὅπερ οἱ τοῖς ὅλοις ἐπταικότες καὶ κατὰ πάντα
 τρόπον ἐξαποροῦντες οὐχ ὑπομένουσιν, ὥστ' εἰς ἀπρονοήτους καθίεναι τόπους μετὰ
 δυνάμει, τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβαι τῷ τὰς μεγίστας ἐλπίδας ἀκραιούσιν

5 πόλεμος ἐνέστη C π. ἀνέστη DE ὑπέστη π. M συνέστη π. Wunderer
 πρώτην R^s πρῶτον AM 10 ἀπώλειαν (καὶ τὴν τοῦ Ἰβήρος ποταμοῦ διάβασιν)
 αἰτίας Hesselbarth; Faltin 11 λουτατίου ARN 12 ἀφ' ἐκατέρωθεν Ursinus
 13 ἀσδρούβαν N 16 πιεσθέντες Reiske πεισθέντες Pol 25 καὶ τραχ. om CDE
 27 τινὰ Casaubonus ā Pol 30 ἂν τις A(R) τίς ἂν Reiske 33 ποῖ Naber
 34 οὐδ' εἰ καθόλου [τοῦναντίον] Bekker οὐτι ADE οὐ τοι BC οὐ τοῖς κατὰ λόγον
 τοῦναντίον δ' ἀδυνάτοις Anon Reg

ἔχοντι περὶ τῶν καθ' αὐτὸν πραγμάτων. (5) ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς ἐρημίας, ἔτι δ' ἐρηνότητος καὶ δυσχωρίας τῶν τόπων ἐκδήλον ποιεῖ τὸ ψεῦδος αὐτῶν· (6) οὐχ ἱστορήσαντες γὰρ διτι συμβαίνει τοὺς Κελτοὺς τοὺς παρὰ τὸν Ῥοδανὸν ποταμὸν οἰκοῦντας οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δις πρὸ τῆς Ἀννίβου παρουσίας, οὐδὲ μὴν
 5 πάλαι προσφάτως δέ, μεγάλους στρατοπέδοις ὑπερβάντας τὰς Ἀλπεις παρατετάχθαι μὲν Ῥωμαίοις συνηγωνίσθαι δὲ Κελτοῖς τοῖς ἰὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία κατοικοῦσι
 (7) πρὸς δὲ τοῦτοις οὐκ εἰδότες διτι πλείστον ἀνθρώπων φύλον κατ' αὐτὰς οἰκεῖν συμβαίνει τὰς Ἀλπεις . . . ἦρω τινὰ φασιν ἐπιφανέντα συνυποδείξαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῖς.
 (8) ἐξ ὧν εἰκότως ἐμπλῖτουν εἰς τὸ παραπλήσιον τοῖς τραγωιδιογράφοις

10 **3 (—) POLYB. VII 7:** διτι τινὲς τῶν λογογράφων τῶν ὑπὲρ τῆς a. 215/4
 καταστροφῆς τοῦ Ἰερωνύμου γεγραφότων πολὺν τινα πεποιήνται λόγον καὶ πολλήν τινα διατέθεινται τερατείαν, ἐξηγούμενοι μὲν τὰ πρὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς γενόμενα σημεῖα καὶ τὰς ἀτυχίας τὰς Συρακοσίων, (2) τραγωιδούντες δὲ τὴν ὁμότητα τῶν τρόπων καὶ τὴν ἀσέβειαν τῶν πράξεων, ἐπὶ
 15 δὲ πᾶσι τὸ παράλογον καὶ τὸ δεινὸν τῶν περὶ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ συμβάντων, ὥστε μήτε Φάλαριν μήτ' Ἀπολλόδωρον μήτ' ἄλλον μηδένα γεγονέναι τύραννον ἐκείνου πικρότερον. (3) καί(τοι) παῖς παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, εἴτα μῆνας οὐ πλείω τριῶν καὶ δέκα βιώσας μετέλλαξεν τὸν βίον. (4) κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἕνα μὲν τινα καὶ δεύτερον ἐστρεβλώσθαι καὶ τινὰς τῶν φίλων
 20 καὶ τῶν ἄλλων Συρακοσίων ἀπεκτάνθαι δυνατόν, ὑπερβολὴν δὲ γεγονέναι παρανομίας καὶ παρηλλαγμένην ἀσέβειαν οὐκ εἰκός. (5) καὶ τῷ μὲν τρόπῳ διαφερόντως εἰκαδὸν αὐτὸν γεγονέναι καὶ παράνομον φατέον, οὐ μὴν εἷς γε σύγκρισιν ἀκτέον οὐδενὶ τῶν προειρημένων τυράννων. (6) ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις, ἐπειδὴν ὑποθέσεις εὐπεριλήπτους ὑποστήσωνται καὶ στενὰς,
 25 πτωχεύοντες πραγμάτων ἀναγκάζεσθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν καὶ περὶ τῶν μηδὲ μνήμης ἀξίων πολλοὺς τινὰς διατίθισθαι λόγους.

4 (—) — IX 24, 8: τούτου δὲ τάνδρὸς (sc. Ἀννίβα τοῦ Μονομάχου ἐπικαλουμένον) εἶναι φασιν ἔργα καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν εἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ὁμότητος, οὐχ ἦντον δὲ καὶ τῶν περιστάσεων.

30 **5 (—) — X 2:** διτι μέλλοντες ἱστορεῖν τὰ πραχθέντα Ποπλίῳ κατὰ τὴν a. 211
 Ἰβηρίαν, συλλήβδην δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸν βίον ἐπιτελεσθείσας αὐτῷ πράξεις, ἀναγκαῖον ἡγούμεθα τὸ προεπιστῆσαι τοὺς ἀκοῦοντας ἐπὶ τὴν αἰρεσιν καὶ φύσιν τάνδρός. (5) οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες αὐτὸν ἐπιτυχῇ τινα καὶ τὸ πλείον αἰεὶ παραλόγως καὶ ταῦτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισ-
 35 ἀγουσι, (6) νομίζοντες ὥς ἂν εἰ θειοτέρους εἶναι καὶ θανααστοτέρους τοὺς τοιοῦτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἐκάστοις πραττόντων
 (8) ἐμοὶ δὲ δοκεῖ Πόπλιος Λυκούργῳ παραπλησίασθ' ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. (9) οὔτε γὰρ Λυκούργον ἡγήτεον δεισιδαιμονοῦντα καὶ πάντα προσέχοντα τῇ Πενθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε Πόπλιον ἐξ ἐννεπνίων
 40 ὁρμώμενον καὶ κληδόνων τηλικαύτην περιποιῆσαι τῇ πατρίδι δυναστείαν· ἀλλ'
 (12) ἐνεργαζόμενος αἰεὶ δόξαν τοῖς πολλοῖς ὥς μετὰ τινος θείας ἐπιπνοίας ποιού-

13 αὐτοῖς 'Syracusanis scilicet . . . prodit epitomatoris manum' Hultsch
 αὐτῆς Reiske αὐτῷ Schweighäuser 15 τῶν δεινῶν Suid 17 καίτοι Valesius
 καὶ Pol 18 καὶ δέκα P ἢ δώδεκα Suid βιώσας P ζήσας Suid βασιλεύσας Reiske

μενος τὰς ἐπιβολάς, εὐθαρσέστερους καὶ προθυμότερους κατεσκεύαζε τοὺς ὑποτα-
τομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. (Scipios überlegungen vor
dem angriff auf Neukarthago 7, 1—9, 1). τούτοις δὲ τοῖς ἐκλογισμοῖς ὁμολο-
γοῦντες οἱ συγγραφεῖς, ὅταν ἐπὶ τὸ τέλος ἔλθωσι τῆς πράξεως, οὐκ οἶδ'
5 ὅπως οὐκ εἰς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν τούτου πρόνοιαν, εἰς δὲ τοὺς θεοὺς καὶ
τὴν τύχην ἀναφέρουσι τὸ γεγονὸς κατόρθωμα, καὶ τὰτα χωρὶς τῶν εἰκότων
καὶ τῆς τῶν συμβεβιωκότων μαρτυρίας καὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Φίλιππον
αὐτοῦ τοῦ Πομπλίου σαφῶς ἐκτεθεικότος (282) ὅτι τούτοις τοῖς ἐκλογισμοῖς χρη-
σάμενος καθόλου τε τοῖς ἐν Ἰβηρίαι πράγμασιν ἐπιβάλοιτο καὶ κατὰ μέρος
10 τῇ τῆς Καρχηδόνας πολιορκίαι. (11, 4) ὁ δὲ περίβολος τῆς πόλεως οὐ
πλείω εἴκοσι σταδίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον· καίτοι γ' οὐκ ἄγνοῶ διότι πολλοῖς
εἴρηται τετταράκοντα· τὸ δ' ἐστὶ ψεῦδος

181. HANNIBAL.

a. 189/8

〈ΠΡΟΣ ΡΟΔΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ〉

15 1 CORNEL. NEPOS Hann. 13, 2: *atque hic tantus vir tantisque bellis districtus
nonnihil temporis tribuit litteris. namque aliquot eius libri sunt, Graeco sermone
confecti; in iis ad Rhodios de Cn. Manlii Volsonis in Asia rebus gestis
(189—188 a. Chr.).*

— BATON VON SINOPE.

a. 215—214

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΩΝΙΜΟΥ ΤΥΡΑΝΝΙΑΟΣ.

20

s. III u. Persien.

17 *iis* R *his* rell C M Manlii om R Volsonis u Volonis ABPR
Valonis M

1) GESCHICHTE DER JAHRHUNDERTE II—I BIS AUF AUGUSTUS.

182. IASON VON KYRENE.

a. 167/6 —
161/0?

T

1 (Script. Alex. M. p. 161) Π ΜΑCCΑΒ. 2, 19: τὰ δὲ κατὰ τὸν
Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον καὶ τοὺς τούτου ἀδελφοὺς καὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ
μεγίστου καθαρισμὸν (164) καὶ τὸν τοῦ βαμοῦ ἐγκαινισμὸν, (20) ἔτι τε
τοὺς πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ (175—164) καὶ τὸν τούτου υἱὸν Εὐπά-
τορα (164—162) πολέμους (21) καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας
10 τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν, ὥς τὴν ὅλην χώραν
ὀλίγους ὄντας λεηλατεῖν καὶ τὰ βάρβαρα πλήθῃ διώκειν (22) καὶ τὸ
περιβόητον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι καὶ τὴν πόλιν
ἐλευθερώσαι καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, τοῦ
Κυρίου μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἴλεω γενομένου αὐτοῖς, (23) ὑπὸ Ἰάσωνος
15 τοῦ Κυρηναίου δεδηλωμένα διὰ πέντε βιβλίων, πειρασόμεθα δι' ἐνὸς συντά-
γματος ἐπιτεμεῖν. (24) συνορῶντες γὰρ τὸ χύμα τῶν ἀριθμῶν καὶ τὴν
οὐσαν δυσχέρειαν τοῖς θέλουσιν εἰσκυκλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασιν
διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕλης, (25) ἐφροντίσαμεν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώ-
σκεῖν ψυχαγωγίαν, τοῖς δὲ φιλοφρονοῦσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν
20 ἐδοκίμειν, πᾶσιν δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέλειαν. (28) τὸ μὲν
διακριβοῦν περὶ ἐκάστων τῶι συγγραφῇ παραχωρήσαντες, τὸ δὲ ἐπιπορεύ-
εσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς ἀτονοῦντες (30) τὸ μὲν ἐμβα-
τεῦειν καὶ περίπατον ποιεῖσθαι λόγῳ καὶ πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς κατὰ
μέρος τῶι τῆς ἱστορίας ἀρχιγενέτηι καθήκει· (31) τὸ δὲ σύντομον τῆς
25 λέξεως μεταδιώκειν καὶ τὸ ἐξεργαστικὸν τῆς πραγματίας παραιτεῖσθαι
τῶι τὴν μετάφρασιν ποιουμένῳ συγχωρητέον.

F

ΤΑ ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΝ ΤΟΝ ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΝ (?) $\overline{A}-\overline{E}$.

183. CAECILIUS VON KALEAKTE.

(a. 140—71

T

1 Suid. s. Καικίλιος· Σικελιώτης Καλακτῖνος (Καλάκτη δὲ πόλις Σικελίας)·
 ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος † καὶ ἕως Ἀδριανοῦ καὶ †
 5 ἀπὸ δούλων, ὡς τινες ἱστορήκασιν. καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ
 δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· Κατὰ Φρυγῶν δύο· (ἔστι δὲ κατὰ στοιχείων
 ἀποδείξεις τοῦ εἰρησθαι πᾶσαν λέξιν)· Καλλιρρημοσύνης (ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ
 στοιχείων)· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος· Τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος
 τοῦ Ἀσιανοῦ· Περί τοῦ χαρακτήρος τῶν δέκα ῥητόρων· Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ
 10 Ἀισχίνου· Περί Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ ποῖοι νόθοι· Περί τῶν
 καθ' ἱστορίαν ἢ παρ' ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορι· καὶ ἄλλα πλείστα.

2 a) — s. Ἐρμαγόρας· . . . ἐπαίδευσεν δὲ οὗτος μετὰ Καικίλιου ἐν Ῥώμῃ
 ἐπὶ Καίσαρος Ἀγρούστου. b) — s. Τιμαγένης· . . ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ || ἐπὶ
 15 τε αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ' αὐτόν, || ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ Ἀγρούστου καὶ μετέπειτα
 αἶμα Καικίλιου.

3 DION. HAL. πρ. Πομπ. Γερμ. 3, 20: ἐμοὶ μέντοι καὶ τῷ φιλότιμῳ Καικίλιῳ.

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΟΥΛΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ.

1 (ΠΙ 330, 1) ATHEN. VI 104 p. 272 F: οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς
 20 ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ ἡ δευτέρα τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο. πολλὰ
 δὲ αὐταὶ ἐγένοντο, καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν μυριάδας.
 (σύγγραμμα δὲ ἐκδέδωκε περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων
 Καικίλιος ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς Ἀκτῆς). καὶ Σπάρτακος δὲ ὁ
 μονομάχος ἐκ Καπύης πόλεως Ἰταλικῆς ἀποδρὰς κατὰ τὰ Μιθριδατικά
 25 πολὺν πλῆθος ἀποστήσας οἰκετῶν — ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης, Θρακὶς γένος —
 κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ ὀλίγον, πολλῶν δούλων καθ' ἑκάστην
 ἡμέραν συρρέοντων ὡς αὐτόν· καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Αἰκίνιον
 Κράσσον παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἀν' ἰδρῶτα τοῖς ἡμεδαποῖς παρεσχέκει,
 ὡς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὐνους.

30

ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

2 (2) ATHEN. XI 15 p. 466 A: Καικίλιος δὲ ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς
 Ἀκτῆς ἐν τῷ Περὶ Ἱστορίας Ἀγαθοκλέα φησὶ τὸν τύραννον ἐκπώματα

3 κεκίλιος A Καλακτῖνος· Καλάκτη Holste (F 1; 2) Καλαντιανός· Κάλαν-
 τις Suid (vgl. 175 F 4) 4—5 <ἦν δὲ> καὶ ἀπὸ δ. mit eingedrungener randnotiz
 ἕως Ἀδριανοῦ? 6—7 κατὰ Φρυγῶν β· ἀποδείξεις τοῦ εἰρησθαι (εὐρέσθαι Nitzsch)
 π. λ. κ. (ἔστι δὲ κατὰ στοιχείων) Eudok [ἔστι — καλλιρρημοσύνης] ἔτι δὲ Ἐκλογὴ πτλ.
 ο. [ἔστι — στοιχείων] Kuester κατὰ Φρ. β· <titel des lexikons> ἔστι δὲ — λέξιν <τοῖς
 ῥήτορι?> Καλλιρρημοσύνης <buchzahl>, ἔστι — στοιχείων ο. ä. Brzoska Κατὰ Φρυ-
 γῶν — Καλλιρρημοσύνης * (buchzahl) Ofenloch 12 κεκίλιον A 14—15 Πομ-
 πηίου — Καικίλιῳ s. 88 T 1 15 κεκίλιῳ Suid 22 δὲ Kaibel τε A
 24 Μιθριδατικά Casaubonus μίθρια ἀττικά A 25 τὸ γένος C

χρυσᾶ ἐπιδεικνύντα τοῖς ἐταίροις φάσκειν, ἔξ ὧν ἐκεράμευσε κατεσλευα-
κέναι ταῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ ΙΣΤΟΡΙАН Η ΠΑΡ ΙΣΤΟΡΙАН
ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ ΤΟΙΣ ΡΗΤΟΡΣΙ.

5

184. METRODOROS VON SKEPSIS.

a. 97 ff. ?

T

1 DIOG. LAERT. V 84: οὗτος (sc. Δημήτριος Σκήψιος) καὶ Μητρό-
δωρον προεβίβασε τὸν πολίτην.

2 STRABON XIII 1, 55: ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως καὶ ὁ Δημήτριός ἐστιν
10 ... καὶ μετὰ τοῦτον Μητρόδωρος, ἀνὴρ ἐκ τοῦ φιλοσόφου μεταβελικῶς
ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον καὶ ῥήτορεύων τὸ πλεόν ἐν τοῖς συγγράμμασιν.
ἐχρήσατο δὲ φράσεώς τινι χαρακτηρὶ καὶνῶι καὶ κατεπλήξατο πολλούς, διὰ
δὲ τὴν δόξαν ἐν Χαλκηδόνι γάμου λαμπροῦ πένης ὧν ἔτυχε καὶ ἐχρημάτιζε
Χαλκηδόnius. Μιθριδάτην δὲ θεραπεύσας τὸν Εὐπάτορα συναπῆρεν εἰς
15 τὸν Πόντον ἐκείνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ἐτιμήθη διαφερόντως, ταχθεὶς
ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν τῶι κριθέντι ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπὶ
τὸν βασιλέα. οὐ μέντοι διηνύχνησεν, ἀλλ' ἐμπεσὼν εἰς ἔχθραν ἀδικωτέρων
ἀνθρώπων ἀπέστη τοῦ βασιλέως κατὰ τὴν πρὸς Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον
πρεσβείαν· ὁ δ' ἄκοντα ἀνέπειψεν αὐτὸν τῶι Εὐπάτορι, φεύγοντι ἤδη
20 τὴν προγονικὴν. κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν κατέστρεψε τὸν βίον, εἴθ' ὑπὸ τοῦ
βασιλέως εἴθ' ὑπὸ νόσου· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρω.

3 PLUTARCH. Lucull. 22, 1—5: Τιγράνης δὲ Μιθριδάτην πρότερον
μὲν οὐδὲ ἰδεῖν ἤξιώσεν οὐδὲ προσεῖπεν οἰκεῖον ἄνδρα βασιλείας ἐκπεπιτωκότα
τηλικαύτης, ἀλλ' ἀτίμως καὶ ὑπερηφάνως ἀπωτάτω περιεῖδεν αὐτὸν τρόπον
25 τινὰ φρουρούμενον ἐν χωρίοις ἐλώδεσι καὶ νοσεροῖς· τότε δὲ (nach ab-
weisung von Lucullus' auslieferungsforderung a. 71/0) σὺν τιμῇ καὶ
φιλοφροσύνῃ μετεπέμψατο αὐτόν. καὶ δὴ λόγων [εἰς τὰ βασίλεια] γενο-
μένων ἀπορρήτων τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐθεράπευον ὑποψίας ἐπὶ κακῶι
τῶν φίλων εἰς ἐκείνους τὰς αἰτίας τρέποντες. ὧν ἦν καὶ Μητρόδωρος ὁ
30 Σκήψιος, ἀνὴρ εἰπεῖν οὐκ ἀηδὴς καὶ πολυμαθής, ἀκμῇ δὲ φιλίας τοσαύτη
χρησάμενος, ὥστε πατὴρ προσαγορεύεσθαι τοῦ βασιλέως. τοῦτον, ὡς ἔοικεν,
ὁ Τιγράνης πεμφθέντα πρεσβευτὴν ὑπὸ τοῦ Μιθριδάτου πρὸς αὐτὸν δεο-
μένου βοηθεῖν ἐπὶ Ῥωμαίους ἤρετο· σὺ δ' αὐτός, ὦ Μητρόδωρε, τί μοι

11 [ἐν τοῖς σ.] Blass 12 κατέπληξε dett κατέπληξε τοὺς π. Corais 16 καὶ
ἐπὶ F ἀφ' ἧς Cas(aubonus) ἐφ' ἧς Str ἀναβολὴ Cas βουλὴ Str 19 ἄκων?
19—20 e paterno regno fugienti Guar 27 [αὐτόν] Lindskog [εἰς τὰ β.]
o. αὐτόν εἰς τὰ β.· καὶ δὴ λ. γ. Solanus

περὶ τούτων παραινεῖς; κακῆϊνος, εἴτε πρὸς τὸ Τιγράνου συμφέρον εἴτε
 Μιθριδάτην σώζεσθαι μὴ βουλόμενος, ὥς μὲν πρεσβευτῆς ἐφη κελεύειν,
 ὥς δὲ σύμβουλος ἀπαγορεύειν. ταῦτ' ἐξήνεγκεν ὁ Τιγράνης τῷ Μιθριδάτῃ
 καὶ κατεῖπεν ὥς οὐδὲν ἐργασομένῳ τὸν Μητροδωρον ἀνήμεστον· ὁ δ'
 5 εὐθὺς ἀνήρητο. καὶ μετάνοια τὸν Τιγράνην εἶχεν, οὐ παντελῶς ὄντα
 τῷ Μητροδώρῳ τῆς συμφορᾶς αἴτιον, ἀλλὰ ῥοπήν τινα τῷ πρὸς αὐτὸν
 ἔχθρῃ τοῦ Μιθριδάτου προσθέντα· πάλαι γὰρ ὑποῦλως εἶχε πρὸς τὸν
 ἄνδρα, καὶ τοῦτ' ἐφωράθη τῶν ἀπορρήτων αὐτοῦ γραμμάτων ἀλόντων,
 ἐν οἷς ἦν καὶ Μητροδωρον ἀπολέσθαι διατεταγμένον. ἔθαψεν οὖν ὁ
 10 Τιγράνης λαμπρῶς τὸ σῶμα μηδεμιᾶς πολυτελείας φρεσάμενος εἰς νεκρὸν
 ὃν ζῶντα προῦδωκεν.

4 a) CICERO De or. I 45: *audivi enim* (sc. Crassus) *summos homines, cum*
quaestor ex Macedonia venissem Athenas (vor 107 a. Chr.), *florente Academia, ut*
temporibus illis ferebatur, cum eam Charmadas et Clitomachus et Aeschines obtine-
 15 *bant; erat etiam Metrodorus, qui cum illis una ipsum illum Carneadem diligentius*
audierat, hominem omnium in dicendo, ut ferebant, acerrimum et copiosissimum.
 b) — II 365: *sed tamen audivi, ut heri dicebam, et Athenis cum essem, doctissimos*
viros et in Asia istum ipsum Sepsium Metrodorum (T 5) c) — III 75:
 20 *quaestor in Asia cum essem, aequalem fere meum ex Academia rhetorem nactus,*
Metrodorum illum, de cuius memoria commemoravit Antonius (T 5); *et inde de-*
cens Athenis

5 a) — — II 360: *vidi enim ego* (sc. Antonius a. 103/2?) *summos homines*
et divina prope memoria, Athenis Charmadam, in Asia, quem vivere hodie (a. 91)
aiunt, Sepsium Metrodorum, quorum uterque tamquam litteris in cera, sic se
 25 *aeibat imaginibus in eis locis, quos haberet, quae meminisse vellet, perscribere.*
 b) — Tusc. I 59: *quanta* (sc. memoria fuerit) *nuper Charmadas; quanta, qui*
modo fuit, Sepsius Metrodorus. c) PLIN. NH VII 89: *ars postremo eius rei*
facta et inventa est a Simonide melico, consummata a Metrodoro Sepsio, ut
 nihil non *isdem verbis redderet auditum.* QUINTILIAN. Inst. X 6, 4; XI 2, 22, 26.

30 6 a) PLIN. NH XXXIV 34: *Metrodorus Sepsius, cui cognomen*
a Romani nominis odio inditum est (F 12). b) OVID. ex. P. IV 14,
 37—40: *non loca, sed mores scriptis vexavit amaris Sepsius Ausonios,*
actaque Roma rea est: falsa tamen passa est aequa convicia mente,
obfuit auctori nec fera lingua suo.

35 7 a) PLIN. NH I 3: . . . *situus, gentes . . . ex . . . Theopompo*
 (§ 57; 98) *Metrodoro Sepsio* (§ 122 = F 8), *Callicrate* (—) *Tima-*
gene (§ 132) b) — I 7: *ex . . . Xenagora* (§ 208), *Metrodoro Sepsio*
 (§ 89 = T 5 c), *Anticlidae* (§ 193), *Critodemo* (§ 193). c) — I 28: . . .
medicinae ex animalibus . . . ex . . . Aristotele (§ 54; 74) *Metrodoro*
 40 *Sepsio* (§ 78 = F 11), *Hicetida medico* (§ 83) d) — I 34: *ex*

14 ferebatur m ferebat M ferebant L
 romanis B

30 sui VR

31 a om VR

... *externis Democrito* (—), *Metrodoro Scepsio* (§ 34 = F 12), *Menaechmo qui de toreutice scripsit*.

8 a) PLIN. NH I 4: *ex* . . . *Metrodoro* (—), *Cleobulo* (—), *Posidonio* (—). b) — I 5: *ex* . . . *Alexandro Polyhistore* (—), *Metrodoro* (§ 136 = F 9), *Posidonio qui περιπλουν* (—) . . . c) — I 6: *ex* . . . *Amometo* (§ 55), *Metrodoro* (—), *Posidonio* (§ 57). d) — I 37: *ex* . . . *Zenothemi* (§ 34), *Metrodoro* (F 13—15) *Sotaco* (§ 35) . . .

F

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΙΓΡΑΝΗΝ.

 $\bar{A}$

10

(F 7; 10? 11? 18?)

1 (III 204, 1) SCHOL. APOLL. RHOD. IV 131: *Μητροδόωρος δὲ ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνῃν τὸν θερμώδοντα Ἀράξην φησὶ λέγεσθαι*. s. F 7.

ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ (?).

 $\bar{A}$

15

2 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. IV 834: *περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνεται, ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν θερμαίνεσθαι, ὡς φησὶ καὶ Μητροδόωρος ἐν πρώτῳ Περὶ ἱστορίας (?)*. Θεόφραστος ἐν *Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν* (IV) φησὶ τὸν βρόμον τὸν ἀπὸ τῶν ²⁰ *Αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως ᾧ σταδίων· περὶ Ταυρομένιον γοῦν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον*.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ $\bar{A}$.

3 (13) ATHEN. IX 45 p. 391 D: *καὶ Μητροδόωρος δ' ἐν τῷ Περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἀλλοσκεσθαι τοὺς σκῶπας*.

25

4 (—) SCHOL. NIKAND. Ther. 613: *καὶ Μητροδόωρος ἐν τῷ Περὶ συνηθείας ἀρχαιότατον εἶναι φησὶ φυτόν τὴν μυρτίκην καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τῇ τοῦ Διὸς πομπῇ ἐστεφανῶσθαι μυρτίκῃ καὶ παρὰ Μήδοις τοὺς μάγους*.

5 (12) STRABON XVI 4, 16: *γίνονται* (sc. *am arabischen méerbusen*) *δέ, φησὶ* (sc. *Ἀρτεμίδωρος V*), *καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι καὶ κῆβοι, λέοντος μὲν* ³⁰ *πρόσωπον ἔχοντες τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι . . . κροκοῦντας δ' ἐστὶ μῆγμα λύκου καὶ κυνός, ὡς φησὶν οὗτος*. ἃ δ' ὁ Σκῆψιος λέγει *Μητροδόωρος ἐν τῷ Περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις ἔοικε καὶ οὗ φροντιστέον αὐτῶν*. καὶ *δρακόντων δ' εἶρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλέφαντας καὶ ταύρους* ³⁵ *χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ* (Onesikritos 134 F 16; Megasthenes u. F 10) *μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται* (Hypsikrates 190 F 9).

18 *ἱστορίας καὶ Θ. ἐν I. Υ. καὶ φησὶ L* *Περὶ ἱστορίας: 'titulus vereor ne mancus vel corruptus sit' CMueller* *Περὶ ἱστορίας? Keil* *Περὶ (παραδόξου) ο. (Τιγράνου) ἱστορίας?* 20 *ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια fp καὶ εἶναι ἕως ἐνὸς σταδίου L* 29 *κῆποι C κῆτοι F mg¹* 36 *πόα Tschucke ποῖα Str*

ΠΕΡΙ ΑΛΕΙΠΤΙΚΗΣ.

 $\overline{B}$

6 (14) ATHEN. XII 77 p. 552 CD: Μητρόδωρος δ' ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ
Περὶ Ἀλειπτικῆς Ἰαπωνάκτα τὸν ποιητὴν οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα, ἀλλὰ
5 καὶ λεπτόν, ἀκρότονον δ' οὕτως ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κενὴν λήκνυθον βάλλειν
μέγιστόν τι διάστημα, τῶν ἐλαφρῶν σωμάτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ἄερα τέμνειν
οὐκ ἐχόντων βιαίαν τὴν φορὰν.

Ohne Buchtitel.

7 (4) STRABON XI 5, 1: (188 F 4) ἄλλοι δέ, ὧν καὶ ὁ Σκήψιος
10 Μητρόδωρος καὶ Ἰψικράτης (190 F 3), οὐδὲ αὐτοὶ ἄπειροι τῶν τόπων
γεγονότες, Γαργαρεῦσαι δόμους αὐτὰς (sc. τὰς Ἀμαζόνας) οἰκεῖν φασιν
ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις ταῖς πρὸς ἄρκιον τῶν Κανκασίων ὄρων, ἃ καλεῖται
Κεραύνια.

8 (8) PLIN. NH III 122: *pudet a Graecis Italiae rationem mutuari:*
15 *Metrodorus tamen Scepsius dicit, quoniam circa fontem (sc. Padi) arbor*
multa sit picea, quales Gallice vocentur padi, hoc nomen accepisse,
Ligurum quidem lingua amnem ipsum Bodincum vocari, quod significet
fundo carentem. cui argumento adest oppidum iuxta Industria vetusto
nomine Bodincomagum, ubi praecipua altitudo incipit. s. F 13.

20 9 (7) — — V 136: *Chios libera, quam Aethaliam Ephorus (70*
F 165) prisco nomine appellat, Metrodorus et Cleobulus (VI) Chiam a
Chione nympa, aliqui a nive, et Macrim et Pityusam.

10 (6) — — VIII 36: *Megasthenes (III) scribit in India ser-*
pentes in tantam magnitudinem adolescere, ut solidos hauriant cervos
25 *taurosque; Metrodorus circa Rhyndacum amnem in Ponto supervolantes*
ut quamvis alte perniciterque alites haustu raptas absorbeant.

11 (5) — — XXVIII 78: *quocumque autem alio menstruo si*
nudatae segetem ambient, urucas et vermiculos scarabaeosque ac noxia
alia decidere. Metrodorus Scepsius in Cappadocia inventum prodit ob
30 *multitudinem cantharidum: ire ergo per media arva relectis super clunes*
vestibus.

12 (9) — — XXXIV 34: *signa quoque Tuscanica per terras dis-*
persa quin in Etruria factitata sint non est dubium. deorum tantum
putarem ea fuisse, ni Metrodorus Scepsius, cui cognonem a Romani

17 *Bodincum* edd *bodicum* A *bodingum* cett 18 *industriā* AFE
19 *bodincomagum* A (CJL V p. 845) *bodingomagus* cett 22 *macrim* A *macrum*,
— *in* cett 25 *shyndacum* F¹ || *indicum* R¹ 26 [ut] Sillig *haustu raptas* F² E²
haustus rapta cett *haustu ut abreptas* (R²) Jan ut *h. r.* Detlefsen 27 *quoque* R
28 *verrucae* R¹ 33 *quin* Detlefsen *quae* Pl *quae* (quin) Urlichs *sint* B om cett
34 *ni* BO enim RV ut a *sui* VR *a* om VR *romanis* B

nominis odio inditum est, propter M M statuarum Volsinios expugnatos obiceret.

13 (—) PLIN. NH XXXVII 33: *Philemon* (V) *fossile esse* (sc. *electrum*) *et in Scythia erui duobus locis* (34) *Demonstratus* (IV) *lyncurium id vocat et fieri ex urina lyncum bestiarum alios id dicere langurium et esse in Italia bestias languros. Zenothemis* (V) *langas vocat easdem et circa Padum iis vitam adsignat. Sudines* (VI) *arborem, quae gignat in Liguria, vocari lynca. in eadem sententia et Metrodorus fuit.* (35) *Sotacus* (VI) *credidit in Britannia petris effluere,* 10 *quas electridas vocavit. Pytheas* (V) *Guionibus, Germaniae genti, accoli aestuarium oceani Metuonidis nomine spatio stadiorum sex milium; ab hoc diei navigatione abesse insulam Abalum; illo per ver fluctibus advehi et esse concreti maris purgamentum; incolas pro ligno ad ignem uti eo proximisque Teutonis vendere.* (36) *huic et Timaeus* (III) *credidit, sed* 15 *insulam Basiliam vocavit. Philemon*

14 (11) — — XXXVII 61: *Metrodorus Scepsius in eadem Germaniae Balisia insula nasci* (sc. *adamantem*), *in qua et succinum, solus, quod equidem legerim, dicit et praefert Arabicis. quod esse falsum quis dubitet?*

20 15 (—) — — XXXVII 178: *Paneros qualis sit a Metrodoro non dicitur; sed carmen Timaridis reginae in eam dicatum Veneri non inelegans ponit, ex quo intellegitur adiutam fecunditatem. hanc quidam paneraston vocant. Ponticarum plura sunt genera: est stellata nunc sanguineis nunc auratis guttis, quae inter sacras habetur; alia pro stellis* 25 *eiusdem coloris lineas habet; alia montium convalliumque effigies.*

16 (7 a) SCHOL. LACTANT. STAT. Theb. III 479: *Branchus Thesalus fuit, dilectus Apollini, ut Hyacinthus, quem acriter interfectum dolens sepulcro et templo sacravit. illinc Branchiades Apollo dicitur. † hoc Zoamachon opinione Metrodori Periegetici condidit ab Aethiopia* 30 *usque in Libyam tria opinata templa.*

1 CXXX R 4 demonstratus Ld demon— cett 5 lyncurium Jan
lyncuria cū La lyneum F luncu B 6 languros B —rios a —rias L longoros F
8 vocari lynca B om cett 9 patris a arbores L 10 electrinas La guionib, B
gutonibus cett Inguaeonibus Riese Teutonibus Muellenhoff accoli B —is L
11 oceani Gelenius —no a ab oceani (—no) cett metuonidis Fhd (B fehlt)
—des a meconomon L 12 nabalum Fh om a 15 balisiam L basiliam BFdh
Baltiam Caesarius 17 Germania (a) Plin Germania et Gelenius Balisia:
balista Pl Basilia Harduin in Baltia Gelenius 21 veneri dh venire, venere,
inveniri cett 23 paneraston Sillig pan(s)ebaston Pl 28 illinc M illic, ille cett
29 hic LP zoamacon L zomachon P^b lomachon P^a per(h)igetici ML
p(h)i(li)getici P^ab

17 (10) a) SCHOL. LYKOPHR. AL. 697: Ὅσσα ὄρος Ἰταλίας μέγιστον, ὡς φησι Μητροδόωρος. b) Tzetz. ebd.: Κίμη καὶ Ὅσσα ὄρη Ἰταλίας μέγιστα, ὡς φησι Μητροδόωρος.

Zweifelhaftes.

18 (3) STEPH. BYZ. s. Ὑπανίς· ποταμός καὶ πόλις μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Πολυίστωρ (III) φησὶν ὅτι ὁ Ὑπανίς διχῇ σχιζόμενος τὸ μὲν ἐν μέρος εἰς τὴν Μαιώτιν λίμνην βάλλει, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν Πόντον. Μητροδόωρος δ' ἐν δ καὶ κοήνην τινὰ πικρὰν εἰς αὐτὸν ἐγχεῖσθαι καὶ ἄποτον ποιεῖν τὸν ποταμόν.

185. L. LICINIUS LUCULLUS.

a. 91—88

T

1 (III 297) PLUTARCH. Lukull. 1, 4: ὁ δὲ Λεύκολλος ἵσχυρο καὶ λέγειν ἱκανῶς ἑκατέραν γλῶτταν, ὥστε καὶ Σύλλας τὰς αὐτοῦ πράξεις ἀναγράφων ἐκείνῳ προσεφώνησεν ὡς συνταξομένῳ καὶ διαθήσοντι τὴν ἱστορίαν
15 ἄμεινον. (5) ἦν γὰρ οὐκ ἐπὶ τὴν χρεῖαν μόνην ἐμμελὲς αὐτοῦ καὶ πρόχειρος ὁ λόγος . . . ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμμελῆ ταύτην καὶ λεγομένην ἑλευθέριον ἐπὶ τῷ καλῷ προσεποιεῖτο παιδείαν ἔτι καὶ μειράκιον ὢν. (7) περὶ μὲν οὖν τῆς φιλολογίας αὐτοῦ . . . καὶ ταῦτα λέγεται· νέον ὄντα πρὸς Ὀρτήσιον τὸν δικολόγον καὶ Σισεννᾶν τὸν ἱστορικὸν ἐκ παιδιᾶς τινὸς εἰς
20 σπουδὴν προελθούσης ὁμολογῆσαι, προθεμένῳ ποιῆμα καὶ λόγον Ἑλληνικόν τε καὶ Ῥωμαϊκόν, εἰς ὃ τι ἂν λάγηι τούτων, τὸν Μαρκικὸν ἐντενεῖν πόλεμον. (8) καὶ πῶς ἔοικεν εἰς λόγον Ἑλληνικὸν ὃ κληρὸς ἀφικέσθαι· διασώζεται γὰρ Ἑλληνικὴ τις ἱστορία τοῦ Μαρκικοῦ πολέμου.

2 CIC. ad. Att. I 19, 10: *commentarium consulatus mei Graece compositum misi ad te. in quo si quid erit quod homini Attico minus Graecum eruditumque videatur, non dicam quod tibi, ut opinor, Panhormi Lucullus de suis historiis dixerat, se quo facilius illas probaret Romani hominis esse idcirco barbara quaedam et sόλοικα dispersisse.*

ΜΑΡΣΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

— ALEXANDROS VON EPHEOS.

a. 91—88

(BELLI MARSICI LIBRI)

s. V.

2—3 ὄρος Ἰτ. μέγιστον Joh Tzetz
21 ἐντενεῖν Bryan ἐντεμεῖν S ἐκτεμεῖν Y
Mus. Brit.

8 ἡρόδοτος V Ἡρόδοτος Meineke
26 Panhormi: pari modo cod. Add. 6793

186. (A. LICINIUS) ARCHIAS VON ANTIOCHEIA.

T

1 (—) CICERO Pro Archia poet. or. 19: *ergo illi alienum* (die griechischen städte den Homer), *quia poeta fuit, post mortem etiam expetunt; nos hunc vivum*
 5 *qui et voluntate et legibus noster est repudiamus, praesertim cum omne olim*
studium atque omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam
laudemque celebrandam? nam et Cimbricas res adulescens attigit et ipsi
illi C. Mario qui durior ad haec studia videbatur iucundus fuit. (20) *neque enim*
 10 *quisquam est tam aversus a Musis qui non mandari versibus aeternum suorum*
laborum praeconium facile patiatur. (21) *Mithridaticum vero bellum*
.... totum ab hoc expressum est, qui libri non modo L. Lucillum verum
etiam populi Romani nomen inlustrant. (23) *nam si quis minorem gloriae*
fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis, vehementer errat

2 (—) a) — 28: *nam quas res nos in consulatu nostro ... gessimus, attigit*
 15 *hic versibus atque inchoavit.* b) — ad. Att. I 16, 15 (a. 61): *epigrammatis*
tuis quae in Amaltheo posuisti contenti erimus, praesertim cum et Thyillus nos
reliquerit et Archias nihil de me scripserit. ac vereor ne, Lucullis quoniam
Graecum poema condidit, nunc ad Caecilianam fabulam spectet.

F

20 (KIMBRISCHER KRIEG. MITHRIDATISCHER KRIEG.)

187. HERAKLEIDES VON MAGNESIA.

a. 88—64?

T

1 (III 167*) DIOG. LAERT. V 94: *τρισκαιδέκατος* (sc. *Ἡρακλείδης*)
Μάγνης, Μιθριδατικά γεγραφώς.

25

F

MITHRIDATIKA.

187 a. AISOPOS.

T

1 (—) SUID. s. *Αἰσώπος*· *Μιθριδάτου ἀναγνώστης. ἔγραψε περὶ*
 30 *Ἑλένης* (folgt F 1) *ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.*

F

ΠΕΡΙ ΕΛΕΝΗΣ.

1 (—) SUID. s. *Αἰσώπος*· . . . *ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι*
Πᾶνα ἰχθῦν καλεῖσθαι κητώδη, (ὅμοιον τῷ Πανὶ κατὰ τὴν ὄψιν)· ἐν τούτῳ δὲ

29 *Μιθρ. ἀναγν. Suid Μιθρ. ἀναγν. σοφιστής Eudok οὐχ ὁ μυθοποιός Hes(ychios)*
 29—30 *ἔγραψε — ἐγκ. om Hes 33 — 919, 3 < > erg. aus Phot. bibl. 190 p. 153 b 22*
(Πτολεμαίου τοῦ Ἰφαιστίωνος Καινῆς Ἱστορίας τὸ ζ) 33 *ἐν ᾧ Suid ἐνθα Hes*
 33—34 *Πᾶνά φασιν Ptol(emaio)s 34 κητώδη Suid Ptol κητώδη Eud 34 — 919, 1 ἐν*
τούτῳ λέγει Ἀριστοτέλης λῖθον εὐρίσκεσθαι E

τὸν ἀστερίτην λίθον εὐρίσκεισθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. (τοῦτον δὴ τὸν λίθον εἶχεν Ἑλένη, γλυφὴν ἔχοντα αὐτὸν τὸν ἰχθῦν τὸν Πάνα, καὶ ταύτῃ ἐκέχρητο τῇ σφραγίδι.)

ΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

— . TEUKROS VON KYZIKOS.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ Α—Ε.

s. III.

188. THEOPHANES VON MYTILENE.

α. 66—64

T

¹⁰ 1 STRABON XIII 2, 3: ὕστερον δ' ἐγένετο (sc. ἐκ Λέσβου) χρόνοις πολλοῖς Διοφάνης ὁ ῥήτωρ, καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων καὶ Λεσβοκλῆς καὶ Κριναγόρας καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. οὗτος δὲ καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ὑπῆρξε καὶ Πομπηίῳ τῷ Μάγνῳι κατέστη φίλος μάλιστα διὰ τὴν ἀρετὴν <τ>αύτην καὶ πάσας συγκατάρθωσεν αὐτῷ τὰς πράξεις. ἀφ' ὧν τὴν τε
¹⁵ πατρίδα ἐκόσμησε τὰ μὲν δι' ἐκείνου (T 4), τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ (T 10), καὶ ἑαυτὸν πάντων Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν· υἱὸν τε ἀπέλιπε Μάρκον Πομπήιον, ὃν τῆς Ἀσίας ἐπίτροπον κατέστησέ ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός, καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων.

2 — XI 5, 1: Θεοφάνης . . . ὁ συστρατεύσας τῷ Πομπηίῳ καὶ γενό-
²⁰ μενος ἐν τοῖς Ἀλβανοῖς. s. F 4.

3 a) CIC. pro Arch. 24 (a. 62): *quid? noster hic Magnus . . . nonne Theophanem Mytilenaeum, scriptorem rerum suarum, in contione militum civitate donavit, et nostri illi fortes viri, sed rustici ac milites, dulcedine quadam gloriae commoti quasi participes eiusdem laudis magno*
²⁵ *illud clamore approbaverunt.* b) VALER. MAX. VIII 14, 3: *ne Pompeius quidem Magnus ab hoc affectu gloriae aversus, qui Theophanem Mitylenaeum, scriptorem — donavit, beneficium per se amplum accurata etiam et testata oratione prosecutus. quo effectum est ut ne quis dubitaret quin referret potius gratiam quam inchoaret.* c) SCRIPT. HIST.
³⁰ AUG. XXI 7, 3: *familiae vetustissimae (sc. Balbinus), ut ipse dicebat a Balbo Cornelio Theofane originem ducens, qui per Gnaeum Pompeium civitatem meruerat, cum esset suae patriae nobilissimus idemque historiae scriptor.*

4 a) PLUTARCH. Pomp. 42, 8: καὶ γὰρ εἰς Μιτυλήνην ἀφικόμενος (sc. ὁ Πομ-

14 ταύτην Corais αὐτὴν Str 16 πάντων τῶν D ἀπέδειξεν i vi(ων)ὸν
Meineke Μάρκον: IG XII 2, 237 31 <et a> Theofane Cichorius; doch s. T 6

πίλος α. 62) τὴν τε πόλιν ἡλευθέρωσε διὰ Θεοφάνη καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν πάτριον ἐνδεάσατο τῶν ποιητῶν, ὑπόθεσιν μίαν ἔχοντα τὰς ἐκείνου πράξεις. **b)** Vellei. Pat. II 18, 3: *Mytilenaeorum perfidia ... qui M.' Aquilium aliosque Mithridati vinctos tradiderunt, quibus libertas in unius Theophanis gratiam postea a Pompeio restituta est.*

5 a) Cic. ad Att. II 5, 1 (April 59): *cupio equidem Alexandream reliquamque Aegyptum visere qua re si quid Θεοφάνης tecum forte contulerit ne omnino repudiariis.* **b)** — II 17, 3 (Mai 59): *velim ex Theophane expiscere quoniam in me animo sit Arabarches.* **c)** PLUTARCH. Pomp. 49, 13: Τιμαγένης (88 F 9) δὲ καὶ ἄλλως τὸν Πτολεμαῖον (sc. τὸν Αὔλητὴν α. 58) οὐκ οὔσης ἀνάγκης ἀπελθεῖν φησι καὶ καταλιπεῖν Αἴγυπτον ὑπὸ Θεοφάνους πεισθέντα, πράττοντος Πομπηίου χρηματισμοῦς καὶ στρατηγίας κακῆς ὑπόθεσιν. (14) ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐχ οὕτως ἡ Θεοφάνους μοχθηρία πιθανόν, ὥς ἄπιστον ἡ Πομπηίου ποιεῖ φύσις, οὐκ ἔχουσα κακότηδες οὐδ' ἀνελεύθερον οὕτω τὸ φιλότιμον.

15 6 a) Cic. pro Balbo 57 (a. 56): *et adoptatio Theophani agitata est, per quam Cornelius nihil est praeterquam propinquorum suorum hereditates adsecutus.* **b)** — ad Att. VII 7, 6 (Decbr. 51): *placet igitur etiam me expulsus et agrum Campanum perisse et adoptatum patricium a plebeio, Gaditanum a Mytilenaeo, et Labieni divitiae et Mamurrae placent*

20 7 Cic. ad Att. V 11, 3 (Juli 51): *Pompeius mihi quoque videbatur ... in Hispaniam certe iturus. id ego minime probabam; qui quidem Theophani facile persuasi nihil esse melius quam illum nusquam discedere. ergo Graecus incumbet. valet autem auctoritas eius apud illum plurimum.*

8 a) Cic. ad Att. IX 1, 3 (März 49): *cedamus igitur et, ut boni cives simus, bellum Italiae terra marique inferamus et odia improborum rursus in nos quae iam extincta erant incendamus et Luccei consilia ac Theophani persequamur.*

b) CAES. BC III 18, 3—5: *Vibullius sedato tumultu, quem repentinus Caesaris adventus concitaverat, ... adhibito Libone et L. Lucceio et Theophane, quibus (cum) communicare de maximis rebus Pompeius consueverat, de mandatis 30 Caesaris agere instituit. quem ingressum in sermonem Pompeius interpellavit et loqui plura prohibuit. bello perfecto ab iis Caesar haec facta cognovit, qui sermoni interfuerunt.* **c)** PLUTARCH. Cic. 38, 4: ἐπαινοῦνται δὲ τινων Θεοφάνην τὸν Λέσβιον, ὃς ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τεκτόνων ἐπαρχος, ὥς εὖ παραμυθῆσαιτο Ῥόδους τὸν στόλον ἀποβαλόντας, 'ἡλίκον' εἶπεν (sc. Κικέρων) 'ἀγαθόν ἐστι

35 Ῥοαῖκόν ἔχειν ἐπαρχον'. **d)** — Pomp. 76, 6: ἐπαρχία μὲν οὖν οὐδεμία φθῆμιος ἐφαίνετο βουλευομένοις αὐτοῖς, τῶν δὲ βασιλειῶν αὐτὸς (sc. Πομπήιος) μὲν ἀπέφαινε τὴν Πάρθων ἱκανωτάτην οὖσαν ἐν τε τῷ παρόντι δέξασθαι καὶ περιβαλεῖν σφᾶς

(7) τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν εἰς Λιβύην καὶ Ἰόβαν ἔτρεπον τὴν γνώμην, Θεοφάνει δὲ τῷ Λεσβίῳ μανικὸν ἐδόκει τριῶν ἡμερῶν πλοῦν ἀπέχουσαν Αἴγυπτον ἀπολιπόντας καὶ

40 Πτολεμαῖον, ἡλικίαν μὲν ἀντίπαιδα, φιλίας δὲ καὶ χάριτος ὑπόχρεον πατριᾶς, Πάρθοις ὑποβαλεῖν ἑαυτόν, ἀπιστοτάτῳ γένει, ... (9) καὶ γυναῖκα νέαν οἴκου τοῦ Σικιπῶνος εἰς βαρβάρους κομίζειν τοῦτο μόνον, ὥς φασιν, ἀπέτρεψε τῆς ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ὁδοῦ Πομπήιον

3 M'. Ruhnken M. Vell 9 Alabarches Z 12 χρηματισμοῦ N 13 πεποίηκε πιθανόν MVL² πεποίηκεν NP ποιεῖ om LV (exp. M) 28—29 quibuscum Gronovius 34 ἐστι τὸ Y 35 φυλάξιμος GLV 39 ἀπολιπόντα Schaefer 42 ἀπέστρεψε GLZ

9 CIC. ad Att. XV 19, 1 (Juni 44): *Theophanes quid velit nescio. scripserat enim ad me. cui rescripsi ut potui. mihi autem scribit venire ad me se velle, ut et de suis rebus et quaedam quae ad me pertinerent.*

10 a) TACIT. A VI 18 (a. 33 p. Chr.): *etiam in Pompeiam Macrinam exilium statuitur . . . pater quoque illustis eques Romanus ac frater praetorius, cum damnatio instaret, se ipsi interfecere. datum erat crimini quod Theophanem Mytilenaeum proavum eorum Cn. Magnus inter intimos habuisset quodque defuncto Theophani caelestis honores Graeca adulatio tribuerat.* b) IG XII 2, 163 b: Θεῶι Διὶ [Ἐ]λε[υθε]ρίῳ φιλοπάτριδι Θεοφάνη, τῷ σωτήρι καὶ ἐδεργέται
10 καὶ κτίσται δευτέρῳ τῆς πατρίδος. c) EBD. 150: Γναῖοι Πομπήϊοι Τεροῖτα υἱῶι Θεοφάνη σωτήρι καὶ ἐδεργέται. d) MÜNZE V. MYTIL. (Head H N² 563): Θεὸς Θεοφάνης. Μυτιληναίων.

F

(TA ΠΕΡΙ ΠΟΜΠΗΙΟΝ?)

15 1 (III 314, 1) PLUTARCH. Pomp. 37, 1: ἐν δὲ τῷ Καινῷ φρουρίῳ (das Stratonike, eine der παλλακίδες des Mithridates, ἡ μέγιστον εἶχεν ἀξίωμα καὶ τὸ πολυχρυσότατον τῶν φρουρίων — in Kleinarmenien; s. F 7 — ἐφύλαττεν, dem Pompeius übergab) καὶ γράμμασιν ἀπορρήτοις ὁ Πομπήϊος ἐνέτυχε τοῦ Μιθριδάτου καὶ διήλθεν οὐκ ἀγῶως αὐτά, πολλὴν ἔχοντα τοῦ
20 ἥθους κατανόησιν. (2) ὑπομνήματα γὰρ ἦν, ἐξ ὧν ἐφωράθη φαρμάκοις ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν υἱὸν Ἀριαράθην ἀνηρηκῶς καὶ τὸν Σαρδιανὸν Ἀλκαῖον, ὅτι παρευδοκίμησεν αὐτὸν ἵππους ἀγωνιστὰς ἐλαύνων. (3) ἦσαν δὲ ἀναγεγραμμένα (καὶ) κρίσεις ἐνυπνίων, ὧν τὰ μὲν αὐτὸς ἐωράκει, τὰ δὲ ἔνιαι τῶν γυναικῶν, ἐπιστολαὶ τε Μονίμης πρὸς αὐτὸν ἀκόλαστοι καὶ πάλιν ἐκείνου πρὸς αὐτήν. (4) Θεοφάνης δὲ καὶ Ρουτιλίου λόγον εὐρεθῆναι φησι παροξυντικὸν ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Ἀσίᾳ
25 Ῥωμαίων. ὃ καλῶς εἰκάζουσιν οἱ πλείστοι κακοήθινμα τοῦ Θεοφάνους εἶναι, τάχα μὲν οὐδὲν αὐτῷ τὸν Ρουτίλιον ἐοικότα μισοῦντος, εἰκὸς δὲ καὶ διὰ Πομπήϊον, οὗ τὸν πατέρα παμπόνηρον ἀπέδειξεν ὁ Ρουτίλιος ἐν ταῖς
30 Ἱστορίαις (III).

2 (—) SCHOL. APOLL. RHOD. I 1126: Καλλίστρατος δὲ ἐν τῇ β Τῶν κατ' Ἡράκλειαν (III) περὶ Τιτίου φησίν· ὁ δὲ Τιτίας ἦρως ἐγχώριος, ὃν οἱ μὲν μυθεύουσι παῖδα Διός, οἱ δὲ πρεσβύτατον τῶν Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παιδῶν, δι' ὃν μάλιστα τὸ ἔθνος ἠῤῥηται καὶ προάγεται ἔτι εἰς
35 εὐδαιμονίαν. καὶ Προμαθίδας δὲ ἐν τοῖς Περὶ Ἡρακλείας (III) λέγει περὶ Τιτίου ὅστις ἦν καὶ Θεοφάνης. ἀπεθνήσκει δὲ ὑπὸ Μαριανδυνῶν.

3 (2) STRABON XI 2, 2: φέρεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν (sc. ὁ Τάναις), οὗ μὴν ὥς ἂν κατὰ διάμετρον ἀντίρρους τῷ Νείλῳ καθάπερ νομίζουσιν οἱ πολλοί, ἀλλὰ ἐωθινώτερος ἐκείνου, παραπλησίως ἐκείνῳ

20 ἐφ' ὧν N	23 <καὶ> Corais	24 μονίκης NZG	28 μισοῦντες NZ
32 τῶν f τῇ L τοῦ p	33 τὸν πρεσβύτατον Keil (Schol. II 780) πρεσβύτερον L f p		
35 προμαχίδας L f p	36 ὑπὸ Keil ἀπὸ L f		

τὰς ἀρχὰς ἀδήλους ἔχων. ἀλλὰ τοῦ μὲν πολὺ τὸ φανερόν . . . τοῦ δὲ Ταναΐδος τὰς μὲν ἐκβολὰς ἴσμεν . . . τοῦ δ' ὑπὲρ τῶν ἐκβολῶν ὀλίγον τὸ γινώριμόν ἐστι . . . ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας ταύτης οἱ μὲν ὑπέλαβον τὰς πηγὰς ἔχειν αὐτὸν ἐν τοῖς Κανκασίοις ὄρεσι, πολλὴν δ' ἐνεχθέντα ἐπὶ τὰς ἄρκτους
 5 εἴτ' ἀναστρέψαντα ἐκβάλλειν εἰς τὴν Μαιώτιν (τοῦτοίς δὲ ὁμοδοξεῖ καὶ Θεοφάνης ὁ Μιτυληναῖος)· οἱ δ' ἀπὸ τῶν ἄνω μερῶν τοῦ Ἰστρου φέρεσθαι· σημεῖον δὲ φέρουσιν οὐδὲν τῆς πόρρωθεν οὕτω ῥύσεως καὶ ἀπ' ἄλλων κλιμάτων, ὥσπερ οὐ δυνατόν ὄν καὶ ἐγγύθεν καὶ ἀπὸ τῶν ἄρκτων.

4 (3) STRABON XI 5, 1: ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας ὄρεσι καὶ α. 65
 10 τὰς Ἀμαζόνας οἰκεῖν φασι. Θεοφάνης μὲν οὖν ὁ συστρατεύσας τῷ Πομπηίῳ καὶ γενόμενος ἐν τοῖς Ἀλβανοῖς μεταξὺ τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν φησι Γήλας οἰκεῖν καὶ Αἰγῆας Σκύθας, καὶ ῥεῖν ἐνταῦθα τὸν Μερμάδαλιν ποταμὸν τούτων τε καὶ τῶν Ἀμαζόνων ἀνὰ μέσον. ἄλλοι δέ, ὡν καὶ ὁ Σκήψιος Μητροδόωρος (184 F 7) καὶ Ὑψικράτης (190 F 3), οὐδὲ
 15 αὐτοὶ ἄπειροί τῶν τόπων γεγονότες

5 (4) — XI 14, 4: (ἐπαρχία Armeniens) ἡ δὲ Χορζηνή καὶ Καμβυσηνή προσβορῶνται εἰς καὶ νιφόβολοι μάλιστα, συνάπτουσαι τοῖς Κανκασίοις ὄρεσι καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι, ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὁρῶν πολλάκις καὶ συνοδίας ὕλας [τῶν ὁρῶν] ἐν τῇ
 20 χιόνι καταπίνεσθαι, νιφετῶν γενομένων ἐπὶ πλεόν· ἔχειν δὲ καὶ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιούτους κινδύνους, παρεξαίροντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀναπνοῆς τε χάριν καὶ τοῦ διαμηνῦν τοῖς ἐπιούσιν, ὥστε βοηθείας τυγχάνειν [ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι]. ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πηγνυσθαι φασὶ κοίλας περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι (καὶ ζῶια δὲ ἐν αὐτῇ γεννᾶ-
 25 σθαι — καλεῖ δὲ σκώληκας Ἀπολλωνίδης [V], Θεοφάνης δὲ θρίπας —) καὶ τούτοις ἀπολαμβάνεσθαι χρηστὸν ὕδωρ, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι. (τὴν δὲ γένεσιν τῶν ζώων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἷαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετέλλοις φλογὸς καὶ τοῦ φεψάλου.)

30 6 (5) — XI 14, 11: μέγεθος δὲ τῆς χώρας (sc. τῆς Ἀρμενίας) Θεοφάνης ἀποδίδωσιν εὖρος μὲν σχοίνων ἑκατόν,

2 τοῦ Corais τὸ Str 4 πολλὴν C πολλῶι or (?) w 6 ἄνω φασὶ wz
 Corais 12 Γῆλαι Strab. XV 8, 1. Γέλαι Strab. XI 7, 1; Plut. Pomp. 35, 6. Γηλοί, Γῆλοι Dion. Per. 1019 (? Γηροί die meisten hss, Gerri und Gethae Avien); Euseb. PE VI 10 p. 275 D; Plin. NH VI 48 (A legis EDR vgl. Ptolem. VI 2, 5). Γηλεῖς Asin. Quadr. 97 F 5. s. RE VII 986. 12—13 μερμαδάλην C 17 καμβισινή D
 19 ὅλας om E [τῶν ὁρῶν] del g x y κατὰ τὰ ὄρη o z ἐμπόρων Corais 20 γενομένων Epit γιν— cett 22—23 [ἀνορ. καὶ σ.] Jac 24—29 καὶ — θρίπας und τὴν δὲ γένεσιν — φεψάλου: zusammengehörige, bei der einordnung zerrissene notiz 26 θρίπας Xylander θριπᾶς Str 26—27 περισχισθέντων E Epit περισχθέντων cett 29 φεψάλου E Epit πετάλ(λ)ου cett

μήκος δὲ διπλάσιον, τιθεὶς τὴν σχολὴν τετραράκοντα
σταδίων. πρὸς ὑπερβολὴν δ' εἴρηκεν· ἐγγυτέρω δ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας μήκος
μὲν θέσθαι τὸ ὑπ' ἐκείνου λεχθὲν (εὖρος), εὖρος δὲ τὸ ἥμισυ ἢ μικρῶι πλεῖον.

7 (6) STRABON XII 3, 28: (in den landschaften oberhalb Pharnakia a. 66
und Trapezunt, bei den Tibarenern, Chaldaeern und Kleinarmenien legte
Mithridates Eupator 75 kastelle an) τούτων δ' ἦν ἀξιολογώτατα ταῦτα·
Ὑδαρά καὶ Βασγοιδάριζα καὶ Σινορία, ἐπιπεφυκὸς τοῖς ὁρίοις τῆς μεγάλης
Ἀρμενίας χωρίον· διόπερ Θεοφάνης Σινορίαν παρωνόμασεν.

189. T. POMPONIUS ATTICUS.

a. 63

T

10 1 (III 297) CIC. ad Att. II 1, 1 (a. 60): *Kal. Junii eunti mihi
Antium . . . venit obviam tuus puer. is mihi litteras abs te et commen-
tarium consulatus mei Graece scriptum reddidit. in quo laetatus sum me
aliquanto ante de isdem rebus Graece item scriptum librum L. Cossinio
15 ad te perferendum dedisse; nam si ego tuum ante legissem, furatum me
abs te esse diceres. quamquam tua illa — legi enim libenter — horri-
dula mihi atque incompta visa sunt, sed tamen erant ornata hoc ipso
quod ornamenta neglexerant et, ut mulieres, ideo bene olere quia nihil
olebant videbantur. meus autem liber (235 T 2)*

20 2 CORNEL. NEP. Att. 18, 6: *est etiam unus liber Graece confectus
de consulatu Ciceronis.*

F

〈ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ ΥΠΛΕΤΙΑΣ?〉

190. HYPSEIKRATES VON AMISOS.

T

25 (F 3 p. 925, 2)

1 [LUKIAN.] Macrob. 22: Ὑψικράτης δὲ ὁ Ἀμισογνὸς συγγραφεὺς
διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος ἔτη δύο καὶ ἐνεήκοντα (sc. ἔζησεν).

F

30 Aus einem historischen Werk.
(F 9).

1 (III 493) JOSEPH. AJ XIV 139: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος Στράβων a. 48/7
(91 F 17) καὶ ἐν ἑτέροις πάλιν ἔξ Ὑψικράτους ὀνόματος λέγει οὕτως· «τὸ ν

3 (εὖρος) Groskurd 7 Σινορία: Σίνορα Plut. Pomp. 32, 15 (ὁ ἑώρα, ἰνώρα
hss) Σινόρηγα Appian. Mithr. 101. Σίνηδρα Ptolem. V 7, 2. Sinhorium Ammian.
Marc. XVI 7, 10 8 σινορίαν D 13 me Σ om Δ 20 unus om R

δὲ Μιθριδάτην ἐξελεῖν μόνον. κληθέντα δ' εἰς Ἀσκάλωνα Ἀντίπατρον ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς Ἰουδαίας ἐπιμελητὴν τρισχιλίους αὐτῷ στρατιώτας συμπαρασκευάσαι καὶ τοὺς ἄλλους δυνάστας προτρέψαι· κοινωνῆσαι δὲ τῆς στρα-
 5 τείας καὶ Ὑρκανὸν τὸν ἀρχιερέα.»

2 (—) STRABON VII 4, 6: τῆς δὲ Χερρονήσου πλὴν τῆς ὀρεινῆς τῆς ^{a. 47?}
 ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μέχρι Θεοδοσίας ἢ γε ἄλλη πεδιάς καὶ εὐγεῶς ἐστι πᾶσα,
 σίτοι δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχής· τριακοντάχουν ἀποδίδωσι διὰ τοῦ τυχόντος
 ὀρυκτοῦ σχιζομένη. φόρον τε ἐτέλουν ὀκτωκαίδεκα μυριάδας μεδίμνων
 10 Μιθριδάτῃ, τάλαντα δ' ἀργυρίου διακόσια σὺν τοῖς Ἀσιανοῖς χωρίοις τοῖς
 περὶ τὴν Σινδικήν· κἂν τοῖς πρόσθεν χρόνοις ἐντεῦθεν ἦν τὰ σιτοπομπεῖα
 τοῖς Ἑλλήσι, καθάπερ ἐκ τῆς λίμνης αἱ ταριχεῖαι· Λεύκωνα δὲ φασιν ἐκ
 τῆς Θεοδοσίας Ἀθηναίοις πέμψαι μυριάδας μεδίμνων διακοσίας καὶ δέκα.
 οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι καὶ Γεωργοὶ ἐκαλοῦντο ἰδίως διὰ τὸ τοὺς ὑπερκεκλιμένους
 15 νομάδας εἶναι, τρεφομένους κρέασιν ἄλλοις τε καὶ ἱππέοις, ἱππεῖω δὲ καὶ
 τυρῷ καὶ γάλακτι καὶ ὀξυγάλακτι (τοῦτο δὲ καὶ ὄψημά ἐστιν αὐτοῖς κατα-
 σκευασθέν πως)· διόπερ ὁ Ποιητὴς ἅπαντας εἶρηκε τοὺς ταύτῃ Γαλακτο-
 φάγους. οἱ μὲν οὖν νομάδες πολεμιστὰι μᾶλλον εἰσιν ἢ ληιστρικοί, πολε-
 μοῦσι δὲ ὑπὲρ τῶν φόρων. ἐπιτρέψαντες γὰρ ἔχειν τὴν γῆν τοῖς ἐθέλουσι
 20 γεωργεῖν ἀντὶ ταύτης ἀγαπῶσι φόρους λαμβάνοντες τοῖς συντεταγμένους
 μετρίους τινας οὐκ εἰς περιουσίαν, ἀλλ' εἰς τὰ ἐφήμερα καὶ τὰ ἀναγκαῖα
 τοῦ βίου· μὴ διδόντων δέ, αὐτοῖς πολεμοῦσιν. οὕτω δὲ καὶ δικαίους ἄμα
 καὶ ἀβίους ὁ Ποιητὴς εἶρηκε τοὺς αὐτοὺς τούτους ἄνδρας, ἐπεὶ τῶν γε φόρων
 ἀπεντακτομένων οὐδ' ἂν καθίσταντο εἰς πόλεμον. οὐκ ἀπεντακτοῦσι δ'
 25 οἱ δυνάμει πεποιθότες ὥστε ἢ ἀμύνασθαι ῥαϊδίως ἐπιόντας ἢ κωλύσαι τὴν
 ἔφοδον, καθάπερ Ἀσανδρον ποιῆσαι φησιν Ὑψικράτης,
 ἀποτειχίσαντα τὸν ἰσθμὸν τῆς Χερρονήσου τὸν πρὸς
 τῇ Μαιώτιδι, τριακοσίων ὄντα καὶ ἐξήκοντα σταδίων,
 ἐπιστήσαντα πύργους καὶ ἑκάστον στάδιον δέκα. οἱ δὲ
 30 Γεωργοὶ ταύτῃ μὲν ἡμερώτεροί τε ἄμα καὶ πολιτικώτεροι νομίζονται εἶναι,
 χρηματιστὰι δ' ὄντες καὶ θαλάττης ἀπτόμενοι ληιστηρίων οὐκ ἀπέχονται
 οὐδὲ τῶν τοιούτων ἀδικιῶν καὶ πλεονεξιῶν.

3 (—) — XI 5, 1: ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας ὄρεσι καὶ τὰς Ἀμαζόνας οἰκεῖν ^{a. 48/7?}
 φασι. Θεοφάνης μὲν οὖν (188 F 4) μεταξὺ τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν
 35 φησὶ Γήλας οἰκεῖν καὶ Λήγας Σκόθας, καὶ ῥεῖν ἐνταῦθα τὸν Μερμάδαλιν ποταμὸν

4—5 στρατείας Dindorf στρατιᾶς Jos	8 τριακοντάχουν Kramer τριᾶκοντα
γοῶν Str	13 διακοσίων ABC τῆ Epit
24—25 δ' οἱ n o δ' οὐ ABC δ' αὐ Tzschucke	19 φόρων Xylander ὄρων B ὀρών C
29 ἐπιστήσαντα edd —τι ABC —τ(α κα)ι?	28 τριᾶκοντα ὄντα καὶ ἑξ Gosselin
ἕνα Groskurd	καθ' ἕκαστα στάδια Corais δέκα:
35 μερμαδάλην C Μερμόδας p. 925, 17	

τούτων τε καὶ τῶν Ἀμαζόνων ἀνὰ μέσον. ἄλλοι δέ, ὧν καὶ ὁ Σκῆπτρος Μητροδόωρος (184 F 7) καὶ Ὑψικράτης, οὐδὲ αὐτοὶ ἄπειροι τῶν τόπων γεγονότες, Γαργαρεῶν ὁμόρους αὐτὰς οἰκεῖν φασιν ἐν ταῖς ὑπορειαῖς ταῖς πρὸς ἄρκτον τῶν Κανκασίων ὁρῶν, ἃ καλεῖται Κεραῖνια. τὸν μὲν ἄλλον χρόνον καθ' αὐτὰς αὐτοῦ-
 5 γούσας ἕκαστα, τὰ τε πρὸς ἄροτον καὶ φυτουργίαν καὶ τὰ πρὸς τὰς νομάς, καὶ μάλιστα τῶν ἵππων, τὰς δ' ἀλκιμωτάτας [τῶν ἵππων] κυνηγεταῖς πλεονάζειν καὶ τὰ πολέμια ἀσκεῖν· ἀπάσας δ' ἐπικεκαῶσθαι τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκ νηπίων, ὥστε εὐπετῶς χοῆσθαι τῷ βραχίονι πρὸς ἑκάστην χεῖραν, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις πρὸς ἀκοντισμόν. χοῆσθαι δὲ καὶ τόξοι καὶ σαγάρι καὶ πέλτηι, δορὰς δὲ θηρίων ποι-
 10 σθαι περὶ κρανά τε καὶ σκεπάσματα καὶ διαζώματα, δύο δὲ μῆνας ἐξαιρέτους ἔχειν τοῦ ἔαρος, καθ' οὗς ἀναβαίνουνσιν εἰς τὸ πλησίον ὄρος τὸ διορίζον αὐτάς τε καὶ τοὺς Γαργαρέας. ἀναβαίνουνσι δὲ κἀκεῖνοι κατὰ ἔθος τι παλαιόν, συνθῆσοντές τε καὶ συνεσόμενοι ταῖς γυναιξὶ τεκνοποιίας χάριν ἀφανῶς τε καὶ ἐν σκότει, ὁ τυχὼν τῇ τυχούσῃ, ἐγκύμονας δὲ ποιήσαντες ἀποπέμπουσιν. αἱ δ' ὅ τι μὲν ἂν θήλυ
 15 τέκωσι κατέχουσιν αὐταί, τὰ δὲ ἄρρενα κομίζουσιν ἐκεῖνοις ἐκτρέφειν· ὠκείωται δὲ ἕκαστος πρὸς ἕκαστον, νομίζων νῖδον διὰ τὴν ἀγροίαν.

(2) ὁ δὲ Μερμόδας, καταράττων ἀπὸ τῶν ὁρῶν διὰ τῆς τῶν Ἀμαζόνων καὶ τῆς Σαρακηνῆς καὶ ὅση μεταξὺ ἔρημος, εἰς τὴν Μαυρίαν ἐκδίδωσι.

τοὺς δὲ Γαργαρέας συναρᾶσθαι μὲν ἐκ Θεμισκύρας φασὶ ταῖς Ἀμαζόσιν εἰς
 20 τοῦσδε τοὺς τόπους, εἰτ' ἀποστάντας αὐτῶν πολεμεῖν μετὰ Θρακῶν καὶ Εὐβοέων τινῶν πλανηθέντων μέχρι δεῦρο πρὸς αὐτάς, ὕστερον δὲ καταλυσαμένους τὸν πρὸς αὐτάς πόλεμον ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι ποιήσασθαι συμβάσεις, ὥστε τέκνων συγκοινωνεῖν μόνον, ζῆν δὲ καθ' αὐτοὺς ἑκατέρους.

Aus philologisch-grammatischen Werken.

25 4 STEPH. BYZ. s. *Αἰθίοψ*. ὡς Κίλιξ. 'Αἰθίοπες, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται ἔσχατοι ἀνδρῶν' (Od. α 23). οὐ γὰρ ἀληθὴς ὁ Ὑψικράτους λόγος ὡς οὐδὲν εἰς ὅν λήγει παρ' Ὀμήρῳ εἰ μὴ τὸ καλαῖον (Π. Ψ 845). εἰσὶ δὲ καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ μέρος.

5 VIT. HOM. ROM. p. 31, 18 Wil: Ἡρακλείδης μὲν οὖν αὐτὸν (sc. Ὀμηρον) ἀποδείκνυσσι προεσβύτερον Ἡσιόδου, † ὑρανδρος (IV) δὲ καὶ Ὑψικράτης ὁ Ἀμισηνός
 30 ἡλικιώτην.

6 GELLIUS XVI 12, 5—6: *sed in libro quarto* (sc. Cloati Veri Verborum a Graecis tractorum) 'jaenerator' inquit 'appellatus est quasi γαινεράτωρ ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι ἐπὶ τὸ χρηστότερον, quoniam id genus hominum speciem ostentent humanitatis et commodi esse videantur inopibus nummos desiderantibus; idque
 35 dixisse ait Hypsicraten quempiam grammaticum, cuius libri sane nobiles sunt super his quae a Graecis accepta sunt. (ablehnung auf grund von Varro in libro tertio De sermone Latino).

7 VARRO De LL V 88: *cohors quae in villa, quod circa eum locum pecus cooreretur, tametsi cohortem in villa Ipsicrates dicit esse graece χοῖτον apud
 40 poetas diclam.*

8 ORION Etym. p. 68, 3: ἦπαρ Ὑψικράτης, ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ πάροδος τῆς τροφῆς.

6 [τ. λ.] Kramer ἐφ' ἵππων dett Guar 7 μασθόν D μαζόν dett 9 σαγά-
 ρει E 17 μορμόδας D μερμόδαλις p. 924, 35 27 καὶ om RV 29 Πύρανδρος
 Westermann

Zweifelhaftes.

9 STRABON XVII 3, 5: ὑπὲρ ταύτης (sc. τῆς Μαυρουσίας) δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἢ τῶν Ἑσπερίων καλουμένων Αἰθιοπίων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι καὶ ἐλέφαντας
5 καὶ τοὺς καλουμένους ῥίξεις, οἳ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφὴν, κατὰ δὲ τὴν δαίταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν εἰκόασι. δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι. τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πῶλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἰμάξαντας δὲ φεῖναι ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὴν ἰδῶσιν ἡμιμαγμένους, κτείνειν* ἐπανιδόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα
10 νεκροφαγεῖν. Βόγον δὲ τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς Ἑσπερίους Αἰθιοπας καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδοῖσι ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωρεῖν ὀκτώ, καὶ ἀσπαράγων δ' ἑμπερῇ μεγέθη.

10 FESTUS PAULI p. 8 M: *aurum dictum, quia praecipue custoditur; Graece enim ὠρεῖν custodire dicitur, unde et thesaurum. Hippocrates medicus de*
15 *nomine inventoris id dictum putat, quem vocitatum ait Aurion.*

11 DIOG. LAERT. VII 188: οὐδὲ παρὰ τοῖς Περί πινάκων γράψαι κατα-
κεχωρισμένην* μήτε γὰρ παρὰ Πολέμωνι μήτε παρ' Ὑφικράτει, ἀλλὰ μηδὲ παρ' Ἀντιγόνοι εἶναι.

191. EMPYLOS VON RHODOS.

a. 44

T

20

1 (III 327) PLUT. Brut. 2: ὁ δ' Ὑμπυλος, οὗ καὶ αὐτὸς (sc. Brutus) ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς καὶ οἱ φίλοι μέμνηται πολλάκις ὥς συμβιοῦντος αὐτῷ, ῥήτωρ ἦν καὶ καταλέλοιπε μικρὸν μὲν, οὐ φαῦλον δὲ σύγγραμμα περὶ τῆς Καίσαρος ἀναιρέσεως, ὃ Βροῦτος ἐπιγέγραπται.

25 2 QUINTILIAN. Inst. or. X 6, 4: *Cicero certe Graecorum Metrodorum Scepsium (184 T 5) et Empylum Rhodium nostrorumque Hortensium tradidit quae cogitaverant ad verbum in agendo rettulisse.*

F

ΒΡΟΥΤΟΣ (ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ).

—. POTAMON VON MITYLENE.

30

ΒΡΟΥΤΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

s. 147 T 1.

4 Ὑφικράτης Corais 12 χωρεῖν E χωροῦν cett 14 Hypsicrates Scaliger
medicus om T 17 Ξενοκράτει Koepke 23 ἦν Corais μὲν ἦν Pl

192. SOKRATES VON RHODOS.

B. 43—29?

F

ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

 $\overline{\Gamma}$

- 5 **1** (III 326) ATHEN. IV 29 p. 147 E—148 B: Σωκράτης δὲ ὁ Ῥόδιος a. 41/0
 ἐν τρίτῳ Ἐμφυλίου Πολέμου τὸ Κλεοπάτρας ἀναγράφων συμπόσιον τῆς
 τελευταίας Αἰγύπτου βασιλευσάσης, γημαμένης δ' Ἀντωνίῳ τῷ Ῥωμαίων
 στρατηγῷ [ἐν Κιλικίᾳ] φησὶν οὕτως· «ἀπαντήσασα τῷ Ἀντωνίῳ
 ἢ Κλεοπάτρα ἐν Κιλικίᾳ παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλικὸν
 10 συμπόσιον, ἐν ᾧ πάντα χρύσεια καὶ λιθοκόλλητα περιτ-
 τῶς ἐξεργασμένα ταῖς τέχναις. ἦσαν δέ» φησί «καὶ οἱ
 τοῖχοι ἀλουργέσι καὶ διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφρεσι.
 καὶ δώδεκα τρίκλινα διαστρώσασα ἐκάλεσε τὸν Ἀντώνιον
 μεθ' ᾧ ἐβούλετο ἡ Κλεοπάτρα. τοῦ δὲ τῇ πολυτελείᾳ
 15 τῆς ὀψεως ἐκπλαγέντος ὑπομειδιάσασα ταῦτ' ἔφη πάντα
 δωρεῖσθαι αὐτῷ, καὶ εἰς αὖριον παρεκάλει συνδειπνή-
 σαι πάλιν ἥκοντα μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων. ὅτε
 καὶ πολλῷ κρεῖττον διακοσμήσασα τὸ συμπόσιον ἐποίη-
 20 σεν φανῆναι τὰ πρῶτα μικρά· καὶ πάλιν καὶ ταῦτα ἐδω-
 ρήσατο. τῶν δ' ἡγεμόνων ἐφ' ἧ ἕκαστος κατέκειτο κλίνῃ
 καὶ τὰ κυλικεῖα καθὼς ταῖς στρώμασις ἐμεμέριστο ἐκάστω
 φέρειν ἐπέτρεψε. καὶ κατὰ τὴν ἄφοδον τοῖς μὲν ἐν ἀξιώ-
 μασι φορεῖα σὺν τοῖς κομίζουσιν, τοῖς πλείοσι δὲ καταρ-
 γύροις σκευαῖς κεκοσμημένους ἵππους, πᾶσι δὲ λαμπτή-
 25 ροφόρους παῖδας Αἰθίοπας παρέστησε. τῇ δὲ τετάρτῃ
 τῶν ἡμερῶν ταλαντιαίους εἰς ῥόδα μισθοὺς διέδωκε· καὶ
 κατεστρώθη ἐπὶ πηχναῖα βάθρη τὰ ἐδάφη τῶν ἀνδρῶν
 ἐμπεπετασμένων δικτύων τοῖς ἑλιξίν.»

OHNE BUCHZAHL.

- 30 **2** (III 326) ATHEN. IV 29 p. 148 BC: ἱστορεῖ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν a. 39/3
 Ἀντώνιον ἐν Ἀθήναις μετὰ ταῦτα διατρίψαντα περιόπτιον ὑπὲρ τὸ θέατρον
 κατασκευάσαντα σχεδίαν χλωρᾷ πεπυκασμένην ὕλῃ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν Βα-
 κχικῶν ἄντρων γίνεται, ταύτης τύμπανα καὶ παντοδαπὰ ἄλλ'

8 [ἐν Κιλικίᾳ] Wilamowitz 8—11 ἀπαντήσασα — τέχναις verkürzt
 11 τέχναις (ἦν)? 21 κυλικεῖα Casaubonus κυλίκια Ath 23 φορεῖα C φορεῖα A
 25 τρίτῃ? Kaibel 26 ταλαντιαίους s —ταίους A διέδωκε Meineke δέδωκε A
 27 πηχναῖα Toup πηχνα A ἀνδρῶν Casaubonus δένδρων A 28 ταῖς
 κάλυξιν Casaubonus δικτυωτοῖς ἑλιξίν? Kaibel 33 γίνεται, <καὶ>?

ἀθύρματα Διονυσιακὰ ἐξαρτήσαντα μετὰ τῶν φίλων ἐξ ἑωθινοῦ κατακλινό-
μενον μεθύσκεσθαι, λειτουργούντων αὐτῶι τῶν ἐξ Ἰταλίας μεταπεμφθέντων
ἀκροαμάτων, συνηθροισμένων ἐπὶ τὴν θέαν τῶν Πανελλήνων. «μετ-
βαινε δ' ἐνίοτε» φησὶν «καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν
5 τεγῶν λαμπάσι δαιδουχουμένης πάσης τῆς Ἀθηναίων
πόλεως, καὶ ἔκτοτε ἐκέλευσεν ἑαυτὸν Διόνυσον ἀνακη-
ρύττεσθαι κατὰ τὰς πόλεις ἀπάσας.»

193. ASINIUS POLLIO VON TRALLES.

a. 50—?

T

- 10 1 (—) SUID. s. Πωλίων ὁ Ἀσίνιος χρηματίας· Τραλλιανός· σοφιστής [καὶ
φιλόσοφος]. σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ Μεγάλου καὶ διαδεξάμενος
τὴν σχολὴν Τιμαγένους (88 T 4). ἔγραψεν Ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος (III).
[Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου· Ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους Γεωργικῶν
ἐν βιβλίοις β'. Πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων βιβλία ι']. Περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς
15 Ῥώμης πολέμου ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος.

F

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΠΟΛΕΜΟΥ.

194. BOETHOS VON TARSOS.

a. 42

T

- 20 1 (—) STRABON XIV 5, 14: (Augustus' lehrer Athenodoros ὁ Σάνδωνος) κατιών
τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς κατέλυσεν τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερο-
μένην ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοσκοπίας
ισχύσαντος τὸ πλέον. ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος, κατ' ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ
γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην ἔπος, καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ εὐχέρεια ἢ ἐπιπολάζουσα
25 παρὰ τοῖς Ταρσεῦσιν, ὥστ' ἀπαύστως σχεδιάζειν παρὰ χρήμα πρὸς τὴν δεδομένην
ὑπόθεσιν· καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὀποσχόμενος Ταρσεῦσι τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου
κατέστησε καὶ τὰ ἀναλώματα ἐπίστευσεν αὐτῶι. ἐφορᾶθη δὲ νοσφισάμενος τὰ τε
ἄλλα καὶ τοῦλαιον διακρουσάμενος δ' οὖν θεραπείαις τισὶ τὴν ὀργήν, οὐδὲν
ἤττον διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρον τὴν πόλιν μετὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου.
30 τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδορος, τέως μὲν ἐπεχειρεῖ λόγῳ μετάγειν
κἀκείνον καὶ τοὺς συστασιώτας· ὥς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως οὐδὲ μιᾶς . . . ἐξέβαλεν
αὐτούς, καταγνοὺς φυγὴν.

F

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΙΣ ΝΙΚΗΝ.

- 6 Διόνυσον C —σιον A 10 Ἀσσύριος A 10—11 [καὶ φιλόσοφος] Jac
(aus dem folg. artikel Πωλίων Ἀλεξανδρόεως, ὁ Οὐαλέριος χρηματίας, φιλόσοφος·
γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανῷ) 13—14 [Ἀπομνημονεύματα — ι'] Jonsius; sicher nur
für [Ἀπομν. — φιλοσόφου] 25 ἀπαιστώως Casaubonus ἀπαντοσχεδιάζειν Corais
26 ἀντὶ γυμνασιάρχου Tzschucke ἀντιγυμνασιάρχου Str

195. THEODOROS.

T

1 (—) SUID. s. Θεόδωρος· ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπὶ καὶ εἰς
Κλεοπάτραν δι' ἐπὶ.

F

ΕΙΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ.

196. (C.) JULIUS POLYAINOS VON SARDES.

a. 38

T

1 (III 522) SUID. s. Πολύαινος Σαρδιανός· σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τοῦ πρώτου
10 Καίσαρος Γαίου. Λόγους δικανικοὺς καὶ δικῶν ἦτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις·
Θριάμβον Παρθικοῦ βιβλία τρία· καὶ ἄλλα.

F

ΘΡΙΑΜΒΟΝ ΠΑΡΘΙΚΟΝ Α—Γ.

197. Q. DELLIIUS.

a. 36/5

F

1 (—) STRABÓN XI 13, 3: βασιλείον δ' αὐτῶν (sc. τῶν Ἀτροπατηνῶν) † θερυνόν
μὲν ἐν πεδίοις ἰδρυμένον Γάζακα ἐν φρουρίῳ ἐρυμνῶι Οὔερα †, ὅπερ Ἀντώνιος
ἐπολιόρηκε κατὰ τὴν ἐπὶ Παρθυαίου στρατείαν. διέχει δὲ τοῦτο τοῦ Ἀράξου
ποταμοῦ τοῦ ὁρίζοντος τὴν τε Ἀρμενίαν καὶ τὴν Ἀτροπατηνὴν σταδίους δισχιλίους
20 καὶ τετρακοσίους, ὥς φησιν Δέλλιος ὁ τοῦ Ἀντωνίου φίλος, συγγράψας τὴν ἐπὶ
Παρθυαίους αὐτοῦ στρατείαν, ἐν ἣι παρῇν καὶ αὐτὸς ἡγεμονίαν ἔχων.

Zweifelhaftes.

2 (—) PLUTARCH. Anton. 59, 6—8: πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων φίλων οἱ Κλεο-
πάτρας κόλακες ἐξέβαλον τὰς παρουσίας καὶ βοημολοχίας οὐχ ὑπομένοντας, ὧν καὶ
25 Μάρκος ἦν Σιλανός καὶ Δέλλιος ὁ ἱστορικός. οὗτος δὲ καὶ δεῖσθαι φησιν ἐπιβουλήν
ἐκ Κλεοπάτρας, Γλαύκου τοῦ ἱατροῦ φράσαντος αὐτῶι. προσέκρουσε δὲ Κλεοπάτραι
παρὰ δεῖπνον εἰπὼν, αὐτοῖς μὲν ὀξύνην ἐγγεῖσθαι, Σάρμεντον δὲ πίνειν ἐν Ῥώμῃ
Φαλερεῖνον.

198. OLYMPOS.

a. 30

F

1 (III 326) PLUTARCH. Anton. 82, 3—5: ἐκ δὲ λύπης ἅμα τοσαύτης
καὶ ὀδύνης — ἀνεφλέγημην γὰρ αὐτῇς (sc. Κλεοπάτρας) τὰ στέρνα τυπτομένης

3 ποιητικὸς AVE 11 παρθητικοῦ A παρθητικοῦ BVE — θριάμβους. παρ-
θητικά Eudok 17 Γάζακα Groskurd γάζα καὶ Str (χειμερινὸν δὲ) ἐν φρ. ἐ.
Groskurd δ' αὐτῶν (χειμερινὸν μὲν *), θερυνόν δὲ ἐν π. i. Γάζακα σὺν φρ. ἐ.
Οὔερα W Fabricius 20 Δέλλιος Casaubonus ἀδελφίος Str

καὶ ἡλκωτο — πυρετῶν ἐπιλαβόντων, ἡγάπησε τὴν πρόφασιν, ὡς ἀφεξο-
μένη τροφῆς διὰ τοῦτο καὶ παραλύσουσα τοῦ ζῆν ἀκωλύτως ἐαυτήν. ἦν
δ' ἰατρὸς αὐτῇ συνήθης Ὀλυμπος, ὃν φράσασα τάληθες ἐχρήτο συμβούλῳ
καὶ συνεργῶι τῆς καθαιρέσεως, ὡς αὐτὸς ὁ Ὀλυμπος εἴρηκεν, ἱστορίαν τινὰ
τῶν πραγμάτων τούτων ἐκδεδωκώς. ὑπονοήσας δὲ Καῖσαρ ἀπειλὰς μὲν
τινας αὐτῇ καὶ φόβους περὶ τῶν τέκνων προσέβαλλεν, οἷς ἐκείνη καθάπερ
μηχανήμασιν ὑπηρέειπετο καὶ παρεδίδου τὸ σῶμα θεραπεύειν καὶ τρέφειν
τοῖς χρήμιζουσιν.

— NIKOLAOS VON DAMASKOS.

BIOS ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

10

s. 90 F 125—130.

199. PTOLEMAIOS.

a. 37 (?)
4 a. Chr.

F

ΠΕΡΙ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

15

1 (—) AMMON. De vocab. diff. s. Ἰδουμαῖοι καὶ Ἰουδαῖοι διαφέρου-
σιν, ὡς φησι Πτολεμαῖοις ἐν πρώτῳ Περὶ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. Ἰουδαῖοι
μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἀρχῆς φνσικοί, Ἰδουμαῖοι δὲ τὸ μὲν ἀρχῆθεν οὐκ
Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ Φοίνικες καὶ Σύροι, κρατηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀνα-
20 γκασθέντες περιτέμνεσθαι καὶ συντελεῖν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα
ἡγεῖσθαι ἐκλήθησαν Ἰουδαῖοι.

1 καθείλκωτο G¹ 3 ὁ Ὀλυμπος L 4 ὁ om P 7 ὑπηρέειπετο Schaefer
ἔπε— Pl 20 ἔθος: ἔθνος? Schürer. s. Lukian. Tim. 4 εἰς ἔθος τι ἀρχαῖον
συντελῶν.

m) KAISERZEIT.

200. KRITON.

a. 101—107

T

1 (IV 373) STEPH. BYZ. s. Γετία· καὶ κητικῶς λέγεται
5 Γετικὸς, ἀφ' οὗ Κρίτωνος Γετικά'.

2 JOANN. LYD. De mag. II 28: Κρίτων παρὼν τῷ πολέμῳ (F 1).

3 GALEN. II. συνθ. φαρμ. I (XII 445 K): Κρίτωνι . . . κατὰ τὴν
αὐτοκρατορικὴν οἰκίαν ἰατρεύσαντι.

4 SUID. s. Ροῦθος Ἐφέσιος· ἰατρός, γεγονώς ἐπὶ Τραιανοῦ σὺν
10 Κρίτωνι.

F

ΓΕΤΙΚΑ.

1 (—) JOANN. LYD. De mag. II 28: <ἦν> (sc. Σκυθίαν) πρῶτος
ἑλὼν σὺν Δεκεβάλλῳ τῷ Γετῶν ἡγησαμένῳ, Τραιανὸς δὲ πολὺς πεντα-
15 κοσίας μυριάδας χρυσίου λιτρῶν, διπλασίας δὲ ἀργύρου, ἐκπωμάτων ἄνευ
καὶ σκευῶν τιμῆς ὅρον ἐκβεβηκότων, ἀγγελῶν τε καὶ ὀπλῶν, καὶ ἀνδρῶν
μαχιμωτάτων ὑπὲρ πεντήκοντα μυριάδας σὺν τοῖς ὀπλοῖς Ῥωμαίοις εἰσῆ-
γαγεν, ὥς ὁ Κρίτων παρὼν τῷ πολέμῳ δυσχρῆστατο.

2 (—) SCHOL. LUKIAN. p. 104, 19 Rabe: οἱ δὲ Γέται ἔθνος βάρ-
20 βαρον καὶ ἰσχυρόν, ὃ Ῥωμαίων κατεξαναστὰν καὶ μέχρι φόρου ἀπαγωγῆς
ταπεινῶσαν Ῥωμαίους ὑπὸ Τραιανοῦ ὕστερον οὕτως ἐξωλοθρεύθη Δεκεβάλλῳ
χρῶμενον βασιλεῖ, ὥστε τὸ πᾶν ἔθνος εἰς τεσσαράκοντα περιστῆναι ἄνδρας.
ὥς ἱστορεῖ Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς.

3 (2) SCHOL. COD. A STRAB. VII 3, 3 (POSEIDON. 87 F 105
25 p. 284, 4—7): τοὺς πιλοφόρους Γέτας, ὥς ἄλλοι τέ φασι καὶ Κρίτων ἐν τοῖς
Γετικοῖς.

4 (2) SUID. s. ἄρτι gl. 2: «ἔτι περαιομένοις καὶ ἀρτίως
ἀποβαίνουσιν ἐπιτίθεσθαι» Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

13 <ἦν> Fuss 14 τῷ Fuss τῶν O 15 διπλασίας Fuss δι[α]πλασίον O
18 ὥς ὁ Κρίτων Fuss ὥσα κρίτον aus ὥς ἀκρίτον O ὅσα κρίτων O² 25 καὶ
Kramer ἢ A

5 (2) SUID. s. βρωτιάς (= s. ἐνεμημένων). «καὶ τινων βρω-
 τίας ἐφροστώνων, τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλέα τοῖς
 ἐρύμασι νενεμημένων» Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς.

6 (1) — s. γεσοί. «οἱ Ῥωμαῖοι πῆξαντες τοὺς γεσοὺς
 5 καὶ τὰς περικεφαλαίας τούτοις ἐπιθέντες, φαντασίας
 παρέσχοντο τοῖς ἐκ διαστήματος ὡς μένοντες ἐπὶ τοῦ
 λόφου.» ἔστι δὲ ὄπλον. ὅτι ὁ γέσος ἐστὶν μακροκέντης [ῆ] κοντός.
 ὅτι Κρίτων ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς.

7 (2) — s. δεισιδαιμονία. ... καὶ Κρίτων ἐν τοῖς Γετικοῖς φησιν·
 10 «οἱ δὲ βασιλεῖς τῶν Γετῶν ἀπάτη καὶ γοητεία δεισιδαι-
 μονίαν καὶ ὁμόνοιαν ἐνεργασάμενοι αὐτοῖς μεγάλων ἤδη
 ἐφίενται.»

8 (2) — s. καθιστάμενος. πρὸς τὸ βέλτιον μετὰ γων. «ὁ δὲ Καῖσαρ
 εἰς τὴν Ἀσίαν ἦλθε, τὰ τῶν ἐπὶ γόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμα καθιστάμενος.»
 15 καὶ αὖθις· «πολεμοῦντί τε αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν καθε-
 σταμένῳ συγγενόμενος» φησὶ Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

—. PHLEGON VON TRALLES.

BIOΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ.

s. 257 F 35.

—. PHILON VON BYBLOS.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ.

s. III u. Phoenikien.

—. ASPASIOS VON BYBLOS.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

25 s. III u. Phoenikien.

—. ZENOBIOS.

ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΝ ΕΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ.

—. ORION.

ΕΙΓΩΜΙΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

3 Ἀττικοῖς A 4 γαισοὺς Küster 7—8 ὅτι ὁ — Γετικοῖς add A
 7 [ῆ] Jac μακρόθεν κεντοῦν Med 9 κρίττων A 15 <τὰ> περὶ Bernhardt

201. ARISTON VON PELLA.

T

1 s. F 2, 5.

F

5 1 (IV 328) EUSEB. HE IV 6, 1: καὶ ὅητα τῆς Ἰουδαίων ἀποστασίας αὐτῆς ^{a. 134/5}
 εἰς μέγα καὶ πολλὴν προελθούσης, Ροῦφος ἐπάρχων τῆς Ἰουδαίας, στρατιωτικῆς
 αὐτῶι συμμαχίας ὑπὸ βασιλέως πεμφθείσης, ταῖς ἀπονοαῖς αὐτῶν ἀφειδῶς χρώμενος
 ἐπεξήμε, μυριάδας ἀνδρώς ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ παίδων καὶ γυναικῶν διαφθείρων
 πολέμου τε νόμῳ τὰς χώρας αὐτῶν ἐξανδραποδιζόμενος. (2) ἐστρατήγει δὲ τότε
 10 Ἰουδαίων Βαρχωχεβας ὄνομα, ὃ δὴ ἀστέρα δηλοῖ, τὰ μὲν ἄλλα φονικὸς καὶ λη-
 στρικὸς τις ἀνὴρ, ἐπὶ δὲ τῇ προσηγορίᾳ, οἷα ἐπ' ἀνδραπόδων, ὥς δὴ ἐξ οὐρανοῦ
 φωστὴρ αὐτοῖς κατεληλυθὼς κακούμενοις τε ἐπιλάμψαι τερατευόμενος. (3) ἀκμά-
 σαντος δὲ τοῦ πολέμου ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου τῆς ἡγεμονίας κατὰ Βηθθηρα —
 15 πολίχνῃ τις ἦν ὀχυρωτάτῃ, τῶν Ἱεροσολύμων οὐ σφόδρα [πύρρῳ] διεστώσα — τῆς
 τε ἔξωθεν πολιορκίας χρονίου γενομένης λιμῶι τε καὶ δίψει τῶν νεωτεροποιῶν εἰς
 ἰσχυτὸν ὀλέθρου περιελαθόντων καὶ τοῦ τῆς ἀπονοίας αὐτοῖς αἰτίου τὴν ἀξίαν
 ἐκτίσαντος δίκην, τὸ πᾶν ἔθνος ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα γῆς πάμπαν
 ἐπιβαίνειν εἰργεται νόμου δόγματι καὶ διατάξεσιν Ἀδριανοῦ, ὥς ἂν μὴδ' ἐξ ἀπόπτου
 20 θεωροῖεν τὸ πατρίδιον ἔδαφος, ἐγκλευσασμένον· Ἀρίστον ὁ Πελλαῖος ἱστορεῖ. (4) οὕτω
 δὲ τῆς πόλεως εἰς ἐρημίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους παντελῇ τε φθορὰν τῶν πάλαι
 οἰκητόρων ἐλθούσης ἐξ ἀλλοφύλου τε γένους σινοικισθείσης, ἡ μετέπειτα συστάσα
 Ῥωμαικὴ πόλις τὴν ἐπωνυμίαν ἀμείψασα, εἰς τὴν τοῦ κρατοῦντος Αἰλίου Ἀδριανοῦ
 25 τιμὴν Αἰλλία προσαγορεύεται. καὶ δὴ τῆς αὐτόθι ἐκκλησίας ἐξ ἐθνῶν συγκροτηθείσης
 πρῶτος μετὰ τοὺς ἐκ περιτομῆς ἐπισκόπους τὴν τῶν ἐκείσε λειτουργίαν ἐγκειρί-
 ζεται Μάρκος.

Zweifelhaftes.

2 (V 2, 392) MOSES V. KHOREN Hist. Arm. II; 57 p. 174 Whiston: *Artasis*
mortem praeclare tradit Aristo Pellaeus. (2) *siquidem per ea tempora Iudaei*
ab Adriano rege Romano defecerunt et cum Rufo hipparcho conflixerunt, ductu
 30 *virī cuiusdam latronis, cui nomen erat Barchochebas, id est Stellae filius. qui*
quidem re erat facinorosus et homicida, sed nomine suo glorians, afflictis illis
et captivis servatorem se de caelo delapsus esse praedicabat. (3) *is bellum adeo*
accendit, ut Syriae ac Mesopotamiae incolae Persaeque omnes id respicientes
tributa solvere desisterent. namque audiverat etiam leprae morbum in Adrianum
 35 *invasisse, noster autem Artases super ea re nil movetur.* (4) *accidit autem,*
ut per id tempus Adrianus in Palaestinam veniret rebellesque in parvo oppido
prope Hierosolyma obsessos deleteret, qui ideo omnem Iudaeorum gentem a patrio
solo iussit pelli, quae ne procul quidem Hierosolyma esset spectatura; atque ipse
Hierosolymam a Vespasiano, Tito et ab se devastatam instauravit et ab nomine
 40 *suo Aeliam appellavit, cum ipse Adrianus Sol esset appellatus, atque ibi*
ethnicos locavit et Christianos, quorum episcopus erat Marcus.

8 <νῆ> μυριάδας? s. komm. 13 ἡγεμονίας ἀδριανοῦ A 18 *divinae*
legis Rufin vgl. *dei nutu, sicut profetae vaticinati sunt* Euseb. Hier. ol. 228, 2.
 προστάζει θεοῦ Synkell. p. 661, 4. δόγμασι TERM 19 ἐγκλευσασμένῳ M
 befahl Syr (ὥς) Ἀρίστον C Mueller *Aristo Pellaeus historiografus ita perse-*
 quitur Rufin [Ἀρίστον — ἱστορεῖ]? Πελλαῖος ABD^r Syr Rufin παλαιὸς TERD¹M

- (5) *per ea tempora magnum exercitum in Assyriae partes misit et nostrum Artasem cum suis curatoribus in Persidem proficisci iussit, quorum scriba cum is fuerit qui nobis hanc historiam tradidit, Artasi in Media occurrit, in loco qui vocatur Sohundus.* (6) *Artases vero in morbum incidit, in Marindia ad oppidum Bacuracerta, atque inde Abelum quendam Abeliae familiae principem, virum impigrum ac blandum, in provinciam Ecelensem ad Erizam, ad Dianae janum dimisit, qui ab simulacris sanitatem et longam vitam peteret, cuius ante reditum Artases de vita discessit.* (7) *ceterum is scribit, quanta caterva cum Artase simul mortem obierit, carae coniuges et concubinae ac ministri fidissimi; quantamque pompam ad exequias cohonestandas non barbaro sed civili ritu appararint. feretra erant aurea, solia ac lecti ex bysso, atque involucrum cadaveris. in capite diadema ex auro textum, atque aurea arma ante posita. circum lectos filii et cognatorum multitudo, ministrorum inde cohortes, principes familiarum ac satrapae, atque adeo universi milites, armis instructi, quasi ad bellum ordinati. a fronte tubis aeneis clauxerunt, a tergo virgines atratae lamentabili voce canebant. uxores saevo planctu vulgi turmam sequebantur. atque eum ita elatum sepelierunt, et circa monumentum voluntariae eae mortes, ut supra diximus, fiebant. is genti nostrae adeo carus regnavit unum et quadraginta annos.*
- 3 (V 2, 394) THOMAS ARDZROUNI Hist. des Ardzrouni p. 3 ed. Const.: . . . Ninus descend du fils de Cham, selon Ariston de Chaldée, ce qui se vérifie d'après Eusèbe de Césarée, Moïse de Khorène et Iulien d' Halicarnasse.

202. SCHRIFTSTELLER ÜBER M. AURELIUS ANTONINUS.

a. 161—180

T

- 1 (—) HERODIAN. I 2, 5: ὅσα μὲν οὖν ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρείᾳ καὶ σώφρονα, στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, πρὸς τε τοὺς τὰ ἀρχιώα τῆς γῆς [ἔθνη βάρβαρα] κατοικοῦντας πρὸς τε τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον, πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται.

203. HISTORIKER ÜBER L. VERUS' PARTHERKRIEG.

a. 162—165

T

- 1 LUKIAN. Quom. hist. conser. 2: ἀφ' οὗ δὴ τὰ ἐν ποσὶ ταῦτα κέκίνηται, ὁ πόλεμος ὁ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ τραῦμα καὶ αἱ συνεχεῖς νίκαι, οὐδεὶς ὅστις οὐχ ἱστορίαν συγγράφει, μᾶλλον δὲ θουκχίδαι καὶ Ἡρόδοτοι καὶ Ξενοφῶντες ἡμῖν ἅπαντες, καὶ ὡς ἔοικεν ἀληθὲς ἄρ' ἦν ἐκεῖνο τὸ πόλεμος ἀπάντων πατήρ, εἴ γε καὶ συγγραφεὺς τοσοῦτους ἀνέφρυσεν ὑπὸ μιᾷ τῇ ὀρυτῇ.

2 — — 14: ἐγὼ δ' οὖν καὶ διηγέσομαι ὅποσα μέμνηται ἑναγχος ἐν Ἰωνίᾳ συγγραφέων τινῶν, καὶ νῆ Δία ἐν Ἀχαΐᾳ πρώτῃν ἀκούσας τὸν

αὐτὸν τοῦτον πόλεμον διηγουμένων, καὶ πρὸς Χαρίτων, μηδεὶς ἀπιστήσῃ τοῖς λεχθησομένοις· οὐ γὰρ ἀληθὴ ἐστὶ καὶ ἐπωμοσάμην, εἰ ἀστείον ἦν δοκον ἐντιθέσθαι συγγραμμάτι.

F

6 1 (III 650, 5) LUKIAN. Quom. hist. conser. 18: (a) καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου ὅσιον ἀμνημονῆσαι, ὃς τοιάνδε ἀρχὴν ἤρξατο «ἐρχομαι ἐρέων περὶ Ῥωμαίων καὶ Περσέων». (b) καὶ μικρὸν ὕστερον «ἔδεε γὰρ Πέρσησι γενέσθαι κακῶς». (c) καὶ πάλιν «ἦν Ὀσρόης, τὸν οἱ Ἕλληνες Ὀξυρόην ὀνυμέουσιν· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. 10 ὁρᾷς; ὁμοίος οὗτος ἐκείνῳ, παρ' ὅσον ὁ μὲν Θουκυδίδῃ, οὗτος δὲ Ἡροδότῳ εὖ μάλα ὥικει.

2 (6—7) — — 19—21: (a) ἄλλος τις αἰοίδιμος ἐπὶ λόγων δυνάμει Θουκυδίδῃ καὶ αὐτὸς ὁμοίος ἢ ὀλίγῳ ἀμείνων αὐτοῦ, πάσας πόλεις καὶ πάντα ὄρη καὶ πεδιά καὶ ποταμοὺς ἐξημεύσας πρὸς τὸ σαφέστατον καὶ 15 ἰσχυρότατον, ὥς ὤιετο. τὸ δὲ ἐς ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ Ἀλεξίκακος τρέψει· τοσαύτη ψυχρότης ἐνῆν ὑπὲρ τὴν Κασπίαν χιόνα καὶ τὸν κρύσταλλον τὸν Κελτικόν. ἡ γοῦν ἀστὶς ἡ τοῦ αὐτοκράτορος ὀλῳ βιβλίῳ μόγις ἐξημερεύθη αὐτῷ, καὶ Γοργῶν ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἐν κυανοῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος, καὶ ζώνῃ ἰριοειδῆς καὶ δράκοντες ἐλικηδὸν καὶ βοστρυ- 20 χηδόν. (b) ἡ μὲν γὰρ Οὐολογέσσον ἀναξυρίς ἡ ὁ χαλινὸς τοῦ ἵππου, Ἡράκλεις, ὅσαι μυριάδες ἐπὶ ἑκάστον τούτων. (c) καὶ οἷα ἦν ἡ Ὀσρόου κόμη διανέοντος τὸν Τίγρητα, καὶ ἐς ὅλον ἄντρον κατέφυγε, κυττοῦ καὶ μυρρίνης καὶ δάφνης ἐς ταῦτ' ἀνταναγκάστων καὶ σύσκιον ἀκριβῶς ποιούντων αὐτό. (d) οὗτος δ' οὖν . . . καὶ τραύματα συνέγραψε πάνν 25 ἀπίθανα καὶ θανάτους ἀλλοκότους, ὥς εἰς δάκτυλον τοῦ ποδὸς τὸν μέγαν τραφεῖς τις αὐτίκα ἐτελεύτησε καὶ ὥς ἐμβοήσαντος μόνον Πρίσκου τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ καὶ εἴκοσι τῶν πολεμίων ἐξέθανον. (e) ἔτι δὲ καὶ ἐν τῷ τῶν νεκρῶν ἀριθμῷ, τοῦτο μὲν καὶ παρὰ τὰ γεγραμμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων ἐπιστολαῖς ἐπείσαστο· ἐπὶ γὰρ Εὐρώπῳ τῶν μὲν πολεμίων ἀπο- 30 θανεῖν μυριάδας ἐπὶ καὶ τριάκοντα καὶ ἐξ πρὸς τοῖς διακοσίοις, Ῥωμαίων δὲ μόνους δύο, καὶ τραυματίας γενέσθαι ἐννέα. (f) καὶ μὴν κακέϊνο λεπτέον . . . ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῇ Ἀττικὸς εἶναι καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἠξίωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μετεγγράφαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὥς Κρόνιον μὲν (τὸν) Σατουρ- 35 νιον λέγειν, Φρόντιν δὲ τὸν Φρόντινα, Τιτάνιον δὲ τὸν Τιτιανόν, καὶ ἄλλα

9 ὀνυμάλουσιν Bekker ὀνομαλίνουσι Sommerbrodt ὀνομάζουσι Herod. I 7
10 οὗτος: αὐτὸς Φ 15 ἐχρῶτατον Fritzsche 16 Κασπιακὴν Φ Ω 19 ἡεροει-
δῆς Φ U 20 οὐολογέσσον Ω 30 [καὶ] ἐξ Fritzsche 32 ὑπὲρ — ἀττικὸς Φ A
ἀποκεκαθάρθαι Victorius 33 v. l. οὗτος καὶ om Ω ποιῆσαι Ω Φ A 34 μετα-
γράφαι Ω (τὸν) Hermann 35 Τιτιανόν: τιτανόν A τατιανόν FM

πολλῶι γελοιότερα. (g) ἔτι ὁ αὐτὸς οὗτος περὶ τῆς Σεουηριανοῦ τελευταίης ἔγραψεν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι ἅπαντες ἐξηπάτηνται οἰόμενοι ξίφει τεθνάναι αὐτόν, ἀποθάνοι δὲ ὁ ἀνὴρ σιτίων ἀποσχόμενος· τοῦτον γὰρ αὐτῶι ἀλμπότατον δόξαι τὸν θάνατον — οὐκ εἰδὼς ὅτι τὸ μὲν πάθος ἐκείνο πᾶν τριῶν
 5 οἶμαι ἡμερῶν ἐγένετο, ἀπόσιτοι δὲ καὶ ἐς ἐβδόμην διαρκοῦσιν οἱ πολλοί· ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦθ' ὑπολάβοι τις, ὡς Ὀσρόης [τις] εἰστέκει περιμένων, ἔστ' ἂν Σεουηριανὸς λιμῶι ἀπόληται, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπῆγε διὰ τῆς ἐβδόμης.

3 (8) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 22: τοὺς δὲ καὶ ποιητικοῖς ὀνόμασιν . . . ἐν ἱστορίαις χρωμένους ποῦ ἂν τις θείῃ, τοὺς λέγοντας
 10 (a) «ἐλέλιξε μὲν ἡ μηχανή, τὸ τεῖχος δὲ πεσὸν μεγάλως ἐδοῦπησε.» (b) καὶ πάλιν ἐν ἐτέρῳι μέρει τῆς καλῆς ἱστορίας· «Ἐδεσσα μὲν δὴ οὕτω τοῖς ὀπλοῖς περιεσμεραγεῖτο, καὶ ὄτοβος ἦν καὶ κόναβος ἅπαντα ἐκεῖνα.» (c) καὶ «ὁ στρατηγὸς ἐμερμήριζεν ὧι τρόπῳι μάλιστα προσαγάγοι πρὸς τὸ
 15 τεῖχος.» (d) εἶτα μετὰ οὕτως εὐτελεῖ ὀνόματα καὶ δημοτικὰ καὶ πτωχικὰ πολλὰ παρενεβέβυστο, τὸ «ἐπέστειλεν ὁ στρατοπεδάρχης τῶι κυρίῳι.» (e) καὶ «οἱ στρατιῶται ἡγόραζον τὰ ἐγχερήζοντα.» (f) καὶ «ἤδη λελουμένοι περὶ αὐτοὺς ἐγίγνοντο,» καὶ τὰ τοιαῦτα.

20 4 (8) — — 23: (a) καὶ μὴν καὶ ἄλλους ἴδοις ἂν τὰ μὲν προοίμια λαμπρὰ καὶ τραγικὰ καὶ εἰς ὑπερβολὴν μακρὰ συγγράφοντας, τὸ σῶμα δὲ αὐτὸ τὸ τῆς ἱστορίας μικρόν τε καὶ ἀγεννὲς ἐπαγαγόντας . . . ἴδοις γὰρ ἂν ἀφθόγους τοιοῦτους συγγραφέας, τοῦ Ῥοδίου κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν ναννώδει σῶματι ἐπιτιθέντας. (b) ἄλλους αὖ ἔμπαλιν ἀκέ-
 25 φαλα τὰ σῶματα εἰσάγοντας . . . οἱ καὶ προσεταιρίζονται τὸν Ξενοφῶντα οὕτως ἀρξάμενον Ἀραρίου καὶ Παρυσάτιδος παῖδες γίνονται δύο, καὶ ἄλλους τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδότες, ὡς δυνάμει τινὰ προοίμιά ἐστι λεληθότα τοὺς πολλούς.

5 (9—10) — — 24—26: καίτοι ταῦτα πάντα φορητὰ ἔτι, ὅσα ἡ
 30 ἐρμηνείας ἢ τῆς ἄλλης διατάξεως ἀμαρτήματά ἐστι· τὸ δὲ καὶ περὶ τοὺς τόπους αὐτοὺς ψεύδεσθαι, οὐ παρασάγγας μόνον ἀλλὰ καὶ σταθμοὺς ὁλους, τίνι τῶν καλῶν ἔοικεν; (a) εἰς γοῦν οὕτω βραχύμῳς συνήγαγε τὰ πράγματα . . ὥστε περὶ Εὐρώπου λέγων οὕτως ἔφη· «ἢ δὲ Εὐρώπος κεῖται μὲν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ σταθμοὺς δύο τοῦ Εὐφράτου
 35 ἀπέχουσα, ἀπώικισαν δὲ αὐτὴν Ἐδεσσαῖοι.» (b) καὶ οὐδὲ

1 Σεουηριανοῦ E (stets) σεουηριανοῦ Ω Φ αλ 6 [τις] edd τῶς Fritzschē
 7 ἔως τ. ἐβδ. Fritzschē 9 δ' ἂν Φ Ω (?) 10 ἐλέλιξε Φ (?) ἐξελέλιξε Ω
 13 ἐκεῖνα: τὰ ἐκεῖ Cobet 16 στρατοπεδάρχης Φ 22 τε Α τι vulg 29 καὶ
 τοιαῦτα Φ ἔτι: ἐστίν Ω 30 τὰ δὲ Φ περὶ vulg παρὰ Φ Ω Ε αλ 35 ἀπώικησαν Ω Ε

τοῦτο ἀπέχρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα τὰ Σαμόσατα ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀράμενος ὁ γενναῖος αὐτῇ ἀκροπόλει καὶ τείχεσι μετέθηκεν ἐς τὴν Μεσοποταμίαν, ὡς περιρρεῖσθαι αὐτὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ποταμῶν, ἐκατέρωθεν ἐν χρῶι παραμειβομένων καὶ μονονουχί τοῦ⁵ τείχους ψανόντων (c) νῆ Δία κάκεῖνο κομιδῇ πιθανὸν περὶ τοῦ Σεουηριανοῦ ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπεν, ἐπομοσάμενος ἢ μὴν ἀκοῦσαί τινος τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαφνόντων· οὔτε γὰρ ξίφει ἐθελῆσαι αὐτὸν ἀποθανεῖν οὔτε φαρμάκον πιεῖν οὔτε βρόχου ἄψασθαι, ἀλλὰ τινα θάνατον ἐπινοῆσαι τραγικὸν καὶ τῇ τόλμῃ ξενίζοντα. τυχεῖν μὲν γὰρ αὐτὸν ἔχοντα παμμε-
¹⁰ γέθῃ ἐκπώματα ὑάλινα τῆς καλλίστης ὑάλου· ἐπεὶ δὲ πάντως ἀποθανεῖν ἔγνωστο, κατὰξαντα τὸν μέγιστον τῶν σκύφων ἐνὶ τῶν θρανμάτων χρήσασθαι εἰς τὴν σφαγὴν, ἐντεμόντα τῇ ὑάλῳ τὸν λαιμόν. οὕτως οὐ ξιφίδιον, οὐ λογχάριον εἶδεν, ὡς ἀνδρεῖός γε αὐτῷ καὶ ἥρωικὸς ὁ θάνατος γένοιτο. (d) εἴτ' ἐπειδὴ Θουκυδίδης ἐπιτάφιόν τινα εἶπε τοῖς πρώτοις τοῦ πολέ-
¹⁵ μου ἐκείνου νεκροῖς, καὶ αὐτὸς ἡγήσατο χρῆναι ἐπειπεῖν τῷ Σεουηριανῷ· ἅπανσι γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ κακῶν τὸν Θουκυδίδην ἢ ἁμιλλα. θάψας οὖν τὸν Σεουηριανὸν μεγαλοπρεπῶς ἀναβιβάζεται ἐπὶ τὸν τάφον Ἀφράνιον τινα Σίλωνα ἐκατόνταρχον . . . , ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερρητόρευσεν αὐτῷ, ὥστε με νῆ τὰς Χάριτας πολλὰ
²⁰ πάνν δακρῦσαι ὑπὸ τοῦ γέλωτος· καὶ μάλιστα ὁπότε ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀφράνιος ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου δακρύων ἅμα σὺν οἰμωγῇ περιπαθεῖ ἐμέμνητο τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δείπνων καὶ προπόσεων, εἶτα ἐπέθηκεν Αἰάντειόν τινα τὴν κορωνίδα. σπασάμενος γὰρ τὸ ξίφος, εὐγενῶς πάνν καὶ ὡς Ἀφράνιον εἰχὸς ἦν, πάντων ὁρώντων ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τάφῳ . . . καὶ τοῦτο
²⁵ ἔφη ἰδόντας τοὺς παρόντας ἅπαντας θανῆσαι καὶ ὑπερεπαινεῖσαι τὸν Ἀφράνιον.

6 (11) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 28: ἐγὼ γοῦν ἤκουσά τινος τὴν μὲν ἐπ' Εὐρώπῳ μάχην ἐν οὐδ' ὅλοις ἐπτὰ ἔπεσι παραδραμόντος, εἵκοσι δὲ μέτρα ἢ ἔτι πλείω ὕδατος ἀναλωκότος ἐς ψυχρὰν καὶ οὐδὲν ἡμῖν
³⁰ προσήκουσαν διήγησιν, ὡς Μαῦρός τις Ἰππεὺς Μανσάκας τοῦνομα ὑπὸ δέψους πλανώμενος ἀνὰ τὰ ὕρη καταλάβοι Σύρους τινὰς τῶν ἀγροίκων ἄριστον παρατιθεμένους· καὶ ὅτι τὰ μὲν πρῶτα ἐκείνοι φοβηθεῖεν αὐτόν, εἶτα μέντοι μαθόντες ὡς τῶν φίλων εἴη κατεδέξαντο καὶ εἰστιάσαν· καὶ γὰρ
³⁵ τινα τυχεῖν αὐτῶν ἀποδεδημηκότα καὶ αὐτὸν ἐς τὴν τῶν Μαύρων, ἀδελφοῦ αὐτῷ ἐν τῇ γῇ στρατευομένου. μῦθοι τὸ μετὰ τοῦτο μακροὶ καὶ διηγῆσεις, ὡς θηράσειεν αὐτὸς ἐν τῇ Μαυρονσίᾳ καὶ ὡς ἴδοι τοὺς ἐλέφαντας πολλοὺς

1 ὁ αὐτὸς A αὐτὸς Ω Φ vulg 3 περιρρεῖσθαι Φ περιωρεῖσθαι Ω 8 βρό-
 χον Ω 9 τὴν τόλμην Ω 10 θαλά, ὑάλα Ω Φ 11 κατὰξοντα Φ E 20 ὁπότε
 ῥήτωρ Ω Φ E 33 ἡσιτάσαντο Φ 34 τὴν τῶν Μαύρων Lehmann τῶν M. Ω E
 τὴν M. Φ (?) 36 αὐτὸς: οὗτος Fritzsche

ἐν τῷ αὐτῷ συννεμομένους καὶ ὡς ὑπὸ λέοντος ὀλίγου δεῖν καταβρωθεῖν, καὶ ἡλίκους ἰχθῦς ἐπρίατο ἐν Καισαρείαι. καὶ ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς ἀφείλες τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνομένας σφαγὰς τοσαύτας καὶ ἐπελάσεις καὶ σπονδὰς ἀναγκαίας καὶ φυλακὰς καὶ ἀντιφυλακὰς ἄχρι βαθείας ἐσπέρας
 5 ἐφεισίστηκει δρῶν Μαλχίωνα τὸν Σύρον ἐν Καισαρείαι σκάρους παμμεγέθεις ἀξιόους ὠνούμενον· εἰ δὲ μὴ νῦν κατέλαβε, τάχ' ἂν καὶ συνεδείπνει μετ' αὐτοῦ ἤδη τῶν σκάρων ἐσκευασμένων. . . . καίτοι πόσα ἄλλα μακρῶι ἀναγκαιότερα ἐκὼν ἐγὼ νῦν παρίημι· ὡς καὶ ἀθλητοὶς ἦκεν ἐκ τῆς πλησίον κώμης αὐτοῖς καὶ ὡς δῶρα ἀλλήλοις ἀντέδωσαν, ὁ Μαῦρος μὲν τῷ Μαλχίῳ
 10 λόγην, ὁ δὲ τῷ Μανσάκῃ πόρπην, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῆς ἐπ' Εὐρώπῳ μάχης αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαια.

7 (14) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 31: (a) ἤδη δ' ἐγὼ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν τὴν ὀβολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν, ὡς παραβληθήσεται τῷ λέοντι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν τριπό-
 15 θητον ἡμῖν θρίαμβον. οὕτω μαντικῶς ἅμα ἔχων ἔσπευδεν ἤδη πρὸς τὸ τέλος τῆς γραφῆς. ἀλλὰ καὶ πόλιν ἤδη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ὥικισε μεγέθει τε μεγίστην καὶ κάλλει καλλίστην· εἶτα μέντοι ἐπισκοπεῖ καὶ διαβουλευέται εἴτε Νίκαιαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς νίκης χρὴ ὀνομάζεσθαι εἴτε Ὀμόνοιαν εἴτε Εἰρηνίαν. καὶ τοῦτο μὲν ἔτι ἄκριτον, καὶ ἀνώνυμος ἡμῖν ἢ καλὴ πόλις
 20 ἐκείνη, λήρου πολλοῦ καὶ κορυΐνης συγγραφικῆς γέμουσα. (b) τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πραχθησόμενα ὑπέσχετο ἤδη συγγράψειν καὶ τὸν περίπλου τῆς ἕξω θαλάσσης. καὶ οὐχ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ προοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται, καὶ τὸ τρίτον τάγμα καὶ οἱ Κελτοὶ καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασσίῳ πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν
 25 ποταμόν· ὃ τι δὲ καὶ πράξουσιν ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων ἐπέλασιν, οὐκ εἰς μακρὰν ἡμῖν ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς ἀπὸ Μουζίριδος ἢ ἀπ' Ὀξυδρακῶν ἐπιστελεῖ.

8 (15) — — 32: καὶ γὰρ αὐ καὶ αὐται (sc. αἱ ἐπιγραφαί) παγγέ-
 λιοι· «τοῦ δεῖνος Παρθικῶν νικῶν τοσάδε.»

80 9 (15) — — 32: καὶ αὐ· «Παρθίδος πρῶτον, δεύτερον.»

204. ANONYMOS VON KORINTH.

F

1 (12) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 29: (a) ἄλλος . . . οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἐκ Κορίνθου πῶποτε προβεβηκώς οὐδ' ἄχρι Κεγχρεῶν ἀπο-

6 ἀξίου Ω Ε² τάχ' ἂν Schaefer τάχα Lu 10 πόρπην EU al 13 ὀβολο-
 γέσου Ω 14 ὀσρόου (= Ὀξυρόου? Fritzsche) Φ 17 εἶτα Jac ἔτι Lu
 21 γράφειν Ω (?) 24 (οὐκ) ὀλίγη Fritzsche Ἰνδόν: ἴδιον Φ 26 μυζιρίδος Φ
 34 κεγχρεῶν E

δημήσας, οὔτι γε Συρίαν ἢ Ἀρμενίαν ἰδών, ὧδε ἤρξατο — μέμνημαι γάρ — «ὧτα δφθαλμῶν ἀπιστότερα· γράφω τοίνυν ἃ εἶδον, οὐχ ἃ ἤκουσα.»

2 (12) LUKIAN. Quom. hist. conser. 29: καὶ οὕτως ἀκριβῶς ἅπαντα ἐωράκει, ὥστε τοὺς δράκοντας ἔφη τῶν Παρθυαίων — σημείον δὲ πλῆθους τοῦτο αὐτοῖς· χιλίους γὰρ οἶμαι ὁ δράκων ἄγει — ζῶντας δράκοντας παμμεγέθεις εἶναι γεννωμένους ἐν τῇ Περσίδι μικρὸν ὑπὲρ τὴν Ἰβηρίαν, τούτους δὲ τέως μὲν ἐπὶ κοντῶν μεγάλων ἐκδεδεμένους ὑψηλοὺς αἰωρεῖσθαι καὶ πόρρωθεν ἐπελυνόντων δέος ἐμποιεῖν, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔργῳ ἐπειδὴν ὁμοῦ ἴωσι, λύσαντες αὐτοὺς ἐπαφιάσι τοῖς πολεμίοις· ἀμέλει πολλοὺς τῶν
10 ἡμετέρων οὕτω καταποθῆναι καὶ ἄλλους περισπειραθέντων αὐτοῖς ἀποπνιγῆναι καὶ συγκλασθῆναι. ταῦτα δὲ ἐφ'esτὼς ὁρᾶν αὐτός, ἐν ἀσφαλεῖ μέντοι ἀπὸ δένδρου ὑψηλοῦ ποιούμενος τὴν σκοπὴν.

3 (12) — —: καὶ εὖ γε ἐποίησε μὴ δμοῖσε χωρήσας τοῖς Θηρίοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμεῖς οὕτω θαναμαστὸν συγγραφέα νῦν εἶχομεν καὶ ἀπὸ χειρὸς
15 αὐτὸν μεγάλα καὶ λαμπρὰ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἐργασάμενον· καὶ γὰρ ἐκινδύνευσεν πολλὰ καὶ ἐτρώθη περὶ Σοῦραν, ἀπὸ τοῦ Κρανείου δῆλον ὅτι βαδίζων ἐπὶ τὴν Λέρναν, καὶ ταῦτα Κορινθίων ἀκουόντων ἀνεγίνωσκε τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων, ὅτι μὴδὲ κατὰ τοῖχον γεγραμμένον πόλεμον ἐωράκει.

4 (12) — —: ἀλλ' οὐδὲ ὅπλα ἐκεῖνός γε ἤϊδει οὐδὲ μηχανήματα
20 οἷά ἐστιν οὐδὲ τάξεων ἢ καταλοχισμῶν ὀνόματα· πάντ' οὖν ἔμελεν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν γράλλα, ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετώπῳ ἄγειν.

205. ANONYMOS VON MILET.

F

1 (1) LUKIAN. Quom. hist. conser. 14: εἷς μὲν τις αὐτῶν ἀπὸ
25 Μουσῶν εὐθὺς ἤρξατο παρακαλῶν τὰς θεὰς συνεγράψασθαι τοῦ συγγραμματος . . . εἶτα μικρὸν ὑποβὰς Ἀχιλλεῖ μὲν τὸν ἡμέτερον ἄρχοντα εἰκάζε, Θεοσίτῃ δὲ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα . . . εἶτ' ἐπῆγεν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ἐγκώμιον καὶ ὥς ἄξιός εἴη συγγράψαι τὰς πράξεις οὕτω λαμπρὰς οὕσας. ἤδη δὲ κατιῶν ἐπήνει καὶ τὴν πατρίδα τὴν Μίλητον, προστιθεὶς ὥς ἄμεινον
30 ποιεῖ τοῦτο τοῦ Ὀμήρου μὴδὲν μνησθέντος τῆς πατρίδος. εἶτ' ἐπὶ τέλει τοῦ φροιμίου ὑπισχεῖτο διαρρηθῆναι καὶ σαφῶς ἐπὶ μεῖζον μὲν αἶρειν τὰ ἡμέτερα, τοὺς βαρβάρους δὲ καταπολεμήσειν καὶ αὐτός, ὥς ἂν δύνῃται· καὶ ἤρξατό γε τῆς ἱστορίας οὕτως, αἷτια ἅμα τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς διεξιῶν· «ὁ γὰρ μιαιρώτατος καὶ κάκιστα ἀπολούμενος Οὐο-
35 λόγεσος ἤρξατο πολεμεῖν δι' αἰτίαν τοιάνδε.»

1 ὧδε πῶς Victorius 9 ὡς Cobet 26 εἰκάζε Φ — σε Ω 30 ποιεῖ Φ
ποιοῖ Ω (?) ποιεῖν τοῦτο ἢ τὸ Fritzsche 31 ἀρεῖν Dindorf 34—35 οὐολό-
γεσος Ω

206. ANONYMER PHILOSOPH.

F

1 (4) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 17: εἰ δέ με δεῖ καὶ σοφοῦ
 ἀνδρὸς μνησθῆναι, τὸ μὲν ὄνομα ἐν ἀφανεῖ κείσθω, τὴν γνῶμην δὲ ἐρῶ
 5 καὶ τὰ πρῶτην ἐν Κορίνθῳ συγγράμματα κρείττω πάσης ἐλπίδος. ἐν
 ἀρχῇ μὲν γὰρ εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ προοιμίου περιόδῳ συνηρώτησε
 τοὺς ἀναγινώσκοντας λόγον πάνσοφον δεῖξαι σπεύδων, ὡς μόνῳ ἂν τῷ
 σοφῷ πρέποι ἱστορίαν συγγράφειν. εἴτα μετὰ μικρὸν ἄλλος συλλογισμὸς,
 εἴτα ἄλλος· καὶ ὅλως ἐν ἅπαντι σχήματι συνηρώτητο αὐτῷ τὸ προοίμιον.
 10 τὸ <δὲ> τῆς κολακείας ἐς κόρον, καὶ τὰ ἐγκώμια φορτικὰ καὶ κομιδῇ βωμο-
 λογικά, οὐκ ἀσυλλόγιστα μέντοι, ἀλλὰ συνηρωτημένα κάκεινα. καὶ μὴν
 κάκεινο φορτικὸν ἔδοξε μοι καὶ ἥμισυ σοφῷ ἀνδρὶ καὶ πάγωνι πολιῷ
 καὶ βαθεῖ πρέπον, τὸ ἐν τῷ προοιμίῳ εἰπεῖν, ὡς ἐξαίρετον τοῦτο ἔξει ὁ
 ἡμέτερος ἄρχων, οὗ γε τὰς πράξεις καὶ φιλόσοφοι ἤδη συγγράφειν ἀξιοῦσι.

15

207. ANTIOCHIANOS.

F

1 (13) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 30: εἰς δέ τις βέλυστος ἅπαντα
 ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος τὰ πεπραγμένα, ὅσα ἐν Ἀρμενίαι, ὅσα ἐν Συρίαι, ὅσα ἐν
 Μεσοποταμίαι τὰ ἐπὶ τῷ Τίγρητι, τὰ ἐν Μηδίαι, πεντακοσίους οὐδ' ὅλοις
 20 ἔπεσι περιλαβὼν συνέτριψε καὶ τοῦτο ποιήσας ἱστορίαν συγγεγραφέναι φησί.
 τὴν μέντοι ἐπιγραφὴν ὀλίγου δεῖν μακροτέραν τοῦ βιβλίου ἐπέγραψεν·
 «Ἀντιοχιανοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερονίκου» — δόλιχον γὰρ που
 οἶμαι ἐν παισὶ νενίκηκε — «τῶν ἐν Ἀρμενίαι καὶ Μεσοποταμίαι
 καὶ ἐν Μηδίαι νῦν Ῥωμαίοις πραχθέντων ἀφ' ἡγήσης.»

25

208. CREPEREIUS CALPURNIANUS VON POMPEIOPOLIS.

F

1 (2) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 15: ἕτερος δὲ Θουκυδίδου ζηλω-
 τῆς ἄκρος . . . καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκείνος σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ἤρξατο,
 χαριεστάτην ἀρχῶν ἀπασῶν καὶ θύμου τοῦ Ἀττικοῦ ἀποπνεύσαν.
 30 ὅρα γάρ· «Κρεπερήιος Καλπουρνιανὸς Πομπηίου πολίτης

3 με δεῖ Ω μέ. . . λει Φ 6 προσδοι Ω 8 πρέποι Φ Ε πρέπει Ω πρέπειν Δ
 10 <δὲ> Fritzsche 13 πρέπον τὸ ἐν Ω (?) πρέποντι ἐν Φ 14 οὐ τε Φ 22 ἀντι-
 οχειανῶ Φ ἱεροανίκου Φ 23 παισί Ε παιέσι Γ παιέσει Φ 30 Κρεπερήιος
 Hermann κρεπέριος Φ κρεπέριος Ω Ε καλπουριανὸς Φ Πομπηιοπολίτης Cobet

συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Παρθυαίων καὶ Ῥωμαίων ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους ἀρξάμενος εὐθὺς ξυνισταμένου.»

2 (2) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 15: ὥστε μετὰ γε τοιαύτην ἀρχὴν τί ἂν σοι τὰ λοιπὰ λέγοιμι, ὅποια ἐν Ἀρμενίαι ἐδημηγόρησε τὸν
6 Κερκυραῖον αὐτὸν δῆτορα παρασησάμενος.

3 (2) — —: ἢ οἷον Νισιβηνοῖς λοιμὸν τοῖς μὴ τὰ Ῥωμαίων αἰρου-
μένους ἐπήγαγε παρὰ Θουκυδίδου χρησάμενος ὅλον ἄρδην πλὴν μόνου τοῦ
Πελασγικοῦ καὶ τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν, ἐν οἷς οἱ τότε λοιμώξαντες ὠκνησαν.
τὰ δ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Λιθιοπίας ἤρξατο, ὥστε καὶ ἐς Αἴγυπτον κατέβη καὶ
10 ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν, καὶ ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινεν εὖ ποιῶν. ἐγὼ
γούν θάπτοντα ἐτι αὐτὸν καταλιπὼν τοὺς ἀθλίους Ἀθηναίους ἐν Νισίβι
ἀπῆλθον ἀκριβῶς εἰδὼς καὶ ὅσα ἀπελθόντος ἔρεῖν ἔμελλε

4 (2) — —: νῆ Δία κάκεινο ὀλίγου δεῖν παρέλιπον· ὁ γὰρ αὐτὸς
οὗτος συγγραφεὺς πολλὰ καὶ τῶν δπλων καὶ τῶν μηχανημάτων, ὡς Ῥωμαῖοι
15 αὐτὰ ὀνομάζουσιν, οὕτως ἀνέγραψε, καὶ τάφρον ὡς ἐκεῖνοι καὶ γέφυραν καὶ
τὰ τοιαῦτα

209. DEMETRIOS VON SAGALASSOS.

ΠΑΡΘΟΝΙΚΙΚΑ.

1 (15) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 32: ἄλλος ἀστειότερον παρὰ
20 πολὺ — ἀνέγων γάρ — «Δημητρίου Σαγαλασσεύως Παρθονι-
κικά» (sc. ἐπέγραψεν).

210. KALLIMORPHOS.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΠΑΡΘΙΚΑΙ.

1 (3) LUKIAN. Quom. hist. conscr. 16: ἄλλος δέ τις αὐτῶν ὑπό-
25 μνημα τῶν γεγονότων γυμνὸν συναγαγὼν ἐν γραφῇ κομιδῇ πεζὸν καὶ
χαμαιπετές, οἷον καὶ στρατιώτης ἂν τις τὰ καθ' ἡμέραν ἀπογραφόμενος
συνέθρεκεν ἢ τέκτων ἢ κάπηλός τις συμπερινοστίων τῇ στρατιᾷ. πλὴν
ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ ἰδιώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δῆλος ὢν οἷος
ἦν, ἄλλωι δέ τινι χαρίεντι καὶ δυνησομένωι ἱστορίαν μεταχειρίσασθαι προπε-
30 πονηκῶς. τοῦτο μόνον ἡττιασάμην αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἐπέγραψε τὰ βιβλία
τραγικιώτερον ἢ κατὰ τὴν τῶν συγγραμμάτων τύχην· «Καλλιμόρφου

1 ξυνέγραψε Dindorf 5 αὐτοῦ Victorius 8 οἱ τότε Ω ὁπότε Φ Ε
9 ὡς τότε, καὶ Fritzsche εἶτα καὶ Sauppe 10 γῆν Ω Thuk τὴν γῆν Φ Ε
10—11 ἐγὼ που Φ ἐγὼ δ' οὖν Fritzsche 13 νῆ Δία κάκεινο vulg ἥδια (ἢ δία)
κάκεινα Φ Ε Ω παρέλειπον Ω Ε 20 σαγαλασέως Φ σαγλασέως Ω 20—21 Παρ-
θονικικά Α vulg παρθενικά Ω Παρθυηνικά (μελετήματα) Fritzsche 24 αὐτὸ Ω Φ
26 ἀπογραφόμενος Ω (?) vulg ὑπο— Φ 29 τινι: τι Φ 31 τὴν τῶν Ω vulg τῶν Φ

ἰατροῦ τῆς τῶν κοντοφόρων ἑκτῆς Ἱστοριῶν Παρθικῶν», καὶ ὑπεγέγραπτο ἐκάστη ὁ ἀριθμός.

2 (3) LUKIAN. Quom. hist. conser. 16: καὶ νῆ Δία καὶ τὸ προοίμιον ὑπέρψυχρον ἐποίησεν οὕτως συναγαγών· οἰκείον εἶναι ἰατρῶι ἱστορίαν συγ-
6 γράφειν, εἴ γε ὁ Ἀσκληπιὸς μὲν Ἀπόλλωνος υἱός, Ἀπόλλων δὲ Μουσηγέτης καὶ πάσης παιδείας ἄρχων.

3 (3) — —: καὶ ὅτι ἀρξάμενος ἐν τῇ Ἰάδι γράφειν οὐκ οἶδα ὅ τι
δόξαν αὐτίκα μάλα ἐπὶ τὴν κοινὴν μετέλθεν, ἰητροίην μὲν λέγων καὶ
πείρην καὶ ὁκόσα καὶ νοῦσοι, τὰ δ' ἄλλα ὁμοδίατα τοῖς πολλοῖς,
10 καὶ τὰ πλεῖστα οἶα ἐκ τριόδου.

211. SCHRIFTSTELLER ÜBER SEPTIMIUS SEVERUS. ANTIPATROS VON HIERAPOLIS.

a. 193—211

T

1 (—) HERODIAN. Π 15, 5: ἐπεὶ δὲ αὐτῶι (sc. Σεβήρῳ) τὰ πρὸς
15 τὸν Ἀλβινόν διὰ σοφίας ἀσφαλῶς εἶχεν οὐδὲ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, τό τε Ἰλλυρικὸν στράτευμα σὺν αὐτῶι πᾶν εἶχε, . . . ἐπὶ τὸν Νίγρον ἠπεί-
γετο. (6) τῆς μὲν οὖν ὁδοιπορίας τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ καθ' ἐκάστην πόλιν αὐτῶι λεχθέντα καὶ σημεῖα θείαι προνοίαι δόξαντα πολλάκις φανῆναι
χωρία τε ἕκαστα καὶ παρατάξεις καὶ τὸν τῶν ἐκατέρωθεν πεσόντων ἀριθμὸν
20 στρατιωτῶν ἐν ταῖς μάχαις ἱστορίας τε πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ μέτρῳι πλατύτερον συνέταξαν, ὑπόθεσιν ποιού-
μενοι πάσης τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου βίον. (7) ἐμοὶ δὲ σκοπὸς ὑπάρχει ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις πολλῶν βασιλέων συντάξαντι γράψαι ὥς αὐτὸς οἶδα. τὰ κορυφαῖότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν
25 κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ ἐν τοῖς ἐξῆς διηγήσομαι, οὐδὲν οὐτε πρὸς χάριν ἐς ὕψος ἐξαίρων, ὥσπερ ἐποίησαν οἱ κατ' ἐκείνον γράψαντες, οὔτε παραλείπων εἴ τι λόγον καὶ μνήμης ἄξιον.

2 (—) CASS. DION LXXIII 23, 1: βιβλίον τι περὶ τῶν
ὀνειράτων καὶ τῶν σημείων δι' ὧν ὁ Σεουήρος τὴν αὐτο-
30 κράτορα ἀρχὴν ἤλπισε, γράψας ἑδημοσίευσεν. (2) καὶ αὐτῶι καὶ ἐκείνος πεμφθέντι παρ' ἐμοῦ ἐντυχὼν πολλὰ μοι καὶ καλὰ ἀντεπέστειλε. ταῦτ' οὖν ἐγὼ τὰ γράμματα πρὸς ἐσπέραν ἤδη λαβὼν κατέδαρθον, καὶ μοι καθεύδοντι προσέταξε τὸ δαιμόνιον ἱστορίαν γράφειν· καὶ οὕτω δὴ ταῦτα

7 συγγραφειν Ω 8 ἰατρειήν Ω ἰατρικὴν Φ ἰητρείαν ο. ἰητρικὴν Solanus
9 πέρην Dindorf 17 οὖν add a g καὶ τὰ om O 20 τῶν ἐν O 21 μέτρων i
23 συνάξαντι i 26—27 οἱ τὰ ἐκείνου O 27 παραλιπὼν ὅ τι O 32 ταῦτ' C
τοιαῦτ' V 33 γράφειν Reiske γραφῆναι VC

περὶ ὧν νῦν καθίσταμαι ἔγραψα. (3) καὶ ἐπειδὴ γε τοῖς τε ἄλλοις καὶ αὐτῷ τῷ Σεονήρῳ μάλιστα ἤρесе, τότε δὴ καὶ τὰλλα πάντα τὰ τοῖς Ῥωμαίοις προσήκοντα συνθεῖναι ἐπεθύμησα. καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι ἰδίαί ἐκείνο ὑπολιπεῖν ἀλλ' ἐς τήνδε τὴν συγγραφὴν ἐμβαλεῖν ἔδοξέ μοι, ἵν' ἐν
 5 μῶι πραγματείαί ἀπ' ἀρχῆς πάντα, μέχρις ἂν καὶ τῇ Τύχῃ δόξῃ, γράψας καταλίπω.

3 (—) PHILOSTRAT. Vit. Soph. II 24: Ἀντιπάτρῳ δὲ τῷ σοφιστῇ πατρίς μὲν ἦν Ἱεράπολις πατὴρ δὲ Ζευξίδημος τῶν ἐπιφανεστάτων ἐκείνῃ, Ἀδριανῷ δὲ καὶ Πολυδεύκει φοιτήσας ἀπὸ τοῦ
 10 Πολυδεύκου μᾶλλον ἤρμουςται ἀκροασάμενος δὲ καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀθηναίου τὸ περὶ τὴν τέχνην ἀκριβὲς ἐκείνου ἔμαθεν. αὐτοσχέδιος δὲ ὧν οὐδὲ φροντισμάτων ἡμέλει, ἀλλ' Ὀλυμπικούς τε ἡμῖν διήμει καὶ Παναθηναίους, καὶ ἐς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα, ὅφ' οὗ μάλιστα ταῖς βασιλείαις ἐπιστολαῖς ἐπιταχθεῖς λαμπρόν τι
 15 ἐν αὐταῖς ἤχησεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ δὴ ἀποπεφάνθῳ μελετῆσαι μὲν καὶ ξυγγράψαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὺς βέλτιον, ἐπιστεῖλαι δὲ μηδένα ἄμεινον ὑπάτοις δὲ ἔγγραφαις ἤρξε μὲν τοῦ τῶν Βιθυνῶν ἔθνους, δόξας δὲ ἐτοιμότερον χρῆσθαι τῷ ξίφει τὴν ἀρχὴν παρελύθη. βίου μὲν δὴ ὅπῃ καὶ ἐξήκοντα ἔτη τῷ Ἀντιπάτρῳ ἐγένετο, καὶ ἐτάφη οἴκοι. λέγεται δὲ
 20 ἀποθανεῖν καρτερίαι μᾶλλον ἢ νόσω. διδάσκαλος μὲν γὰρ τῶν Σεβήρου παίδων ἐνομίσθη καὶ θεῶν διδάσκαλον ἐκαλοῦμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαίνοις τῆς ἀκροάσεως· ἀποθανόντος δὲ τοῦ νεωτέρου σφῶν ἐπ' αἰτίαι ὥς τῷ ἀδελφῷ ἐπιβουλεύοι (α. 212), γράφει πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἐπιστολὴν μονωιδίαν ἐπέχουσαν καὶ θρηνον ὅφ' ὧν παροξυνθῆναι τὸν βασιλέα
 25 μὴ ἀπιστῶμεν

F

ANTIΠΑΤΡΟΥ ΕΡΓΑ (?) ΣΕΒΗΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

212. EPHOROS DER JÜNGERE.

a. 253 (?)
 — 268.

T

80 1 (III 664) SUID. s. Ἐφορος· Κυμαῖος, ἱστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψε τὰς Γαλ(ι)ηνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κς· Κορινθιακά· Περὶ τῶν Ἀλεσαδῶν· καὶ ἄλλα.

F

ΓΑΛΙΗΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α—ΚΖ.

1 τοῖς τε ἄλλοις Sylburg τοῖς τότε ἄλλοις (ἀλλήλοις C) V C τοῖς τότε ἀνθρῶποις? Boissvain 31 Γαλιηνοῦ edd γαληνοῦ A

213—215. SCHRIFTSTELLER ÜBER AURELIAN.

a. 270—275

T

1 SCRIPT. HIST. AUG. XXVI 1, 3: *cumque ad templum Solis venissemus* (der stadtpräfekt Iunius Tiberianus und der sog. Flavius Vopiscus) *ab Aureliano*
 5 *principe consecratum, ... quaesivit a me, quis vitam eius in literas*
rettulisset. (4) cui cum ego respondissem neminem a me Latinorum, Graecorum
aliquos lectitatos, dolorem gemitus sui vir sanctus per haec verba profundit:
. (6) et tamen, si bene novi, ephemeridas illius viri scriptas habemus,
etiam bella caractere historico digesta; quae velim accipias et per ordinem
 10 *scribas, additis quae ad vitam pertinent. (7) quae omnia ex libris linteis, in*
quibus ipse cotidiana sua scribi praeceperat, pro tua sedulitate condiscas.
curabo autem, ut tibi ex Ulpia bibliotheca et libri lintei proferantur.
 (9) *parui Tiberiani praeceptis, accepi libros Graecos, et omnia mihi necessaria*
 15 *in manum sumpsi, ex quibus ea, quae digna erant memoratu, in unum libellum*
contuli. (10) si hoc contentus non fueris, lectites Graecos, linteos etiam
libros requiras, quos Ulpia tibi bibliotheca, cum volueris, ministrabit.

F

1 (III 665) SCRIPT. HIST. AUG. XXVI 15, 2: *memini me in quodam libro*
Graeco legisse, quod tacendum esse non credidi, mandatum esse Crinito a Valeri-
 20 *ano, ut Aurelianus adoptaretur idcirco praecipue quod pauper esset.*
 2 (III 665) — — 16, 2: *hoc loco tanta est diversitas historicorum, et*
quidem Graecorum, ut alii dicant invito Claudio ab Aureliano Aureolum inter-
fectum, alii mandante ac volente, alii ab imperatore iam Aureliano eundem
occisum, alii vero adhuc a privato.
 25 3 (—) — XXIX 2, 1: *. . . . cum ille diceret Firmum, qui Aureliani tem-*
poribus Aegyptum occupaverat, latrunculum fuisse, non principem, contra ego
. illum et purpura usum et percussa moneta Augustum esse vocitatum,
cum etiam nummos eius Severus Arcontius protulit, de Graecis autem Aegyp-
tiisque libris convicit, illum autocratora in edictis suis esse vocatum.
 30 4 (—) — — 3, 1: *Firmo patria Seleucia fuit, tametsi plerique Graecorum*
alteram tradunt, ignari eo tempore ipso tres fuisse Firmos

213. KALLIKRATES VON TYROS.

a. 270—275

F

1 (III 665) SCRIPT. HIST. AUG. XXVI 4, 2: *matrem quidem eius (sc. Aureliani)*
 35 *Callicrates Tyrius, Graecorum longe doctissimus scriptor, sacerdotem templi Solis*
† qui in vico eo in quo habitabant parentes fuisse dicit. (3) habuisse quin etiam

7 *dolorem gemitus sui: ardorem g. s. Oberdieck dolorem in gemitus Baehrens*
ingemiscens o. gemitu is Peter 13 parui Tiberiani Peter parui tiberiane cod.
Laurent parrumipiane P parui plane Petschenig 14 ea Peter et PM
 36 *[qui] vulg sui Mommsen et quidem Bitschowsky s. u. p. 945, 23*

nonnihilum divinationis, adeo ut aliquando marito suo iurgans ingesserit, cum eius et stultitiam increparet et vilitatem: 'en imperatoris patrem.' ex quo constat illam mulierem scisse fatalia.

- (4) *idem dicit auspicia imperii Aureliano haec fuisse: primum pueri eius pelvem serpentem plerumque cinxisse neque unquam occidi potuisse, postremo ipsam matrem, quae hoc viderat, serpentem quasi familiarem occidere noluisse.* (5) *his accedit quod ex palliolo purpureo, quod Soli sui temporis imperator optulerat, sacerdos mulier crepundia filio fecisse perhibetur.* (6) *addit etiam illud, quod vinctum fasceola Aurelianum aquila innoxie de cunis levaverit et in aram posuerit, quae iuxta sacellum forte sine ignibus erat.* (7) *idem auctor est vitulum matri eius natum mirae magnitudinis, candidum sed purpurantibus maculis, ita ut haberet in latere uno 'ave imperator', in alio coronam.* (5) *multa superflua in eodem legisse memini, quippe qui adseruerit etiam rosas in eiusdem mulieris chorte nato Aureliano exisse purpureas, odoris rosei, floris aurei.*
- (2) *fuerunt et postea multa omina iam militanti futuri, ut res monstravit, imperii.* (3) *nam ingrediente eo Antiochiam in vehiculo, quod prae vulnere tunc equo sedere non posset, ita pallium purpureum, quod in honore eius pansum fuerat, decidit, ut umeros eius tegetet.* (4) *et cum in equum transire vellet, quia invidiosum tunc erat vehiculis in civitate uti, equus est ei imperatoris adplicitus, cui per festinationem insedit. sed ubi comperit, semet ad suum transtulit.* (5) *data est ei praeterea, cum legatus ad Persas isset, patera, qualis solet imperatoribus dari a rege Persarum, in qua insculptus erat Sol eo habitu, quo colebatur ab eo templo, in quo mater eius fuerat sacerdos.* (6) *donatus eidem etiam elefantus praecipuus, quem ille imperatori optulit, solusque omnium privatus Aurelianus elefanti dominus fuit.*

214. THEOKLIOS (?).

(a. 270/75)

F

- 1 (III 665) *SCRIPT. HIST. AUG. XXVI 6, 3: privati huius (sc. Aureliani) multa extant egregia facinora. nam erumpentes Sarmatas in Illyrico cum trecentis praesidiariis solus adtrivit.* (4) *refert Theoclius, Caesareanorum temporum scriptor Aurelianum manu sua bello Sarmatico una die quadraginta et octo interfecisse, plurimis autem et diversis diebus ultra nongentos quinquaginta, adeo ut etiam ballistia pueri et saltatiunculas (componeret in) Aurelianum tales, quibus diebus festis militariter saltitarent:* (5) *'mille mille mille decollavimus. | unus homo mille decollavimus. | mille bibat qui mille occidit. | tantum vini nemo habet, quantum fudit sanguinis.'* (6) *haec video esse perfrivola, sed*

3 *scisse: cesse* P¹ 9 *fasceolum* P¹ 10 *auctores* P¹ *auctores est* P³
 12 *ave imperator* Kellerbauer *avetr* P (*ave post ras.*) 13 *<me> memini* Lessing
adseruerit Baehrens *adseuerit* P *adseveret* Petschenig 15 *militanti vulg* — *is* P
 21—22 *imperatoris* P 28 *privati* edd *privatim* P 30 *Theo Chius o. Theoclytus o. Theocles Casaubonus Theocles o. Theoclus* CMueller 30—31 *Caesarianus, eorum temporum* Madvig 33 *<in>* edd *<componerent>* nach *tales* Egnatius
tales quibus<dam> diebus? Peter 35 *bibat* Buecheler *vivat* P *mille annos vivat* B³

quia supra scriptus auctor ita eadem ut sunt Latina suis scriptis inseruit, tacenda esse non credidi.

(7) idem apud Mogontiacum tribunus legionis sextae Gallicanae Francos inruentes, cum vagarentur per totam Galliam, sic adflixit, ut trecentos ex his captos septingentis interemptis sub corona vendiderit. (2) unde iterum de eo facta est cantilena: 'mille Sarmatas, mille Francos semel et semel occidimus, mille Persas quaerimus.'

215. NIKOMACHOS.

F

10 1 (III 664) SCRIPT. HIST. AUG. XXVI 26: post haec Palmiram iter flexit (sc. Aurelianus) . . . sed in itinere a latronibus Syris male accepto frequenter exercitu multa perpressus est et in obsidione usque ad ictum sagittae periclitatus est. (2) epistula ipsius extat ad Mucaporem missa, in qua de huius belli difficultate ultra pudorem imperialem fatetur. (3—5 text des briefes. 6) denique
15 fatigatus ac prope malis fessus litteras ad Zenobiam misit deditionem illius petens, vitam promittens, quarum exemplum indidi: (7) 'Aurelianus imperator Romani orbis et receptor orientis Zenobiae ceterisque, quos societas tenet bellica. (8) sponte facere debuistis id quod meis litteris nunc iubetur. deditionem enim praecipio inpunitate vitae proposita, ita ut illic, Zenobia, cum tuis agas vitam,
20 ubi te ex senatus amplissimi sententia collocavero. (9) gemmas aurum argentum sericum equos camelos in Romanum aerarium conferatis. Palmyrenis ius suum servabitur.' (27) hac epistula accepta Zenobia superbius insolentiusque rescripsit, quam eius fortuna poscebat, credo ad terrorem. nam eius quoque epistulae exemplum indidi: (2) 'Zenobia regina orientis Aureliano Augusto. nemo adhuc
25 praeter te hoc quod poscis litteris petit. virtute faciendum est quidquid in rebus bellicis est gerendum. (3) deditionem meam petis, quasi nescias Cleopatram reginam perire maluisse quam in qualibet vivere dignitate. (4) nobis Persarum auxilia non desunt, quae iam speramus; pro nobis sunt Saraceni, pro nobis Armenii. (5) latrones Syri exercitum tuum, Aureliane, vicerunt. quid igitur si
30 illa venerit manus, quae undique speratur? pones profecto supercilium, quo nunc mihi deditionem, quasi omnifariam victor, imperas.'

(6) hanc epistulam Nicomachus se transtulisse in Graecum ex lingua Syrorum dicit ab ipsa Zenobia dictatam. nam illa superior Aureliani Graeca missa est.

216. ONASIMOS VON KYPROS (O. SPARTA).

T

1 (III 728) SUID. s. 'Ονάσιμος· Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης· ἱστορικὸς καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου (323—337) γενομένων. ἔγραψε Στάσεων διαίρεσις· Τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀπτήνην· Περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης· Προγυμνάσματα· Μελέτας· Ἐγκώμια· καὶ ἄλλα πλείστα.

3 Mogontiacum Peter montiacum P 5 de eo: deo P 15 prope Peter
pro P prae Casaubonus proprie Unger 23 nam: iam Oberdick 27 dignitate:
captivitate Baehrens 32 nichomachus P 38 κωνσταντίνου B κωνσταντ' E

F

VITA PROBI.

1 (1) SRIPT. HIST. AUG. XXIX 13, 1: *hic* (sc. Proculus) *tamen cum etiam*
post honores militares [cum] se improbe libidinose tamen fortiter gereret, hortantibus
 5 *Lugdunensibus, qui et ab Aureliano (270—275) graviter contusi videbantur et*
Probum vehementissime pertimescebant, in imperium vocitatus est, ludo paene
ac ioco, ut Onesimus dicit, quod quidem apud nullum alium repperisse me scio.
 (2) *nam cum in quodam convivio ad latrunculos luderetur, atque ipse decies*
imperator exisset, quidam non ignobilis scurra 'ave' inquit 'Auguste', adlataque
 10 *lana purpurea umeris eius iunxit eumque adoravit. timor inde conscriptorum*
atque inde iam exercitus temptatio et imperii.

2 (2) — — 14, 3: (Bonosus starker trinker) *de hoc Aurelianus saepe*
dicebat 'non ut vivat, natus est, sed ut bibat'. (4) *quem quidem diu in honore habuit*
causa militiae. nam si quando legati barbarorum undecumque gentium venissent,
 15 *ipsi propinabantur, ut eos inebriaret atque ab his per vinum cuncta cognosceret.*
ipse quantumlibet bibisset, semper securus et sobrius et, ut Onesimus dicit,
scriptor vitae Probi, adhuc in vino prudentior.

3 (3) — XXX 4, 2: *Onesimus enim, qui diligentissime Vitam*
Probi scripsit, Romae illum et natum et eruditum sed Illyricianis parenti-
 20 *bus fuisse contendit.* (3) *sed Fabius Ceryllianus (217 F 1)*

4 (4—5) a) — — 7, 3: *nam exstant etiam literae Cari, quibus apud prae-*
fectum suum de Carini moribus queratur, ut appareat verum esse, quod Onesimus
dicit, habuisse in animo Carum, ut Carino Caesareanum abrogaret imperium.
 b) — — 16, 1: *Carinus, homo omnium contaminatissimus, adulter, frequens*
 25 *corruptor iuventutis — pudet dicere, quod in literas Onesimus retulit — . . .*
 c) — — 17, 6: *statuerat denique (sc. Carus) Constantium, qui postea Caesar est*
factus, tunc autem praesidiatum Dalmatiae administrabat, in locum eius subrogare,
quod nemo tunc vir melior videbatur, illum vero, ut Onesimus dicit, occidere.

ANHANG.

30 5 (—) SCRIPT. HIST. AUG. XXVIII 3, 3: *multi dicunt Probum Claudii*
propinquum fuisse, optimi et sanctissimi principis, quod, quia per unum tantum
Graecorum relatum est, nos in medio relinquemus. (4) *unum tamen dico, quod*
in Ephemeride legisse me memini, a Claudia sorore Probum sepultum.

217. FABIVS CERYLLIANVS.

n. 262—264

F

1 (—) SRIPT. HIST. AUG. XXX 4: *Cari patria sic ambigue a plerisque*
proditur, ut prae summa varietate dicere nequeam, quae illa vera sit. (2) *Onesi-*
mus (216 F 3) enim, qui diligentissime vitam Probi scripsit, Romae illum et
natum et eruditum, sed Illyricianis parentibus fuisse contendit. (3) *sed Fabius*
 40 *Ceryllianus, qui tempora Cari, Carini et Numeriani sollertissime persecutus*
est, neque Romae sed in Illyrico genitum, neque Pannoniis sed Poenis parentibus
adserit natum.

4 [cum] edd
 32 graecarum P¹

gereret Baehrens reget P
 39 favius P¹

15 ipsis propinabat ed. pr.

218. CLAUDIUS EUSTHENIUS.

284—311

F

1 (III 729) SCRIPT. HIST. AUG. XXX 18, 3: *post quos Diocletianum et Maximianum principes di dederunt, iungentes talibus viris Galerium atque*
 5 *Constantium (5) quorum vitam singulis libris Claudius Eusthenius, qui Diocletiano ab epistulis fuit, scripsit.*

219. PRAXAGORAS VON ATHEN.

a. 306—326?

T

1 (IV 2) PHOT. Bibl. 62: ἀνεγνώσθη Πραξαγόρου τοῦ Πραξαγόρου
 10 [τοῦ] Ἀθηναίου τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορίας βιβλία δύο.
 ἐν οἷς λόγοις διέξεισιν οὗτο ὁ πατὴρ Κωνσταντῖνον Κωνσταντῖος Βρετανίας
 ἐβασίλευσε, Μαξιμῖνος δὲ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς ἄλλης Ἰταλίας καὶ Σικελίας,
 ὁ δὲ ἕτερος Μαξιμῖνος τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας καὶ τῆς κάτω
 Ἀσίας καὶ Θράκης, Διοκλητιανὸς δὲ ὁ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτατος τῆς
 15 τε Βιθυνίας ἤρχε καὶ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Αἰβύης καὶ τῆς Αἰγύπτου,
 ὅσῃν ὁ Νεῖλος ἐπερχόμενος ἄρδει. (2) τὸν οὖν Κωνσταντῖνον ὁ πατὴρ
 πέμπει παρὰ Διοκλητιανὸν εἰς Νικομήδειαν παιδευθισόμενον. παρὼν
 δέ, φησί, Μαξιμῖνος ὁ τῆς κάτω Ἀσίας βασιλεύων εἰς ἐπιβουλὰς ὤρμησε
 τοῦ νέου, καὶ πρὸς μάχην λέοντι ἀγρίῳ καθίστησι τὸν νεανίαν· ὁ δὲ τὸ
 20 μὲν θηρίον κρατήσας ἀνείλε, τῆς δὲ ἐπιβουλῆς αἰσθόμενος φεύγει πρὸς
 τὸν πατέρα. (3) οὗτο τὸν βίον λιπόντος ὁ παῖς ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν. a. 306
 ταύτης δὲ ἐπιβὰς Κελτοὺς καὶ Γερμανοὺς, ἔθνη πρόσοικα καὶ βάρβαρα,
 κατεστρέψατο. (4) ἀσελγῶς δὲ καὶ βαρέως τῶν ὑπηκόων ἄρχειν Μαξέντιον
 μαθὼν — οὗτος δ' ἄρ' ἦν μετὰ Μαξιμῖνον τῶν ἐν Ῥώμῃ καταστάς
 25 κύριος — ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτόν, δίκας τῆς εἰς τοὺς ἀρχομένους παρα-
 νομίας πραττόμενος· καὶ μάχῃ νικήσας ἐς φυγὴν ἔτρεψε. φεύγων δὲ ἦν a. 312
 τοῖς πολεμίοις αὐτοῦ ἀπωλείας ἐδολογρᾶφει μηχανήν, ταύτην εὗρατο τοῦ
 βίου καταστροφὴν, τῇ παρ' αὐτοῦ κατασκευασθείσῃ διώρυγι περιπεσών.
 τὴν μέντοι τούτου κεφαλὴν τινες τῶν Ῥωμαίων ἀποτεμόντες καὶ ξύλῳ
 30 ἀρτήσαντες τὴν πόλιν περιεπόλεον. Κωνσταντῖνῳ δὲ καὶ ἴδε ἡ βασιλεία
 προθύμως καὶ χαίρουσα προσεχώρησεν. (5) ἐπεὶ δὲ καὶ Αἰκίνιον ὡμῶς
 καὶ ἀπανθρώπως τοῖς ὑπηκόοις ἀποκεχρημένον ἐπυνθάνετο — οὗτος δὲ
 τῆς μοίρας ἐκείνης ἐβασίλευσεν, ἧς Μαξιμῖνος ὁ τὴν ἐπιβουλὴν Κωνσταντῖνῳ

5 Eusthenes CMueller 9 die lesarten des Marcianus M verdanke ich
 Martini. Πραξαγόρου τοῦ Πραξαγόρου A τοῦ Πρ. M 10 [τοῦ] Wilamowitz
 13 καὶ Μακεδονίας om A 17 παρὰ A πρὸς M 18 ὁρμήσαι M 27 αὐτὸς
 τοῖς π. ἐδ. μνη. τῆς ἀπωλείας M

διὰ τοῦ λέοντος προσενεγκὼν ἐπεσιτάει, αὐτοῦ τὸν βίον λιπόντος — οὐκ ἐνεγκὼν ὁμοφύλων ὕβριν ἀφόρητον ἐστράτευεν ἐπ' αὐτόν, τῆς τυραννίδος αὐτὸν εἰς τὸ βασιλικῶς ἄρχειν μεταστησόμενος. Λικίνιος δὲ τὴν τοῦ βασιλέως ἐπιστρατείαν ἀκούσας καὶ δέισας ἔκρυπτε τε τὴν ὠμότητα φιλαν-
 5 Θρωπίας προσχήματι καὶ ὅρκους ὑπέτεινεν ἀγαθὸν τε ἑαυτὸν τοῖς ὑπὸ χεῖρα παρασχέσθαι καὶ ὡς ἔθετο σπονδὰς συντηρεῖν ἀπαραβάτους. (6) διὸ τότε μὲν ὁ βασιλεὺς ἀπέστη τοῦ πολεμεῖν· ὕστερον δέ, ἐπεὶ κακία ἤρμεῖν οὐχ οἶα τέ ἐστι, καὶ τῶν ὅρκων ἡφριδηκότα καὶ ἐς πᾶν κακότητος ἑλη-
 10 κότα καταπολεμήσας μάχαις καρτεραῖς καὶ ἐν τῇ Νικομηδεῖαι συγκλείσας α. 323/324 ἐπολιοῖρκει. κἀκεῖθεν ἐν ἱκέτου πρὸς βασιλέα καταφυγόντα σχήματι κατέ-
 λιπεν ἡ βασιλεία, καὶ συνέβη τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, τῆς μεγάλης ἀρχῆς τὸν ἄξιον ἐπιζητούσης, εἰς ἑαυτὸν τὰς εἰρημένας βασιλείας ἐπισπάσασθαι. τῆς τε γὰρ πατρῴας κληρονόμος ἐγένετο, καὶ τῆς Ῥωμαίων καταλύσας
 15 Μαξέντιον, Ἑλλάδος τε καὶ Μακεδονίας καὶ τῆς κάτω Ἀσίας παραλύσας τῆς ἀρχῆς τὸν ῥηθέντα Λικίνιον. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης μοίρας, ἧς ἦρχε Διοκλητιανός, αὐτὸς ἀνεδήσατο τὸ κράτος. ὁ γὰρ Λικίνιος καὶ ταύτην εἶχεν ὑφ' ἑαυτόν, Μαξιμίνου πολέμου νόμῳ ἀφελών, ὃς Διοκλη-
 20 τianoῦ διάδοχος ἐγεγόνει. (7) κρατυνόμενος οὖν καὶ μίαν δείξας τὴν σύμπασαν βασιλείαν κτίζει τὸ Βυζάντιον ἐπώνυμον ἑαυτῷ. (8) φησὶν α. 326 ὃν ὁ Πραξαγόρας, καίτοι τὴν Θρησκείαν Ἑλλήν ὦν, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίαι καὶ παντὶ εὐτυχίματι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασι-
 λευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο. ἐν οἷς αὐτοῦ καὶ οἱ δύο συνεπαιοῦνται λόγοι.

(9) ἔτος δὲ τῆς ἡλικίας ἦγε δεύτερον καὶ εἰκοστὸν Πραξαγόρας, ὡς
 25 αὐτὸς φησιν, ὅτε ταῦτα συνέγραφε. (10) συνεγράψατο δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἕτερα βιβλία δύο Περὶ τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων, ἔτος ἀνῶν ἑννεακαι-
 δέκατον. συνέταξε δὲ καὶ ἕτερα βιβλία ἕξ εἰς τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον, τριακοστὸν πρῶτον ἐλαύνων ἑξαυτὸν.

(11) ἔστι δὲ τὴν φράσιν σαφῆς καὶ ἡδύς, ὀλίγον δὲ τοῦ δέοντος
 30 ἀτονώτερος. κέχρηται δὲ Ἰωνικῇ διαλέκτῳ.

F

Η ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑ $\bar{A}$ — $\bar{B}$.
 (T 1).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΩΝ $\bar{A}$ — $\bar{B}$.

35 ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ $\bar{A}$ — $\bar{F}$.

1 τοῦ C Mueller τῶν Ph	3 λικίνιος M	5 αὐτόν M	9 καρτεραῖς M
14 Μαξέντιον C Mueller Μαξιμίνον Ph	τε: δέ?	16 αὐτὸς hinter κράτος M	
17 Μαξιμίνον Casaubonus	18 κρατυνόμενος A	30 δὲ καὶ Ἰωνικῇ M	

220. BEMARCHIOS VON KAISAREIA.

a. 306—337

T

1 (IV 3) SUID. s. Βημάρχιος· Καίσαρεὺς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστῆς. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις δέκα·
 5 μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

2 LIBAN. or. I 39 (I 103 Förster): Βημάρχιος . . . μάλα δὴ τὸν Κωνσταντίνον ἡγετικῶς ἀνῆρ καὶ τῶν περὶ ἐκείνον τοὺς ἀμνήτους ψόφῳ τε καὶ κτύπῳ παρανόμων ῥημάτων δόξαν ἐπὶ λόγοις ῥωμαλέου λαβὼν φίλοις τε τοῖς ἀπ' ἐκείνων ἐτετείχιστο χρόνων, δεινοὶ γὰρ δὴ οἱ κύβοι καὶ τὰ μέχρι
 10 μέθης συμπόσια φιλίας ἰσχυρὰς κεράσαι. διέβη μὲν δὴ τὸν πορθμὸν κυδιόων τε καὶ ὕψου κάρη ἔχων κρότῳ τε ἐπηρμένος καὶ οἷς εἰργάσατο χρήμασι, λόγον ἕνα μέχρι Νείλου δεικνύων τὸν τε ἐναντία τοῖς θεοῖς τεταγμένον ἐγκωμιάζων, αὐτὸς θύων θεοῖς, διδάσκων τε καὶ διηγούμενος, οἷον αὐτῷ τὸν νεὼν ἐγείραι Κωνσταντῖος (a. 341) κτλ.

15

F

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΑΞΕΙΣ Α—Ι.

— EUSTOCHIOS VON KAPPADOKIEN.

a. 333—350

ΤΑ ΚΑΤΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

s. III u. Kappadokien.

20

221. OREIBASIOS VON PERGAMON.

355 (?) — 363

F

1 (—) EUNAPIOS EX. DE SENTENT. p. 76, 29 Boiss: ὁ δὲ ἐξ τὰ μάλιστα γεγονὼς αὐτῷ (sc. Ἰουλιανῷ) γνώριμος, ὁ Περγαμηνὸς ἀνὴρ Ὀριβάσιος, ἐκ φυσικῆς φιλοσοφίας λατρικὴν ἐπιτάττειν ἄριστος καὶ δορᾶν ἐπὶ θειότερος καὶ ἀσεβήσειν ἐβόα περι-
 25 φανῶς, εἰ μὴ συγγράφοιμι· καὶ τῶν γε πράξεων — πάσας δὲ ἡπίστατο παρὼν ἀπάσαις — μάλα ἀκριβῶς ὑπόμνημα συνετέλει πρὸς τὴν γραφὴν, ὥστε οὐκ ἦν ἀναβολὴ καὶ βουλομένοι ῥαθυμεῖν.

F

〈ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΠΡΑΞΕΙΣ〉

30

222. KYLLENIOS.

a. 356 ff. p

T

1 (—) EUNAPIOS EXC. DE SENTENT. p. 79, 12 Boiss: ὅτι περὶ τῆς στρατείας τῆς κατὰ Ναρθινῶν πολυτρόπου γενομένης ἐκτίθησι μὲν αὐτὸς Ἰουλιανός, ἄλλα δὲ

9 τοῖς 〈μιαροῖς〉 ρ. 〈ἀθέοις〉 ο. ἄ. Reiske 26 ἀκριβὲς Herwerden 33 Ναρθινῶν: Ἀλαμανῶν Bekker Ναρισκῶν CMueller πολυτρόπου γενομένης Mai —ον —ην V

ἀλλαχοῦ καὶ πρὸς πολλοὺς ἀναφράζων ἐν ἐπιστολαῖς. πρὸς τινα γοῦν Κυλλήνιον καὶ ταῦτα ἐξηγούμενον τὰ μὲν ἐπιτιμῶν ὡς διαμαρτάνοντα τῆς ἀληθείας φαίνεται, καὶ παρεκτίθησί γε τὰ πραχθέντα ὅπως γέγονε. φάσκων δὲ μὴ δεῖσθαι τοῦ τὰ ἔργα λέγοντος — οὐδὲ γὰρ Παλαμήδην Ὀμήρου προσδεηθῆναι φησιν εἰς δόξαν —
 5 καὶ τὰς ἀλλοτριὰς συγγραφὰς τῶν ἰδίων ἔργων ὑπὸ μεγαλοψυχίας παραιτούμενος κτλ.

223. KALLISTION.

a. 363

T

- 1 LIBAN. epp. 1233 Fö (a. 364): Καλλιστῖωνι ἀλλὰ πρὸς Ἀπόλ-
 λωνος καὶ Μουσῶν, παρ' ὧν σοι τὰ ἔπη . . .
 10 2 SOKRAT. Hist. eccl. III 21: s. F 1.

F

- 1 (—) SOKRAT. Hist. eccl. III 21 (NIKEPH. Hist. eccl. X 34): Κάλλιστος δέ,
 ὁ ἐν τοῖς οἰκειοῖς τοῦ βασιλέως (sc. Ἰουλιανοῦ) στρατευόμενος, ἱστορήσας τὰ κατ'
 αὐτῶν ἐν ἡρωικῷ μέτρῳ, τὸν τότε πόλεμον (den Perserkrieg) διηγούμενος ὑπὸ
 15 δαίμονος βληθέντα τελευτῆσαι φησιν. ὅπερ τυχὸν μὲν ὡς ποιητῆς ἔπλασε

224. KHOR 'OHBUT — ELEAZAR.

a. 363

T

- 1 (V 394) MOSES VON CHORENE Hist. Arm. II 67 ed. Whiston: hicce Choro-
 butus Saporis Persarum regis scriba fuerat atque in Graecorum manus incidit, quo
 20 tempore Iulianus . . . cum exercitu Ctesiphontem profectus est. post eius autem et
 Ioviani etiam mortem in Graeciam cum ministris regis venit nostramque fidem
 professus Eliazar appellabatur. et cum Graecam linguam didicisset, de Saporis et
 Iuliani actis historiam conscripsit. atque etiam antiquae historiae volumen unum
 interpretatus est, quod Barsumas quidam, captivitatis socius, contexuerat, quem
 25 Persae Rost-Sohunum vocant.

225. MAGNUS VON KARBHAI.

a. 363

T

- 1 MALAL. p. 329, 2 Bonn: ὁ σοφώτατος Μάγνος ὁ χρονογράφος ὁ
 Καρηνός, ὁ συνὼν αὐτῷ Ἰουλιανῷ βασιλεῖ. s. F 1.
 30 2 a) ZOSIM. III 22, 4: (eroberung von Maiozamalecha) τῶν ἀπὸ τοῦ φρουρίου
 τοίνυν ἀπάντων εἰς τὸ τὴν μηχανὴν ἀποκρούσασθαι συστροφέντων, διορῶντες τὸν
 ὑπόνομον οἱ ταύτῃ ταχθέντες, εἶτα τὴν ἐπικειμένην ἄχρι τῆς ἐπιφανείας γῆν
 διατροῆσαντες, ἐφάνησαν οἰκίας ἐν μέσῳ καθ' ἣν ἔτυχέ τις ἀλετοῖς γυνὴ νυκτὸς
 οὐσης ἐτι βαθείας σίτον ἄλευρα εἶναι ἐργαζομένη. ταύτην μὲν οὖν ὁ πρῶτως
 35 ἀναδὺς ἐκβοᾶν μέλλονσαν παίσας ἀνείλεν. ἦν δὲ Σουπεράντιος, ἐν τῷ λόχῳ τῶν
 βικτόρων οὐκ ἄσημος, ἐπὶ τούτῳ δὲ Μάγνος, καὶ τρίτος ὁ Ἰοβιανός, τοῦ τάγματος
 τῶν ὑπογραφῶν προτεταγμένος, ἔπειτα δὲ πλείους. b) AMMIAN. MARCELL.

34 πρῶτος Mend(elssohn)

36 Ἰοβιανός ὁ Mend

XXIV 4, 23: *quibus ita ut convenerat ordinatis et occupatis prohibitoribus patefactisque latebris evolat Exsuperius, de Victorum numero miles, post quem Magnus tribunus et Iovianus notarius, quos audax multitudo secuta, his prius confossis, quos in aede per quam in lucem prodierant invenerunt.*

5

F

1 (IV 4) MALAL. p. 328, 20 Bonn: καὶ κατιῶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουλιανὸς κατὰ Σαββουραρσάκου βασιλέως Περσῶν κατέφθασεν ἐν Ἱεραπόλει· καὶ πέμψας κατεσκεύασε πλοῖα ἐν Σαμοσάτοις πόλει τῆς Εὐφρατησίας, τὰ μὲν διὰ ξύλων τὰ δὲ διὰ βυσσῶν, ὥς ὁ σοφώτατος Μάγνος ὁ
 10 χρονογράφος ὁ Καρηνὸς ὁ συνὼν αὐτῷ Ἰουλιανῷ βασιλεῖ συνεγράψατο. (2) ἀπὸ δὲ Ἱεραπόλεως ἐξελθὼν ἦλθεν ἐν Κάραις τῇ πόλει· κἀκεῖθεν εὔρε δύο ὁδοὺς, μίαν ἀπάγουσαν εἰς τὴν Νίσιβιν πόλιν, οὐσάν ποτε Ῥωμαίων, καὶ ἄλλην ἐπὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν κάστρον τὸ λεγόμενον Κιρκήσιον, κείμενον εἰς τὸ μέσον τῶν δύο ποταμῶν τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Ἀββοῦ, ὅπερ ἔκτισε
 15 Διοκλήτιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. καὶ μερίσας τὸν στρατὸν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς πέμπει ἐπὶ τὴν Νίσιβιν ὀπλίτας ἄνδρας μυρίους ἑξακισχιλίους μετὰ δύο ἑξάρχων Σεβαστιανοῦ καὶ Προκοπίου. (3) καὶ κατέφθασεν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς τὸ Κιρκήσιον κάστρον· καὶ ἑάσας καὶ ἐν τῷ Κιρκησίῳ κάστρῳ ὅσους εὔρεν ἐγκαθέτους στρατιώτας ἑξακισχιλίους, προσθεὶς αὐτοῖς καὶ ἄλλους ὀπλίτας
 20 ἄνδρας τετρακισχιλίους μετὰ ἑξάρχων δύο (Μ)ακαμαίου καὶ Μαύρου. (4) καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ παρήλθε τὸν Ἀββοῦ ποταμὸν διὰ τῆς γεφύρας, τῶν πλοίων φθασάντων εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμόν· ὦντινων πλοίων ὑπῆρχεν ὁ ἀριθμὸς χιλίων διακοσίων πεντήκοντα. (5) καὶ συναθροίσας τὸν ἴδιον αὐτοῦ στρατὸν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Ἀνατόλιον μάξιτρον
 25 καὶ Σαλούστιον ἑπαρχὸν πραιτωρίων καὶ τοὺς στρατηλάτας αὐτοῦ, ἀνελθὼν ἐν ὑψηλῷ βήματι δι' ἑαυτοῦ προσεφώνησε τῷ στρατῷ, ἐπαινῶν αὐτοὺς καὶ προτρεπόμενος προθύμως καὶ σωφρόνως ἀγωνίσασθαι κατὰ Περσῶν. καὶ εὐθέως ἐμβαίνειν εἰς τὰ πλοῖα ἐπέτρεψεν, εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ εὐτρεπισθὲν αὐτῷ πλοῖον. (6) καὶ προηγείσθαι αὐτῶν προ-
 30 σκουλάτορας προσέταξεν ἄνδρας γενναίους ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λαγκιαρίων καὶ ματτιαρίων χιλίους πεντακοσίους, κελεύσας βαστάζεσθαι καὶ τὰ σίγνα αὐτοῦ καὶ τὸν κόμητα Λουκιανόν (?), ἄνδρα πολεμικώτατον, εἶναι σὺν

3 notarius edd votarius Amm 13 (u. v. 18) κιρκήσιον Mal Κιρκήσιον Zosim. III 12, 3 (κιρκήσιον V); 13, 1; Cercusium Ammian. XXIII 5, 1; 4; s. Weissbach RE XI 505. 16 ὀκτακισχιλίους καὶ μυρίους ὀπλίτας Zosim. III 12, 5; triginta milia Ammian. XXIII 3, 5; μυριάδες ὀπλιτῶν δύο Liban. or. XVIII 214 20 ἀκαμαίου Mal Μακαμαῖος Zosim. III 26, 5 Machameus Ammian. XXV 1, 2 22 γεφύρας Chilmeadus —ης Mal 32 Λουκιανόν: Lucillianus comes Ammian. XXIV 1, 6; Zosim. III 14, 1 χιλίους ἔγνω καὶ πεντακοσίους προπέμψαι . . . Λουκιλλιανόν αὐτοῖς ἐπιστήσας; 13, 3 κατέστησαν δὲ ναύαρχοι Λουκιανὸς καὶ Κωνσταντίος ~ Ammian. XXIII 3, 9 tribuno Const(ant)iano cum comite Lucilliano ductante

αὐτῶι. ὅστις καὶ πολλὰ κάστρα Περσικὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην κείμενα καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων ἐν νήσοις ὄντα ἐπόρθησε καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας Πέρσας ἀνείλε. Βίκτορα δὲ καὶ Δαγαλαίφον κατέταξεν ὀπισθεν τῶν λοιπῶν πεζῶν εἶναι καὶ φυλάττειν τὰ πλήθη. (7) καὶ κατήλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ στρατοῦ παντός διὰ τῆς μεγάλης διώρυγος τοῦ Εὐφράτου τῆς μισγούσης τῶι Τίγρητι ποταμῶι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν αὐτὸν Τίγρητα ποταμόν, ὅπου μίγνυνται οἱ δύο ποταμοὶ καὶ ἀποτελοῦσι λίμνην μεγάλην. καὶ παρέβαλεν εἰς τὰ Περσικὰ ἐν τῇ χώρῃ τῶν λεγομένων Μαυζανιτῶν, πλησίον Κτησιφῶντος πόλεως, ἔνθα ὑπῆρχε τὸ Περσικὸν βασίλειον. (8) καὶ ἐπικρατῆς γενόμενος Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐσκήνωσεν ἐν τῇ πεδιάδι τῆς αὐτῆς πόλεως Κτησιφῶντος, βουλόμενος μετὰ τῆς ἰδίας συγκλήτου καὶ ἕως Βαβυλῶνος εἰσελθεῖν καὶ παραλαβεῖν τὰ ἐκεῖσε.

(9) ὁ δὲ βασιλεὺς Σαββουραρσάκιος ὑπονοήσας ὅτι διὰ τῆς Νισίβειος ἤρχετο ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Ἰουλιανός, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ παντός. ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῶι ὅτι ὀπισθεν αὐτοῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Ἰουλιανὸς παραλαβὼν τὰ Περσικὰ μέρη, καὶ ὅτι ἔμπροσθεν αὐτῶι ἀπαντῶσιν οἱ στρατηγοὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ πλήθη πολλὰ, καὶ γνοὺς ὅτι ἐμεσάσθῃ, φεύγει ἐπὶ τὴν Περσαρμενίαν, δόλῳ πέμψας δύο συγκλητικούς αὐτοῦ καὶ αὐτοὺς κατὰ ἰδίαν βούλησιν ῥινοτομήσας πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα Ῥωμαίων, ἵνα πλανήσωσιν αὐτόν, πρὸς τὸ μὴ καταδιωχθέντα αὐτόν φθασθῆναι. (10) οἱ δὲ ῥινοτομηθέντες Πέρσαι ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων προδοῦναι, φησὶν, θέλοντες τὸν βασιλέα Περσῶν, ὡς τιμωρησάμενον αὐτούς. ἀπατηθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν ἐπομνυμένων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἠκολούθησεν αὐτοῖς μετὰ τοῦ ἰδίου στρατεύματος. καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἄνυδρον ἐπὶ μίλια ρν, πλανήσαντες αὐτούς, τῇ εἰκάδι πέμπτηι τοῦ Δαισίου τοῦ καὶ Ἰουνίου μηνός. (11) καὶ εὐρὼν ἐκεῖ τείχη παλαιὰ πεπτωκότα πόλεως λεγομένης Βουβίων, καὶ ἄλλο δὲ χωρίον, ἐστῶτων μὲν τῶν οἰκημάτων, ἔρημον δὲ ἦν, ὅπερ ἐλέγετο Ἀσία· ἔνθα ἔλθων ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς καὶ ὁ πᾶς στρατὸς τῶν Ῥωμαίων ἐκεῖ ἐσκήνωσεν. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς τόποις γενόμενοι ἐλίποντο τροφῶν, καὶ οὐδὲ τοῖς ἀλόγοις ὑπῆρχε βοτάνη· ἦν γὰρ ἔρημία. καὶ γνοὺς ὁ πᾶς στρατὸς Ῥωμαίων ὅτι ἀπατηθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐπλάνησεν αὐτούς καὶ εἰς ἐρήμους ἤγαγε τόπους, εἰς πολλὴν ἀταξίαν ἐτράπησαν. (12) τῇ δὲ ἐξῆς ἡμέραι μηνὶ Ἰουνίῳ πρὸς ἀγαθὸν τοὺς πλανήσαντας αὐτὸν Πέρσας ἐξήτασεν αὐτούς· καὶ ὠμολόγησαν λέγοντες ὅτι ὑπὲρ πατρίδος καὶ τοῦ βασιλέως ἡμῶν, ἵνα σωθῇ, ἐδώκαμεν ἡμᾶς ἑαυτοὺς εἰς θάνατον καὶ ἐπλανήσαμεν ὑμᾶς· ἰδοὺ οἱ δοῦλοι

4 πεζῶν Mendelssohn πλοίων Mal vgl. Zosim. III 13, 3 τοῦ μὲν πεζοῦ Βίκτορα στρατηγὸν καταστησάμενος; Ammian. XXIV 1, 2 agmina vero postrema Dagalaifus cogebat et Victor 21 Πέρσαι Chilmeadus Πέρσες Mal 22 φασὶν C Mueller 27 εὐρον? C Mueller

σου ἀπεθάνομεν.' καὶ ἀπεδέξατο αὐτούς, μὴ φρονέσας αὐτούς, ἀλλὰ δοὺς λόγον αὐτοῖς, ἵνα ἐκβάλωσι τὸν στρατὸν ἐκ τῆς ἐρήμου χώρας. (13) καὶ περὶ ὥραν δευτέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς παριὼν τὸ στρατεύμα καὶ δυσωπῶν αὐτοὺς μὴ ἀτάκτως φέρεσθαι ἐτρώθη ἀδήλως ⁶ καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἴδιον παπυλεῶνα διὰ τῆς νυκτὸς τελευτᾷ, ὡς ὁ προγεγραμμένος Μάγνος ἐξέθετο (folgt Eutychianos 226 F 1).

Anhang.

2 (—) ZOSIMOS III 12—34 (~ AMMIAN. MARC. XXIII 2—XXV 10).

226. EUTYCHIANOS VON KAPPADOKIEN.

a. 363

F

10

1 (IV 6) MALAL. p. 332, 9 Bonn: (Magnus 225 F 1) *Εὐτυχιανὸς δὲ ὁ χρονογράφος ὁ Καππαδόξ, στρατιώτης ὢν καὶ βικάριος τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ τῶν Πριμοαρμενιανῶν, παρὼν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πολέμῳ, συνεγράψατο ὅτι κατελθὼν ὁ αὐτὸς* ¹⁵ *βασιλεὺς Ἰουλιανὸς μονὰς τῇ ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη διὰ τοῦ Εὐφράτου εἰσῆλθε, καὶ ἐπικρατὴς γενόμενος καὶ νικήσας πάντας παρέλαβεν ἕως πόλεως λεγομένης Κτησιφῶντος, ἔνθα ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐκάθητο, ἐκείνου φυγόντος ἐπὶ τὰ μέρη τῶν Περσαρμενίων, καὶ βουλομένου μετὰ τῆς ἰδίας συγκλήτου καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἄχρι τῆς Βαβυλῶνος τῇ ἐξῆς ὁρμῆσαι καὶ ταύτην* ²⁰ *παραλαβεῖν διὰ τῆς νυκτός. (2) καὶ ὡς καθεύδει εἶδεν ἐν ὁράματι τινα τέλειον ἄνδρα ἐνδεδυμένον ζάβαν καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν παπυλεῶνα αὐτοῦ πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφῶντος ἐν πόλει λεγομένην Ἀσία καὶ κρούσαντα αὐτὸν λόγχῃ. καὶ πτοηθεὶς ἐξυπνίσθη κράζας· καὶ ἐξανέστησαν οἱ κουβικουλάριοι εὐνοῦχοι καὶ σπαθάριοι καὶ ὁ στρατὸς ὁ φυλάττων* ²⁵ *τὸν παπυλεῶνα. καὶ εἰσελθόντες πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπάδων βασιλικῶν, καὶ προσεσχηκὼς Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν σφαγέντα κατὰ τῆς μασχάλης ἐπηρώτησεν αὐτούς 'πῶς λέγεται ἡ κόμη ὅπου ἐστὶν ὁ παπυλεῶν μου;' καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Ἀσία λέγεται. καὶ εὐθέως ἔκραξεν 'ὦ Ἥλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν'. καὶ ἐκχυθεὶς τὸ αἷμα παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὥραν νυκτερινὴν* ³⁰ *πέμπτην, ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην χρηματίζοντος ὑἱά.*

21 ἐνδεδυμένον ὑπάτου σχῆμα Chron Pasch 551, 1 22 πεπηγμένον πλησίον Chron Pasch ἐν κόμῃ λεγομένην Παοῖαι Chron Pasch 28 Ἀσία: Παο(σ)ία Chron Pasch 29 τὸ αἷμα om Chron Pasch ὥρῃ νυκτερινῇ ἔ μηνὶ Δαισίῳ πρὸ 5 καλανδῶν Ἰουλίῳ Chron Pasch

C. AUTOBIOGRAPHIEN, MEMOIREN UND MEMOIRENHAFTES.

(ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ)

—. ION VON CHIOS.

5

s. III u. Chios.

ΕΠΙΔΗΜΙΑΙ.

227. DEMADES VON ATHEN.

T

1 SUIDAS s. Δημάδης gl. 1: Ἀθηναῖος· ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, πανοῦργος
10 καὶ εὐτυχής, πρότερον ναύτης ὦν. ἔγραψεν Ἀπολογισμὸν πρὸς Ὀλυμπιάδα
τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας· Ἱστορίαν περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν Αθηνοῦ παιδῶν.
οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ
20 Ἀντιπάτρου (a. 319).

F

15

Zweifelhaftes.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΔΗΛΟΥ.

OHNE BUCHTITEL.

1 (IV 377) SCHOL. HESIOD. Th. 914: ἡρπᾶσθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν
οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχυλίδης (F 47 Bl-S) δὲ ἐκ Κρήτης, Ὁρφεὺς (F 43 K) δὲ ἐκ
20 τῶν περὶ τὸν Ὀκεανὸν τόπων, Φανόδημος (II) δὲ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, Δημάδης δὲ
ἐν Νάπαις.

Unechtes.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ.

20 v. 1. Δημέας, Δημαίας; s. III u. Paros
ἐκ νήσου C Mueller

21 ἐκ Νάπης? Ebert δ' Ἐκάτης

228. DEMETRIOS VON PHALERON.

T

(s. F 17; 28; 73 F 4; 75 F 4; 76 F 10; 157 F 1).

- 1 DIOG. LAERT. V 75—85 (SUID. s. Δημήτριος Φανοστράτου):
 5 Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεύς. οὗτος ἤκουσε μὲν Θεοφράστου, δημα-
 γωγῶν δὲ παρ' Ἀθηναίοις τῆς πόλεως ἐξηγήσατο ἔτη δέκα (317/6—308/7;
 T 3—4), καὶ εἰκόνων ἱξιώθη χαλκῶν ἐξήκοντα πρὸς ταῖς τριακοσίαις
 ἀρξασθαι δὲ αὐτὸν τῆς πολιτείας φησὶ Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὀμιωνύμοις
 (IV), ὁπότε φρυγῶν Ἀλέξανδρον εἰς Ἀθήνας ἦκεν Ἀρπαλος (324). πολλὰ δὲ
 10 καὶ κάλλιστα τῇ πατρίδι ἐπολιτεύσατο· καὶ γὰρ προσόδοις καὶ κατασκευαῖς
 ἠϋξῆσε τὴν πόλιν, καίπερ οὐκ εὐγενὴς ὢν. (76) ἦν γὰρ ἐκ τῆς Κόνωνος οἰκίας,
 ὡς Φαβωρίνος ἐν ᾱ τῶν Ἀπομνημονευμάτων (IV) φησίν. ἀλλ' ἀσπῆμ καὶ εὐγενεῖ
 συνώκει Λαμίας τῇ ἐρωμένῃ, καθάπερ ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ᾱ φησίν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 Κλέωνος πεπονθέναι ἐν τῷ δευτέρῳ ἱστορεῖ. Δίδυμος δ' ἐν Συμποσιακοῖς (p. 374 Schm)
 15 καὶ Χαριτοβλέφαρον καὶ Λαμπετῶ καλεῖσθαι αὐτὸν φησὶν ἀπὸ τινος ἐταίρας. (es folgt
 T 6d). σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅμως ἐπισκοπήθη καὶ αὐτὸς
 ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου. (77) ἐπιβουλευθεῖς γὰρ ὑπὸ τινων δίκην
 θανάτου οὐ παρῶν ὤφλην (T 4). οὐ μὴν ἐκυρίευσαν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν
 ἰὸν ἀπήρουν εἰς τὸν χαλκόν, κατασπᾶσαντες αὐτοῦ τὰς εἰκόνας μία δὲ μόνη
 20 σώζεται ἐν ἀκροπόλει. Φαβωρίνος δὲ φησὶ ἐν Παντοδαπῇ ἱστορίᾳ τοῦτο ποιῆσαι
 τοὺς Ἀθηναίους Δημητρίου κελεύσαντος τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ καὶ τῷ ἔτει τῆς ἀρχῆς
 αὐτοῦ (309/8) ἐπέγραψαν ἄνομίας, ὡς Φαβωρίνος. (78) φησὶ δ' αὐτὸν Ἑρμιππος
 (IV) μετὰ τὸν Κασάνδρου θάνατον (298/7?) φοβηθέντα Ἀντίγονον παρὰ
 Πτολεμαῖον ἐλθεῖν τὸν Σωτῆρα· κακεῖ χρόνον ἱκανὸν διατρίβοντα (T 6)
 25 συμβουλευεῖν τῷ Πτολεμαίῳ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν βασιλείαν τοῖς ἐξ
 Εὐρυδίκης περιθεῖναι παισί. τοῦ δὲ οὐ πεισθέντος ἀλλὰ παραδόντος τὸ
 διάδημα τῷ ἐκ Βερενίκης, μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν (283/2) ἀξιοθῆναι
 πρὸς τούτου παραφυλάττεσθαι ἐν τῇ χώρᾳ μέχρι τι δόξει περὶ αὐτοῦ.
 ἐνταῦθα ἀθυμότερον διῆγε, καὶ πως ὑπνώτων ὑπ' ἀσπίδος τὴν χεῖρα
 30 δαχθεῖς τὸν βίον μεθῆκε. καὶ τέθραπται ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ πλησίον
 Διοσπόλεως. (79) epigramm des Diogenes. Ἑρακλείδης δ' ἐν τῇ Ἐπιτομῇ
 τῶν Σωτίωνος διαδοχῶν (IV) τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν θέλειν ἐκχω-
 ρῆσαι τὸν Πτολεμαῖον· τὸν δ' ἀποτρέπειν φάσκοντα ἄν ἄλλῳ ὄωις, σὺ
 οὐχ ἔξεις. ὁπνηρία δὲ ἐσυκοφαντεῖτο ἐν ταῖς Ἀθήναις — μανθάνω γὰρ
 35 καὶ τοῦτο — Μένανδρος

5 Φαληρεύς· Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς· ὃς τὸ πρῶτον Φανὸς ἐκαλεῖτο
 Suid 5—6 δημαγωγῶν Jac δημηγορῶν Di καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνῃσι γέγονε Suid
 13—15 ἀλλὰ καὶ — ἐταίρας· οὗτω δὲ ἦν σφόδρα εὐπρεπής, ὡς καὶ διαβολὴν λαβεῖν, ὅτι
 γέγονεν ἐρώμενος Νέωνος· καὶ προσαγορευθῆναι ὑπὸ τινων αὐτὸν Λαμπετῶ καὶ
 Χαριτοβλέφαρον 14 Δίδυμος· s. 73 F 4 15 Λαμπιτῶ Athen. XIII 593 F
 13 Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἔλεσι Suid

(80) πλήθει δὲ βιβλίων καὶ ἀριθμῶι στίχων σχεδὸν ἅπαντας παρελήλακε τοὺς κατ' αὐτὸν περιπατητικούς, εὐπαιδευτος ὢν καὶ πολὺπείρος παρ' ὄντινούν. ὢν ἐστὶ τὰ μὲν ἱστορικά, τὰ δὲ πολιτικά, τὰ δὲ περὶ ποιητῶν, τὰ δὲ ῥητορικά (δημηγοριῶν τε καὶ πρεσβειῶν), ἀλλὰ μὴν καὶ λόγων Αἰσωπειῶν συναγωγὰ καὶ ἄλλα πλείω.

ἔστι δὲ (T 11) Τὰ περὶ τῆς Ἀθήνησι νομοθεσίας $\bar{\alpha} \bar{\beta} \bar{\gamma} \bar{\delta} \bar{\epsilon}$ (F 4—7).

Περὶ τῶν Ἀθήνησι πολιτειῶν $\bar{\alpha} \bar{\beta}$ (p. 960, 17). Περὶ δημαγωγίας $\bar{\alpha} \bar{\beta}$.

Περὶ πολιτικῶν $\bar{\alpha} \bar{\beta}$. Περὶ νόμων $\bar{\alpha}$.

Περὶ ῥητορικῆς $\bar{\alpha} \bar{\beta}$ (F 46—48).

¹⁰ Στρατηγικῶν $\bar{\alpha} \bar{\beta}$ (F 27?).

(81) Περὶ Ἰλιάδος $\bar{\alpha} \bar{\beta}$ (F 49?). Περὶ Ὀδυσσεΐας $\bar{\alpha} \bar{\beta} \bar{\gamma} \bar{\delta}$ (F 32?).

Πτολεμαῖος $\bar{\alpha}$. Ἑρωτικὸς $\bar{\alpha}$. Φαιδῶνδας $\bar{\alpha}$. † Μαίδων $\bar{\alpha}$.

Κλέων $\bar{\alpha}$. Σωκράτης $\bar{\alpha}$ (F 40—45). Ἀρταξέρξης $\bar{\alpha}$. Ὀμη-

ρικὸς $\bar{\alpha}$. Ἀριστείδης $\bar{\alpha}$. Ἀριστόμαχος $\bar{\alpha}$. Προτρεπτικὸς $\bar{\alpha}$.

¹⁵ Ὑπὲρ τῆς πολιτείας $\bar{\alpha}$. Περὶ τῆς δεκαετίας $\bar{\alpha}$.

Περὶ τῶν Ἰώνων $\bar{\alpha}$.

Πρεσβευτικὸς $\bar{\alpha}$.

Περὶ πίστεως $\bar{\alpha}$. Περὶ χάριτος $\bar{\alpha}$. Περὶ τύχης $\bar{\alpha}$ (F 39). Περὶ

μεγαλοψυχίας $\bar{\alpha}$. Περὶ γάμου $\bar{\alpha}$. Περὶ τοῦ δόκου $\bar{\alpha}$. Περὶ

²⁰ εἰρήνης $\bar{\alpha}$. Περὶ νόμων $\bar{\alpha}$. Περὶ ἐπιτηδευμάτων $\bar{\alpha}$. Περὶ καιροῦ $\bar{\alpha}$.

Διονύσιος $\bar{\alpha}$. Χαλκιδικὸς $\bar{\alpha}$. Ἀθηναίων καταδρομὴ $\bar{\alpha}$. Περὶ

Ἀντιφάνους $\bar{\alpha}$.

Προοίμιον ἱστορικῶν $\bar{\alpha}$.

²⁵ Ἐπιστολαὶ $\bar{\alpha}$. Ἐκκλησίαι ἐνορκος $\bar{\alpha}$. Περὶ γήρως $\bar{\alpha}$ (F 37—38).

Δίκαια $\bar{\alpha}$ (F 29?). Αἰσωπειῶν $\bar{\alpha}$. Χρειῶν $\bar{\alpha}$.

(82) χαρακτὴρ δὲ φιλόσοφος, εὐτονίαί ῥητορικῇ καὶ δυνάμει κεκραμένος

2 a) ATHEN. XII 60 p. 542 E: Καρύστιος δὲ ὁ Περγαμηνὸς (IV)

³⁰ ἐν τρίτῳ Ἰπομνημάτων Ἀημήτριος φησιν, ὁ Φαληρεὺς, Ἱμεραίου τοῦ ἀδελφοῦ ἀναιρεθέντος ὑπ' Ἀντιπάτρου (322), αὐτὸς μετὰ Νικάνορος διέτριβεν αἰτίαν ἔχων ὥς τὰ ἐπιφάνεια τοῦ ἀδελφοῦ θύων. Κασάνδρῳ δὲ γενόμενος φίλος μέγα ἴσχυσεν. (schilderung seines schwelgerischen lebens).

b) PLUT. Phokion 35: (verurteilung des Phokion a. 319) Δημητρίου δὲ ³⁵ τοῦ Φαληρέως καὶ Καλλιμέδοντος καὶ Χαρικλέους καὶ τινων ἄλλων ἀπόντων κατεψηφίσθη θάνατος.

3—5 γέγραφε φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικά καὶ πολιτικά καὶ περὶ ποιητῶν Suid
4 πρεσβευτικῶν Martini 12 Φαιδῶνδας ἢ περὶ ο — — T 11 Μίδων Hirzel
Μέδων Herwig 14 Ἀριστόμαχος: Ἀρίσταρχος T 11 19 δόκου = δοκήσεως
Menagius πολέμου vScala τόκου Holste 20 ἀνόμων Ostermann

3 a) DIOD. XVIII 74, 3 (318/7): . . . συνέθεντο τὴν εἰρήνην ὥστε τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόλιν τε καὶ χώραν καὶ προσόδους καὶ ναῦς καὶ τᾶλλα πάντα φίλους ὄντας καὶ συμμάχους Κασάνδρου . . . καταστῆσαι δ' ἐπιμελητὴν τῆς πόλεως ἓνα ἄνδρα Ἀθηναῖον ὃν ἂν δόξῃ Κασάνδρῳ·
 5 καὶ ἡρέθη Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. οὗτος δὲ παραλαβὼν τὴν ἐπιμέλειαν τῆς πόλεως ἤρχεν εἰρηνικῶς καὶ πρὸς τοὺς πολίτας φιλανθρωπῶς.
 b) STRABON IX 1, 20: ἔνιοι δέ φασι, καὶ βέλτιστα τότε αὐτοὺς πολιτεύσασθαι δεκαετὴ χρόνον, ὃν ἤρχε Μακεδόνων Κασάνδρος. οὗτος γὰρ ὁ ἀνὴρ πρὸς μὲν τὰ ἄλλα δοκεῖ τυραννικώτερος γενέσθαι, πρὸς Ἀθηναίους
 10 δὲ εὐγνωμόνησε, λαβὼν ὑπήκοον τὴν πόλιν· ἐπέστησε γὰρ τῶν πολιτῶν Δημήτριον τὸν Φαληρεά, τῶν Θεοφράστου τοῦ φιλοσόφου γνωρίμων, ὃς οὐ μόνον οὐ κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπηνόρθησε (δηλοῖ δὲ τὰ ὑπομνήματα, ἃ συνέγραψε περὶ τῆς πολιτείας ταύτης ἐκεῖνος). ἀλλ' οὕτως ὁ φθόνος ἴσχυσε καὶ ἡ πρὸς ὀλίγους
 15 ἀπέχθεια, ὥστε μετὰ τὴν Κασάνδρου τελευτὴν ἡναγκάσθη φυγεῖν εἰς Αἴγυπτον· τὰς δ' εἰκόνας αὐτοῦ πλείους ἢ τριακοσίας κατέσπασαν οἱ ἐπαναστάντες καὶ κατεχώνευσαν (ἔνιοι δὲ καὶ προστιθέασιν, ὅτι καὶ εἰς ἀμίδας). c) PAUS I 25, 6: Κασάνδρος δὲ βασιλεύσας . . . Πάνακτον τεῖχος ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Σαλαμῖνα εἴλε τυραννόν τε Ἀθηναίους ἔπραξε
 20 γενέσθαι Δημήτριον τὸν Φανοστράτου, [τὰ πρὸς] δόξαν εἰληφότα ἐπὶ σοφαίαι. τοῦτον μὲν δὴ τυραννίδος ἔπαυσε Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου
 d) MARM. PAR. B ep. 13: ὅτε Δημήτριος νόμους ἔθηκεν Ἀθήνησιν . . . ἄρχοντας Ἀθήνησι Δημογένοους (317/6). vgl. (EUSEB-) SYNKELL. p. 521, 12. e) CIC. De rep. II 2: Atheniensium (sc. rempublicam
 25 legibus et institutis constituerunt) . . . tum Theseus tum Draco tum Solon tum Clisthenes tum multi alii, postremo ex sanguinem iam et iacentem doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius. f) PHAEDR. fab. V 1: Demetrius, qui dictus est Phalereus, Athenas occupavit imperio improbo (v. 15 tyrannus).

30 4 a) DIOD. XX 45, 3 (307/6): Demetrios Poliorketes nimmt den Peiraieus; τῶν δ' ἔνδον Διονύσιος μὲν ὁ φρούραρχος εἰς τὴν Μουνυχίαν συνέφυγε, Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς ἀπεχώρησεν εἰς ἄστυ, τῇ δ' ὕστεραίαι πεμφθεὶς μεθ' ἑτέρων πρεσβευτῆς ὑπὸ τοῦ δήμου πρὸς Δημήτριον καὶ περὶ τῆς αὐτονομίας διαλεχθεὶς καὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας ἔτυχε παρα-
 35 πομπῆς, καὶ τὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας ἀπογινώσκων ἔφυγεν εἰς τὰς Θήβας, ὕστερον δὲ πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Αἴγυπτον. b) DION. HAL. De Din. 3: Φιλόχορος δὲ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἱστορίαις . . . οὕτως λέγει· 'τοῦ γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος (307/6) εὐθὺς μὲν ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις ἐάλω· ὁ δὲ

Δημήτριος [ὁ] κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ τείχη κατασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέλησαν πολλοὶ <τῶν> πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. τῶν δ' εἰσαγγελλθέντων οὓς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν ἐθανάτωσαν
 5 τῇ ψήφῳ, οὓς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν'. PLUT. Demetr. 8—9; MARM. P. 239 B ep. 20 a. 308/7; POLYAEN. IV 7, 6.

5 PLUT. Quomodo. adul. 29 p. 69 C: λέγεται δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ὅτε τῆς πατρίδος ἐξέπεσε καὶ περὶ Θήβας ἀδοξῶν καὶ ταπεινὰ πράττων διήγεν, οὐχ ἡδέως ἰδεῖν προσιόντα Κράτηα ...

10 6 a) PLUT. De exil. 7 p. 601 F: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. οὗτος μὲν γὰρ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ τὴν φυγὴν πρῶτος ὢν τῶν Πτολεμαίου φίλων, οὐ μόνον αὐτὸς ἐν ἀφθόνοις διήγεν ἀλλὰ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις δωρεὰς ἔπεμπε. b) PLUT. Reg. apophth. p. 189 D: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ παρήνει τὰ περὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας βιβλία κτᾶσθαι καὶ ἀναγινώσκειν. 'ἂ γὰρ οἱ φίλοι τοῖς βασι-

15 λείοις οὐ θαροῦσι παραίνειν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται'. c) AELIAN. VH III 17: Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς καὶ Ἀθήνησιν ἐπιφανέστατα ἐπολιτεύσατο, ἵστ' αὐτὸν ὁ συνήθης Ἀθηναίος φθόνος ἐξέωσε, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνὼν τῷ Πτολεμαίῳ νομοθεσίας ἤρξε. d) DIOG. LAERT. V 76: λέγεται δ' ἀποβαλόντα αὐτὸν τὰς ὄψεις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κομίσασθαι αὐθις παρὰ τοῦ Σαράπιδος· ὅθεν καὶ

20 τοὺς παιᾶνας ποιῆσαι τοὺς μέχρι νῦν αἰδομένους. e) ARISTEAE ad Philocr. ep. 9—10: κατασταθεὶς ἐπὶ τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐχρηματίσθη πολλὰ διάφορα πρὸς τὸ συναγαγεῖν, εἰ δυνατόν, ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην βιβλία παρόντων οὖν ἡμῶν ἐρωτηθεὶς, πόσαι τινὲς μυριάδες τυ-

γχανοῦσι βιβλίων, εἶπεν· ὅπερ τὰς εἴκοσι, βασιλεῦ. σπουδάσω δ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πρὸς τὸ πληρωθῆναι πεντήκοντα μυριάδας τὰ λοιπὰ. προσήγγελλται δέ μοι καὶ τὰ τῶν

25 Ἰουδαίων νόμιμα μεταγραφῆς ἄξια ebd. 29 ff.; JOSEPH. c. Ap. II 46; AJ XII 12 ff.; 101 ff.; TZETZ. π. κομ. p. 19, 4 Kaib; TERTULLIAN. Apol. 18, 5.

7 CIC. De fin. V 54: Phalereus Demetrius, cum patria pulsus esset iniuria, ad Ptolomaeum se regem Alexandream contulit. qui cum in hac ipsa philosophia
 30 ... excelleret Theophrastique esset auditor, multa praeclara in illo calamitoso otio scripsit, non ad usum aliquem suum, quo erat orbatus, sed animi cultus ille erat ei quasi quidam humanitatis cibus.

8 — De legg. III 14: (aufzählung der älteren Griechen, die de re publica disserebant) post a Theophrasto Phalereus ille Demetrius mirabiliter doctri-

35 nam ex umbraculis eruditorum otioque non modo in solem atque in pulverem, sed in ipsam discrimen aciemque produxit: nam et mediocriter doctos magnos in re publica viros et doctissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; qui vero utraque re excelleret, ut et doctrinae studiis et regenda civitate princeps esset, quis facile praeter hunc inveniri potest?

40 9 a) — De off. I 3: et id quidem nemini video Graecorum adhuc contigisse, ut idem utroque in genere laboraret sequereturque et illud forense dicendi et hoc quietum disputandi genus (sc. der philosophischen schriftstellerei), nisi forte Demetrius Phalereus in hoc numero haberi potest, disputator subtilis, orator parum vehemens, dulcis tamen, ut Theophrasti discipulum possis agnoscere.

1 [ὁ] Jac ὁ <βασιλεὺς> Us-Rad παρεσκευάζετο Krueger [τὰ]? Us-Rad 3 <τῶν> Krueger 4 ἐθανάτωσαν Krueger ἐνεθ — Di

b) — Brut 37: *Phalereus enim successit eis senibus adulescens, eruditissimus ille quidem horum omnium, sed non tam armis institutus quam palaestra. itaque delectabat magis Athenienses quam inflammabat. processerat enim in solem et pulverem, non ut e militari tabernaculo, sed ut e Theophrasti doctissimi hominis umbraculis.* (38) *hic primus inflexit orationem et eam mollem teneramque reddidit et suavis, sicut fuit, videri maluit quam gravis e. q. s.* ebd. 285; De or. II 95; QUINTILIAN.. Inst. X 1, 33; 80. c) QUINTILIAN. Inst. II 4, 41—42: *fictas ad imitationem fori consiliorumque materias apud Graecos dicere circa Demetrium Phalerea institutum fere constat. an ab ipso id genus exercitationis sit inventum,* 10 *ut alio quoque libro sum confessus, parum comperi: sed ne ii quidem, qui hoc fortissime adfirmant, ullo satis idoneo auctore nituntur.*

10 TERTULLIAN. Apol. 18, 5: *Demetrii Phalerii, grammaticorum tunc probatissimi.*

11 BUECHERLISTE VON RHODOS ca. 100 a. Chr. (Maiuri Nuova
15 Silloge epigr. Florenz 1925, nr. 11 col. I 1): [Δημητρίου] Β[οιωτ]ῆς· | Ἀρίσταρχος, [ἐν]· | Κλέων, [ἐν]· | Φαιδώνδας ἡ περὶ ο — — [ἐν]· | Περὶ τῆς Ἀθήνησι | νομοθεσίας πέ[ντε]· | Περὶ τῶν Ἀθήνησι πολι[τειῶν] δύο].

F

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ Α. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ Α.

20 s. T 1; 3 b; F 8—9? 23? 25? 28; 34; 35? vgl. F 45.

APXONTΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ.

(F 10; 44?)

1 (II 362, 1) DIOG. LAERT. I 22: καὶ πρῶτος σοφὸς ὠνομάσθη (sc. Θαλῆς) ἄρχοντας Ἀθήνησι Λαμασίον (582/1), καθ' ὃν καὶ οἱ ἐπὶ 25 σοφοὶ ἐκλήθησαν, ὥς φησιν Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων ἀναγραφῇ.

2 (2) — II 7: λέγεται (sc. Ἀναξαγόρας) δὲ κατὰ τὴν Ξέρξου διά-
βασιν (480) εἴκοσιν ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἐβδομήκοντα δύο. φησὶ δ'
Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς (244 F 31) γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἐβδομη-
30 κοστῇ Ὀλυμπιάδι (500/497), τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοη-
κοστῆς ὀγδόης (428/7). ἤρξατο δὲ φιλοσοφεῖν Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου
(480/79), ἐτῶν εἴκοσιν ὢν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ τῶν
Ἀρχόντων ἀναγραφῇ, ἔνθα καὶ φασιν αὐτὸν ἐτῶν διατρίψαι τριάκοντα.

3 (3) MARCELLIN. Vit. Thuk. 32: Δίδυμος δ' ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 35 τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαιῶι θανάτῳ (sc. ἀποθανεῖν φησι Θουκυδίδην) . . .

2 palaestrae Lambin 15 Δημ. Βοιωτ. Wilamowitz (nachprüfung des steines
notwendig) 16 περὶ ὁμονοίας? Hiller von Gaertringen π. ὁλιγαρχίας? De
Sanctis 30—31 ὀγδοηκοστῆς Scaliger ἐβδομηκοστῆς Di 31—33 ἤρξατο —
τριάκοντα: Ἀθήνησιν und ἔνθα — τριάκοντα einschub in D.s citat?

τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι πλὴν τῶν Πεισι-
στρατιδῶν μετὰ τὴν ἤτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ· ἥκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν
βίαι, καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίοις μνήμασι, καὶ καταγινώσκειν εὐθύθειαν
ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελεντηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς
Ἀττικῆς τετάφθαι· ἥ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθῃ ἐν τοῖς πατρώιοις μνήμασιν ἢ
κλέβδην τεθεῖς οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτ' ἐπιγράμματος, ἢ τῷ
τάφῳ προσκειμένη μνηνεί τοῦ συγγραφέως τοῦνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι
κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὥς καὶ Φιλόχορος λέγει (III) καὶ Δημήτριος
ἐν τοῖς Ἀρχουσιν.

10 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΗΣΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ $\overline{A-E}$.

(s. T 3b; 8; 11; F 9? 12—13; 22? 26? 31?)

$\overline{B}$

4 (4) LEX. CANTABR. p. 672, 3: κυρία ἡ ἐκκλησία· Δημήτριος
ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας·
15 πλείστα ἐχρημάτιζεν καὶ μέγιστα τῶν κοινῶν † ἀλλ' ἐν τὸν δεδεμένον φησίν.
εἰκότως δ' ἂν τις αὐτῷ ἐπιτιμήσειεν· εἰ γὰρ ἂν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθη-
ναίους νομίσει ἐν ἐμίσθουν ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλης (Ἀθπ.
43, 4)· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι, καὶ τὰς
εἰσαγγελίας καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀναγκαίων χρηματίζεσθαι, καὶ περὶ σίτου (καὶ περὶ)
20 φυλακῆς τῆς χώρας, καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν καὶ τὰς
λήξεις τῶν κλήρων. ἐπὶ δὲ τῆς ἐκτῆς πορτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ
τῆς ὁστροακοφορίας προχειροτονίαν δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

$\overline{\Gamma}$

5 (5) HARPOKR. SUID. s. σαφηφόροι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγα-
σικλέους φησίν· ὅι ἀντὶ σαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ
25 ὅμιν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ τούτου ἀργυρίῳ· ἀντὶ τοῦ μέτοικοι·
οὔτοι γὰρ ἐσαφηφόρουσιν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν ᾧ Νομοθεσίας φησίν

2 [τὴν ἐν Σικελίᾳ] Krueger 5—6 μνήμασιν, ἢ κλέβδην Bekker μνήμασι
συλλήβδην G 14—15 νομοθεσίας (φησίν· ὁ μὲν γὰρ δῆμος) πλείστα MHE Meier
<κυρία ἐκκλησία, οὐκ ἐν ἡμῖν> πλείστα — κοινῶν, ἀλλ' ἐν ἡμῖν τῶν δημευομένων (ἀπο-
γραφὰς ἀνεγίνωσκον καὶ τὰ μισθώσιμα ἐμίσθουν) [φησιν] C Mueller 15 καὶ
Meier ἢ Lex τῶν δεδημευμένων Dobree τὸν τε δῆμον Meier 16 τί γὰρ
Meier τίς γὰρ C Mueller 17 νομίσειεν Meier <καλέσαι> τ. Ἀθ. νομίσειεν, <ἐν
αἷς τὰ μισθώσιμα> ἐμίσθουν <καὶ * > C Mueller Ἀριστοτέλης Nauck Ἀριστο-
τέλει Lex Ἀριστοτέλει <πεῖθεσθαι> Meier 18 φησὶν ἐπιχειροτονεῖσθαι Meier
19 εἰσαγγελίας <τὸν βουλόμενον εἰσαγγέλλειν> Meier καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ
τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι Ar τὰ ἄλλα Meier τὰς ἄλλας Lex
<καὶ περὶ> Ar <καὶ> Rose <καὶ περὶ τῆς> Meier 21 λήξεις Dobree (Ar) δεῖξεις
Lex τῶν κλήρων καὶ τῶν ἐπικλήρων, ὅπως μὴδὲνα λάθῃ μὴδὲν ἔρρημον γενόμενον Ar
22 προχειροτονίαν Meier ἐπιχ— Lex Ar δοκεῖ ποιεῖν Ar 25 ἡμῖν BCG
τούτου om Epit Suid ἀντὶ τοῦ μετ. om Epit Suid

ὅτι προσέταται ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιαδία. διέλλεται περὶ τούτων καὶ Θεόφραστος ἐν τῇ Νόμων.

OHNE BUCHZAHL.

⁵ 6 (6) HARPOKR. s. Ἐρκείος Ζεύς· . . . ὧι βωμὸς ἐντὸς ἔρκους Ἀ? ἐν τῇ αὐλῇ ἴδονται· τὸν γὰρ περιβολὸν ἔρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετῇ τῆς πολιτείας οἷς εἶη Ζεὺς Ἐρκείος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ Ὑπὲρ δημοποιήτου (F 94 Bl-J), εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς Περὶ τῆς Ἀθήνησι νομοθεσίας.

¹⁰ 7 (7) HARPOKR. SUID. s. παράστασις· Ἰσαῖος ἐν τῷ Περὶ τοῦ Ἰ-Ε? Πύρρου κλήρου (III 47). τοῦνομα παρὰ πολλοῖς ἐστὶν Ἀττικοῖς, ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνη (III 95, 327 K) ἔλκει δὲ γραμματεῖδιον | ἐκέῖσε δίδυρον καὶ παράστασις, μία | δραχμὴ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ (59, 3) περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν οὕτως· εἰσὶ δὲ ¹⁵ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγη τὴν ξενίαν, καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητ(ε)ίας καὶ βουλευσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας τοὺς διαιτητὰς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς, μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ καθ' ὑπόμωσιν ἐκάστην.

²⁰ s. F 13; 31.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ AB

(T 1; 11; F 30?)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΩΝΩΝ A

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ A

²⁵

Fragmente ohne Buchtitel.

8 (—) CIC. De off. II 60: *theatra, porticus, nova templa verecundius JEK?* reprehendo propter Pompeium; sed doctissimi non probant, ut et hic ipse Panaetius . . . et Phalereus Demetrius, qui Periclem principem Graeciae vituperat, quod tantam pecuniam in praeclara illa propylaea coniecerit. ³⁰ sed de hoc genere toto in iis libris, quos de re publica scripsi, diligenter est disputatum.

1 νόμος: δῆμος C	2 δόρις B	σκιαδία AB	6 αὐλῇ Epit βουλῇ
Harp 7 ὁ Ζεὺς BC	9 τὴν Ἀθ. νομοθεσίαν A	14 εἰσὶ δὲ καὶ Ar	
16 καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς Ar	17 ἀγραφίου Ar ἀργυρίου		
(. . . φῶν Epit γραφίου Suid) Harp	18 λαμβάνειν Harp λαχεῖν Suid	δύο δραχμάς Portus	ἀπὸ Harp ὑπὸ Suid ἐπὶ Hemsterhuys

9 (—) CIC. De legg. II 63: *nec haec* (beschränkung des grab- ΔΕΚ? luxus) *a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt. nam et Athenis* NOM? *iam ab illo primo rege Cecrope, ut aiunt, permansit hoc ius terra humandi; †quam quom proxumi fecerant obductaque terra erat, frugi-*
 5 *bus obserebatur, ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur, solum autem frugibus expiatum ut vivis redderetur. sequebantur epulae quas inibant propinqui coronati, apud quos de mortui laude quom si quid veri erat praedicatum (nam mentiri nefas habebatur) †ad iusta confecta erant. (64) posteaquam, ut scribit Phalereus, sumptuosa fieri*
 10 *funera et lamentabilia coepissent, Solonis lege sublata sunt. quam legem eisdem prope verbis nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; nam de tribus reciniis et pleraque illa Solonis sunt; de lamentis vero expressa verbis sunt 'mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento'. de sepul-*
 15 *chris autem nihil est apud Solonem amplius, quam ne quis ea deleat neve alienum inferat, poenaeque est, si quis bustum (nam id puto appellari τῦσον) aut monimentum, inquit, aut columnam violarit iacerit (?) fregerit. sed post aliquanto propter has amplitudines sepul-*
 20 *chrorum, quas in Ceramico videmus, lege sanctum est, ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo. (65) neque id opere tectorio exornari nec hermas quos vocant licebat imponi; nec de mortui laude nisi in publicis sepulturis nec ab alio, nisi qui publice ad eam rem constitutus esset, dici licebat. sublata etiam erat celebritas virorum ac mulierum, quo lamentatio minueretur; auget enim luctum concursus hominum. (66) quocirca Pittacus omnino*
 25 *accedere quemquam vetat in funus aliorum. sed ait rursus idem Demetrius increbuisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae nunc fere Romae est; quam consuetudinem lege minuit ipse. fuit enim hic vir, ut scitis, non solum eruditissimus, sed etiam civis e republica maxime tuendaeque civitatis peritissimus. is igitur sumptum minuit non*

3 ab illo primo rege dub. CFW Mueller illo mores a B¹H ille mos a AB^c nostis iam illos mores, a Cecrope Vahlen 4 quam: sc. humationem Scheffer Vahlen quod Turnebus Madvig 7 inibant Camerarius inirant B¹H inirent AB² quos Madvig quas AB quaqu; H 7—8 quom, si quid veri, erat Turnebus quomni A cum omni B cumni B quom, si quid veri poterat Madvig 8 [ad] vulg ac ita iusta Turnebus <sepultura o. discedebant> ac iusta Vahlen 9 postea quam A (poste quam BH) postea cum Turnebus 12 verba Davis 16 inquit: inscriptum Huschke 17 iacerit, acirit Cic laeserit Feldhuegel deiecerit edd vitiauerit Vahlen 18 vidimus A¹ 20 hermas hos quos R Stephanus Vahlen 24 auget 'e codice' Ursinus hunc A huic B huc H augent? Vahlen 25 aliorum (ἐτερον Plut. Sol. 21, 6): ali(en)orum Bake 29 peritissimus R Stephanus par— Cic is Madvig isti (iste A^c) AB

solum poena, sed etiam tempore; ante lucem enim iussit efferri. sepulchris autem novis finivit modum; nam super terrae tumulum noluit quod statui nisi columellam tribus cubitis ne altiore aut mensam aut labellum, et huic procurationi certum magistratum praefecerat. (67) haec igitur Athenienses tui. (es folgen Platons vorschritten).

10 (—) DIOG. LAERT. II 44: ἐγεννήθη δέ (Sokrates), καθά φησιν ΔΡΧ. Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Χρονικοῖς (244 F 34), ἐπὶ Ἀφειώνος ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος (469/8), ... ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνενηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος (400/399), γεροντὶς 10 ἑτῶν ἑβδομήκοντα. ταῦτά φησι καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. ἔνιοι δὲ ἐξήκοντα ἑτῶν τελευτῆσαι αὐτόν φασιν.

11 (—) a) DION. HAL. Πο. Πομπ. 1, 16 (II 226 UR): καὶ γὰρ τὰ δόγματα ΡΗΤ. ? διέβαλον αὐτοῦ (sc. Πλάτωνος) τινες καὶ τοὺς λόγους ἐμέμψαντο πρῶτον μὲν Ἀριστοτέλης, ἔπειτα οἱ περὶ Κηφισοδόρον τε καὶ Θεόπομπον (115 F 259) καὶ Ζωΐλον 15 (71) καὶ Ἰπποδάμαντα καὶ Δημήτριον καὶ ἄλλοι συχνοί. b) — 2, 6 (II 228 UR = De Demosth. 5): μάλιστα δὲ χεῖμαζεται (sc. Πλάτων) περὶ τὴν τροπικὴν φράσιν. πολλή μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἐπιθέτοις, ἀκαιρος δ' ἐν ταῖς μετωνυμίαις, σκληρὰ δὲ καὶ οὐ σώζουσα τὴν ἀναλογίαν ἐν ταῖς μεταφοραῖς γίγνεται, ἀλληγορίας τε περιβάλλεται μακρὰς καὶ πολλὰς οὔτε μέτρον ἐχούσας οὔτε καιρὸν, σχήμασι τε ποιητικοῖς ἐσχάτην 20 προσβάλλουσιν ἀηδίαν, καὶ μάλιστα τοῖς Γοργιεῖσις ἀκαιρως καὶ μειρακλιωδῶς ἐναφρύνεται καὶ «πολύς ὁ ἡ τελέτης ἐστὶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις παρ' αὐτῶν», ὥς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἰρηκὲ πον καὶ ἄλλοι συχνοί· «οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος».

12 (10) a) LEX. CANTABR. s. εἰσαγγελία p. 667, 13: . . . Θεόφραστος ΝΟΜ. δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ Περὶ νόμον φησὶ γενέσθαι, ἐάν τις καταλόμῃ τὸν δῆμον ῥήτωρ 25 ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλεύῃ, χρήματα λαμβάνων· ἢ ἐάν τις προδιδῶι χωρίον ἢ ναὺς ἢ πεζὴν στρατιάν· ἢ ἐάν τις εἰς τοὺς πολεμίους ἀφικνῆται ἢ ἡ νικολή παρ' αὐτοῖς ἢ στρατεύηται μετ' αὐτῶν ἢ δῶρα λαμβάνῃ . . . ἔνιοι δὲ τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδικήματα εἰσαγγεῖαν. ἔστι δὲ ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκοφαντούμενους εἰσήγγελλον, ὥς μὲν Φιλόχορος (III), χιλίων καθεζομένων, ὥς 30 δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, χιλίων πεντακοσίων. b) POLLUX VIII 53: χίλιοι δὲ κατὰ μὲν τὸν Σόλωνα τὰς εἰσαγγελίας ἔκρινον, κατὰ δὲ τὸν Φαληρεά καὶ πρὸς πεντακόσιοι.

2 novis edd nobis ABH 3 quod: quid edd vet quicquam Lambin
15 Ἀλκιδάμαντα Krueger 21 πολυτέλειά τις De Dem. 5 22 συχνοὶ πρότερον
De Dem. 5 24 γενέσθαι (αὐτὴν) Meier 25 συμβουλεύῃ (τῷ δήμῳ) Meier
— σι Lex λεγόντων τῷ δήμῳ Pollux Hyperid. III 8 προδιδῶι Meier — δους Lex
χωρίον: φρούριον Pollux Aristoph. Frösch. 362 πόλιν Hyp. 25—26 ἢ ναὺς ἢ πεζὴν ἢ
ναυτικὴν στρατιάν Hyp. 26 πολεμίους ἀφικνῆται Meier πολέμους ἀφικνεῖται Lex
πρὸς τοὺς πολεμίους ἄνευ τοῦ πεμφθῆναι ἀπελθόντων Pollux νικολή: οἰκολή
Dobree μισθοφορῇ Meier μετοικῇ Lugebil 27 λαμβάνῃ (ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δήμου)
Meier 28—29 τοὺς ἐμβάλλοντας συκοφαντίας Meier 29 εἰσήγγελλον Nauck
εἰσήγγειλον Lex (ἔκρινον δὲ τὰς εἰσαγγελίας), ὥς — Meier Φιλόχορος Dobree
φιλόχανος Lex

13 (11) LEX. CANTABR. s. μὴ οὐσα δίκη p. 673, 3: Δημήτριος NOM.
 ὁ Φαληρεὺς ἐνίους λέγει τῶν κρινομένων κακοτεχνεῖν τοῖς διώκουσιν ἀντι-
 λαγχάνοντας τὴν μὴ οὐσαν. ἔδει γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχμῶν ἀμφισβητοῦντας
 † διαιτητεῖς δέκα ἔτη † λαμβάνειν· διὸ καὶ ἔκειτο νόμος μὴ εισάγεσθαι δίκην, εἰ μὴ
 5 πρότερον ἐξετασθῇ παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα. ἐνίους δὲ ἀσθενεῖς τὸ δίκαιον
 ἔχοντας καὶ δεδοικότας τὴν καταδίκαιαν χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκήψεις
 οἷας δοκεῖν εἶναι εὐλόγους, καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφεσθαι, εἴτα ὑπό-
 μνυσθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν, καὶ τελευτῶντας ἐπὶ τὴν κυρίαν τῆς διαίτης
 ἡμέραν οὐκ ἀπαντῶντας ὅπῃ ἂν δύνωνται ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὐσαν
 10 τῶι ἐλόντι, ὥστε ἐξ ὑπαρχῆς ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστασθαι τὸν ἀγῶνα.
 κατ' ἐνίους δὲ ἡ ἀντίληξις. s. F 7; 31.

14 (—) PHILODEM. Rhet. I 198, 9 Sudh.: πονηρ[ό]ν γὰρ εἰς ὑπόκρισιν αἱ PHT.
 [μα]κραὶ περίοδοι, καθάπερ καὶ παρὰ [Δη]μη[τρι]οῖσι κεῖται περὶ τῶν Ἰσοκράτους.
 s. F 35.

15 15 (—) — — I 222, 6: καὶ μὴν ὁ Δ[ημ]ήτριος μετὰ τοῦ σοφισ[τικοῦ] γένους
 τῶν λόγων [προστ]ι[θεῖ]ς τῶι δημηγορικῶι καὶ δικανικῶι τὸν ἐντευκτικὸν ἄπασιν, εἰ μὲν
 λαμβάνει τὸν τοῖς πλήθεσιν ἐντε[υκτικὸν κ]α[ί] τὸν κατὰ πρεσβείαν τοῖς δυνάσταις,
 ἐχέτω μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος· ὁ γὰρ ἐκ τούτων ἀγαθὸν γίνεται, μετὰ ταῦτα ἀπο-
 ψόμεθα· διότι δὲ [τ]αῦτόν καὶ ταῦτα καὶ τὸ σοφιστικὸν εἶδος ἐποήσεν, λεγέσθω
 20 διαμαρτάνειν. εἰ δὲ τὸν περὶ τῆς ἀληθείας λόγον ἴδιον ἡμῶν ὄντα καὶ ποικίλως
 ἐπιδεικνύμενον τῶν φιλοσόφων ἀφαιρούμενος τοῖς ῥητορικοῖς ἀνατίθῃσι, τὴν ἐν τοῖς
 πολιτικοῖς ἑαυτοῦ ποτε γενομένην ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ τὰς σκέψεις μετὰγει τὰς πίστεως
 δεομένης.

16 (16) PLUT. Demosth. 9, 3: ἐπεὶ τόλμαν γε καὶ θάρσος οἱ λεχθέντες ὑπ' PHT.
 25 αὐτοῦ (sc. Δημοσθένους) λόγοι τῶν γραφέντων μᾶλλον εἶχον, εἰ τι δεῖ πιστεύειν
 Ἐρατοσθένει καὶ Δημητρίῳ τῶι Φαληρεῖ καὶ τοῖς κωμικοῖς. ὦν Ἐρατοσθένης
 (241 F 32) μὲν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλαχὸν γεγονέναι παρὰ βακχον, ὁ δὲ
 Φαληρεὺς τὸν ἔμμετρον ἐκείνον ὀρεῖν ὁμοῖαι ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὥστερ ἐν-
 θουσιῶντα· 'μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα'. τῶν δὲ κωμικῶν

30 17 (17) a) — — 11, 1: τοῖς δὲ κωματικοῖς ἐλαττώμασι τοιαύτην ἐπήγην PHT.
 ἄσκησιν (sc. Δημοσθένους), ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἱστορεῖ, λέγων αὐτοῦ Δημο-
 σθένης ἀκοῦσαι πρεσβύτου γεγονότος· τὴν μὲν γὰρ ἀσάφειαν καὶ τραυλότητα τῆς
 γλώττης ἐκβιάζεσθαι καὶ διαρῥοῦν εἰς τὸ στόμα ψήφους λαμβάνοντα καὶ ῥήσεις
 ἅμα λέγοντα, τὴν δὲ φωνὴν γυμνάζειν ἐν τοῖς δρόμοις καὶ ταῖς πρὸς τὰ σιμὰ ἀνα-
 35 βάσει διαλεγόμενον καὶ λόγους τινὰς ἢ στίχους ἅμα τῶι πνεύματι πυκνουμένῳ
 προσφερόμενον· εἶναι δ' αὐτῶι μέγα κάτοπτρον οἶκοι, καὶ πρὸς τοῦτο τὰς μελέτας

2—3 ἀντιλαγχάνοντας Dobree — νοῦσι Lex 3—5 ἔδει — πρᾶγμα 'nicht D'
 Lipsius 3 ἔδει Meier δεῖ Lex 4 διαιτητὰς ὁ ἐπιλαμβάνειν C Fr Hermann
 διαιτητὰς εἰς δίκην ἐκάστην (ο. ὡς δικαστὰς) λαμβάνειν C Mueller 6 σκήψεις
 Dobree σκέψεις Lex 7 εἴτα Dobree τὸ Lex τὸ <δὲ δεύτερον> Meier 8 τῆς
 διαίτης Dobree αὐτῆς ὁ. Lex 9 οὐκ — δύνωνται Dobree οὐκ ἀπάντων τὰς
 ὅπῃ δύνοντας Lex οὐκ ἀπαντῶντας, <ἀπαντῶντας δὲ> ἡ(λίον) δύνοντος Meier
 10 ἐξ ὑπαρχῆς Dobree ἐξ' ὅπ' ἀρχῶν Lex 30 ἐπήγαγεν N 32 ἀκούειν Y
 γὰρ om Y 34 ἐν τ. ὁρ. γυμνάζεσθαι Y 34—35 πρὸς τὰ σιμὰ προσβάσει Y
 πρὸς στάσιν (πρὸς τάσιν U) ἀναβάσει N

ιστάμενον ἐξ ἐναντίας περαίνεин. **b)** DION. HAL. De Demosth. 53 (I 244, 16 UR): περὶ ἄμφω τὰ μέρη (sc. τῆς ὑποκρίσεως) σφόδρα ἐσπούδασε. καὶ γὰρ τὰ πάθη τὰ τῆς φωνῆς καὶ τὰ σχήματα (τὰ) τοῦ σώματος, ὡς κράτιστα ἔξειν ἔμελλεν, οὐ μικρῶι πόνῳ κατειργάσατο, καίτοι φύσει πρὸς ταῦτα οὐ πᾶν εὐτυχεὶ χρησάμενος, ὡς Δη-
 5 μήτριός τε ὁ Φαληρεὺς φησι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ τὸν βίον αὐτοῦ συγγράφαντες.

18 (17) **a)** PLUT. Demosth. 11, 3: τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ὑποκρινόμενος ἤρεσκε **PHT.** θαυμαστῶς (sc. Δημοσθένους), οἱ δὲ χαρίεντες ταπεινὸν ἡγοῦντο καὶ ἀγεννῆς αὐτοῦ τὸ πλάσμα καὶ μαλακόν, ὃν καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐστίν. **b)** PHILODEM. Rhet. I 197, 24: παρὰ δὲ τῷ Φαληρεῖ λέγεται τὸ ποικίλον μὲν αὐτὸν ὑποκριτὴν
 10 γεγόνειν καὶ περιττόν, οὐχ ἁπλοῦν δὲ οὐδὲ κατὰ τὸν γενναῖον τρόπον, ἀλλ' εἰς τὸ μαλακώτερον καὶ ταπεινότερον ἀποκλεῖν[ον]τα.

19 (—) PLUT. Demosth. 14, 2: Δημοσθένης δ' οὐκ ὢν ἐν τοῖς ὅπλοις ἀξιό- **PHT.** πιστος, ὡς φησιν ὁ Δημήτριος, οὐδὲ πρὸς τὸ λαμβάνειν παντάπασιν ἀπωχρωμένος, ἀλλὰ τῷ μὲν παρὰ Φιλίππου καὶ ἐκ Μακεδονίας ἀνάλωτος ὢν, τῷ δ' ἄνωθεν ἐκ
 15 Σούσων καὶ Ἀκβατάνων ἐπιβατὸς χρυσῶι γεγονὼς καὶ κατακεκλυμένος, ἐπαίνεσαι μὲν ἦν ἱκανώτατος τὰ τῶν προγόνων καλά, μιμήσασθαι δὲ οὐχ ὁμοίως.

20 20 (18) — — 28, 3: Ἑρμιππος (IV) δὲ τὸν Ἀρχίαν ἐν τοῖς Λακρίτου τοῦ **PHT.** ῥήτορος μαθηταῖς ἀναγράφει, Δημήτριος δὲ τῆς Ἀναξιμένους διατριβῆς μετεσχηκέναι φησὶν αὐτόν.

21 (13) PLUT. Lykurg. 23, 1: αὐτὸν δὲ τὸν Λυκούργον Ἰππίας μὲν ὁ
 20 σοφιστῆς (6 F 7) πολεμικώτατόν φησι γενέσθαι καὶ πολλῶν ἔμπειρον στρατειῶν, Φιλοστέφανος (III) δὲ καὶ τὴν κατ' οὐλαμοὺς τῶν ἱππέων διανομὴν Λυκούργου προστίθισιν (2) ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος οὐδεμιᾶς ἀψάμενον πολε-
 25 μικῆς πράξεως ἐν εἰρήνῃ καταστήσασθαι τὴν πολιτείαν. ἔοικε δὲ καὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκχειρίας ἢ ἐπίνοια πρᾶιον καὶ πρὸς εἰρήνην οἰκείως ἔχοντος ἄνδρὸς εἶναι. καίτοι φασὶ τυγε, ὡς Ἑρμιππος (IV) μνημονεύει, ...

22 (8) — Solon 23, 3: τῷ δ' Ἰσθμία νικήσαντι δραχμὰς ἑκατὸν ἔταξε **NOM.?** δίδοσθαι (sc. Solon), τῷ δ' Ὀλυμπιονίκῃ πεντακοσίας, λύκον δὲ τῷ κομίσαντι πέντε δραχμὰς, λυκιδέα δὲ μίαν, ὃν φησιν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος τὸ μὲν
 30 βόδὸς εἶναι, τὸ δὲ προβάτου τιμὴν.

23 (—) — Thes. 23, 1: τὸ δὲ πλοῖον ἐν ᾧ μετὰ τῶν ἡμιθέων ἔπλευσε καὶ **ΔΕΚ.?** πάλιν ἐσώθη (sc. Theseus), τὴν τριακόντορον, ἄχρι τῶν Δημητρίου τοῦ Φαληρεῶς χρόνων διεφύλαττον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν παλαιὰ τῶν ξύλων ὑφαιροῦντες, ἄλλα δ' ἐμβάλλοντες ἰσχυρὰ καὶ συμπληγνύοντες οὕτως ὥστε καὶ τοῖς φιλοσόφοις εἰς τὸν
 35 αὐξόμενον λόγον ἀμφιδοξούμενον παράδειγμα τὸ πλοῖον εἶναι, τῶν μὲν ὡς τὸ αὐτό, τῶν δ' ὡς οὐ τὸ αὐτὸ διαμένει λεγόντων.

24 (—) — Consol. 6 p. 104 AB: ὁθεν ὁρθῶς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος, εἰπόντος **II.** Εὐριπίδου (Phoen. 558) 'ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος ἀλλ' ἐφήμερος' καὶ οὗ (F 420 N^a) **ΤΥΧΗΣ?**

1 ἐξ ἐν. ἱστάμενον Y	3 (τὰ) Us-Rad	ὡς Anon οἷς Di	14 ἐκ om Y
τῶι: τῶν N	15 ἀκβατάνων N ἐκβ— UY	16 ἱκαν. ἦν Y	ὁμοίως Reiske
ὁμοίως Pl	18 μαθητὴν Y	19 αὐτός N	21 στρατειῶν S στρατιῶν L στρα- τηγιῶν Reiske
22 διανομὴν S ^m L ^m	διαμονὴν S ^t νομὴν L ^t	24 καὶ om L	
28 ὀλυμπιονικῆ S ^t ὀλύμπια S ^m Y	29 δραχμὰς ἔδωκε Y	λυκιδέα S ^{ar} (?)	
λυκίδα S ^{pr} Y	ὢν Stephanus ὡς Pl (supr. lin. S)	[ὡς] φησὶ δ' ὁ? Lindskog	

ἡ μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, τὰ δ' ἤρ' ἄνω', τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔφη λέγειν αὐτόν, βέλτιον δ' ἂν ἔχειν εἰ μὴ μίαν ἡμέραν ἀλλὰ σιγμὴν εἶπε χρόνου.

- 25 (—) PLUT. De glor. Ath. 6 p. 349 AB: ἂν γὰρ ἐκλογισθῇ τῶν ΔΕΚ.?
 5 δραμάτων ἕκαστον ὅσον κατέστη, πλεον ἠηλωκῶς φανεῖται ὁ δῆμος εἰς Βάκχας καὶ Φοινίσσας καὶ Οἰδίποδας καὶ Ἀντιγόνην καὶ τὰ Μηδείας κακὰ καὶ Ἠλέκτρας, ὧν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐλευθερίας πολεμῶν τοὺς βαρβάρους ἀνάλωσεν. οἱ μὲν γὰρ στρατηγοὶ πολλάκις παραγγέλλαντες ἄπυρα σιτία κομίζεῖν ἐξῆγον ἐπὶ τὰς μάχας τοὺς ἄνδρας, καὶ νῆ Δί' οἱ
 10 τριήραρχοι τοῖς ἐλαύνουσιν ἄλφιστα παρασκευάσαντες, ὄψον δὲ κρόμμυνα καὶ τυρόν, ἐνεβίβαζον εἰς τὰς τριήρεις· οἱ δὲ χορηγοὶ τοῖς χορευταῖς ἐγγέλεια καὶ Θριδάκια καὶ σκελίδας καὶ μυελὸν παρατιθέντες εὐώχουν ἐπὶ πολὺν χρόνον φωνασκουμένους καὶ τρυφῶντας. καὶ τούτων τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι περιῆν προσυβρίσθαι καὶ γεγονέναι καταγελάστους, τοῖς δὲ νική-
 15 σασιν ὁ τρίπους ὑπῆρχεν, «οὐχ ἀνάθημα τῆς νίκης», ὡς Δημήτριος φησιν, «ἀλλ' ἐπίσπαισμα τῶν ἐκκεχυμένων βίων καὶ τῶν ἐκλελοιπότων κενόταφιον οἴκων.» τοιαῦτα γὰρ τὰ ποιητικῆς τέλη καὶ λαμπρότερον οὐδὲν ἐξ αὐτῶν.

- 26 (12) POLLUX VIII 102: οἱ ἑνδεκα εἰς ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ἐγίνετο, καὶ ΝΟΜ.?
 20 γραμματεὺς αὐτοῖς συνηριθμεῖτο — τομοφύλακες δὲ κατὰ τὸν Φαληρεά μετωνομάσθησαν.

- 27 (—) POLYB. X 24, 7 BW: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἕως λόγον τὸ τοιοῦτον ΣΤΡΑ-
 ὑπέδειξε, φήσας ὅτι καθάπερ ἐν οἰκοδομίαις ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον θῆῃς καὶ καθ' ΤΗΙ.?
 ἓνα δόμον ἐπιμελείας τύχηι τὸ παρατεθέν, οὕτως ἐν στρατοπέδῳ τὸ κατ' ἄνδρα καὶ
 25 κατὰ λόχον ἀκριβοῦδὲν δὴν ποιεῖ τὴν δύναμιν ἰσχυράν.

- 28 (—) — XII 13, 8—12 BW: . . . Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. οὗ ΔΕΚ.
 'κεῖνος (Demochares 75 F 4) οὐ τὴν τυχοῦσαν πεποιήται κατηγορίαν ἐν
 ταῖς Ἱστορίαις, φράσκων αὐτὸν . . . ἐπὶ τούτοις σεμνύνεσθαι κατὰ τὴν
 πολιτείαν, ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθεῖν βάναντος. ἐπὶ γὰρ τῷ
 30 πολλὰ καὶ λυσitelῶς πωλεῖσθαι κατὰ τὴν πόλιν καὶ δαισιλῇ τὰ πρὸς τὸν
 βίον ὑπάρχειν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις φησὶν μεγαλυνεῖν αὐτόν· καὶ διότι
 κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγίτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, σίαλον ἀνα-
 πτύων, σὺν δὲ τούτοις ἄνθρωποι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρον * * διότι
 35 δὲ πάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος καλῶν ἢ πατρίς παρακεχωρηκῖα τοῖς ἄλλοις ἐποίει
 Κασάνδρῳ τὸ προσταττόμενον, ἐπὶ τούτοις αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεσθαι φησιν. ἀλλ' ὁμως
 οὔτε Δημήτριος οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς εἰρήκει περὶ Δημοχάρους τοιοῦτον οὐδέν.

1 ὡς μικρὰ τὰ Stob μικρότατα Pl μικρ' ἄττα Bernardakis σφάλλοντα
 Stob —ται Pl 2 ἔχειν Wyttenbach εἶχεν δν Pl ἔχον ἢν Hercher 3 εἶπε:
 εἶχε Φ 12 σκελίδας Reiske σκελλίδας Pl 15 ὁ Emperius οὐ Plut 16 ἐπί-
 σπαισμα — βίων Reiske ἐπὶ πεισμάτων ἐκκεχυμένον βίον Plut 17 οἴκων Reiske
 οἶκον Plut 33 ἄνθρωποι (ἄνσι P): ὄνοι Toup * * Jac διότι δὴ Valesius

29 (—) POLYB. XXXVI 2, 3 BW: ἔνστασις γὰρ πολέμου κατὰ τὸν Δημήτριον δικαία μὲν εἶναι δοκοῦσα καὶ τὰ νικήματα ποιεῖ μείζω καὶ τὰς ἀποτεύξεις ἀσφαλεστέρας, ἀσχήμων δὲ καὶ φάβλη ἰάναντία ἀπεργάζεται.

30 (18) SCHOL. AISCHIN. II 1: ὅτι μαθητὴς ἐγένετο (Aischines), ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἰδ' ὕστερον τοῦ Πλάτωνος· ὡς δὲ Κεκίλιος (F 126a Ofenloch) καὶ Ὑδομενεὺς (IV) καὶ Ἐρμιππος (IV) ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρὰ κτήρος τοῦ Πλατωνικοῦ οὐκίζει

31 (9) SCHOL. ARISTOPH. Nub. 37: Ἀριστοτέλης (Ἀθπ. 21, 5) δὲ περὶ Κλεισθένους φησί· κατέστησε καὶ δημάρχους, τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράοις· καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησεν'. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς οὕτω φησί· «καὶ δημάρχους οἱ περὶ Σόλωνα καθίσταντο ἐν πολλῇ σπουδῇ, ἵνα οἱ κατὰ δῆμον [ἄρχοντες] διδῶσι καὶ λαμβάνωσι τὰ δίκαια παρ' ἁλλήλων.»

32 (—) a) SCHOL. HOM. Od. γ 267: πὰρ γὰρ ἦν καὶ αἰδός· οὕτω Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς· Μενέλαος ἅμα τῷ Ὀδυσσεὶ ἐλθὼν εἰς Δελφούς τὸν θεὸν ἤρετο περὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι εἰς Ἴλιον στρατείας. τότε δὴ καὶ τὸν ἐννεατηρικὸν τῶν Πυθίων ἀγῶνα ἀγωνοθετεῖ Κρέων, ἐνίκα δὲ Δημόδοκος Λάκων, μαθητὴς Αὐτομήδους τοῦ Μυκηναίου, ὅς ἦν πρῶτος δι' ἐπὶ γράφας τὴν Ἀμφιτρώωνος πρὸς Τηλεβόας μάχην καὶ τὴν ἔριν Κεχαιωδῶνός τε καὶ Ἑλικῶνος, ἀφ' ὧν δὴ καὶ τὰ ἐν Βοιωτίᾳ ὄρη προσαγορεύεται. ἦν δὲ καὶ αὐτὸς μαθητὴς Περιμήδους Ἀργείου, ὃς ἐδίδαξεν αὐτόν τε τὸν Μυκηναῖον Αὐτομήδην καὶ Λικύμνιον τὸν Βουπράσιον καὶ Σίνιν καὶ τὸν Δωριέα καὶ Φαρίδαν τὸν Λάκωνα καὶ Πρόβολον τὸν Σπαρτιάτην. τότε δὴ Μενέλαος τῇ Προνοίᾳ τὸν τῆς Ἑλένης ἀνέθηκεν ὄρμον [Ἀθηνᾶι]. τὸν δὲ Δημόδοκον εἰς Μυκήνας λαβὼν Ἀγαμέμνων ἔταξε τὴν Κλυταιμνήστραν τηρεῖν. ἐτίμων δὲ λίαν τοὺς οἰδοὺς ὡς διδασκάλους τῶν τε θείων καὶ παλαιῶν ἀνδραγαθημάτων, καὶ τῶν ἄλλων ὁργάνων πλέον τὴν λύραν ἡγάπων. δηλοὶ δὲ καὶ Κλυταιμνήστρα τὴν εἰς αὐτὸν τιμὴν· οὐ γὰρ φονεύειν, ἀλλ' ἀφορίζειν αὐτὸν ἐκέλευσε. Τιμόλαος (VI) δὲ ἀδελοφὸν αὐτὸν φησὶν εἶναι Φημίον, ὃν ἀκολουθήσαι τῇ Πενελόπῃ εἰς Ἰθάκην . . .

b) TZETZ. Lyk. p. 4, 6 οἰοίπερ ἦσαν ποιηταί, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Αὐτομήδης καὶ Δημόδοκος καὶ Λαῖρις οἱ Κερκυραῖοι καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος καὶ οἱ λοιποί, [οὗς ὁ Φαληρεὺς γράφει].

33 (—) STOB. III 5, 48: Ἐκ τῆς Ἐρμιππου Συναγωγῆς τῶν καλῶς ἀναφωνηθέντων ἐξ Ὀμήρου. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἰς σωφροσύνην ἔλεγεν ταῦτα ποιεῖν (Od. ψ 296) ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο'.

2 εἶναι δοκοῦσα Benseler δ. εἰ. Pol 3 τούναντιον Büttner-Wobst 11 δὲ καὶ Arist 14 [ἄρχοντες] Hermann 16—17 ὁ δὲ Φ. Δ. ἱστορεῖ ὅτι Μενέλαος Eust 17 ἤρετο Eust εἶρετο Schol 22 ἦν δὲ φησι Eust 23 αὐτὸν τε τὸν Μ αὐτόν τε καὶ τὸν cett αὐτόν τε καὶ τὸν ῥηθέντα Eust βουπράσιον M βουπρασίδην cett Βουπρασιέα Eust καὶ Σίνιν (M οἰπία cett) τὸν Δωριέα om Eust; in Σίνιν καὶ steckt eigenname 24 Φαρίδαν R Eust φαρίδα EHQ φαλάριδα M 25 Μενέλαος μὲν Eust τὸν om Schol [Ἀθηνᾶι] Jac τῇ ἀθηνᾶι EQ τῇ προνοίᾳ Ἀθηνᾶι Eust 26—27 ἐτίμα γὰρ λίαν, φησί, τοὺς οἰδοὺς Eust 27—28 καὶ παλαιῶν — ἡγάπων Schol καὶ ἀνδραγμάτων Eust (vgl. Horat. AP 391 ff.) 28 δηλοὶ δὲ φησι Eust 31 ὡς: οὗς?

34 (—) STRAB. IX 1, 20: s. T 3 b.

ΔΕΚ.

35 (—) a) — III 2, 9: τὴν δ' ἐπιμέλειαν φράζων (Poseidonios 87 F 47) τὴν τῶν μεταλλούντων (in Turdetanien) παρατίθησι τὸ τοῦ Φαληρέως, ὅτι φησὶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν ἀργυρείων οὕτω συντόνως ὁρῶντιν τοὺς ἀνθρώπους, ὥς ἂν προσ-
 5 δοκόντων αὐτὸν ἀνάξειν τὸν Πλούτωνα· καὶ τούτων οὖν ἐμφανίζει παραπλησίαν τὴν σπουδὴν καὶ τὴν φιλεργίαν. σχολιάς τεμνόντων καὶ βαθείας τὰς σύριγγας . . . τὸν δὲ λόγον οὐ ταῦτόν εἶναι τούτοις που καὶ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν αἰνίγματι εἰκέναι τὴν μεταλλείαν — ὅσα μὲν γὰρ ἀνέλαβον, φησὶν, οὐκ ἔλαβον, ὅσα δὲ εἶχον, ἀπέβαλον. b) ATHEN. VI 23 p. 233 E: τὸ μέντοι γε πολὺ τούτου βαθείαις καὶ
 10 κακοπαθείαις μεταλλείαις εὐρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον, ἐλπιζούσης τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν τὸν Πλούτωνα, χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι «πολλὰ κίς καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν ἀδελῶν ἔνεκα ἃ μὲν ἔμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον, ὥσπερ αἰνίγματος τρόπον ἀνυχοῦντες». DIOD. V 37, 1.

15 36 (—) VIT. ISOKRAT. p. 258, 142 West: ἀπέθανε (Isokrates) δ' ἐπὶ Χαι- PHT. ? ρώνδου ἄρχοντος (338/7) μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείαι μάχην, λυπηθεὶς διὰ τὴν ἦταν ἀποκατεργήσας δ' ἐτελεύτησεν, ὥς μὲν Δημήτριός φησιν, θ' ἡμέρας, ὥς δ' Ἀφαρεὺς [ε]δ.

Anhang.

ΠΕΡΙ ΓΗΡΩΣ.

20

37 (—) DIOG. LAERT. IX 20: φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ Περί γήρως καὶ Παναίτιος ὁ Στωικός ἐν τῷ Περί εὐθυμίας ταῖς ἰδίαις χερσὶ θάψαι τοὺς υἱεῖς αὐτόν (sc. Ξενοφάνη), καθάπερ καὶ Ἀναξαγόραν.

38 (—) — II 13: ὅτε καὶ ἀμφοτέρων αὐτῶι (sc. Ἀναξαγόραι) προσαγγε-
 25 λέντων, τῆς τε καταδίκης καὶ τῆς τῶν παίδων τελευτῆς, εἰπεῖν περὶ μὲν τῆς καταδίκης, ὅτι ἄρα ἑκατέρων κάμου πάλοι ἢ φύσις κατεψηφίσαιτο, περὶ δὲ τῶν παίδων ὅτι ἥμειν αὐτοὺς θνήτους γεννήσας. (οἱ δ' εἰς Σόλωνα τοῦτο ἀναφέρουσι, ἄλλοι εἰς Ξενοφῶντα). τοῦτον δὲ καὶ θάψαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν αὐτοὺς Δημήτριός φησιν ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ Περί γήρως.

30

ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ.

(F 24?)

39 (19) POLYB. XXIX 21, 1—6 BW (Exc. DE SENT. 194, 27 Boiss = DIOD. XXXI 10; Exc. DE SENT. p. 373, 1): ὥστε πολλὰ κίς . . . μνημονεύειν τῆς Δημητρίου τοῦ Φαληρέως φωνῆς. ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῷ Περί τῆς τύχης ὑπομνήματι βουλόμενος ἐναργῶς
 35 ὑποδεικνύναι τοῖς ἀνθρώποις τὸ ταύτης εὐμετάβολον, ἐπιστάς ἐπὶ τοὺς κατ' Ἀλέξανδρον καιροὺς, ὅτε κατέλυσε τὴν Περσῶν ἀρχήν, λέγει ταῦτα· «εἰ γὰρ λάβοι τις μὴ χροόνοον ἄπειρον μηδὲ γενεάς πολλὰς ἀλλὰ πεντήκοντα μόνον ἔτη ταυτὶ (τὰ) πρὸ ἡμῶν, γνοίητ' ἂν ὥς τὸ τῆς Τύχης χαλεπὸν

4—5 προσδοκῶντων ABC — τας vulg 13 ἔμελλον: ἔλαβον Kramer ἤλπισαν ἐνίοτε λαβεῖν Diod 18 [ε]δ Blass (Vit. X or. 838 B οἱ δὲ τεταρταῖον ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν Χαιρωνείαι πεσόντων) 24—25 προσαγγελθέντων Φ 36 λάβοι τις Pol λάβοις πρὸ τῆς ἐννοίας Di λάβοιτε Spengel λάβοιτ' ἐν νῶι Büttner-Wobst 38 ταυτὶ τὰ Di ταύτη Pol γνοίης ἂν Di

ἐνταῦθα. πεντηκοστὸν γὰρ ἔτος οἶσεθ' ἂν ἡ Πέρσας ἢ βασιλέας τῶν Περσῶν ἢ Μακεδόνας ἢ βασιλέας τῶν Μακεδόνων, εἴ τις θεῶν αὐτοῖς προῦλεγε τὸ μέλλον, πιστεῦσαι ποτ' ἂν ὥς εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν Περσῶν οὐδ' ὄνομα λειψθῇσεται τὸ παρὰ-
 5 παν, οἱ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐδέσποζον, Μακεδόνες δὲ πάσης κρατοῦσιν, ὧν οὐδ' ὄνομα πρότερον ἦν. ἀλλὰ πῶς ἢ πρὸς τὸν βίον ἡμῶν ἀσύνθετος Τύχη καὶ πάντα παρὰ λογισμὸν τὸν ἡμέτερον καινοποιοῦσα καὶ τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐν τοῖς πάρα-
 10 δόξοις ἐνδείκνυμένη καὶ νῦν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, δείκνυσσι πᾶσιν ἀνθρώποις, Μακεδόνας εἰς τὴν Περσῶν εὐδαιμονίαν εἰσοι-
 κίσασα, διότι καὶ τούτοις ταῦτα τὰγαθὰ κέχρηκεν, ἕως ἄλλο τι βουλεύσεται περὶ αὐτῶν.»

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

(T 1; F 43, 9).

15 40 (—) DIOG. LAERT. IX 15: μένηται αὐτοῦ (sc. Ἡρακλείτου) καὶ ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία.

41 (—) — IX 37: Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία μὴδὲ ἔλθειν φησιν αὐτὸν (sc. Δημόκριτον) εἰς Ἀθήνας.

42 (—) — IX 57: Διογένης . . . Ἀπολλωνιάτης . . . ἦν δὲ τοῖς χρόνοις
 20 κατ' Ἀναξαγόραν. τοῦτόν φησιν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία διὰ μέγαν φθόνον μικροῦ κινδυνεῦσαι Ἀθήνησιν.

43 (14) PLUT. ARISTID. 1, 1: περὶ δ' οὐσίας αὐτοῦ (sc. Ἀριστείδου) λόγοι διάφοροι γέγονασιν, οἱ μὲν ὥς ἐν πενίαι συντόνοι καταβιώσαντος καὶ μετὰ τὴν
 25 τελευτὴν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολλὸν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γενο-
 μένας. (2) πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἐν τῇ Σωκράτει χωρίον Φαληροῦ φησι γινώσκειν Ἀριστείδου
 γενόμενον, ἐν ᾧ τέθιπται, καὶ τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἐν μὲν ἡγείται
 τὴν ἐπὶ οὐνυμον ἀρχὴν (F 44), ἣν ἤρξε τῷ κνᾶμοι λάχων ἐκ τῶν γενῶν τῶν τὰ μέγιστα
 30 τιμήματα κεκτημένων, οὓς πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευον· ἕτερον δὲ τὸν ἐξο-
 στρακισμόν — οὐδενὶ γὰρ τῶν πενήτων ἀλλὰ τοῖς ἐξ οἴκων τε μεγάλων καὶ διὰ
 γένους ὄγκον ἐπιφθόνους ὁστρακὸν ἐπιφέρεσθαι — (3) τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον,
 ὅτι νίκης ἀναθήματα χορηγικῆς τρίποδας ἐν Διονύσου καταλέλοιπεν, οἱ καὶ καθ'
 ἡμᾶς ἐδείκνυντο, τοιαύτην ἐπιγραφὴν διασώζοντες· Ἄντιοχος ἐνίκη, Ἀριστείδης
 35 ἐχορήγει, Ἀρχέστρατος ἐδίδασκε. [[4—5: eigene polemik Plutarchs gegen das
 dritte argument. (6) Παναίτιος μέντοι περὶ τοῦ τρίποδος ἀποφαίνει τὸν Δημή-
 τριον ὁμωνυμία διεφευγμένον (7) τῷ δ' ὁστράκῳ πᾶς ὁ διὰ δόξαν ἢ γένος

1 πεντηκοστῷ γὰρ ἔτει πρότερον Di οἶσεθ' ἂν ἡ: οἶσα μὴ Di 1—2 βασι-
 λέα — βασιλέα Di 4 Περσῶν μὲν Di 5 οἱ πάσης σχεδὸν Di 5—6 δὲ καὶ
 πάσης κρατήσουσιν Di 6 ἦν γινώσιμον Di ἀλλ' ὅμως Di 7 ἀσύνθετος
 Τύχη: ἀναλογία (ἀλογία Mai) τῆς τύχης Di παρὰ τὸν Di 8—9 ἐνδόξοις Di
 9—10 ὥς — ἀνθρώποις: ὥς ὁμοίως ἐνδείκνυνται Di 11 τούτους Di ταῦτα: ἡ
 τύχη Di ἕως ἂν Di 16 δημόκριτος BP 20 τοῦτον: 'natürlich Anaxagoras'
 Diels 23 ὁ μὲν Westermann 24—25 γεγενημένος Y 26 χωρίον τε Y
 27 γενόμενον S λεγόμενον Y 28 ἤρχεν ὁ Sintenis 30 τε om Y 31 γένους
 om Y ἐπιφθόνους Blass —ων Pl 32 χορηγικῆς Madvig —κοὺς Pl διονύσω
 κατέλιπεν Y

ἡ λόγου δύναμιν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς νομιζόμενος ὑπέπιπτεν· ὅπου καὶ Δάμων ὁ Περικλέους διδάσκαλος, ὅτι τὸ φρονεῖν ἐδόκει τις εἶναι περιττός, ἐξωστρακίσθη. (8) καὶ μὴν ἄρξαι γε τὸν Ἀριστείδην ὁ Ἰδομενεὺς (IV) οὐ κυμαεντὸν ἀλλ' ἐλομένον Ἀθηναίων φησίν. εἰ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἦρξεν, ὡς αὐτὸς ὁ Δημήτριος γέγραφε (F 44), καὶ πάνυ πιθανόν ἐστίν ἐπὶ δόξῃ τοσαύτῃ καὶ κατορθώμασι τηλικούτοις ἀξιωθῆναι δι' ἀρετὴν (ἀρχῆς) ἣς διὰ πλοῦτον ἐτύγχανον οἱ λαγχάνοντες.]]

(9) ἀλλὰ γὰρ ὁ μὲν Δημήτριος οὐ μόνον Ἀριστείδην ἀλλὰ καὶ Σωκράτη δηλὸς ἐστὶ τῆς πενίας ἐξελέσθαι φιλοτιμούμενος ὡς μεγάλου κακοῦ· καὶ γὰρ ἐκείναι 10 φησίν οὐ μόνον τὴν οἰκίαν ὑπάρχειν ἀλλὰ καὶ μνᾶς ἐβδομήκοντα τοκιομένης ὅπῳ Κρίτωνος.

44 (14) PLUT. Aristid. 5, 9: Ἀριστείδης δὲ τὴν ἐπώνυμον εὐθὺς ἀρχὴν ἦρξε (nach Marathon 489/8). καίτοι φησίν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος (F 43) ἄρξαι τὸν 15 ἄνδρα μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ θανάτου μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. (10) ἐν δὲ ταῖς ἀναγραφαῖς μετὰ μὲν Ξανθιππίδην (479/8), ἐφ' οὗ Μαρδόκιος ἡγήθη Πλαταιαῖσιν, οὐδ' ὁμώνυμον Ἀριστείδην ἐν πάνυ πολλοῖς λαβεῖν ἐστὶ, μετὰ δὲ Φαίνιππον (490/89), ἐφ' οὗ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐνίκων, εὐθὺς Ἀριστείδης ἀρχὸν ἀναγέγραπται.

45 (15) a) — 27,1: καὶ μέντοι καὶ τάφος ἐστὶν αὐτοῦ Φαληροῦ (o.p. 970, 26) 20 δεικνύμενος, ὃν φασὶ κατασκευάσαι τὴν πόλιν αὐτῷ μῆδ' ἐντάφια καταλιπόντι. (2) καὶ τὰς μὲν οὖν θυγατέρας ἱστοροῦσιν ἐκ τοῦ πρυτανείου τοῖς νυμφίοις ἐκδοθῆναι δημοσίαι τῆς πόλεως τὸν γάμον ἐγγνώσης καὶ προῖκα τρισχιλίας δραχμὰς ἑκατέραι ψηφισαμένης, Λυσιστάχῳ δὲ τῷ υἱῷ μνᾶς μὲν ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ γῆς τοσαῦτα πλῆθρα πεφυτευμένης ἔδωκεν ὁ δῆμος, καὶ ἄλλας δραχμὰς τέσσαρας εἰς ἡμέραν ἑκάστην ἀπέταξεν. Ἀλκιβιάδου τὸ ψήφισμα γράψαντος. (3) ἔτι δὲ Λυσιστάχου θυγατέρα 25 Πολυκρίτην ἀπολιπόντος, ὡς Καλλισθένης φησὶ (124 F 48), καὶ ταύτη σίτησιν ὄσσην καὶ τοῖς Ὀλυμπιονίκαις ὁ δῆμος ἐψηφίσατο. Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς καὶ Ἰερώνυμος ὁ Ῥώδιος καὶ Ἀριστόξευος ὁ μουσικὸς (IV) καὶ Ἀριστοτέλης (F 93 R) — εἰ δὴ τὸ γε Περὶ εὐγενείας βιβλίον ἐν τοῖς γνησίοις Ἀριστοτέλους θετέον — ἱστοροῦσι 30 Μυρτῷ θυγατρίδην Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικήσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι χηρεύουσαν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην. (4) πρὸς μὲν οὖν τούτους ἱκανῶς ὁ Παναίτιος ἐν τοῖς Περὶ Σωκράτους ἀντίειρκεν, ὁ δὲ Φαληρεὺς ἐν τῷ Σωκράτει φησὶ μνημονεύειν Ἀριστείδου θυγατρίδος ἐν μάλα πένητα Λυσίσταχον, ὃς ἑαυτὸν μὲν ἐκ 35 πινακίου τινὸς ὄνειροκριτικοῦ παρὰ τὸ Τακχεῖον καθεζόμενος ἔβασκε, (5) τῇ δὲ μητρὶ καὶ τῇ ταύτης ἀδελφῇ ψήφισμα γράψας ἔπεισε τὸν δῆμον τροφὴν διδόναι τριώβολον ἑκάστης ἡμέρας. αὐτὸς μέντοι φησὶν ὁ Δημήτριος νομοθετῶν ἀντὶ τριώβολον δραχμὴν ἑκατέραι τάξαι τῶν γυναικῶν. b) ATHEN. XIII 2 p. 555 D—556 B: ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμψαιτ' ἂν τοὺς περιτιθέντας 40 Σωκράτει δύο γαμετάς γυναῖκας, Ξανθίππην καὶ τὴν Ἀριστείδου Μυρτῶ — οὐ τοῦ

1 λόγου Y πλούτου S δαίμων S 2 ὅτι καὶ S 6 <ἀρχῆς> Reiske 6—7 οἱ λανθάνοντες Y 15 πλαταιεύσιν Y 16 <ἔτειν> ἔστιν Blass γράνιππον Y 20 οὖν om Y ἱστοροῦσιν: γὰρ λέγουσιν S^m (m. 1) 23 <καὶ ψιλῆς καὶ> πεφυτευμένης Sauppe (Demosth. XX 115) καὶ ἄλλας S ἄλλας δὲ Y 25—26 ὄσσην καὶ Y ὄσσην S 28 γε om Y 33 μὲν om Y 34 ἰάκχιον λεγόμενον Y 36 γράψας ὠρεᾶν Y γράψας <ὁ δεῖνα>? τροφὴν om Y 37 αὐτὸς μέντοι ὁ Δ. νομοθετῶν ἐψηφίσατο δραχμὴν Y

δικαίου καλουμένου (οἱ χρόνοι γὰρ οὐ συγχωροῦσιν) ἀλλὰ τοῦ τρίτου ἀπ' ἐκείνων· εἰσὶ δὲ Καλλισθένης (124 F 43), Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, Σάτυρος ὁ Περικατητικός (IV), Ἀριστοξένος (IV), οἷς τὸ ἐνδόξαιον Ἀριστοτέλης ἔδωκεν ἱστορῶν τοῦτο ἐν τῷ Περὶ εὐγενείας (F 93 R). εἰ μὴ ἄρα συγκεχωρημένον κατὰ ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο τότε διὰ σπάνιν ἀνθρώπων, ὥστ' ἐξεῖναι καὶ δύο ἔχειν γυναικας τὸν βουλούμενον, ὅθεν καὶ τοὺς τῆς κωμωιδίας ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι τοῦτο, πολλάκις τοῦ Σωκράτους μνημονεύοντας. παρέθηκε δὲ περὶ τῶν γυναικῶν ψήφισμα Ἰερώνυμος ὁ Ῥόδιος . . . ἀντεῖπε δὲ τοῖς λέγουσι περὶ τῶν Σωκράτους γυναικῶν Παναίτιος ὁ Ῥόδιος.

10

ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

(s. F 11; 14—20; 30; 36).

46 (—) PHILODEM. Rhet. I 272, 3 Sudh.: ὁ δὲ Λύσις [γεγραμ]φέναι Δη[μύ]τ[ριος] ὁ Φαλη[ρε]ύς ἐν τοῖς Περὶ τῆς ῥητορικῆς ο[υ]ν[υ]γράμμασιν φησιν (?) εἰ καὶ κα

47. (—) — I 346: εἶναι Φίλωνος ὁ [Δημή]τριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ Περὶ τῆς ῥητορικῆς ἔταξεν ἴσως τὰ πράγματ' ἄλλα. κατ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὰ περὶ θάτε[ρο]ν Φίλωνος. εἴτε γὰρ ὁ μᾶλλον εἰδὼ[ς] τῶν εἰδόντων μὲν αθ', ἢ [τ]ον δ' εἰδόντων ἀφείλ[ε]το τὴν ἐργολαβ[ί]αν τῷ ἀνασκευάσαι σι τὸν [δ]ω[ς] ἀπει[ρο]ν σοφόν τῶν πολιτικῶν ὁ τὴν ἄκραν ἐσχηκώς ῥήτωρ ἐμπειρίαν ἔ[σ]τ[ο] τῶν [ε]ω[ς] . . . καί] δυ[ν]άμ[ε]ος

48 (—) a) — I 350: [τὸ δὲ τοὺς] ἀρξα[μ]ε[ν]ους ἄ[π]ο τοῦ δύνασθ[αι] σιωπᾶν, ὡς παρὰ Ξενοκράτει μονωτάτους καὶ λέγειν εἰδέναι — ταῦτο γὰρ ἐκάτερον εἶναι — τίιν προσέχοντες, ὡς πρὸς θεῶν, πιστεύσομεν, εἰ μὴ τῷ Ξενοκράτει οὕτως ἐπ' Ἀντιπάτρου καὶ τῶν συνέδρων διαλεχθῆναί, καθά[π]ερ ὁ Φαληρεὺς [σ]τόρηκεν ἐν τῷ Περὶ τῆς ῥητορικῆς]. b) — P. ined. 453 fr. IV 9 (Croenert Kolot u. Mened. 67): Ξενοκράτης δ', εἴπερ ἀληθεύει Δημήτριος, καὶ διὰ τὸ μὴ ῥήτωρ εἶναι καὶ Θεοφράστου γνώριμος πειθεῖται αὐτοῦ φανερόν, ἐπὶ τε τοῦ παρ' Ἀντιπ[ά]τρου συνε[δ]ρίου κατη[γο]ρ * *

49 (—) SCHOL. TZETZ. Chil. V 209 (CRAM. AO III 365, 26): τὸ Ἄρα γράφε μεθ' ἐνός, μὴ δὲ διπλοῦ τοῦ ῥῶ μοι καὶ Φαληρεὺς Δημήτριος Ῥητορικῆς γῆ γράφειν.

Zweifelhaftes und Unechtes.

50 (—) SCHOL. AD HOM. II. Z 35: Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιούκιους τῆς Ἰλίου πόλεις ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηρίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς ἄλλαις (ἐπειράτο) ἐλεῖν. ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν εἶσω τῶν τειχῶν οὐσάν τινα παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ λαβοῦσαν

7 <τὸ> περὶ Meineke 15 ἄλλα v Arnim Stoic. F. III 237, 100 ἀλλ[ως] Sudh 16 [πράγμ]αθ' Sudh 17 ἀφείλετο — ἀνασκευάσαι v Arnim 18—19 καὶ δυνάμενος v Arnim 20 τὸ — τοῦ v Arnim a. o. 288, 103 22 ὃ v Arnim τ[ε] P 23 [ιστόρηκεν] Sudh 20 P σο[φιστής] (Δημήτριος unmöglich) Croenert 24 [περὶ τῆς ῥητορικῆς] Sudh Πο[λιτικῶν] ('es ließe sich aber auch anders ergänzen') Croenert 25—26 ῥήτωρ εἶναι <δημηγορῶν οὐ κατῳρθῶσεν> [<ὅτι ὁ> Θεοφ. γν. — φανερόν (randnotiz)] ἐπὶ τε κτλ. Croenert 33 Μονηρίαν D 34 <ἐπειράτο> Jac ἀπογνόντος D ταπεινοῦντος A 35 καὶ om A

μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι καὶ ῥῖψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν. ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γε-
γραμμένον· 'μὴ σπευδ', Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηρίαν ἐλεῖν· ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διηρώσιν
κακῶς'. τὸν δὲ Ἀχιλλεῖα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει.
ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ (F 85 R³).

5 51 (—) JOSEPH. c. Ap. I 218 (EUSEB. PE IX 42): ὁ μέντοι Φαληρεὺς Δημή-
τριος καὶ Φίλων ὁ πρεσβύτερος (III) καὶ Εὐπόλεμος (III) οὐ πολὺ τῆς ἀληθείας
διήμαρτον. οἷς συγγινώσκειν ἄξιον· οὐ γὰρ ἐνὶ αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκριβείας τοῖς
ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν. s. T 6e.

10 52 (—) TERTULLIAN. Apol. 19, 5—6: *reseranda antiquissimarum etiam gen-
tium archiva, Aegyptiorum Chaldaeorum Phoenicum; advocandi municipes eorum,
per quos notitia subministrata est, aliqui Manethon Aegyptius (III) et Berossus
Chaldaeus (III), sed et Hieromus Phoenix, Tyri rex; sectatores quoque ipsorum
Mendesius Ptolemaeus (III) et Menander Ephesius (III) et Demetrius Phalereus
et rex Iuba (III) et Apion (III) et Thallus (256 T 3) et qui istos aut probat aut
15 revincit, Iudaeus Iosephus*

229. PYRRHOS VON EPEIROS?

F

ἸΠΟΜΝΗΜΑΤΑ.

1 (II 461, 3) DION. HAL. AR XX 10 (EXC. DE VIRT. II 83, 20): Pyrrhos plündert
20 den tempel der Persephone in Lokroi; ein sturm vernichtet die flotte mit dem
geraubten gut. διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττήθη ὁ Πύρρος κατὰ κράτος. οὐ
γὰρ στρατιά τις φάυλη καὶ ἀνάσκητος ἦν αὐτῷ . . . οὐδὲ πλῆθος ἀνδρῶν τῶν τότε
παραταξαμένων ὀλίγον . . . οὐδὲ στρατηγὸς τῶν ἐπιτυχόντων τις οὐδὲ τόπου
φύσις ἀνίστος οὐδ' ἐπικουρία(ς) τοῖς ἐτέροις [ῆ] ἀφίξις αἰφνίδιος οὕτε ἄλλη τις
25 συμφορὰ καὶ πρόφασις ἀπροσδόκητος ἐπιτεσοῦσα συνέτρυνεν τὰ Πύρρου πράγματα,
ἀλλ' ὁ τῆς ἀσεβηθείσης θεᾶς χολός, ὃν οὐδ' αὐτὸς ἠγνόει Πύρρος, ὥς Πρόξενος ὁ
συγγραφεὺς (III) ἱστορεῖ, καὶ αὐτὸς ὁ Πύρρος ἐν τοῖς ἰδίῳις ὑπομνήμασι γράφει.
ἐν γὰρ τῇ νυκτί, ἐν ἣ τὴν στρατιάν ἐμελλεν ἀπάξειν ἐπὶ τὸ ὄρος τῷ Ῥωμαίων
ἐπιθησόμενος χάρακι λάθρα, ἔδοξε κατὰ τοὺς ὕπνους ἐκπεσεῖν αὐτοῦ τοὺς πλείονας
30 ὀδόντας καὶ πλῆθος αἵματος ἐκ τοῦ στόματος φέρεσθαι. ταραχθεὶς δὲ διὰ τὴν ὄψιν
καὶ μεγάλην ἔσεσθαι συμφορὰν μαντευόμενος — ἦδη γὰρ αὐτῷ καὶ πρότερον τοι-
αύτην ὄψιν ἐνυπνίον θεασαμένῳ δεινὴ τις συνέβη δυσποτυμία — ἐβοῦλετο ἐπισχεῖν τὴν
ἡμέραν ἐκείνην, οὐκ ἴσχυσε δὲ νικήσαι τὴν πεπωμένην, ἐναντιουμένων τῶν φίλων
πρὸς τὴν ἀναβολὴν καὶ μὴ μεθεῖναι τὸν καιρὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀξιούντων.

35

Anhang.

2 (2) PLUT. Pyrrh. 21, 12: (schlacht bei Asculum) τῆς δὲ φυγῆς οὐ μακρὰς
εἰς τὸ στρατόπεδον γενομένης, ἑξακισχιλίους ἀποθανεῖν φησι τῶν Ῥωμαίων Τερρώνυμος
(154 F 12), τῶν δὲ περὶ Πύρρον ἐν τοῖς βασιλικαῖς ὑπομνήμασιν ἀνενεχθῆναι τρισ-
χιλίους πεντακοσίους καὶ πέντε τεθνηκότας.

2 ἔλης Eust 7 ἔξην? 24 ἐπικουρία(ς) — [ῆ] Reiske ἐτέροις: ἐχθροῖς
Valesius 28—29 τῷ — λάθρα (Ambr) om E 31—32 ἦδη — δυσποτυμία (Ambr)
om E 36 μακρὰν Ziegler

230. THEODOROS (VON RHODOS?)?

F

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ.

1 (IV 512) SUID. s. Πανικῶδι δέματι τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους·
 5 Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίων στρατηγοῦ ἐν Ὑπομνήμασι λέγοντος, οὗ κράτιστόν ἐστιν ἐν
 τοῖς τοιαύτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὀπλῶν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν· αὐτός τε περι-
 θέων ἐβόα καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε μένειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους
 ἅπαντας.

231. ARATOS VON SIKYON.

T

10

1 VITA ARAT. p. 79, 12 M: καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ γεγόνασιν
 Ἄρατοι ἄνδρες ἐλλόγιοι, ἱστοριογράφοι, ὥσπερ ὁ Κνίδιος, οὗ φέρονται
 Αἰγυπτιακὰ ἱστορικὰ συγγράμματα (III), καὶ τρίτος ἐπισημότατος Σικυνώνιος,
 οὗ ἐστιν ἡ πολύβιβλος ἱστορία ὑπὲρ τὰ ἄλλα βιβλία ἔχουσα.

15

2 a) POLYB. I 3, 1: ἄρξει δὲ τῆς πραγματείας ἡμῖν τῶν μὲν χρόνων
 ὀλυμπιάς ἑκατοστή τε καὶ τετρακακοστή (220/17), τῶν δὲ πράξεων παρὰ
 μὲν τοῖς Ἕλλησιν ὁ προσαγορευθεὶς συμμαχικὸς πόλεμος, ὃν πρῶτον ἐξή-
 νεγκε μετ' Ἀχαιῶν πρὸς Αἰτωλοὺς Φίλιππος Δημητρίου μὲν υἱὸς πατὴρ
 δὲ Περσέως, παρὰ δὲ τοῖς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦσιν ὁ περὶ Κοίλης Συρίας,
 20 ὃν Ἀντίοχος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους,
 (2) ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Λιβύην τόποις ὁ συστὰς Ῥωμαίοις καὶ
 Καρχηδονίοις, ὃν οἱ πλεῖστοι προσαγορεύουσιν Ἀννιβιακόν. ταῦτα δ' ἐστὶ
 συνεχῇ τοῖς τελευταίοις τῆς Ἀράτου Σικυνωνίου συντάξεως. b) — IV 1, 9:
 25 συγκεφαλαιωσάμενοι δὲ τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις ἕως τῆς Ἀντι-
 γόνου (221) καὶ Σελεύκου (223) καὶ Πτολεμαίου (221) τελευτῆς . . .
 λοιπὸν ἐπηγγειλάμεθα τῆς αὐτῶν πραγματείας ἀρχὴν ποιήσασθαι τὰς
 ἐξῆς τοῖς προειρημένοις πράξεις, (2, 1) καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάν-
 οντες εἶναι ταύτην διὰ τὸ πρῶτον μὲν τὴν Ἀράτου σύνταξιν ἐπὶ τούτους
 καταστρέφειν τοὺς καιροὺς, οἷς συνάπτοντες τὴν διήγησιν τὸν ἀκόλουθον
 30 ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι προηρημέθα λόγον . . .

3 — II 40, 4: τῶν μέντοι γ' Ἀράτῳ διωικημένων (in der ent-
 wicklung des achaeischen bundes) καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν
 ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθῆσόμεθα διὰ τὸ καὶ λίαν ἀληθινούς καὶ σαφεῖς
 ἐκεῖνον περὶ τῶν ἰδίων συντεταχέναι πράξεων ὑπομνηματισμούς.

4 παρὰ A 5 Θεοδότα? C Mueller 23 Ἀράτου Hultsch παρὰ τοῦ Pol
 Ἀράτου τοῦ Reiske παρ' Ἀράτου Buettner-Wobst 29 οἷς Ursinus ὡς Pol

4 POLYB. II 56, 1—2: ἐπεὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ γεγραφότων παρ' ἐνίοις ἀποδοχῆς ἀξιοῦται Φύλαρχος, ἐν πολλοῖς ἀντιδοξῶν καὶ τάναντία γράφων αὐτῷ, χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον ἡμῖν Ἀράτῳ προηρημένοις κατακολοῦθαι περὶ τῶν Κλεομενικῶν, μὴ
5 παραλιπεῖν ἄσχετον τοῦτο τὸ μέρος, ἵνα μὴ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἰσοδυναμοῦν ἀπολείπωμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν (folgt kritik des Phylarchos 81 F 53—56).

5 — II 47, 9—11: (F 4 c) διόπερ ἔχων τοιαύτην πρόθεσιν (sc. Ἀρατος) ἀδήλως αὐτὰ διενεοῖτο χειρίζειν· ἐξ οὗ πολλὰ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
10 γνώμην ἡναγκάζεται καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν πρὸς τοὺς ἐκτός, δι' ὧν ἡμελλε τὴν ἐναντίαν ἔμφρασιν ὑποδεικνύων ταύτην ἐπικρύψεσθαι τὴν οἰκονομίαν. ὧν χάριν ἐνια τούτων οὐδ' ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι κατέταξεν.

6 PLUTARCH. Arat. 3, 3: ὅθεν ἐνδεέστερον ἴσως ἢ πολιτικῶι προσήκον ἦν ἀνδρὶ περὶ τὸν λόγον ἐσπούδασε (sc. Ἀρατος)· καίτοι γεγονέναι
15 κομψότερον εἰπεῖν ἢ δοκεῖ τισιν ἐκ τῶν Ὑπομνημάτων κρίνουσιν, ἃ παρέργως καὶ ὑπὸ χεῖρα διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ὀνομάτων ἀμιλλησάμενος κατέλιπε.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ.

1 (III 22, 1) PLUTARCH. Agis u. Kleom. 13, 5: μεταπεμπο- a. 241/0
μένων τῶν Ἀχαιῶν συμμάχων ὄντων βοήθειαν ἐκ Λακεδαιμόνος· (6) Αἰτωλοὶ γὰρ
20 ἦσαν ἐπίδοξοι διὰ τῆς Μεγαρικῆς ἐμβαλοῦντες εἰς Πελοπόννησον καὶ τοῦτο καλῶσων Ἀρατος ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς ἠθροίζει δύναμιν καὶ τοῖς ἐφόροις ἔγραφεν. (14) οἱ δὲ τὸν Ἅγιν εὐθὺς ἐξέπεμπον (15) συμμείξας δὲ τῷ Ἀράτῳ περὶ Κόρινθον ὁ Ἅγισ ἐτι βουλευομένῳ περὶ μάχης καὶ παρατάξεως πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπε-
25 δειξάτο καὶ προθυμίαν πολλὴν καὶ τόλμην οὐ μανικὴν οὐδ' ἀλόγιστον. (2) ἔφη γὰρ αὐτῷ μὲν δοκεῖν διαμάχεσθαι καὶ μὴ παρίεναι τὸν πόλεμον εἶσω, τὰς πύλας τῆς Πελοποννήσου προεμένους, ποιήσιν δὲ τὸ δοκοῦν Ἀράτῳ· (3) καὶ γὰρ πρεσβύτερόν τ' εἶναι καὶ στρατηγεῖν Ἀχαιῶν, οἷς οὐχὶ προστάξων οὐδ' ἡγησόμενος, ἀλλὰ συστρα-
30 τευσόμενος ἦκοι καὶ βοηθήσων. (4) ὁ δὲ Σινωπεὺς Βάτων (III) αὐτὸν οὐκ ἐθέλει μάχεσθαι φησι τὸν Ἅγιν Ἀράτου κελεύοντος, οὐκ ἐντετυχηκῶς οἷς Ἀρατος γέγραφε
περὶ τούτων, ἀπολογιζόμενος ὅτι βέλτιον ἡγεῖτο, τοὺς καρποὺς σχεδὸν ἅπαντας συγκεκομισμένων ἔδῃ τῶν γεωργῶν, παρελθεῖν τοὺς πολεμίους ἢ μάχῃ διακινδυνεύσαι περὶ τῶν ὅλων. (5) ἐπεὶ δ' οὐν Ἀρατος ἀπέγνω μάχεσθαι καὶ τοὺς συμμάχους ἐπαινέσας διαφῆκε, θαυμασθεῖς ὁ Ἅγισ ἀνεξεύνηεν, ἥδη τῶν
ἐνδον ἐν Σπάρτῃ θόρυβον πολλὸν ἔχοντων καὶ μεταβολῇ.

3 2 (2) — Arat. 31: ὁ δ' Ἀρατος εὐδοκίμησε καὶ περὶ τὰς Αἰτωλικὰς a. 241/0
πράξεις, ὅτε συμβαλεῖν μὲν αὐτοῖς πρὸ τῆς Μεγαρικῆς ὠρμημένων τῶν

5—6 συγγράμμασιν AB γράμμασιν CDE 14 ἦν om P τῶν λόγων P
γέγονε Madvig καίτοι (φασί) o. (δοκεῖ) γεγονέναι κομψότερος (Reiske) Ziegler
15 δοκεῖ G δοκεῖν PL 21 ὁ Ἀρατος PL 24 μανικὴν: νεανικὴν Sintenis
28 καὶ om L 31 παρελθεῖν (ἐάν) Madvig

Ἀχαιῶν καὶ τοῦ βασιλέως τῶν Λακεδαιμονίων Ἀγιδος ἀφικνουμένου μετὰ
 δυνάμεως καὶ συνεξορμῶντος ἐπὶ τὴν μάχην τοὺς Ἀχαιοὺς, (2) ἐναντιω-
 θείς καὶ πολλὰ μὲν ὀνειδὴ πολλὰ δ' εἰς μαλακίαν καὶ ἀτολμίαν [καὶ]
 σκώμματα καὶ χλευασμὸν ὑπομείνας οὐ προήκατο τὸν τοῦ συμφέροντος
 5 λογισμὸν διὰ τὸ φαινόμενον αἰσχρόν, ἀλλὰ παρεχώρησε τοῖς πολεμίοις
 ὑπερβαλοῦσι τὴν Γεράνειαν ἀμαχεὶ παρελθεῖν εἰς Πελοπόννησον. (3) ὥς
 μέντοι παρελθόντες ἐξαίφνης Πελλήνην κατέλαβον, οὐκέτ' ἦν ὁ αὐτός οὐδ'
 ἔμελλε διατρίβων καὶ περιμένων ἀθροισθῆναι καὶ συνελθεῖν εἰς ταῦτό
 πανταχόθεν τὴν δύναμιν, ἀλλ' εὐθὺς ὥρμησε μετὰ τῶν παρόντων ἐπὶ
 10 τοὺς πολεμίους, ἐν τῷ κρατεῖν ἀσθενεστάτους δι' ἀταξίαν καὶ ὕβριν ὄντας.
 (4) ἅμα γὰρ τῷ παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν οἱ μὲν στρατιῶται διασπαρέντες ἐν ταῖς
 οἰκίαις ἦσαν, ἐξωθούμενοι ἀλλήλους καὶ διαμαχόμενοι περὶ τῶν χρημάτων, ἡγεμόνες
 δὲ καὶ λοχαγοὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας τῶν Πελληνέων περιόοντες ἤρπαζον
 καὶ τὰ κράνη τὰ αὐτῶν ἀφαιροῦντες ἐκείναις περιετίθεσαν τοῦ μηδένα λαβεῖν ἄλλον,
 15 ἀλλὰ τῷ κράνει δῆλον εἶναι τὸν δεσπότην ἐκάστης. (5) οὕτω δὲ διακειμένοις
 αὐτοῖς καὶ ταῦτα πράττουσιν ἐξαίφνης ὁ Ἄρατος ἐπιπεσὼν προσηγγέσθη,
 καὶ γενομένης ἐκπλήξεως, οἷαν εἰκὸς ἐν ἀταξίᾳ τοιαύτῃ πρὶν ἢ πάντα
 πυθέσθαι τὸν κίνδυνον, οἱ πρῶτοι περὶ τὰς πύλας τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ τὰ
 προάστεια συμπεσόντες ἔφευγον ἤδη νενικημένοι καὶ κατεπίπλασαν ἑλαννό-
 20 μνοι προτροπάδην ἀπορίας τοὺς συνισταμένους καὶ προσβοηθοῦντας.
 (32) ἐν τούτῳ δὲ τῷ ταράχῳ μία τῶν αἰχμαλώτων, Ἐπιγῆδους ἀνδρὸς ἐνδόξου
 θυγάτηρ, αὐτὴ δὲ κάλλιε καὶ μεγέθει σώματος εὐπρεπής, ἔτυχε μὲν ἐν τῷ λερῷ
 καθεζομένη τῆς Ἀρτέμιδος, οὐ κατέστησεν αὐτὴν ὁ ἐπιλεκτάρχης, ἰέλων ἐαυτῇ καὶ
 περιθεὶς τὴν τριλοφίαν, ἄφνω δ' ἐκδραμοῦσα πρὸς τὸν θόρουβον, (2) ὥς ἔσθη πρὸ
 25 τῶν θυρῶν τοῦ λεροῦ καὶ κατέβλεπεν εἰς τοὺς μαχομένους ἀνωθεν ἔχουσα τὴν
 τριλοφίαν, αὐτοῖς τε τοῖς πολίταις θέαμα σεμνότερον ἢ κατ' ἀνθρώπον ἐφάνη, καὶ
 τοῖς πολεμίοις φάσμα θεῖον ὁρᾶν δοκοῦσι φοίκην ἐνέβαλε καὶ θάμβος, ὥστε μηδένα
 τρέπεσθαι πρὸς ἀλκήν. (3) αὐτοὶ δὲ Πελληνεῖς λέγουσι τὸ βρέτας τῆς θεοῦ τὸν μὲν
 ἄλλον ἀποκεῖσθαι χρόνον ἄφανστον, ὅταν δὲ κινήθην ὑπὸ τῆς λερείας ἐκφέρηται,
 30 μηδένα προσβλέπειν ἐναντίον ἀλλ' ἀποτρέπεσθαι πάντας· οὐ γὰρ ἀνθρώποις μόνον
 δῶρα φοικτὸν εἶναι καὶ χαλεπὸν, ἀλλὰ (καὶ) δένδρα ποιεῖν ἄφρα καὶ καρποὺς
 ἀπαμβλίσκειν δι' ὧν ἂν κομίζηται. (4) τοῦτο δὴ τότε τὴν ἰέρειαν ἐξενεγκαμένην
 καὶ τρέπουσαν αἰεὶ κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντιπρόσωπον, ἔκφρονας καταστήσαι καὶ
 παρελέσθαι τὸν λογισμόν. (5) ὁ δ' Ἄρατος οὐδὲν ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν εἶρηκε
 35 τοιοῦτον, ἀλλὰ φησι τρεψάμενος τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ φεύγουσι συνεισπεσὼν
 εἰς τὴν πόλιν ἐξελάσαι κατὰ κράτος, ἑπτακοσίους δ' ἀποκτείνει.

3 (3) PLUTARCH. Arat. 33, 2: τοὺς δ' Ἀθηναίους σπουδάζων 241/0 ο.
 ἔλευθερώσαι, διεβλήθη καὶ κακῶς ἵκουνεν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι σπονδὰς 239/8
 πεποιημένων αὐτῶν πρὸς τοὺς Μακεδόνας καὶ ἀνοχὰς ἀγόντων, ἐπεχείρησε

1 ἀφικνουμένου Paris. 1673 3. [καὶ] Reiske 6 γερανίαν G¹ Π 12 ἦσαν
 om G 13 πελληναίων LR¹ 16 ἐπιπεσόν: ἐπιών Pflugk 19 ἔφευγον G¹
 31 (καὶ) add Paris. 1673 34 εἰρήκει PR 39 ἐχόντων LG²

τὸν Πειραιᾶ καταλαβεῖν. (3) αὐτὸς δὲ ἀρνούμενος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν οἷς ἀπολέλοιπεν Ἐργῖνον αἰτιᾶται, μεθ' οὗ τὰ περὶ τὸν Ἀροκόρινθον ἔπραξεν. ἐκείνον γὰρ ἰδίαι τῷ Πειραιεῖ προσβαλόντα καὶ τῆς κλίμακος συντριβείσης διωκόμενον ὀνομάζειν καὶ καλεῖν συνεχῶς Ἀρατον ὥσπερ 5 παρόντα καὶ διαφυγεῖν οὕτως ἐξαπατήσαντα τοὺς πολεμίους. (4) οὐ μὴν δοκεῖ πιθανῶς ἀπολογεῖσθαι

4 (4) a) PLUTARCH. Arat. 38, 5: Kleomenes verlangt die hegemonie a. 225/4 über den achäischen bund; Aratos lehnt die wahl zum strategen für 225/4 ab. διὸ καὶ μέμφονται τὸν Ἀρατον, ἐν σάλωι μεγάλῳ καὶ χειμῶνι τῶν πραγμάτων φερο- 10 μένων, ὥσπερ κυβερνήτην ἀφέντα καὶ προέμενον ἐτέρωι τοὺς οἰακας, ὅτε καλῶς εἴχε καὶ ἀκόντων ἐπιστάνα σώζειν τὸ κοινόν. (6) (εἰ δ') ἀπεγνώκει τὰ πράγματα καὶ τὴν δύναμιν τῶν Ἀχαιῶν, εἶξαι τῷ Κλεομένει καὶ μὴ πάλιν τὴν Πελοπόννησον ἐκβαρβα- ρῶσαι φρουραῖς Μακεδόνων, μηδὲ πληρῶσαι τὸν Ἀροκόρινθον Ἰλλυρικῶν δπλων καὶ Γαλατικῶν, μηδ' οὗς αὐτὸς ἐν ταῖς πράξεσι καταστρατηγῶν καὶ καταπολιτευό- 15 μενος, ἐν δὲ τοῖς Ὑπομνήμασι λοιδορῶν διετελεῖ, τοὺτους ἐπάγεσθαι δεσπότης ταῖς πόλεσι συμμάχους ὑποκοριζόμενον. (7) εἰ δὲ Κλεομένης ἦν — λεγέσθω γὰρ οὕτως — παράνομος καὶ τυρραννικός, ἀλλ' Ἑρακλεῖδαι πατέρες αὐτῷ καὶ Σπάρτη πατρίς (11) καίτοι πᾶσαν ὃ Ἀρατος ἀφίησι φωνὴν ἀπολογι- ζόμενος τὴν ἀνάγκην. ὁ Πολύβιος (II 45 ff.) δ' αὐτὸν ἐκ πολλοῦ φησι καὶ πρὸ 20 τῆς ἀνάγκης, ὑφορώμενον τὸ θράσος τὸ τοῦ Κλεομένου, κρύφα τῷ Ἀντίγονῳ δια- λέγεσθαι, καὶ τοὺς Μεγαλοπολίτας προκατιέναι δεομένους Ἀχαιῶν ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ἀντίγονον (12) ὁμοίως δὲ καὶ Φύλαρχος ἰστόρηκε περὶ τούτων (81 F 52)

b) — Agis u. Kleom. 37 (16): die Achäer sind bereit, den vertrag mit Kleomenes abzuschließen, die ratifizierung wird durch Kleomenes' erkran- 25 verzögert; Aratos ruft die Makedonen, (4) οὗς αὐτὸς ἐκ Πελοποννήσου μειράκιον ὄν ἐξήλασεν, ἐλευθερώσας τὸν Ἀροκόρινθον, καὶ πᾶσι μὲν τοῖς βασιλεῦσιν ὑποπτος καὶ διάφορος γενόμενος, τουτονι δ' αὐτὸν Ἀντίγονον εἰρηκῶς κακὰ μυρία δι' ὧν ἀπολέλοιπεν Ὑπομνημάτων. (5) καίτοι πολλὰ παθεῖν καὶ παραβαλέ- σθαι φησὶν αὐτὸς ὑπὲρ Ἀθηναίων, ὅπως ἡ πόλις ἀπαλλαγείη φρουρᾶς 30 καὶ Μακεδόνων, εἶτα τοὺτους ἐπὶ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐστίαν τὴν ἑαυτοῦ μεθ' ὅπλων εἰσήγαγεν ἄχρι τῆς γυναικωνίδος. (6) τὸν δ' ἀφ' Ἑρακλέους γεγονότα καὶ βασιλεύοντα Σπαρτιατῶν καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν . . . ἀνακρούμενον αὐτῆς . . . οὐκ ἤξιον Σικωνίων ἡγεμόνα καὶ Τριταίων γράφεσθαι. (7) φεύγων δὲ τὴν μάζαν καὶ τὸν τριβωνα, καὶ τὸ δεινότατον ὧν κατηγόρει Κλεομένους, ἀναίρεισιν 35 πλούτου καὶ πενίας ἐπανόρθωσιν, διαδήματι καὶ πορφύρῃ καὶ Μακεδονικοῖς . . . προστάγμασιν ὑπέθρουε μετὰ τῆς Ἀχαιας αὐτόν, ἵνα μὴ Κλεομένει ποεῖν δοκῇ τὸ προσταττόμενον c) POLYB. II 47: οἱ δ' Ἀχαιοὶ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς Ἰδίας δυνάμεως ὥρμησαν ἀντοφθαλμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις (3) ἦδη δ' ἐπὶ ποσὸν τοῦ πολέμου προβαίνοντος καὶ τοῦ Κλεομένου τὸ τε πάτριον πολίτευμα

3 προσβαλόντα Corais προσβάλλοντα Plut 4 διωκόμενοι PR¹ 11 (εἰ δ')
Anon 13 μηδὲ Corais μήτε Plut 16 ὑποκοριζόμενος R^{ao} P —ρους G¹ 18 ὁ
om L 26 ὦν: ὄν R 33 Τριταίων Solanus τριτκαίων (τριτκάδων P^a) Plut
39 τοῦ μὲν Κλεομένου CDE

καταλύσαντος καὶ τὴν ἔννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μεταστήσαντος, χρωμένου δὲ καὶ τῷ πολέμῳ πρακτικῶς καὶ παραβόλως, (4) προορώμενος Ἄρατος τὸ μέλλον καὶ δεδιὼς τὴν τε τῶν Αἰτωλῶν ἀπόνοιαν καὶ τόλμαν, ἔκρινε πρὸ πολλοῦ λυμαίνεσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν. (5) κατανοῶν δὲ τὸν Ἀντίγονον καὶ πρᾶξιν ἔχοντα καὶ σύνεσιν
 15 καὶ πίστεως ἀντιποιούμενον, τοὺς δὲ βασιλεῖς σαφῶς εἰδὼς φύσει μὲν οὐδένα νομίζοντας οὐτ' ἐχθρὸν οὔτε † πολέμιον, ταῖς δὲ τοῦ συμφέροντος ψήφοις αἰεὶ μετροῦντας τὰς ἑχθρας καὶ τὰς φιλάς, (6) ἐπεβάλετο λαλεῖν πρὸς τὸν εἰρημέμον βασιλέα καὶ συμπλέκειν τὰς χεῖρας, ὑποδεικνύων αὐτῷ τὸ συμβησόμενον ἐκ τῶν πραγμάτων. (7) προδήλως μὲν οὖν αὐτὸ πράττειν ἀσύμφορον ἡγήτο διὰ πλείους αἰτίας· τὸν τε
 10 γὰρ Κλεομένη καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀνταγωνιστὰς παρασκευάζειν ἡμελλε πρὸς τὴν ἐπιβολήν, (8) τοὺς τε πολλοὺς τῶν Ἀχαιῶν διατρέφειν καταφεύγων ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ δοκῶν ὀλοσχερῶς ἀπεργακέναι τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, ὅπερ ἥμισυ φαίνεσθαι πράττειν ἐβούλετο. (9—11: T 5) εἰδὼς δὲ τοὺς Μεγαλοπολίτας κτλ.

5 (5) PLUTARCH. Agis u. Kleom. 38 (17): erneute bundesver-
 15 sammlung der Achäer in Argos; es gelingt Aratos, der den vertrag mit Antigonos in der tasche hat, bedingungen für die verhandlung mit Kleomenes durchzusetzen, die dieser als bruch der ihm früher wegen der hegemonie gemachten versprechungen ansieht. (4) γράψας δὲ περὶ τούτων ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, ἧς ἦν τὸ πλείστον Ἀράτου κατηγορία, πολλὰ δὲ καὶ τοῦ
 20 Ἀράτου λοιδορήσαντος αὐτὸν πρὸς τὸ πλῆθος ἀνέβηξε διὰ ταχέων καὶ κήρυκα πόλεμον προεοῦντα τοῖς Ἀχαιοῖς ἔπειψεν οὐκ εἰς Ἄργος ἀλλ' εἰς Αἴγιον, ὡς φησιν Ἀρατος, ὅπως φθάσῃ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν. beginn des krieges; große erfolge des Kleomenes, der Pellene, Pheneos, Penteleion und Argos nimmt.

25 6 (6) — — 40 (19): ἐαλωκότος δ' Ἀργους καὶ κατόπιν εὐθὺς 224/3
 προσθεμένων τῷ Κλεομένει Κλεωνῶν καὶ Φλιοῦντος, ἐτόχανε μὲν ὁ Ἀρατος ἐν Κορίνθῳ ποιούμενός τινα τῶν λεγομένων λακωνίζειν ἐξέτασιν. (2) ἀγγελίας δὲ περὶ τούτων προσπεσοῦσης, διαταραχθεὶς καὶ τὴν πόλιν ἀποκλίνουσαν αἰσθόμενος πρὸς τὸν Κλεομένη καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἀπαλλαγῆναι βουλομένην, ἐκάλει μὲν εἰς τὸ
 30 βουλευτήριον τοὺς πολίτας, ἔλαθε δὲ διολισθὼν ἄχρι τῆς πύλης. (3) ἐκεῖ δὲ τοῦ ἵππου προσαχθέντος ἀναβὰς ἔφρυγεν εἰς Σικυῶνα. (4) τῶν δὲ Κορινθίων ἀμιλλωμένων εἰς Ἄργος πρὸς τὸν Κλεομένη φησὶν ὁ Ἀρατος τοὺς ἵππους πάντας ῥαγῆναι, τὸν δὲ Κλεομένη μέμφεσθαι τοὺς Κορινθίους, μὴ συλλαβόντας αὐτὸν ἀλλ' ἐάσαντας διαφυγεῖν. (5) οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς
 35 αὐτὸν ἐλθεῖν Μεγιστόνουν παρὰ τοῦ Κλεομένου, δομένου παραλαβεῖν τὸν Ἀροκόρινθον — εἶχε γὰρ φρουρὰν Ἀχαιῶν — καὶ πολλὰ χρήματα διδόντος· ἀποκρίνασθαι δ' αὐτόν, ὡς οὐκ ἔχει τὰ πράγματα, μᾶλλον δ' ὑπὸ τῶν πραγμάτων αὐτὸς ἔχεται.

2—3 τὸ μέλλον καὶ δεδιὼς Reiske καὶ τὸ μ. δ. Pol 3 ἀπόνοιαν Casaubonus ἐλπίνοιαν Pol 4 καὶ vor πρᾶξιν om Suid 6 οὐτ' ἐχθρὸν οὔτε φίλον C edd vulg οὔτε σύμμαχον οὔτε πολέμιον Hultsch 22 φασιν L¹ 27 ἐξέτασιν G¹ P¹ L² ἐπίστασιν G² P³ L¹ 29 βουλομένην Anon —ων Pl 35 παρὰ τοῦ L παρ' αὐτοῦ G P

232. P. CORNELIUS SCIPIO AFRICANUS MAIOR.

F

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

1 (—) POLYB. X 2, 1: *οτι μέλλοντες ιστορεῖν τὰ πραχθέντα Ποπλίῳ κατὰ* a. 210/9
 5 *τὴν Ἰβηρίαν, συλλήβδην δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸν βίον ἐπιτελεσθείσας αὐτῷ πράξεις,*
ἀναγκαῖον ἡγοῦμεθα τὸ προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν αἴρεσιν καὶ φύσιν
τάνδρός (5, 9) ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μοι χάριν τῶν ἀκουόντων, ἵνα μὴ
συγκαταφερόμενοι ψευδῶς τῇ καθωμλημένῃ δόξῃ περὶ αὐτοῦ παραπέμψωσι τὰ
 10 *σεμνότετα καὶ κάλλιστα τάνδρός, λέγω δὲ τὴν ἐπιδειξίότητα καὶ φιλοπονίαν. (10) ἔτι*
 10 *δὲ μᾶλλον ἔσται τοῦτο συμφανὲς ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων.*

(6) οὐ μὴν ἀλλὰ τότε συνηθροισμένων τῶν δυνάμεων παρεκάλει μὴ κατα-
 πεπληχθῆαι τὴν προγεγενημένην περιπέτειαν. (2) οὐ γὰρ ταῖς ἀρεταῖς ἠττηθῆαι
 Ῥωμαίους ὑπὸ Καρχηδονίων οὐδέποτε, τῇ δὲ προδοσίᾳ τῇ Κελτιβήρων καὶ τῇ
 προπετείᾳ, διακλεισθέντων τῶν στρατηγῶν ἀπ' ἀλλήλων διὰ τὸ πιστεῦσαι τῇ συμ-
 15 *μαχίᾳ τῶν εἰρημένων. (3) ὧν ἑκάτερα νῦν ἔφη περὶ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν·*
χωρὶς γὰρ ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διεσπασμένους στρατοπεδεύειν τοῖς τε συμμάχοις
ὑβριστικῶς χρωμένους ἀπαντας ἀπηλλοτριωκέναι καὶ πολεμίους αὐτοῖς παρεσκευα-
κέναι. (4) διὸ καὶ τοὺς μὲν ἤδη διαπέμπεσθαι πρὸς σφάς, τοὺς δὲ λοιποὺς, ὡς ἂν
τάμιζτα θάραρῇσιν καὶ διαβάντας ἴδωσι τὸν ποταμόν, ἀσμένως ἤξειν, οὐχ οὕτως
 20 *ἐνόουδοντας σφίσι, τὸ δὲ πλεῖον ἀμύνεσθαι σπουδάζοντας τὴν Καρχηδονίαν εἰς αὐτοὺς*
ἀσέλγειαν· (5) τὸ δὲ μέγιστον, στασιάζοντας πρὸς ἀλλήλους τοὺς τῶν ὑπεναντίων
ἡγεμόνας ἄθρους διαμάχεσθαι πρὸς αὐτοὺς οὐ θέλήσειν, κατὰ μέρος δὲ κινδυνεύοντας
εὐχειρώτους ὑπάρχειν. (6) διὸ βλέποντας εἰς ταῦτα παρεκάλει περαιοῦσθαι τὸν ποτα-
μόν εὐθαρσῶς· περὶ δὲ τῶν ἐξῆς ἀνεδέχτο μελήσειν αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἡγεμόσι.

(7) ταῦτα δ' εἰπὼν τρισχιλίους μὲν ἔχοντα πεζοὺς καὶ πεντακοσίους ἱππεῖς
 Μάρκον ἀπέλειπεν τὸν συνάροχτον περὶ τὴν διάβασιν ἐφεδρεύοντα τοῖς ἐντὸς τοῦ
 ποταμοῦ συμμάχοις· αὐτὸς δὲ τὴν ἄλλην ἐπεραίου δύναμιν, ἄδηνον πᾶσι ποιῶν τὴν
 αὐτοῦ πρόδουσαν. (8) ἣν γὰρ αὐτῷ κεκομμένον πράττειν ὧν μὲν εἶπε πρὸς τοὺς
 πολλοὺς μηδὲν, προὔκειτο δὲ πολιορκεῖν ἐξ ἐφόδου τὴν ἐν Ἰβηρίᾳ Καρχηδόνα προσα-
 30 *γορευομένην. (9) ὃ δὴ καὶ πρῶτον ἂν τις λάβοι καὶ μέγιστον σημεῖον τῆς ὑφ' ἡμῶν*
ἀρετῇ δυνάμεως διαλήψεως. (10) ἔτος γὰρ ἑβδομον ἔχων πρὸς τοῖς εἴκοσι πρῶτον
μὲν ἐπὶ πράξεις αὐτὸν ἔδωκε τελῶς παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀηληπισμένας διὰ τὸ μέγεθος
τῶν προγεγονότων ἐλατιωμάτων, (11) δευτέρον δούς αὐτὸν τὰ μὲν κοινὰ καὶ προφανό-
*μενα πᾶσι παρέλειπε, τὰ δὲ μήτε παρὰ τοῖς πολεμίοις * *, ταῦτ' ἐπενόει καὶ προε-*
 35 *τίθετο πράττειν· (12) ὧν οὐδὲν ἦν χωρὶς ἐκλογισμῶν τῶν ἀκριβεστάτων.*

(7) ἔτι μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ιστορῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ πυνθανόμενος
 ἐπιμελῶς τὴν τε προδοσίαν τῶν Κελτιβήρων καὶ τὸν διαzeugμὸν τῶν ἰδίων στρατο-
 πέδων, καὶ συλλογίζομενος ὅτι παρὰ τοῦτο συμβαίνει τοῖς περὶ τὸν πατέρα γενέσθαι
 τὴν περιπέτειαν, (2) οὐ κατεπλήρητο τοὺς Καρχηδονίους οὐδ' ἠτήτηο τῇ ψυχῇ,
 40 *καθάπερ οἱ πολλοί. (3) μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἐντὸς Ἰβήρος ποταμοῦ συμμάχους*
ἀκούων μένειν ἐν τῇ πρὸς αὐτοὺς φιλίᾳ, τοὺς δὲ τῶν Καρχηδονίων ἡγεμόνας στασιάζ-
ειν μὲν πρὸς σφάς, ὑβρίζειν δὲ τοὺς ὑποταττομένους, εὐθαρσῶς διέκειτο πρὸς τὴν
ἐξοδὸν, οὐ τῇ τύχῃ πιστεύων, ἀλλὰ τοῖς συλλογισμοῖς. (4) παραγεγνημένος γε μὴν
εἰς τὴν Ἰβηρίαν, πάντας ἀνακινῶν καὶ παρ' ἑκάστου πυνθανόμενος τὰ περὶ τοὺς

22 ἄθρους FS 26 ἀπέλειπεν F (Hultsch) ἀπέλιπε S* 34 (μήτε παρὰ
 τοῖς φίλοις προσδοκηθέντα) Reiske 44 ἀνακινῶν Casaubonus

ἐναντίους, ἠδύρισκε τὰς μὲν δυνάμεις τῶν Καρχηδονίων εἰς τρία μέρη διηρημένας. (5) ὧν Μάγωνα μὲν ἐπυνθάνετο διατρίβειν ἐντὸς Ἑρακλείων στηλῶν ἐν τοῖς Κονίοις προσασγορευομένοις, Ἀσδροῦβαν δὲ τὸν Γέσκωνος περὶ Τάγου ποταμοῦ στόμα κατὰ τὴν Λυσιτανήν, τὸν δ' ἕτερον Ἀσδροῦβαν πολιορκεῖν τινα πόλιν ἐν τοῖς Καρχητανοῖς, οὐδὲνα (δὲ) τῶν προειρημένων ἐλάττω δέχ' ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχειν τῆς Καινῆς πόλεως. (6) νομίζειν οὖν, ἐὰν μὲν εἰς μάχην συνιέναι κρίνῃ τοῖς πολεμίοις, τὸ μὲν πρὸς πάντας ἅμα κινδυνεύειν (ἐπισηφαλὲς εἶναι) τελέως καὶ διὰ τὸ προητηθῆναι τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ πολλαπλασίους εἶναι τοὺς ὑπεναντίους· (7) ἐὰν δὲ πρὸς ἓνα συμβαλεῖν σπεύδων, κάπειτα τούτου φυγομαχήσαντος, ἐπιγενομένων δὲ τῶν ἄλλων δυνάμεων, 10 συγκλίσσῃ πον, κατάφοβος ἦν μὴ ταῖς αὐταῖς Γναίῳ τῷ θείῳ καὶ Ποπλίῳ τῷ πατρὶ περιπέσῃ συμφοραῖς. (8) διὸ τοῦτο μὲν τὸ μέρος ἀπεδοκίμασε, πυνθανόμενος δὲ τὴν προειρημένην Καρχηδόνα μεγίστας μὲν χρείας παρέχεσθαι τοῖς ὑπεναντίοις, μέγιστα δὲ βλάπτειν καὶ κατὰ τὸν ἐνεστώτα πόλεμον αὐτόν, ἐξητάκει τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῇ παραχειμασίᾳ (διὰ) τῶν ἐιδοτών. (2) ἀκούων δὲ πρῶτον μὲν 15 ὅτι λιμένας ἔχει στόλοι καὶ ναυτικαῖς δυνάμεισι μόνῃ σχεδὸν ἰὼν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, ἅμα δὲ καὶ διότι πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Λιβύης πλοῦν καὶ πελάγιον διάγραμμα λίαν εὐφυνῶς κεῖται τοῖς Καρχηδονίοις, (3) μετὰ δὲ ταῦτα διότι καὶ τὸ τῶν χρημάτων πλῆθος καὶ τὰς ἀποσκευὰς τῶν στρατοπέδων ἀπάσας ἐν ταύτῃ τῇ πόλει συνέβαινε τοῖς Καρχηδονίοις ὑπάρχειν, ἐτι δὲ τοὺς ὁμήρους τοὺς ἐξ ὅλης τῆς Ἰβηρίας, (4) τὸ δὲ μέγιστον, 20 ὅτι μάχιμοι μὲν ἄνδρες εἶσαν εἰς χιλίους οἱ τὴν ἄκραν τηροῦντες διὰ τὸ μηδένα μηδέποτε ἂν ὑπολαμβάνειν ὅτι κρατούντων Καρχηδονίων σχεδὸν ἀπάσης Ἰβηρίας ἐπινοήσῃ τις τὸ παράπαν πολιορκῆσαι ταύτην τὴν πόλιν, (5) τὸ δ' ἄλλο πλῆθος ὅτι πολὺ μὲν εἴη διαφερόντως ἐν αὐτῇ, πᾶν δὲ δημιουργικὸν καὶ βάνανσον καὶ θαλαττοφυγὸν καὶ πλείστον ἀπέχον πολεμικῆς ἐμπειρίας, ὃ κατὰ τῆς πόλεως ὑπελάμβανεν εἶναι, παραδόξου γενομένης ἐπιφανείας. (6) καὶ μὴν οὐδὲ τὴν θέσιν τῆς Καρχηδόνης οὐδὲ τὴν κατασκευὴν οὐδὲ τὴν τῆς περιεχοῦσης αὐτὴν λίμνης θιάθεισιν ἡγνόμε, (7) διὰ δὲ τινων ἀλιῶν τῶν ἐνειργασμένων τοῖς τόποις ἐξητάκει διότι καθόλου μὲν ἐστὶ τεναγώδης ἡ λίμνη καὶ βατὴ κατὰ τὸ πλείστον, ὥς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ γίνεται 25 τις αὐτῆς ἀποχώρησις καθ' ἡμέραν ἐπὶ δειλὴν ὥραν. (8) ἐξ ὧν συλλογισάμενος ὅτι καθικόμενος μὲν τῆς ἐπιβολῆς οὐ μόνον βλάπτει τοὺς ὑπεναντίους, ἀλλὰ καὶ τοῖς σφειτέροις πράγμασι μεγάλῃν ἐπίδοσιν παρασκευάσει, (9) διαπεσὼν δὲ τῆς προθέσεως ὅτι δύναται σώζειν τοὺς ὑποτατιομένους διὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν, ἐὰν ἀπαξ ἀσφαλίσῃται τὴν στρατοπεδεῖαν — τοῦτο δ' ἦν εὐχερὲς διὰ τὸ μακρὰν ἀπεσπᾶσθαι τὰς τῶν ὑπεναντίων δυνάμεις —, (10) οὕτως ἀφήμενος τῶν ἄλλων περὶ ταύτην ἐγένετο 30 τὴν παρασκευὴν ἐν τῇ παραχειμασίᾳ. (9) καὶ ταύτην ἔχων τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν ἡλικίαν, ἣν ὀρθῶς εἶπα, πάντας ἀπεκρόψατο χωρὶς Γαίου Λαυλίου, μέχρι πάλιν αὐτὸς ἔκρινε φανερόν ποιεῖν.

(2) τοῦτοις δὲ τοῖς ἐκλογισμοῖς ὁμολογοῦντες οἱ συγγραφεῖς, ὅταν ἐπὶ τὸ τέλος ἔλθωσι τῆς πράξεως, οὐκ οἶδ' ὅπως οὐκ εἰς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν τούτου πρόνοιαν, εἰς 40 δὲ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν τύχην ἀναφέρουσι τὸ γεγονός κατόρθωμα· (3) καὶ ταῦτα χωρὶς τῶν εἰκότων καὶ τῆς τῶν συμβεβιωκότων μαρτυρίας, καὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Φίλιππον αὐτοῦ τοῦ Ποπλίου σαφῶς ἐκτενικότες οὗ τοῦτοις τοῖς ἐκλογισμοῖς χρησάμενος, οἷς ἡμεῖς ἀνώτερον ἐξελογισάμεθα, καθόλου τε τοῖς ἐν Ἰβηρίᾳ πράγμασιν ἐπιβάλλοιτο καὶ κατὰ μέρος τῇ τῆς Καρχηδόνης πολιορκίᾳ. (es folgt 45 die darstellung der expedition).

233. P. CORNELIUS SCIPIO NASICA CORCULUM.

F

- 1 (—) PLUTARCH. Aemil. Paul. 15: ὁ δ' Αἰμίλιος ἡμέρας μὲν τινὰς ^{a. 168} ἡρέμει, καὶ φασὶ μήποτε τηλικούτων στρατοπέδων ἐγγὺς οὕτω συνελθόντων
 5 ἡσυχίαν γενέσθαι τοσαύτην (wie vor der schlacht bei Pydna). (2) ἐπεὶ
 δὲ κινῶν ἅπαντα καὶ πειρώμενος ἐπυνθάνετο μίαν εἰσβολὴν ἔτι μόνον
 ἄφρουρον ἀπολείπεσθαι τὴν διὰ Περραιβίας παρὰ τὸ Πύθιον καὶ τὴν
 Πέτρην, τῷ μὴ φυλάττεσθαι τὸν τόπον ἐλπίσας μᾶλλον ἢ δι' ἣν οὐκ
 ἐφυλάττετο δυσχωρίαν καὶ τραχύτητα δείσας ἐβουλεύετο. (3) πρῶτος δὲ τῶν
 10 παρόντων ὁ Νασικᾶς ἐπικαλούμενος Σκηπίων, γαμβρὸς Ἀφρικανοῦ Σκη-
 πίωνος, ὕστερον δὲ μέγιστον ἐν τῇ συγκλήτῳ δινηθεὶς, ὑπεδέξατο τῆς
 κυκλώσεως ἡγεμὼν γενέσθαι· δεύτερος δὲ Φάβιος Μάξιμος, ὁ πρεσβύτατος
 τῶν Αἰμιλίου παίδων, ἔτι μειράμιον ὢν, ἀνέστη προθυμούμενος. (4) ἥσθεις
 15 οὖν ὁ Αἰμίλιος δίδωσιν αὐτοῖς οὐχ ὅσους Πολύβιος εἴρηκεν (XXIV 14 BW)
 ἀλλ' ὅσους αὐτὸς ὁ Νασικᾶς λαβεῖν φησι, γεγραφῶς περὶ
 τῶν πράξεων τούτων ἐπιστόλιον πρὸς τινα τῶν βασι-
 λέων· οἱ μὲν ἐκτὸς τάξεως Ἰταλικοὶ τρισχίλιοι τὸ πλεῖθος ἦσαν, τὸ δ'
 εὐώνυμον χέρας εἰς πεντακισχιλίους. (5) τούτοις προσλαβὼν ὁ Νασικᾶς ἵππεις
 20 διακοσίους, ἐξώρμησε τῇ πρὸς Θάλασσαν ὁδῷ καὶ κατεστρατοπέδευσε
 παρὰ τὸ Ἡράκλειον, ὥς δὴ ταῖς ναυσὶ μέλλων ἐκπεριπλεῖν καὶ κυκλοῦ-
 σθαι τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων. (6) ἐπεὶ δ' ἐδείπνησαν οἱ στρατιῶται
 καὶ σκότος ἐγένετο, τοῖς ἡγεμοσὶ φράσας τὸ ἀληθὲς ἦγε διὰ νυκτὸς τὴν
 ἐναντίαν ἀπὸ Θαλάττης καὶ καταλύσας ἀνέπανε τὴν στρατιὰν ὑπὸ τὸ
 25 Πύθιον. (16) ὁ μὲν οὖν Νασικᾶς ἐνταῦθα διενυκτέρευσε. τῷ δὲ
 Περσεῖ τὸν Αἰμίλιον ἀτρεμοῦντα κατὰ χώραν ὁρῶντι καὶ μὴ λογιζομένῳ
 τὸ γινόμενον ἀποδρὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ Κρής αὐτόμολος ἦκε μηνύων τὴν περι-
 ὁδὸν τῶν Ῥωμαίων. (2) ὁ δὲ συνταραχθεὶς τὸ μὲν στρατόπεδον οὐκ ἐκίνησε,
 μνηρίους δὲ μισθοφόρους ξένους καὶ δισχιλίους Μακεδόνας Μίλωνι παρα-
 30 δοὺς ἐξαπέστειλε παρακελευσάμενος ταχῆναι καὶ καταλαβεῖν τὰς ὑπερ-
 βολάς. (3) τούτοις ὁ μὲν Πολύβιός φησιν (XXIX 15 BW) ἔτι κοιμωμένοις
 ἐπιπεσεῖν τοὺς Ῥωμαίους· ὁ δὲ Νασικᾶς ὁξὺν ἀγῶνα περὶ τοῖς ἄκροις
 γενέσθαι καὶ κίνδυνον, αὐτὸς δὲ Θρᾷκα μισθοφόρον εἰς χεῖρας συνδρα-
 μόντα τῷ ξυστῶι διὰ τοῦ στήθους πατάξας καταβαλεῖν· ἐκβιασθέντων
 35 δὲ τῶν πολεμίων καὶ τοῦ Μίλωνος αἰσχίστα φεύγοντος ἄνευ τῶν ὅπλων
 μονοχίτωνος ἀσφαλῶς ἀκολουθεῖν ἅμα καταβιβάζων εἰς τὴν χώραν τὸ

23 v. 1. ἐγένετο

30 παρακελευσάμενος Bryan παρασκευασάμενος Pl

30—31 ὑπερβολὰς Stephanus ὅλας Pl πύλας Xylander

στράτευμα. τούτων δὲ τῷ Περσεῖ προσπεσόντων κατὰ τάχος ἀναζεύξας ἤγεν ὀπίσω, περίφοβος γεγονώς καὶ συγκεχυμένους ταῖς ἐλπίσιν.

2 (—) PLUTARCH. Aemil. Paul. 17, 8: ἅμα δὲ ἡμέραι τῷ Ἡρακλεῖ βουθυτῶν (sc. ὁ Αἰμίλιος) οὐκ ἐκαλλιέρει μέχρις εἴκοσι· τῷ δὲ πρώτῳ καὶ εἰκοστῷ παρῆν ἰὰ σημεῖα καὶ νίκην ἀμυνομένοις ἔφραζεν. (9) εὐξάμενος οὖν κατὰ βοῶν ἑκατὸν καὶ ἀγῶνος ἱεροῦ τῷ Θεῷ προσέταξε διακοσμεῖν τοῖς ἡγεμόσι τὸν στρατὸν εἰς μάχην· αὐτὸς δὲ τὴν ἀπόκλισιν καὶ περιφορὰν ἀναμένων τοῦ φωτός, ὅπως μὴ κατὰ προσώπου μαχομένοις αὐτοῖς ἔωθεν ὁ ἥλιος ἀντιλάμπει, παρήγε τὸν χρόνον ἐν τῇ σκηνῇ καθεζόμενος ἀναπεπταμένῃ πρὸς τὸ πεδίον καὶ τὴν στρατοπεδείαν τῶν πολεμίων. (18) περὶ δὲ δειλὴν οἱ μὲν αὐτοῦ φασὶ τοῦ Αἰμιλίου τεχνάζοντος ἐκ τῶν πολεμίων γενέσθαι τὴν ἐπιχείρησιν ἀχάρινον ἵππον ἐξελάσαντας ἐμβαλεῖν αὐτοῖς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ τοῦτον ἀρχὴν μάχης διωκόμενον παρασχεῖν· οἱ δὲ Ῥωμαίων ὑποζυγίων χορτάσματα παρακομιζόντων ἀπτεσθαι Θρᾷκας, ὧν Ἀλέξανδρος ἠγείτο, πρὸς δὲ τούτους ἐκδρομὴν ὅξειαν ἐπτακοσίων Λιγύων γενέσθαι, παραβοηθούτων δὲ πλείονων ἑκατέροις οὕτω συνάπτεσθαι τὴν μάχην ἀμφοτέρων. (2) ὁ μὲν οὖν Αἰμίλιος ὥσπερ κυβερνήτης τῷ παρόντι σάλῳ καὶ κινήματι τῶν στρατοπέδων τεκμαιρόμενος τὸ μέγεθος τοῦ μέλλοντος ἀγῶνος ἐκ τῆς σκηνῆς προῆλθε καὶ τὰ τάγματα τῶν ὀπλιτῶν ἐπιὼν παρεθάρρυνεν· ὁ δὲ Νασικᾶς ἐξιππασάμενος πρὸς τοὺς ἀκροβολιζομένους ὁρᾷ πάντας ὅσον οὐπὼ τοὺς πολεμίους ἐν χερσὶν ὄντας. (3) πρώτοι δ' οἱ Θρᾷκες ἐχώρουν, ὧν μάλιστα φησὶν ἐκπλαγῆναι τὴν ὕψιν, ἄνδρες ὑψηλοὶ τὰ σώματα, λευκῷ καὶ περιλάμποντι θυρεῶν καὶ περικνημίδων ὀπλισμῷ μέλανας ὑπενδεδυμένοι χιτῶνας, ὀρθὰς δὲ ῥομφαίας βαρυσιδήρους ἀπὸ τῶν δεξιῶν ὤμων ἐπισείοντες. (4) παρὰ δὲ τοὺς Θρᾷκας οἱ μισθοφόροι παρενέβαλλον, ὧν σκευαὶ τε παντοδαπαί, καὶ μεμιγμένοι Παῖονες ἦσαν· ἐπὶ δὲ τούτοις ἄγῃμα τρίτον οἱ λογάδες, αὐτῶν Μακεδόνων ἀρετῇ καὶ ἡλικίαι τὸ καθαρώτατον, ἀστράπτοντες ἐπιχρύσοις ὕπλοις καὶ νεοργοῖς φοινικίσιν. (5) οἷς καθισταμένοις εἰς τάξιν αἱ τῶν χαλκασπίδων ἐπανατέλλουσαι φάλαγγες ἐκ τοῦ χάρακος ἐνέπλησαν αὐγῆς σιδήρου καὶ λαμπηδόνης χαλκοῦ τὸ πεδίον, κραυγῆς δὲ καὶ θορύβου παρακελευομένων τὴν ὀρεινὴν. οὕτω δὲ θρασέως καὶ μετὰ τάχους ἐπήρυσαν, ὥστε τοὺς πρώτους νεκροὺς ἀπὸ δυνεῖν σταδίων τοῦ Ῥωμαικοῦ χάρακος καταπεσεῖν.

3 (—) — — 21, 3: τῶν δὲ Ῥωμαίων ἔπεσον, ὡς μὲν Ποσειδώνιος φησιν (169 F 3), ἑκατόν, ὡς δὲ Νασικᾶς, ὀγδοήκοντα.

— HELIODOROS VON ANTIOCHEIA.

s. III u. Athen (H. von Athen).

13 v. l. ἐξελάσαντος 23 θυρεῶν Bryan θυρεῶι Pl 29 αἱ Stephanus
ἐκ Pl 32 v. l. ἐπήσαν

234. PTOLEMAIOS VIII EUERGETES II.

T

1 ATHEN. II 84 p. 71 B: Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης βασιλεὺς Αἰγύπτου, εἰς ὧν τῶν Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν (F 1).

5 2 — XIV 69 p. 654 D: ταῖς πολυθρυλήτοις ἱστορίαις τῶν Ὑπομνημάτων τούτων τῶν εἰκοσιτεσσάρων . . . (F 2).

F

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ $\overline{A-KA}$.

 $\overline{B}$

10 1 (III 186, 2) ATHEN. II 84 p. 71 BC. Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης βασιλεὺς Αἰγύπτου, εἰς ὧν τῶν Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, ἐν δευτέρῳ Ὑπομνημάτων γράφει οὕτως· «περὶ Βερενίκην τῆς Αἰβύης Αἰθήρων ποταμός, ἐν ᾧ γίνεται ἰχθύς λάβραξ καὶ χρύσοφρος καὶ ἐγχέλεων πληθὺς [καὶ] τῶν καλουμένων βασιλικῶν, αἱ τῶν τε ἐκ Μακεδονίας καὶ τῆς Κωπαίδος λίμνης τὸ μέγεθος εἰσιν ἡμιόλιαι· πᾶν τε τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ ἰχθύων ποικίλων ἐστὶ πληρεῖς. πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις κινάρας φρυομένης οἷ τε συνακολουθοῦντες ἡμῖν στρατιῶται πάντες δρεπόμενοι συνεχρῶντο καὶ ἡμῖν

20 προσέφερον ψιλοῦντες τῶν ἀκανθῶν.»

2 (3; 10) a) — XIV 69 p. 654 B—D: Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ [1] τῶν Ὑπομνημάτων περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασιλείων λέγων καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζώων τρεφομένων φησὶν· «τά τε τῶν φασιανῶν, οὓς τετάρους ὀνομάζουσιν, [οὓς] οὐ μόνον ἐκ Μηδίας μετε-
25 πέμπετο, ἀλλὰ καὶ νομάδας ὄρνιθας ὑποβαλὼν ἐποίησε πληθὺς, ὥστε καὶ σιτεῖσθαι· τὸ γὰρ βρῶμα πολυτελὲς ἀποφαίνουσιν.» αὕτη <ή> τοῦ λαμπροτάτου βασιλέως φωνή, ὃς οὐδὲ φασιανικοῦ ὄρνιθός ποτε γεύσασθαι ὡμολόγησεν, ἀλλ' ὥσπερ τι κειμήλιον ἀνακείμενον εἶχε τούσδε τοὺς ὄρνιθας. εἰ δὲ ἐωράκει ὡς ἡμῶν ἐκάστωι
30 εἰς ἐστὶ παρακείμενος . . . προσαναπεπληρώκει ἂν ταῖς πολυθρυλήτοις ἱστορίαις τῶν Ὑπομνημάτων τούτων τῶν εἰκοσιτεσσάρων καὶ ἄλλην μίαν.

12 δευτέρῳ: ὀγδόῳ? s. komm. 13 Αἰθῶν: η 'eum mendi nota' C Λάθων Strab. XVII 3, 20; Ptolem. Geogr. IV 4, 3; Let(h)on Lucan. IX 355; Plin. NH V 31; Αἰθαῖος Strab. XIV 1, 89 ποταμός E (Strab) ποταμίων C ποτάμιον Kai(bel)
14 [καὶ] Wilamowitz <ἄλλων τε> καὶ Kai 18 τόποις <τούτοις>? 22 [ε] Jac (p. 984, 3) δωδεκάτωι Ath 24 [οὓς] Kai 24—25 μετεπέμπετο Casaubonus —οντο A 27 <ή> Kai 31 ταῖς εἰκοσιτέσσαροι Kai

b) — IX 38 p. 387 E: Ἐπαίνετον λέγοντα ἐν τῷ Ὑφαρτυτικῷ ὅτι ὁ φασιανὸς ὕρνης ταύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ Ὑπομνημάτων τέταρτον φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὕρνην.

Γ

3 (1) ATHEN. X 52 p. 438 D—F: πολυπότης δ' ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπιφανής (175—164), ὁ ὀμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ὑπομνημάτων κἀν τῷ πέμπτῳ (F 5) φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰταλικοὺς κόμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλίσκειν. «καὶ τὰ περιλειπούμενα δὲ τῶν
 10 χρημάτων μεθ' ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἰστάμενος ἔλεγε 'τίνι ἢ τύχῃ δίδωσι, λαβέτω', καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ὤιχετο. πολλάκις δὲ καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ χρυσουφῇ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους
 15 ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδι(ωτ)ῶν τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετό τε καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος, ὅτε καὶ ποτε συνιδὼν τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη 'μακάριος εἶ, ὦ βασιλεῦ, <ὥς> πολυτελεὲς ὄζεις'. καὶ ὃς ἡσθεὶς 'ἐγὼ σε' φησὶν 'ὑπέροχον
 20 τοῦτου ποιήσω'. καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χοᾶς ἔχουσαν παχέος μύρου καταχυθῆναι ἐκέλευσεν, ὥς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραϊοτέρων εἰς τὸ ἐκχυθὲν συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενομένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπесε καγχάζων, καὶ οἱ πλείστοι τῶν λουο-
 25 μένων τὸ αὐτὸ ἔπασχον.»

4 (4) — XIII 37 p. 576 EF: (137 F 11) αὕτη δὲ ἡ Θαις [καὶ] μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον καὶ Πτολεμαῖοι ἐγαμήθη τῷ πρώτῳ βασιλεύσαντι Αἰγύπτου καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ [τέκνον] Λεοντίσκον καὶ Λάγον, θυγατέρα δὲ Εἰρήνην, ἣν ἐγήμεν Εὐνοστος ὁ Σόλων τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλεῦς. καὶ ὁ δεῦτερος δὲ τῆς Αἰγύπτου
 30 βασιλεὺς, Φιλάδελφος δ' ἐπὶ κλην, ὥς ἱστορεῖ ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ὑπομνημάτων, πλείστας ἔσχεν ἐρωμένας, Λιδύμην μὲν μίαν τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν μάλ' εὐπρεπεστάτην τὴν ὄψιν καὶ Βιλισιτί-

3 δευτέρῳ: ὡς C Mueller (p. 983, 22) τέταρον p. 983, 24 τέταρτον A
 8 Ἰταλικὸς Jac Ἰνδικὸς Ath 11 ἰστάμενος ἔλεγε C —ον —ειν A 15 ἰδιωτῶν
 Meineke ἰδιῶν AC 16 ἐλούετο δὲ Kai ἐλούετο δὲ κἀν τοῖς δημοσίοις βαλανείοις
 (Polyb-) Athen. V 194 A 18 <ὥς> Kai 20 τοῦτου Musurus τοῦτο A 22 ἀγο-
 ραίων C 23 αὐτός τε C αὐτός γε A 26 [καὶ] om E 28 [τέκνον] om E
 (*) τε καὶ? Kai

χην, ἔτι δὲ Ἀγαθόκλειαν καὶ Στρατονίχην, ἥς τὸ μέγα μνημεῖον ὑπῆρχεν ἐπὶ τῇ πρὸς Ἐλευσίνι θαλάσσει, καὶ Μύρτιον καὶ ἄλλας δὲ πλείστας, ἐπιρρεπέστερος ὢν πρὸς ἀφροδίδια.

 $\bar{E}$

5 5 (1) ATHEN. X 52 p. 438 D-F: s. F 3.

 $\bar{Z}$

6 (5) ATHEN. II 19 p. 43 E: Πτολεμαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν ἐβδόμῳ Ὑπομνημάτων «ἐπὶ Κορίνθου προάγουσι» φησὶν «ἡμῖν διὰ τῆς Κοντοπορείας καλουμένης κατὰ τὴν ἀκρώρειαν προσβαί-
10 νουσιν» εἶναι κρήνην νῆμα ἀνιῖσαν χιόνος ψυχρότερον· ἐξ ἥς πολλοὺς μὴ πίνειν ἀποπαγήσεσθαι προσδοκῶντας, αὐτὸς δὲ λέγει πεπωκέναι.

 $\bar{H}$

(F 1?)

7 (7) ATHEN. VI 16 p. 229 D: Πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὀγδόῳ Ὑπομνημάτων περὶ Μασσανάσσου τὸν λόγον ποιούμενος τοῦ Λιβύων βασι-
15 λέως φησὶ τάδε· «δεῖπνα Ῥωμαικῶς ἦν κατεσκευασμένα, κεράμῳ παντὶ χορηγούμενα ἀργυρῶι· τὰς δὲ τῶν δευτέρων τραπέζας ἐκόσμει τοῖς Ἰταλικοῖς ἐθισμοῖς. τὰ δὲ κανίσκια ἦν ἅπαντα χρυσᾶ, γεγονότα πρὸς τὰ πλεκόμενα
20 ταῖς σχοίνοις· μουσικοῖς δὲ ἐχρῆτο Ἑλληνικοῖς.»

8 (8) — XII 16 p. 518 E—519 A: ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς (sc. τοῖς Συβαρίταις) διὰ τὴν τρυφὴν ἀνθρωπάρια μικρά, καὶ τοὺς ἴσκολοις, ὡς φησιν ὁ Τίμαιος (III), τοὺς καλουμένους παρὰ τισιν στίλπωνας καὶ κυνάρια Μελι-
25 ταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἐπεσθαὶ εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασσανάσσης ὁ τῶν Μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὡς φησι Πτολεμαῖος ἐν ὀγδόῳ Ὑπομνημάτων, ζητοῦσιν συνωνεῖσθαι πιθήκους
'παρ' ὑμῖν, ὧ οὗτοι, αἱ γυναῖκες οὐ τίκουσιν παιδία;' παιδίοις γὰρ ἔχαιρεν ὁ Μασσανάσσης, καὶ εἶχεν παρ' αὐτῷ τρεφόμενα τῶν υἱῶν (πολλοὶ δὲ ἦσαν) τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως, καὶ πάντα ταῦτα αὐτὸς
30 ἔτρεφεν μέχρι τριῶν ἐτῶν· μεθ' ἃ ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγεννηκότας, παραγινομένων ἄλλων.

9 (6) — XII 73 p. 549 E—550 A: ὅτι δὲ τρυφῆς οὐκ ἦν ἀλλό-
τριος ὁ βασιλεὺς οὗτος, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ, ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν

17—18 τὰ δὲ τ. δ. τραπέζων ἐκεκόσμητο It. Kai 20 δὲ Wilamowitz τε A 22 σκολοίους E (Eustath. Od. 1523, 64 οἱ παρὰ τῷ Τίμωνι σκολοίτοι, παρὰ Λάκωσιν ἐπιχωριάζοντες, ἀνθρωπάρια ἐκεῖνοι μικρά) σκολοίους A ταοὺς ἐκτοίλους Diels κολπιαίους? Jac 23 Τίμαιος Schweighauser τίμων AE Eust

Ἵπομνημάτων διηγούμενος ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ Ἀπόλλωνος καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ αὐτοῦ γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως· «Ἀρτεμίτια μεγίστη ἐορτὴ [ἐν Κυρήνῃ ἐορτὴ]. ἐν ἣῃ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος (ἐνιαύσιος δ' ἐστὶ) δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἱερευσαμένους καὶ παρατίθῃσι ἐκάστωι τρυβλίον. τοῦτο δ' ἐστὶ κεραμεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὥς εἴκοσι ἀρτάβας, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων, ἔτι δὲ θαλαττίων ἰχθύων ταρίχου τε ξενικοῦ 10 πλείονα γένη· πολλάκις δέ τινες καὶ κιθάριον ἢ ἀκόλουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς δὲ περιειλόμεθα τὰ τοιαῦτα· φιάλας δ' ὀλαργύρους κατασκευάσαντες, τὸ τίμημα ἔχουσαν ἐκάστην ἥς προειρήκαμεν δαπάνης, ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἵπποκόμῳ καὶ φαλάροις διαχρύσοις 15 ἐδώκαμεν καὶ παρεκαλέσαμεν ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἷκαδ' ἀπιέναι.»

Θ

10 (9) ATHEN. IX 17 p. 375 D: Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν Ἀπομνημονευμάτων (?) «εἰς Ἀσσον» φησὶν 20 «ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἀσσιοὶ παρέστησαν χοῖρον ἢ ὕιον ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσεους πήχεων, ὄλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇι χοιρίῃ χιόνινον· ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμὰς τετρακισχιλίας».

25

IB

— ATHEN. XIV 69 p. 654 B—D: s. F 2 a.

OHNE BUCHZAHL.

11 (12) ATHEN. II 58 p. 61 C: σία· Σπείσιππος ἐν β' Ὁμοίων φησὶ ἐν ὕδατι γίνεσθαι, σελίνῳ ἐλείῳ τὸ φύλλον εἰκόσ. διὸ καὶ Πτολε-

3 [ἐν Κ. ἐορτῇ] Jac μεγίστη [ἐορτῇ] Musurus. aber Pt schrieb ἦν δὲ ἡμῶν παρεπιδημούντων (F 10) Ἀ. μ. ἐ. ο. ἄ.; der epitomator notierte am rande ἐν Κυρήνῃ mit ἐορτῇ als kusten 6 τρυβλίον Meineke τρυβλία Α 7—8 ἀγομέων Α 8 δ' ἐστὶ Kai δὲ σῖτα ΑΕ 10—11 καθάριον ἀκ. Casaubonus καθάριον ('piscis est Niloticus Apollini sacer') ἢ κορυδίσκον Kai 11—12 περιειλόμεθα τὰ τοιαῦτα Ε περιειλόμενα τοιαῦτα Α περιειλομεν τὰ τοι. Kai 19 l. Ὑπομνημάτων (irrtum des Ath?) 20 ὕιον om C edd; rest einer alters- oder rassenangabe (<δελεφάκιον, ὕσιον ο. ἄ.)? Jac

μαῖος ὁ δεύτερος Εὐεργέτης Αἰγύπτου βασιλεύσας παρ' Ὀμήρῳ (Od. ε 72) ἀξιοῖ γράφειν ἅμφί δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἡδὲ σελίνου· σία γὰρ μετὰ σελίνου φέρεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἴα.

ZWEIFELHAFTES.

- 12 (11) STEPH. BYZ. s. Ἀγχιάλη· πόλις Κιλικίας ἔστι δὲ κτίσμα Ἀγχιάλης τῆς Ἰαπετοῦ θυγατρὸς, ὡς Ἀθηνόδορος περὶ τῆς αὐτοῦ πατρὶδος γράφων (III) καὶ παρατιθεὶς Διόδωρον τὸν γραμματικὸν συμφωνοῦντα Πτολεμαίῳ βασιλεῖ· 'γίνεται δ' Ἰαπετοῦ θυγάτηρ Ἀγχιάλη, καὶ κτίζει πόλιν Ἀγχιάλην, † Ἀγχιαλέα τε τὸν παρακείμενον ποταμόν. γεννᾷ δ' υἱὸν Κύνον, ἀφ' οὗ ποταμὸς Κύνος ἐν Ταρσῶι· ὁ δὲ Κύνος υἱὸν Παρθένιον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις μετωνομάσθη Παρθενία· μεταπεσόντος δὲ τοῦ ὀνόματος Ταρσὸς ἐκλήθη'.

235. M. TULLIUS CICERO.

a. 63

T

- 1 a) CICERO. ad Att. I 19, 10 (märz 60): *commentarium consularis mei Graece compositum misi ad te. in quo si quid erit quod homini Attico minus Graecum eruditumque videatur* (185 T 2) *me imprudente erit et invito. Latinum si perfecero, ad te mittam. tertium poema exspectato, ne quod genus a me ipso laudis meae praetermittatur* quamquam non ἔγκωμιαστικά sunt haec sed
20 ἱστορικὰ quae scribimus. b) — I 20, 6 (mai 60): *de meis scriptis misi ad te Graece perfectum consulatum meum. eum librum L. Cossinio dedi. puto te Latinis meis delectari, huic autem Graeco Graecum invidere.*

- 2 — — II 1, 1 (juni 60): (Atticus 189 T 1) *meus autem liber totum Isocrati myrothecium atque omnes eius discipulorum arculas ac*
25 *non nihil etiam Aristotelia pigmenta consumpsit quem tibi ego non essem ausus mittere nisi eum lente ac fastidiose probavissem. (2) quamquam ad me rescripsit iam Rhodo Posidonius se, nostrum illud ὑπόμνημα cum legeret, quod ego ad eum ut ornatius de isdem rebus scriberet miseram, non modo non excitatum esse ad scribendum*
30 *sed etiam plane deterritum.*

F

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΑΤΕΙΑΣ (ΥΠΟΜΝΗΜΑ).

- 1 (—) PLUT. CRASS. 13, 3: ἐν δὲ τοῖς περὶ Κατιλιναν πράγμασι . . . ἦψατο μὲν τις ὑπόνοια τοῦ Κράσσου καὶ προσῆλθεν ἄνθρωπος ὀνο-

3 φύσεως E 5 Κιλικίας Xylander σικελία(ς) Steph 8 τε PV τὰ R Ἀγχιαλέα τε τ. π. π. (ἀφ' ἐαυτῆς ὀνομάζει) Meineke (καὶ ὀνομάζει ἀφ' ἐαυτῆς τὴν πόλιν καὶ) Ἀγχιαλέα? 27 rescripsit M scripsit C 28 cum add vulg 33 ἐν δὲ τοῖς SY ἐπεὶ δ' ἐν N

μάζων ἀπὸ τῆς συνωμοσίας, οὐδεὶς δὲ ἐπίστευσεν. (4) ὅμως δ' ὁ Κικέρων ἐν τινι λόγῳ (F 1 Pet) φανερὸς ἦν Κράσσῳ καὶ Καίσαρι τὴν αἰτίαν προστριβόμενος. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ἐξεδόθη μετὰ τὴν ἀμφοῖν τελευτὴν· ἐν δὲ τῷ Περὶ τῆς ὑπατείας ὁ Κικέρων νύκτωρ φησὶ τὸν Κράσσον ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν κομίζοντα <τὰ> περὶ τὸν Κατιλίναν ἐξηγουμένην, ὥς ἤδη βεβαιοῦντα τὴν συνωμοσίαν. (5) ὁ δ' οὖν Κράσσος αἶψά μιν ἐμίσει τὸν Κικέρωνα διὰ τοῦτο

2 (III 297) PLUT. CAES. 8: . . . οἱ μὲν ἄνδρες ἀποθανοῦμενοι παρεδόθησαν, Καίσαρι δὲ τῆς βουλῆς ἐξίσιντι πολλοὶ τῶν Κικέρωνα φρουροῦντων τότε νέων γυναικῶν 10 τὰ ξίφη συνδραμόντες ἐπέσχον. ἀλλὰ Κουρίων τε λέγεται τῇ τηβέννῳ περιβαλὼν ὑπεξαγαγεῖν, αὐτὸς τε ὁ Κικέρων, ὥς οἱ νεανίσκοι προσέβλεψαν, ἀνανεῦσαι, φοβηθεὶς τὸν δῆμον ἢ τὸν φόνον ὅλως ἄδικον καὶ παράνομον ἡγούμενος. τοῦτο μὲν οὖν οὐκ οἶδα ὅπως ὁ Κικέρων, εἴπερ ἦν ἀληθές, ἐν τῷ Περὶ τῆς ὑπατείας οὐκ ἔγραψεν· αἰτίαν δὲ εἶχεν ὅστερον ὥς ἄριστα τῷ καιρῷ τότε παρασχόντι κατὰ τοῦ Καίσαρος μὴ 15 χρυσάμενος, ἀλλ' ἀποδεικνύσας τὸν δῆμον ὑπερφυῶς περιεχόμενον τοῦ Καίσαρος

3 (—) DIO CASS. XLVI 21, 3 (rede des Fufius Calenus): καὶ οὕτω γε ἀναίσχυντος εἰ ὥστε καὶ συγγράφαι ταῦτα τοιαῦτα ὄντα ἐπεχείρησας· ὃν ἐχρῆν εὐχεσθαι 20 μὴδὲ τῶν ἄλλων τινὰ αὐτὰ συνθεῖναι . . . καὶ ὅπως γε καὶ γελᾶσθε, ἀκούσατε τὴν σοφίαν αὐτοῦ. (4) προθέμενος γὰρ πάντα τὰ τῇ πόλει πεπραγμένα συγγράφαι — καὶ γὰρ σοφιστὴς καὶ ποιητὴς καὶ φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ συγγραφεὺς εἶναι πλάττεται — ἔπειτ' οὐκ ἀπὸ τῆς κτίσεως αὐτῆς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ τοῦτο ποιοῦντες, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὑπατείας τῆς ἑαυτοῦ ἠρξάτο, ἵνα ἀνάπαλιν προχωρῶν ἀρχὴν μὲν τοῦ λόγου ἐκείνην, τελευτὴν δὲ τὴν τοῦ Ρωμύλου βασιλείαν ποιήσῃται.

236. HERODES I VON JUDAEA.

F

ΓΠΟΜΝΗΜΑΤΑ.

1 (—) JOSEPH. AJ XV 164: (161—163 prekäre lage des Herodes nach a. 30 a. Chr. der schlacht bei Aktium; stimmung seiner freunde und feinde) αὐτὸς τε Ἡρώδης τὸν Ὑρκανὸν ὁρῶν μόνον ἐπ' ἀξιώματος βασιλικοῦ συμφέρειν ὤκειτο μηκέτ' ἐμποδῶν 30 εἶναι, εἰ μὲν περισώθιη καὶ διαφύγοι τὸν κίνδυνον, ἀσφαλὲς ἡγούμενος πρὸς τὸ μὴ τοῖς τοιοῦτοις αὐτοῦ καιροῖς ἐφορμεῖν ἄνδρα τυχεῖν τῆς βασιλείας ἀξιώτερον, εἰ δὲ καὶ πάσχοι τι διὰ Καίσαρος, φθόνῳ τὸν μόνον ἐπὶ τῆς βασιλείας γενησόμενον ἐπιθυμῶν ἐξελεῖν. (165) ταῦτα δ' αὐτοῦ δι' ἐννοίας ἔχοντος ἐνεδόθη τι καὶ παρ' ἐκείνων.

35 ὁ μὲν γὰρ Ὑρκανὸς ἐπιεικεῖται τρόπου καὶ τότε καὶ τὸν ἄλλον χρόνον οὐκ ἡξίου πολυπραγμονεῖν οὐδὲ νεωτέρων ἀπτεσθαι, συγχωρῶν τῇ τύχῃ

1 ἐπίστεινεν N 2 φανερός ἦν SY φανερός ἐστὶ καὶ N 4 τῆς om SY
5 —6 <τὰ> — ἐξηγουμένην Sintenis περὶ τοῦ Κατιλίνα καὶ ζητουμένην Pl 7 τοῦτο SY ταῦτα N

πᾶν τὸ δι' ἐκείνης γινόμενον ἡγαπηκέναι. (166) φιλόνεικος δ' ἦν Ἀλε-
 ξάνδρα καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς μεταβολῆς ἀκρατῶς φέρουσα λόγους ἐποιοῖτο
 πρὸς τὸν πατέρα, μὴ μέχρι παντὸς ἀναμείναι τὴν Ἡρώδου παρανομίαν
 εἰς τὸν αὐτῶν οἶκον, ἀλλὰ προλαβεῖν ἀσφαλείαι τὰς αὐτῆς ἐλπίδας.
 5 (167) καὶ γράφειν ἡξίου περὶ τούτων Μάλχῳ τῷ τὴν ἀραβαρχίαν ἔχοντι
 δέξασθαι τε αὐτὸν καὶ δι' ἀσφαλείας ἔχειν· ὑπεξεληθόντων γάρ, εἰ τὰ
 περὶ τὸν Ἡρώδην οὕτως χωρήσειεν, ὥς εἰκὸς ἐν ἔχθρῳ Καίσαρος, αὐτοὺς
 ἔσεσθαι τοὺς τὴν ἀρχὴν ἀπολαμβάνοντας μόνους καὶ διὰ τὸ γένος καὶ διὰ
 τὴν εὐνοίαν τῶν ὄχλων. (168) ταῦτα πειθούσης ὁ μὲν Ὑρκανὸς διωθεῖτο
 10 τοὺς λόγους, φιλόνεικον δέ τι καὶ γυναικεῖον αὐτῆς πεπονθυίας καὶ μήτε
 νύκτα μήθ' ἡμέραν ἀπολειπομένης, ἀλλ' αἰεὶ περὶ τούτων καὶ τῆς Ἡρώδου
 πρὸς αὐτοὺς ἐπιβουλῆς διαλεγομένης, ἀνεπείσθη τέλος ἐπιστολὴν δοῦναι
 Δοσιθέῳ τινὶ τῷ περὶ αὐτὸν φίλῳ, ἐν ᾗ συντέτακτο πέμπειν αὐτῷ
 τὸν Ἀραβα τοὺς ἀναληψομένους καὶ παραπέμψοντας ἱππέας ἐπὶ τὴν
 15 Ἀσφαλίτιν λίμνην· αὕτη δ' ἀπέχει τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ὄρων σταδίου
 τριακοσίου. (169) ἐπίστευεν δὲ τῷ Δοσιθέῳ θεραπεύοντος αὐτοῦ καὶ
 αὐτὸν καὶ τὴν Ἀλεξάνδραν καὶ τῆς πρὸς Ἡρώδην δυσνοίας οὐ μικρὰς
 αἰτίας ἔχοντος· Ἰωσήπου τε γάρ, ὃν ἐκεῖνος ἀνηγίχκει, συγγενὴς ἦν καὶ
 τῶν * * ἐν Τύρῳ φονευθέντων ὑπ' Ἀντωνίου πρότερον ἀδελφός. (170) οὐ
 20 μὴν ἐνήγαγεν ταῦτα τὸν Δοσίθεον Ὑρκανῷ πιστὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
 γενέσθαι, προτιμήσας δὲ τῶν ἐκείνου τὰς ἐκ τοῦ βασιλεύοντος ἐλπίδας
 ἐπιδίδωσιν Ἡρώδῃ τὴν ἐπιστολὴν. (171) ὁ δὲ τῆς εὐνοίας ἀποδεξάμενος
 ἔτι καὶ τοῦτο προσυπουργῆσαι παρεκελεύετο, πτόξαντα τὴν ἐπιστολὴν καὶ
 κατασημηνάμενον ἀποδοῦναι τῷ Μάλχῳ καὶ τὰ παρ' ἐκείνου γράμματα
 25 λαβεῖν· οὐ γὰρ μικρὸν τὸ διάφορον καὶ τὴν ἐκείνου γνώμην αὐτὸν εἰδέναι.
 (172) ταῦτα δὲ τοῦ Δοσιθέου προθύμως ὑπουργήσαντος ὁ μὲν Ἀραβὶς ἀν-
 επέστελλεν αὐτόν τε Ὑρκανὸν δέχεσθαι καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πάντας καὶ
 Ἰουδαίων ὅσοι τὰ ἐκείνου φρονοῦσιν, δύνάμιν τε πέμψειν τὴν μετ' ἀσφα-
 λείας αὐτοὺς κομιοῦσαν, καὶ πρὸς μηδὲν ἐνδεήσειν ὦν ἡξίου. (173) ὥς
 30 δὲ καὶ ταύτην Ἡρώδης ἐδέξατο τὴν ἐπιστολὴν, εὐθύς τε μεταπέμπεται
 τὸν Ὑρκανὸν καὶ περὶ τῶν γενομένων αὐτῷ συνθηκῶν πρὸς τὸν Μάλχον
 ἀνέκρινεν. ἀρνησαμένου δὲ τὰς ἐπιστολάς, δείξας τῷ συνεδρίῳ διεχει-
 ράσατο τὸν ἄνδρα.
 (174) ταῦτα δὲ γράφομεν ἡμεῖς, ὥς ἐν τοῖς Ὑπομνή-
 35 μασιν τοῖς τοῦ βασιλέως Ἡρώδου περιείχετο. τοῖς δ' ἄλλοις
 οὐ κατὰ ταῦτα συμφωνεῖ· τὸν γὰρ Ἡρώδην οὐκ ἐπὶ τοιούτοις δοκοῦσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπι-
 βουλῆς μᾶλλον Ὑρκανῷ τὴν αἰτίαν ἐπάγοντα κατὰ τὸν αὐτοῦ τρόπον ἀποκτείνειν.
 (175) γράφουσι γὰρ οὕτως· ἐν συμποσίῳ τινὶ μηδὲν ὑποψίας ἐνδιδόντα λόγον Ὑρκα-
 νῷ προσφέρειν, εἴ τινας ἐπιστολάς παρὰ τοῦ Μάλχου λάβοι, καὶ τὸν μὲν ὁμολογῆσαι
 40 προσαγορευτικά γράμματα κομίσασθαι. (176) τὸν δ', εἰ καὶ τινα δωρεὰν εἰληφώς
 εἶη, πάλιν ἐπερέσθαι· τοῦ δὲ μηδὲν πλέον ἢ κτηνῶν ἀναβατικῶν τέτταρα πέμπαντος

αὐτῶι λαβεῖν, εἰς αἰτίαν τὸ τοιοῦτον ἐπαναφέροντα ὁωροδοκίας καὶ προδοσίας ἀπά-
 γχειν προστάζει τὸν ἄνδρα. (177) τεκμήρια δὲ τοῦ μηδὲν ἁμαρτόντα τοιοῦτῳ τέλει
 περιπεσεῖν καταλογίζονται τὴν ἐπιείκειαν τοῦ τρόπου κτλ.

— NIKOLAOS VON DAMASKOS.

5 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΑΓΩΓΗΣ.
 s. 90 F 131—139.

— KAISER HADRIANUS.

s. Phlegon 257 T 5.

237. APPIANOS VON ALEXANDREIA.

10

T

1 APPIAN. Hist. Rom. pr. 15: τίς δὲ ὢν ταῦτα συνέγραψα, πολλοὶ μὲν ἴσασι
 καὶ αὐτὸς προέφηνα, σαφέστερον δ' εἰπεῖν, Ἀππιανὸς Ἀλεξανδρεὺς, ἐς τὰ πρῶτα
 ἡκῶν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ δίκαις ἐν Ῥώμῃ συναγορευσας ἐπὶ τῶν βασιλέων, μέχρι
 με σφῶν ἐπιτροπεύειν ἤξιωσαν. καὶ εἴ τῳ σπουδὴ καὶ τὰ λοιπὰ μαθεῖν, ἔστι μοι
 15 καὶ περὶ τούτου συγγραφή.

F

238. KAISER JULIANOS.

a. 357

T

1 (—) EUNAPIOS EX. DE SENTENT. p. 77, 8 Boiss.: τῆς δὲ
 20 στρατείας ταύτης (Julians Alemannenkrieg) σφοδροτάτης τε ἄμα καὶ
 κλεινοτάτης τῶν πρὸ αὐτῆς γενομένων τὴν διήγησιν ἐς τήνδε τὴν γραφὴν
 ἐντεινοντες οὐ πεισόμεθα ταῦτ' οἰς ἐν ἡμέραις δαΐδας ἀνασχοῦσιν, ἵνα τι
 κρυπτόμενον ἀνεύρωσιν, οὐδὲ ὑπὲρ ὧν ἱκανῶς ἄμα καὶ συνενθουσιῶν τοῖς
 ἑαυτοῦ καλοῖς βιβλίδιον ὅλον τῇδε ἀναθεῖς τῇ μάχῃ διήλθεν ὁ βασι-
 25 λικώτατος καὶ ἐν λόγοις Ἰουλιανός, αὐτοὶ παραβαλούμεθα καὶ συνεκδήσομεν
 ἑτέραν γραφὴν τὰ αὐτὰ σημαίνουσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν βουλομένοις τὸ μέγεθος
 τῶν ἐκείνου λόγων τε καὶ ἔργων ἀνασκοπεῖν (ἀναγνώσκειν) τὸ περὶ τούτων

12 Ἀππιανὸς om V
 hinter βιβλίον 991, 1 Niebuhr

24 βιβλίδιον: βιβλίον Cobet

27 (ἀναγνώσκειν)

βιβλίον ἐπιτάξομεν, καὶ πρὸς ἐκείνην φέρεσθαι τὴν ἀκτῖνα τῆς συγγραφῆς, ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν τότε ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντων ἐπὶ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν ἀπορρνεῖσαν καὶ διαλάμψασαν.

2 (—) LIBAN. or. XIII 25 (II 72, 3 Fö): δεῦ δὲ οὐδέν σοι πρὸς ταῦτα (sc. das in Gallien geleistete) στόματος, ἀλλ' ἀποχρήσει δοῦναι τὴν συγγραφὴν, ἣν ὦν αὐτὸς ἔπραξας συνέθηκας, ὁ αὐτὸς γενόμενος καὶ στρατηγὸς καὶ συγγραφεύς. (26) ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν μοι χορηγήσει πρὸς μῆκος λόγου μικρὸν ὑστερον, ἐπειδὴν εἰς τὸ πᾶν ἀφεῖναι πέλαγος ὁ θεὸς ἐπιτρέπηι κτλ. s. epp. 35, 6 (X 33, 5 F a. 358/9); 369, 1 (X 353, 16 a. 358).

¹⁰ 3 (—) — epp. 33 (a. 358?): κάλλιστον δὲ ὦν ἔκονον τὸ ἐλαύνειν τε τοὺς βαρβάρους καὶ τὰς νίκας εἰς συγγραφὴν ἄγειν, καὶ τὸν αὐτὸν ὄντως ῥήτορά τε εἶναι καὶ στρατηγόν.

D. ZEITTADELN (XPOHKA).

—, CHARON VON LAMPSAKOS.

ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ Η ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΟΙ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ (?).

s. III u. Lampsakos.

—, HELLANIKOS VON LESBOS.

ΙΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΗΡΑΣ ΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ Α—Γ.

s. 4 F 74—84.

—, HIPPIAS VON ELIS.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ.

10 s. 6 F 2.

—, DEMETRIOS VON PHALERON.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ.

s. 228 F 1—3.

—, PHILOCHOROS VON ATHEN.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΩΝ Α—Β.

15 s. III u. Athen.

239. MARMOR PARIUM.

A

JG XII 5, 444 (I 533): * ΟΙ * [ἔξ ἀναγραφῶν]ν (?) παν[τοί]ον [καὶ]
20 ἱστοριῶν κοι]νῶν (?) ἀνέγραψα τοὺς ἄν[ωθεν] χρ[ο]ν[ο]ύς] ἀρξάμενος ἀπὸ

17 St = Stein (durch M überholte lesungen früherer sind zu v. 46—57 angeführt, um für v. 1—45 einen begriff der fides von S zu geben) S (s) = Selden
P = Le Paulmier Pr = Prideaux F = Anonymus Fosters C = Chandler
B = Boeckh W = Ad Wilhelm M = Munro H = Hiller v. Gaertringen.

19—20 S

19 ἔξ ἀναγραφῶν παντοίων B ἐκ συγγραμμάτων H πράξεων παντοίων De Sanctis; vgl. Antioch. Syr. Dion. Hal. AR I 12, 13 Ἀντίοχος . . . τὰς συνέγραψε περὶ Ἰταλίας ἐκ τῶν ἀρχαίων λόγων τὰ πιστότατα καὶ σαφέστατα, Hippias 6 F 4 ἐγὼ δὲ ἐκ πάντων τούτων τὰ μέγιστα . . . συνθεῖς κτλ., Tempelechron. Lindos A 6 ἀναγραφάντων δὲ ἐκ τε τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν χρηματισμῶν κτλ. u. a. καὶ ἱστοριῶν κοινῶν Jac περὶ τῶν προγεγενημένων B 20 τοὺς ἄν. χρόνους S

Κέκροπος τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Ἀθηνῶν εἰς ἄρχοντος ἐμ Πάρῳι [μὲν⁸
 ...] νάνακτος, Ἀθήνησιν δὲ Διογνήτου (264/3).

1 ἀφ' οὗ Κέκροψ Ἀθηνῶν ἐβασίλευσε, καὶ ἡ χώρα Κεκροπία ἐκλήθη^{1581/0}
 τὸ πρότερον καλοῦ|μένη⁴ Ἀκτικὴ ἀπὸ Ἀκταίου τοῦ αὐτόχθονος, ἔτη ΧΗΗΗΔΠΙΙΙ.

5 2 ἀφ' οὗ Δευκαλίων παρὰ τὸν Παρνασσὸν ἐν Λυκωρείαι ἐβασίλευσε,^{1573/2}
 βασιλεύ|οντος Ἀθηνῶν Κέκροπος, ἔτη ΧΗΗΗΔ.

3 ἀφ' οὗ δίκη Ἀθήνησι ἐγένετο Ἄρει καὶ Ποσειδῶνι ὑπὲρ Ἀλιτρο-^{1531/0}
 θίου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη | Ἄρειος πάγος, ἔτη ΧΗΗΦΔΠΙΙΙ,
 βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κρ[ανα]οῦ.

10 4 ἀφ' οὗ κατακλυσμὸς ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐγένετο, καὶ Δευκαλίων^{1528/7}
 τοὺς | ὕμβρους ἔφρυεν ἐν Λυκωρείας εἰς Ἀθήνας πρὸς Κρανα|όν, καὶ τοῦ
 Διὸς τοῦ Ὀ[λυ]μ[πί]ου τὸ ἱ[ε]ρὸν ἰδ[ρύσας]ο [καὶ] τὰ σωτήρια ἔθυσεν,
 8 | ἔτη ΧΗΗΦΔΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κραναοῦ.

5 5 ἀφ' οὗ Ἀμφικ[ι]τύων <ὁ> Δευκαλίωνος ἐβασίλευσεν ἐν Θερμοπύλαις^{1521/0}
 15 καὶ συνῆγε | [τ]οὺς περὶ τὸ [ἑ]ρὸν οἰκοῦντας καὶ ὠνόμασεν Ἀμφικτύονας
 καὶ π[ροέ]θυσεν (?) , οὐ[περ] καὶ νῦν ἔτι θύουσιν Ἀμφικτύονες |¹⁰ ἔτη
 ΧΗΗΦΠΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος.

6 ἀφ' οὗ Ἑλλήν δ' Δευκ[αλίωνος Φθι]ώτιδος ἐβασίλευσε, καὶ Ἑλληνες^{1520/19}
 11 | ὠνομάσθησαν τὸ πρότερον Γραικοὶ καλούμενοι, καὶ [[τὸν ἀγῶνα Πανα-
 20 θ...ναι.....ω]] ΧΗΗΦΠΙ, βασιλεύοντος | Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος.

7 ἀφ' οὗ Κάδμος ὁ Ἀγήνορος εἰς Θήβας ἀφίκετο [* * καὶ] ἔκτισεν^{1518/7}
 13 τὴν Καδμείαν, ἔτη ΧΗΗΦΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος.

8 ἀφ' οὗ * * νικης (?) ἐβασίλευσαν, | ἔτη ΧΗΗΦΠ, βασιλεύοντος^{1515/4}
 Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος.

1—24 S

1—2 μὲν Ἀστ|νάνακτος S 2 nach Διογνήτου spatium von 3—5 stellen St
 12 Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου C ΔΙΟ...ΥΟ...Δ...ΜΤΟΥ St ιερὸν W IP...ON St s. 994, 5;
 1003, 25 ἰδρύσατο Pr 14 <ὁ> H 15 συνῆγε τοὺς S (cf. συνάγειν als t. t. Dion.
 Hal. AR IV 25, 3; Strab. IX 3, 7; Harpokr. s. Ἀμφικτύονες u. a.) ΣΥΝΗΓΕ|...ΟΥΣ St
 συνῆγε[ι]ρε τ|οὺς Wilamowitz τὸ ιερὸν W ΤΟΝΟΡΟΝ St 16 π[ροέ]θυσεν H
 Π[υλ]αία P οὐπερ P 18 Δευκαλίωνος Φθιώτιδος S 19—20 [[]] Jac
 Παναθήναια ἔθεσαν ἔτη P Παναθηναϊκὸν συνεστήσατο Pr Πανελλήνια ἔθεσαν B
 21 ΑΦΙΚΕΤΟ..... St; die lücke enthielt etwa 30 buchstaben . 23 ...
ΝΙΚΗΣ St; die lücke enthielt etwa 40 buchstaben. Φοινίχης S
 Ἀγροῖδαι Φοινίχης P Κίλιξ καὶ Φοῖνιξ οἱ Ἀγήνορος Κιλικίας καὶ Φοινίκης Jac
 Ἐδρώτας καὶ Λακεδαιμόν Λακωνικῆς Lydiat Σπαρτοὶ μετὰ Κάδμον (οἱ μετὰ Κάδμον
 Θηβῶν H) ἐμπεσόντες Λακωνικῆς M

9 ἀφ' οὗ ναῦ[ς κατασκευασθεῖσα ὑπὸ Δαναοῦ πρώτη πεντ]ή[κοντα 1510/9
 κωπ]ῶν ἐξ Αἰγύπτου | εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπλευσε καὶ ὠνομάσθη πεντη-
 κόντορος, καὶ αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ωνη καὶ ΒΑ...¹⁶... ΛΑΡΕΥΩ
 καὶ Ἑλίκη καὶ Ἀρχεδίκη ἀποκληρωθεῖσαι ὑπὸ τῶν λοιπῶν [τῆς Ἀθηνᾶς
 5 τῆς Αἰνδίας τὸ ἱερὸν * * ἰδρύσ]αντ[ο] | καὶ ἔθυσαν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐμ
 ΠΑΡΑ...ΑΔΙ (?) ἐν Αἰνδῶι τῆς Προδίας, ἔτη ΧΗΗΔΔΔΠΗ, βασιλεύοντος
 Ἀθηνῶν Ἐριχθονίου].

10 [ἀφ' οὗ Ἐριχ]θόνιος Παναθηναίοις τοῖς πρώτοις γενομένοις 1505/4
 ἄρμα ἔξενξε καὶ τὸν ἀγῶνα ἐδείκνυε καὶ Ἀθηναίους [ὦν]όμ[ασε, κ]αὶ
 10 [ἄγαλμα | θ]εῶν μητρὸς ἐφάνη ἐγ Κυβέλοις, καὶ Ἰάγρις ὁ Φρῦξ αὐλοῦς
 πρῶτος ἤρρεν ἐγ Κ * * ΝΑΙΩΝ τοὺς Φρύγας [καὶ ἁρμονίαν τὴν κ]α[λου-
 μένην Φρυγιστὴ πρῶτος ἤλλησε καὶ ἄλλους νόμους Μητρὸς Διούσου Πανὸς
 καὶ τὸν ΕΠ.....²¹....., ἔτη ΧΗΗΔΔΔΠΗ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν
 Ἐριχθονίου τοῦ τὸ ἄρμα ζεύξαντος.

15 11 ἀφ' οὗ Μίνως [ὁ] πρ[ότερος] (?) ἐ]βα[σίλευσε Κρήτης καὶ | Ἀ[πολ]-²²
 λωνίαν (?) ὠίκισε καὶ σίδηρος ἠέρεθῃ ἐν τῇ Ἰδίῃ, ἐφρόντων τῶν Ἰδαίων 1462/23
 Δακτύλων Κέλμιος κ[αὶ] Δαμναμενέως, ἔτη ΧΗ * *, βα[σι]λεύοντος Ἀθηνῶν (1431/30 ?)
 Πανδίωνος.

12 ἀφ' οὗ Δημήτηρ ἀφικομένη εἰς Ἀθήνας καρπὸν ἐφ[εῦρ]εν, καὶ 140[9/8]

1—19 S

1—2 NAY.....H.....ΩN St; es fehlen etwa 40 buchstaben.
 ναῦς — κωπῶν ο. ἄ. Jac ναῦς πρώτη Λιβύων P ναῦς πενήκοντα κωπῶν C ναῦς μετὰ
 Δαναοῦ καὶ τῶν πενήκοντα Δαναίδων B ναῦς Δαναὸν ἄγουσα μετὰ τ. π. J. Wilamowitz
 5 ANT.. St; es fehlen etwa 45 buchstaben. τῆς Ἀθηνᾶς τ. Α. τὸ
 ἱερὸν καὶ τὸ ἄγαλμα (?) ἰδρύσ]αντο Jac ἰδρύσαντο Αἰνδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα P ἱερὸν
 ἰδρύσαντο Pr Ἀθηνᾶς τ. Α. ἱερὸν ἐν ἀκροπόλει ἰδρ. ο. ἄ. H 6 ΠΑΡΑ...ΑΔΙ S 'ex
 elementorum quae supersunt in marmore vestigiis elicuerit forsitan quis ΠΑΡΑ-
 ΡΑΔΙ aut ΠΑΡΑΓΑΔΙ S^{corr} παραστάδι ο. παραλιάδι P παράπλοι B 6—7 βασ.
 Ἀθ. Ἐριχθονίου P 9 ὠνόμασε B ...ON... St μετωνόμασε P 10 ἄγαλμα
 θεῶν Pr ...|...ΕΩN St βρέτας θ. B 11 Κ.....ΝΑΙΩΝΤΟΥΣΦΡΥΓΑΣ ...
 ..ΑΙΟΥ St (S^{corr}) K...ANNAI.....ΣΦΡ.....|ΟΥ St ἐγ Κελαιναῖς
 (πόλει B) τῆς Φρυγίας P ἐγ Κυβέλοις (zu tilgen?) ὀργιάζων (ο. διδάσκων) τοὺς
 Φρύγας? Jac 11—12 ἁρμονίαν τὴν καλ. S 13 ἐπ[ὶ] (τῷ H) Πύθωνι ἐπικήδειον
 Λυδιστὴ B (Plut. De Mus. 15 p. 1136 c) ἐπ[ικαλούμενον] Ὀρθιον τῆς Ἀθηνᾶς? Jac
 (Plut. a. o. 33 p. 1143 b c; Dio Chrys. I 1 u. a.) 15 ὁ πρότερος ἐβασίλευσε Κρήτης
 καὶ B ...PR....BA..... St τὸ πρότερον ἐβασίλευσε Κρήτης καὶ P ὁ Πραίσου
 βασιλεύσας B Keil Κρήτης βασιλεύσας H 15—16 Ἀπολλωνίαν ο. Κυδωνίαν S
 Δ...ΑΩNIAN St (S^{corr}) Δ...AONIAN St (S) Κνωσὸν | καὶ Κυδωνίαν H 17 Κ...
 S; es fehlen gegen 25 buchstaben. καὶ Δαμναμενέως P καὶ Δ. καὶ Ἀχιμονος B
 ἔτη ΧΗΦΔΠΗ Pr 19 ἐφρεύεν Jac ΕΦΥ...ΥΕΝ St ἐφύτευεν S ἐφύτευεν H

περ[οηροσία ἐ]πρά[χθη περ]ώτη, δ[είξαντος | T]ριπτολέμου τοῦ Κελεοῦ καὶ
Νεαίρας, ἔτη ΧΗΔΔΔΠ<I>, βασιλεύοντος Ἀθήνησιν Ἐριχθέως.

13 ἀφ' οὗ Τριπτό[λεμος ἐθέρισε τὸν καρ]πόν, ὃν ἔσπειρεν ἐν τῇ Παρίαι 1408/7
καλουμένῃ Ἐλευσῖνι, ἔτη Χ[H]ΔΔΔΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Ἐριχθέως].

14 [ἀφ' οὗ Ὀρφεὺς * *] | γ'ΙΟ .. [τ]ῇ[ν ἐ]αυτοῦ πο<ι>ησιν ἐξέθηκε, 1398/7
Κόρης τε ἀρπαγὴν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αὐτου[ρηθέντα ὑπ']
αὐτῆς σπόρον | καὶ τὸ πλή[θος τῶν ἐποδεξαμένων τὸν καρπόν, ἔτη
ΧΗΔΔΔΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐριχθέως.

15 [ἀφ' οὗ Εὐμόλπος * * *] | ... ΝΟΥ τὰ μυστήρια ἀνέφηνεν ἐν 1397/73
Ἐλευσῖνι καὶ τὰς τοῦ [πατρὸς Μ]ουσαίου ποιή[ει]ς ἐξέθηκε[ν, ἔτη ΧΗ *],
βασιλεύοντος Ἀθηνῶν | Ἐριχθέ[ως] τοῦ Πανδίωνος.

16 ἀφ' οὗ καθαρμοὺς πρῶτον ἐγένετο ΟΥΠΡΩΤΩΙΑΟΝ [132]5/4
... ΕΑΝΤ | [ἔτη ΧF]ΔΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Πανδίωνος τοῦ
Κέκροπος.

17 ἀφ' οὗ ἐν Ἐλευσῖνι ὁ γυμνικὸς [ἀγών] ΑΦΟΥ 1824/3—
| ΑΙ .. τὰ Λύκαια ἐν Ἀρκαδίαι ἐγένετο καὶ Α .. ΚΚΕ Λυκάονος
ἐδόθησαν [[. .]] τοῖς Ἑλλ[η]σι[ν ἐτ]η .. Ν .. βασιλεύον[τος] Ἀθηνῶν Πανδίωνος
τοῦ Κέκροπος.

18 ἀφ' οὗ κα γ ησαι Ἡρακλῆς ν ω 1807/6—
| 1295/4
20 δοστ ... | βασιλεύοντος Ἀθήνησιν Αἰγέως.

19 ἀφ' οὗ Ἀθήνησι [σπάνι]ς τῶν καρπῶν ἐγένετο καὶ μαντευομένο<ι>ς 1294/3
[[. .]] Ἀθην[αίοις] Ἀπό[λλων] ἔχρη[σε | δίκαι]ς ὑποσχέ<ι>ν [[. .]] ἄ[ς] ἄμ
Μίνως ἀξιόσει, ἔτη ΧΔΔΔΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Αἰγέως.

1—23 S

1 προηροσία M πρόπειρα ἐπράχθη πρώτη δεξιάντων (!) B 2 Νεαίρας:
1. Μετανείρας ΧΗΔΔΔΠΙ M 3 Τριπτόλεμος — ὃν Wilamowitz Τριπτ. καρ-
πὸν P Τριπτ. πρῶτος H Τριπτ. Ἀλῶια ἔθυσσε θεοῖσας τ. κ. δν? Jac 5 |
ΥΙΟ ... Ν ... ΑΥΤΟΥ H ἀφ' οὗ Ὀρφεὺς Pr Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης]
υἱὸς τῇ]ν αὐτοῦ (ἐαυτοῦ H) B ἐκ Θράκιος ἀγικόμε[νο]ς τ[ῇ]ν αὐτοῦ? Jac 6—7 τὸν
αὐτοῦρηθέντα ὑπ' αὐτῆς (αὐτῇ) σπόρον Diels 7 καὶ τὸ πλήθος Wilamowitz
..... ΘΟΣ St καὶ τὸ γῆθος B καὶ τὸ ἐκεῖθεν ἔθος ο. δν ἐδίδαξε τὸ πλήθος Diels
9 ἀφ' οὗ Εὐμόλπος | ὁ Μουσαίου Pr; es fehlen 30—35 buchstaben. ὁ Μουσαίου
τοῦ ὑπ' Ὀρφέως τετελεσμέ[νου] Diels ὁ Δημόπης τῆς Τριπτολέμου? Jac 10 πατρὸς
Μουσαίου Pr 13 HFΔII Lydiat 15 ἀγών S ἀγὼν ἐτέθη καὶ ἀφ' οὗ P ἀγὼν
ἐγένετο καὶ ἡ τοῦ ν[α][τ]ῶν καθίδρυ[σις] καὶ? Jac es fehlen 25—30 buchstaben
16 α[τ] ἐκ[χειρίαι] Λυκάονος C Mueller 17 [[. .]] Jac [ἐν] τοῖς P 21 σπάνις P
μαντευομένοις B 22 [[. .]] M [τοῖς] P Ἀπόλλων ἔχρησε (B ἐνήκεν P) δίκας
ὑποσχέιν ἄς P .. ΑΔΩΝΕΝΗ ΣΥΠΟΣΧΕΝ ... Α ... ΑΜΜΙΝΩΣ St τοῦ
Ἀνδρόγεω φόνου δίκας H

- 20 ἀφ' οὗ Θησ[εὺς * βασιλεύσας] | Ἀθηνῶν τὰς δώδεκα πόλεις εἰς τὸ 1259/8
αὐτὸ συνώκισεν καὶ πολιτείαν καὶ τὴν δημοκρατίαν παρῆδω[κε * *] | 36
.... ος Ἀθηνῶν τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα ἔθηκε Σίνιν ἀποκτείνας, ἔτη
FHHHHFJΔΔΔΔΠ.
- 21 ἀπὸ τῆς Ἀμαζόν[ων εἰς] τῇ[ν Ἀττικὴν στρατείας, ἔτη | 125/6/5 37
FHHHHFJΔΔΔΔΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως.
- 22 ἀφ' οὗ Ἀργεῖοι μετ' Ἀδράσ[του ἐπὶ Θή]βας [ἐστράτ]ευσαν καὶ 1251/0
τὸν ἀγῶνα ἐν [Νεμέ]α[ι ἐ]θ[εσ]αν [ἐπ' Ἀρχε]μόρ[ωι], ἔτη FHHHHFJΔΔΔΠ, 38
βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως.
- 23 ἀφ' οὗ οἱ [Ἑλλή]νες εἰς Τροίαν ἐ[στ]ράτευσ[αν], ἔτη FHHHHFIIII, 1218/7 39
βασιλεύοντος Ἀθηνῶν | Μεν[εσθ]έως τρεῖσκαδεκάτου ἔτους.
- 24 ἀφ' οὗ Τροία ἦλω, ἔτη FHHHHJΔΔΔΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν 1209/8 40
[Μενεσθ]έως δευτέρου <καὶ εἰκοστοῦ> ἔτους μηνὸς Θ[αργηλιῶ]νος ἑβδόμη
φθίνοντος.
- 25 ἀφ' οὗ Ὀρέστη[ι τ]ῷ Ἀ[γαμέμνονος (?) καὶ τῇ Α]λ[ίγισθου θυγατρὶ 1208/7] ? 41
[Ἡριγ]όν[ηι ὑπὲρ Αἰ]γίσθου καὶ Κλυ[ταίμης]τρας δίκη | ἐγένε[το ἐν Ἀρείωι
πάγωι, ἣν Ὀρέστης ἐνίκησεν [ἴσων γενομένων τ]ῶν [ψήφων], ἔτη
[F]HHHHJΔΔ[ΔΠ]II (?), βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Δημοφῶντος.
- 26 ἀφ' οὗ [Σαλαμῖνα | τὴν ἐγ] Κύπρῳ Τεῦκρος ὠκισεν, ἔτη 1202/0 42
FHHHHJΔΔΠIII, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Δημοφῶντος.
- 27 ἀφ' οὗ Νη[λ]εὺς ὠκισ[ε Μίλη]τ[ρον καὶ τὴν] ἄλλην ἀπ[α]σ[αν] | 1077/5 43
(1087/5)

1—21 S

1 Θησ[εὺς * (ἐκ Κρήτης ἐπανήλθε καὶ ο. ἄ.) βασιλεύσας Jac ΘΗΣ..... St;
es fehlen etwa 30 buchstaben. Θησεὺς βασιλεύσας H Θ. βασιλεύων S 2 παρῆ-
δωκε Jac ΑΠΡΕΩ St ἀπέδωκε B 5 Ἀμαζόνων — στρατείας B AMMON...
TH..... St Ἀμμο[νίας] τῇ[ς πρώτης] C 6 FHHHHFJΔΔΔΔΠ P 7 μετ'
— ἐστράτευσαν B NEYΔΔΡΑΣ..... ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ St 8 ἐν Νεμέαι (P) ἔθηκεσαν (C)
ἐπ' Ἀρχεμόρῳι (ο. τῷ Διῷ) B . N . . A . . HΘ . . AN . . | St 10 Ἑλλήνες —
ἐστράτευσαν S ἐξεστράτευσαν H E PATEYΣ . . St 13 δευτέρου <καὶ εἰκοστοῦ>
Pr <εἰκ. κ.> δευτ. S Θαργηλιῶνος S 14 nach φθίνοντος spatium von 4—5
stellen St 15—20 ἀφ' οὗ Σαλαμῖνα — ὠκισεν, ἔτη FHHHHJΔΔΔΔΠIII β. Ἀθ. Δ.
(26) ἀφ' οὗ Ὀρέστη — ψήφων, ἔτη FHHHHJΔΔΔΠIII β. Ἀθ. Δ.? Jac 15 Ὀρέστη[ι
τ]ῷ Ἀ[γαμέμνονος (B Keil . . IOIAITΩNAYTO St Μυκηναίων? Jac) καὶ τῇ Α]λ. θ.
Ἡριγόνῃ (P) ὑπὲρ (Pr) Αἰ. καὶ Κλυταίμηςτρας (ΚΑΙΑΥ . . . St) δίκη (φόνου δίκη H;
s. A 3) ἐγένετο (. . . . AO St) H Jac 16—17 'in Marmore aperte legitur ἐν Ἀρείῳι
πάγωι S 17 ἴσων γεν. τ. ψήφων M ΩΝ . . . S ἴσων ψήφων οὐδῶν P
ἴσωνθεῖσων τῶν ψήφων B 18 — ΔΙΠ]II Jac — . .]II St — ΔΙΠ]II v Gutschmid
— Π]II Lydiat — Π]II E Schwartz — Π]II B 19 Σαλαμῖνα τὴν ἐγ M τὴν Σ.
ἐν S 21 Νηλεὺς S NH . . EYΣ St (S^{corr} NE . . EYΣ S) Νειλεὺς Wesseling
21—997,1 ὠκισε Μίλητον — Ἰωνίαν B ΩΙΚΙΣ Γ ΑΛΛΗΧΑΡ . . ΣΙ . . | . .
AN St

- Ἰωνί]αν, Ἐφρεσον Ἐρυθρὰς Κλαζομενὰς Π[ρι]ήνην Ἀέβεδον Τέω Κολοφῶνα
 Μνουῖντα [Φώκ]α[ιαν] Σάμον [Χίον, καὶ] τὰ [Παν]ιώνι[α] ἐγένετο, ἔτ[η] ⁴⁴
 ΠΗΗΗ]ΔΙΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Μέ[[νεσθίως τρεισκαιδεκάτου]] <δοντος>
 [ἔτο]υς.
- 5 28 ἀφ' οὗ [Ἡσ]ίοδος ὁ ποιητὴς [ἐφάν]η, ἔτη ΠΗΠΔΔ., βασιλεύοντος ⁹[37/5] ?
 Ἀθηνῶν ⁴⁵... ..
- 29 ἀφ' οὗ Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ἐφάνη, ἔτη ΠΗΔΔΔΔΠΠ, βασιλεύοντος ^{907/5}
 Ἀθηνῶν Δ]ιογνήτου.
- 30 ἀφ' οὗ † Φ[ε]ίδων ὁ Ἀργεῖος ἐδήμειο[ε τὰ] μέ[ρα καὶ | στ]αθμὰ ⁴⁶ ^{895/3}
 10 κατεσκεύασε καὶ νόμισμα ἀργυροῦν ἐν Αἰγίνῃ ἐποίησεν, ἐνδέκατος ὢν ἀφ'
 Ἡρακλέους, ἔτη ΠΗΔΔΔΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν | [Φερεκλ]εῖους.
- 31 ἀφ' οὗ † Ἀρχίας Εὐαγῆτου δέκατος ὢν ἀπὸ Τημένου ἐκ Κορίνθου ^{c. 790?}
 ἤγαγε τὴν ἀποικίαν [καὶ ἔκτισε] Συρακού[σας, ἔτη * * | β]α[σι]λεύ[ο]ντος
 Ἀθηνῶν Αἰσχύλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐνός.
- 15 32 ἀφ' οὗ κατ' ἐνιαυτὸν ἤρξεν ὁ ἄρχων, ἔτη ΗΗΗΗΔΔ. ^{683/2}
- 33 ἀφ' οὗ ⁴⁹... .. ο . . υ * | ἔτη ΗΗΗΗΔΠΠΠ, ἄρχοντος ^{682/1}(681/0)
 Ἀθήνησι Ἀνσιδ[δου].
- 34 ἀφ' οὗ Τέρπανδρος ὁ Δερδένεος ὁ Λέσβιος τοὺς νόμους τοῖς ^{645/3}
 κιθ[α]ρ[ω]ιδ[ι]κ[ο]ὺς [[Θαιαν]λητ . .]] [ἐκα]ι[νοτόμ]ησε καὶ τὴν ἔμπροσθε μου-
 20 σικὴν μετέστησεν, ἔτη ΗΗΗΠΔΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δρωπίδου.
- 35 ἀφ' οὗ Ἀ[λ]υάττη]ς Ἀνδῶν ἐβα[σί]λευο[εν, ἔτη | Η]Η[Η]ΔΔΔΔΔΙ, ⁶¹^[60/5]
 ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοκλε[ί]ους.
- 36 ἀφ' οὗ Σαμφῶ ἐγ Μυτιλήνης εἰς Σικελίαν ἐπλευσε, φρυγούσα ^{603/2—596/5}

1—9 (καὶ) S 9 (σταθμά) — 23 M H (S F C)

1 Πριήνην — Τέω B T. . HNKATATPONONYPPO St 2 Μνουῖντα —
 Πανιώνια B . . IOYNTA . . . A . . . ΣAMON TA . . . IΩNI . . St
 3 ΠΗΗΗ]ΔΙΠ S — Δ]ΔΠΠ v Gutschmid Μέδοντος τρεισκαιδεκάτου S Μέδοντος
 τοῦ Κόδρου δεκάτου v Gutschmid Μέδοντος ἐννεακαιδεκάτου M 5 Ησίοδος —
 ἐφάνη S ΠΗΠΔΔ[ΠΠ] B — ΔΔ[Δ] S — ΔΔ[ΠΠ]? Jac 6 Ἀθηνῶν [Μεγακλέους] Pr
 9—14 (30) ἀφ' οὗ Ἀρχίας (δ) Εὐαγῆτου | ἐκ Κορίνθου — Συρακούσας, | ἐνδέκατος —
 Φερεκλείους. | (31) ἀφ' οὗ Φεῖδων ὁ Ἀργεῖος | δέκατος ὢν ἀπὸ Τημένου | ἐδήμειο
 — ἐποίησεν | ἔτη Π* βασ. Ἀθ. Αἰσχόλου — ἐνός? Jac 9 Φεῖδων S ἐδήμειο
 τὰ μέτρα B Ε]ΗΜΕΥΣ . . NEY . . St 9—10 στ]ΑΘΜΑ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ M
 ΕΣΚΕΥΑΣΕ S NEΣΚΕΥΑΣΕ F 11 Φερεκλ]ΕΙΟΥΣ M ΟΥΣ S
 13 καὶ ἔκτισε H εἰς τὰς B ΗΗΗΗΠΔΔΔΔΠΠ S — Π' v Gutschmid ΠΔΔΠ'? Jac
 15 ΗΡΞΕΝΟΑΡΧΩΝ M HP . . EN . . P . . ΩN S F C 16 Ἀρχιλοχ]ο[ς Baumgarten
 17 Ἀνσιδῶν M 18—19 τοὺς κιθαρῳδικοὺς [[] H TOY . . . A . . . ΩN . . Δ .
 . ΟΥΣΘΑΙΑΥΛΗΤ . . S 19 ἐκαινοτόμησε Jac ΑΗΞΕ M . . . ΑΗΞΕ S
 21 Ἀλυάττης — ἐβασίλευσεν S 22 Ἀριστοκλε[ί]ους M — ἐνός S C

..... ΟΑ..... Θ.....⁵² ἄρχο[γτος] Ἀθήνησιν μὲν Κριτίου τοῦ προτέρου,
ἐν Συρακούσαις δὲ τῶν γαμύρων κατεχόντων τὴν ἀρχήν.

37 ἀφ' οὗ ἐν Ἀμ[φικ]ύ[ο]ν[ες] ἔθ[υ]σαν καταπο[λεμ]ήσαντες Κύρραν,⁵³
καὶ ὁ ἀγὼν ὁ γυνικὸς ἐτέθη χρηματίτης ἀπὸ τῶν λαφύρων, ἔτη ΗΗ[Η]ΔΔΠΙΙ,
5 ἄρχοντος Ἀθήνησιν Σίμω[ν]ος.

38 ἀφ' οὗ ἐν Δελφοῖς⁵⁴ [ὁ στε]φανίτης ἀγὼν πάλιν ἐτέθη, ἔτη⁵⁵ 582/1
ΗΗΗΔΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δαμασίου τοῦ δευτέρου.

39 ἀφ' οὗ ἐν Ἀθ[ήν]αις κωμω[ιδῶν] χο[ρ]ὸς ἐτ[έ]θη, [στη]σάν[τιων]⁵⁵ 581/0—562/
πρώ[των] Ἰαριέων, εὐρόντος Σουσαρίωνος, καὶ ἄθλον ἐτέθη πρῶτον ἰσθάδω[ν]
10 ἄρσιχο[ς] καὶ οἶνου με[τ]ρητής, [ἔτη ΗΗ * *, ἄρχοντος] Ἀθήνησιν⁵⁶ |

40 ἀφ' οὗ Πεισίστρατος Ἀθηνῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗΦΔΔΔΠΙΙ,⁵⁶ 561/0
ἄρχοντος Ἀθήνησιν Κ[ω]μ[ε]ίου.

41 ἀφ' οὗ Κροῖσος [ἐξ] Ἀσίας [εἰς] Δελφούς ἀπέστειλε Θεωρούς (?)⁵⁷ | [55]6/5
ἔτη Η[Η]Φ[Δ]ΔΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθυδήμου.

15 42 ἀφ' οὗ Κύρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σάρδεις ἔλαβεν καὶ Κροῖσον⁵⁸ [541/0?] |
ὑπο ἡσφαλ [ἔτη ΗΗΦΔΔΠΙΙ] (?), ἄρχοντος Ἀθήνησιν * * | ἦν δὲ]
καὶ Ἰππῶναξ κατὰ τοῦτον ὁ λαμβοποιός.

43 ἀφ' οὗ Θέσπις ὁ ποιητὴς [ὑπεκρίνα]το πρῶτος, ὃς ἐδίδαξε δρᾶμ[α]⁵⁹ 536/5—532/
ἐν ᾧ στεί, [καὶ ἄθλον ἐ]τέθη ὁ [τ]ράγος, ἔτη ΗΗΦ[ΔΔ]ΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθ[ήν]αις
20 ναιου τοῦ προτέρου.

1—20 Μ Η (S F C)

1 Ο₁₆₋₁₇ Μ ὑπὸ τοῦ δῆμ[ο]υ? Jac 2 ΓΑΜΟΡΩΝ Μ ΟΜΟΡΩΝ S C
ΓΕΩΜΟΡΩΝ F 3 ἔθυσαν καταπολεμήσαντες (... Y... ΛΤΑΠΟ|... V — NTEΣ) Μ
ΤΟ | ONTEΣ S C το οντες s ἐνίκησαν ἐλόντες P 4 καὶ ὁ ἀγὼν — ἐτέθη
χο in rasur (M) 'fortasse erat cum altero certamine confusus, cuius mentio et ipsa
in rasura est' H 6 ἐν Δελφοῖς | [ὁ στε]φανίτης M ... | ANITHΣ S C
6—7 φανίτης — ἄρχοντο in rasur (M) 8 ἐν Ἀθήναις S κωμωιδῶν χορὸς B
ἐτέθη P ΚΩΜΩ ... P... ETH S κωμω[ιδία] π[ο]ρ[ω]τον ἐτ[έ]θη P 8—9 στησάν[τιων]
πρώτων M ΣΑΝΙ... ΤΩΝ S 9—10 ἄθλον — οἶνον Mill CM ΔΟΛΟΝ... ΤΕΘ... Π-
ΠΩΤΟΝΙΣΧΑΔ ΑΡΣΙΧΟ... ΝΟΙΝΟΥ... ΕΡ S 10 ΜΕ. ΤΡΗΤΗΣ₂₃ M
.... ΕΡ... ΟΣ... S C 13 ἐξ Ἀ. εἰς Δελφούς (Ἐ. Ο. Υ Μ ΔΕΛΦΟΣ S C) ἀπέ-
στειλε P Θεωρούς Flach τὰ ἀναθήματα M 14 ΑΘΗΝΗΣΙΝΕΥΟΥΔΗΜΟΥ Μ — ΣΙ-
ΤΟΥΔΗΜΟΥ S C 15—16 ΚΡΟΙΣΟ₄₀₋₄₅ M ὑπὸ (τῆς Flach) Πυθί[ας] σφαλ[λόμενον]
(σφαλέντα B) ἐξώγωνσεν (del. H) P ὑποπρήσας ἡγάγησεν M ὑποχε[ριον] ἡσφαλίσατο
Holleaux 16 ΗΗΦΔΔΠΙΙ Jac — ΓΙΙΙ B — ΓΙΙΙ Dopp 18—19 ὑπεκρίνα]το
πρῶτος Keil δς — ἐν ᾧ στεί B ΠΟΙΗΤΗΣ[?] ΤΟΠΡΩΤΟΣ[?] Ε... ΕΙ₄₀₋₅₀ M
ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΧΙ... ΟΣΕΑΙΔΑΞΕΝΑΛ... ΣΤΙΝ... ΤΕΘΗΟ. ΡΑΓΟΣΕΤΗ
S C (ΡΑΓΟΣ... X... ETH S ac) ΠΟΙΗΤΗΣ... ΠΡΩΤΟΣΟΣΚΑΙΕΑΙΔΑΞΕ Mill
19 ἥς ἄθλον ἐτέθη ὁ τράγος C καὶ ἐ. ὁ τρ. ἄθλον B

44 ἀφ' οὗ Δαρεῖος Περσῶν ἐβασίλευσε μάχον τελευτήσαντος, ἔτη ^{[61]20/19} (519/8)
[HH]FΠI, ἄρχοντος Ἀθήνησι[ι].

45 ἀφ' οὗ Ἀριμόδιος καὶ [Ἀριστογε]ίτων ἀπέκτε[ιναν] ⁶⁰ Ἰππαρχον ^{511/0}
Πεισιστράτου θ[ιὰ]θ[οχ]ον (?), καὶ Ἀθηναῖοι [ἐξάνεσι]ησαν τοὺς Πεισιστρατίδας
⁵ ἐκ τ[οῦ] Π[ε]λασγικοῦ τείχους, ἔτη HHΔΔΔΠIII, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀ[ρ]-
⁶¹π[ακ]τίδου].

46 ἀφ' οὗ χοροὶ πρῶτον ἡγωνίσαντο ἀνδρῶν, ὃν (?) διδάξας Ὑπό- ^{510/8}
[δι]κος ὁ Χαλκιδιεύ[ς] ἐνίκ[α], ἔτη HHΔΔΔΠI (?), ἄρχοντος Ἀθήνησιν
Λυσαγόρου.

¹⁰ 47 ἀφ' οὗ Με[λαν]ιππιδ[ι]ς M[ή]λιος ⁶² | ἐνίκησ[εν] Ἀθήνησιν, ἔτη 494/3
HHΔΔΔI, ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοκρίτου.

48 ἀφ' οὗ ἡ ἐμ Μαραθῶνι μάχῃ ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς τοὺς Πέρσας ^{490/89}
Ἀρ[ταφ]ρ[ο]ν τε τὸν Δαρείου ἀδελφι[δοῦν] καὶ [Δα]τιν στρατηγόν, ἦν
ἐνίκων Ἀθηναῖοι, ἔτη HHΔΔΠI, ἄρχοντος Ἀθήνησιν τ[ο]ῦ δευτέρου [Φ]α[ι]-
⁶⁴ν[ε]π[ι]δ[ι]δου· ἡ ἐν μάχῃ συνηγωνίσαστο Αἰσχύλος ὁ ποιητής, | ἐτῶν ὦν ΔΔΔΠ.

49 ἀφ' οὗ Σιμωνίδης ὁ Σιμωνίδου †πάππος τοῦ ποιητοῦ, ποιητῆς ^{489/8}
ὦν καὶ αὐτός, ἐνίκησεν Ἀθήνησι, καὶ Δαρεῖος τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ ὁ υἱὸς
βασилεύει, ἔτη ⁶⁵ | HHΔΔΠI, ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀριστείδου.

50 ἀφ' οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς τραγωιδίαι πρῶτον ἐνίκησε, καὶ ^{485/4} (486/5)
²⁰ Εὐριπίδης ὁ ποιητῆς ἐγένετο, καὶ Στησίχορος ὁ ποιητῆς εἰς | τὴν Ἑλλάδα
ἀ[φί]κειτο, ἔτη HHΔΔΠI, ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλοκράτους.

51 ἀφ' οὗ Ξέρξης τὴν σχεδίαν ⁶⁷ ἔξευξεν ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ τὸν ^{480/79}
Ἀθῶ διώρυξε, καὶ ἡ ἐν Θερμο[πύ]λαις μάχῃ ἐγένετο, καὶ ναυμαχία τοῖς
Ἑλλήσι περὶ Σαλαμίνα πρὸς τοὺς Πέρσας, ἦν ἐνίκων οἱ Ἕλληνες, ἔτη
²⁵ HHΔΠI, ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιάρχου.

1—25 M H (S F C)

1 ἐβασίλευσε s M ἐβασίλευε S 2 . . . FΠI Pr ('the stone does not preclude
reading ΠI' M) . . . FΠI S 3 Ἀριστογείτων — Ἰππαρχον S 4 διάδοχον
(A . . . ON) M A ON (ἀπόγονον) S 4—5 ἐξάνεστησαν ('spatium
sufficit' M) — Πελασγικοῦ (. . . ΕΛΑΣΓΙ . . . M) B 5—6 Ἀρπακτίδου M | . . . S
. . . . s 7 ἀφ' οὗ — διδάξας Ὑ in rasur M [?] ON M ὁ τε Wilamowitz
7—8 Ὑπόδικος S 8 ἐνίκα H ('verbo ἐνίκησεν spatium non sufficit') HHΔΔΔΠI M
— ΔΔΔ . . . S — ΔΔΔ/ F 9 Λυσαγόρου SM Ἰσαγόρου P 10 Μελανιππίδης
— ἐνίκησεν Bergk M ENAΘHNHΣINE in rasur über [δι]ΘΥΡΑΜΒΟΠΟΙΟΣ
13 Ἀρταφρόντην — Δάτιν M 13—14]τιν — ἐνίκων in rasur (M) 14—15 Φαι-
νιππίδου Jac . A . N . Π . . . OY M Φαινίππου vulg 16 ἀφ' οὗ — ποιητοῦ in
rasur (M) 17 ἐνίκησεν 'nunc in lapide certo dispexit M' (H) S

- 52 ἀφ' οὗ ἡ ἐν⁶⁸ | Πλαταιαῖς μάχῃ ἐγένετο Ἀθηναίους πρὸς Μαρδόνιον 479/8
τὸν Ξέρξου στρατηγόν, ἣν ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ Μαρδόνιος ἐτελεύτησεν
ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὸ πῦρ ἐρύη ἐ[ν]⁶⁹ | Σικελία περὶ τὴν Αἴτην, ἔτη ΗΗΔΠΙ,
ἄρχοντας Ἀθήνησι Ξανθίππου.
- 5 53 ἀφ' οὗ Γ[ε]λων ὁ Δεινομένους Σ[υρακο]υ[σσῶν] ἐτυράννευσεν, 478/7
ἔτη ΗΗΔΠ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Τιμοσθέν[ους].⁷⁰ |
- 54 ἀφ' οὗ Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπους ὁ Κεῖος ὁ τὸ μνημονικὸν εὐδῶν 477/6
ἐνίκησεν Ἀθήνησι διδάσκων, καὶ αἱ εἰκόνες ἐστάθησαν Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστο-
γείτονος, ἔτη ΗΗΔΠΙ (?),⁷¹ | ἄρχοντας Ἀθήνησιν [Ἀ]δειμάντου.
- 10 55 ἀφ' οὗ Ἰέρων Συρακουσσῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗΠΙΙ, ἄρχοντας 472,1
Ἀθήνησι Χάρ[ι]τος⁷² ἦν δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ὁ ποιητὴς κατὰ τοῦτον.
- 56 ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγωιδίαι, 469/8
ἐτῶν ὧν ΔΔΠΠΙ, ἔτη ΗΗΠΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Ἀψιφρίωνος.
- 57 ἀφ' οὗ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ὁ λίθος ἔπεσε, | καὶ Σιμωνίδης ὁ 468/7
15 ποιητὴς ἐτελεύτησεν, βιοὺς ἔτη ΕΔΔΔΔ, ἔτη ΗΗΠ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Θεα-
γενίδου.
- 58 ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Περδίκ[κας] Μακεδόνων 461/0
βασιλεύει, ἔτη ΗΕΔΔΔΔΠΠΙ[[Ι]], ἄρχοντας Ἀθήνησιν Εὐθίππου.
- 59 ἀφ' οὗ Ἀισχύλος ὁ ποιητὴς, βιώσας ἔτη ΕΔΠΠΙΙΙ,⁷³ ἐτελεύτησεν ἐγ⁷⁴ 456/5
20 [Γέ]λαι τῆς Σικελίας, ἔτη ΗΕΔΔΔΔΠΠΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Καλλέου τοῦ
προιέρου.
- 60 ἀφ' οὗ Εὐριπίδης ἐτῶν ὧν ΔΔΔΔΠΠΙ (?) τραγωιδίαι πρῶτον 442/1
ἐνίκησεν, ἔτη ΗΕΔ[[ΠΠΠΠ]],⁷⁶ | ἄρχοντας Ἀθήνησι Διφίλο[υ· ἦ]σαν δὲ κατ'
Εὐριπίδην Σωκράτης τε καὶ Ἀναξαγόρας.
- 25 61 ἀφ' οὗ Ἀρχέλαος Μακεδόνων βασιλεύει Περδίκκου τελευτήσαντος, 420/19
ἔτη Η[ΕΠΠΙ],⁷⁷ | ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἀσιφρίλου.
- 62 ἀφ' οὗ Διονύσιος Συρακουσσῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΔΔΔΔΠ[[ΙΙ]], 406/7
ἄρχοντας Ἀθήνησιν Εὐκλείμωνος.

1—28 ΜΗ (SFC)

- 4 ΞΑΝΘ. ΠΠΟΥ Μ Ξαντίππου S^c C 5 Συρακουσσῶν Lydiat Μ 6 Τιμο-
σθένο[υς] Β — νον| Η s. Rh. Mus. LIX 105 9 — ΔΠΙ: s. A 55. ΟΓΕΙΤΟΝΟΣ-
ΗΗΔΠΠΙ in rasur ('one would rather restore 214, but it is a tight fit') Μ ΗΗ... S
13 Ἀρηφρίωνος 'clearly legible' Μ 18 — ΠΙ[[Ι]] Jac 19 ὥσας ἔτη ΗΕΔΠ in
rasur (Μ) 20 Γέλαι Ρ ΚΑΛΛΕΟΥ Μ (cf. A 70) .. ΑΛΛ... ΟΥ S ΚΑΛΛ... ΟΥ C
22 — ΔΠΠΙ Μ — ΔΠΠΙ S C 27 — Π[[ΙΙ]] Jac — ΠΠΙ S Μ — ΠΠΙ C (coni.?)

63 ἀφ' οὗ Εὐριπίδης βι[ώσας ἔτη FΔΔΠ . . (?) | ἐτ]ελεύτησεν, ἔτη 407/6
† ΗΔΔΔΠ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀντιγένους.

64 ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη FΔΔΔΠΙ ἐτελεύτησεν, 406/6
καὶ Κῦρος ἀνέβη, [ἔτη ΗΔΔΔΠΙΙ, | ἄρχ]οντος Ἀθήνησι Καλλίου τοῦ
5 † προτέρου.

65 ἀφ' οὗ Τελέστης Σελινούντιος ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔΠΙΠΙ, 402/1
ἄρχοντος Ἀθήνησιν Μίκωνος.

66 ἀφ' οὗ [κατῆλθον οἱ Ἕλληνες οἱ | μετ]ὰ Κύρου ἀναβάντες, καὶ 400/399
Σωκράτης ὁ φιλόσοφος ἐτελεύτησεν, βιούς ἔτη FΔΔ, ἔτη ΗΔΔΔΠΙΙ, ἄρχοντος
10 Ἀθήνησιν Λάχηςτος.

67 ἀφ' οὗ Ἀρ[ι]στό[νους * * ἐνίκη]σεν Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔΠ, 399/8
ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοκράτους.

68 ἀφ' οὗ Πολύιδος Σηλυμβριανὸς διθυράμβῳ ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, ?
ἔτη ΗΔ [* *, ἄρχοντος Ἀθήνησι * *].

69 | [ἀφ'] οὗ Φιλόξενος διθυραμβοποιὸς τελευτᾷ, βιούς ἔτη FΠ, ἔτη 380/79
ΗΔΠΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Πυθέου.

70 ἀφ' οὗ Ἀναξανδρίδης ὁ κωμο[ιδοποιὸς ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, ἔτη 377/6
ΗΔΠΙ, ἄρχοντος] | Ἀθήνησι Καλλέου.

71 ἀφ' οὗ Ἀστυδάμας Ἀθήνησιν ἐνίκησεν, ἔτη ΗΠΙΠΙ, ἄρχοντος 373/2
20 Ἀθήνησιν Ἀστυδαμείου. κατεκάη δὲ τότε κα[λ] ὁ ἐν Δελφοῖς ναός].

72 [ἀφ' οὗ ἡ ἐν Λεύκτροις μάχη | ἐ]γένετο Θηβαίων καὶ Λακεδαιμο- 371/0
νίων, ἦν ἐνίκων Θηβαῖοι, ἔτη ΗΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Φρασικλείδου. καὶ
Ἀ[μύντας τελευτᾷ, Ἀλέξανδρος δὲ ὁ υἱὸς Μακεδόνων] | βασιλεῦει.

73 ἀφ' οὗ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ὁ δεύτερος ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, 370/69
25 καὶ οἰκίσθη Μεγάλη πόλις [ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔτη ΗΠ *, ἄρχοντος Ἀθήνησιν *].

74 | ἀφ' οὗ Διονύσιος Σικελιώτης ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Διονύσιος 368/7
ἐτυράννευσεν, καὶ Ἀλεξάνδρ[ου τελευτήσαντος Πτολεμαῖος ὁ Ἀλωρίτης Μακε-
δόνων βα]σιλεῦει, ἔτη ΗΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ναυσιγένους.

1—28 M H (S F C)

1 FΔΔΠΙΙ B — ΠΙΠΙ? 2 1. — ΔΙΠΙ 4 ANEBH M ἀνέβ[αινε] S
5 προτέρου (A 59): δευτέρου P 8 κατῆλθον (M ἐπατήλθον P) οἱ ὅτε μετὰ (P) H
11 Ἀριστόνους (heimat? ὁ κωμωποιὸς Wil) Wilamowitz Jac . . . S AI . . . F
ΑΠ . . . C 17—18 ὁ κωμ[ωιδοποιὸς — ἄρχοντος] P Pr 20 καὶ — ναός M
21 ἀφ' οὗ — μάχη S B 23 Ἀμύντας — Μακεδόνων Jac Ἀλέξανδρος ὁ Ἀμύντου
κατὰ τοῦτον Μακεδόνων B H S C ΚΑΙΟΑΙ . . . F ('I do not feel confident
that the collator really read all the letters' M) 24 ΙΜΕΡΑΙΟΣ St 25 ἐν
Ἀρκαδίᾳ Pr 27—28 Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος Πτ. ὁ Ἀλωρίτης (add. B) Μακε-
δόνων (add. C) βασιλεῦει P

- 75 ἀφ' οὗ Φωκεῖς τὸ ἐν Δελφοῖς μα[ντεῖον κατέλαβον * *, ἔτη *III*, 366/5
 ἄρχοντας Ἀθ[η]ῶν Κηφισοδώρου.
 76 ἀφ' οὗ Τιμόθεος βιώσας ἔτη *FΔΔΔΔ* ἐτελεύτησεν, ἔτη * ἄρχοντας ?
 Ἀθήνησι *].
 5 77 [ἀφ' οὗ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Μα⁸⁸]κεδόνων βασιλεύει, καὶ Ἀρ- (360/59 ?)
 τοξέρξης ἐτελεύτησεν, Ὁρχος δὲ ὁ υἱὸς β[ασιλεύει, ἔτη *, ἄρχοντας Ἀθήνησι *].
 78 [ἀφ' οὗ | * * * Ἀθ[η]ῶν⁹⁰] ἐνίκησεν, ἔτη *FΔΔΔΔIII*, ἄρχοντας 357/6
 Ἀθήνησιν Ἀγαθοκλέους.
 79 [ἀφ' οὗ * * * | ἐγ[ένετο, ἔτη *FΔΔΔΔI*, ἄρχοντας Ἀθήνησι Καλ- 355/4
 10 λιστ[ράτου * * *] | ΣΟΦΟΣ (?)⁹².... T... ΤΟΥΤΟΥ (?)⁹³.
 80 ἀφ' οὗ *ΚΑΔΔΔ* * * * | [ἔτη] *F*.... ἄρχοντας [Ἀθήνησι *]. ?

B

- 1 (101/2) * * * * * δο * * * * * | Φίλιππος ἐτ[ε][λ][ε]ύ[η]τ[η][σ]εν, 336/5
 Ἀλέ[ξανδρ]ος δὲ βασιλεύει, ἔτη *FΔΔII*, ἄρχοντας Ἀθήνησι Πυθοδήλου.
 15 2 (103) ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος εἰς Τριβαλλοὺς καὶ Ἰλλυριοὺς ἐστρά- 335/4
 3 τευσε | καὶ Θηβαίων ἐπαναστάντων καὶ τῇμ φρουρὰν πολιορκούντων ἐπαν-
 ελθὼν κατὰ κράτος λαβὼν τὴν πόλιν κατέσκαψεν, ἔτη *FΔΔI*, ἄρχοντας
 Ἀθήνησι Εὐαινέτου.
 3 (104) | ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ μάχης 334/3
 20 περὶ τὸν Γρανικόν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Ἰσσω μάχης Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Δαρεῖον,
 ἔτη *FΔΔ*, ἄρχοντας Ἀθήνησι | Κτησικλείους.
 4 (105) ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Αἰγύπτου 333/2
 ἐκυρίευσεν, ἔτη *FΔΠIII*, ἄρχοντας Ἀθήνησι Νικοκράτους.
 5 (106) ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου πρὸς Δαρεῖον μάχης | τῆς περὶ Ἀρβήλα, 332/1
 25 ἣν ἐνίκησεν Ἀλέξανδρος· καὶ Βαβυλὼν ἦλω, καὶ ἀφῆκε τοὺς συμμάχους,
 καὶ Ἀλεξάνδρεια ἐκτίσθη, ἔτη *FΔΠIII*, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Νικήτου.

1—11 **M H** 13—26 **W M H**

1 Μαντεῖον **M** **SC IPON F** (coni.?) κατέλαβον Baumgarten καὶ
 Περόδικας Μακεδόνων βασιλεύει? Jac 2 ΚΙΠΦΙΣΟΔΩΡΟΥ is plainly legible' **M**
 4—8 die epochen 76—78 schieden **SM** 5 Φιλ. ὁ Ἀμ. Β 10 ΣΟΦΟΣ....
 A ΔΓΩ
 (..... **C**) T... ΤΟΥΤΟΥ (ΟΥΤΟΥ **F**) S ... Σ..... ΕΥΤΟΥ **M** 'ego nihil
 H AM
 certi me dispexisse confiteor' **H** 11 ΑΦΟΥΚ. — | **M** ΑΦΟΥΚΑ..... **S KA** 4 4 |
 ΓΤ **F** Κάλλ[ιππος] Lydiat ('incerta vestigia in imagine conspicua quae
 illam lectionem excludere videntur premere nolo' **H**) 13—1005,4 in den
 klammern die epochenzählung des Corpus 13 ἄρχοντας Ἀθήνησι Χαιρών]δο[υ
 'but it is not easy to adjust restoration to the marks' **M**

6 (107) ἀφ' οὗ ⁷ | Κάλλιππος ἀστρολογίαν ἐξέθηκεν, καὶ Ἀλέξανδρος ^{330/29}
Δαρεῖον ἔλαβεν, Βῆσον δὲ ἐκρέμασεν, ἔτη FΔΠΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Ἀριστο-
φώντος.

7 (108) ἀφ' οὗ Φιλήμων ὁ κωμοῖδο⁸ποιὸς ἐνίκησεν, ἔτη FΔΠΙΙΙ, ἄρ- ^{328/7}
χοντας Ἀθήνησι Εὐθυκρίτου. δικίσθη δὲ πρὸς τῷ Τανάι πόλιν Ἑλληνίς.

8 (109) ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου μεταλλαγῆς καὶ Πτολεμαίου Αἰγύπτου | ⁹ ^{324/3}
κυριεύσεως, ἔτη FΔ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Ἡγήσιου.

9 (110) ἀπὸ τοῦ πολέμου τοῦ γενομένου περὶ Λαμίας Ἀθηναίους ^{323/2}
πρὸς Ἀντίπατρον, καὶ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας | ¹⁰ τῆς γενομένης Μακεδόσιν πρὸς
¹⁰ Ἀθηναίους περὶ Ἀμοργόν, ἣν ἐνίκων Μακεδόνες, ἔτη FΠΙΙΙΙ, ἄρχοντας
Ἀθήνησιν Κηφισοδώρου.

10 (111) ἀφ' οὗ Ἀντίπατρος Ἀθήνας ἔλαβε, καὶ Ὀφέλας Κυρήνην ^{322/1}
ἀποσταλεῖς ὑπὸ Πτολεμαίου, ἔτη FΠΙΙΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Φιλοκλέους.

11 (112) ἀφ' οὗ Ἀντίγονος εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, | ¹² καὶ Ἀλέξανδρος ^{321/0}
¹⁵ εἰς Μέρφιν ἐτέθη, καὶ Περδίκκας εἰς Αἴγυπτον στρατεύσας ἐτελεύτησεν,
καὶ Κράτερος καὶ Ἀριστοτέλης ὁ σοφιστὴς ἐτελεύτη¹³σεν, ἔτη FΠΙΙ, βιούς
ἔτη F, ἄρχοντας Ἀθήνησι Ἀρχίππου. ἐπορεύθη δὲ καὶ Πτολεμαῖος εἰς
Κυρήνην.

12 (113) ἀπὸ τῆς Ἀντιπάτρου τελευτῆς, Κασσάνδρου δὲ ἀποχωρή- ^{319/8}
¹⁴ σεως | ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Κυζίκῳ πολιορκίας, ἣν ἐπολιορ-
²⁰ κησεν Ἀριδαῖος, καὶ ἀφ' οὗ Πτολεμαῖος ἔλαβεν Συρίαν καὶ Φοινίκην, ἔτη
FΠ, ἄρχοντας Ἀθή¹⁵νησι Ἀπολλοδώρου. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τούτῳ καὶ Ἀγα-
θοκλῆν Συρακόσιοι εἵλοντο ἐπὶ τῶν ἐρυμάτων τῶν ἐν Σικελίᾳ αὐτοκράτορα
στρατηγόν.

13 (114) ἀπὸ τῆς Κλείτου ¹⁶ | ναυμαχίας καὶ Νικάνωρος περὶ τὸ ἱερὸν ^{317/0}
²⁵ τὸ Καλχηδονίων, καὶ ὅτε Δημήτριος νόμους ἔθηκεν Ἀθήνησιν, ἔτη FΠΙΙ,
ἄρχοντας Ἀθήνησι Δημογόνους.

14 (115) ἀφ' οὗ ¹⁷ | Κασσάνδρος εἰς Μακεδονίαν κατέλθεν, καὶ Θῆβαι ^{316/5}
οἰκίσθησαν, καὶ Ὀλυμπιάς ἐτελεύτησεν, καὶ Κασσάνδρεια ἐκτίσθη, καὶ Ἀγα-
¹⁸θοκλῆς Συρακουσίων ἐτυράννευσεν, ἔτη FΠΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Δημοκλείδ[ου].
³⁰ ἐνίκα δὲ καὶ Μένανδρος ὁ κομμοδοποιὸς Ἀθήνησιν τότε πρῶτον.

15 (116) ἀφ' οὗ Σωσιφά¹⁹νης <ὁ> ποιητὴς τελευτᾷ, ἔτη ΔΔΔΔΠΙΙΙ, ^{313/2}
ἄρχοντας Ἀθήνησιν Θεοφράστου, βι[οῦ]ς ἔτη ΔΔΔΔΠ.

- 16 (117) ἀφ' οὗ ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν, καὶ Πτολεμαῖος Δημήτριον ἐνίκα ^{312/1}
 ἐν | Γάζει καὶ Σέλευκον ἀπέστειλεν εἰς Βαβυλῶνα, ἔτη ΔΔ[Δ]ΔΠΠΙ, ἄρχοντας
 Ἀθήνησιν Πο[λέμ]ωνος.
- 17 (118) ἀφ' οὗ [Ν]ικοκρέων ἐτελεύτησεν καὶ Πτολεμαῖος κυρι|εύει ^{311/0}
 τῆς νήσου, ἔτη ΔΔΔΔΠΠΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Σ[μ]ωνίδου.
- 18 (119) ἀφ' οὗ Ἀλέ[ξ]ανδρος ὁ Ἀλεξάνδρου τελευτᾷ καὶ ἕτερος ^{310/9}
 ἐκ τῆς Ἀρταβάζου θυγατρὸς Ἡρακλῆς, καὶ Ἀγαθοκλῆς διέβη εἰς Καρχη-
 δ[όνα] ^(± 35) ἔτη Δ[Δ]ΔΔΠΠΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Ἱερομνήμονος.
- 19 (120) ἀφ' οὗ Δ[υ]σίμαχεια πόλις ἐκτίσθη, καὶ Ὀφέλας εἰς [Κα]ρ- ^{309/8}
 χ[ηδόνα] ⁽³⁰⁻⁴⁰⁾ ΣΩΙ (?) καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς ἐν Κῳ ἐγένετο, καὶ
 Κλ[εο]π[ά]τρα ἐν Σάρδεσιν ἀπέθανε ^{± 35} ἔτη ΔΔΔΔΠ, ἄρχοντας
 Ἀθήνησιν Δημήτριον.
- 20 (121) ἀφ' οὗ Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου τὸ[μ] | Π]ειραιᾶ πολιορκήσας ^{308/7}
 ἔλαβεν, [καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐξέπεσεν Ἀθηνῶν, ἔτη ΔΔΔΔΠΠΙ,
 ἄρχοντας] Ἀθήνησι Καιρίμου.
- 21 (122) ἀφ' οὗ Δημήτριος Μουνυχίαν κατέ[σ]καψεν καὶ Κύπρον ^{301/6}
 ἔλαβεν καὶ Φίλλ. π (?) ^{± 22} ^{± 18} σ. ου [ἔτη Δ]ΔΔΔΠΠΙ,
 ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἀναξικράτους.
- 22 (123) | ἀφ' οὗ Σωσιφάνης ὁ ποιητὴς ἐγέ[νετο] (?) καὶ ⁽²⁰⁻²⁵⁾ ^{306/5}
 ἔτη ΔΔΔΔΠΠ, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Κ[οροί]βου.
- 23 (124) ἀπὸ τῆς περὶ Ῥόδον πολιορκίας, καὶ ἀφ' οὗ ²⁸ | Πτ]ολεμαῖος ^{305/4}
 τὴν βασιλείαν παρ[ε]λ[α]βεν, ἔτη [ΔΔΔΔΠ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Εὐξενίππου].
- 24 (125) [ἀπὸ τῶν] σ[ε]ι[σ]μῶν τῶν [γ]ενομένων καθ' Ἰωνίαν, καὶ ^{304/3}
 Δ[η]μήτριος Χαλκ[ι]δα ἔλαβεν καθ' ὁμολογίαν καὶ πρ[ε]σ[β]..... ^{± 40}
 Ἀθήνησιν, ἔτη ΔΔΔΔ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Φερεκλείους.
- 25 (126) ἀφ' οὗ | κομήτης ἀσ[τ]ὴρ ἐφάνη, καὶ Ἀνσίμαχ[ο]ς [εἰς τὴν ^{303/2}
 Ἀσίαν διέβη, ἔτη ΔΔΔΠΠΠΙ, ἄρχοντας Ἀθήνησι Δ[εωστ]ρ[ά]του].

1—27 W M H

6 Ἀλ. ὁ Ἀλ. W 9—10 Καρχηδόνα μεταβὰς ἀνηρέθη — — νό[σ]ωι καὶ W
 Καρχηδόνα στρατεύσας ἐτελεύτησε] καὶ M ('qui literas ΣΩΙ non recognovit') Καρχη-
 δ[όνα] ἐστράτευσεν καὶ Πτολεμαῖος (ο. Μάγας) Κυρήνην ἔλαβεν]? Jac 11 ἀπέθανε
 καὶ ὁ Σωτὴρ Πτολεμαῖος εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη] W 14 ἐξέπεσεν Ἀθηνῶν Jac
 Δημήτριος ὁ Φαλ. Ἀθήνας παρέδωκεν (ο. εἰς Θήβας ἔφωγεν) W 17 ΦΙΛΛ·Π W
 ΦΙΛΛΠ M Φίλα π — — H Φίλιπ[πος] ἐτελεύτησεν ὁ Στρατ[ο]ν[ί]κης καὶ Ἀντιγ[ο]ν[ο]ν;
 Jac 19 Σωσίθεος ὁ π. ἐτελεύτησεν]? M ἐγέ[νετο] καὶ Ἀντιγόνος εἰς Αἰγυπτὸν
 ἐστράτευσεν]? Jac 22 παρέλαβεν — Εὐξενίππου W 23 ἀπὸ — γενομένων W
 26—27 κομήτης — Δεωστράτου W

26 (127) ἀ[φ'] οὗ [δ]ιάλυσις Κασσάνδρῳ καὶ Δημητρίῳ⁹¹ | [ἐγένετο]^{802/1}
 ν Κασσαν[δ]ρο[ς] [.....^{± 45}..... ἐτελεύτ]ησεν, [ἔτη] ΔΔΔΠΙΙΙ,
 ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοκλείους.

27 (128) | [ἀφ'] οὗ³²⁽⁷⁵⁾..... Δημη]τρίῳ εἰς Χαλκίδα ἀναβολῆς,^{299/8}
⁵ Ἀθηναῖοι δὲ Κασ[σάνδρ]⁽⁸⁰⁾.....] ἱοὶ Πτολεμαί ³⁴ ἔτη ΔΔΔΠΙ,
 [ἄρχοντος Ἀθήνησι Εὐκλήμονος].

240. XENAGORAS (VON HERAKLEIA?)

T

1 Suid. s. Νόμφις· Νόμφιδος Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου.

10 2 a) PLIN. NH I 4 ... *situus gentes ... ex ... Philonide* (—)
Xenagora (—) *Astynomo* (—) b) — I 5: *ex ... Timosthene* (§ 47; 129) *Philonide* (§ 129) *Xenagora* (F 26) *Astynomo* (§ 129)
Staphylo (§ 134). c) — I 7: *ex ... Mnesigitone* (§ 207; 208)
Xenagora (F 30) *Metrodoro Scepsio* (no. 184)

F

XPONΩN $\overline{A}-\overline{A}$ (?)

(F 29; 30?)

$\overline{A}$

1 (IV 526, 1) SCHOL. APOLL. RHOD. IV 262: καὶ Νικάνωρ (IV)
 20 δὲ λέγων ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτον κτισθῆναι πόλιν Θήβας καὶ αὐτὸς συμφωνεῖ
 τῷ Ἀρχεμάχῳ ἐν ταῖς Μετονομασίαις (III). δοκεῖ δὲ πρῶτον Θήβην κατ'
 Αἰγυπτὸν κτισθῆναι, ὥς φησι Ξεναγόρας ἐν $\overline{a}$ Χρόνων.

2 (—) TEMPELCHRONIK V. LINDOS B 4: Μίνως ἀργύρεον ποτήριον
 (sc. ἀνέθηκε τῷ Ἀθάναι), ἐφ' οὗ ἐπεγέγραπτο 'Μίνως Ἀθάναι Πολιάδι καὶ
 25 Διὶ Πολιεῖ', ὥς φησι Ξεναγόρας ἐν τῷ $\overline{a}$ τῆς Χρονικῆς συντάξις, Γόργων
 ἐν τῷ $\overline{a}$ τῶν Περί Ῥόδου (III), Γοργασθενῆς ἐν τῷ ἐπιστολαῖ (III), Ἱερό-
 βουλος ἐν τῷ ἐπιστολαῖ (III).

3 (—) — B 5: 'Ἡρακλῆς γέγρα δύο, τὸ μὲν ἐν περιεσκυττωμένον, τὸ
 δὲ κατακεχαλκωμένον, ὧν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐσκυττωμένου ἐπεγέγραπτο 'Ἡρακλῆς
 30 ἀπὸ Μερόπων τὰν Εὐρυπύλου', ἐπὶ δὲ τοῦ κατακεχαλκωμένου 'τὰν Λαο-
 μέδοντος Ἡρακλῆς ἀπὸ Τεύκρων Ἀθάναι Πολιάδι καὶ Διὶ Πολιεῖ', ὥς ἀπο-
 φαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῷ $\overline{a}$ τῆς Χρονικῆς συντάξις, Γόργων ἐν τῷ $\overline{a}$

2 καὶ τὸν [Πλείσταρχον] Κασσανδρό[ς] ἐξέπεμψε, καὶ ἡ ἐν Ἰψῳ μάχη ἐγένετο,
 καὶ Ἀντίγονος ἐτελεύτησεν? Jac 19—22 καὶ — χρόνων zusammengezogen p f
 καὶ — λέγων hinter Θήβας L

τῶν Περί Ῥόδου (III), Νικασύλος (III) ἐν τῇ γ τῆς Χρονικῆς συντάξις, Ἡγησίας ἐν τῇ Ῥόδου ἐγκωμίῳ (142 F 1)

4 (—) TEMPELCHRONIK V. LINDOS B 8: Τήλεφος γιάλαν χρυσόμορφον, ἐφ' ᾧς ἐπεγέγραπτο 'Τήλεφος Ἀθάναι ἱλατήριον, ὡς ὁ Λύμιος Ἀπόλλων εἶπε'. περὶ τούτων ἱστορεῖ Ξεναγόρας ἐν τῇ α τῆς Χρονικῆς συντάξις, Γόργων (wie F 2)

5 (—) — B 10: Μενέλαος κυνῶν, ἐφ' ᾧς ἐπεγέγραπτο '[.(?)] Μενέλας τὸν Ἀλεξάνδρου', ὡς ἱστορεῖ Ξεναγόρας ἐν τῇ α τῆς Χρονικῆς συντάξις, Ἡγησίας ἐν τῇ Ῥόδου ἐγκωμίῳ (142 F 2)

10 6 (—) — B 12: Κάνωπος ὁ Μενέλαου κυβερνήτης οἰακας, ἐφ' ᾧς ἐπεγέγραπτο 'Κάνωπος τῇ Ἀθαναίᾳ καὶ Ποτειδᾶνι', ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῇ α τῆς Χρονικῆς συντάξις (wie F 2)

7 (—) — B 14: Τεῦκρος φαρέτρον, ἐφ' ᾧς ἐπεγέγραπτο 'Τεῦκρος [τὸν] Πανδάρου', ὡς ἱστορεῖ Ξεναγόρας ἐν τῇ α τῆς Χρονικῆς συντάξις

15 8 (—) — B 15: τῶν φυλῶν ἐκάστα πίνακα [παναρχ]αϊκόν, ἐν ᾧ ἦν ἐξωγραφημένος φύλαρχος καὶ δορυεὺς ἐννῆ πάντες ἀρχαίως ἔχοντες τοῖς σχήμασι, ᾧς ἐκάστου ἐπεγέγραπτο τῇ εἰκόνι τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνὸς τῶν πινάκων ἐπεγέγραπτο 'Ἀλιαδᾶν φυλὰ νικάσας' ἀνέθηκε τῇ Λινδαίᾳ Ἀθάναι', ἐφ' ᾧς ἐτέρου δὲ 'Νίκας τόδ' ἐστὶ σῆμα· τῶν Ἀτοχθόνων 20 φυλὰ κρατήσας' ἀγλαΐζε τὸν Θεόν', ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου 'Τελχεῖων φυλὰ νικῶς' ἀνέθηκεν Ἀθάναι, Λυκωπάδας δὲ ὁ Λυγκεύς παῖς ἐλαμπαδάρχει'. περὶ τούτων ἱστορεῖ Γόργων ἐν τῇ α τῶν Περί Ῥόδου, Ξεναγόρας ἐν τῇ α τῆς Χρονικῆς συντάξις.

9 (—) — B 16: Ἀρετάρχιτος καὶ τοὶ υἱοὶ ἐχινέαν, ᾧς τὸν πυθμένα 25 κρατήριος εἶχε. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἐπεγέγραπτο 'παλτοῦ Ἀδραστος' ἔθηκε ἄθλον ἐπ' Αἰγιαλεῖ', ἐπὶ δὲ τοῦ πυθμένος 'Ἀρετος καὶ παῖδες Ἀθαναῖαι Λινδαίᾳ δεκάταν ναὸς τῆς ἐκ Κρήτης', ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῇ α τῆς Χρονικῆς συντάξις, Γόργων ἐν τῇ β περὶ Ῥόδου.

10 10 (—) — B 17: Λινδίων τοὶ μετὰ τῶν Πάγκιος παίδων Κυράναν οἰκίζαντες σὺν Βάττωι Παλλάδα καὶ λέοντα ὑπὸ Ἡρακλεῦς πνιγόμενον. ταῦτα δὲ ἦν λώπινα, ἐφ' ᾧς ἐπεγέγραπτο 'Λινδίων τοὶ μετὰ τῶν Πάγκιος 35 παίδων Κυράναν κτίσαντες σὺν Βάττωι Ἀθαναῖαι καὶ Ἡρακλεῖ δεκά[ταν ἀπὸ] λαίας ἂν ἔλαβον ἀπὸ . . . I . . . Σ . . I]ων', ὡς φησι Ξεναγόρας ἐν [τῇ α τῆς] Χρονικῆς συντάξις.

11 (—) — C 24: Φασηλίται κράνη καὶ δρέπανα, ἐφ' ᾧς ἐπεγέγραπτο 'Φασηλίται ἀπὸ Σολύμων τῇ Ἀθαναῖᾳ τῇ Λινδαίᾳ, Λακίου τοῦ οἰκιστῆ ἀγευμένου', ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῇ α τῆς Χρονικῆς συντάξις.

12 (—) TEMPELCHRONIK V. LINDOS C 25: Γελῶιοι κρατῆρα μέγαν, ὃς ταύταν εἶχε τὰν ἐπιγραφάν 'Γελῶιοι τῷ Ἀθαναίῳ τῷ πατρῷϊαι ἀκροθίνιον ἐξ Ἀριαίτου', ὡς φρατι Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικᾶς συντάξις.

13 (—) — C 26: Ἀμφίνομος καὶ τοὶ υἱοὶ βοῦν ξυλῖναν καὶ μόσχον, ἐφ' ὧν ἐπεγέγραπτο 'Ἀμφίνομος καὶ παῖδες ἀπ' εὐρυχόρου Συβάριος ναὸς σωθείσας τάνδ' ἀνέθεν δεκάταν', ὡς ἱστορεῖ Γόργων ἐν τῷ β̄ τῶν περὶ Ῥόδου, Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικᾶς συντάξις.

14 (—) — C 27: Φάλαρις ὁ Ἀκραγαντίνων τυραννεύσας κρατῆρα, οὗ ἐτειόρευτο ἐν μὲν τῷ ἐτέρῳ μέρει Τιτανομαχία, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ Κρόνος λαμβάνων παρὰ Ῥέας τὰ τέκνα καὶ καταπείνων· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ χεῖλους ἐπεγέγραπτο 'Δαίδαλος ἔδωκε ξεινιόν με Κωκάλῳ', ἐπὶ δὲ τῆς βάσιος 'Φάλαρις ἐξ Ἀκράγαντος τῷ Λινδίῳ Ἀθάναι', ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικᾶς συντάξις.

15 15 (—) — C 28: Δεινομένης ὁ Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος καὶ Θρασυβούλου καὶ Πολυζάλου πατήρ Λίνδιος ὑπάρχων καὶ συνοικίξας Γέλαν μετὰ Ἀντιφάμον Γοργόνα κυπριασίναν λίθινον ἔχουσαν τὸ πρόσωπον, ἐφ' ᾗς ἐπεγέγραπτο 'Δεινομένης Μολοσσοῦ [ἀνέθηκε] τῷ Ἀθαναίῳ τῷ Λινδίῳ τῶν ἐν Σικελίας [δεκάτ]αν', ὡς ἱστορεῖ Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικᾶς συντάξις.

16 (—) — C 29: Ἀμασις Αἰγυπτίων βασιλεὺς θώρακα λίνεον... Ἡρόδοτος ὁ θούριος ἐν τῷ β̄ τῶν Ἱστοριῶν (182) ... Ἰέρων δὲ ἐν τῷ [ᾱ τὰν π]ερὶ Ῥόδου φρατὶ ἀναθέμειν α[ὐτὸν μετὰ τοῦ] θώρακος καὶ ἀγάλματα χρύσεια [δύο]... Ξεναγόρας δὲ ἐν τῷ ᾱ καὶ δ̄ (F 23) τῆς Χρονικᾶς συντάξις λέγει μετὰ τοῦ θώρακος ἀναθέμειν αὐτὸν καὶ μετὰ τῶν δύο ἀγαλμάτων φιάλας δέκα· ἐπιγεγράφθαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων στίχους δύο, ὧν τὸν μὲν οὕτως ἔχειν 'Αἰγύπτου βασιλεὺς τηλέκλυτος ὦπασ' Ἀμασις', τὸν δὲ ἕτερον ἐπιγεγράφθαι διὰ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις καλουμένων ἱερῶν γραμμάτων.

17 (—) — C 30: Ἀκραγαντῖνοι [Παλ]λάδιον, οὗ ἦν τὰ ἀκρωτήρια ἐλεγάιν[τινα, ἐφ' οὗ ἐπεγέγραπτο 'Ἀκραγαντῖνοι τῷ Ἀθάναι [τῷ Λινδίῳ ἀκροθίνιον ἐκ Μινώϊας', ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικᾶς συντάξις.

18 (—) — C 31: [Πόλλ]ις.....]εὺς θίας τοῦ τυραννεύσαντος ἐν [Συρακού]σαις ἀγάλμ[α]τ[α], ᾗ ἐκαλεῖτο Δαυδάλεια, ἐφ' ὧν [ἐπεγέγραπτο 'Πόλλ]ις ὁ Σωσίλα υἱὸς Ἀθάναι Λινδίῳ εὐχάν, αὐτὸς τ' ἡδ' υἱῷ, τάδε δαυδάλε' ἔργ' ἀνέθηκε', [ὡς φαι] Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικᾶς συντάξις.

19 (—) — C 33: Σολεῖς φιάλαν, ᾗ εἶχε ἐμ μέσῳ Γοργόνα τετορεμμένην ἐπὶ χρυσῶν, ἐφ' ᾗς ἐπεγέγραπτο '[Σολεῖς] Ἀθάναι Λινδίῳ δεκάταν

καὶ ἀπαρχὰν λαίας, ἃν ἔλαβον μετὰ Ἀμφιλόχου ἀπὸ Μεταβανρέων (?) καὶ σγγ. . . ον', ὡς ἱστορεῖ Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικῆς συντάξις.

20 (—) TEMPELCHRONIK V. LINDOS C 34: Αἰνδιοὶ ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτας λαφύρων δεκάταν τὰν τε χρυσέαν στεφάναν καὶ τοὺς ὄρμους καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου, ὃν εἶχε τὸ ἄγαλμα κατεσκευάζαντο τὸν πλείστον, ὡς ἀποφαίνεται Ξεναγόρας ἐν τῷ ᾱ τῆς Χρονικῆς συντάξις.

Γ.

21 (3) MACROB. s. V 19, 30: *sed et Xenagoras in tertia historia sua de loci divinatione ita scribit: «καὶ οἱ Σικελοὶ τῆς γῆς ἀφο-
10 ρούσης ἔθυσαν Πεδιοκράτει τινὶ ἡρώι, προστάξαντος αὐτοῖς τοῦ ἐκ Παλικῶν χρηστηρίου, καὶ μετὰ τὴν ἐπάν-
οδον τῆς εὐφορίας πολλοῖς δώροις τὸν βωμὸν τῶν Παλικῶν ἐνέπλησαν.»*

Δ

15 22 (4) HARPOKR. s. Κραυαλλίδαι· Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Κτησι- 591/0
φῶντος (107). Αἰδνμός φησι δεῖν γράφεσθαι Κραυαλλίδαι· οὕτω γὰρ
λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώραν Κραυαλλίον, ὡς καὶ
Ξεναγόρας ἐν δ̄ Χρόνων ἱστορεῖ.

23 (—) TEMPELCHRONIK V. LINDOS C 29: s. F 16.

s. VI

20 24 (—) — D 54: (Myron 106 F 5) Ξεναγόρας δὲ λέγει ἐν τῷ vor 492
δ̄ τῆς Χρονικῆς συντάξις τὰν μὲν ἐπιφάνειαν γέρονειν, Μαρδονίου μέντοι
ἐξαποσταλέντος ὑπὸ Δάτιος.

OHNE BUCHZAHLE.

25 (—) TEMPELCHRONIK V. LINDOS D 60: ἑτέρα (sc. ἐπιφάνεια).
ἐπ' ἱερέως τοῦ Ἀλίου Πυθανῆ τοῦ Ἀρχιπόλιος ἐν Αἰνδίῳ σγκατακλαυχθεῖς
τις λάθρα νυκτὸς αὐτὸν ἀπεκρέμασε ἐκ τῶν ἀντηρίδων τὰν κατὰ νότον
τοῦ ἀγάλματος ποιηρισμένων τῷ τοίχῳ, καὶ Αἰνδίων δηλομένων εἰς
Δελφούς ἀποστεῖλαι καὶ διερωτᾶσαι περὶ τοῦ συμβεβακότος τί δεῖ
ποιεῖν, ἃ θεὸς ἐπιστάσα τῷ ἱερεῖ καθ' ὕπνον ποτέταξε ἡσυχίαν ἔχειν
30 περὶ αὐτᾶς, τᾶς δὲ ὁροφᾶς γυμνῶσαι τὸ ἐπάνω τοῦ ἀγάλματος μέρος καὶ
ἔασαι οὕτως ἔστε κα τρεῖς ἄλλοι γένωνται καὶ τοῖς τοῦ πατρὸς ἀγνισθῆ-
λου[τρ]οῖς, ἔπειτα τὰν μὲν στέγαν πάλιν ἐπισκευάζει καθάπερ ἦν πρότερον,

1 Ἀμφιλόχον Holleaux 2 'nicht selgēw' Bli 6 ᾱ: Δ Chron 8 *sed*
exanagoras R 9—13 καὶ οἱ — ἐνέπλησαν om R 10 ἔθυσαν edd θέυσαν P
Πεδιοκράτει P Ποδοκράτης Diod. IV 23, 5 12 εὐφορίας P 15 (Ἀ)κραγαλ-
(λ)ίδαι Aischin. 18 Χρόνων: καμῶν O 22 Δάτιος: richtig wäre Δαρεῖος (Bli)

τὸν δὲ ναὸν καθάραντα τοῖς νομιζομένοις θύειν κατὰ τὰ πάτρια Διὶ
 μαστροῖς τοῦ ἱερέως καὶ
 τᾶς ὁροφ[ᾶς]ον μέρος (7 zeilen zerstört) Εὐδημος ἐν τῷ Λινδιακῷ
 (III), Τιμόκριτος ἐν τῇ γ' τᾶς Χρονικᾶς συντάξις (III), Ξεναγόρας ἐν τῇ
 5 [...] τᾶς Χρονικᾶς συντάξις, Ὀνόμαστος ἐν τῇ β' τᾶς Χρονικᾶς συντάξις
 (III), Ἀριστώνημος ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν χρόνων (III).

ΠΕΡΙ ΝΗΣΩΝ <A>.

(F 31; 33; 34).

26 (8; 9) a) SCHOL. LYKOPHR. 447: Σφήκειαν· ἡ Κύπρος πρό-
 10 τερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου (IV),
 ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες. καλεῖται δὲ καὶ
 Κεραστία, ὥς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ Περὶ Κύπρου (III) διὰ τὸ ἐνοι-
 κῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἱ εἶχον κέρατα· ὥς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ Περὶ νήσων
 διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν πολλὰς ἐξοχάς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνο-
 15 μάσθη. b) PLIN. NH V 129: *Cyprum* *vocatam antea Aca-*
mantida Philonides (121 F 1), *Cerastim Xenagoras et Aspeliam et Ama-*
thusiam et Macariam, Astynomus (VI) *Crypton et Colinian*.

27 (10) a) HARPOKR. s. Χύτροι: πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ
 οὕτω καλουμένη, καθὰ φησι Ξεναγόρας ἐν ταῖς Νήσοις. b) STEPH.
 20 BYZ. s. Χύτροι· Κύπρου πόλις, ἣν ὠνομάσθαι μὲν Ξεναγόρας φησὶν ἀπὸ
 Χύτρον τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀκάμαντος.

28 (13) a) SCHOL. LUKIAN. p. 181,6 Rabe: ἀπελιθώθησαν
 δ' οὗτοι (sc. οἱ Κέρκυρες), ὥς Φερεκύδης (3 F 77) φησί. Ξεναγόρας δὲ
 εἰς πιθήκους διὰ κακοήθειαν μεταβαλεῖν φησὶν ἐν τῷ Περὶ νήσων.
 25 b) HARPOKR. s. Κέρκυψ Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μετα-
 βαλεῖν φησι, καὶ τὰς Πιθηκούσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι.

Ohne Buchtitel.

29 (6) DION. HAL. AR I 72, 5: Ξεναγόρας δὲ ὁ συγγραφεὺς Ὀδυσ-
 σέως καὶ Κίρκης υἱοὺς γενέσθαι τρεῖς, Ῥῶμον Ἀντείαν Ἀρδεῖαν, οἰκίσαντας
 30 δὲ τρεῖς πόλεις ἀφ' ἐαντῶν θέσθαι τοῖς κτίσμασι τὰς ὀνομασίας.

9—15 ἡ Κύπρος — ὠνομάσθη Et. M. 738, 50 (fehlt bei Gaisford)? 12 Ἀνδρο-
 κλῆς: Μένανδρος b γ 2 (Schol. Joh. Tzetz.) μὲν Ἀλέξανδρος Meineke 13 ξενο-
 κράτης s³ 14 Κεραστία: Κεραστὶς καὶ Κεραστιὰς (Κεραστία?) Steph. Byz.
 s. Κύπρος 16 *cerasim* E¹DF *arpeliam* FR 17 *colinian* AR² *colonia*(m)
 DR¹EF 20 Χύτροι Meineke χυτροὶ RVP 26 Πιθηκούσας Epit (ET) πιθη-
 κίνους, πυθικίνους Harp πηθικίνους Epit (D) 29 Ἀντείαν Stephanus ἀντίαν Di
 ἀρδεῖαν B ἀρδίαν A

30 (7) PLIN. NH VII 208: *quinqueremem Mnesigiton* (VI) *Salaminius* (sc. fecisse), *sex ordinum Xenagoras Syracusios*, *ab ea ad decemremem Mnesigiton Alexandrum Magnum*

31 (12) SCHOL. APOLL. RH. I 623: Σίκινος δέ ἐστι νῆσός τις πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, τὸ πρότερον Οἰνὴ καλουμένη διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον. μνημονεύει δὲ τῆς μετονομασίας Ξεναγόρας, λέγων ὅτι μετωνομάσθη ἀπὸ Σικίνου τοῦ υἱοῦ Θόαντος καὶ νύμφης Οἰνόςης.

32 (2) — — IV 264: (Duris 76 F 9) *τινὲς δέ φασιν Ἐνδυμίωνα εὐρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης, ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι· ἔνιοι δὲ ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος· ὑπὸ δὲ Ἀτλαντος [καὶ] Ξεναγόρας εὐρηκεν.*

33 (5) STEPH. BYZ. s. Ἀρόντιον· πόλις Ἀρκαδίας . . . ἐστὶ καὶ ἑτέρα Εὐβοίας, ὧς Ξεναγόρας καὶ Ἀνδροτίων ἦ (III).

34 (11) — s. Καρπασία· πόλις Κύπρου . . . ἐστὶ καὶ νῆσος Καρπασία κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδονίαν· Ξεναγόρας δὲ Κάρπαθον αὐτὴν φησι.

Zweifelhaftes.

35 s. Xenokrates 248 F 1.

—. SOSIBIOS DER LAKONE.

s. III u. Sparta.

—. HIPPIYS VON RHEGION.

s. III u. Sicilien.

241. ERATOSTHENES VON KYRENE.

T

1 SUID. s. Ἐρατοσθένης· Ἀγλαοῦ, οἱ δὲ Ἀμβροσίον· Κυρηναῖος· μαθη-
25 τὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου
καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. μετεπέμφθη δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου

1 *Mnesigiton* Harduin *nesicthon* FR **2** *zenagoras* F² *zenacoras* R *zena-*
zoras F¹ **3** *Mnesigiton* Harduin *nesigiton* Pl **4—5** πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ Et M 712, 48
πρὸ τῆς Εὐβοίας Schol *περὶ τὴν Κρήτην* Steph. Byz. s. Σίκινος **5** Οἰνὴ Steph
Οἰνοῖη Schol **7** Σικίνου hinter Θόαντος L Et M Οἰνόςης Keil οἰνώνης o.
οἰνοῖης L καὶ νηίδος νύμφης p καὶ νύμφης οἰονοαίδος (vñ οἰνὴ ναίδος V vñ
οἰνωναίδος D οἰνώους ναίδος M) Et M καὶ δαίδος Et gen **11** καὶ add L
15 ἄκραν τὴν Berkel ἀκραγάντιν VP ἀκραγαντίων R **25** ἀριστοχίου V

Πτολεμαίου (246—221) καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου (205/4—181/0). διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίσαντα Βῆτα ἐπεκλήθη· οἱ δὲ καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα· ἄλλοι Πένταθλον ἐκάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ῥαγς (?) Ὀλυμπιάδι (276/3), καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώτειν, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητής. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας (V) καὶ Μένανδρος καὶ Ἀριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα· καὶ ποιήματα· καὶ ἱστορίας· Ἀστρονομίαν ἢ Καταστερισμούς· Περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων· Περὶ ἀλυσίας· διαλόγους πολλούς· καὶ γραμματικὰ συγγράμματα.

2 STRABON XVII 3, 22: Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλιμάχος καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφοτέρωτεροι τιμημένοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίω βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος, διαφέρων.

3 [LUKIAN.] Macrobian. 27: γραμματικῶν δὲ Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἂν τις ὀνομάσειε καὶ φιλόσοφον καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα οὔτιος ἔζησεν ἔτη.

4 EUSEB. HIER. Chron. ol 141, 3 (214/3): Eratosthenes agnoscitur.

5 CENSORIN. De d. n. 15, 2: Eratosthenes quoque ille orbis terrarum mensor ... ad eundem annum (sc. octogensimum et unum) vixit.

6 DIONYS. V. KYZIKOS AP VII 78:

Προτύτερον γῆρας σε καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
ἔσβησεν, ἐννήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἄκρα μεριμνήσας, Ἐρατοσθένης· οὐδὲ Κυρήνη
μαῖά σε πατρώϊων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων,
Ἀγλαοῦ υἱέ, φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυπται
παρ' τὸδε Πρωτῆος κρᾶσπεδον αἰγιαλοῦ.

7 P. Ox. X 1241 col. II: (folge der alexandrinischen bibliotheksvorsteher) Ἀπολλώνιος Σιλλέως Ἀλεξανδρεὺς, ὁ καλούμενος Ῥόδιος, Καλλιμάχου γνώριμος· οὗτος ἐγένετο καὶ διδάσκαλος τοῦ τρίτου βασιλέως. τοῦτον διεδέξατο Ἐρατοσθένης· μεθ' ὃν Ἀριστοφάνης [καὶ Ἀρίσταρχος]· εἴτ' Ἀπολλώνιος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὁ (εἰ)δογράφος καλούμενος· μεθ' ὃν Ἀρίσταρχος..... οὗτος καὶ διδάσκαλος ἐγένετο τῶν τοῦ Φιλοπάτορος τέκνων. SUID. s. Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς. ΤΖΕΤΖΕΣ π. κωμ. p. 19, 11; 25, 7; 31, 15 Kaib.

2 ἐγγίσαντα Βῆτα Meursius ἐγγίσαι τὰ βήματα Suid 4 ἐτέχθη — καί: οὗτος V PKF: PKA (296/3)? 8 Ἀστροθεσίαν Maass Καταστερισμούς Portus καταστηριγμούς Suid καταστηρισμούς Eudok 12 τιμημένοι om E 18 ol. 141, 3 OM Arm ol. 141, 1—4 cett. ol. 138 Chron. Pasch. p. 332, 2 26 μαῖά σε πατρώϊων Brunck μαινὰς ἐπ' ἀνθρώπων AP πατρώϊω νεκρὸν ἔ. τάφῳ Reiske 31 τρίτου Gr-H πρώτου P 32 [καὶ Α.] Gr-H 34 Φιλοπάτορος: Φιλομήτορος ο. Ἐπιφανοῦς Gr-H

8 CLEM. AL. Strom. I 79, 3: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυμαῖος πρῶτος τοῦ κριτικοῦ εἰσηγήσατο τοῦνομα καὶ γραμματικὸς προσηγορεύθη· ἐνιοὶ δὲ Ἐρατοσθένη τὸν Κυρηναῖόν φασιν, ἐπειδὴ ἐξέδωκεν οὗτος βιβλία δύο, Γραμματικά ἐπιγράψας. ὀνομάσθη δὲ γραμματικός, ὡς νῦν ὀνομάζομεν, πρῶτος Πραξιφάνης Διονυσοφάνους Μιτυληναῖος.

5 9 SUTTON. De gr. 10: philologi appellationem assumpsisse videtur, quia sic ut Eratosthenes, qui primus hoc cognomen sibi vindicavit, multiplici variaque doctrina censebatur.

10 10 STRABON I 2, 2: ἔστι δ' ὁ Ἐρατοσθένης οὐχ οὕτως ἐγκατατρόχαστος, ὥστε μὴδ' Ἀθήνας αὐτὸν ἰδεῖν φάσκειν, ὅπερ Πολέμων (IV) ἐπιχειρεῖ δεικνύναι, οὐτ' ἐπὶ τοσοῦτον πιστός, ἐφ' ὅσον παρεδέξαντο τινες, καίπερ πλείστοις ἐντυχάν, ὡς εἰρηκεῖ αὐτός, ἀγαθοῖς ἀνδράσιν. «ἐγένοντο γάρ» φησὶν «ὥς οὐδέποτε κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ὑφ' ἑνα περιβολὸν καὶ μίαν πόλιν οἱ [καὶ] κατ' Ἀρίστωνα (F 17) καὶ Ἀρκεσίλαον ἀνθ' ἡσαντες φιλόσοφοι.» οὐχ ἱκανὸν δ' οἶμαι τοῦτο, ἀλλὰ τὸ κρίνειν καλῶς, οἷς μᾶλλον προσιτέον. ὁ δὲ Ἀρ-
15 κεσίλαον καὶ Ἀρίστωνα τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθησάντων κορυφαίους τίθησιν, Ἀπελλῆς τε αὐτῷ πολὺς ἐστὶ καὶ Βίων, ὃν φησι πρῶτον ἀνθινὰ περιβαλεῖν φιλοσοφίαν· ἀλλ' ὁ μὲν πολλὰ κίς ἐπείνεν ἂν τινα ἐπ' αὐτοῦ τοῦτο (Od. σ 74) «οἴην ἐκ ῥα κέων ὁ Βίων». ἐν αὐταῖς γὰρ ταῖς ἀποφάσεσι ταύταις ἱκανὴν ἀσθένειαν ἐμφαίνει τῆς ἑαυτοῦ γνώμης, ἥ τοῦ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως γνώριμος
20 γενόμενος Ἀθήνησι τῶν μὲν ἐκείνων διαδεξαμένων οὐδενὸς μέμνηται, τοὺς δ' ἐκείνῳ διενεχθέντας καὶ ὧν διαδοχὴ οὐδεμία σώζεται, τούτους ἀνθ' ἡσαί φησι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον. ὅλοι δὲ καὶ ἡ Περί τῶν ἀγαθῶν ἐκδοθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ πραγματεία καὶ μελέται καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτο τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ, διότι μέσος ἦν τοῦ τε βουλομένου φιλοσοφεῖν καὶ τοῦ μὴ θαρροῦντος ἐχειρίζειν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην, ἀλλὰ
25 μόνον μέχρι τοῦ δοκεῖν προϋόντος ἢ καὶ παράβασιν τινα ταύτην ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων πεπορισμένου πρὸς διαγωγὴν ἢ καὶ παιδείαν. τρόπον δὲ τινα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ τοιοῦτος.

11 SUID. s. Φιλόχορος· ... κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένη.

30

F

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.

(F 9—13; 19?; 26?; 31—34? vgl. 38—40; 43; 45).

1 (2; 3; 6—7) a) CLEM. AL. Strom. I 138, 1—3: Ἐρατοσθένης δὲ τοὺς χρόνους ὥδε ἀναγράφει·

115 ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως (1184/3) ἐπὶ Ἡρακλειδῶν καθοδὸν ἔτη
ὀγδοήκοντα·

1104/3

1 Ἀντίδωρος, Ἀντόδωρος Schol. Dion. Thrac. p. 3, 24; 448, 6 Hilg πρῶτος
(τοῦ γραμματικοῦ ἀντί) MHE Meier 8 οὐχ: οὐθ' Corais 12 [καὶ] Xylander
13 (u. v. 14/5) ἀρκεσίλαν BC 14 ^{πιστέον} προσιτέον A 16 ἀνθινὰ Casaubonus (Diog.
L. IV 52) ἂν τινα BCA (s. l. θινὰ A) περιβάλλειν ABC 17 αὐτοῦ Cramer
αὐτὸ Str 19 ἦ: δς B² ἢ A² 23 μελέτη C (αἱ) μελέται? 24 ὑπόθεσιν
Casaubonus 29 Ἐρατοσθένη Siebelis —νει Suid 35 Ἡρακλειδῶν Sylburg
ἡρακλειτῶν L

- ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίας κτίσιν ἔτη ἐξήκοντα· 1044/3
 τὰ δὲ τούτοις ἐξῆς ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Ἀνκούργου ἔτη
 ἑκατὸν πεντήκοντα ἑννέα· 885/4
 ἐπὶ δὲ <τὸ> προηγούμενον ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκα-
 5 τὸν ὀκτώ· 777/6
 ἀφ' ἧς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ τὴν Ξέρξου διάβασιν ἔτη διακόσια ἑνενήκοντα
 ἑπτά· 480/79
 ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἔτη τεσσα-
 ράκοντα ὀκτώ· 432/1
 10 καὶ ἐπὶ τὴν κατάλυσιν καὶ Ἀθηναίων ἦρταν ἔτη εἴκοσι ἑπτά· 405/4
 καὶ ἐπὶ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἔτη τριάκοντα τέσσαρα· 371/0
 μεθ' ἣν ἐπὶ τὴν Φιλίππου τελευτὴν ἔτη τριάκοντα πέντε· 336/5
 μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεταλλαγὴν ἔτη δώδεκα. 324/3

- b) DION. HAL. AR I 74, 2 (EUSEB. ARM. p. 135, 19 K): Κάτων δὲ
 15 Πόρκιος Ἑλληνικὸν μὲν οὐχ ὀρίζει χρόνον ἔτεσιν ἀποφαίνει δυοὶ
 καὶ τριάκοντα καὶ τετρακοσίοις ὑστεροῦσαν τῶν Ἰλιακῶν. ὁ δὲ χρόνος
 οὗτος ἀναμετρηθεὶς ταῖς Ἑρατοσθένους χρονογραφίαις κατὰ τὸ πρῶτον
 ἔτος πίπτει τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος (752/1). ὅτι δὲ εἰσιν οἱ κανόνες
 ὕγιεῖς, οἷς Ἑρατοσθένους κέχρηται, καὶ πῶς ἂν τις ἀπευθύνοι τοὺς
 20 Ῥωμαίων χρόνους πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς, ἐν ἐτέρῳι δεδήλωται μοι λόγῳ
 (251 F 2). c) CENSORIN. De d. n. 21, 3: (von Troias fall bis
 ol. 1) Sosibius (III) scripsit esse CCCXCV, Eratosthenes autem septem
 et quadringentos, Timaeus (III) CCCCXVII, Eretes (242) DXIIII,
 et praeterea multi diverse, quorum etiam ipsa dissensio incertum esse
 25 declarat. d) CLEM. AL. Strom. I 139, 4: ἀπὸ τούτου (sc. Herakliden-
 rückkehr) ἐπὶ εὐαίνεται ἄρχοντα (335/4), ἐφ' οὗ φασιν Ἀλέξανδρον
 εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι . . . ὥς δὲ Ἑρατοσθένους ἑπτακόσια ἐβδομήκοντα
 [τέσσαρα].

- 2 (3) PLUT. Lyk. 1, 3: οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασι- a. 885/4
 30 λευκότην ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἑρατοσθένους καὶ Ἀπολλόδωρος
 (244 F 64) οὐκ ὀλίγοις ἔτεσι πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμ-
 πιάδος (sc. τὸν Ἀνκούργου).

- 3 (11) HARPOKR. s. Εὔηνος· . . . δύο ἀναγράφουσιν Εὔηνους ἐλεγείων
 ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοισι, καθάπερ Ἑρατοσθένους ἐν τῷ Περὶ χρονο-
 35 γραφίων, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι· γνωρίζεσθαι δὲ φησι τὸν
 νεώτερον μόνον. μέμνηται δὲ Θατέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων (Phaidon 60 D;
 Apol. 20 AB; Phaidr. 267 A).

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ $\overline{A} - \langle \overline{B} \rangle$.

(F 14; 11? 15? 44?)

 $\overline{A}$

4 (22) ATHEN. IV 39 p. 154 A: Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ Ὀλυμ-
πιονικῶν τοὺς Τυρρηνοὺς φησι πρὸς ἀλλὸν πυκτεύειν.

OHNE BUCHZAHN.

5 (21) SCHOL. HOM. OD. 9 190 (CRAM. AP III 455, 11): βόμβησεν
δὲ λίθος] ὁ δίσκος λίθος ἦν. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ὀλυμπιονίκαις ἱστορεῖ,
τὸν μὲν σόλον λέγων σιδηροῦν ἢ ξύλινον ἢ χαλκοῦν τετραγμένον κατὰ τὸ
10 μέσον καὶ ἔχοντα καλῶδιον ἐξημμένον, οὗ ἐχόμενοι βάλλουσιν οἱ ἀγωνιζόμενοι.
οὕτω καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ κέχρηται· διὸ φησιν (Π. Ψ 826) ἄτταρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον
(αὐτοχόωνον), ὃν πρὶν μὲν ὀρίπτασκε. ὁθεν κατομάδιον αὐτὸν λέγεσθαι (Π. Ψ 431)
ὅσα δὲ δίσκον οὖρα κατομαδίοιο πέλονται. διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἔφη ὅτι περὶ
στρέψας.

15 6 (—) SCHOL. THEOKR. II 121 a: λεύκαν Ἡρακλῆος] <Ἐρατοσθένης ἐν> Ὀλυμ-
πιονίκαις φησὶ τὸν Ἡρακλῆα κατελθόντα εἰς Αἶδον εὐρεῖν παρὰ τῷ Ἀχέροντι φρο-
μένην τὴν λεύκην καὶ αὐτὴν ἀναστέφασθαι, ἣν Ὀμηρος (Π. N 389 = Π 482) ἀχερωίδα καλεῖ.

7 (23) DIOG. LAERT. VIII 51: Ἐμπεδοκλῆς, ὥς φησιν Ἰππόβοτος a. 496
(IV), Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους Ἀραγαντίνος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ
20 Τίμαιος (III) . . . ἐπίσημον ἄνδρα γεγονέναι τὸν Ἐμπεδοκλῆα τὸν πάππον
τοῦ ποιητοῦ. ἀλλὰ καὶ Ἐριππος (IV) τὰ αὐτὰ τούτῳ φησίν. ὁμοίως
Ἡρακλείδης ἐν τῷ Περὶ νόσων (F 74 Voss), ὅτι λαμπρᾶς ἦν οἰκίας ἐμπο-
τροφηκός τοῦ πάππου. λέγει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Ὀλυμπιονίκαις,
τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα (496) νενικημέναι τὸν τοῦ Μέτωνος
25 πατέρα, μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει (III). Ἀπολλόδωρος δὲ (244 F 32) . . .

8 (—) SCHOL. MENAND. P. OX. III 409: Ἀστυάνακτος] τοῦ Μιλη- a. 316
σίον Ἀστυάνακτος πολλοὶ σφόδρα τῶν κωμω(ι)διογράφων μέμνηται.
ἐγένετο γὰρ παγκρατιαστὴς κρά[τ(ιστος) τῷ]ν καθ' αὐτόν, ἡγωνίσαστο δὲ
καὶ πυγμῇ. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῷ .[τῶν Ὀλυμπιονικῶν προθεὶς ῥίς
30 Ὀλυμπιάδα (316) φησίν· «Ἀστυάναξ ὁ Μιλήσιος ἔτι ν περὶ ὁδὸν
ἀκονιτί».

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ $\overline{A} - \overline{\Gamma}$. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

s. V.

4 ἐν τῷ περὶ Ὀλ. Bernhardy 8 Ὀλυμπιονίκαις Buttman Ὀλυμπιακοῖς Schol
9 λέγει BQ 11 ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ἀγῶνος Apollon. Lex. Hom. s. σόλος
12 αὐτοχόωνον om Schol * * ὁθεν Bernhardy 15—16 <Ἐρατοσθ. ἐν> Ὀλυμ-
πιονίκαις Jac Ὀλυμπιονίκος Schol <Ἐρ. ἐν πρώτῳ> Ὀλυμπιονικῶν Duebner 16 εἰσεῖν
Kallierges ἐλθεῖν Schol 17 αὐτῇ ἀναστέφασθαι Ahrens αὐτὸν ἀναστρέφασθαι Schol
21 ὁμοίως καὶ FP³ 30 $\overline{F}$: $\overline{\Gamma}$? s. komm.

AUS *XRONOΓΡΑΦΙΑΙ* UND *ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ*.

- 9 (4) a) TATIAN. ad Graec. 31: οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένη μετὰ ^{a. 1084/3} ἑκατοστὸν ἔτος τῆς Ἰλίου ἀλώσεως (sc. Ὀμηρόν φασιν ἡχμακέναι). CLEM. AL. Strom. I 117, 7; EUSEB. PE X 11 p. 492 AB; EUSEB. HIER. a. Abr. 913.
- 5 b) VITA Hom. Rom. p. 31, 19 Wil: Κράτης δ' ὁ Μαλλώτης μεθ' ἐξήκοντα <ἔτη> τοῦ Ἰλιακοῦ πολέμου φησὶν ἀκμάσαι (sc. Ὀμηρον), Ἐρατοσθένης δὲ μεθ' ἑκατόν [τῆς Ἰώνων ἀποικίας], Ἀπολλόδωρος (244 F 63) δὲ μεθ' ὀγδοήκοντα.
- 10 (10) DIOG. LAERT. I 119: Ἄνδρων δ' ὁ Ἐφέσιός (IV) φησι δύο γεγονέναι Φερεκύδης Συρίου, τὸν μὲν ἀστρολόγον, τὸν δὲ θεολόγον υἱὸν Βάβυος, ὃι καὶ Πυθαγόραν σχολάσαι· Ἐρατοσθένης δ' ἓνα μόνον, καὶ ἕτερον Ἀθηναῖον γενεαλόγον.

- 11 (8) a) DIOG. LAERT. VIII 47: Ἐρατοσθένης δὲ φησι, καθὼ καὶ ^{a. 588} Φαβωρίνος ἐν τῇ ὀγδόῃ Παντοδαπῆς ἱστορίας (IV) παρατίθεται, τοῦτον εἶναι τὸν πρῶτον ἐντέχνως πυκτεύσαντα ἐπὶ τῆς ὀγδοῆς καὶ τετταρακοστῆς ¹⁵ ὀλυμπιάδος (588), κομήτην καὶ ἀλουργίδα φοροῦντα· ἐκκριθέντα τ' ἐκ τῶν παίδων καὶ χλενασθέντα αὐτίκα προσβῆναι τοὺς ἄνδρας καὶ νικῆσαι. δηλοῦν δὲ τοῦτο καὶ τοῦπίγραμμα ὅπερ ἐποίησε Θεαίτητος·

Πυθαγόρην τινά, Πυθαγόρην, ὃ ξεῖνε, κομήτην,

αἰδόμενον πύκτην εἰ κατέχεις Σάμιον,

- 20 Πυθαγόρης ἐγὼ εἰμι· τὰ δ' ἔργα μου εἴ τι ν' ἔροιο

Ἥλειον, φῆσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν.

- b) PROVERB. COD. PARIS. suppl. gr. 676 [Cohn Bresl. phil. Abh. II 2, 80]: τὸν (ἐν Σάμῳ) κομήτην· Σάμιόν φασιν πύκτην κομῶντα εἰς Ὀλυμπίαν ἀφικόμενον (καὶ νικῆ)σαντα ἐπὶ τῷ θηλυπρεπεῖ πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν ²⁵ χλεναζόμενον εἰς παροιμ(ίαν) ἐλθεῖν). Ἐρατοσθένης δὲ κατὰ τὴν μῆ ὀλυμπιάδα Πυθαγόραν Σάμιον τὸν κο(μήτην) νικῆσαι. Δοῦρις (76 F 62)

12 (12) VITA EURIP. 2 p. 3, 3 Schw: ἐτελεύτησε δέ (sc. Εὐριπίδης), ^{a. 406/5} ὡς φησι Φιλόχορος (III), ὑπὲρ τὰ ὅ ἔτη γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης, οὐ.

- 13 (13) SORAN. Vita Hippokrat. p. 175, 3 Ilb.: Ἱπποκράτης τῷ ³⁰ γένει μὴν ἦν Κῶος, υἱὸς Ἡρακλείδα καὶ Φαιναρέτης, εἰς Ἡρακλέα καὶ Ἀσκληπιδὸν τὸ γένος ἀναφέρων, ἀφ' οὗ μὲν εἰκοστός, ἀφ' οὗ δ' ἑννεα-καίδεκατος. μνημονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ Ἐρατοσθένης καὶ Φερε-κύδης (3 F 59) καὶ Ἀπολλόδωρος (244 F 73) καὶ Ἀρείος ὁ Ταρσεύς.

- 14 (20) SCHOL. EURIP. Hekab. 573: φύλλοις ἑβαλλον] τοῦτο παρὰ ³⁵ τοῖς χρόνοις. Ἐρατοσθένης γὰρ περὶ τῆς φυλλοβολίας φησὶν ὡς πάλαι

7 [τῆς Ἰ. ἀπ.] Jac Ἀπολλόδ. — ὀγδ.: irrturn 23 Ὀλυμπίαν: ὀλυμπιάδα Par 31—32 ἑπτακαίδεκατος Tzetz. Chil. VII 946 35 πάλαι** Schw(artz); vgl. Phot. Suid. s. περιαιγριόμενοι· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἄθλα προῦ-

χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζομένων τῶν ἀνθρώπων τῶι νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰσφέροντες ἔρριπτον τῶν θεατῶν ἕκαστος ὅπως ἡγύροει. οἱ μὲν οὖν ἐμπορευόμενοι (?) διάφορα δῶρα * * τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν ἔγγυς καθήμενοι στεφάνους ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ ἀπωτέρω τοῦτο ὕπερ ἦν λοιπὸν ἔβαλλον
 5 τοῖς ἀνθεσι καὶ φύλλοις, <ὥς> καὶ νῦν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνιζομένοις προβάλλουσι ζώνας, πετάσους, χιτωνίσκους, κρηπίδας. διὸ σύνηθες ἦν κύκλῳ περινοστοῦντας ἀγείρειν τὰ διδόμενα. ἕως μὲν οὖν ἐν ἀγώνισμα κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν ἦν, δαυιλῆς ἐγένετο ἡ τῶν δώρων δόσις, πολυπλοασιζομένων δὲ τούτων ταῦτα ἐμειοῦτο εἰς πολλοὺς καταμεριζόμενα, καὶ τέλος
 10 ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα οὖν παρὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδης· ὅψε γάρ ποτε ὁ ἀγερεμὸς <ἀντὶ> τῆς φυλλοβολίας ἀπελείφθη.

15 15 (24) a) HESYCH. s. Ἐφωδίων. Ἐρατοσθένους διὰ τοῦ τ' Ἐφω- a. 464 τίωνα ἀναγράφει, Μαινάλιον περιοδονίκην παγκρατιαστήν. ὁ δὲ Πολέμων (IV) διὰ τοῦ δ. b) SCHOL. ARISTOPH. Vesp. 1191: Ἀσκῶνδαι καλῶς· τὸ χ, 15 οὐ περὶ τοῦ Ἐφωδίου (ὡς) ἀληθῶς ἱστορεῖ. ἄλλως· οὐκατενευσμένοι φαίνονται οὗτοι παγκρατιασταὶ ἐπὶ παιδιᾷ. ὁ δὲ Ἀσκῶνδης καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. εἰ μὴ ἄρα ὁ Ἐφωδίων ἐστὶ ὁ ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσι φερόμενος Ἐφωδίων Μαινάλιος οὗ (464).

ANHANG AUS VERSCHIEDENEN SCHRIFTEN.

20 16 (—) ATHEN. VII 2 p. 276 A—C: καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ . . . Λαγνοφορία ἐορτὴ τις ἦγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ Ἐρατοσθένους ἐν τῶι ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως· «τοῦ Πτολεμαίου κτίζοντος ἐορτῶν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἡρώτησεν Ἀρσινόῃ τὸν φέροντα τοὺς θαλλοὺς,

τιθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἡρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνους ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ περι(ου)σιάζοντες (?) πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ πορρώτερον ἀνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὥς καὶ νῦν κτλ.

1 δὲ καθάπερ MB 2 ἡγύροει. διὸ δὴ σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ ἐμπορευόμενον ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον AB (M zu v. 587) 3 δῶρα <εἰσέ-
 φερον, οἱ δὲ κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνους ἀνέδουν> Schw
 δὲ om AB 4 [στεφάνους] <πλέονος ἄξια> Schw ἀπωτέρω Jac ἀνωτέρω ABM
 5 <ὥς> Schw 6 ζώνας — κρηπίδας Schw τοὺς ἐπ. ἀγωνιζομένους προβάλλουσι
 ζώνοις πετάλοις χιτωνίσκοις κρηπίδαισιν M τοῖς ἐπ. ἀγωνιζομένοις προβ. ζώνοις (ζώνας
 B) πέταλα χιτωνίσκους πετάσους κρηπίδας AB τοῖς ἐπ. ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι
 πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας Phot 7 περινοστοῦντας (τοὺς ἀθλητάς) Schw
 ἐμπορευομένους τοὺς ἀθλητάς Phot 8 δώρων AB 9 πολλοὺς Bernhardt
 πολλά ABM 11 <ἀντὶ> Schw ἀπελείφθη Schw ἐπεδείχθη ABM 12 Ἐφωδίων
 edd — ἰων Hes s. Bechtel Personennamen 1917, 535 12—13 Ἐφωτίωνα Schmidt
 ἐφώτιον Hes 13 Μαινάλιον περιοδονίκην edd μέγαλον περιοδικόν Hes 15 περὶ ἐτέ-
 ρου ὁλῶνος V ὥς om RV ἱστορεῖται? κατενευσμένοι Bernhardt κατενυγμένοι
 (—νος V) Schol 22 ἐορτῶν Kaibel ἐορτὴν A 23 θαλλοὺς· φαλλοὺς Stiehle

τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς ἐστὶν ἑορτή· τοῦ δ' εἰπόντος
 'καλεῖται μὲν Λαγυνοφόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δει-
 πνοῦσι κατακλιθέντες ἐπὶ στιβάδων, καὶ ἐξ ἰδίας ἑκαστος
 λαγύνου παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν' — ὥς δ' οὗτος ἀπε-
 5 χώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς 'συνοικία γ' ἔφη ταῦτα
 ἔσπαρά· ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι παμμιγοῦς ὄχλου,
 θοίνην ξῶλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῇ παρατιθεμένων'. εἰ δὲ
 τὸ γένος τῆς ἑορτῆς ἤρεσκεν, οὐκ ἂν ἐκοπίασε δῆπου τὰ αὐτὰ
 ταῦτα παρασκευάζουσα ἢ βασίλεια καθάπερ ἐν τοῖς Χουσί-
 10 εῦχοθονται μὲν γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας
 ἐπὶ τὴν ἐστίασιν.»

17 (—) ATHEN. VII 14 p. 281 C: καὶ τῶν Στωικῶν δέ τινες συνεφώνησαν ταύ-
 της τῆς ἡδονῆς. Ἐρατοσθένους γοῦν ὁ Κυρηναῖος, μαθητῆς γενό-
 μενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἰς τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ἐν
 15 τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι παρεμφαίνει τὸν διδάσκαλον ὡς ὑπερὸν
 ὁρμήσαντα ἐπὶ τρυφῇ, λέγων ὅδε· «ἦ δὲ ποτε καὶ τοῦτον πεφώρακα
 τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα καὶ ἀνα-
 φαίνοντα παρὰ τῇ ἡδονῇ.»

18 (—) — X 11 p. 418 A: ἐκ τούτων εἰκός ἐστι καὶ Ἐρατοσθένη ἐν
 20 ταῖς Ἐπιστολαῖς Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι
 Βοιωτοὶ εἰπεῖν· 'τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν
 λαβόντα, ὅποσον ἑκαστος χωρεῖ'.

19 (48 Str) CIC. ad Attic. VI 1, 18: *quis enim non dixit Eῶπολιν τὸν τῆς*
ἀρχαίας ab Alcibiade navigante in Siciliam deiectum esse in mare? redarguit
 25 *Eratosthenes; adjfert enim quas ille post id tempus fabulas docuerit. num idcirco*
Duris Samius (76 F 73) . . . , quod cum multis erravit, inridetur?

20 (—) CLEM. AL. Strom. IV 56, 1 (CRAM. AO IV 251, 23): ἐπεὶ οὐ μόνον
 † Αἰσώπιοι καὶ Μακεδόνες καὶ Λάκωνες στρεβλοῦμενοι ἐκατέρουν, ὥς φησιν
 Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ἀλλὰ καὶ Ζήνων
 30 ὁ Ἐλεάτης ἀναγκαζόμενος κατεῖπεν τι τῶν ἀπορρήτων ἀντέσχεν πρὸς τὰς βασάνους
 οὐδὲν ἐξομολογούμενος, ὃς γε καὶ τελευτῶν τὴν γλῶσσαν ἐκτρώγων προσέπτυσσε τῷ
 τυράννῳ, ὃν οἱ μὲν Νέαρχον, οἱ δὲ Δημόλον προσαγορεύουσιν.

21 (—) DIOG. LAERT. VI 88: Ἐρατοσθένης δὲ φησιν, ἐξ Ἰπαρχίας . . . γενο-
 μένου παιδὸς αὐτῷ (sc. Κράτητι τῷ Θηβαίῳ) ὄνομα Πασικλέους, ὅτ' ἐξ ἐφήβων
 35 ἐγένετο, ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐπ' οἶκμα παιδίσκης καὶ φάναι τοῦτον αὐτῷ πατρῷον
 εἶναι τὸν γάμον.

22 (—) — VIII 89: φησὶ δ' αὐτὸν (sc. Εὔδοξον) Ἐρατοσθένης ἐν
 τοῖς Πρὸς Βάτων καὶ κυνῶν διαλόγους συνθεῖναι.

23 (—) — IX 66: εὐσεβῶς δὲ καὶ τῇ ἀδελφῇ συνεβίω (sc. Πύρρῳ) μαίαι
 40 οὔσῃ, καθά φησιν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Περὶ πλούτου καὶ πενίας,
 ὅτε καὶ αὐτὸς φέρων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπίπρασκεν ὀρνίθια, εἰ τύχοι, καὶ χοιρίδια, καὶ
 τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐκάθαιρεν ἀδιαφόρως.

17—18 ἀναφανόμενον Casaubonus ἀφάνης δὲ A 20 Πρεπέλαον Kaibel
 πρέπελλον A πέμπελον C 28 Αἰσώπιοι: Ἀζώπιοι (Herod. II 157) Schweighäuser
 Αἰγύπτιοι Cobet

24 (—) HARPOKR. s. ἀρμυσταί· οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἀρχόντες ἐκπεμπόμενοι, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φησί.

25 (119 Str) HESYCH. SUID. s. 'Ροίκον κριδοπομπία· Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐννᾶτῳ τῶν Ἀμαθουσίων βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἰτα ὑποστρέφοντα πρὸς αὐτόν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι φησίν.

26 (—) a) VARRO - LACTANT. Inst. div. I 6, 9: sextam (sc. Sibyllam) Samiam, de qua scribat Eratosthenes in antiquis annalibus Samiorum reperisse se scriptum. b) SUID. s. Σιβύλλαι: ἕκτη Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη

10 Φοιτώ, περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. SCHOL. PLAT. Phaidr. 244 B; IOA. LYD. De mens. IV 47 p. 103, 7 W.

27 (—) PLUT. Them. 27, 2: ὁ δ' οὖν Θεμιστοκλῆς γενόμενος παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν ἐντυγχάνει πρῶτον Ἀρταβάνῳ τῷ χιλιάρχῳ λέγων (8) οὕτω μὲν ὁ Φανίας (III) φησίν. ὁ δ' Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Περὶ πλούτου προσο-
15 στήρησε διὰ γυναικὸς Ἑρετρικῆς, ἣν ὁ χιλιάρχος εἶχε τῷ Θεμιστοκλεῖ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐντευξίν γενέσθαι καὶ σύσταςιν.

28 (16) — Alex. 3: ἡ δὲ Ὀλυμπιάς, ὡς Ἐρατοσθένης φησί, προπέμπουσα τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ τὴν στρατείαν καὶ φράσασα μόνῳ τὸ περὶ τὴν τέκνωσιν ἀπόρρητον, ἐκέλευεν ἄξια φρονεῖν τῆς γενέσεως.

29 (17) — Alex. 31: Ἀλέξανδρος δὲ τὴν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου πᾶσαν ὄφ' αὐτῷ ποιησάμενος ἤλαυνεν ἐπὶ Δαρεῖον ἐκατὸν μυριάσι στρατοῦ καταβαίνοντα. καὶ τις αὐτῷ φράζει τὸν ἑταῖρον, ὡς δὴ γέλωτος ἄξιον πρᾶγμα, τοὺς ἀκολούθους παίζοντας εἰς δύο μέρη διηρηκέναι σφᾶς αὐτούς, ὧν ἐκατέρου στρατηγὸν εἶναι καὶ ἡγεμόνα, τὸν μὲν Ἀλέξανδρον, τὸν δὲ Δαρεῖον ὑπ' αὐτῶν προσαγορευόμενον· ἀρξά-
25 μένους δὲ βόλοις ἀκροβολίζεσθαι πρὸς ἀλλήλους, εἰτα πνυμναῖς, τέλος ἐκκεκαῦσθαι τῇ φιλονεικίᾳ καὶ μέχρι λίθων καὶ ξόλων, πολλοὺς καὶ δυσκαταπαύστους γεγονότας, ταῦτα ἀκούσας ἐκέλευσεν αὐτοὺς μονομαχῆσαι τοὺς ἡγεμόνας, καὶ τὸν μὲν Ἀλέξανδρον αὐτὸς ὥπλισε, τὸν δὲ Δαρεῖον Φιλώτας. ἐθεᾶτο δὲ ὁ στρατὸς ἐν οἰωνῷ τινι τοῦ μέλλοντος τιθέμενος τὸ γινόμενον. ἰσχυρὰς δὲ τῆς μάχης γενομένης
30 ἐνίκησεν ὁ καλούμενος Ἀλέξανδρος, καὶ ὠρεᾶν ἔλαβε δώδεκα κώμας καὶ στολῇ Περσικῇ χοῆσθαι. ταῦτα μὲν οὖν Ἐρατοσθένης ἰστόρηκε.

30 (19) — De Alex. fort. I 8 p. 329 F—330 A: πρὸς τοῦτον ἀποβλέπων τὸν κόσμον Ἀλέξανδρος οὐ τὴν ἐσθῆτα προσήκατο τὴν Μηδικήν, ἀλλὰ τὴν Περσικὴν πολλῶι τῆς Μηδικῆς εὐτελεστέραν οὖσαν. τὰ γὰρ ἔξαλλα καὶ τραγικὰ τοῦ βαρβαρικοῦ
35 κόσμου παραιτησάμενος, οἷον τίσαν καὶ κίνδυν καὶ ἀναξυρίδας, ἐκ τοῦ Περσικοῦ καὶ Μακεδονικοῦ τρόπου μεμιγμένην τινὰ στολὴν ἐφόρει, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἰστόρηκεν, ὡς μὲν φιλόσοφος τοῖς ἀδιαφόροις χρώμενος, ὡς δ' ἡγεμὼν κοινὸς καὶ βασιλεὺς φιλόανθρωπος τῇ περὶ τὴν ἐσθῆτα τιμῇ τὴν τῶν κεκρατημένων ἀνακτώμενος εὐνοίαν, ἵνα βεβαίως παραμένωσιν ἀγαπῶντες ὡς ἀρχοντας Μακεδόνας, μὴ μισοῦντες ὡς
40 πολέμους.

31 (15) — Demosth. 30, 1 (Vit. X or. 847 B): τὸ δὲ φάρμακον Ἀρίστον μὲν ἐκ τοῦ καλάμου λαβεῖν φησὶν αὐτόν . . . Πάππος δὲ τις, οὐ τὴν ἱστορίαν Ἐρμιππος (IV) ἀνείληφε, φησὶ . . . (2) θαυμαζομένης . . . τῆς περὶ τὸν θάνατον ἐξύτλητος διηγῆσασθαι τοὺς παρὰ ταῖς θύραις Θράικας, ὡς ἐκ τινος ῥακίου λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα προσδοῖτο

4 ῥύκον Suid 5 τῶν Ἀμαθ. om Suid 6 εἰς αὐτόν Suid εἰς τὴν αὐτοῦ? κριθὴν Suid 10 Φοιτώ Sib-Theos. (Tibull. II 5, 68) Φυτώ Suid Schol Lyd περὶ — Ἐρ. fälschlich zu τετάρτῃ Ἰταλικῇ Schol. Plat.

τῷ στόματι καὶ καταπίοι τὸ φάρμακον. . . . (3) Ἐρατοσθένης δέ φησι καὶ αὐτὸς ἐν κρῖνοι κοίλοι τὸ φάρμακον φυλάττειν, τὸν δὲ κρῖνον εἶναι τοῦτον αὐτῷ φόρημα περιβραχιόνιον. es folgt Demochares 75 F 3.

32 (14) PLUT. Demosth. 9, 3: ἐπεὶ τόλμαν γε καὶ θάρσος οἱ λεχθέντες ὑπ' αὐτοῦ λόγοι τῶν γραφέντων μᾶλλον εἶχον, εἴ τι δεῖ πιστεύειν Ἐρατοσθένει καὶ Δημοτρίῳ τῷ Φαληρεῖ (228 F 16) καὶ τοῖς κωμικοῖς. ὧν Ἐρατοσθένης μὲν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλαχοῦ γεγονέναι παρὰ βακχον, ὁ δὲ Φαληρεὺς

33 (113 Str.) — An seni 3 p. 785 B: Πῶλον δὲ τὸν τραγωιδὸν Ἐρατοσθένης καὶ Φιλόχορος (III) ἱστοροῦσιν ἐβδομήκοντ' ἔτη γεγεννημένον ὀκτὼ τραγωιδίας ἐν 10 τέτταρσιν ἡμέραις διαγωνίσασθαι μικρὸν ἔμπροσθεν τῆς τελευταίας.

34 (124 Str.) QUINTILIAN. Inst. or. XI 2, 14: *est autem magna inter auctores dissensio, Glaucone Carystio an Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen, et Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur utque Apollodorus (244 F 67) et Eratosthenes et Euphorion (F 55 15 Scheidw) et Larissaeus Eurypylus (VI) tradiderunt, an Cranone, ut Apollas (III) Callimachus<que> (F 71 Schn), quem secutus Cicero (De or. II 352) hanc famam latius fudit.*

35 (—) SCHOL. APOLL. RHOD. I 482: Ἀλωιδάς] τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ Ὅμηρος οἶδεν (Π. E 385; Od. 2 305). Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτοὺς φησι, διὰ 20 δὲ τὸ ἀνατετρόφθαι ὑπὸ <Ἰφιμεδείας> τῆς Ἀλωέως γυναικὸς μυθευθῆναι ὡς Ἀλωέως εἰσὶν υἱοί. Ἡσίοδος (F 9 R³) δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπὶ κλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας ἔφη· καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι, ἧς Ὅμηρος (Π. B 682) μνημονεύει 'οἶ τ' Ἄλον εἶχον'.

36 (12 Hi) — Π 43: λέγεται δὲ καὶ θηρίον Ἰουλος πολὺ πονν, καὶ εἶδος 25 ὠιδῆς, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης.

37 (80 Str) a) — IV 280: κύρβεις λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης φησί, καὶ τοὺς ἄξοντας καλουμένους Ἀθήνησιν, ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἄξοντας μὲν τετραγώνους λίθους, κύρβεις δὲ τριγώνους· ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι Ἀθήνησι. b) EPIMERISM. HOM. II. K (Cram. AO I 221, 8; Et. M. p. 547, 50): 30 Ἐρατοσθένης τριγώνους αὐτὰς φησιν εἶναι, οὐ τετραγώνους. Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίως αὐτὰς εἶναι τοῖς ἄξοσι, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες νόμους, αἱ δὲ κύρβεις θυσίας ἔχουσιν. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκευάσμα τοιοῦτο· πλινθίων τι μέγα ἀνδρόομηκες ἡρμοσμένα ἔχον τετράγωνα ξύλα τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα. καὶ γραμμάτων πλήρεις ἐκατέρωθεν δὲ κνώδακας, ὥστε κινεῖσθαι καὶ περιστρέφεσθαι ὑπὸ τῶν ἀναγινωσκόντων.

35 c) HARPOKR. s. ἄξονι· οἱ Σόλωνος νόμοι ἐν ξυλίνοις ἦσαν ἄξοσι γεγραμμένοι . . . ἦσαν δέ, ὡς φησι Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Ἐρατοσθένην (IV), τετράγωνοι τὸ σχῆμα, διασώζονται δὲ ἐν τῷ Πρυτανεῖῳ, γεγραμμένοι κατὰ πάντα τὰ μέρη. ποιοῦσι δὲ ἐνίοτε φαντασίαν τριγώνου, ὅταν ἐπὶ τὸ στενὸν κλιθῶσι τῆς γωνίας. s. Apollod. 244 F 107.

40 38 (59 Str) SCHOL. ARISTOPH. Vögel 556: Τερὸν πόλεμον] ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται· ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο. ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πόλεμον μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐσχέδιασται δὲ ὑπ' αὐτῶν. οὐ γὰρ πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τούτου ἔπο-

3 περὶ τὸν βραχίονα N 15 Eurypylus: RE VI 1351, 16 16 Callimachusque Schneidewin Callimachus Preller 20 <Ἰφιμεδείας> p 26 φησί, καὶ om L 27—29 οἱ δὲ — Ἀθήνησι (andere fassung) om L 30—31 ὁμοίας εἶναι Et 31 θυσίας: οὐσίας Et 33—34 οὐκατέρωθεν Ep

λέμψαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκῶν διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί. πρότερος μὲν Λακεδαιμονίοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν· καὶ κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν παρὰ Δελφῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκῶν· καὶ
 5 τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῖσι, καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει (III). καλεῖται δὲ ἱερός, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης (I 112) καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ δ' καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ πρ' (115 F 156).

39 (70 Str) SCHOL. ARISTOPH. Friede 48: τὴν σπατίλῃν ἐσθίει] . . . πῶς δὲ ἦσθιεν ὁ Κλέων ἤδη τεθνηκώς; Ἐρατοσθένους γὰρ ἐπὶ Θράκης τὸν θάνατον
 10 Βρασιδίου καὶ Κλέωνος ὁκτῶ μηνὶ προγεγονέναι φησί.

40 (9) — Wesp. 502: δοκεῖ δὲ ἡ τυραννὶς (sc. der Peisistratiden) καταστῆναι, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης, ἐπὶ ἔτη π, τοῦ ἀκριβοῦς διαμαρτάνων, Ἀριστοτέλους (Ἀθπ. 19, 6) μὲν τεσσαράκοντα καὶ ἑνὶ φήσαντος, Ἡροδότου (V 65) δὲ ἑξ καὶ τριάκοντα.

41 (—) SCHOL. BT HOM. Il. A 594: Σίντιες ἄνδρες] Φιλόχορος φησι (III)
 15 Πελασγὸς αὐτοὺς ὄντας οὕτω πρὸς αἰσχροειδῆναι, ἐπεὶ πλεῖστοι εἰς Βραυρώνᾳ κληρονομίαν παρθένοισι ἤρπασαν· σίνεσθαι δὲ τὸ βλάπτειν λέγουσιν. Ἐρατοσθένους δέ, ἐπεὶ γόνιμοι ὄντες εὖρον δηλητήρια φάρμακα. ὁ δὲ Πορφύριος (= 4 F 71), ἐπεὶ πρῶτοι τὰ πολεμιστήρια ἐδημιουργήσαν ὅπλα, ἃ πρὸς βλάβην ἀνθρώπων συντελεῖ· ἡ ἐπεὶ πρῶτοι ληιστήρια ἐξέδρουν.

42 (—) SCHOL. HOM. Od. γ 188: Νεοπτόλεμος κατὰ κέλυσιν Θέτιδος ἐμπρησας τὰ ἴδια σκάφη περὶς ἄνεισι. χρησθεὶς δὲ ὑπὸ Ἑλένου, ἔνθα ἂν ἴδοι οἶκον ἐκ σιδηρῶν θεμελίων, τοίχων δὲ ξύλινων καὶ ὀρόφου ἑρεοῦ, ἐκεῖ μένειν, ἐλθὼν εἰς τὴν Παμβώτιν λίμνην τῆς Ἠπείρου καὶ τοὺς ἐγχωρίους εὖρον δόρατα πήξαντας καὶ
 25 χλαίνας ἄνωθεν καταπέτσαντας καὶ οὕτω) σκηνοῦντας συμβάλλει τὸν χρησμόν. καὶ πορθήσας τὴν Μολοσσίαν ἐξ Ἀνδρομάχης ἴσχει Μολοσσόν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γένος ἐστὶ τῶν ἐν Μολοσσίᾳ βασιλέων, ὥς ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης.

43 (—) SCHOL. LYKOPHR. 590: ἀντὶ τῶν Βουραίων] περὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις καὶ πρότερον συνέστη νέφος πολὺ καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός, καὶ ὕστερον ὅπου σεισμοὶ κατεποντίσθησαν, ὥς Ἐρατοσθένης φησί.

44 (136 Str) SCHOL. PIND. O IX 1 k: Ἐρατοσθένης δὲ φησι μὴ ἐπινίκιον εἶναι τὸ Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλέα (F 120 Diehl)· τριπλόον δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς ἐφηνικιάζεσθαι τὸ καλλίνικε. περὶ δὲ τοῦ τήνελλα Ἐρατοσθένους φησὶν διότι οἷον ὅτι ὁ ἀθλητὴς ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῇν, ὁ ἑξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἕξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς ἐπέβαλλε
 35 τὸ καλλίνικε· καὶ οὕτω συνειρούμενον γέγονε τὸ τήνελλα καλλίνικε. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· ὦ καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεες'.

45 (—) SERV. DAN. Verg. A I 273: Eratosthenes Ascanii, Aeneae filii, <filium> Romulum parentem urbis (sc. Romae) refert.

46 (—) STEPH. BYZ. s. Αἰθίοπιον· χωρίον Ἀνδίας (?) παρὰ Ὑλλῶι, πλησίον

12 Ἀριστοτέλους Bentley Ἀριστοφάνους Schol 13 ἐννέα Wilamowitz (ἐνός δεῖ πεντήκοντα Arist) πεντήκοντα (N~M) καὶ ἐν? Jac (s. zu 239 A 40) 21—22 σιδηρῶν MEust σιδηρ(ε)ίων HEQ 22 ἑρεοῦ Eust ἐξ ἑρεοῦ MT σερεοῦ EQ (HR?) 23 Παμβώτιν Eust παρσβώτιν E παμβώ τὴν HMQ (RT?) 24 erg. Eust 38 <filium> Thilo 39 Αἰθίοπιον Harp; Suid. s. v.; Συναγ. Λεξ. χρῆσ. 355, 32 Bk Αἰθίοπιον Et. Paris. Cram. AP IV 100, 24 Ἀνδίας Steph Et ἐν Εὐβοίᾳ (Εὐβοίας) Harp; Suid; Συναγ. περὶ V <ῆ> πλησίον Meineke <ὁ δὲ> πλ. Bergk

τοῦ Ἐδρίπου, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρτεμις Αἰθιοπία. οἱ δὲ οὐ παρὰ τοῖς Αἰθίοψι διάγουσαν Ἀπόλλων ἤγαγεν αὐτήν· οἱ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Σελήνῃ, παρὰ τὸ αἰθεῖν, ὡς Καλλίμαχος (F 417 Schn)· οἱ δὲ οὐτὴ αὐτὴ ἐστὶ τῇ Ἑκάτῃ, ἣτις αἰεὶ δαΐδας κατέχει, ὡς Ἐρατοσθένης.

47 (—) STOBÆ. Flor. IV 50 b 78 p. 1047, 11 H: Ἐρατοσθένους Κυρηναικοῦ
5 Ἐρατοσθένης τῆς ἡλικίας ἔφη τὸ μὲν ἀκμάζον ἔαρ εἶναι, τὸ δὲ μετὰ τὴν ἀκμὴν θέρος καὶ μετόπωρον, χειμῶνα δὲ τὸ γῆρας.

UNECHTES.

48 SYNKELL. p. 171; 180; 190; 195; 204; 233; 278: s. 244 F 85.

242. ERETES (?).

F

10 1 (IV 317) CENSORIN. De d. n. 21, 2: *hinc* (sc. ab excidio Troiae) *ad olym-* 1291/89
piadem primam paulo plus CCCC, quos solos, quamvis mythici temporis postremos,
tamen quia a memoria scriptorum proximos quidam certius definire voluerunt.
(3) *et quidem Sosibius (III) scripsit esse CCCXCV, Eratosthenes (241 F 1) autem*
15 *septem et quadringentos, Timæus (III) CCCXVII (?), Eretes DXIIII, et prae-*
terea multi diverse.

ZWEIFELHAFTES.

2 CENSORIN. De d. n. 18, 11: *est praeterea annus, quem Aristoteles maxi-*
um potius quam magnum appellat, quem solis et lunae vagarumque quinque
20 *stellarum orbes conficiunt, cum ad idem signum, ubi quondam simul fuerunt, una*
referuntur. cuius anni hiemps summa est cataclysmos, . . . aestas autem ecpyrosis
. . . hunc Aristarchus putavit annorum vertentium IICCCCLXXXIIII, Aretes
Dyrrachinus VDLII, Heraclitus et Linus XDCCC, Dion XDCCCLXXXIIII,
Orpheus (F 250 K) CXX, Cassandrus tricies sexies centum milium.

—. PHILLIS VON DELOS.

HEPI XPONON (?).

s. IV.

243. EUTHYMENES.

F

XPONIKA.

1 (IV 408) CLEM. ALEX. Strom. I 117, 4: *Εὐθυμένης δὲ ἐν τοῖς Χρο-*

1 Ἀρτεμις Αἰθιοπία Et vgl. Hes. s. Αἰθιοπία· ἡ Σαμοθράκη· ἄλλοι τὴν
Ἀρτεμιν. ders. s. Αἰθιοπίας παῖδα· τὸν Διώνυσον Ἀνακτορέων. AP VI 269 (Sappho
217 Diehl) Αἰθιοπία με κόραι Λαισθς 2 σελήνῃ P Cη . . R Cη V 14 emto-
sthenes Cens 15 (i)timeus Cens CCCCXVII: Jacoby Marm. Par. 147;
Laqueur Herm. XLII 515, 1 Aretes Carrio (F 2) Crates Jahn 22 aretis Cens

νικοῖς συνακμάσαντα Ἡσιόδωι ἐπὶ Ἀκάστον ἐν Χίωι γενέσθαι (sc. φησὶ τὸν Ὅμηρον) περὶ τὸ διακοσιοστὸν ἔτος ὕστερον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως. ταύτης δέ ἐστι τῆς δόξης καὶ Ἀρχέμαχος ἐν Εὐβοικῶν τρίτῳ (III).

244. APOLLODOROS VON ATHEN.

T

1 SUID. s. Ἀπολλόδορος· Ἀσκληπιάδου, γραμματικός, εἰς τῶν Πανατίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

2 [SKYMN.] Orb. descr. 16:

- 5 ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα· τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳ τε φιλόλογον,
 10 20 γεγωνὸς ἀκουστῆς Διογένους τοῦ Στωικοῦ, συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνετάξατ' ἀπὸ τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. ἔτη δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις
 15 25 ὥρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος πόλεων ἀλώσεις, ἐκποπισμοὺς στρατοπέδων, μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων, ἐφόδους περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων, θέσεις ἀγώνων, συμμάχιας, σπονδάς, μάχας,
 20 30 πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους, φηγάς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων — πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδην εἰρημένων. μέτρῳ δὲ ταύτην ἐκτιθέσθαι προείλετο, τῷ κωμικῷ δέ, τῆς σαφηνείας χάριν,
 25 35 εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν. τὸ δ' ὅμοιον ἔλαβεν εἰκάσας ἐκ τοῦ βίου· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἀναλαβὼν θέλοι φέρειν ξύλων λελυμένων πλῆθος, οὐκ ἂν εὐχερῶς τούτων κρατῆσαι, δεδεμένων δὲ ῥαιδίως,
 40 οὕτω λελυμένην λέξιν ἀναλαβεῖν ταχὺ

1 Χίωι: Χαλκίδι? 7 μαθητῆς A 16 συνετάξατ' Letronne συνέταξε τὰ P
 20 ἐκποπισμοὺς? Mei(neke) 25 στρατείας: ἐπανόδους Heyne στρατηγῶν Mei
 τερατείας Mekler

οὐκ ἔστι, τῷ μέτρῳ δὲ περιειλημμένην
 ἔστιν κατασχέιν εὐσκοπῶς καὶ πιστικῶς·
 ἔχει γὰρ ἐπιτρέχουσιν ἐν ἑαυτῇ χάριν,
 ὅταν ἱστορία καὶ λέξεις ἔμμετρος πλεκῇ.

5 45 κείνος μὲν οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων
 εἰς βασιλέως ἀπέθετο Φιλαδέλφου (a. 159—138) χάριν·
 ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης,
 ἁθάναντον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ
 τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότι.

10 3 IG II 953: Ἐπὶ Ἀνσιάδου ἄρχοντος (147/6?) οὕδε ἱεροποίησαν· Ῥωμαῖα
 (2 namen) Πτολεμαῖα (über 60 namen; darunter) (21) Παναίτιος Ῥόδιος
 (33) Λεύκιος [Ῥωμαῖος] (34) Ἀντίπατρος Πειραιεύς . . . (36) Σπόριος Ῥωμαῖος . . .
 (59) Ἀπολλόδωρος Πειραιεύς (60) Ἀσκληπιάδης Πειραιεύς . . .

4 P. OX. X 1241 col. II 11: (die alexandrinischen bibliothekare)
 15 μεθ' ὃν Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχου Ἀλεξανδρεὺς, ἄνωθεν δὲ Σαμοθράξ· οὗτος
 καὶ διδάσκαλος ἐγένετο τῶν τοῦ † Φιλοπάτορος τέκνων· μεθ' ὃν Κῦδας
 ἐκ τῶν λογχοφόρων. ἐπὶ δὲ τῷ ἐνάτῳ βασιλεῖ (Euergetes II) ἤκμασαν
 Ἀμψί[ν]ιος καὶ Ζηρό[δοτος] καὶ Διο[κλ]ῆς καὶ Ἀπολλόδωρος γραμματικοί.

5 PHILODEM. Ind. Stoic. c. 69, 3: ὁ δὲ Πα[ν]αίτιος καὶ τὸν γραμ-
 20 μ[α]τικὸν Ἀ[πολλ]όδωρον ἀπ[ε]δέχετο].

6 a) DIOD. XIII 103, 5: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν
 πραγματευσάμενος. b) — I 5, 1: τῶν δὲ χρόνων . . . τοὺς μὲν πρὸ
 τῶν Τρωικῶν οὐ διορίζομεθα βεβαίως διὰ τὸ μηδὲν παράπηγμα παρελη-
 φθῆναι περὶ τούτων πιστευόμενον, ἀπὸ δὲ τῶν Τρωικῶν ἀκολούθως Ἀπολλο-
 25 δῶρῳ τῷ Ἀθηναίῳ . . .

7 SOLIN. Coll. 1, 27: *Nepoti et Lutatio opiniones Eratosthenis et
 Apollodori comprobantibus.*

8 CIC. ad Att. XII 23, 2 (a. 45): *quibus consulibus Carneades et ea
 legatio Romam venerit, scriptum est in tuo annali. haec nunc quaero,*
 30 *quae causa fuerit . . . praeterea qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit
 Athenisque praefuerit hortis; qui etiam Athenis πολιτικοὶ fuerint illustres.
 quae etiam ex Apollodori puto posse inveniri.*

9 PHILODEM. π. εὐσ. 3 a p. 64 G: [Ἀπολλό]δωρος ὁ τὰ π[ερὶ
 Θεῶν] εἴκοσιν καὶ τ[έτταρ]α συντάξας καὶ τὰ π[ά]ντα σχεδὸν εἰς [τα]ύτ'
 35 ἀναλώσας . . . (F 104).

5 κείνος Mei ἐκεῖνος P 16 Φιλοπάτορος: 'error either for Ἐπιφανοῦς or
 Φιλομήτορος' Grenfell-Hunt 17 'τοῦ ἐνάτου βασιλέως is expected' Gr-H
 18 Ζηρό[δοτος] ο. Ζηρό[δωρος] Gr-H Διοκλῆς; Διογένης unmöglich (Gr-H)
 32 v. l. quae te etiam inveniri Manutius —re Cic

10 HERAKL. Alleg. Hom. 7 (F 98): ἡκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ.

11 PHOT. Bibl. 161 p. 103 a 18: ἀνεγνώσθησαν ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις ιβ Σωπάτρου σοφιστοῦ. . . . τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει, ὃ συνείλεται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγον. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογία αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις καὶ μέχρι τοῦ κδ'. ἐν ἡμῇ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἴ
10 τι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιελήφθη· περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων, καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰδοῦ, καὶ ὅσα παραπλήσια.

12 EUST. Hom. II. B 494 ff. p. 263, 38: λέγει δὲ (sc. ὁ Πορφύριος) καὶ ὅτι πρὸς ἄλλοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπραγματεύσατο τὰ περὶ τοῦ Καταλόγου ἄριστα ἐν δώδεκα βιβλίοις, Μηνογένης (V) δὲ ἐν τρισὶ
15 καὶ εἴκοσι.

13 STRAB. VII 3, 6: τούτοις (F 157) δὲ μικρὰ τινα προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλείστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἑρατοσθένους.

14 — VIII 3, 6: ταῦτα (F 181) δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. vgl. EBD.
20 I 2, 38 (F 157 d).

15 — IX 2, 42 (F 169): εὖ γὰρ τὴν τοιαύτην ὄλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ Περί τῶν Νεῶν συγγράψαντες, οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν.

16 STRAB. XIV 5, 22 (F 170): ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν
25 κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς Περιόδον ἐπιγράψας (F 313—330).

17 ATHEN. XIII 21 p. 567 A: βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμιωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων Περί τῶν Ἀθήνησι ἐταιριδῶν (F 208—212).

18 PORPHYR. De vit. Plot. 24: πρῶτον μὲν τὰ βιβλία οὐ κατὰ
30 χρόνους ἔασαι φύρδην ἐκδεδομένα ἐδικαίωσα, μιμησάμενος δ' Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον καὶ Ἀνδρόνικον τὸν Περιπατητικόν, ὧν ὁ μὲν Ἐπίχαρμον τὸν κωμωιδιογράφον εἰς δέκα τόμους φέρων συνήγαγεν (F 213), ὁ δὲ τὰ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου εἰς πραγματείας διέιλε, τὰς οἰκείας ὑποθέσεις εἰς ταῦτὸν συναγαγὼν

35 19 a) PLIN. NH VII 123: *variatarum artium scientia innumerabiles enituer, quos tamen attingi par sit florem hominum libantibus . . .*

8 τοῦ α' A ιβ' ιε' A ις μέχρις 9 θεῶνς αὐτῶν A 16 τινας
τι ABC

grammatica Apollodorus, cui Amphictyones Graeciae honorem habuere

b) GELL. XVII 4: *Apollodori scriptoris celebratissimi* (F 43). c) STEPH. BYZ. s. Ὠρικὸς: Ἀπολλόδωρος ὁ Θανμασιώτατος (F 300). d) JG XIV 152: Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου γραμματικὸς Ἀθηναῖος.

5 20 PLIN. NH I 4; 6: *ex auctoribus ... externis ... Callimacho, Artemidoro, Apollodoro, Agathocle*

F

XPONIKΩN $\overline{A}$ — $\overline{A}$.

(T 6—8; F 286? 290; 300?? 331—351)

10

 $\overline{A}$

(F 27—29; 61—68; 297?; 331—342?)

1 (I 436, 48 M; 29 J) STEPH. BYZ. s. Μουῦς· πόλις Ἰωνίας, ὡς a. 1044/37 Φίλων (III) καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν $\overline{\alpha}$ Χρονικῶν.

2 (49; 30 J) — s. Χήσιον· Ἰωνίας πολίχνην, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν a. 1044/3 Χρονικῶν $\overline{\alpha}$. ὁ πολίτης Χησιεύς Ὡρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησι, καὶ οὐδὲ πόλιν ἀλλὰ τόπον.

3 (45; 31 J) — s. Λύμη· ... καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν $\overline{\alpha}$ · a. 618

«πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Λυμαίοις ὁθεν * *»

4 (47; 33 J) — s. Ἐλώρος· πόλις Σικελίας ἀπὸ Ἐλώρου ποταμοῦ a. 493/2 τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται

«τιθασοὺς ἰχθυῖς ἔχειν, | ἀπὸ χειρὸς ἐσθίουντας», ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν $\overline{\alpha}$.

 $\overline{B}$

(F 30—39? 69—76; 295—296? 343—348)

5 (50; 60 J) STEPH. BYZ. s. Μεναί (?)· πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλι- a. 459,8 ο. κῶν. Ἀπολλόδωρος ἐν $\overline{\beta}$ Χρονικῶν. 453/2

6 (51; 61 J) — s. Νόαι· ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος $\overline{\beta}$ a. 451/0 Χρονικῶν.

7 (52; 44 J) a) — s. Παρπαρών· χωρίον ἐν Ἀσίαι Ἀιολικόν, ἐνθα a. 432/1 ἱστοροῦσι † Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν $\overline{\beta}$.

b) GELL. XV 23: *Hellanicus Herodotus Thucydides, historiae scriptores, in isdem fere temporibus laude ingenti floruerunt et non nimis longe distantibus fuerunt aetatibus.* (2) *nam Hellanicus initio belli Peloponnesiaci fuisse quinque et sexa-*

19 Ἐλώρου R 21 τιθασοὺς RP 25 Μεναί Cluver μενδιώ^ι R μενδιώ V μενδιαι P 25—26 παλίκων RVP 27 ὁ Ἀπ. P 29 παρπαρών R παρ- παρων V χωρίον Berkel χώρα RVP αἰολικῶ V —κή P 30 Θουκυδίδην: 'immo Ἑλλάνικον' Meineke s. 4 T 1

ginta annos natus videtur (432/1 + 65 = 496/5), *Herodotus tres et quinquaginta* (432/1 + 53 = 484/3), *Thucydides quadraginta* (432/1 + 40 = 471/0). (3) *scriptum est hoc in libro undecimo Pamphilae* (IV).

8 (53; 62 J) STEPH. BYZ. s. Ἰγκαρον· φρούριον Σικελίας, ὡς a. 415
5 Φίλιστος Σικελικῶν ᾱ (III). Ἀπολλόδωρος δ' ἐν β χρονικῶν πόλιν λέγει
αὐτὴν τὰ Ἰγκαρα.

9 (55; 64 J) — s. Χαιρώνεια· . . . Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν β̄ a. 338
«κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικήν.»
— s. Φαβία: s. F 25.

10

Γ̄

(F 40—50; 77—79; 286? 292? 299? 349—351)

10 (56; 86 J) STEPH. BYZ. s. Ἀμαξιτός· πολίχνην τῆς Τρωάδος nach 316
... τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεὺς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν γ̄ Ἀμαξιτη-
νοὺς φησιν.

15 11 (57; 88 J) — s. Αἰγγος· φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλόδωρος a. 279/6?
ἐν Χρονικῶν γ̄, ὅς καὶ τὸ ἐθνικὸν Αἰγγαῖος. ἔστι δὲ καὶ Αἰγγίος καὶ
Αἰγγίος κόλπος.

12 (58 a; 92 J) — s. Μέσμα· πόλις Ἰταλίας. Ἀπολλόδωρος ἐν γ̄ a. 260?
Χρονικῶν.

20 13 (58 a; 89 J) — s. Ζάκανθα· πόλις Ἰβηρίας, ἣν «καθεῖλεν a. 219/8
Ἀννίβας», ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν γ̄.

14 (98; 66 J) DIOG. LAERT. IV 23: τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης (κατὰ a. 268/4
τὸ * ἔτος τῆς η̄ καὶ κ̄ καὶ ρ̄ Ὀλυμπιάδος), κατὰ φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν
τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ
25 κωμωιδίας, τὰ δὲ λόγους δημογορικοὺς καὶ πρεσβευτικούς. ἀλλὰ καὶ μαθητὰς
ἐλλογίμους, ὧν Ἀρχεσίλαον . . . καὶ Βίωνα τὸν Βορυσθενίτην . . .

15 (99; 67 J) — IV 28: Ἀρχεσίλαος Σεύθου — ἢ Σκύθου, ὡς
Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν — Πιτάνης τῆς Αἰολίδος.

16 (99; 67 J) — IV 45: ὁ δὲ προειρημένος φιλόσοφος, κατὰ φησιν a. 268/4
30 Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤκμαζε περὶ τὴν <ὀγδόην καὶ> εἰκοστὴν καὶ
ἐκατοστὴν Ὀλυμπιάδα.

17 (58; 93 J) STEPH. BYZ. s. Αἰγναῖος· ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς,
ἀπὸ τοῦ ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν γ̄ Χρονικῶν. καὶ Αἰγναῖος, καὶ Αἰγναεὺς.

4 φρούριον RV πόλιν P 6 ὄγκαρα P 12 ἀμαξιτός, ἀμαξιτεὺς, ἀμαξη-
τηνοὺς (!) R 17 λίγγος κόλποις V 20 εἶλεν R (s. m. 2) εἶλεν VP 21 ἀνήβας R
22—23 (κατὰ — Ὀλυμπιάδος) Jac * * Heyne 27 Σκύθου (s. Porphyg. b. Eust.
Π. B 701 p. 325, 43 καὶ Σκύθης ὁ Ἀκαδημαῖος σοφός Schol. Pers. III 79 *Arcesilas*
Scythi filius Pitanaeus): [ἢ Σκύθου] Cobet 30 <ὀγδόην καὶ> (= οὐκ ἔστιν ὀκ̄ oder
η̄ κ̄ κ̄ ρ̄ für κ̄ κ̄ ρ̄) Jac <ἔκτην καὶ> Diels

Δ

(F 51—60; 80; 298?)

18 (64; 104 J) STEPH. BYZ. s. Καινοί· ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλό- a. 143/39
δωρος ἐν Χρονικῶν δ.

5 19 (63; 105 J) — s. Δῶρος· πόλις Φοινίκης καὶ Ἀρτεμίδωρος a. 138

(V) Δῶρα τὴν πόλιν οἶδεν . . . Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ
«εἰς Δῶρον οὕσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν.»

20 (61; 106 J) — s. Ἀμήστρατος· πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος a. 135/2?
δ Χρονικῶν.

10 21 (46; 115 J) — s. Ἀσσώριον· πόλις Σικελίας. ταύτην τρισυλλάβως a. 135/2
Ἀσσωρον καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν δ Χρονικῶν.

22 (60; 107 J) — s. Αἰδοῦσιοι· σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελ- a. 125/1
τικῇ Γαλατίαι. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ.

23 (62; 108 J) — s. Ἀρόεργοι· ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ „
15 Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος δ Χρονικῶν «Κελτῶν Ἀρόεργου».
s. F 79.

24 (59; 111 J) — s. Ἀερία· . . . ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς „
Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ.

25 (54; 110 J) — s. Φαβία· πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου „
20 στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δ Χρονικῶν.

26 (65; 114 J) — s. Χαλκητόριον· πόλις Κρήτης (?). ὁ πολίτης
Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος δ (?) Χρονικῶν·

«μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς.»

OHNE BUCHZAHL.

25 <F 61—65; 1—3; 331—337>

27 (78; 12—13 J) a) DIOG. LAERT. I 74: Πιπτακὸς Ὑραδίου Μυτι- a. 651/0—
ληναῖος οὗτος μετὰ τῶν Ἀλκαίου γενόμενος ἀδελφῶν Μέλαγχρον καθεῖλε τὸν 570/69
τῆς Λέσβου τύραννον. καὶ περὶ τῆς Ἀχιλλεΐδος χώρας μαχομένων Ἀθηναίων καὶ A (678/7)
Μυτιληναίων, <Μυτιληναίων> ἐστρατήγει μὲν αὐτός, Ἀθηναίων δὲ Φρόνων παγκρα-
30 τιαστῆς Ὀλυμπιονίκης. συνέθετο δὲ μονομαχεῖσαι πρὸς αὐτόν, καὶ δίκτυον ἔχων ὑπὸ
τὴν ἀσπίδα λαθραίως περιέβαλε τὸν Φρόωνα, καὶ κτείνας ἀνεσώσατο τὸ χωρίον.
ὕστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς
Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μυτιληναίους ἀκούοντος τῆς δίκης
Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρῖναι. (75) τότε δ' οὖν τὸν Πιπτακὸν
35 ἰσχυρῶς ἐτίμησαν οἱ Μυτιληναῖοι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐνεχείρισαν αὐτῷ. ὁ δὲ δέκα ἔτη
κατασχὼν καὶ εἰς τάξιν ἀγαγὼν τὸ πολίτευμα, κατέθετο τὴν ἀρχὴν καὶ δέκα ἐπέβλε

6 Δῶρα Dindorf δῶραν S 11 Ἀσσωρὸν RVP δ RVP πρώτη Ald
14 τῶν om V 15 Χρονικῶν Xylander χαιρονικῶν (—κὸν V) RVP 18 δ RVP
20 δ Unger β (δευτέρω V) RVP 21 Κρήτης: Καρίας Boeckh 22 Ἀπολλό-
δωρος Holste ἀπολλώνιος RVP 29 <Μυτιληναίων> Jac

ἄλλα κτλ. **b)** — I 79: ἤκμαζε μὲν οὖν περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα (612/9), ἐτελεύτησε δ' ἐπὶ Ἀριστομένους τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος (? 570/69), βιοὺς ὑπὲρ ἑτη ἑβδομήκοντα, [ἤδη γηραιὸς].

28 (76; 15 J) **DIOG. LAERT. I 37:** φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς ^{a. 624/3—547/6 (546/5)} Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν (sc. Θαλῆν) κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς ἐνάτης Ὀλυμπιάδος (624/3), ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτώ — ἢ, ὡς Σωσιγράτης (IV) φησὶν, ἐνενήκοντα <δ>. τελευτῆσαι γὰρ ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος (548/5), γεγονότα κατὰ Κροῖσον, ὧι καὶ τὸν Ἄλυν ὑποσχέσθαι ἀνευ γεφύρας περᾶσαι, τὸ ρεῖθρον παρατρέψαντα.

29 (79; 17 J) — **II 2:** τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ (sc. Ἀναξιμάνδρῳ) ^{a. 610/9—nach 547/6} πεποίηται κεφαλαῖωδῃ τὴν ἔκθεσιν, ἣν πού περιένυχε καὶ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος· ὃς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος (547/6) ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τετάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι [ἀκμάσαντά πη μάλιστα καὶὰ Πολυκράτη τὸν Σάμου τύραννον].

<F 66—68; 4; 338—341>.

<F 69>.

30 (83; 27—28 J) **a)** — **IX 25:** Ζήνων Ἐλεάτης. τοῦτον Ἀπολλόδωρος ^B φησὶν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρον, θάσει δὲ Παρμενίδον· ^{a. 464/1} τὸν δὲ Παρμενίδην Πύρρητος. **b)** — **IX 29:** ἤκμαζε δὲ οὗτος κατὰ τὴν ἐνάτην (καὶ ἑβδομηκοστὴν) Ὀλυμπιάδα (464/1).

31 (81; 36 J) — **II 7:** λέγεται δὲ (sc. Ἀναξαγόρας) κατὰ τὴν ^{500/498—428/7} Ξέρξου διάβασιν (480/79) εἴκοσιν ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἑβδομήκοντα δύο. φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ^{500/498—428/7} ἑβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι (500/497), τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης (468/7). ἤρξατο δὲ φιλοσοφεῖν Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου (480/79 ο. 456/5), ἐτῶν εἴκοσιν ὦν, ὡς φησι Λημίτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων Ἀναγραφῇ (228 F 2), ἐνθα καὶ φασιν αὐτὸν ἐτῶν διατρῆψαι τριάκοντα.

³⁰ <F 5—6>.

32 (87; 43 J) **a)** — **VIII 51:** Ἐμπεδοκλῆς, ὡς φησιν Ἰππόβοτος ^{a. 444/3} (IV), Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους Ἀραγαντίνος λέγει δὲ καὶ

2—3 πεντηκοστῆς [δευτέρας] (578/7)? Jac 3 ὀγδοήκοντα Meursius [ἤδη γηραιὸς] Cobet ἤδη γηραιὸς <ὦν, ὅτε κατέσχευεν τὴν πολιτείαν ο. ἄ.>? Jac (Suid. s. Πιττακός· γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν κτλ.) 5 γεγονέναι F 6 ἐνάτης Diels πέμπτης Di 7 <δ> Rohde 7a Chron. Pasch. p. 268, 10 11 ἦι edd ὧς BP (F fehlt) 12 ὃς om F 14—15 [ἀκμάσαντα — τύραννον] Diels (geht auf Pythagoras; F 339) <διδαχθῆναι δ' ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν> ἀκμάσαντα ο. ἄ.? 19—20 φύσει — Πύρρητος Karsten Πύρρητος τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει — Παρμενίδου Di [Πύρρητος — Παρμενίδην] Rossi 21—22 ὅην ὅην jüngere hss ἐνάτην B ὅ P¹ ὅ P² 26 ἑβδομηκοστῆς· ὀγδοηκοστῆς Scaliger (s. komm.) 29 ἐτῶν BPV ἑτη F² Cobet

Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Ὀλυμπιονίκαις (241 F 7) τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα (496/5) νενικηέναι τὸν τοῦ Μέτωνος πατέρα, μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει (III). (52) Ἀπολλόδωρος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν ὥς

5 ἦν μὲν Μέτωνος υἱός, εἰς δὲ θουρίους
αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
〈δ〉 Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.

εἰθ' ὑποβάς·

οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὥς πεφευγὼς οἴκοθεν
10 εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελέως ἀγνοεῖν μοί
δοκοῦσιν· ἦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ἡ παντελῶς
ὑπεργεγηρακώς, ὅπερ οὐ〈χλ〉 φαίνεται.
Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντ' ἐτῶν,
15 ἔτι δ' Ἡρακλείδης, φησὶ τετελευτηέναι.

δ δὲ 〈τὴν〉 μίαν καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα νενικηώς

κέλητι τούτου πάππος ἦν ὁμώνυμος,

ὥσθ' ἕμα καὶ 〈τούτου〉 τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαίνεσθαι.

b) — VIII 73: (Neanthes von Kyzikos 84 F 28) τελευτήσαι ἐτῶν ἑπτὰ καὶ
20 ἑβδομήκοντα· εἶναι δ' αὐτοῦ καὶ τάφον ἐν Μεγάροις. (74) περὶ δὲ τῶν ἐτῶν Ἀρι-
στοτέλης διαφέρεται· φησὶ γὰρ ἐκείνος ἐξήκοντα ἐτῶν αὐτὸν τελευτήσαι· οἱ δὲ ἑννέα
καὶ ἑκατόν. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν ὀλυμπιάδα (444/1).

33 (88; 39 J) DIOG. LAERT. VIII 58: φησὶ δὲ Σάτυρος ἐν τοῖς Βίοις a. 444/3?

(IV), ὅτι καὶ ἱατρός ἦν καὶ ῥήτωρ ἀριστος (sc. Ἐμπεδοκλῆς)· Γοργίαν γοῦν τὸν
25 Λεοντίων αὐτοῦ γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ καὶ τέχνῃν ἀπο-
λειοπτότα, ὃν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἑννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν
ἔτη βιώναι (483/2—374/3?).

〈F 70—72〉

a. 444/1

〈F 7; 8〉

a. 432/1

30 34 (82; 46 J) — II 44: ἐγεννηθῆ δὲ (sc. Σωκράτης), καθά φησιν a. 469/8—
Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφεισίωνος ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει 400/399
τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος (469/8), Θαρρηλιῶνος ἔατι, ὅτε
καθαίρουσιν Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἀριεμιν Δῆλιοι γενέσθαι φασίν.

5 μὲν Μέτωνος Clinton μέτωνος μὲν BP μέτωνος^{μὲν} F¹ 7 〈δ〉 Cobet
9 πεφευγὼς οἴκοθεν Clinton οἱ. π. Di 11 vers nicht sicher herzustellen: πρὸς
τὰς Ἀθήνας ἂ. τ. ἐμοὶ Bahnsch πρὸς Ἀθηνα(ί)ους ἔμοιγε τ. ἂ. Diels πρὸς τοὺς
Ἀθηναίους — ἀγνοεῖν | τελέως ἐμοὶ δοκοῦσιν κτλ. Cobet 13 οὐχὶ Clinton
οὐ Di 14—15 Ἀριστοτέλης — τετελευτηέναι Meineke Diels (nicht sicher; das
überlieferte ἔτι τε Ἡράκλειτον kann zusatz aus Diog. L. IX 3 sein) Ἀ. γὰρ αὐτόν,
ἔτι τε Ἡρακλείδης (Sturz Ἡράκλειτον B¹PF Ἡράκλειτος B²). ἔξ. ἐτῶν φησὶ τετελευ-
τηέναι Di 16 〈τὴν〉 Cobet 17 πάππος Karsten πάντως Di 18 〈τούτου〉 Jac

ἔτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑνενηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος (400/399),
γεγονῶς ἑτῶν ἑβδομήκοντα. ταῦτά φησι καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς (228 F 10).
ἔνιοι δὲ ἐξήκοντα ἑτῶν τελευτῆσαι αὐτὸν φασιν. ἀμφότεροι δ' ἤκουσαν
Ἀναξαγόρου (F 31), καὶ οὗτος καὶ Εὐριπίδης (F 35), ὃς καὶ τῷ πρώτῳ ἔτει
5 τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιάρχου (480/79).

35 (90; 37—38 J) DIOD. XIII 103, 4: περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ^{a. 480/79—406/5}
(a. 406/5) ἔτελεύτησε Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλου, ποιητὴς τραγωιδιῶν, ἔτη βιώσας
ἑνεήκοντα, νίκας δ' ἔχων ὀκτωκαίδεκα. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ τὴν χρο-
νικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενός φησι καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν
10 ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι· τινὲς δὲ λέγουσι παρ' Ἀρχελαῷ τῷ βασιλεῖ Μακε-
δόνων κατὰ τὴν χώραν ἐξεληθόντα κυσὶ περιπεσεῖν καὶ διασπασθῆναι
μικρῷ πρόσθεν τούτων τῶν χρόνων.

36 (84; 47 J) a) DIOG. LAERT. IX 41: γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις ^{a. 480/59—371/0}
(sc. Δημόκριτος), ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ Μικρῷ Διακόσμῳ (55 B 5 Diels),
15 'νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν' (F 31), ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταρά-
κοντα. συντελεῖσθαι δὲ φησιν τὸν Μικρὸν Διακόσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς
Ἰλίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίους. γεγόνοι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλό-
δωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα (460/56), ὡς δὲ
Θρασύλος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τὰ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Δημοκρίτου
20 βιβλίων, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος
(470/69), ἐνιαυτῷ, φησί, πρεσβύτερος ὢν Σωκράτους. b) — IX 34:
ὕστερον δὲ Λευκίππῳ παρέβαλε καὶ Ἀναξαγόρῃ κατὰ τινος, ἔτεσιν ὢν αὐτοῦ νεώ-
τερος τετταράκοντα.

⟨F 73—75; 342—343⟩

25 37 (89; 52 J) — III 2: καὶ γίνεται Πλάτων, ὡς φησιν Ἀπολλό- ^{a. 428/7—348/7}
δωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι (428/4), Θαρρη-
λιῶνος ἑβδόμῃ, καθ' ἣν Ἀθήλοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασί. τελευτᾷ δ',
ὡς φησιν Ἑρμιππος, ἐν γάμοις δεῖπνων τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοῆς καὶ
ἐκατοστῆς Ὀλυμπιάδος (348/7), βιούς ἔτος ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

30 ⟨F 76; 344—346⟩

38 (92; 56 J) a) DIOG. LAERT.
V 9—10: φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν
Χρονικοῖς·

γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν (s. Ἀριστο-
35 τέλῃ) τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης
καὶ ἑνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος (384/3),

b) DION. HAL. ad Amm. 3—5: ἀνάγκη ^{a. 384/3—322/1}
δ' ἴσως πρώτων, ὡς παρέλαβον ἐκ τῶν
κοινῶν ἱστοριῶν, ἃ κατέλιπον ἡμῖν οἱ τοῦς
βίους τῶν ἀνδρῶν συνταξάμενοι, προει-
πεῖν

(5) . . . ἐγεννήθη δὲ κατὰ τὴν ἑνενη-
κοστὴν καὶ ἐνάτην Ὀλυμπιάδα, Διευτρέ-
φους Ἀθήνησιν ἀρχοντας, τρισὶν ἔτεσι
Δημοσθένους πρεσβύτερος.

7 ὁ Σοφίλου Meursius Θεοφίλου Di 8 ἐνεήκοντα: ζ P¹ ξ P³ 17 ὡς ὁ
μὲν P 37²—38² Διευτρέφους: διοτρεφούς Di 39² πρεσβύτερος Wolf —ρον Di

παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ δια-
τρίψαι παρ' αὐτῷ εἴκοσιν ἔτη, ἑπτὰ
καὶ δέκα ἐτῶν συστάντα.

Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ
5 πρώτῳ ἔτει <τῆς ὀγδόης καὶ ἑκα-
τοστῆς Ὀλυμπιάδος> ἐπὶ Θεοφίλου
(348/7) πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι καὶ
μεῖναι ἔτη τρία·

καὶ εἰς [τε] Μυτιλήνην ἐλθεῖν ἐπ'
10 ἄρχοντος Εὐβούλου (345/4) τῷ τε-
τάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς
Ὀλυμπιάδος.

ἐπὶ Πυθοδότου (343/2) δ' ἐλθεῖν
πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει
15 τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος,
Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα' (? F 348)
ἔτη ἤδη γεγονότος.

εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ
δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ
20 ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος (335/4), καὶ
ἐν Ἀνκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς
τοῖς δέκα.

εἰτ' ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ
τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης
25 καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος (322/1),
καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πού καὶ
ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην
καταστρέψαι ἐν Καλαυρίαι, ἐπὶ Φιλο-
κλέους (322/1).

30 <F 347—348>

39 (94; 59 J) DIOG. LAERT. IX 61: Πύρρων Ἠλείος Πλειστάρχου
μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς (IV) ἱστορεῖ· ὥς φησι δ' Ἀπολλόδωρος ἐν
Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

<F 349>

35 40 (97; 73 J) — V 58: σχολαρχεῖν δέ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος a. 288/5

ἐπὶ δὲ Πολυζήλου ἄρχοντος (367/6)
τελευτήσαντος τοῦ πατρός, ὀκτωκαίδεκα-
τον ἔτος ἔχων εἰς Ἀθήνας ἦλθεν, καὶ
συσταθεὶς Πλάτωνι χρόνον εικοσαετη διέ-
τριψε σὺν αὐτῷ.

ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ Θεο-
φίλου ἄρχοντος ἀπῆρε πρὸς Ἑρμείαν τὸν
Ἀταρνέως τύραννον, καὶ τριετὴ χρόνον
παρ' αὐτῷ <δια>τρίψας

ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος εἰς Μυτιλήνην
ἐχωρίσθη.

ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φίλιππον ὤχητο
κατὰ Πυνθύδοτον ἄρχοντα, καὶ διέτριψε
χρόνον ὀκταετη παρ' αὐτῷ καθηγού-
μενος Ἀλεξάνδρου.

μετὰ δὲ τὴν Φίλιππον τελευτὴν ἐπ'
Εὐδαινέτου ἄρχοντος (335/4) ἀφικόμενος εἰς
Ἀθήνας ἐσχόλαξεν ἐν Ἀνκείῳ χρόνον
ἐτῶν δώδεκα.

τῷ δὲ τρισκαίδεκάτῳ, μετὰ τὴν
Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, ἐπὶ Κηφισοδώρου
ἄρχοντος (323/2) ἀπάρας εἰς Χαλκίδα
νόσῳ τελευτᾷ, τρία πρὸς τοῖς ἐξήκοντα
βιώσας ἔτη.

1¹ Πλάτωνι <ἐπὶ Πολυζήλου>?

4¹—12¹ Πλάτωνος — τρία· καὶ εἰς —
Ὀλυμπιάδος Stahr καὶ εἰς — Ὀλυμπιάδος· Πλάτωνος — τρία Di 9¹ [τε] Cobet
9² <δια>τρίψας Wolf 16¹ πεντεκαίδεκα': 1. II° ο. IΔ

ἐν Χρονικοῖς, ἡρξάτο (sc. Στράτων) τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι (288/4), τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη δαττωκαῖδεα.

⟨F 350⟩

41 (95; 75 J) DIOG. LAERT. X 13: τοῦτον (sc. Ἐπίκουρον) Ἀπολλό- a. 342/1—
δωρος ἐν Χρονικοῖς Νανσιφάνους ἀκοῦσαί φησι [καὶ Πραξιφάνους]. 271/0

42 (95; 76 J) — X 14—15: ἐγεννήθη δέ (sc. Ἐπίκουρος), φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος (342/1), μὲν δὲ Γαμηλιῶνος ἑβδόμη, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς (F 37) ἑπτά. ἐπάρχοντα δ' αὐτὸν
10 ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα πρῶτον ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Αἰμψάκῳ συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε (311/0—307/6). ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν. καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Πυθαράτου (271/0), ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα· τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἐρμαρχον Ἀγεμόρτου Μυτιληναῖον.

43 (96; 77 J) GELL. XVII 4, 4: Menandrum autem alii centum a. 342/1—
octo, partim centum novem reliquisse comoedias ferunt. (5) sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, 291/0
qui Chronica inscriptus est:

Κηφισιεὺς ὢν ἐκ Διοπείδους πατρός
20 πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα
ἑξέλιπε πεντήκοντα καὶ δυεῖν ἐτῶν.

ex istis tamen centum et quinque omnibus solis eum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scribit.

*44 (—; 85 J) PHILODEM. Π. τ. Στωικ. col. III: καὶ Ἀπολλό- a. 263/2
25 [δω]ρος δὲ τὸ κα[θηρ]ῆσθαι [τίθ]ησι τ[ὴν] πόλιν [ἐπ'] Ἀντιπ[ά]τρου τ[οῦ] πρὸ Ἀρρενείδ[ου], καὶ φρουρὰν εἰς τὸ Μουσεῖον [τότε] εἰσῆχ[θ]αι ὑπ' Ἀντιγό-
νον, [καὶ τὰς] ἀρχὰς [ἀνηρῆσθ]αι καὶ πᾶν ἐν[ὶ] βουλευ[ε]ιν(?) ἐφ[ε]ισθαι·
δῆλον οὖν ὥς σ..... [ἐ]κάλεσεν α... προσε..... δὲ βουλομ....

45 (—; 78 J) — — col. XI 4: ἀλλὰ τὰ γε πλεῖστα τῆς Στοᾶς a. 262/1
30 ἀξιολόγως τὴν αὐξήσιν ἔλαβεν διὰ Ζήνων[ος], οἱ τε Στωικοὶ πάντες ὥς
εἰπεῖν τὰ πρωτεῖα τῆς ἀγωγῆς ἀπονέμουσ[ιν αὐ]τῷ, καὶ μετὰ τούτων,
ι....χοτος καὶ τοὺς χρόνους ὁ [ἀν]αγράψας Ἀπολλόδωρος.

5 λυσιφάνους FP² [καὶ Πρ.] Jac (PhU XVI 354, 3) 7 ἐν Χρον. om F
12 εἰκοστῆς καὶ om F 13 ἔτη βιώσαντα FP² ἐπιβιώσαντα BP¹ 14 Ἀγεμόρτου:
—μάρτον BF —μάρχον aus —στον P¹ 19 ἐκ(τε) Casaubonus (τοῦ) πατρός Meineke;
Gellius hat gekürzt (vgl. F 32) 20 τοῖσιν ἑκατὸν Casaubonus τουσκάτον Ζ τοισικ. ω
23 scribit Q scripsit ω 24—28 las Croenert (bei Jacoby PhU XVI 375 = Cr¹);
erg. Diels Jac 25 καταδεδησθαι u. κατακεκλήσθαι unmöglich (Cr) Ἀντι-
π[ά]τρου Jac 29—32 text nach Croenert Kolot. u. Mened. 58 (= Cr²) 32 ὁ τε
[Διόδ]οτος ο. [...]βοτος Cr² (ὁ τοὺς τόπους ο. ὁ τὸν τρόπον unmöglich)

46 (—; 81 J) DIOG. LAERT. VII 184: τοῦτον (sc. Χρύσιππον) ^{a. 281/76—208/4}
 ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων τρία καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντ' ἔτη, κατὰ
 τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα (208/4), καθά
 φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

5 <F 346; 14—16>

a. 268/4

47 (—; 70/71 J) PHILODEM. Ind. Acad. col. 27, 1—28, 18:

1 [ἐπ' Ἀντιφίλου δὲ τὴν σχολὴν]

a. 224/8

[συσχῶν ἔτη παρέδω]||κεν ὀκτὼ καὶ δέκα,

τοσαῦτα δ' ἕτερα προσλαβὼν τὴν τοῦ βίου

10 μεταλλαγὴν ἐποιήσατ' ἐπὶ Καλλιστράτου.

a. 206/6

5 ἐπὶ Παγτιάδου δ' ἕτεροι λέγουσιν, ὥς δέκα

a. 216/5

ἔτη διαλιπεῖν τὰ πᾶσι διὰ νόσον.

ἑγένοντο δ' αὐτοῦ Πασέας τε καὶ Θράσους,

τρίτος δ' Ἀρίστιππος συνήθεις, καὶ δύο

15 ἐπισημότατοι μάλιστα Τηλεκλῆ[ς] τε καὶ

10 Εὐαν[ιδρο]ς * * *

11—19 * * *

20 |ετα[...].υς, Ἀγαμήστ[ωρ] τ' ἐπιδηλός (?) ἦν ἔτι

ομφ[...]. Εὐ[βουλοῖ] τε πρὸς τούτοις δὲ[ο], ὦν

20 ὁ [Μοσ]χίων μὲν θ[ισ]ο[τε].λ[...].ων ἔτη

ἐπ' Εὐπολέμου τὸ ζῆν μετήλλαξεν νόσωι.

a. 185/4?

μετὰ ταῦτα δ' οὐρυθραῖος Εὐβουλος, πατρὸς

25 Ἀντήνορος γεγωνός, Ἀλεξάνδρου τότε

|| ἄρχοντος· ἐπὶ ταῦ[το] δὲ μετὰ μῆνας τινὰς

25 ὁ Καλλικράτους Εὐβουλος, ὦν δὲ τῷ γένει

Ἐφ[έ]σιμος· Ἀγαμήστωρ δὲ μετὰ τὴν Περσέως

ἄλωσιν, Ἀρκάς, υἱὸς ὦν Πολυξένου,

30 ἐπὶ Ξενοκλέους τὴν ἀπόλυσιν τοῦ βίου

a. 168/7

ἐποιήσατ', ἐπὶ Νικοσθένους δ' ὁ Τηλε[κλ]ῆς.

a. 164/8

30 ἐπὶ π[α]σι δ' Ἀπολλώ[νι]ος, καθ' ὃν [χρό]νον

6—1034, 4 lesung nach Croenert a. o. 77 7 ἐπ' Ἀντιφίλου Wil(amowitz)
 7—8 δὲ τὴν — παρέδωκεν ('x ist sicher') Cr 11 ὥς Wil ὦν Pap 16—17 die zeilen
 12—31 (etwa 10 trimeter) zerstört: 14—15 ΕΙΠΟ ΤΕΛΟΣΟΤΗΛ p (—TH o) scheint
 Τηλ[εκλ]ῆς] gestanden zu haben (τέλος ὁ T. Mekler πρὸ τέλους ὁ T. Cr² πρότερος
 ὁ T. ? Wil); 16—17 Εὐανδρος; 24 κατ' Ἀλέ[ξανδρον?]. 18 ὅπα[μβλ]ύς Mekler
 ἔτ' ὁ[μβλ]ύς Cr² ἐπιδηλός Cr² πα.λός ο ἐπίσημος? Wil 19 Εὐβουλοι
 — ὦν Wil προστομ[ι]ρ.αν.ων p προστο... ταυτων ο ὁμῶ[ς] δὲ Εὐ[βουλοῖ] τε,
 πρὸς τούτο[ις] Ἀ[ν]των Cr² Ἐ[μ]ηθός, Εὐ[βουλοῖ] τε τ[ο]ρε[ί]ς τῶ[ν] ἐ[μ]ηθῶν Mekler
 20 ὁ. .ε[μ]ηθῶν ο δεκάκις ἐξ πληρῶν? Gomperz εἰκοσ' ἔτ' ἐκπληρῶν Cr²
 30 ἐπὶ — Ἀπολλ. Wil

²Επ[αίν]ετος (?) ἤρχε[ν], Τηλ[εκλέου]ς ἀκηκοώς.

?

¹⁴ |μετὰ [τὸ]ν Θεαίτητον δ' ὁ τοῦ νεωτέρου

a. 144/3?

35 επ. τατ γεγ[όμ]ενο[ς] Εὐβούλου νόσωι

J?

* * *

5

<F 17>

48 (93; 83 J) DIOG. LAERT. VIII 90: γεγόνασι δ' Εὐδοξοὶ τρεῖς· s. III¹
αὐτὸς οὗτος (der Knidier F 76)· ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς (79 T 1)·
τρίτος Σικελιώτης, παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωιδίας, νίκας ἔλων
ἀστικὰς μὲν τρεῖς, Ἀθηναϊκὰς δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν
¹⁰ Χρονικοῖς.

49 (103; 82 J) PHLEGON. Macrob. 2 (PS. LUKIAN. Macrob. 22): s. III
Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος (VI) ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα· ἐν περιπάτῳ δ' ἑτε-
λεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

50 (66; 91 J) STEPH. BYZ. s. Πάρθος· πόλις Ἰλλυρικῆ. Ἀπολλό- nach 229
¹⁵ δωρος ἐν Χρονικῶν <τρίτῳ>.

<F 77; 351>

a. 170

51 (102; 95 J) DIOG. LAERT. IV 65: φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν ^{214/2—129/3}
Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν (sc. Καρνεάδην) ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ J
τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε
²⁰ πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

52 (—; 96 J) PHILODEM. Ind. Acad. col. 28, 35—36:

τὰ τῶν ἄλλων [πα]ραλαβὼν εἰ κἀτω.

53 (—; 97 J) — col. 28, 38—29, 17 (col. 26, 33—44):

Τῷ Καρνεάδῃ δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν ἦν χρόνον
²⁵ Βόηθος, υἱὸς Ἑρμαγόρου Μαραθώνιος,
τότ' ἄλλ' ὃ δε(ῖ) π[ᾱν] || καὶ τὸν [ἐπιχειροῦν]τα [νοῦν] (?)
ἔχων φιλόσοφον, τῷ λόγῳ δ' ἀπαλότερος.

5 οὗτος δ' Ἀρίστωνος μὲν ἦν ἀκηκοώς

τοῦ τ' Ἐφεσίου βραχύν τιν' Εὐβούλου χρόνον,

³⁰ τοῖς τ' Ἀντολυκείοις τῷ τ' Ἀμύντῃ πολλάκις
ἤδη προβεβηκώς καὶ σχολῆς ἡγο[ύμ]ενος,

1 Ἐπαίνετος Cr² (col. O 18) 'sehr kurz gegenüber o', metrisch bedenklich Wil
Τηλεκλέους Jac (col. O 32) την ὡς 2 μετὰ τὸν Θεαίτητον δ', <ὅτ' ἤρχ'
Ἀριστοφῶν, ἀδελφὸς Εὐβουλόος ποτ>ε τοῦ νεωτέρου Cr² (col. O 20) 3 ἐπ[ισ]τά-
της Cr² Εὐβούλου Mekler (col. O 20) Εὐάνδρου Cr² (Suid. s. Πλάτων) 4 15 ver-
stümmelte zeilen (7—8 trimeter); dann F 52 12 ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων (ῥαδ
statt ῥ κ' δ) Ps. Lukian 15 χρονικοῖς P <τρίτῳ> Jac 22 παραλαβὼν Buecheler
23 sicher ergänztes in F 53—60 nicht bezeichnet 26 δεῖ Mekler πᾶν Röper
οδεπ. . ο' ἐπιχ. νοῦν Buecheler βλον μάλιστα δὴ Gomperz

Διον[υ]σίωι * *

10 τῆι [τ'] ἀγχινο[ίαι] τάνδρδς (?) [ἄμα] καὶ τῶι λόγῳι.
δεκάτωι δὲ τῆς τοῦ Καρνεάδου μεταλλαγῆς
ὑστερον ἐπ' ἄρχοντος παρ' ἡμῖν Εὐμάχου

a. 120/19

5 Θαργηλιῶνος μηνὸς ἐξέλιπεν *

54 (—; 98 J) PHILODEM. Ind. Acad. col. 29, 38—30, 1:

τοῦ Κα[ρνε]άδ[ου διὰ γ]ῆρας ἥδη τηνεσεῖ
† ποιατος (?) παρέλαβεν ἐξέδραν τε καὶ σχολήν
(sc. Karneades ὁ Πολεμάρχου),

a. 130/5—
131/0

10 ἦ[ς προστάτης ὦν] || δ[ι]ε[βί]ωσε[ν] ἐξ ἔτη.

55 (—; 99 J) — col. 30, 1—12:

παρὰ Καρνεάδου δὲ τοῦ Πολεμάρχου τὸν βίον
ἐπ' Ἐπικλέους ἄρχοντος ἐγλελοιπότης
Κράτης ὁ Ταρσεὺς τὴν σχολὴν διεδέξατο.

a. 131/0

15 τούτου δὲ δὺ' ἔτη διακατασχόντος μόνον,

a. 129/8

5 Κλειτόμαχος ἐν [τῶι] Παλλαδίῳι σχολὴν ἐ[χ]ων
εἰς τὴν Ἀ[καδ]ήμειαν μ[ε]τετ[έ]λ[θ]ε γ[ν]ω[ρί]μων
πολλῶν μεθ'

56 (—; 100 J) PHILODEM. Ind. Ac. col. 24, 27—25, 19: βιώ[σας] [Καρνεάδης]

20 κατέστρεψεν ὁ τοῦ Ἐπικώμου, μεθ' ὃν Κ[ράτης] ὁ Ταρσεὺς δύο μόνον κα[τ]α[σχόν]
ἔτη ἐτ[ε]λεῦθησ[εν] καὶ Κλε[ιτόμα]χος εἰς Ἀκαδημειαν ἐπέβαλεν μετὰ πολλῶν γνωρίμων.
πρότερον γὰρ ἐσχόλαζον ἐπὶ Παλλαδίῳι [[μετὰ τὴν Καρνεάδου τελευτήν]]. || οὗτος
ἐπεκαλεῖτο μὲν Ἀσδρούβας, ἦλθε δ' εἰς Ἀθήνας ἐτῶν τεττάρων πρὸς [τοῖς] εἰ[κ]οσι
γεγονώς. μετὰ δὲ τέταρα σχολάζειν ἤρξατο Καρνεάδει, καὶ συνεγόμενος ἐννέα
25 καὶ δέκ' αὐτῶι σχολὴν ἰδίαν ἐπὶ Παλλαδίῳι συνεστήσατο ἄρχοντος Ἀγνοθέου, a. 140/39
καὶ συνέσχεν [μ]ὲν δέ[κ]α(?), τὴν δὲ Κα[ρνεάδ]ου διεδέξατο ἐπὶ Λυκί[σ]κου π[α]ρὰ a. 129/8
Κ[ράτη]τος τοῦ Τα[ρσοῦ]εν. ἡγησάμενος δ' ἐννέα καὶ δέχ' ἔτη κατέστρεψεν ἐπ[ὶ]
Πολυ[κλεί]του. τινὲς δὲ [κ]α[τα]στ[ρέφ]αι(?) φα[ν]οί[ν]ται ἐτη ..[[..... πρὸς] τοῖς a. 110/9
ἐβ[δομή]κοντα γεγονότα].

1 διον . . ωμου . . των | κ . \ α ιτθε . . col. 26 αἰσ . . σιωιτουσ . . | . .
.. λ . . καδ col. 29 Διονύσῳι τ' οὐ σπάνιον ἐσχόλας, αἰρεθεῖς Gomperz Δ. τ' οὐχ
ἤττονα σπουδὴν τιθεῖς Wil 2 ἀγχινῳίαι τάνδρδς Gomperz ἀγχινο . ττανόρος . . ο
ἀ . λαμπρός ἦν Wil 5 ἐξέλιπεν νόσω Roeser βίον Gomperz γέρων? 8 ποῦτος ο
(Mekler) ποιατος od. ποίλτος, über ia reste einer verbesserung ο (Cr) δόντος Mekler
τὸν βίον λελοιπότης Gomperz 10 erg. Gomperz Mekler (col. 25, 38 ff.) 16—18 erg.
Röper Gomperz; von v. 12—14 sind dürftige spuren vorhanden, rest der column
fehlt. 19 Καρνεάδης Buecheler 20 Ἐπικώμου Jac Πολεμάρχου Gomperz
Mekler 21 κ[αὶ] Mekler: σε . . αἰ ο . . ωι n [ἐφ'] ὧι Gomperz 22 ἐσχόλαζον
Buecheler —ζο n —εν ο [[μετὰ — τελευτήν]] Jac (s. komm.) 26 μὲν δέκα
edd . ενδε . α ο ἐνδεκα? Λυκίσκου edd ΛΥΙΣΙ— P λυισ ο λυ n 28 Πολυ-
κλείτου Gomperz (col. 33, 17) τινες: ινες n χιλες . . ο 28—29 ἔτη — γεγο-
νότα Mekler

57 (—; 101 J) PHILODEM. Ind. Acad. col. 31, 1—3:

δὲ πρεσβεύσας ποτέ

ἔπλευσεν εἰς Πώμην παρῆν τ' ἐπιτυγχάνων.

58 (—; 101 J) — col. 31, 3—12:

καὶ μὴν Μελάνθιον γε γινώσκεις ὅτι
 τραγωιδίαι μὲν ἦν ποτ' (?) ἐστεφανωμένος
 ἱκανόν τ' Ἀριστάρχῳ συνεσχολᾷς χρόνον
 πολὺ τ' ἐν Ἀθήναις μάλλον ὡς... σ[χο]λῆς,
 ἄλλως ὑπάρ[χων] ἐν μεγάλῃ περιστάσει,
¹²
 τοῦ | Καρνεάδου δ' ἐνχ * * *

59 (—; 102 J) — col. 31, 34—32, 9:

ἄν]δρ[ε]ς ἐ]λλογιμώτ[ατοι·

ἐπ' [Αρ]ισ[τ]οφάντου (?) πρῶτον εἰς τὴν Ἀττικὴν
 κατέπλευσε, ἐτῶν ὧν εἴκοσιν τε καὶ δύο. a. 141/0 (?)

τοῦ Καρνεάδου δ' ὡς ἐπὶ διακούσας ἔτη
 5 εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπῆρ', ἐκεῖ δ' ἐδημερῶν
 καὶ τῶν κατ' αὐτὸν φαινόμενος πολυχούσ[τατος],
 πάλιν εἰς Ἀθήνας καὶ | θ' (?) ... ταυταῖς...
 καὶ θ' αὐμάτων, οὐκ [ε]ποικ[ε]λ[ω]ς [[τ']] ἐ[π]α[θ]αίν' ὄχλους,
 20 καὶ πραγμάτων ἔμπειρος ἱκαν[ῶ]ς καὶ φύσει
 10 μνήμων, ἀνεγνωκῶς δὲ πολλά, ῥαιδίως
 ἔτυχε πολιτείας τε καὶ [ῶ]ξε σχολὰς ¹⁰
 ἐν τῷ Π[ε]ρ[ι]ο[δ]ῶν [ε]μ[ε]λ[ω]ι τῶν ἀλειφομένων | ἐκεῖ
 α...ιν ἐξέδραν * * *

25 60 (—; — J) — col. 32, 13—16:

οἱ δ' οὐκ ἐν ἄστ[ε]ι τ[ὰ]ς σ[χο]λὰς πεποιημέ[νοι],
¹⁶
 Ἀντ[ι]πατρος, ἔτι | δὲ [Μητροδό]ωρ[ος], ὧν δ' μὲν
 * * *

2 πρεσβεύσας Spengel πρεσβώσας ο ποτέ Roeper πατε no 6 μὲν ἦν
 ποτ' edd μενυμένοι ο νεν...πο n μενη(?) P 7 s. T 2, 21 8 σχολῆς Mekler
 σ...λῆς P (Cr) σν...ητ n συνησ(?) ο ὦν ἄνευ σχολῆς? 9 περιστάσει Buecheler
 10 zeile 13 scheint Κλειτόμαχ[ος] vorzukommen; 14—33 sehr zerstört. 11—24 erg.
 Roeper, Buecheler, Gomperz, Mekler 13 Ἀριστοφάντου Mekler (Kolbe Roussel)
 ΣΗ...ΙΣ. Σ P (Cr) φοντου n φαντου ο Ἀριστοφάντος Wil 15 δ' ὡς ἐπὶ
 Gomperz δ. οσεττα ο δώδεκα n δις ἐπὶ Roeper 18 καὶ θ' Mekler ι. α || θ ο
 ἐν ἔτος αὐταῖς ἐνὼν Mekler 19 οἷς — [τ'] Mekler 20 ἱκανῶς Wil ἱκαν. n P
 ἱκανῶν vulg 22 κανῶξε Wil K-ANASΞE P (Cr) 1. αργίξο n καμαιξο(?) ο
 24 es folgen 2 1/2 verstümmelte zeilen 27 ἔτι Mekler αττ Po ετη n Μητροδό-
 δωρος Mekler 28 die trimeter gehen wahrscheinlich bis zur paragraphos nach
 zeile 23: 20 Κα]ρχηδ—? 22 Ἀ[λε]ξ[α]νδρεία...

OHNE BUCHTITEL (AUS DEN XPONIKA).

61 (73; 1 J) a) DIOD. I 5, 1 (TZETZ. Chil. XII 191 ff.; Exeg. i. ^{1184/3—} Iliad. p. 18, 14 Herm): (T 6 b) ἀπὸ δὲ τῶν Τρωικῶν <1184/3> ἀκολουθῶς ^{777/6} Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ τίθεμεν ὀδοῦντες ἔτη πρὸς τὴν ἀφ' ἧς ἔτι τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείπονται τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογίζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ βασιλευσάντων (F 62; 64). b) EUSEB. ARM. p. 89, 3 K: Des Porphyrios aus der 'Philosophischen Geschichte' (260 F 4). Von Elions einnahme <1184/3> bis zu dem Heraklideneinfall in den Peloponesos <1104/3> berichtet, daß 80 jahre seien, Apollodoros. und von dem einfall bis zur besiedelung Ioniens 60 jahre <1044/3> und von da bis zu Likurgos 159 jahre <885/4> und im ganzen von Elions einnahme bis zur ersten olympiade 407 jahre <777/6>.

62 (—; 2 J) a) PLUT. Lyk. 1: s. F 64. b) EUSEB. Arm. p. 105, 12 K: Könige der Lakedaemonier aus Diodors Büchern (VII 8). wir werden aber, da es sich so getroffen hat, daß von den troischen dingen bis zur ersten olympiade die zeit schwer zu ermitteln ist, weil noch nicht, weder in Athen noch in einer anderen stadt, zu jenen zeiten jährliche fürsten vorhanden waren, zum beispiel die Lakedaemonierkönige in anwendung bringen (F 61a; 64).

von der Troer zerstörung bis zur ersten olympiade sind, wie Apollodoros der Athener sagt, 8 jahre über 400. von denselben 80 bis zum Heraklideneinfall; und die übrigen haben eingenommen die könige der Lakedaemonier, Prokles, Eurysteus und deren abkömmlinge, deren aufzählung wir, je nach ihren beiderseitigen häusern gesondert, darstellen werden bis zur ersten olympiade.

Eurysteus begann die regierung im 80. jahr von den troischen dingen ab und herrschte	2 über 40 jahre	<1103/2—1062/1>
30 nach diesem Agis	1 jahr	<1061/0>
Echestratos	5 jahre über 30	<1060/59—1026/5>
und nach ihm Labotas	7 jahre über 30	<1025/4—989/8>
Doristhos	1 jahr weniger als 30	<988/7—960/59>
und als nachfolger dieser Agesilaos	<30>	<959/8—930/29>
35 (und Menelaos)	4 jahre über 40	<929/8—886/5>
Archelaos	60 jahre	<885/4—826/5>

13 ἐπὶ δὲ τὸ προηγούμενον ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων Eratosth. 241 F 1a. 23 400 Lat 300 Arm 30 2 Exc Barb <3> I Clinton Gutschmid 31 35 Euseb Chron; Ser Reg; Χρον. Συντ.; Synk 31 (ἐν statt ἔν Gutschmid) Diod b. Euseb 34 Exc Barb 34—35 <30 . Menelaos> Brandis (Exc Barb Agesilaos ann. XXX Cemenelaus ann. XLIIII)

und Teleklos 40 jahre <825/4—786/5>
 Alkamenes aber 8 über 30 (l. 32). <785/4—754/3>
 unter dessen 10. regierungsjahr fiel die entstehung der ersten olympiade, in
 welcher siegte im stadium Kuribos der Helier.

5 Aus dem anderen hause aber herrschte zuerst

Prokles	<41>	<1103/2—1063/2>
<Soos>	<32>	<1062/1—1031/0>
<Eurypon>	51	<1030/29—980/79>
und nach ihm Pritanis	um 1 jahr weniger als 50	<979/8—931/0>
10 und Eunomios	5 jahre über 40	<930/29—886/5>
und nach diesen Chariklos	60 jahre	<885/4—826/5>
und nach diesem Nikandros	[jahre 2 weniger als] 40	<825/4—786/5>
Theopompos	jahre 7 über 40	<785/4—739/8>

ebenso auch in dessen 10. regierungsjahre trifft sich die entstehung der
 15 ersten olympiade. und es wird insgesamt im ganzen von der Troer einnahme
 bis zu der Heraklier einfalle jahre 80.

63 (74; 4 J) a) TATIAN. ad Gr. 31 p. 32, 3 Schw (EUSEB. PE X 11 a. 983/2—
 p. 492 B; Kanon a. Abr. 913): οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένη (241 F 9) μετὰ
 914/3
 ἑκατοστὸν ἔτος τῆς Ἰλίου ἀλώσεως (sc. Ὀμηρον ἰχμακέναι φασίν). οἱ δὲ
 20 περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν Φιλόχορος δὲ μετὰ
 τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀρχέππου οἱ δὲ
 περὶ Ἀπολλόδωρον μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν, ὃ γένοιτ'
 ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσι διακοσίοις τεσσαράκοντα (944/3)
 b) CLEM. AL. Strom. I 117, 3: Ἀπολλόδωρος δὲ μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῆς
 25 Ἰωνικῆς ἀποικίας (sc. φησὶ φέρεσθαι Ὀμηρον), Ἀγρησιλᾶν τοῦ Δορύσσου
 Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος, ὥστε ἐπιβαλεῖν αὐτῷ Λυκοῦργον τὸν νομο-
 θῆτην ἔτι νέον ὄντα. c) VIT. HOM. ROM. p. 31, 19 Wil: Κράτης δ' ὁ Μαλλώτης
 μεθ' ἐξήκοντα (ἔτη) τοῦ Ἰλιακοῦ πολέμου φησὶν ἀκμάσαι, Ἐρατοσθένους (241 F 9) δὲ
 μεθ' ἑκατὸν [τῆς Ἰωνῶν ἀποικίας], Ἀπολλόδωρος δὲ μετ' ὀγδοήκοντα. d) TZEITZ.
 30 Exeg. i. II. p. 21, 14 Herm.: τὸν Ὀμηρον ἡμῖν ὁ Ἀπολλόδωρός τε καὶ ὁ . . .
 Διόδωρος (III 67), ἀλλήλοις μὴ ἀντιπλάτοντες, παραδιδόασιν μαθητὴν Προναπίδου
 γενέσθαι τὸν Προναπίδην δὲ Αἰνὸν φασί, Αἰνὸν δὲ Κάδμου. ἀπὸ δὲ Κάδμου μέχρι
 τῶν Τρωικῶν ἑπτὰ γενεαί ὥστε ἐκ τούτου συμβαίνει λογίζεσθαι, ὡς ὁ Προνα-
 35 πίδης μὲν ἦν πρὸ τεσσάρων γενεῶν τῶν Τρωικῶν, Ὀμηρος δὲ πρὸ τριῶν. ταῦτα δὲ
 λέγοντες οὐκ οἶδ' ὅπως ἐναντιούμενοι ἑαυτοῖς μεγάλην τὴν ἐναντίωσιν, λέγουσιν
 ὅστεριζεῖν τὸν Ὀμηρον ὀγδοήκοντα τῶν Τρωικῶν ἔτεσι. ebd. p. 18, 14; Chil. XII 191;

2 38 Diod b. Euseb 37 Euseb Ser Reg Synk 36 Χρον. Συντ. (das für Telekles
 41 hat) 27 Exc Barb 32 ($\overline{AB} \sim \overline{AH}$; XXXII ~ XXVII) Brandis; s. Ph U XVI 86
 6—8 <41 — Eurypon> = Προκλῆς <ΜΑ Σόος $\overline{AB}$ Εὐρυπῶν> ΝΑ Jac (41 + 34 + 51
 v Gutschmid 41 + 39 + 44 Schwartz) Prokles um ein jahr weniger als 50 Arm
 Prokles 51 ders. p. 106, 20 12 [jahre — als] = $\overline{AH} \sim \overline{M}$ Jac 18 913 Hier
 915 Arm (bei beiden 1. jahr der spartanischen königsliste 1103/2) 23 ἔτεσι σμ
 Euseb διακοσίων πενήκοντα Tat 25 Δορύσσου Jac Δορυσσαίου Clem Δορυσσόου
 Cobet 29 [τῆς Ἰ. ἀ.] Jac

XIII 647. e) Hieron. Chron. a. Abr. 1104 (= 914/3): *in Latina historia haec ad verbum scripta repperimus: Agrippa apud Latinos regnante Homerus poeta in Graecia claruit, ut testantur Apollodorus grammaticus et Euforbus historicus* (70 F 102), *ante urbem Romam conditam ann. CXXIIII et, ut ait Cornelius Nepos, ante olympiadem primam ann. C* (876/5).

64 (75; 5 J) PLUT. Lykurg. I, 3: οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρ-^{a. 885/4} τη βασιλευσάντων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης (241 F 2) καὶ Ἀπολλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσι πρεσβύτερον ἀποφαινόνσι (sc. τὸν Ἀνιοῦρον) τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. s. F 61; 63.

10 65 (75; 7 J) EUSEB. a. Abr. 1221 = 18. jahr des Alkamenes^{a. 776/5} (SYNKELL. p. 349, 12): *Lycurgi leges in Lacedaemone iuxta sententiam Apollodori hac aetate susceptae.*

66 (80; 18 J) DIOG. LAERT. II 3: καὶ γεγένηται μὲν (sc. Ἀναξι-^{a. 585/4—526/5} μένης), καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν (546/5), ἔτε-

15 λεύτησε δὲ τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι (528/5). s. F 28—29.

67 (81 a; 20 J) QUINTILIAN. Inst. XI 2, 14: *est autem magna*^{a. 556/5—468/7} *inter auctores dissensio, Glaucone Carystio an Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen, et Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur utque Apollodorus et*
20 *Eratosthenes* (241 F 34) *et Euphorion* (F 55 Scheidw) *et Larissaeus Eurypylus* (VI) *tradiderunt, an Crannone, ut Apollas* (III) *Callimachus-que* (F 71 Schn), *quem secutus Cicero* (De or. II 352) *hanc famam latius fudit.*

68 (77; 21—22 J) a) DIOG. LAERT. IX 18: Ξενοφάνης Δεξίου ἡ,^{a. 540/39}
25 ὡς Ἀπολλόδωρος, Ὀρθομένους Κολοφώνιος b) — IX 20: ἐποίησε δὲ καὶ Κολοφῶνος κτίσιν καὶ τὸν εἰς Ἑλέαν τῆς Ἰταλίας ἀποικισμὸν ἔπη διαχίλια, καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα (540/37). c) CLEM. AL. Strom. I 64, 2: τῆς δὲ Ἑλεατικῆς ἀγωγῆς Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος κατάρχει, ὃν φησι Τίμαιος (III) κατὰ Ἰέρωνα τὸν Σικελίας δυνάστην καὶ Ἐπίχαρμον
30 τὸν ποιητὴν γεγονέναι, Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα (580/77) γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

69 (148; 35 J) SCHOL. PIND. O I 35 c: Συρακόσιον ἱπποχάρμαν^{a. 476/5} βασιλῆα] ἔνιοι δὲ ἀναγινώσκουσιν Συρακοσίων ἱπποχαρμῶν. τὸν ^B γὰρ Ἰέρωνα οὐκ εἶναι Συρακοσίον ὅτε ἐνίκα κτίσαντα γὰρ αὐτὸν τὴν
35 Κατάνην καὶ προσαγορεύσαντα Αἴτην, ἀπ' αὐτῆς Αἰτναῖον αὐτὸν λέγουσιν.

10 1221 Arm 1216—1221 Hier 11—12 geht vielmehr auf die stiftung der Olympien (komm.) 12 hac aetate: im 18. jahr des Alkamines Arm ἐν τῷ ἡ Ἀλκαμένους Synk ἐν τῷ ἱ Rohde (F 62 p. 1038, 3) 14—15 περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν — τῇ ἐξ. τρ. ὀλ. Simson τῇ ἐξ. τρ. ὀλ. — περὶ τ. Σ. ἄλωσιν Diog 21—22 Callimachusque Schneidewin Callimachus Preller 30 πεντηκοστὴν Ritter τεσσαρακοστὴν Clem; Sext. adv. math. I 257.

εὐήθεις δέ φησι Δίδυμος τούτους· τότε γὰρ ὁ Ἰέρων ἦν Συρακούσιος καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναῖος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος. ὁ δὲ Ἀριστόνικος ἀξιοπίστως Αἰτναῖον ὄντα Συρακούσιον ὀνομάζεσθαι.

70 (86; 40 J) DIOG. LAERT. IX 50: Πρωταγόρας Ἀρτέμιωνος ἦ, ^{a. 483/2—414/3}
 5 ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δί(ν)ων ἐν Περσικῶν ε (III), Μαιανδρίου Ἀβδηρίτης, καθὰ φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τοῖς Περὶ νόμων (F 21 Voss), ὃς καὶ Θουρίοις νόμους γράφαι φησὶν αὐτόν· ὡς δ' Εὐπόλις ἐν Κόλαξιν (I 297, 146 K), Τήσιος.

71 (86; 41 J) — IX 55—56: φησὶ δὲ Φιλόχορος (III) πλέοντος ^{444/1}
 10 αὐτοῦ (sc. Πρωταγόρου) εἰς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντωθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν τῷ Ἰξίονι (p. 490 N²). ἔνιοι ἂν κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτήσαι αὐτόν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐβδομήκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα· καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν ὀλυμπιάδα (444/1).

15 72 (85; 42 J) — IX 24: φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἰχμαζέναι αὐτόν ^{a. 444/1} (sc. Μέλισσον) κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν ὀλυμπιάδα.

73 (—; 48 J) a) SORAN. Vit. Hippokr. p. 175, 3 Ilb.: Ἱπποκράτης ^{a. 420/19?}
 τῷ γένει μὲν ἦν Κῳιος, υἱὸς Ἡρακλείδα καὶ Φαιναρέτης, εἰς Ἡρακλῆα καὶ Ἀσκληπιὸν τὸ γένος ἀναφέρων, ἀφ' οὗ μὲν εἰκοσιός, ἀφ' οὗ δ' ἔννεα-
 20 καιδέκατος. μνημονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ Ἐρατοσθένης (241 F 13) καὶ Φερεκύδης (3 F 59) καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἄρειος ὁ Ταρσεύς. b) VITA BRUXELL. (H Schoene RhM LVIII 56): Yppocrates fuit genere Cous a Eraclide filius ex Finerata, ortus ab Asclepia stirpe (folgt der erste teil des stammbaumes; dann lücke) item Tessalus de Yppocratis libri
 25 honoribus corrigens Apollodori dicta aliis aliisque usus est demonstrationibus (folgen söhne und schüler).

74 (91; 49 J) DIOD. XIII 108, 1: μικρὸν δὲ τῆς εἰρήνης ὕστερον ^{a. 405/4}
 ἐτελεύτησε Δαρεῖος . . . ἄρξας ἔτη ἔννεακαίδεκα, τὴν δ' ἡγεμονίαν διεδέξατο
 . . . Ἀρταξέρξης . . . καὶ ὅν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν
 30 Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος φησιν ἠνθικέσαι.

75 (89 a; 50 J) SCHOL. PLAT. Apol. p. 19 C: τρεῖς δ' ἔσχεν
 (sc. Ἀριστοφάνης) υἱούς, Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐδούλου δράμασιν ἀγωνισά-
 μενον, καὶ Ἀραρότα ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένον, καὶ

5 Δίωνων Menagius δίων BPF ἐν Περσικῶν ε Diels ἐν περσικῶ ἐν (del P²) P ἐν (del B²?) περσικοῖς ἐν B ἐν περσικοῖς F Μαιανδρίου: Μαιανδρίδου ἦ καὶ Μαιανδρίου Suid. Μαίανδρος Philostr. V. Soph. I 10 Μένανδρος Epiphani. adv. haer. III 16 (Doxogr. 591, 1 D) 10 καταποντισθῆναι Froben 11—12 ἔνιοι — ἐνενήκοντα randnotiz 12 ἔτη <ῆ> πρὸς τ. ε. Reiske ἐτῶν ἐνενήκοντα Schol. Plat. Resp. 600 C 19—20 ἑπτακαιδέκατος Tzetz. Chil. VII 946

τρίτον, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίαρχον Φιλέταιρον.

76 (—; 55 J) DIOG. LAERT. VIII 90: (F 48) ὁ δ' αὐτός φησι a. 368/7
τὸν Κνίδιον Εὐδοξον ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα
(368/5), εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμάς. ἐτελεύτησε δὲ τρίτον
ἄγων καὶ πεντηκοστὸν ἔτος.

77 (150; 113 J) ET. M. p. 331, 38: Ἑλληνόπολις Ἀπολλόδωρος. c. 200?
Ἀτταλος ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οὐκ ἥτορας συναγαγὼν ἔκτισε πόλιν καὶ (Γ?)
ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.

10 78 (146; 90 J) STEPH. BYZ. s. Ὁρεός· πόλις Εὐβοίας a. 200
τούτου τὸ ἔθνικόν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται Ὁρείτης . . . Ἀπολλό-
δωρος δὲ τετρασυλλάβως φησὶν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε
καὶ ἰ Ὁρείτας οὕτω.

«τὴν | τῶν Ὁρειτῶν νυκτὸς αἰροῦσιν πόλιν.»

15 79 (104; 94 J) JOSEPH. c. Ap. II 83: quia vero Antiochus neque a. 169
iustam fecit templi depraedationem, sed egestate pecuniarum ad hoc
accessit, cum non esset hostis, et super nos auxiliatores suos et amicos
adgressus est nec aliquid dignum derisione illic invenit, multi et digni
conscriptores super hoc quoque testantur, Polybius Megalopolita, Strabon
20 Cappadox (91 F 10), Nicolaus Damascenus (90 F 91), Timagenes (88 F 4)
et Castor temporum conscriptor (250 F 13) et Apollodorus; <qui> omnes
dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum foedera Judaeorum
expoliasse templum auro argentoque plenum.

80 (127; 109 J) STEPH. BYZ. s. Ἀλλόβρυγες· ἔθνος δυνατώτατον a. 125/1
25 Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος. s. F 22—25. J

81 (—; 112 J) DIOG. LAERT. VI 101: γεγόνασι δὲ Μένιπποι ἔξ·
.... πέμπτος καὶ ἕκτος ζωγράφοι· μέμνηται δ' ἀμφοτέρων Ἀπολλόδωρος.

82 (100; 84 J) SYNKELL. p. 523, 5: οἱ βασιλεῖς Ποντίων † δέκα κατὰ τούτους
ἠρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη † σιη. περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος
30 (251 F 5a) ἱστοροῦσιν.

GEFÄLSCHTE FRAGMENTE DER XPONIKA.

(F 303)

83 (67; 116 J) a) EUSEB. ARM. Chron. p. 4, 9: Aus dem Polyhistor Alexandros.
Über die schriften der Chaldaeer und über das erste königtum derselben. Dieses
35 hat Berossos (III) im ersten buch erzählt. und im zweiten hat er die könige . . .
beschrieben . . . und er beginnt zu schreiben nach folgender art der darstellung:

13—14 οὕτω <δὲ> τὴν | τῶν Heyne οὕτω· τὴν [τῶν] Meineke αἰροῦσιν Heyne
αἰροῦσι RVP 21 <qui> Hudson 23 expoliasse Niese et spoliassse Jos
28 δέκα (wie p. 593, 10): ὁκτώ Jac (H̄ ~ Ī) 29 σῆη: I. σῆ Jac

'Apollodoros berichtet, daß zuerst könig gewesen Aloros zu Babelon'
 dieses berichtet er und weiter vorwärtsschreitend zählt er im einzelnen der reihe
 nach die könige der Assyrer auf, 10 könige, von Aloros . . . bis zu Xisuthron . . .
 und er schreibt im einzelnen dieserweise. [die aufzählung der ersten 10 Assyrer-
 6 könige bis auf die sintflut s. u. Alex. Polyhistor] im ganzen 10 könige, 120 šaren;
 und 120 šaren sollen 43 myriaden von jahren ausmachen, wenn ein šar 3600 jahre
 bedeutet. dieses berichtet des Polyhistor Alexandros buch. b) SYNKELL.
 p. 71, 3 Bonn: (Ἐκ τῶν Ἀβυθηνῶν περὶ τῆς Χαλδαίων βασιλείας p. 69, 1—71, 2
 = Euseb. Arm. p. 15, 27 ff.) πρὸς τοῦτοις καὶ Ἀπολλόδορος ὁμοίως τοῦτοις τερα-
 10 τευόμενος οὕτω λέγει· ταῦτα μὲν ὁ Βηρωσσὸς ἰστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα
 Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων κτλ. ταῦτά μοι ἐκ (τῶν) τὰ Χαλδαϊκὰ
 μεγαλαυχόντων Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος καὶ Ἀβυθηνῶν καὶ Ἀπολλοδόρου
 προσενέγκηται

84 (67; 116 J) a) EUSEB. ARM. Chron. p. 6, 14: Aus des Polyhistor Alex-
 15 andros . . . Berossos fürwahr berichtet im ersten babylonischen buche . . . (p. 7, 5)
 und im ersten jahre sei erschienen aus dem Roten Meere . . . ein furchtbares
 untier, dessen name Ōan heiße; wie denn auch Apollodoros berichtet in seinem
 buche, daß sein ganzer körper der eines fisches war usw. b) SYNKELL. p. 50, 1:
 ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος . . . Βήρωσος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυ-
 20 λωνιακῶν φησι . . . ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης
 . . . ζῶον ἄφρονον (?), ὀνόματι Ὠάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδορος ἰστόρησε, τὸ μὲν
 ὄλον σῶμα ἔχον ἰχθύος κτλ.

85 (70; 117 J) SYNKELL. p. 171, 4; 180, 8; 190, 6; 195, 6; 204, 20; 233, 6;
 278, 22 B: Ἀπολλόδορος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θηβαίων λεγομένων βασι-
 25 λείων ἀνεγράφατο βασιλείων λη, ἐτῶν αὐτῶν. ἥτις ἡρξάτο μὲν τῷ βπ̄ εἶτι τοῦ κόσμου,
 ἔληξε δὲ εἰς τὸ γμ̄ ἔτος τοῦ κόσμου. ὧν τὴν γνώσιν, φησὶν, ὁ Ἐρατοσθένης λαβὼν
 Αἰγυπτιακοῖς ὀπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ
 παρέφρασεν οὕτως . . .

ᾱ βασιλεύσει Μήνης Θηβινίτης Θηβαῖος, ὁ ἐρμηνεύεται αἰώνιος. ἐβασίλευσεν
 30 ἔτη ξβ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βπ̄.

β̄ Θηβαίων δευτέρως ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ̄. οὗτος ἐρμη-
 νεύεται Ἐρμογένης. ἔτος τοῦ κόσμου βπ̄ξβ̄.

γ̄ Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ὁμώνυμος ἔτη λβ̄. τοῦ δὲ
 κόσμου ἦν ἔτος γκᾱ.

35 Θηβαίων ἐβασίλευσε δ̄ Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθως ἔτη ιθ̄. οὗτος ἐρμηνεύεται Φιλέ-
 ταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνγ̄.

Θηβαίων ἐβασίλευσε ε̄ Πεμφῶς υἱὸς Ἀθώθους, ὁ ἐστὶν Ἡρακλείδης, ἔτη ιη̄.
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοβ̄.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς̄ Τουραράμαχος Μομχίρι Μεμφίτης ἔτη οδ̄.
 40 οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς περισσομελής. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηγ̄.

1041, 36 — 1 und er beginnt — Babelon: ἀρχεται δ' οὕτω γράφειν Ἀπολλό-
 δορος· πρῶτον λέγει (sc. Berossos) γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον v Gutschmid ἀρχεται
 δὲ γράφειν οὕτως (sc. Berossos), (ὥσαύτως δὲ καὶ) Ἀπολλόδορος λέγει κτλ. Schwartz
 und er beginnt (sc. Alexandros Polyhistor)? Jac

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ̄ Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν Ἄρης ἀναίσθητος, ἔτη ζ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξθ̄.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὀγδοὺς Γοσορμῆς, ὃ ἐστὶν Ἐπισπιαντος, ἔτη λ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε̄.

5 Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ῡ Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσε̄.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ῑ ἐβασίλευσεν Ἀνωφίς, ὃ ἐστὶν ἐπίκωμος, ἔτη κ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλᾱ.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιᾱ ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι
10 ἀβάσκαντος, ἔτη ιη̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσνᾱ.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ̄ ἐβασίλευσε Χνοῦβος Γνευρός, ὃ ἐστὶν Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κβ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσξθ̄.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ̄ ἐβασίλευσε Παύσις, ὃ ἐστὶν ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσζᾱ.

15 Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ̄ ἐβασίλευσε Βιύρης ἔτη ῑ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιδ̄.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε̄ ἐβασίλευσε Σαῶφίς κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνίους χρημα-
τιστής, ἔτη κθ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιδ̄.

Θηβαίων ις̄ ἐβασίλευσε Σαῶφίς β̄ ἔτη κς̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιμγ̄.

Θηβαίων ις̄ ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἡλιόδωτος ἔτη λᾱ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιδ̄.

20 Θηβαίων ιη̄ ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνᾱ.

Θηβαίων ιθ̄ ἐβασίλευσε Παμμῆς Ἀρχονδῆς ἔτη λε̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνλδ̄.

Θηβαίων κ̄ ἐβασίλευσεν Ἀπάππους μέγιστος. οὗτος, ὡς φασί, παρὰ ὥραν μίαν
ἐβασίλευσεν ἔτη ρ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνξθ̄.

Θηβαίων κᾱ ἐβασίλευσεν Ἐχεσχοσοκάρας ἔτος ᾱ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξθ̄.

25 Θηβαίων κβ̄ ἐβασίλευσε Νιτωκίς γυνὴ ἀντὶ τοῦ ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖα νικη-
φόρος, ἔτη ς̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφο̄.

Θηβαίων κγ̄ ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γφγ̄η̄.

Θηβαίων κδ̄ ἐβασίλευσεν Οἰδοσιμάρης κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος, ἔτη ιβ̄. τοῦ δὲ
30 κόσμου ἦν ἔτος γφγ̄η̄.

Θηβαίων κε̄ ἐβασίλευσε Θίνιλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η̄.
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχν̄.

Θηβαίων κς̄ ἐβασίλευσεν Σεμφροσυκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη
ιη̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχν̄η̄.

35 Θηβαίων κς̄ ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ς̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γχλς̄.

Θηβαίων κη̄ ἐβασίλευσε Μενρῆς Φιλόσκορος ἔτη ιβ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχμγ̄.

Θηβαίων κθ̄ ἐβασίλευσε Χωμαεφθά κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ιᾱ. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος γχνε̄.

40 Θηβαίων λ̄ ἐβασίλευσε Σοικουννιόσχος τύραννος ἔτη ς̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γχξς̄.

Θηβαίων λᾱ ἐβασίλευσε Πετεαθυρῆς ἔτη ις̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηνκς̄.

Θηβαίων λβ̄ ἐβασίλευσε Σταμμενεμῆς β̄ ἔτη κγ̄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνξη̄.

* * * *

89 (—) P. Ox. XV 1802 (Glossar ca. 200 p. Chr.) fr. 3 col. 2, 29: μ[έ]λ[ισσαι·]
αἱ τῆς Δήμητ[ρος] ἱέρει[αι]. ἡ αὐτὴ Ἀπολλ[οδώρου] ἐν τῇ ᾱ. «ἐπ[άγου]σαν δὲ
τὸν κἀλᾶθον ταῖς νόμφαις σὺν τῷ ἱστωί καὶ τοῖς ἔργοις τῆς
Περσεφόνης ᾱ μὲν παραγενέσθαι εἰς Πάρον καὶ ξενισθεῖσαν
5 παρὰ | τῷ βασιλεῖ Μελισσῶι χαρίσασθαι ταῖς τούτου θυγα-
τρᾶσι οὐσαις ἐξήκοντα τὸν τῆς Φερσεφόνης ἱστόν, καὶ πρῶ-
ταις αὐταῖς ἀναδοῦναι | τὰ περὶ αὐτὴν πάθη τε καὶ μυστήρια,
ὁθεν καὶ μελίσσας ἔκτοτε | κληθῆναι τὰς θεσμοφοριαζούσας
[[κληθῆναι]] γυναικας»

10

 $\overline{B}$

90 (3) EROTIAN. Voc. Hipp. Coll. p. 93, 8 Nachm: Χάριτες· αἱ
χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείῳ (F 3 Bgk) μέμνηται. καὶ Ἀπολλό-
δωρος ἐν β̄ Περὶ Θεῶν φησι· κληθῆναι δὲ αὐτὰς ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς
Χάριτας· καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

15

91 (2) STOB. Anth. (AREIOS DIDYMOS) I 25, 4 p. 207, 8 W:
Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ Θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὴν περὶ
τοῦ τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον τε καὶ Ἑσπερον δόξαν.

 $\overline{\Gamma}$

92 (4) SCHOL. APOLL. RHOD. I 1124: δρύνουσιν] εἰκότως· ἡ
20 γὰρ δρυς ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Περὶ Θεῶν. —
δρύνουσιν δὲ αὐτοὺς φησι (sc. Ἀπολλώνιος) στέφεσθαι διὰ τὸ μεμερίσθαι τῇ θεῷ
τὸ δένδρον τοῦτο διὰ τὸ καὶ πρὸς σιέγας καὶ πρὸς τροφὴν πρῶτον χρησιμεύσαι.

 $\overline{\Phi}$

93 (5) HARPOKR. s. ἀποπομπάς· Ἰσοκράτης Φιλίππῳ (§ 117).
25 Ἀποπομπαῖοι τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἔκτῳ Περὶ
Θεῶν διείλεκται.

 $\overline{\Theta}$

94 (6) STEPH. BYZ. s. Ἄρειος πάγος· ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς
Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ Θεῶν Θ̄, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον,
30 διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γινομένης μαιφονίας. Φιλόχορος δ' ἐν Ἀτθίδος β̄
βιβλίῳ (III), οὗ Ἀλιερόδιον τὸν Ποσειδῶνος ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἄρεος, βιαζόμενον
[διὰ] τὴν Ἀλέκπην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα.

1—9 erg. Hunt 2 Ἀπολλοδώρου sc. σύνταξις Croenert Ἀπολλ[ωνία?] Hunt
4 ξενιστεῖσαν P 13 [δὲ] Nachm(anson) 14 Χάριτας * * Nachm χαρὰν
χάριν Klein 16 τὴν P² τὸ P¹F [τὴν] Heyne 21—22 zweites scholion
(R Münzel) 22 (τὸ) πρῶτον Münzel 25 ἀποπομπαῖοι — ἐκαλοῦντο: Suid. s. v.;
Συναγ. Λεξ. χρ. 433, 6 Bk 30 γενομένης V 31—32 ὑπὸ Ἀ. β. [διὰ] Heyne
διαξ. ὑπὸ Ἀ. διὰ RVP

$\overline{IG} - \overline{ID}$

- 1
- 95 (7) MACROB. s. I 17, 7: *Apollinis nomen multiplici* 2 96-97 (—)
interpretatione ad solem refertur, cuius rei ordinem pergam. Plato
 5 (vgl. Kratyl. 405) *solem* Ἀπόλλωνα scribit *cognominatum* ἀπὸ τοῦ ἀπο-
 πάλλειν τὰς ἀκτῖνας, *id est a iactu radiorum. Chrysippus* (II 1095
 v Arn.) *Apollinem* ὥς οὐχὶ τῶν πολλῶν καὶ φάτων οὐσιῶν τοῦ πυρὸς
 ὄντα — *primam enim nominis litteram retinere significationem ne-*
gandi — ἥ δτι μόνος ἐστὶ καὶ οὐχὶ πολλοί (8) *Speusippus, quod*
 10 *ex multis ignibus constet vis eius, ὥς ἀπὸ πολλῶν οὐσιῶν πυρὸς αὐτοῦ*
συνεστῶτος. Cleanthes (I 540 v Arn.) ὥς ἀπ' ἄλλων καὶ ἄλλων τόπων
 τὰς ἀνατολὰς ποιουμένων

- (10) *alii cognominatum Apollinem putant ὥς ἀπολλύντα τὰ*
ζῷα: exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie
 15 *caloris immittit, ut Euripides in Phaethonte* (F 781, 11) ὁ χρυσο-
 φεγγὲς ἦλ', ὥς μ' ἀπώλεσας, δθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλήζει βροτός'.
item Archilochos (F 27 Bgk) ἄναξ Ἀπολλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
 σήμαινε καὶ σφᾶς ὄλλυ' ὥσπερ ὄλλύεις'. (11) *denique inustos morbo*
ἀπολλωνοβλήτους καὶ ἡλιοβλήτους appellant; et quia similes sunt solis

3 v. l. in den griechischen wörtern nur notiert, wenn wesent-
 lich. Macrobius' zusätze (Münzel De Apollodori II. Θ. libris 1883, 14)
 und die meisten übersetzungen der griechischen etymologien sind
 entfernt. 8 *prima — littera retinet P*

$\overline{II} - \overline{IA}$.

3

*98 (7) HERAKLIT. Quaest.

Hom. 6—7 p. 10, 1—13 Oelm:

5 $\delta\tau\iota$ μὲν τοίνυν ὁ αὐτὸς Ἀπόλλων
 ἡλῖω, καὶ θεὸς εἰς δυοῖν ὀνόμασι
 κοσμεῖται, σαφὲς ἡμῖν ἐκ τε τῶν
 μυστικῶν λόγων καὶ τοῦ
 10 $\delta\eta\mu\acute{o}\delta\omicron\upsilon\varsigma$ ἄνω καὶ κάτω θρυλου-
 μένου ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δὲ γ'
 Ἀπόλλων ἥλιος. (7) ἡκρίβωται
 δ' ἡ περὶ τούτων ἀποδείξις
 καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν
 15 ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. τοῦτ'
 ἔγωγε τὴν ἐπὶ πλεόν ἑξεργα-
 σίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περι-
 τὸν ὑπερθήσομαι μῆκος· ἐκεῖ-
 νο δ' ὁ ἐκ τῆς ἡμετέρας εἰκα-
 σίας ἀναγκαῖον εἰπεῖν, οὐ πα-
 20 ρήσω, δεικνὺς ὅτι καὶ κατ'
 Ὅμηρον αὐτὸς ἐστὶν Ἀπόλλων
 καὶ ἥλιος. τοῦτο δ' εἰ λεπτιῶς
 ἐθέλει σκοπεῖν τις, ἐξ ἀπάν-
 των εὐρήσει τῶν ἐπιθέτων
 25 γνῶριμον.

(ο. 8 p. 13, 1) ταῦτα τοίνυν εἰρη-
 σεταί, ἀνθ' ὅτου ποτὲ τὸν αὐτὸν
 ἀπεφηνᾶμην ἥλιον Ἀπόλλωνι. καὶ
 30 τί πειρώμενος κατασκευάζειν; αἱ
 λοιμικαὶ νόσοι τὴν μερίστην ἔχουσι
 τῆς φορᾶς πρόφασιν τὸν ἥλιον.
 ὅταν μὲν γὰρ ὦρα θέρειος αὐτοῦ

8—9 καὶ τοῦ $\delta\eta\mu\acute{o}\delta\omicron\upsilon\varsigma$ Schow
 καὶ τὸ $\delta\eta\mu\acute{o}\delta\omicron\varsigma$ (δ. om O) Her
 10—11 ὁ δὲ — ἥλιος om O
 14 (διὰ) τοῦτ' Schow τού(των
 μὲν οὖν) ο. τοῦ(του τοίνυν) Bon-
 nenses 16 ὡς ἀκαίρου Schow
 24 ἐπιθέντων O 25 γνῶριμον
 (ὄν) Mehler 29 (ὅτι) al
 Mehler 'debutit ὡς' Bonnenses
 31 φορᾶς O φθορᾶς M 32 ὦρα
 θέρειος αὐτοῦ: ἡ θέρειος αὐτόν M
 ἡ θ. αὐγὴ Ald

4

**99 (—) CORNUT. Theol.

Comp. c. 32 p. 65, 1—2 Lang:

5 $\acute{\epsilon}\chi\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\omega\varsigma$ τοίνυν, ὃ τέκνον,
 Ἀπόλλων ὁ ἥλιός ἐστιν, Ἄρ-
 τεμις δὲ ἡ σελήνη.

(p. 66, 6—8) τάχα δ' ἂν
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦν καὶ
 10 λύειν τὸ συννεστὸς τῆς οὐ-
 σίας ἢ καὶ τὸ σκότος ὥσαν
 ἀπλῶν εἰρημένος εἴη.

5

99 a PORPHYR.

(EUSEB. PE III 11
 p. 112 B): καὶ ἡλίου δὲ 5
 τὴν τοιάνδε δύναμιν
 ὑπολαβόντες Ἀπόλλω-
 να προσείπον ἀπὸ τῆς
 τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ
 πάλεως. 10

(p. 65, 11—66, 6) δοκοῦσι
 γὰρ καὶ φθείρειν ἔσθ' ὅτε
 15 τὸν ἄερα καὶ τῶν λοιμικῶν
 καταστάσεων αἷτιοι γίνε-
 σθαι· διὸ καὶ τοὺς ὀξεῖς θά-
 νάτους αὐτοῖς ἀντιθέσαν οἱ
 πάλαι, καὶ ὁ ποιητὴς ὡς ἐμ-

10 v. 1. συννεστὸς 12 v.
 1. ἀπλῶς 16—17 v. 1. γε-
 νέσθαι 19 v. 1. καὶ ὁ
 ποιητὴς, καὶ ὡς ὁ π., ὡς
 ὁ π.

effectibus effectus lunae in iuvando nocendoque, ideo feminas certis
 adflictas morbis σεληνοβλήτους et ἀρτεμιδοβλήτους vocant. (12) hinc
 est quod arcu et sagittis Apollinis simulacra decorantur, ut per sagittas
 5 intellegatur vis emissa radiorum (Π.^oA 51):

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευενκὲς ἐφειγὼς
 βάλλ'.

(13) idem auctor est et publicae sospitatis, quam creditur sol
 animantibus praestare temperie. sed quia perpetuam praestat salu-
 10 ditatem, et pestilens ab ipso casus rarior est, ideo Apollinis simu-
 lacra manu dextera Gratias (F 90) gestant, arcum cum sagittis sinistra,
 quod ad noxam sit pigrior et salutem manus promptior largiatur.
 (14) hinc est quod eidem adtribuitur medendi potestas, quia temperatus
 solis calor morborum omnium fuga est: nam ὥς ἀπελαύνοντα τὰς νόσους
 15 Ἀπόλλωνα tamquam Ἀπέλλωνα cognominatum putant. (15)
 quem Athenienses Ἀλεξίτακον appellant. sed et Lindii colunt Apollinem
 Λοίμιον, hoc cognomine finita pestilentia nuncupatum

(16) cum ergo sint huiusce sideris, id est solis, duo maximi
 effectus, alter quo calore temperato iuvat mortalium vitam, alter quo
 20 iactu radiorum nonnunquam pestiferum virus immittit, duo eadem-
 que cognomina circa singulos effectus propriis enuntiationibus signant

8

4

5

μαλακή καὶ πραεῖα δι' εὐκράτου
 τῆς ἀλέας ἡσυχῇ διαθάλπηται,
 σωτήριον ἀνθρώποις ἐπιμειδιδίαι
 5 φέγγος· ἀχμηρὰ δὲ καὶ διάπυρος
 ἐκκαεῖσα νοσεροὺς ἀπὸ γῆς ἀτμοὺς
 ἐφέλλεται, κάμνοντα δὲ τὰ σώματα
 καὶ διὰ τὴν ἀήθη τοῦ περιέχοντος
 τροπὴν νοσοῦντα λοιμικοῖς πά-
 10 θεσιν ἀναλοῦνται. τῶν δ' ὀξέων
 συμφορῶν αἴτιον Ὅμηρος ὑπε-
 στήσατο τὸν Ἀπόλλωνα, διαρρηδὴν
 τοῖς αἰφνιδίοις θανάτοις ἐπιγρά-
 φων τὸν θεόν. φησὶ γὰρ (Od. ο 410)
 15 ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Ἀρτέμιδι ξὺν
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποικό-
 μενος κατέπεφνεν.
 ἐπειδὴ περ οὖν ἕνα μὲν καὶ τὸν
 20 αὐτὸν ὀφίσταται τῷ Ἀπόλλωνι τὸν
 ἥλιον, ἐκ δὲ τοῦ ἥλιου τὰ τοιαῦτα
 τῶν παθημάτων συνίσταται, φησι-
 κῶς ἐπέστησε τῷ λοιμῷ τὸν
 Ἀπόλλωνα κτλ.

φανές τι ἐν τῷ λοιμῷ παρ-
 εισάγει τὸν Ἀχιλλεῖα λέγον-
 τα ὅτι ζητητέος μάντις (II.
 A 64)

ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώ-
 σατο Φοῖβος Ἀπόλλων.

τούτου δ' ἐνεκεν οἴονται
 κατ' εὐφημισμὸν τὴν μὲν

10 Ἄρτεμιν ἀπὸ τοῦ ἀρτεμείας
 ποιεῖν, ὃ ἐστὶν ὕγιεις, ὀνο-
 μάσθαι, τὸν δ' Ἀπόλλωνα
 ὥς ἀπολύονθ' ἡμᾶς τῶν
 νόσων ἢ ἀπελαθνόντα ἀφ'

15 ἡμῶν αὐτάς [ἢ ἀπολλύντα]
 ταύτης τετευχέναι τῆς προσ-
 ηγορίας, καθ' ἣν ἔννοιαν
 καὶ Παιήων ἐκλήθη καὶ

ιατρός ἐδοξεν εἶναι. τινεῖς
 20 δὲ αὐτόθεν Ἀπόλλωνα αὐ-
 τὸν ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι φα-
 σὶν εἰρησθαι· καὶ γὰρ τὸν

ἀπολλύντα ταύτην τὴν δια-
 κόσμῃσιν τοῦτον εἶναι, διὰ

25 τοῦ διατμίζειν ἀδιαλείπτως
 πάντοθεν αὐτῆς τὸ ὕγρον
 καὶ τῷ αἰθέρι προσκατα-
 τάττειν.

(p. 66, 1—2) ο. v. 16—18

30 (p. 69, 17—70, 2) Παι-
 ἄνα δ' αὐτὸν ἐκάλεσαν εἴτ'
 οὖν κατ' ἀντίφρασιν καὶ

99b STRAB. XIV

1, 6: (Ὀδῖον — ἱατι-
 κὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων u.

p. 1051, 5) καὶ ἡ Ἄρτε-
 μεις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμείας

5 ποιεῖν. καὶ ὁ ἥλιος δὲ
 καὶ ἡ σελήνη συνουκει-
 οῦνται τοῦτοις, ὅτι τῆς

περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρα-
 10 σίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοι-
 μικά δὲ πάθη καὶ τοὺς

αὐτομάτους θανάτους
 τοῦτοις ἀνάπτουσι τοῖς

θεοῖς. c) SCHOL. II. 15

E 515 (CRAM. AP III

211, 18) d) CRAM. AP

III 112, 26: ἱατρός διὰ

τὸ θεραπεύειν ἡμᾶς,
 20 ἀκράτους τὰς ἀκτῖνας

πέμπων, καὶ εὐφορίαν
 ἐμποιῶν τοῖς καρποῖς.

99e JOHANN. DIAC.
 zu Hesiod. Th. 411

p. 330 Flach: Παιᾶνα 25
 δὲ διὰ τὸ παθεῖν λιμὸν

6 καεῖσα O 10 ἀνιλοῦνται O
 17 ἀγανέοις βελέεσσιν O ἀγανοῖς
 β. Ald

4 v. l. ζητητέον μάντις
 (μάντιν) 13 ἀπολλύονθ'

NL 15 [ἢ ἀπ.] Lang
 (v. l. ἀπόλλαντα, ἀπειλ-

λάντα, ἀπόλλοντα) ἀπο-
 λούοντα Villoison 16 v. l.

τετευχημέναι 17—19 [καθ'
 — εἶναι]? Lang 20—21 v.

l. αὐτόθεν Ἀ. [αὐτόν], [αὐ-
 τόθεν] Ἀ. αὐτόν. ἀντίον

Ἀπόλλωνα Schmitt-Blank
 26 v. l. αὐτῇ; ἐν αὐτῇ

Schmitt-BI 31 ἐκάλε-
 σαν edd. καλέσαντες Cor

32 κατ' ἀντίφρασιν: vgl.
 Schol. A II. Φ 447 βουλό-

13 αὐτομάτους: αἰ-
 φνιδίους? 21 εὐφο-

ρίαν Usener ἐμφο-
 25 ρίαν hs

1

2

appellantes deum Ἴηιον atque Παιᾶνα. quae cognomina utrique effectui apta sunt, ut sit Ἴηιος ἀπὸ τοῦ ἰᾶσθαι . . . et Παιᾶν ἀπὸ τοῦ παθεῖν τὰς ἀνίας; et rursus Ἴηιος ἀπὸ τοῦ ἰέναι, ab immittendo, — βέλος ἐχεπενκῆς ἐφειῖς — et Παιᾶν ἀπὸ τοῦ παῖειν, a feriendo. (17) obtinuit tamen ut, cum sanitatem dari sibi precantur, ἰῆ Παιᾶν per ἦ litteram enuntient, id est 'medere Paeān'; cum autem ἰε Παιᾶν per εῖ litteram dicunt cum adspiratione prioris litterae, significant hoc dici, in aliquem adversa precatione βάλε Παιᾶν, id est 'immitte feriendo'. [[qua voce ferunt Latonam usam, cum Apollinem hortaretur impetum Pythonis incessere sagittis, cuius rei naturalem rationem suo loco reddam]]. (18) hanc vocem [[id est ἰε Παιᾶν]] confirmasse fertur oraculum Delphicum Atheniensibus petentibus opem dei adversus Amazonas Theseo regnante: namque invituros bellum iussit his ipsis verbis semet ipsum auxiliatorem invocare hortarique. (19) Apollodorus in libro XIII Περὶ Θεῶν Ἴηιον solem scribit: ita appellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἵεσθαι καὶ ἰέναι, quod sol per orbem impetu fertur. (20) sed Timotheus ita (F 11 Diehl)

σύ τε ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
λαμπραῖς ἀκτῖσ' Ἥλιε βάλλων
πέμψον ἐκαβόλον ἐχθροῖσι βέλος
σᾶς ἀπὸ νεύρας, ὦ ἰε Παιᾶν.

(21) eundem deum praestantem salubribus causis Οὔλιον appellant, id est sanitatis auctorem, ut ait Homerus (Od. ω 402) 'οὐλέ τε καὶ μάλα χαῖρε'. Maeandrius (III) scribit Milesios Ἀπόλλωνι Οὔλιω pro salute sua immolare. Pherecydes (3 F 149) refert Thesea, cum in Cretam ad Minotaurum duceretur, novisse pro salute atque reditu suo Ἀπόλλωνι Οὔλιω καὶ Ἀρτέμιδι Οὐλίαι.

9 ιε Cantabr IH B;P 11—18 qua voce — hortari-
que: Apollodoros? s. u. § 50—51 14 ιε: ιε Cantabr
IH BP 20 [solem] scribit [ἰτα] Janus 24 Ἥλιε Wila-
mowitz HAI B INEAIE P Ἄλιε vulg 25 ἐχθροῖσι:
ἐχθροῖς BP 29—30 Maeandrius Keil meandrius P
meandri B

3

4

5

ἐξιλαστικῶς, ἵνα μὴ νόσους
αὐτοῖς ἐπιπέμπῃ μηδὲ
φθείρῃ τὸν ἀναπνεόμενον
5 ὅπ' αὐτῶν ἀέρα, εἴτε καὶ
ὥς τῷ ὄντι τοῦ αὐτοῦ
ὑγιείας τῷ σώματι αἰτίου
γινομένου διὰ τῆς τοῦ περι-
έχοντος ἐγκρασίας.

τε καὶ χειμῶνα ἢ διὰ τὸ παύονα
εἶναι τινα ταῖς καρπογονίαις καὶ
ἀναδηλήσει ταῖς παρ' αὐτοῦ
γινομέναις.

5

99f STRAB. XIV 1, 6: Οὐλίον
δὲ Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ
Μιλήσιοι καὶ Δῆλιοι, οἷον ὑγι-
αστικὸν καὶ παιωνικόν. τὸ γὰρ
οὐλεῖν ὑγιαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ 10
οὐλή, καὶ τὸ 'οὐλέ τε καὶ μέγα
χαῖρε'. ἱατρικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων.

μενοι οὖν τὸν θεὸν δυσω-
πεῖν, ἵνα τοὺς λοιμοὺς ἀπο-
τρέπῃ, νόμιον καὶ φύλακα
ἐκάλεσαν, ὃθεν Ὅμηρον εἰ-
πεῖν ὅτι ἐβουκόλησε παρὰ
Λαομέδοντι καὶ Ἀδμήτῳ
ἱπποφόρβησεν ~ F 96

2 v. 1. ἐξιλαστικῶς, —κὸν
καὶ om 3 ἐπιπέμπῃ
Studemund ἀναπέμπει Cor
5—6 v. 1. καὶ om; εἴτε ὥς
Osann 6 v. 1. αὐτῷ ὄντι
9 v. 1. ἀκρασίας

1

(22) *nec mirum, si gemini effectus variis nominibus celebrantur, cum alios quoque deos ex contrario in eadem re duplici censeri et potestate accipiamus et nomine, ut Neptunum, quem alias Ένοσίχθονα, id est terram moventem, alias Άσφαλώνα, id est stabilientem, vocant. item Mercurius hominum mentes vel oculos et excitat et sopit, ut ait poeta (Il. Ω 343)*
εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇι τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει.

10 (23) *unde et Apollinem . . . modo sospitatem modo pestem significantibus cognominibus adoramus, cum tamen pestis, quae ab eo noxiis immittitur, aperte hunc deum bonis propugnare significet.*

15 (24) *hinc est quod apud Pachynum Siciliae promuntorium Apollo Libystinus eximia religione celebratur. nam cum Libyes invasuri Siciliam classem appulissent ad id promuntorium, Apollo, qui ibi colitur, invocatus ab incolis immissa*
 20 *hostibus peste et paene cunctis subita morte interceptis Libystinus cognominatus est. [[(25) nostris quoque continetur annalibus similis eiusdem dei praesentiae maiestas]]*

(30) *nunc ex aliis quoque huius dei nominibus eundem esse Apollinem et solem probemus.*

(31) *Loxias cognominatur, ut ait Oenopides (29 A 7), ὅτι ἐκπορεύεται τὸν λοξὸν κύκλον ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς κινούμενος aut, ut Cleanthes (I 542 v Arn.) scribit, ἐπειδὴ καθ'*
 30 *ἑλικας κινεῖται (λοχαὶ γάρ εἰσι καὶ αὗται), ... ἢ ὅτι λοξὰς τὰς ἀκτῖνας ἦσαν ἐφ' ἡμᾶς βορέους ὄντας νότειος ὦν*

(32) *Delius cognominatur ἀπὸ τοῦ δήλα καὶ φανερά πάντα ποιεῖν τῷ φωτί*

2

96 (—) SCHOL. GEN. (ABT)
 HOM. Π. Φ 447: *Ἀπολλόδωρος ἐν <ι>γ Περὶ Θεῶν· «ἐφόσον γὰρ τῷ Ποσειδῶνι προσ- 5 ἦκειν ἡγεῖτο τὰ κατὰ τὴν τειχοδομίαν, ὃν ἡμεῖς μὲν Ἀσφάλιον καὶ Θεμελιοῦχον, αὐτὸς δὲ Ένοσίχθονα καὶ Γαιήοχον καλεῖν εἶω- 10 θεν, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ <τὰ> κατὰ τὰς νομὰς τῷ Νομίῳ Ἀπόλλωνι (u. p. 1056, 1, 15). διὸ καὶ περὶ τῶν Εὐμήλου πεποιήκεν 15 ἵππων (Π. Β 766) τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων»*

15—21 *hinc est — cognominatus est: A?*
 24—25 *<cog>nominibus? 33 cognominatus B —us est P*

4 ὠγ Hefermehl 8—9 Θεμελιοῦχον, αὐτὸς δὲ Schwartz (Ἀσφάλιος γὰρ καὶ Θεμελιοῦχος ὁ Ποσειδῶν T) Θεμέλιον οὐχ ὃν δὲ αὐτὸς Gen 12 <τὰ> Nicole 17 Πιερίῃ: s. zu p. 1056, 1, 23

8

4

5

(p. 42, 1—43, 1) εἶτα Ἐνοσί-
 χθονα καὶ Ἐνοσίγαιον καὶ Σεισί-
 χθονα καὶ Τινάκτορα γαίας
 5 κατ' ἄλλον δὲ τρόπον Γαίηοχος
 λέγεται ὁ Ποσειδῶν καὶ Θεμελι-
 οῦχος ὑπὸ τινων, καὶ θύουσιν
 αὐτῷ Ἀσφαλίῳ Ποσειδῶνι πολ-
 λαχοῦ ὥσάν ἐπ' αὐτῷ κειμένον
 10 τοῦ ἀσφαλῶς ἐστάναι τὰ οἰκήματα
 ἐπὶ τῆς γῆς.

99g PLUTARCH. Thes.
 36, 6: δὴν Ἀσφάλιον καὶ
 Γαίηοχον προσονομάζο-
 μεν.

5

(p. 10, 11—13) . . .

δεικνὺς ὅτι καὶ καθ'
 Ὅμηρον αὐτός ἐστιν
 5 Ἀπόλλων καὶ ἥλιος.
 τοῦτο δ' εἰ λεπτῶς
 ἐθέλει σκοπεῖν τις,
 ἐξ ἀπάντων εὐρήσει
 τῶν ἐπιθέτων γνῶ-
 10 ριμον.

(p. 67, 14—16) λοξῶν δὲ καὶ
 περισκελῶν ὄντων τῶν χρησμών,
 οὗς δίδωσι, Λοξίας ὀνόμασται· ἡ
 15 ἀπὸ τῆς λοξότητος τῆς πορείας,
 ἣν ποιεῖται διὰ τοῦ ζωδιακοῦ
 κύκλου.

(p. 67, 2—7) Δῆλιον δὲ αὐτὸν
 ὀνόμασαν καὶ Φαναῖον ἀπὸ τοῦ
 20 δηλοῦσθαι δι' αὐτοῦ τὰ ὄντα καὶ
 φωτίζεσθαι τὸν κόσμον, ὥς καὶ
 Ἀναφαῖον Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρύ-
 σαντο, τοῦ ἀναφαίνοντος πάντα.
 τούτῳ δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ τὴν
 25 Δῆλον καὶ Ἀνάφην ἱερὰς αὐτοῦ
 νομισθῆναι.

99h JOHANN. DIAC. zu
 Hesiod. Th. 325 p. 319
 Flach: οὗ καινὸν γὰρ
 διαφόροις ὀνόμασιν αὐ-
 τὸν παρ' ἡμῶν καλεῖσθαι, 10
 πρὸς τὰς διαφοροὺς αὐ-
 τοῦ ἐνεργείας ἀποβλεπόν-
 των.

99i JOHANN. DIAC. zu
 Hesiod. Th. 325 p. 319 Fl: 11
 καὶ Δῆλιος ἀπὸ τοῦ δηλὸς
 τοῖς πᾶσι προκεῖσθαι καὶ
 δηλὰ τὰ πάντα ποιεῖν.

2 s. Hefermehl p. 6, 1 8 v. l.
 ἀσφαλείῳι, ἀσφαλάκους 11 γῆς
 [καὶ αὐτοῦ δέοντος] edd 12—
 14 λοξῶν — δίδωσι: nicht A
 (vgl. 1058, 1, 28) 14—17 [ἡ —
 κύκλου] Lang 21 δηλοῦσθαι
 — ὄντα: A?

(33) [[Φοῖβος *appellatur ut ait Cornificius, ἀπὸ τοῦ φοιτᾶν βίαι*
]] *plerique autem a specie et nitore Φοῖβον, id est καθαρόν καὶ*
λαμπρόν, dictum putant.

5 (34) *item Φάνητα appellant ἀπὸ τοῦ φαίνειν, et Φαναῖον (p. 1053,*
 4, 19), *ἐπειδὴ φαίνεται <ἀεὶ> νέος, quia sol cotidie renovat sese*

(35) *Camerienses, qui sacram Soli incolunt insulam, Ἀειγενέτη*
Apollini immolant, τῷ τὸν ἥλιον ἀεὶ γίνεσθαι καὶ ἀεὶ γεννᾶν

(36) *Apollinis Lycii plures accipimus cognominis causas. Anti-*
 10 *pater Stoicus (III 36 v Arn.) Lycium Apollinem nuncupatum scribit*
ἀπὸ τοῦ λευκαίνεσθαι πάντα φωτίζοντος ἡλίου. Cleanthes (I 541 v Arn.)
Lycium Apollinem appellatum notat, quod veluti lupi pecora rapiunt,
ita ipse quoque umorem eripit radiis. (37) prisci Graecorum primam
lucem, quae praecedit solis exortus, λύκην appellaverunt ἀπὸ τοῦ λευκοῦ
 15 *(id temporis hodieque λυκόφως cognominant). (38) de quo tempore*
poeta ita scribit (II. H 433):

ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ.

2 *appellatus B* 5 *phaneta BP (u. ö.)* Φαναῖον *Camerarius*
 ΦANEON *BP* 6 <ἀεὶ> *Münzel* 8 *ΓΙΝΕ*ΑΙ P ΓΕΝΕΣΤΑΙ B*
 11 *cleantes B deanthos P* 15 *lycophos P licophos B* 16 *poeta om P*

(p. 10, 13—11, 3) ἀμέλει Φοῖβον
αὐτὸν εἶωθε συνεχῶς ὀνομάζειν ...
οὐκ ἀπὸ Φοίβης, ἣν Ἀητοῦς φασιν
5 εἶναι μητέρα· σὺνηθες γὰρ Ὀμήρῳ
τοῖς πατρόθεν ἐπιθέτοις χρῆσθαι,
τὰ δ' ἐκ μητέρων οὐκ ἂν εὔροι τις
ὅλως παρ' αὐτῷ. Φοῖβον οὖν ἀπὸ
10 τῶν ἀκτίων λαμπρὸν αὐτὸν ὀνο-
μάζει, τὸ μόνον ἡλίῳ προσὸν ἐξ
ἴσου κοινώσας Ἀπόλλωνι.

(p. 11, 10—12, 6) Ἀνκηγενῇ δὲ
προσηγόρευσεν αὐτὸν οὐχ ὥς ἐν
Ἀνκίαι γεγεννημένον — ἔξω γὰρ τῆς
15 Ὀμηρικῆς ἀναγνώσεως οὗτος ὁ
νεώτερος μῦθος — ἀλλ' ὥσπερ
οἶμαι τὴν ἡμέραν ἡριγένειαν ὀνο-
μάζει τὴν τὸ ἦρ γεννώσαν, τουτέστι
τὸν ὕρθρον, οὕτω Ἀνκηγενῇ προση-

7—8 τὰ — αὐτῷ: τοῖς — εἰρη O
9 [λαμπρὸν]? Oelm λαμπροῦ? 10 προσ-
ῆκον Mehler 11 κοινωνήσας O 14 λυ-
κεῖω O γὰρ οὖν AB γὰρ ἐστι Schol.
II. Δ 101 18 ἦρος Schol

(p. 66, 18—19)
μετὰ δὲ ταῦτα
Φοῖβος μὲν λέ-
5 γεται διὰ τὸ κα-
θαρὸς εἶναι καὶ
λαμπρὸς.

(p. 69, 5—9) ἐπι-
δὲ ἐν τοῖς λουμοῖς
10 ὡς ἐπίπαν δοκεῖ
τὰ θρέμματα πη-
μαίνεσθαι πρῶ-
τον καὶ συνεχέ-
στερον (ἦ) [καθ'
15 αὐτὰ] φθείρεσθαι
[λοιμικῶς], κατὰ

11—12 πημαί-
νεσθαι: v. l. ποι-
μαίνεται 14 (ἦ)
Lang 14—15
[καθ' αὐτὰ] Jac
15 v. l. φθείρε-
ται 16 [λοιμι-
κῶς] Lang λου-
μάδας G ὡς λό-
κωι Schmitt-Bi

5 99k APOLLON. Lex.
Hom. p. 164, 10 Bk: Φοῖ-
βος· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος.
ὁ μὲν Αἰσχύλος (Eum. 8) 5
ἀπὸ Φοίβης τῆς μητρός
Ἀητοῦς. Ὀμηρος δὲ οὐδέ-
ποτε ἀπὸ μητέρων κοσμεῖ
τινάς, μὴ δ' ὅτι δὲ μάμης.
Φοῖβον οὖν ἐκδεκτέον ἀπὸ 10
τοῦ φοιβᾶσθαι, ὃ ἐστι μαν-
τεύεσθαι. ἦ καὶ βέλτιον·
ὁ καθαρὸς καὶ ἀμλάντος·
φοῖβον γὰρ κατὰ γλῶτταν
τὸ καθαρὸν, ὡς καὶ Ἡλιό- 15
δωρος 'φοῖβον ὕδωρ ἐπά-
γων'

99l CRAM. AP III 112,
19 [Tzetzes] Ἀπόλλων
Φοῖβος καλεῖται διὰ τὸ 20
φωτιστικόν, ἐκ τοῦ βαίνειν
καὶ φαίνειν.

99m SCHOL. B* II. A 43:
Φοῖβος· οἶονεῖ ὁ φαῖβιος,
τουτέστιν ὁ λαμπρὸν βίον 25
ἔχων ἡγουντόξον, ὃθεν καὶ
φοιβάζω τὸ λαμπρύνω. ἦ
ἀπὸ Φοίβης μαμμωνικόν,
ὡς καὶ Ἡσίοδος.

99n CRAM. AP III 112, 30
(Tzetz): Ἀνκηγενῆς δὲ
διὰ τὸ τοὺς λυκάβαντας
ἦτοι τοὺς χρόνους γεννᾶν.

99o JOHANN. DIAC. zu
Hesiod. Th. 325 p. 319 Fl: 35
καὶ Ἀνκηγενέτης ὡς τοῦ
λυκαηνοῦς δοῦρου γενέ-
της.

14 γὰρ Jac δὲ Ap
15—16 Ἡλιόδωρος: Ἡσί-
οδος Villosion (F 274 Rz)
18—22 Muenzer a. o. 11;
Reinhardt a. o. 24 31 λυ-
κιγενὲς hs

idem Homerus (II. Δ 101):

εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ,

quod significat τῷ γεννῶντι τὴν λύκην . . . radiorum enim splendor
5 propinquantem solem longe lateque praecedens atque caliginem pau-
latim extenuans tenebrarum parit lucem. (39) annum quoque
vetustissimi Graecorum λυκάβαντα appellabant, τὸν ἀπὸ τοῦ λύκου
(id est sole) βαινόμενον καὶ μετρούμενον. (40—41) verehrung in Lyko-
polis; λύκος von λύκη abgeleitet.

10 (42) Apollinem Πατρῶιον cognominaverunt non propria gentis
unius aut civitatis religione, sed ut auctorem prognerandarum omnium
rerum, quod sol umoribus exsiccatis ad prognerandum omnibus prae-
buit causam, ut ait Orpheus (F 242 Ke)

πατὼς ἔχοντα νόον καὶ ἐπίφρονα βουλὴν

15 (43) Νόμιον Ἀπόλλωνα cognominaverunt non ex officio pastorali
et fabula, per quam fingitur Admeti regis pecora pavisse, sed quia
sol pascit omnia quae terra prognerat. (44) unde non unius generis
sed omnium pecorum pastor canitur, ut apud Homerum (II. Φ 448)
Neptuno dicente

F 96 o. p.
1052

20 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες.

atque idem apud eundem poetam equarum pastor significatur, ut ait
(II. B 766):

F 96 o. p.
1052

τὰς ἐν Φηρείῃ θρόψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.

5

3 ΛΥΚΗ P AYKH B 8 § 40—41 nicht A (Münzel 23)?
20 ΕΛΙΠΟΔΑΣ B ΕΙΑΠΙΛΑΣ P 23 Φηρείη Jac ΦΗΡΙΦΙ P ΦΗΡΙΕΙ B
Πηρείη vulg Πιερίη F 96; II. B 766 vulg (Πηροίη Ven. A; Πηρείη
Pap. Petrie s. V; cod. Harl. 1771 s. XV; Φηρίη cod. Harl. 5601 s. XV—
XVI; Φηρείη coni. Valckenaer coll. B 763 Φηρητιάδαο)

3 γόρευσε τὸν ἥλιον, ἐπειδὴ τοῦ κατὰ
 τὴν ὄρθριον ὥραν λυκανγοῦς αὐτός
 ἐστὶν αἴτιος· ἢ οὐτι τὸν λυκάβαντα
 5 γεννᾶν, τουτέστι τὸν ἐνιαυτὸν —
 ὅρος γὰρ ἐτησίου χρόνου διαδραμῶν
 ἥλιος ἐν μέρει τὰ δώδεκα ζώδια.
 (p. 12, 6—11). καὶ μὴν χρυ-
 σάορον αὐτὸν ὠνόμασεν οὐχ ὥς
 10 ὑπεζωσμένον χρυσοῦν ξίφος —
 ἀνοίκειον γὰρ Ἀπόλλωνι τὸ σπλον,
 τοξότης γὰρ ὁ θεός — ἀλλ' ἐπει-
 δήπερ ἐξ ἀνατολῶν χρυσῶι μάλιστα
 τὸ φέγγος ὄραθ' ἐν οἴκῳ, εὐρέθη
 15 πρέπον ἐπίθετον ἡλίῳ διὰ τὰς
 ἀκτῖνας τὸ χρυσάορον.

4 τοῦτο καὶ τὴν τῶν ποιμνίων
 ἐπιμέλειαν ἀνέθηκεν αὐ-
 τῷ, νόμιον καὶ λύκιον καὶ
 5 λυκοκτόνον προσαγορεύον-
 τες.

F 354, 15

(p. 69, 9—17) Ἄγνιενς
 δ' ἐκλήθη δεόντως ἰδρυ-
 θείς ἐν ταῖς ἀγναιῖς· κατ-
 10 ἀγάζει γὰρ τὰς ταύτας καὶ
 πληροὶ φωτὸς ἀνατέλλων,
 ὥς, ἐκ τῶν ἐναντίων εἰρη-
 ται τὸ (Od. β 388) 'δύσετό
 15 τ' ἥελιος σκιδόντό τε πᾶ-
 σαι ἀγναι'.

καὶ Λεσχηνόριον δ' αὐ-
 τὸν προσηγόρευσαν διὰ τὸ
 τὰς ἡμέρας ταῖς λέσχαις
 καὶ τῷ ὁμιλεῖν ἀλλήλοις
 20 συνέχεσθαι τοὺς ἀνθρώ-
 πους, τὰς δὲ νύκτας κατ'
 ἑαυτοὺς ἀναπαύεσθαι.

p. 69, 5—9: o. p. 1055,
 4, 8ff.

SCHOL. A II.
 Φ 447: s. app.
 zu p. 1049, 4, 32. 5

2 τοῦ: τῆς B 8 ὄρθριον: αἰθριον
 ABO αὐτός: οὗτος Polak 7 <δ>
 ἥλιος Münzel 10 ὑπεζωσμένον O
 ὑπερεξ—Schol 14 φέγγος: φάος O
 16 ὁ χρυσάορ M τὸ χρυσάορ Schol
 (p. 12, 11—18 nicht A?)

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. II.

8 πρεπόντως Schmitt-BI
 13—14 δύσατο θ' ἥελιος W
 δύνοντος τ' ἡελίοιο cett
 16 v. l. λησχηνόριον, λησχη-
 νάριον

(45) *practerea aedes ut ovium pastoris sunt apud Camirenses* Ἐπιμηλίον, *apud Nazios Ποιμνίου. itemque deus Ἀρνοκόμης colitur, et apud Lesbios Ναπαῖος, et multa sunt cognomina per diversas civitates ad dei pastoris officium tendentia, quapropter universi pecoris antistes et vere pastor agnoscitur.*

(46) *Apollo Ἐλελεὺς appellatur ἀπὸ τοῦ ἐλλίπτεσθαι περὶ τὴν γῆν, quod aeterno circa terram meatu veluti volvi videtur, ut ait Euripides (Phoen. 3)*

10 Ἥλιε, θοαῖς ἱπποῖσιν ἐλλίσσων φλόγα·

ἢ ὅτι συναλισθέντος πολλοῦ πυρὸς περιπολεῖ, *ut ait Empedocles (21 B 41)*

οἷνεκ' ἀναλίσθεις μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεύει.

Platon (Kratyl. 409 A?) ἀπὸ τοῦ συναλίζειν καὶ συναθροίζειν τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ἀνατείλῃ

15 (47) *Apollo Χρυσοκόμης cognominatur a fulgore radiorum, quos vocant comas aureas solis. unde et Ἀεροκόμης, quod nunquam radii possunt a fonte lucis avelli. item Ἀργυρότοξος, quod enascens per summum orbis ambitum velut arcus quidam figuratur alba et argentea specie, ex quo arcu radii in modum emicant sagittarum.* (48) *Σμινθεὺς*

20 *cognominatur, ὅτι ζέων θεῖ . . . Καρνεῖος, ἐπεὶ καίόμενος ὀράται (ἀεὶ) νέος; vel quod, cum omnia ardentia consumantur, hic suo calore candens semper novus constat. item Ἀπόλλων Κυλλαιὸς, ὅτι τὰς κινήσεις λαϊὰς ποιεῖ (p. 1052, 1, 26), semper nobis ab austro currens.* (49) *Θυμβραῖος Ἀπόλλων ὁ τοὺς ὄμβρους θείς, quod est deus imbricator.*

25 *Ἀπόλλων Φιλήτοιος, quod lumen eius exorians amabile amicissima veneratione consalutamus.*

(50) *Ἀπόλλων Πόθιος οὐκ ἀπὸ τῆς πένσεως, id est non a consultatione oraculorum dictus a physicis aestimatur, sed ἀπὸ τοῦ πύθειν id est σῆπειν, quod nunquam sine vi caloris efficitur. (51) hinc ergo* 30 *Πόθιον dictum aestimant, licet hoc nomen ex nece draconis inditum deo Graeci fabulentur*

3 *deus (apud*)?* ΑΡΤΟΚΟΜΗΣ Ρ ΚΟΜΗΣ Β 7 ἐλλίπτεσθαι (ἀεὶ)? 10 ΕΛΙΣΣΩΝ ΒΡ 12 οἷνεκ' ἀν— Macr ἀλλ' ὁ μὲν ἀλίσθεις Et. M. 426, 54; Et. Barocc. Cram. AO II 427 13 συναλίζειν Janus ΣΥΝΑΛΑΣΚΕΙΝ ΒΡ 14 ΑΝΑΤΕΛΗ Ρ ΑΝΑΤΕΥΛΕ Β 15 quos Salisb. quas ΒΡ 20 (ἀεὶ) Münzel 22 ΣΚΙΛΛΑΙΟΣ Β ΚΑΛΛΑΙΟΣ Ρ 31 auch die *rationes naturales* § 51—59 enthalten noch Apollodorisches, so wahrscheinlich das Antipatroszitat (s. o. § 36); zu § 56 *haec insula ideo Delos vocatur, quia ortus et quasi partus luminum omnia facit* ὁῦλα vgl. § 32 und Cornut. 67, 2ff. o. p. 1053, 4, 18

3

4

5

(Χρυσόδορος ο.ρ.
1057, 3, 8

(p. 66, 19—67, 2) καὶ ἐπι-
θέτοις ἄλλοις εἰς αὐτὸν χρῶν-
ται, Χρυσοκόμαν καὶ Ἀκείρε-
5 κόμαν προσαγορεύοντες, ἐπει-
δὴ χρυσωπὸς ἐστὶ καὶ ἔξω πέν-
θους καθεστὼς διὰ τὴν ἀγνό-
τητα.

(p. 67, 7—11) διὰ δὲ τὸν εἰ-
10 ρημένον σαφηνισμὸν (p. 1053,
4, 18) τῶν πραγμάτων καὶ τὴν
μαντικὴν αὐτῷ προσήρην, καὶ
εὐρεθέντος τοῦ ἐν Δελφοῖς μαν-
τείου τὸν Ἀπόλλωνα προσω-

99p (STRAB. IX 4, 5: ἀπὸ γὰρ
τοῦ δρυμώδους ὠνόμασται ὁμο-
νόμως, ὥσπερ καὶ Νάπη ἐν τῷ
Μηθύμνης πεδίῳ, ἣν Ἑλλάνικος 5
[4 F 35] ἀγνοῶν Λάπην ὀνομάζει.)

99q CRAM. AP III 112, 22
(Tzetz): Ἀργυρότοξος διὰ τὸ τῶν
ἀκτίνων φαιδρὸν καὶ λευκοφανές,
ἐξ οὗ καὶ διδάσκει ὁ Ὅμηρος, μὴ 10
τι εἶδος εἶναι τὸ ἡλιακὸν φῶς,
ἢ λευκόν, [[κἂν εἴ τινες μύθρον
πεπυρακτωμένον ἔφησαν, εἰτε
ἄλλο τι]].

99r JOHANN. DIAC. zu Hesiod. 15
Th. 337 p. 322 Flach: ἀκείρεκόμεν
... διὰ τὸ τῶν ἡλιακῶν δίσκων μετὰ
τῶν ... χρυσῶν ἀκτίνων κεφαλῇ
τινι προσεοικέναι

99s CRAM. AP III 112, 31 20
[Tzetz]: Σμινθεὺς διὰ <τὸ> τὰ
ὀλώδη καὶ βλαπτικὰ καταστήματα
κατ' αὐτοῦ ἀναιρεῖσθαι.

99t CRAM. AP III 112, 33
[Tzetz]: μάντις διὰ τὸ τέρατά 25
τινα ἐξ αὐτοῦ ἀναφαίνεσθαι.

99u JOHANN. DIAC. zu Hesiod.
Th. 325 p. 319 Fl: καὶ Πύθιος
ἀπὸ τοῦ σηπτικὸς εἶναι, οὐ τῇ

2—8 [ἐπιθέτοις — ἀγνότητα]
Lang 2—3 καὶ ἐπιθέτοις
Schmitt-BI ἐπὶ τὸ (δὲ) τοῖς
Corn 4 v. 1. χρυσοκόμην
4—5 v. 1. ἀκείρεκόμεν, ἀκείρε-
κόμην (l. Ἀκε[ι]ρ(ς)εκόμαν?)
13—14 εὐρεθέντος τοῦ — μαν-
τείου τὸν Ἀπόλλωνα Schmitt-
BI εὐρεθὲν τὸ — μαντεῖον τῷ
Ἀπόλλωνι Cor

12 εἰ Münzel καὶ hs 21 Σμιν-
θεὺ hs <τὸ> Münzel

1

2

(60) *sagittarum autem nomine non nisi
radiatorum iactus ostenditur, qui tunc longissimi
intelliguntur, quo tempore altissimus sol diebus
5 longissimis solstitio aestivo conficit annum cur-
sum: inde Ἑκηβόλος et Ἑκατηβόλος dictus, ἑκαθεν
τὰς ἀκτῖνας βάλλον . . .*

(64) Ἀπόλλωνα Διόνυμαϊον vocant, quod ge-
minam speciem sui numinis praeferat ipse inlu-
10 minando formandoque lunam

97 (—) SCHOL. GEN. HOM.

Π. Φ 472: φεύγεις δὲ ἑκάεργε]
Φανόδικος (III) ἀπὸ Ἑκαέργης.
Ἀπολλόδωρος ἐν ἰγ' «καλεῖ- 5
ται δ' οὕτως ἀπὸ τῆς ῥι-
πῆς, ὡς ἄν ἑκαθεν εἴργων
ἢ ἑκαθεν τὸ ἴδιον ἔργον
ἐπιτελῶν.»

6—7 ῥιπῆς E Schwartz τριβῆς
Gen τριβῆς Nicole

3

4

5

νόμασαν Πύθιον ἀπὸ τοῦ
δεῦρο ἐρχομένους τοὺς ἀν-
θρώπους πυρθάνεσθαι τὰ
καθ' ἑαυτοὺς. ἐλέχθη δὲ
καὶ ὁ τόπος ὀμφαλὸς τῆς
γῆς οὐχ ὥς μεσαίτατος ὢν
αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναδιδο-
μένης ἐν αὐτῷ ὀμφῆς, ἥτις
ἐστὶ θεία φωνή.

ἑαυτοῦ παρουσίαι, ἀλλὰ
μᾶλλον τῇ ἀπουσίαι.

(p. 11, 3—10) καὶ
μὴν οὐδ' Ἐκάεργον εἰκόσ
ἔστιν Ἐκαέργης ὁμῶν-
μον εἶναι τῆς ἐξ Ὑπερ-
βορέων τὰς ἀπαρχὰς
ἐπὶ Δῆλον ἐνεγκούσης,
ἀλλ' ἔστιν ἐτύμως ἐκά-
εργος, ὁ τὰ ἑκαθεν ἐρ-
γαζόμενος· τουτέστιν ὁ
ἥλιος ὁ πόρρωθεν ἀφε-
στὼς τῆς ἡμετέρας γῆς
ὥρων ἐπετείων δημι-
ουργὸς εὐκαίρως ἐφί-
σταται, πνίγη χειμῶσιν
ἀντιμετρῶν καὶ ἀρότου
τε καὶ σπορᾶς, ἀμήτου
τε καὶ τῶν κατὰ γεω-
μορίαν ἔργων αἴτιος
ἀνθρώποις γενόμενος.

(p. 65, 4—11) καλοῦνται δὲ
ὁ μὲν [ἥλιος] Ἐκατος [διὰ
τοῦτο], ἡ δὲ Ἐκάτη τῷ
ἑκαθεν δεῦρο ἀφιέναι καὶ
ἀποστέλλειν τὸ φῶς, ὥστε
παρακειμένως καὶ Ἐκατη-
βόλους αὐτοὺς προσηγορέυ-
κασιν. ἔνιοι δὲ τὸν Ἐκατον
καὶ τὴν Ἐκάτην ἄλλως ἐν-
μολογοῦσιν, ὥς τῶν τεθει-
μένων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα
ταῦτα ἐκὰς αὐτοὺς εἶναι
ἐρχομένων καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν
βλάβην μὴ προσπελάζειν αὐ-
τοῖς· δοκοῦσι γὰρ (o. p. 1047,
4, 13)

99v CRAM. APIII 112, 20
[Tzetzi]: Ἐκατηβόλος δὲ διὰ
τὸ ἑκαθεν βάλλειν· ἐξ οὐ-
ρανοῦ γὰρ βάλλει τὰ βέλη.
Ἐκάεργος, ὅτι μακρόθεν ἐρ-
γάζεται· ἦτοι μακρόθεν διὰ
τῶν ἀκτίνων αὖξει τὰ ἔργα. 10
99w APOLLON. LEX.
Hom. p. 65, 8: Ἐκάεργος·
ὁ μακρόθεν εἰργων τοῖς
βέλεσιν.

99x SCHOL. AMMON. II. 15
Φ 461 (Hefermehl a.o. 7, 2).

99y SCHOL. EUST. II.
A 474 p. 138, 22.

99z JOHANN. DIAC. zu
Hesiod. Th. 325: καὶ Ἐκά- 20
εργος ἀπὸ τοῦ ἑκαθεν ἡμῶν
ὢν ἐργάζεσθαι ποιεῖν ἡμᾶς.

4 ἐκαέργης om O 4—5
ἐπώνυμον? 6 τὰς om M
9 [τὰ] Mehler 10—11
ὁ ἥλιος πόρρωθεν BGO
11—12 ὄφρ' ἐστὼς O 13 ἐπε-
τείων Mehler ἐπιτηδείων O
... εἰων AB ἐπιγείων G
13—14 δημιουργὸς Usener
γεωργὸς MO γεωργοῖς O²
15 πνίγη Badham τῇ γῇ
MO 16 ἀροτοῦ G πρώτου
AB ποτοῦ O πλωτοῦ ἀροτοῦ
Ald 18 τῶν (ἄλλων τῶν)?
Bonnenses (πάντων) τῶν?
18—19 γεωργίαν O

12 [ἥλιος] Lang 12—13
[διὰ τ.] Schmitt-BI 20—
21 v. l. τεθεικότων 22 v. l.
αὐτὰ

6 ἑκαθεν Münzel ἐκεῖ-
θεν hs

1

2

(65) Ἀπόλλωνα Δέλφιον vocant, quod quae
obscura sunt, claritudine lucis ostendit ἐκ τοῦ
 δηλοῦν ἀφανῆ

4 folgt etymologie des Numenios (§ 65)
 und über den Apollonkult der Hieropolitaner
 (66—71) mit zitat des Porphyrios

8

4

5

(p. 65, 2—4) διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοξότας αὐτοὺς ἀμφοτέρους (Apollon und Artemis) παρήγαγον, τὴν ὅσανει ἄφρουν πόρρω τῶν ἀκτίνων αἰνιττόμενοι.

5 (p. 67, 17—68, 8) μουσικὸς δὲ καὶ κιθαριστὴς παρεισῆγκται τῷ κροῦειν ἐναρμονίως πᾶν μέρος τοῦ κόσμου καὶ συνωιδὸν αὐτὸ πᾶσι τοῖς ἄλλοις μέρεσι ποιεῖν, μηδεμιᾶς [αὐτῶν] ἐκμελείας ἐν τοῖς οὔσι θεωρουμένης, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν χρόνων πρὸς 10 ἀλλήλους συμμετρίαν ἐπ' ἄκρον ὡς ἐν ὀνυμοῖς τηροῦντος αὐτοῦ καὶ τὰς τῶν ζώων φωνὰς καὶ ὁσάτως τοὺς τῶν ἄλλων σωματῶν ψόφους, οἱ διὰ τὸ ξηραίνεσθαι χρησίμως ὑπὸ τὸν ἄερα ἀπο- 15 δίδονται, δαμονίως ἡρμόσθαι πρὸς τὰς ἀκοὰς ποιοῦντος. ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ Μουσηγέτης ἐκλήθη καὶ Ἐπίσκοπος, καὶ αὐτὸς παίζειν μετὰ τῶν Μουσῶν ἐνομίσθη·

ἐκ γὰρ τοι Μουσῶν καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος ἄνδρες ἁοῖδοι ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ βασιλῆες 20 φησὶν ὁ Ἡσίοδος (Th. 94—95).

(p. 68, 8—69, 5) διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἱερὸς αὐτοῦ ὁ κόκνος τῷ μουσικώτατον καὶ λευκώτατον ἅμα εἶναι τῶν ὀρνέων, ὁ δὲ κόραξ ἀλλότριος διὰ τε τὸ μαρὸς εἶναι καὶ διὰ τὴν χροιάν. ἡ δὲ δάφνη, 25 καίπερ δαφνοὶ τις οὔσα, στέμμα αὐτοῦ ἐστίν, ἐπειδὴ εὐεργές τε καὶ ἀειθαλὲς φυτόν ἐστι. τυγχάνει δὲ καὶ εὐέκκανστος οὔσα καὶ πρὸς τὰς καθάρσεις οἰκεῖόν τι ἔχουσα, ὥστε μὴ ἄλλοτρίως ἀνακείσθαι τῷ καθαρωτάτῳ καὶ κανστικωτάτῳ 30 θεῷ. τάχα δὲ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, προστρέχον πως τῷ διαφαίνειν, ἐπιτηδεῖαν αὐτὴν ἐποίησε πρὸς τὰς μαντείας εἶναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίπους διὰ τελειότητα τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ δέδοται αὐτῷ. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν παραλ- 35 λήλων κύκλων, ὧν ἓνα μὲν τέμνει κινούμενος τὴν ἐνιαύσιον κίνησιν ὁ ἥλιος, δυοῖν δ' ἐφάπτεται.

99a CRAM. APIII 112, 25 [Tzetz]: τοξότης δὲ διὰ τὸ δίκην τόξον πέμπειν τὰς ἀκτίνας.

99b CRAM. APIII 112, 28 (Tzetz): μουσικὸς διὰ τὸ κατὰ μουσικὴν ἁρμονίαν κινεῖσθαι, ὡς καὶ ἦχον τινα ἀποτελεῖν μουσικόν. καὶ ὁ 10 Πυθαγόρας ἐκ τῆς τῶν ἄστρον ὁραναίας κινήσεως τὴν μουσικὴν συνέθηκε.

F 354, 5; 7; 16.

99γ PORPHYR. (EUSEB. 15 PE III 11 p. 112 BC): ἐννέα δὲ ἐπάιδουσαι αὐτῷ Μοῦσαι ... περιέθεσαν δὲ αὐτῷ τὴν δάφνην, τοῦτο μὲν ὅτι πρὸς πλῆρες τὸ 20 φυτόν καὶ διὰ τοῦτο ἀπε- χθὲς δαίμοσι, τοῦτο δὲ ὅτι λάλον καίόμενον εἰς παρά- στασιν τοῦ προφητεύειν τὸν θεόν. 25

3 παρ(εισ)ήγαγον? 5—20 μουσικός — Ἡσίοδος in dieser form nicht A 7 συνωιδὸν αὐτὸ Osann σὺν ὀδον αὐτὸν Cor 8 [αὐτῶν] Schmitt-BI v. l. αὐτὸν, αὐτοῦ 10 ἐπ' ἄκρον Osann v. l. ἐπ' ἄκρον, ἀπ' ἄκρον, ἀπ' ἄκρον 12 ὁσάτως τοὺς Lang ὧν αὐτὸς u. καὶ αὐτός Cor 12—13 v. l. ψόφος ἰδία, ψόφους διὰ 16 (Μουσῶν) ἐπίσκοπος Schmitt-BI παίζειν: v. l. παιδείας 17 v. l. ἐκ γὰρ Μουσῶν 19 v. l. ἐπὶ χθόνα, καταχθόνιοι καὶ κιθαρισταί, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες Hes 26 (τὸ) φυ- τόν? 27 εὐέκκανστός (τις) Osann 30 προστρέχον B^{cor} προτρέχον, —χων cett 31 v. l. διαβαίνειν

$\overline{IF}$

100 (8) STEPH. BYZ. s. Ἀρκάς· Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περί
Θεῶν 15 βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες
θύειν οἱ ἄνθρωποι — ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν
πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτοῖς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφήν καὶ
σπόρον· καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν.

 $\overline{IZ}$

101 (9) SCHOL. SOPH. OK 489: τοῦτο ἀπὸ τῆς δορυμένης θυσίας ταῖς
Ἐδμενίσαι φησί· μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δοῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἑσέχου
10 θύουσιν αὐταῖς, καθάπερ Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Ἐρατοσθένην (IV) φησὶν οὕτω· τὸ δὲ
τῶν Εὐπατριδῶν γένος οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης, εἴτα ἐξῆς τῆς δὲ πομπῆς
ταύτης Ἑονχίδαι, ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς Σεμνάς θεάς, καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει
καὶ προδύονται πρὸ τῆς θυσίας κριὼν Ἑσέχοι ἱερὸν, ἦρω τοῦτον οὕτω καλοῦντες·
15 καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ Περί Θεῶν 15 περὶ τοῦ τῶν Ἑονχιδῶν γένους
καὶ τῆς ἱερᾶς * * φησί.

 $\overline{K}$

102 (10) a) STOB. Anthol. I 49, 50 p. 418, 8—420, 20 W: Πορ-
φυρίου ἐκ τῶν Περί Στυγός. τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ Περί
20 τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ Περί τοῦ Ἰδίου, τάδε περὶ τῆς Στυγός
λεγόμενα εὑρομεν· ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων τῆς τε ἐκ τῶν
ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονητέον. ἐκ γὰρ τοι-
ούτων ὀρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἰδίου νομιζο-
μένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ
25 ἄχρη, ὥς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ (F 3 B⁴)·

καλεῖται δ' ἐν κόλποισι γαίας

ἄχρα <βροτ>οῖσιν προχέων Ἀχέρων.

ἔτι καὶ Δικύμνιός φησι (F 1 B⁴)·

μυρίαις παγαῖς δακρύων <Ἀχέρων> ἀχέων τε βρυνεῖ.

30 καὶ πάλιν (F 2 B⁴)·

Ἀχέρων ἄχρα πορθμεύει βροτοῖσιν.

3 Ἀρκάδια Xylander ἀρκαδία(ι) RVP μέλλοντας RV 4 οἱ om V
ἄνθρωποι * * ο. [γὰρ] Meineke 5 αὐτῆς V 6 ἀρκαδία RV 12 Ἑονχίδαι
<ἐπιμελοῦνται>? Jac περὶ 1 παρὰ L [καὶ] τ. ἡγ. ἔχουσι Pap(ageorgius)
14 * * Pap διὰ γοῦν Lascaris διὰ τὴν Triclinius Κυλώνειον Otr Mueller κινώ-
μιον L 16 ἱερείας Brunck ἡσυχίας Robert ἱερᾶς <πομπῆς> Hermann 19 δὲ
Heeren δὴ St (FP) 19—20 εἰκοστῷ — συγγράμματι F εἰ. τοῖς — συγγράμματι P
εἰ. τοῦ — συγγράμματος Usener 22 παρεμφάσεως Heyne παρεμφάσεως Canter
23 πιθανῶς Heyne — ὦν St 27 ἄχρα βροτοῖσιν Emperius ἀχεῖσαι, ἀχαιοῖσιν St
28 ἐν Gale ἐπεὶ St 29 παγαῖς Grotius πάσαις St <Ἀχέρων> Grotius

(2) Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταῦτόν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ (F 480 N²) τὴν Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

ἄκτας ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς

5 λιποῦσα λίμνης ἤλθον ἄρσενας χοῆς

Ἀχέροντος δ᾽ ὕπληγας ἡχοῦσας γόους —

〈ἀπαίωνας ἄκτας〉 τὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶν· οὐκ ἡχοῦσας, ἄρσενας δὲ 〈χοῆς〉 τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας. Θῆλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενά δὲ τὰ ἄγονα ἔλεγον
10 τῷ τὸν μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν· ὁθεν καὶ ᾿Θῆλυς ἑέρση (Od. ε 467) ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. (3) διαπεραιοῦσθαι δ' ὑπὸ τῶν ἀπογενομένων τὸν Ἀχέροντά φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετηλλαχὼς πάντα τὰν τῷ ζῆν ἄχῃ σχεδὸν ὑπερῆρκε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίαι
15 καὶ ἀλυπίαι πάσῃ. (4) Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναικα προσανέπλασαν ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Αἰδου. (5) καθὸ δὴ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων (F 9 Kaib) Μορμούλукαν ὠνόμασεν.»

(6) ταῦτ' εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδωρος ἐπάγει περὶ τῆς
20 Στυγὸς ὕδατος λέξεσι τάδε· «Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα θεῶν ὄρκον 〈ἀνέπλασαν〉 ἐν Αἰδου τε ταύτην κατώικισαν καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἠξίωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν Αἰδου, ὄρκον δὲ τῶν θεῶν δι' ἐναντιότητα· ἡ μὲν
25 γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δύναμιν ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ, οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστήκασιν.»

(7) τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν ἐπάγει· «Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν, ὅς ἐστι Στυγὸς † καὶ
30 στυγνάσεως ἀπορρώξ. (8) τοιούτου δέ ἐστι γένους καὶ

2 ὁ Σοφοκλῆς F τὴν Nauck τοῦ St 〈τὴν〉 τοῦ Heeren 4 ἄκτας Jacobs
5 τὰς St μελαμβαθεῖς P 5 ἤλθον ἄ. γ. hinter γόους St, transp Heyne
7 〈ἀπαίωνας ἄ.〉 τὰς Meineke 〈ἄκ.〉 τὰς Heeren 8 〈χοῆς〉 Heeren 9—10 ἔλεγον
τῷ Meineke ἔλέγοντο St 10 τὸν Usener τὸ St παρέχειν Heyne —ον St
12 ἀπογενομένων Münzel ἀπογί— St 14 τὰν τῷ Meineke τὰ τῷ St τὰ ἐν τῷ
ο. τὰ τοῦ Heyne ὑπερῆρκε Wachsmuth ὑπερήρηται St ὑπερήρη Heyne ὑφῆρηται
Meineke 16 γοργῶς P 21 ὄρκον P 〈ἀνέπλασαν〉 ο. 〈ὠνόμασαν〉 Jac
22 ταύτης 〈τετευχέναι〉? 29—30 καὶ στυγνάσεως (—ώσεως P): καὶ Στυγὸς ὕδατος
(II. B 755 ὄρκον γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ; Od. κ 514 Κώκυτός θ', ὅς
δὴ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ) ο. ἀπὸ τῆς στυγνάσεως (F 102e p. 1070, 25; 102g
p. 1071, 27)? Jac

ὁ Πυριφλεγέθων· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὶ φλέγεςθαι τοὺς τελευτῶντας, ὡς Ὀμηρός φησι (Od. λ 218—221)·

οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
5 δαμνᾷ, ἐπεὶ κεν πρῶτα λίπῃι λεύκ' ὀστέα θυμός,
ψυχὴ δ' ἡνύτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.

(9) ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτροις φαινομένοις ὁμοίας καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται
10 καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεμνιώδη δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφήν· ὁθεν αὐτὰς 'βροτῶν εἰδῶλα καμόντων' λέγει (Od. λ 476).»

b) STOB. Anthol. I 49, 51 p. 420, 21—421, 8: Ἐν ταῦτοι. ἅπαντες δὲ ὕδωρ ἰσότησαν τὴν Στύγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδῶς ὁμοῖαι
15 τολμήσαντας. διαβόητον μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἡρόδοτος, ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ (74) τὰ κατὰ Κλεομένην ἀφηγούμενος γράφει ταῦτα· 'ἐντεῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν νεότερα ἐπρησσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρχάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, ἄλλους τε δοκούς προσάγων καὶ δὴ καὶ ἐς Νῶνακριν πόλιν προθύμως ἦν τῶν Ἀρχάδων τοὺς προεστώτας ἀγινεῖν,
20 ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ'. Καλλιμαχος δ' ἐν τῷ Περί νυμφῶν (IV) συγγράμματι καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ ὕδατος ἀφηγεῖται λέγων οὕτω· 'Στύξ ἐν Νῶνακρίνῃ τῆς Ἀρκαδίας ὕδωρ ἐστὶ τὸ διακόπτον πάντα τὰ ἀργεῖα πλὴν τῶν κερατίνων'.

c) — — 53 p. 421, 22—427, 3: Ἐν ταῦτοι. (1) περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν εἰρήσθω τοσαῦτα. (2) λοιπὸν δὲ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν ὅπως Ὀμηρὸς διέταξε τῶν ἐν Αἴδου
25 ὀϊαλαβόντες καὶ περὶ μὲν τῶν τιμωρομένων ἀφηγησάμενοι συνάπτοιμεν ἂν τὸν λόγον ἐπὶ τὴν Στύγα, ἣν ἐπὶ τιμωρίαι κατ' Ὀμηρον τῶν ἡμαρτανόντων τετάχθαι δαυμόνων ὑπελήφαμεν. (3) πληρώσας γὰρ δὴ πάντα θεῶν καὶ τοῖς τόποις ἀφορίσας τὰς βασιλείας, πάλιν τῶν ψυχῶν, ὥς ἀθανάτους εἶναι νενόμικε, τόπους τρεῖς εἶναι ὑπείληφεν· ἓνα μὲν τὸν ἐπίγειον κατὰ τὴν οἰκουμένην ταύτην, κατ' ἣν τὰ
30 ζῶα καὶ οἱ ἄνθρωποι διατρέχουσιν· ἕτερον δὲ τοῖς δικαίοις ἀφωρισμένον παρὰ τὸν Ὀκεανόν, ὃν Ἠλύσιον καλεῖ πεδίον καὶ ζῶντας ἔτι εἰς αὐτόν φησιν ἐκπέμπεσθαι. δηλοῖ δὲ ἐπὶ τοῦ Μενέλαιου τὸ τοιοῦτο λέγων (Od. δ 561—68)·

σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
35 ἀλλὰ σ' (ἐς) Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης

5 λίπῃι Hom λείπῃι St 10 στερεμνιώδη P¹ στερεμνίαν P² 11 οὐδαμῶς
Usener ἔχει Heeren ἔχεις FP¹ ἔχειν P² 12 εἰδῶλα P² Hom —ον FP¹
13 ἅπαντες Heeren οἱ πάντες St 16 ὃς Canter ὡς St 18 τοὺς Her τὰς St
προσάγων σφι ἢ μὲν ἐφεςθαί σφας αὐτοῖ τῇ ἂν ἐξηγῆται Her 20 ἐξορκοῦν Jac
(Her. A² ἐξορκου ABC) ἐξ ὄρκων St (ἐξορκῶν Her. RPSV) ὕδωρ· ἐν δὲ ταύτῃ
τῇ πόλιν κτλ. Her 22 [τὸ]? 25 [μὲν] Mei(neke) 26 τιμωρίαι Mei —ίην St
27 πληρώσας: vgl. F 355, 11 πληρώσας Mei γὰρ om P 30 (τὸν) τοῖς? 31 αὐτόν
Aug (= cod. August.) αὐτὴν FP φασιν P 32 τὸ τοιοῦτο Aug (Heeren) τὸ
τοι (τὸ) F(P) 35 ἀλλὰ δ' P

ἄδάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Παδάμανθος.

τῇ περ ῥήιστη βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν·

οὐ νιφετὸς οὐτ' ἄρ χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,

ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνέοντος ἀήτας

ᾠκεανὸς ἀνίσουσιν, ἀναψύχειν (ἀνθρώπους).

τούτοις μὲν οὖν καὶ τὰ σώματα παρεῖναι.

(4) τρίτον δὲ τόπον λέγει δὴ ψυχῶν τοῦ σώματος τούτου ἀπολνθισῶν ὑπεί-
ληφεν εἶναι τὸν ἐν Αἴδου. (5) ταύτας δὲ εὐθὺς μὲν χωρεῖν εἰς Αἴδου, διατρίβειν
δὲ τὰς μὲν τῶν ἀτάφων ἔξω τοῦ Ἀχέροντος κατὰ τὰ ἄλση καὶ τὸν λειμῶνα τῆς
10 Περσεφόνης, ἔσω περᾶσαι κωλυόμενας· τὰς δὲ τῶν ταφέντων χωρεῖν ἐντός, εἰ μὴ
εἴεν κολάσεως ἄξια· εἰ δὲ μὴ, κἂν ταφῇ τὰ σώματα, ὁμοίως εἰργεσθαι τοῦ ἔνδον.
τὰς τοίνυν ἐκτὸς μνήμης μετέχειν τῶν αὐταῖς βεβιωμένων· τὰς δὲ τὸν ποταμὸν
ὑπερβαίνουσας ἐπιλανθάνεσθαι τῶν λογισμῶν τῶν περὶ τὰ ἀνθρώπινα μεθείσας.
(6) διὸ καὶ τῶν ἀδίκων ἐκτὸς εἶναι τὰ κολαστήρια διὰ τοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς μνήμης
15 τῶν βεβιωμένων τὰς κολάσεις ἐχόντων. φαντασίας γὰρ λαμβάνειν τῶν δεινῶν ὅσα
ἐν τῷ βίῳ δεδράκασι καὶ κολάζεσθαι, τῆς ἁμαρτίας παρεστώσης αὐτοῖς κατὰ λογι-
σμὸν καὶ τιμωροῦσης διὰ τῶν ἀφορισμένων ταῖς ἁμαρτίαις κολάσεων· ὁθεν τὰς μὲν
τινας τῶν ψυχῶν λίθους βαστάζειν δοκούσας καὶ ὑπὸ τοῦ θλίβεσθαι τιμωρεῖσθαι,
τὰς δὲ δίψης καὶ λιμοῦ αἰωνίου φαντασίας λαμβανούσας, τὰς δ' ἄλλου τινὸς ὧν ἐν
20 τῷ θνητῷ βίῳ ἐπεφρίκεσαν. (7) εἶναι γὰρ καὶ κριτὴν ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ διατρί-
βοντα Μίνω, ὃν κατ' ἄξιαν τῶν ἁμαρτημάτων κολάζειν, τοῖς μὲν τὸν ἔξω τοῦ ποτα-
μοῦ τόπον ἀφορίσαντα ἐπὶ τὴν δίκην, τοῖς δὲ περᾶσαι τὸν ποταμὸν ἐπιτρέψαντα,
ὃς ἀνάπανσις ἦν ταῖς ψύχαις τῶν ἀννηνύτων κακῶν διὰ τὴν λήθην. (8) τιμωρεῖσθαι δὲ
ἐκτὸς ὄντα καὶ τὸν Ἡρακλέα (λ 601 ff.) τοὺς ἀδίκους, φαντασίας φοβεράς ἐμποιούντα
25 τοῦ βάλλοντος καὶ τοξεύοντος, ὥσπερ ζῶν ἡμύνετο, ἄμυνομένου καὶ ἐν Αἴδου τοὺς
ἀξιούς κολάσεως· οὐ γὰρ δὴ καὶ οὗτος τῶν κολαζομένων ἐστίν, ὥς Ἀριστάρχωι ἐδόκει,
ἀλλὰ τῶν κολαζόντων. (9) τῶν δ' ἐντός τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀφηγώμενον τὸν λογισμὸν
τὸν ἀνθρώπινον μόνος ὁ Τειρεσίας καὶ τοῦτον ἔχει παρόντα· οἱ δὲ ἄλλοι ἀλλήλους
μὲν γινώσκουσι κατ' ἰδιότητα φρονήσεως, ἣν ἐν Αἴδου κέκτηνται, τοὺς δὲ ἀνθρώ-
30 πους οὐκέτι. οὐδ' ἂν φνέγξαιτο περὶ τῶν ἀνθρωπίνων τοὺς ζῶσιν ἔτι ἀνθρώ-
ποις, εἰ μὴ ἀμφοῦ μεταλάβοιεν αἵματος, καὶ τούτῳ φρενωθεῖεν τὰ ἀνθρώπινα,
ἃ δὴ οἱ ἔξω καὶ μὴ πίνοντες τοῦ αἵματος φρονοῦσι, κατὰστασιν ἔχοντες τῆς ἐξ
αἱμοποσίας τῶν θνητῶν ταῖς ψυχαῖς γιγνομένης γνωρίσεως. (10) Τειρεσίας δὲ
ἔχει μὲν λογισμὸν τῶν ἀνθρωπίνων, μαντεύεται δ' οὐδ' αὐτὸς περὶ τῶν εἰμαρ-
35 μένων τοῖς ζῶσι πρὶν πιεῖν τοῦ αἵματος. οἶεται γὰρ καὶ Ὅμηρος [καθὰ καὶ
πλείστοι τῶν μετ' αὐτὸν ὑπέλαβον] ἐν τῷ αἵματι εἶναι τοῖς ἀνθρώποις τὴν περὶ
τὰ θνητὰ φρόνησιν, ἐπεὶ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν πολλοὶ οὕτω πιστοῦνται δεικνύντες
ὅτι καὶ ὑπερθερμάνθην ὑπὸ πυρετοῦ καὶ χολῆς ἀφραίνειν ποιεῖ καὶ ἀνοηταίνειν.

2 ῥήιστη P²Hom ῥήιστη FP¹

3 οὐτ' ἄρ P²Hom οὐ γὰρ F τοῦγαρ P

4 πνέοντας Hom 5 ἀνθρώπους (Hom) om FP 10 περᾶσαι κωλυόμενας P²

περᾶσαι· λυόμενας FP¹ τὰς om P¹ 11 ὁμως Heeren τῶν ἔνδον Aug

(Gaisford) 13 τῶν περὶ F περὶ P τῶν πρὶν Valckenaer 16 αὐτοὺς P

20 ἐκτὸς τοῦ P² ἐκ τούτου FP¹ 21 τὸν ἔξω Canter τῶν ἔξω FP 23 ἦν om P

24 ἡρακλῆν P 28 μόνον P 29 κατ' ἰδιότητα Heeren καὶ i. FP 35—36 [καθὰ

— ὑπέλαβον] Meineke 38 ὅτι Heeren ὅπερ FP ὑπερθερμάνθην Valckenaer

ὑποθ— FP

Ἐμπεδοκλῆς τε (21 B 105 Diels) οὕτω φαίνεται ὡς ὄργανον πρὸς σύνεσιν τοῦ αἵματος ὄντος λέγειν·

αἷματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιδορόντος,
τῇ τε νόημα μάλιστα κυκλήσκειται ἀνθρώποισιν·

5 αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικαρδίον ἐστὶ νόημα.

(11) τῶν δὲ ὑπὲρ τὸν ποταμὸν διατριβουσῶν ψυχῶν πρῶται γυναικῆς εἰσι τεταγμέναι (λέγω δὲ πρῶτας <τὰς> πλησιαζούσας τοῖς ἔξω), ἐνδοτάτω δὲ αἱ τῶν ἀνδρῶν, καὶ λοιπὸν οἱ περὶ τὸν Ἄϊδον θεοί. διὸ καὶ πρῶται αἱ γυναικῆς πέμπονται, εἰθ' οἱ ἄνδρες καὶ τούτων οἱ τίμιοι ὕστεροι.

10 (12) τὰ μὲν οὖν κατὰ τοὺς ἀνθρώπους οὕτως αὐτῷ διατέτακται. ὑποθέμενος δὲ τοὺς κοσμικοὺς θεοὺς, ὧν τὰ γένη διηριθμήκαμεν, οὐ πάντι ἀπαθῆς, <θεοὺς δὲ> καλέσας κατὰ παλαιὰν συνήθειαν [ὧν τὰ γένη ἐξεθήκαμεν], κατ' αὐτὸν μεγάλου δαίμονος ὄντος, ὃν καλεῖ Δία, καὶ οἷον ἄρχοντος τῶν ἄχρῃς οὐρανοῦ φθανόντων — ὑποθέμενος οὖν τούτους, καθάπερ καὶ λέγονται, ἐμπαθεῖς καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐπι-
15 θυμίας μετέχοντας καὶ ὀργῆς καὶ μίσους καὶ ἔχθρας καὶ ὅφ' εἰμαρμένην ὄντας εἰκότως καὶ ἁμαρτάνειν οἴεται καὶ ψεύδεσθαι καὶ ὀμνῆναι καὶ εὐορκεῖν ἢ τοῦ-
ναντίον τινὰς πλημυλεῖν εἰς τοὺς ὄρκους. διὸ καὶ τούτων κολάσεις ὑποτίθεται· οὐ μέντοι ἀναμειγμένας τοῖς ἀνθρωπίνους κολαστηρίοις, ἀλλ' ἅτε μείζονας ὄντας, μείζονος καὶ τιμωρίας περᾶσθαι ἀδικήσαντας. διὸ τῶν μὲν ἀνθρωπίνων ψυχῶν
20 ἐν Ἄϊδου τὰ κολαστήρια, τῶν δ' εἰρημένων θεῶν ὑπὸ τὸν Ἄϊδον ἐν τῇ Κρόνου ἐπι-
κρατεῖται κατὰ τὸν Τίταρον. διὸ καὶ τῶν Τιτάνων χῶρος οὗτος κέκληται ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ τίσιν διδόντων θεῶν παρὰ τοῖς τιμωροῖς θεοῖς. (13) ἐνθα ὑποτίθεται καὶ τὴν Στύγα αὐτὴν τε τὴν δαίμονα καὶ τὴν πηγὴν τῶν ὑδάτων αὐτῆς (F 355, 9). τὸν γὰρ Κωκυτὸν καὶ τὸν Τιταρήσιον <Στυγὸς> ἀπορροὴν εἶναι, ἀλλ' οὐ πηγὴν. εἶναι
25 δὲ ταύτην ἐπὶ τιμωριῶν ἀπαραίτητον ἔχουσαν δύναμιν καὶ φοβερωτάτην. καὶ ὅλος ὅπερ ἡ Ἐρινὸς ταῖς ἀδίκους ψυχαῖς, τοῦτο τὴν Στύγα τοῖς ἀδικήκασιν δαίμοσι.

(14) οἱ δ' οἱ ἄταφοι ἔξω τοῦ ποταμοῦ διατριβουσιν, εἰδῶλον φέροντες τοῦ σώματος καὶ τῶν ἱματίων τοῦ σώματος, δηλοῖ τὰ τοιαῦτα (Ψ 65—67)·

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,

30 πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκνύα
καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροὶ εἴματα ἔστο.

εἶτα λέγει (71)

θάπτε με, ὅτι τάχιστα πύλας Ἄϊδαο περήσω.

(15) εἰρηται δὲ οἱ τὰ ἐνδον τοῦ ποταμοῦ Ἄϊδα προσαγορεύει· καλεῖται δὲ καὶ
35 τὰ ἔξω ποταμοῦ, ὡς ἐδείκνυμεν, [ἐν] Ἄϊδον ὁμοί (Ψ 74)·

ἀλλ' αὐτὸς ἀλάλημαι ἂν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.

1—5 Ἐμπεδοκλῆς — νόημα: zusatz des Porphyrios? 2 λέγειν Wachsmuth
λέγων FP 3 τεθραμμένη Grotius τετραμμένα FP ἀντιδορόντος Scaliger
ἀντιδρῶντος FP¹ 4 κυκλήσκειται Vat (Heeren) 6 πρῶτα P 7 <τὰς> Heeren
ἐνδοτέρω? Jac 11—12 <θεοὺς δὲ> Heeren <ὄντας, θεοὺς δὲ>? Jac 12 [ὧν —
ἐξεθήκαμεν] Meineke 13 ὄντος, ὃν Heeren ὅσον τόσον FP 16 ἄρχειν P
18 ἅτε μείζονας P² ἀτενίζοντας FP¹ 21 οὗτος F οὐ τε P¹ οὕτω Heeren
24 <Στυγὸς> Heeren πηγὴν P² mg πηγὰς F πηγᾶσον P¹ 28 ἱματίων Wachs-
muth ἁμαρτημάτων FP εἰμάτων Heeren ἀμφιεσμάτων Meineke 34 αἶδα P²
αἶδον FP¹ 35 [ἐν] Heeren 36 unordnung der zitate im folgenden beseitigte
Heeren

τί οὖν πάσχουσι, φησὶν (Ψ 72—73)·

〈τῆλέ με εἵργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων〉,
οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὅπερ ποταμοῖο ἔδωσι.

ὅτι δὲ ὑπερβᾶσαι τὸν ποταμὸν οὔτε γνωρίζουσι τοὺς ζῶντας οὔτε ἐξουσίαν ἔχουσι
5 τοῦτοις ἐπιφαίνεσθαι, ἐὰν μὴ πεμφθῶσιν, ἐπάγει (Ψ 75—76)·

καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὶς
νίσομαι ἐξ Αἶδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.

(16) φαίνεται οὖν ἡ ἀταφος μεμνημένη τῶν κατὰ τὸν βίον καὶ γλιχομένη
αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτ' ὀδυρομένη. οὕτω δεινὴ ἡ κόλασις τοῖς [οὕτω] δι' αἰῶνος
10 κολαζομένοις. οὕτω καὶ Ἑλληνῶρ (Od. λ 61)·

ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος ὕπνος.
καὶ εἰπὼν ἃ πέπονθεν ἄξιοι ταφῆναι, ἐκετεύων καὶ δεόμενος·

νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι οὐ παρῶντων,
μὴ μ' ἀκλαντον ἄθαιπον Ἵν δπιθεν καταλείπειν,
15 νοσφιοθεῖς, μήτοι τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι.

d) Stob Anthol. I 49, 54 p. 427, 4—429, 6: Ἐν ταυτῶι.

(1) τὰ μὲν οὖν ἀνθρώπινα καὶ ὅλως τοὺς ζῶντας ἀγνοοῦσιν, ἀλλήλους δὲ
ἴσασιν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο εἶχον, πῶς ἂν ἤλθον σὺν Ἀγαμέμνονι πάντες οἱ ἅμα ἀνηγο-
μένοι; πῶς δὲ συνελάλει Πάτροκλος καὶ Αἴας καὶ Ἀντίλοχος; πῶς δ' εἵργουσι τοὺς
20 ἀτάφους μὴ πέραν τοῦ ποταμοῦ διελθεῖν; λέγει γὰρ (Ψ 72).

τῆλέ με εἵργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων.

συναποτέθεται δ' αὐτοῖς ἅμα τῇ μνήμῃ καὶ τὰ γνωρίσματα τῶν περὶ τὸ σῶμα
οἰκείων, ὃ καὶ ὄηλον ὅτι διὰ φαντασίας τὰ περὶ τὸ σῶμα δείκνυσσι. [[διὰ γὰρ μνήμης
ἢ φαντασία, ὡς Πλάτων ἐν Φιλήβῳ (39 A) φησί· μνήμης δὲ ἀφηρημένης ἦσται καὶ
25 τὸ φαντασιούμενον, οὐ συνεκλιπόντος καὶ τὰ πάθη τὰ περὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς
συνεξήρται. τούτων δ' ἐκλειπότης καὶ ἡ κόλασις τῆς ψυχῆς πέπανται, νοεῶς
μόνον οὐσης περὶ αὐτὴν καταστάσεως καὶ παρὰ τῷ φρονίμῳ θεῷ διατριβούσης]].

(2) πρὸς δὲ τὰ εἰρημένα ἴσως ἂν τις ἀπορήσειε, πῶς, εἰ μὴ ἀλλήλας ἀγνοοῦσιν
ἔφη (Od. κ 495) ἔτα δὲ σκιάι αἰσσοῦσι. πρὸς ὃ ῥητέον, ὅτι σκιάι αἰσσοῦσι πρὸς
30 τοὺτους [πρὸς] ὧν καὶ τὴν μνήμην ἀφήρηνται. πρὸς οὖν τὰ θνητὰ εἰσι σκιάι διὰ
τὴν ἀσωματίαν καὶ ἀμνημοσύνην αὐτῶν, ὥς που καὶ πρὸς τὴν παχύτητα τοῦ σώματος
ἢ ψυχῆ παραβαλλομένη καπνῶι ὁμοίωται (Π. Ψ 100f.)·

ἢ ψυχῆ δ' ἥντε κάπνος ὦχετο τετριγυῖα.

2 <τῆλε — καμόντων> Hom 4 ἐξουσίαν Heeren — ας FP 5 ἐπάγει
Canter ἐπάγει FP 7 νίσομαι δ' F 8 τῶν P τῶι F
9 [οὕτω] Meineke 11 ὕπνος· οἶνος Hom 13 σ' ἐγὼν F (u. v. 14) ὀπιθεν
Hom ὀπιθεν FP 15 μήτοι τι Hom μήτι τοι FP 17 ἀνθρώπινα Aug
(Heeren) — ια FP ἀλλήλας? Wachsmuth 18 οἱ ἅμα om P¹ 19 συνελάλει
Canter συνεκάλει FP συνεκάλει — Αἴαντα κ. Ἀντίλοχον? Heeren 20 ἀτάφους P²
τάφους FP¹ γὰρ Heeren δὲ FP 21 τῆλε Hom τῆδε FP 23—27 διὰ —
διατριβούσης zusatz des Porphyrios (Hefermehl 15, 11) 25 συνεκλιπόντος Meineke
— λείποντος FP 26 συνεξήρται Heeren συνεξήρται F συνεξήρται P 29 τὰς
δὲ σκιάς P¹ πρὸς ἃ Heeren <αἱ> σκιάι Heeren 30 [πρὸς] Wachsmuth
31 ταχύτητα P

εἰ δὴ τοῖς οἰκείοις ἐντυγχάνοντες οὔτε ὀρώσιν αὐτοὺς οὔτε προσδιαλέγονται, ἀνενέργητοι δέ εἰσιν αἰσθητικὴν ἐνέργειαν, πρὸς αὐτοὺς εἰκοτότες εἶεν ταῖς σκιάς· ἤγονν Ἀντίκλεια (Od. λ 142f.)

ἡ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ δν υλὸν
ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθῆσθαι.

(3) τὸ δ' αἶμα, ὡς ἔφηνεν (o. p. 1063, 35), ὀλκὸν Ὅμηρος ἡγείται τῆς φανταστικῆς καὶ μνημονικῆς ψυχῆς, ἥς καὶ ὁ λογισμὸς, συναγεμὸς δν μνήμης διὰ φαντασιῶν εἰς τὰ καθόλου κρίματα κεφαλαιουμένης. ἄλλο δ' ἦν τὸ διανοητικόν, εἰς δ' ἀνατρέχει (ἡ) ψυχὴ ἔσω τοῦ Ἀχέροντος γενομένη, δν Κωκυτὸς πληροὶ καὶ Πυριφλεγέθων ἐκ πέτρας
10 ῥέοντες καὶ Στυγείων φόβων ἀπόρροιαί (Od. κ 512). (4) ἀποστέλλονται δὲ εἰς τοὺς αἵματος τοῦ αἵματος ὑπὸ Περσεφόνης· ἀδύνατον γὰρ ἐλθεῖν χωρὶς τοῦ πεμφθῆναι πρὸς τῶν ἐφροστώτων. διὸ καὶ ἐπεύχεται (Od. λ 47).

ἰφθίμωι τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

(5) ἡ δὲ ἀποστέλλει πρώτας τὰς γυναῖκας ὡς ἂν πλησίον οἰκούσας τοῦ Ἀχέροντος
15 καὶ ἡττωμένας τῶν ἀνδρικῶν ψυχῶν. αἱ γὰρ δὴ τῶν ἀνδρῶν ἐν τῷ ἀκραιφνεῖ σκότῳ διάγονσι, πόρρω τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν κολαζομένων οὔσαι. [[ὡν πάντων πολλῆς θεοσοφίας γεμόντων ἡμεῖς ἐπιτρέχομεν, διὰ τὸ μὴ νῦν περὶ τούτων εἶναι τὴν πρόθεσιν χάριν δὲ καὶ τῆς κατὰ τὴν Στόγα ἐξηγήσεως ἀναγκαίως παρελῆφθαι]].

e) HERAKLEIT. Quaest. Hom. 74 p. 98, 3 Bonn: Κωκυτὸς γοῦν ὁ πρώτος ὄνο-
20 μάζεται ποταμὸς ἐπωνύμως ἀνθρωπίνου πάθους κακόν· θρήνοι γὰρ ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν (πρωτ)οὶ παρὰ τῶν ζώντων. Πυριφλεγέθοντα δ' ἐφεξῆς ὀνομάζει· μετὰ γὰρ τὰ δάκρυα ταφαὶ καὶ πῦρ ἀφανίζον ὃ ἐστὶν θνητῆς σαρκὸς ἐν ἡμῖν. ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ποταμοὺς εἰς ἓνα τὸν Ἀχέροντα συρρέοντας οἶδεν, ἐπειδὴ περ ἐκδέχεται μετὰ τοὺς πρώτους κωκυτοὺς καὶ τὴν ὀφειλουμένην ταφὴν ἄχρη τινὰ καὶ λύπαι χρόνιοι πρὸς ὀλίγας
25 ὑπομνήσεις ἐρεθίζουσαι τὰ πάθη. Στυγὸς δ' ἀπορρώγες οἱ ποταμοὶ διὰ τὴν στυγνότητα καὶ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ κατῆφειαν. (2) Αἰδὴς μὲν οὖν ὁ ἀφανὴς τόπος ἐπωνύμως ὀνόμασται, Φερσεφόνῃ δ' ἄλλως ἢ τὰ πάντα πεφικνία διαφθείρειν, ἐν ἥς οὐκ ὄγχην ἐπ' ὄγχην γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ (Od. η 120), τὰ δ' ἐνεργίζωμενα πρέμνα τοῖς ἄλσεσιν αἵγειροι καὶ ἱταὶ ὠλεσίσκαρποι (Od. κ 510). (3) τὰς δὲ θυσίας
30 συνωικέωσε τῷ τόπῳ * *

f) CORNUT. Comp. Theol. 35 p. 74, 5 L: τελευταῖον δὲ τὸν δεχόμενον τὰς ψυχὰς
ἀέρα Αἰδῶν . . . διὰ τὸ ἀειδὲς προσηγόρευσαν· μὴ γαινομένων δ' ἡμῖν τῶν ὑπὸ γῆν ἐκείσε χωρεῖν τοὺς διαλλάττοντας διεβόησαν. (2) Κλύμενος ὁ Αἰδὴς λέγεται τῷ
35 αἵτιος εἶναι τοῦ κλύειν· ἀλλο γὰρ πεπληγμένος ἢ φωνή. Εὐβονλον δὲ καὶ Εὐβον-
λῆα κατὰ ἀποδυσπέτησιν ὀνόμασαν αὐτόν, ὡς καλῶς περὶ τῶν ἀνθρώπων βουλευόμενον

1—2 ἀνέροισι P¹ 2 εἶεν Canter ἢ ἐν FP εἶεν ἂν Meineke 4 ἡ δ' ἀκέουσ'
ἦσται Hom ἡ δὲ κλαίονσα (κλίουσα P) ἔστι FP (ἡ γοῦν Α. [ἡ δὲ] ἀκέουσ' Meineke
ἡ δὲ, ἤγονν Α., ἀκέουσ' Gaisford) 5 ἔτλη Hom ἔγνω FP 7 καὶ μνημο-
νικῆς om P 7 συναγεμικός? Meineke 8 εἰς δ F εἰς δὲ P (ἡ) Heeren
9 ἔσω Heeren ἔξω FP 12 ἐφροστώτων (θεῶν)? Wachsmuth 14 ὡς δὴ
Meineke 15 ἡττωμένας — ψυχῶν Heeren ἡττωμένης τῆς ἀνδρικῆς ψυχῆς
(ψωνῆς P) FP 16 διάγουσι Canter διὰ τοὺς FP οὔσαι Wachsmuth ὄντας FP
ὄντων Heeren 16—18 [[]] Worte des Porphyrios 19 γοῦν A οὖν D
20 ἐπωνύμως Bonnenses — ος Α — ον D θρηνοῦσι γὰρ περὶ D 21 πρώτοι
Münzel ol AD 24 ὀλίγας: διωλυγίτους Polak λιγείας Münzel 27 δ' ἀλλη-
γορικῶς Mehler ἐν ἥς Bonnenses ἐν οἷς AD 31 τὰς ψυχὰς τῶν τελευτών-
των MV³

διὰ τοῦ παύειν αὐτοὺς ποτε τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. ἐπονομάζεται δὲ ἐπιθετικῶς καὶ πολυδέκτης καὶ πολυδέγμων καὶ πολυάροχος, πολλοὺς τε δεχόμενος καὶ τῶν λεγομένων πλειόνων ἢ πολλῶν ἄρχων. *πυλάστην* δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς προσηγόρευσεν (Π. Θ 367 ὅ.) ὡς ἀκριβῶς ἡρμοσμένας τὰς πόλας ἔχοντα καὶ μὴδένα ἀνέντα.

(3) ὁ δὲ Χάρων ἴσως μὲν κατ' ἀντίφρασιν ἐκ τῆς χαρᾶς (F 90) ὠνομάσθη. δύναιται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ χωρεῖν [ἢ τοῦ χανδάνω] τὸ ἔντυμον ἔχειν ἢ ἀπὸ τοῦ κεχηγνέναι.

(4) ὁ δὲ Ἀχέρων ἀπὸ τῶν γινομένων ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἀχῶν παρήχθη, καὶ ἡ Ἀχερουσία λίμνη. φανερόν δὲ πόθεν καὶ ὁ Κωκυτὸς καὶ ὁ Πυρροφλεγέθων τὴν κλῆσιν ἔσχον, πάλαι καιόντων τοὺς νεκροὺς καὶ κοκυτὸν ἐγειρόντων τῶν Ἑλλήνων [διὰ τοῦτο καὶ δαίμονας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κεκαῦσθαι καλούντων]. (5) ἡ δὲ Ἀορνος λίμνη φυσικώτερον ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀέρος προσηγορεύθη· καίτοι καὶ τὸν σκότον ἔσθ' ὅτε καὶ τὴν οὐκίχλην ἀέρα οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, εἰ μὴ νῆ Δία οὕτως ἀπεχρήσαντο τῇ τοῦ ἀέρος γλανκότητι ὡς καὶ τῶν λεγομένων φασγανίων (οἷς) στέφουσι τὸν Πλούτωνα. (6) στέφουσι δὲ αὐτὸν καὶ ἀδιάντωι πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ ἀναίνεσθαι τοὺς τελευτώντας καὶ μηκέτι (τὸ) διερὸν ἴσχειν, στέρεσθαι δὲ τῆς παραιτίας τοῦ διαπνεῖσθαι καὶ θάλλειν ἰκμάδος. ἐντεῦθεν ὑπονοητέον καὶ τοὺς ἀλίβαντας μεμνηθεῖσθαι [ἐν Ἀΐδου εἰσὶ] διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν τῶν νεκρῶν. (7) οἰκείως δὲ τοῖς κατοικομένοις καὶ ὁ νάρκισσος ἔχειν ἔδοξε, καὶ τῶν Ἑρινύων ἔφασαν αὐτὸν στεφάνωμα εἶναι, προσεδρῶσαντες τῇ παραθέσει τῆς νάρκης καὶ τῷ οἷον διαναρκᾶν τοὺς ἀποθνήσκοντας.

g) Tzet. Lykophr. 706: ὁ δὲ Κωκυτὸς ποταμὸς ἐν Ἀΐδῃ μυθικῶς, ἀλληγορικώτερον δὲ Κωκυτὸς ὁ θρήνος καὶ Ἀχέρων ἡ ἑβέσις καὶ χύσις τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων διὰ τοὺς τεθνηκότας. καὶ Αἰακὸς ὁ πυλωρὸς παρὰ τὸ αἰ αἰ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις καὶ οἰονεῖ προπυλαίους τοῦ Ἀΐδου. καὶ Μίνως καὶ Ραδάμανθυς παρὰ τὸ μῖμνειν τοὺς ἐκεῖ κατοικομένους καὶ ῥαϊδίως μινύεσθαι καὶ φθίρεσθαι. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα (a 4—5 u. a.), ἵνα μὴ μακρηγορῶ. καὶ ἡ Στῆξ λίμνη τοῦ Ἀΐδου παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐτέρα διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα χωρὶς τῶν κρατίνων.

OHNE BUCHZAHN.

103 (—) PHILODEM. π. εὐσ. 3 a p. 64, 1 Gomp: Ἀπολλό[δ]ωρος ὁ τὰ περὶ θεῶν εἴκοσιν καὶ τέτταρα συντάξας καὶ τὰ πάντα σχεδὸν εἰς [τα]ῦτ' ἀναλώσας, εἰ καὶ [μ]άχεται πον τοῖς [συ]νοικειοῦσιν, οὐ δι[α]φέρειν φησὶ — —

104 (12) ATHENAG. Apol. 28 p. 38, 3 Schw: καὶ ὅτι μὲν ἄνθρωποι (sc. die aegyptischen götter), δηλοῦσιν μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ λογιώτατοι,

7 τοῦ χωρεῖν Lang τῆς χώρας Cor τοῦ χωρῶ Osann [ἢ τοῦ χ.] Lang ἦτοι χ. Osann [ἢ — κεχηγνέναι] Lang κεχηγνέναι Osann 8 παρήχθη Lang προ(σ)ήχθη Cor 9 [καὶ ἡ. Ἀ. λίμνη] Lang 11 [διὰ — καλούντων] Schmitt-BI 14 γλανκότητι Schmitt-BI ἐγγύητι Cor <οἷς> Schmitt-BI 15 καὶ ἀδιάντωι: v. l. τῷ ἄ. 16 <τὸ> Schmitt-BI διαπνεῖσθαι: v. l. ἀνακαινίζεσθαι, ἀνακαινίσθαι 17—18 [ἐντεῦθεν — νεκρῶν] Lang 17 [ἐν Ἀ. εἰσὶ] Jac ἐν Ἀ. εἶναι M 19 τῶν Ἑρινύων Osann τὴν Ἑρινύα, τὴν Ἑρινύον Cor 19—20 v. l. προσεδρῶσαντες 25 v. l. μινύεσθαι: <ἀμαθύεσθαι, τουτέστι> μινύεσθαι Reinhardt 30—32 erg. Nauck Buecheler 32—33 διαφέρειν φησι Philippson

οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα γῆν ἥλιον σελήνην τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους
 θνητοὺς νομίζουσιν καὶ ἱερά τοὺς τάφους αὐτῶν. δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλό-
 δωρος ἐν τῷ Περί Θεῶν.

105 (44 a) SCHOL. M EURIP. Hek. 467: τᾶς καλλιδίφρον Ἀθα-
 6 ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ κτλ.] οὐ μόνον γὰρ παρθένοι ὕφαινον, ὥς φησιν
 Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περί Θεῶν † αὐλῆς, ἀλλὰ καὶ τέλειαι γυναῖκες, ὥς
 Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ (I 158, 46 K). ὅτι δὲ κρόκινός ἐστι καὶ
 ὑακίνθινος καὶ τοὺς Γίγαντας ἐμπεποικίλται, δηλοῖ Σιράντις (I 731, 69 K).
 τοῦτον δ' ἀνιέρουν διὰ πενταετηρίδος ἐν τοῖς Παναθηναίοις.

10 106 (23) HARPOKR. s. αὐτόχθονες· οἱ Ἀθηναῖοι Ἀπολλό-
 δωρος ἐν τοῖς Περί Θεῶν κληθῆναι φησιν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν
 χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτον εἰργάσαντο· οἱ δὲ διὰ τὸ
 μὴ εἶναι ἐπήλυδας. ὁ δὲ Πίνδαρος (F 253 Schr) καὶ ὁ τὴν Λαναίδα
 πεποικιῶς (F 2 Ki) φασιν Ἐριχθόνιον † καὶ Ἥφαιστον ἐκ γῆς φανῆναι.
 15 αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν, ὥς Ἑλλάνικός (4 F 161) φησι, καὶ Αἰγι-
 νῆται καὶ Θηβαῖοι.

107 (24—26) a) HARPOKR. s. κύρβεις (= SUID. gl. 1)· . . . κύρβεις
 φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περί Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους.
 εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὁρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας
 20 καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις
 [ἐκάλουν], ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην. Ἀριστο-
 τέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ (7, 1) φησὶν· ἀναγράφαντες δὲ τοὺς νόμους
 εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ. b) SCHOL. APOLL.
 RHOD. IV 280: κύρβιας· στήλας. λέγει δὲ τοὺς ἄξονας, ἐν οἷς οἱ νόμοι
 25 γράφονται, ὥς Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός (Av. 1354). Ἀπολλόδωρος δὲ
 φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι
 λίθους ἱστάντες εἰώθεισαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν, οὗς μὲν ἀπὸ
 τῆς στάσεως στήλας <ἐκάλουν>, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως
 [διὰ τὸ ἀπο], οἷον κορύφεις ἢ κύρφεις κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει
 30 καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β κύρβεις. ὕστερον δὲ <εἰς> ξύλα λελεγκωμένα

6 ἐν τῷ * II. θ. [αὐλῆς] Cobet Schwartz ἐν τῇ II. θ. πρώτῃ Meineke ἐν
 τ. II. θ. στολῆς Polak 10—16 Suid. s. v.; Συναγ. Λεξ. χρ. 466, 25 Bk 14 <διὰ
 τὸ τὸν> Ἐριχθόνιον? Jac τὸν Ἥφαιστον Schroeder 19 ἐστῶτας ὁρθὰς A ὥς
 Harp Suid οὗς b 20 καλεῖσθαι Suid om Harp ἀνατάσεως Heyne ἀναστάσεως
 Harp παρατάσεως (=στάσεως Harp Epit) Suid κεκορυφῶσθαι A 21 ἐκάλουν
 om Suid τιθεμένην Suid <τάραν> τιθεμένην? Jac 23 βασιλείῳ Aristot βασιλίδι
 Harp Epit Suid 27 εἰώθεισαν u. ἐν αὐτοῖς om L 27—30 οὗς — κύρβεις Jac
 οὗς — διὰ τὸ ἀπο. ἢ οἷον κύρφεις L κύρβεις οἷον κορύφεις κατὰ συγκοπὴν —
 κύρβεις f p 28 <ἐκάλουν> Jac 29 διὰ τὸ ἀπο(κεκορυφῶσθαι) Keil διὰ τὸ
 κεκο— Preller (trotz a eher doppelfassung über ἀπὸ τῆς κτλ.) 30 <εἰς> Keil

γράφοντες κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. c) SCHOL. DEMOSTH. PATM. BCH I 150 (PHOT. s. κύρβεις gl. 1): κύρβεις κατασκευασμένα τινὰ ξύλινα τρίγωνα, ἐν οἷς τὸ παλαιὸν ἀναγεγραμμένοι ἦσαν οἱ πολιτικοὶ νόμοι (καὶ αἱ δημοσίαι γραφαί). ὠνομάσθησαν δὲ οὕτως ἡτοι ἀπὸ τοῦ
 5 κεκορυφῶσθαι (εἰς ὕψος ἀνατεταμένως) ἢ κατεσκιρῶσθαι, ὃ ἐστι λελυκάνθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων καὶ Κορυβαντικῶν ἱερῶν, οἷον ἀντίγραφα αὐτοῖς εἶναι. d) SCHOL. ARISTOPH. AV. 1354: κύρβεις χαλκαὶ σανίδες, ἐνθα τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνίοις ἄξονες τρίγωνοι, ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμ-
 10 μένοι καὶ αἱ δημοσίαι ἱεροποιαί, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. κύρβεις δὲ ἡτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένως, ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὗρημα, ὡς φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ εὐσεβείας. e) SUID. gl. 3: κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένως. ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων·
 15 ἐκείνων γὰρ εὗρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

108 (27) HARPOKR. s. μείον καὶ μειαγωγός· . . . Θῦμά ἐστιν ὃ τοῖς φράτορσι παρῆχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τοῦτους. Ἐρατοσθένης δ' ἐν τοῖς Περὶ κωμωιδίας (F 91 Str) φησὶν οὕτως· 'νόμου ὄντος μὴ μείον εἰσάγειν ὠρισμένον τινός, ἐπισκώπτοντες μετὰ παιδιᾶς πάντα τὸν
 20 εἰσάγοντα μείον ἔφασαν εἰσάγειν, ὃθεν τὸ μὲν ἱερεῖον μείον προσηγορεύθη, μειαγωγός δὲ ὁ εἰσάγων'. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ Θεῶν «οἱ φράτορες» φησὶν «ἵνα μείζονας νέμονται μερίδας, ἐφώνουν ἐστῶτες ἰστάνειν δεῖν· 'μείον γὰρ ἐστιν'».

109 (15—16) a) ATHEN. VII 126 p. 325 AB: τῇ δὲ Ἐκάτῃ
 25 ἀποδίδεται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομασίας οἰκειότητα· τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληρος, καὶ ταῖς τριακάσι δ' αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ παραπλήσιον δ' οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρον, Ἑρμῇ δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττὸν καὶ Ἀφροδίτῃ φραλαρίδα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνίσι (566), κατὰ συνέμφασιν τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην Ποσειδῶνί τινες
 30 οἰκειοῦσι. καὶ τὸν Θαλάττιον γόνον, ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρῖτιν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον Ἀφροδίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τοῖς Περὶ Θεῶν τῇ Ἐκάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα.

1 κύρβεις u. καὶ αὐτά om L 4 erg. Jac aus Phot τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφὰς 5 (εἰς ὕψος ἀν.) Jac aus Phot Suid κατεσκιρῶσθαι Phot 8 κύρβεις RV 9 τῆς πόλεως? 10—13 καθάπερ — εὐσεβείας om R 11 κύρβιδες V 12 ἀνατεταμένως e —νον Sch παρὰ τῶν V 13 Θεόφραστος c Θεόπομπος Sch 15 εὗρημα: μύημα? Jac 19 ἐπισκώπτοντες μετὰ παιδιᾶς Valesius —τα μ. παιδείας Harp 20 τὸ μὲν ἱερεῖον N τὰ μ. ἱερεῖα cett 25 οἰκειότητα Münzel κοινότητα Ath 26 τὰ C ταδε A 30 ἀφρῖτιν Schneider (F 354, 15) ἀφρῶν A

τρίμορφος γὰρ ἡ Θεός. b) — VII 73 p. 306 A: ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα
ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπολλωνος (sc. ὁ κίθαρος) εἴρηκεν Ἀπολλό-
δωρος. s. F 354.

- 110 (36) a) SCHOL. THEOKRIT. II 35—36 a: ἃ Θεὸς ἐν τριόδοισι·
τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει] ἰδρύνοντο δὲ τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις, ὅτι
ἐπὶ τῶν καθαυμάτων καὶ μiasμάτων ἡ Θεός. ἐνιοι δὲ φασὶ Φεραίας τῆς
Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τριόδον
ἐρρίφθαι, τῶν δὲ Φέρητος βουκόλων ἀναλαβόμενων ἐκθρέψαι· διόπερ τὰς
τριόδους ἱερὰς τῆς Θεοῦ νομισθῆναι. ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν
10 θυρῶν, ὡς φησὶν Αἰσχύλος (F 388 N³) ἑδέσποινα Ἑκάτη τῶν βασιλείων
πρόδομος μελάθρων. τὸν δὲ χαλκὸν ἐπήχουν ἐν ταῖς ἐκλείψει τῆς
σελήνης καὶ ἐπὶ τοῖς κατοικομένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρο(τις)ὸς εἶναι
καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μiasμάτων· διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφροσίωσιν καὶ ἀπο-
κάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ Θεῶν.
15 b) — II 35—36 b: ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκείος τοῖς κατοικομένοις·
φησὶ <δ> Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης
ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἡχεῖον. καὶ παρὰ Λάκῳσι βασιλέως ἀποθανόντος
εἰώθασιν κρούειν λέβητα.

- 111 (40) a) SCHOL. ARISTOPH. Lys. 447: νῆ τὴν Ταυροπόλον]
20 οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ
Θεῶν ἐκτίθεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν Ἀθηναῖαν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενο-
μήδης (III) ἰστορεῖ. b) PHOT. SUID. s. Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν,
ὅτι ὡς ταῦρος περὶεσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἰστρος δὲ ἐν γ' Ἀτάκτων
(III) ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἰππολύτῳ ταῦρον ἐξώ-
25 στρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δὲ ὅτι ἔβαλεν· διὸ καὶ Ταυροβόλον. καὶ
Ἀθηναῖα δὲ Ταυροπόλος ἐν Ἀνδρῳ· ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρεΐδαις
ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλλῃται, ἰδρύνασθαι Ἀθηναῖαν· οὕτως γὰρ
εὐπλόησιν. ὁ δ' ἐν Ἀνδρῳ ἐξήλατο.

- 112 (17) ATHEN. XIII 28 p. 571 CD: ... περὶ τῶν ὀντως ἐταιρῶν
30 ... τουτέστιν τῶν φίλων ἄδολον συντηρεῖν δυναμένων ... <τὰς> μόνας τῶν ἄλλων
γυναικῶν τῷ τῆς φιλίας ὀνοματί προσηγορευμένης ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ τοῖς Ἀθη-
ναίοις καλουμένης Ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. περὶ ἧς φησὶν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περὶ Θεῶν οὕτως· «Ἐταίρα δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοῦ ἑ-
-

6 φασὶ: ὅτι K 8 ἀναλαβόμενων K ἀνελομένων cett <ἐνα> ἀναλαβόμενον
Wil(amowitz) s. Tzetz. Lyk. 1180 11 πρόδομος Geel (cod. Bodl. Can. gr. 86?)
πρόδρομος Schol ἐπήχουν Hemsterhuys ἐπήμον Schol ('fecerunt accinere'
Heyne) 12 ἐπὶ K ἐν cett κατοικομένοις K καθαυτικός Corais 16 <δ>
Wil 17 [ἐπι]κρούειν Duebner ἡχεῖον Call(ierges) οἰκείον Schol Λάκῳσι
Call Λάκωνος Schol 19—22 verkürzt Hesych. s. Ταυροπόλοι 26 ταυροβόλος Suid
30 τῶν <τὴν>? Jac <τὰς> Kaibel 31 [ῆ] Kaibel s. Wentzel Ἐπικλ. III 4 33 τὴν
Ἀφροδίτην zusatz des Athenaios

ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν· τοῦτο δ' ἔστιν
φίλας. καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ
νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς
ἡ Σαπφώ (F 11 B⁴).

5

τάδε νῦν ἑταίραις

ταῖς ἑμαῖσι τερπνὰ καλῶς ἀείσω.

καὶ ἔτι (F 31 B⁴).

Λατὼ καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταῖραι.
καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας καὶ τὸ ἐπὶ
10 συνουσίαις μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν οὐκ ἔτι πρὸς τὸ ἔτυμον
ἀναφέροντες ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον, καθὼ δὴ
καὶ Μένανδρος (III 110, 381 K) ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ
τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησί·

πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων † γὰρ

15

〈μὰ Δί', ἀλλ' ἑταιρῶν〉· ταῦτά δ' ὄντα γράμματα
τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὐσχημον ποιεῖ.»

113 (18) HARPOKR. s. Πάνδημος Ἀφροδίτη· . . . Ἀπολλόδωρος ἐν
τῷ Περί Θεῶν Πάνδημόν φησιν Ἀθήνησι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ
τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν
20 ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς ἐκάλουν ἀγοράς. Νίκανδρος ἐν ᾧ Κολοφωνακῶν (III)
Σόλωνά φησι σώματα ἀγοράσαντα εὐπρεπῇ ἐπὶ στέγῃς στήσαι διὰ τοὺς νέους,
καὶ ἐκ τῶν περιγενομένων χρημάτων ἰδρύεσθαι Ἀφροδίτης πανδήμου ἱερόν.
ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

114 (19) SCHOL. APOLL. RHOD. III 549: Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν
25 τῷ Περί Θεῶν ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης διὰ τὸ λάγνον· παρὰ γὰρ
τὸ περισσῶς ἔρᾶν λέγεται.

115 (14) ZENOB. Prov. V 22: Μῆλον Ἑρακλῆς· Ἀπολλόδωρος ἐν
τοῖς Περί Θεῶν φησὶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν Ἑρακλεῖ Ἀλεξικάκῳ ἰδιάζουσά
τις θυσία. τοῦ γὰρ βοός ποτε ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον τῷ Ἑρακλεῖ προσάξει,
30 μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ
ἀντὶ κεράτων, σχηματίσαι τὸν βόυν καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

116 (42) MACROB. s. I 20, 4: Aesculapium vero eundem esse atque
Apollinem non solum hinc probatur quod ex illo natus creditur (F 138), sed quod
ei et vis divinationis adiungitur. nam Apollodorus in libris, quibus titulus
35 est Περί Θεῶν, scribit quod Aesculapius divinationibus et auguriis praesit.

6 ἑμαῖσι Seidler ἑμαῖς A 14 γὰρ: Παρμένων Meineke 15 erg. Zedelius
16 εὐσχημον Schweighäuser εὐσημον A 19 ἀνάγεσθαι A τὸν παλαιὸν AB
20 ἐν ᾧ: ἐν θῇ N ἐν τρίτῳ Athen. XIII 25 p. 569 D 25 διὰ τὸ Keil διὸ καὶ L f p
27—31 Suid. s. Μῆλειος Ἑρακλῆς μῆλωνος cod. Athen. 28 τοῖς: τῷ Ath φησὶν
add Ath 29 προσάξειν Ath Suid 30 μὲν om Ath

(5) *nec mirum si quidem medicinae (F 139) atque divinationum consociatae sunt disciplinae. nam medicus vel commoda vel incommoda in corpore futura praeoscit, sicut ait Hippocrates (Progn. praef.) oportere medicum dicere de aegroto* τὰ τε παρῶντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα
 5 ἔσεσθαι *quod congruit divinationibus, quae sciunt (Il. A 70)*
 τὰ τε ἔόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἔόντα.

OHNE BUCHTITEL (AUS ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ).

117 (13a) JOANN. LYD. De mens. IV 34 p. 91, 20 W: οἱ δὲ φυσικοὶ Ἄρεα μὲν οὐχ ὡς οἱ γραμματικῶν παῖδες ἐκ τῆς ἄρσεως καὶ ἀναιρέσεως αὐτὸν ὀνομα-
 10 σθῆναι φασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀρήγειν καὶ συλλαμβάνειν τοῖς κατὰ βίαν καὶ μάχην συμπτώμασιν, ἣ ὡς ἀρκτικὸν καὶ μεταβολῆς αἴτιον (p. 92, 25) Ἕλληνες δὲ αὐτόν, ὡς εἴρηται, Ἄρεα ἐκ τῶν πραγμάτων προσηγόρευον. οὐδὲ γὰρ ἄν τις εὖροι κυρίαν Θεοῦ προσηγορίαν κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον, ἀλλ' οὐδὲ φύσεως γνῶρισμα, ἐπεὶ νῦν μὲν ἄρρενας, νῦν δὲ θηλείας τὰς ἰδέας εἰσάγουσιν οἱ φιλο-
 15 σοφοῦντες. ἀλλ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὀνομασίας αὐτοῖς ἔθεντο, ἄρρενας μὲν θεοὺς (τὰς) δημιουργικὰς δυνάμεις, θηλείας δὲ τὰς ζωογόνους εἰσάγοντες.

118 (41) MACROB. s. I 8, 5: [*cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit, verum mihi Apollodori lectio sic suggerit.*] Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo
 20 vinculo et solvi ad diem sibi festum [*id est mense hoc Decembri*], atque inde proverbium ductum deos laneos pedes habere, [*significari vero decimo mense semen in utero animatum in vitam grandescere, quod donec erumpat in lucem, mollibus naturae vinculis detinetur*].

119 (—) SCHOL. GEN. HOM. II. Ξ 296 (SCHOL. PARIS. 2679; 25 2767 = CRAM. AP III 20, 10; 246, 8): οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃ, εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ κρύφα τὸν Δία τῇ Ἡρᾷ συγκεκαθευδῆναι.

120 (34) SCHOL. SOPH. OK 705: Μορίον Διὸς· Μόριον Δία εἶπεν τὸν ἐπόπτην τῶν κορίων ἐλαιῶν. καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς <περὶ
 30 Ἀκαδήμειαν>, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος· «περὶ Ἀκάδημειάν ἐστιν ὁ τε τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμός, ὃν καὶ Μόριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἰερὸν ἰδρυμένων <ἐπόπτην>». s. F 147.

13 εὔροι Reinhardt εὔρη Jo 13—16 ἀλλ' οὐδέ — φιλοσ. u. ἄρρενας — εἰσάγοντος nach Reinhardt neuplat. zusätze (s. komm.) 16 <τὰς> Kroll 17—23 [[]] zusätze des Macrobius 21 significatur? 29 ἐλα(ι)ῶν Laskaris ἔλασον L 29—30 <περὶ Ἀ.> Laskaris 30 ἀκαδημίαν L 31 καλοῦσι <ὡς ἐπόπτην> Laskaris 32 <τῶν> παρὰ?

121 (—) ET. GUD. p. 369, 22 Stu: *Ἀητώ· ἡ νύξ· παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω· ἢ παρὰ τὸ λήθην καὶ ἀμνημοσύνην ποιεῖν· ἢ παρὰ τὸ λεληθότως ταύτην διέρχεσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐλεητώ· ἐλεήμων γὰρ καὶ πραεῖα ἡ θεός.*

5 122 (—) SCHOL. HOM. Od. γ 91: *ἐν Νάξωι τὴν Ἀμφιτρίτην χορεύουσαν ἰδὼν Ποσειδῶν ἤρπασεν· ὅθεν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Ποσειδωνία ὀνομάσθη ἡ θεός, ὡς καὶ ἡ Ἥρα Διώνη παρὰ Δωδωναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.*

123 (IV 649) PLUTARCH. Quaest. conv. V 3, 1 p. 675 F—676 A: *οὐ μὴν ἀλλὰ <καὶ> κατ' ἰδίαν τῷ Ποσειδῶνι φαίη τις ἂν τὴν πίτυν προσήκειν, οὐχ ὡς Ἀπολλόδωρος οὔτεται παράλιον φρυτὸν οὕσαν, οἷδ' ὅτι φιλήνεμός ἐστιν ὥστερ ἡ θάλασσα (καὶ γὰρ τοῦτό τινες λέγουσιν), ἀλλὰ διὰ τὰς νανπηγίας μάλιστα.*

124 (233) SCHOL. EUST. HOM. II. E 77 p. 397, 1: *... καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἐννὸ τὸ ὕ. ἄμεινον γάρ, φησί, φιλοῦν, διότι οὐκ ἔστι κύριον, ἀλλὰ τὴν πολεμικὴν δηλοῖ, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ἐννάλιος· ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὃ ἐστιν ἐμφωνεῖν· ἢ ὡς ὁ Ἡρακλέων φησὶν, ἀπὸ τοῦ ἔνω τὸ φρονεῦω, ὅθεν καὶ αὐτοένητος καὶ αὐθέντης ὁ αὐτοφόντης.*

125 (20) PORPHYR. De abstin. II 55: *ἔθνον δὲ καὶ ἐν Χίῳ τῷ Ὠμαδίῳ Διονύσῳ ἀνθρώπον διασπῶντες, καὶ ἐν Τενέδοι, ὡς φησὶν Εὐέλπιδις ὁ Καρύστιος (VI)· ἐπεὶ καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἀνθρώπων.*

126 (13) a) CLEM. AL. Protr. II 29, 2 (ARNOB. adv. nat. IV 25): *Ἄρης γοῦν ὁ καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ὡς οἷόν τε τιμημένος (II. E 31; 455) Ἄρες Ἄρες βροτολογίῃ, μαιφόνε τειχεσιπλήτῃ, ὁ ἄλλοπρόσαλλος οὗτος καὶ ἀνάρσιος, ὡς μὲν Ἐπίχαρμός φησι (CGr F 121, 167 Kaib), Σπαρτιάτης ἦν· Σοφοκλῆς (Antig. 970) δὲ Θραῖκα οἶδεν αὐτόν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδα. (3) τοῦτον δὲ Ὅμηρος (E 385—87) δεδέσθαι φησὶν ἐπὶ μῆνας τρισκαίδεκα·*

τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κράτερός τ' Ἐπιάλτης, παῖδες Ἄλωπος, ὅσων κρατεροῖ ἐνὶ δεσμῶι — χαλκῶσι δ' ἐν κερῶσι δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

35 (4) πολλὰ κἀγαθὰ Κἄρες σχοῖεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῶι

b) CORNUT. Theol. comp. 21 p. 41, 6 L: *εἰκότως δὲ καὶ μαιφόνος λέγεται καὶ βροτολογίος 25 καὶ ἀλαλάξιος καὶ βροήπνος (II. N 521), μεγίστης ἐν ταῖς παρατάξεσιν ὑπὸ τῶν μαχομένων ἀφιεμένης φωνῆς (F 124)· ὅθεν καὶ ὄνους τινὲς αὐτῶι 30 σφαγιάζουσι διὰ τὸ ταραχώδες καὶ γεγωνὸν τῆς ὀγκήσεως, οἱ πλείστοι δὲ κόνας διὰ τὸ θρασὺ καὶ ἐπιθετικὸν τοῦ ζώου. τιμᾶσθαι δὲ ὑπὸ Θραϊκῶν μάλιστα 35 καὶ Σκυθῶν καὶ τῶν τοιούτων*

5 ἐν Νάξωι HM Eust ἐν Ἰάξω Q 6 Ποσειδῶνη Lobeck 6—7 ὀνομάζεται M 7 Διώνη Buttman διώνη M διαινῇ HQ 9 <καὶ> Jac 20 Εὐέλπιδις edd εὐέλπιδις Porph 26³ βροήπνος Hom βροήπιος, βοήπιος, μύοπιος Corn 28²—29² v. l. ὑπὸ τῶν μαχομένων om 29¹—34¹ ἄλλοι — μῆνας: *quis mensibus in Arcadia tribus et decem vincunt? non Melae fluminis filius?* Arnob 32² γεγωνὸν A Nauck γεγωνός Corn

τοὺς κύνας· Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύοντες μὴ
 πανέσθων, ὥς Ἀπολλόδωρός φησι καὶ Καλλι-
 μαχος (F 187—88 Schn).

Φοῖβος Ἰπερβορείοισιν ὄνων ἐπιέλλεται ἱροῖς.

⁵ ὁ αὐτὸς δ' ἄλλαχού·

τέρπονσιν λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι.

ἐθνῶν λέγεται, παρ' οἷς ἡ τῶν
 πολεμικῶν ἄσκησις εὐδοκιμεῖ
 καὶ τὸ ἀνεπιστρεφές τῆς δίκης.
 γὰρ δ' ἱερὸν φασιν αὐτοῦ ὄνων
 εἶναι διὰ τὸ πλεονάζειν ὄπου
 πότ' ἂν πτώματα πολλὰ ἀρηι-
 φθορα ἦν.

127 (—) SCHOL. PINDAR. O III 54 a: περὶ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος
 Ἀπολλόδωρος γράφει. Ὀρθωσία δὲ οἱ ὄρθοι εἰς σωτηρίαν, ἢ ὄρθοι τοὺς
 γεννωμένους, καὶ ἐν Ἀθήναις ἴδρυται· τὸ ἱερὸν δὲ ἐστὶν ἐν Κεραμεικῷ.
¹⁰ καὶ παρ' Ἡλείοις Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὥς φησι Λίδυμος (p. 218 Schm).

128 (—) SCHOL. EURIP. Hippol. 73 p. 15, 3 Schw: σοὶ τόνδε
 πλεκτὸν στέφανον ἔξ ἀκράτου] † καίρων τῷ μελιλώτῳ στέφασθαι τὴν
 ἐν Ἀγραις Ἀρτεμιν. Ἀπολλόδωρος δὲ παρὰ Κρησὶν δίκταμνον ἢ σχῖνον
 εἶναι φησιν αὐτῆς τὰ στεφανώματα. φέσθαι δὲ τὸ δίκταμνον ἐν Κρήτῃ
¹⁵ μόνῃ· τοῦτο καὶ ὠκυτόκιον εἶναι, διὸ καὶ ταῖς δυστοκούσαις δίδοσθαι χάριν
 τοῦ ταχέως ἀποτίκτειν (folgt citat aus Istros).

129 (30) SCHOL. V HOM. Od. ψ 198: (bett des Odysseus; ἐρμῖν'
 ἀσκήσας)] Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος παῖς ἐν ὄνῳ ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα
 μέγιστα εὖρετο, γράμματα καὶ μουσικὴν καὶ παλαιστρὰν καὶ γεωμετρίαν· ὅθεν καὶ
²⁰ τοὺς Ἕλληνας τετραγώνον αὐτὸν ἀσκήσαι καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. —
 τῷ δὲ ὀνειροπομπὸν εἶναι καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχέσθαι † καὶ αὐτὸν
 ἀναμένειν εἴλοντι ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου· ἐπι-
 νοῆσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ πρόσοψιν,
 ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶντες
²⁵ δὲ πλείστην ἐπαφροδισίαν διὰ τῶν ὀνειράτων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλο-
 δώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

130 (31) SCHOL. EUST. HOM. Od. ω 1 p. 1951, 15: Κυλλήνιος δὲ
 Ἑρμῆς μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρχαδίας σταδίων ἑννέα
 Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, καθά φασιν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον,
³⁰ ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἱρωίδος τινός. περιαίδεται δὲ διαφερόντως ἐν
 τοῖς περὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν κάκειθεν σχεῖν τὸ λεχθὲν
 ἐπίθετον. κατὰ μέντοι ἀλληγορίαν Κυλλήνιος ὁ τοῦ ὕπνου δοτήρ, ὁ τὰς

1^a—2^a ἡ τῶν πολεμικῶν: v. l. ὀητῶν πολεμικῶν (πολέμων) 2^a non principi-
 paliter cum ceteris Apollodorus? Arnob 4¹ Φοῖβος M² φόβος PM* 8 ὄρθοι:
 ἦτοι τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἀγούσῃ 54 c
 12 καίρων: (Φιλόχορος μὲν φησιν ἐν) βέρωι Schwartz 13 Ἀπολλόδωρος δ. π.
 Κρησὶν Wilamowitz ἀπολλόδω ὁ π κρησίον N διήταμνον N 14 τὰ στεφανώ-
 ματα Schwartz τῷ στεφανώματι N φασιν ἐν B¹ 15 ὠκυτόκιον N 22—23 ἐπενόησαν
 δὲ Butt(mann) 24 (τὰς) ἰδέας Butt 30 ἱρωίδος τινός: Ναίδος νύμφης Steph.
 Byz. s. Κυλλήνη

ἰγρίας τῶν κύλων ἢ κυλάδων ἔχων, ὁ δὲ ῥητοὶ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὅθεν καὶ κυλοιδίαν παρ' Ἀπτικοῖς τὸ τὰ κύλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν ἐκ μακροπυρίας τυχὸν ἢ ἀπυρίας.

131 (29) JOANN. LYD. De mens. IV 51 p. 107, 1 W: φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (sc. τοῦ Διονύσου) κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον, ὡς εἶη γεγὼνώς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς· τῆς δὲ Γῆς θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα καταθεμελιουῖσθαι, [ἦν] κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύκασιν.

132 (43) STEPH. BYZ. s. Ἀκρωρία· ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. οὕτω δὲ παρὰ Σικωνίοις <ὁ Διόνυσος> ἐτιμᾶτο· «ἐκ α λ ε ῖ τ ο δὲ παρὰ μὲν Σικωνίοις Ἀκρωρεΐτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος» Ἀπολλόδωρός φησιν.

133 (28) SCHOL. V ARISTOPH. Ach. 961 (HARP. SUID. s. Χόες): εἰς τοὺς Χόας· ... ἐπετελεῖτο δὲ Πυανεψιδῶνος ὀγδόῃ· οἱ δὲ Ἀνθεστηριωνος δωδεκάτη. φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς μὲν τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσει ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγια, Χόας, Χύτρος. καὶ αὖθις οὐ Ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ἀθηναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμμηχανήσατο τοιόνδε τι Πανδίων. χοὰ οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἐκαστοὶ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομινύοντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατήρος πίοι Ὁρέστης μήτε ἐκεῖνος ἀχθοῖτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναῖος ἑορτὴ ἐνομήσθη οἱ Χόες.

134a (—) SCHOL. THEOKR. I 3—4f p. 31, 6 W: Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ τὸν μὲν αὐτόχθονα, τὸν δὲ Διὸς καὶ <Καλλιστοῦς * * ὁ> Κεφαλληνεὺς ἐν Θήραις τῆς Ἀρκαδίας φησὶ γεννηθῆναι τὸν Πάνα, ὄντα Πηνελόπης καὶ Ἑρμοῦ υἱόν. Θεόξενος (VI) δὲ οὐράνιον τὸν Πάνα φησιν. Διδύμαρχος δὲ φησὶ γηγενῆ αὐτὸν εἶναι.

134b (—) SCHOL. THEOKR. I 3—4c p. 27, 18 W: τὸν Πάνα οἱ μὲν φασὶν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Πάνα. Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι (68 B 16 Diels) Διὸς καὶ Καλλιστοῦς Πάνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους· Ἀρίστιππος δὲ ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς (III) Διὸς καὶ νύμφης Οἰνηίδος.

30

1 τὰ ὅ. τ. ὀφθ. μέρος Schol. V αὶ ὑπὸ τ. ὁ. ἰδιότητες (Ἰννες Butt) Schol. H Q 7 [ἦν] Jac 10 ἐτιμᾶτο <ὁ Διόν> Tan. Faber καλεῖται? Meineke 12 ἐρίφοις P 13 kürzer R: ἐπετ. δὲ Πυαν., ἦγετο δὲ ἀπὸ Ὁρέστου κτλ. 14—15 ἐπετελεῖτο — Ἀνθεστηριωνος Schol ἑορτὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθ. Harp 15 ὁδεκάτη Harp δεκάτη Schol μὲν add Harp 16 Πιθοίγια Harp BC πιθοίγια Harp A Schol Χύτρος vulg λύτρος Harp A χύτρος Harp BC χύτρον Schol 17—22 Schol. Equit. 95 24¹ Ἀπολλόδωρος Wil(amowitz) ἡλύδωρος Schol 25¹ τὸν μὲν Wil ἰον μὴ E μὴ K 26¹ δ καὶ K <Καλλιστοῦς> Wil <* * ὁ> Münzel 28² ἀρκαδίον GEA 29² τοῖς Ἀρκαδικοῖς We(n)del τῷ ἀρκαδικῷ Schol τῷ (ā) Ἀρκαδικῶν Toup 30² Διός· Αἰθέρως Ahr(ens) ἢ νηίδος P Οἰνήδος καίδος Ahr (F 134) Οἰνοίδος Wil

c) οἱ δὲ λέγουσιν . . . ὅτι ἀπάτωρ ἐστί, σημείον δὲ τοῦ παντός, ὃθεν κυρίως προσαγορεύεται Πάν.

συνοικεῖοῦται δὲ καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα ἥλιον καὶ σελήνης μηνίσκους φασὶν εἶναι· τὸ δὲ παρδαλὴν ἐνῆφθαι τῆς [γῆς] <τῶν ἄστρων> φαντασίας εἶνεκα· τὰ δὲ κάτω <τραγώδη καὶ> λάσια τῶν τῆς γῆς στεροῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι· τὸ δὲ αἰγίπουν τῶν καταγίδων τὰς αἰγνιδίους ταραχὰς καὶ ἀπὸ τῶν νεφῶν γινομένης περὶ τὸν ἀέρα μεταβολάς.

d) * * καὶ τὰ κάτω <λάσια>, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὁλώδεις τόπους καὶ [τὰ κάτω τραχέα σημαίνοντα] τῶν ὄρων τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ ὀρέπανον, σημαίνειν τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.

135 (—) SCHOL. EURIP. Rhes. 36: τὸν <Πᾶ>να οἱ μὲν Πηνελόπης φασὶ * * † Καλλι-
25 στοῦς καὶ δύο παῖδας γενομένους * ἄφ' ἧς ὄρος Κυλλήνης· ἄλλοι δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Πηνελόπης * * ὥς καὶ Εὐφορίων (F 128 Scheidw) * * ὃν ἔδρε-
30 ψαν νόμφαι· διὸ καὶ νυμφαγενὴ αὐτὸν φασί, ιραφέντα παρ' ἐκείναις. Ἀραιθός δὲ ὁ Τεγεάτης (III) Αἰθέρως αὐτὸν καὶ νόμφης Οἰνός γεναλογεῖ·
35 ἐνιοὶ δὲ Ὀρσινός νόμφης καὶ

136 a (44 b) SCHOL. (BREV. EXP.) VERG. ge. I 17 (SCHOL. LUCAN. III 402)
25 *Pana Pindarus* (F 100 Schr) ex *Apolline et Penelopa in Lycæo monte editum scribit, qui a Lyc(a)-one rege Arcadiæ Lycæ-*
30 *us mons dictus est. alii ex Mercurio et Penelopa natum, comitem Dianæ feras solitum a cubilibus excitare et ideo capripedem figuratum, quo facilis*

SCHOL. THEOKR. I 123a b; VII 109—110b c.

1 ἀπάτωρ Mü(nzel) We (F 135) τῆς ὄρας KAPT τοῖς ὄροις G καὶ τῆς ἡρας E 4 δὲ καὶ K γὰρ cett αὐτοῦ K τοῦ θεοῦ cett 5—6 ἀπομίμημα om GEAPT 6 μηνίσκος K μήνισκος EA μήνιγος GT εὐ μίμησις P 7 παρδαλὴν ἐνῆφθαι Valckenaer παρδαλιν ἐλλήφθαι Schol [γῆς] Ahr 8 <τῶν ἄστρων> We τῆς ἄστρικῆς Dübner εἶνεκα: εἰκόνα Ahr 9 <τραγ. καὶ> Ahr 10 στεροῶν Ahr μερῶν K νεύρων cett 11 πνευμάτων K πάντων ἀνέμων cett πλανωμένων Ahr 12 αἰγίπουν Hefermehl αἰγιοπὸν Schol αἰγόπουν Hemsterhuys 12—14 τὰς καταγίδας καὶ — μεταβολάς * τὰς αἰφν. ταραχὰς We 15 <λάσια> We 17—18 [τὰ — σημαίνοντα] Jac 19 ὀρέπανον: Cornut. 27 p. 51, 6 L 24¹—29¹ lücken Mü 24¹—26¹ [Καλλιστοῦς — Κυλλήνης] Mü 25¹ δύο: Διὸς Mü 25² *Pindarus et cateri* Schol Lucan P. et *Hecataeus* (1 F 371) Usener 31¹ φησι Schwartz 32¹ Ἀραιθός Robert ἀρηθός A

Ἐρμού· Ἐπιμενίδης δὲ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παῖδας γεγενῆσθαι Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδόμενος. Μνασέας (V) δὲ ξενικώτερον ἀφηγείται τὰ περὶ Πᾶνα * * Αἰσχύλος (F 35 N²) δὲ δύο Πᾶνας, τὸν μὲν Διὸς, † ὃν καὶ Διδύμον, τὸν δὲ Κρόνου.

densitatem (terrae) cursu posset evadere. . . . alii eum ex Aethere et Oenoe. [Schol. Luc.: alii Mercurii et eiusdem. hunc natum montanis nimfis a patre nutriendum traditum perhibent, unde hylicus deus factus. Euphorion Ulixis filium manifestat.]

Apollodorus sine parentibus eum fingit, quoniam universum, id est τὸ πᾶν, huic deo sit attributum: cornua, quibus solis circuli lunaeque designantur (rubes eius facies ad aetheris imitationem); pellis maculis distincta, quae variam designat imaginem siderum; inferior pars corporis hirsuta, ut situs terrae; (caprinos pedes habet, ut ostendat soliditatem terrae); cum fistula est, quoniam flatus ventorum ex eo oriuntur; (calauropa habet id est pedum propter annum qui in se recurrit).

10 περὶ τῶν Πανικῶν λεγομένων κινήματων Ἀπολ-

motus vero ad repentinas fugas Panicus

136 b CORNUT. Theol. comp. 27 p. 49, 5 L: τοῦτον εἶναι καὶ τὸν Πᾶνα, ἐπειδὴ τῷ παντὶ ὁ αὐτός ἐστι. καὶ τὰ μὲν κάτω λάσια 15 καὶ τραγώδη διὰ τὴν τῆς γῆς δασύτητα ἔχειν, τὰ δ' ἄνω ἀνθρωπόμορφα διὰ τὸ ἐν τῷ αἰθέρι τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι τοῦ κόσμου 20 (allegorische ausdeutung seines lägron καὶ ὀγεντικόν, ἐν ταῖς ἐρημίαις διατρέβειν. τὰς νύμφας διώκειν, des σκιρτητικόν) νεβρίδα δὲ ἡ 25 παρδαλὴν αὐτὸν ἐνήφθαι διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἄστρον καὶ τῶν ἄλλων χρωμάτων ἃ θεωρεῖται ἐν αὐτῷ. συριγκτήν δὲ εἶναι τάχα 30 μὲν διὰ τὸ ὅπῃ παντοίων ἀνέμων διαπνεῖσθαι τῷ δὲ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτὸν καὶ τοῖς σπηλαίοις διαιτᾶσθαι καὶ τὸ τῆς πίττος στέμμα ἐπηκολούθησεν

ἔτι δὲ τὸ Πανικὰς λέγεσθαι ταραχὰς τὰς αἰφνι-

1^a (terrae) Mü 3^a Oenoe Mü Iunone Exp Oenone Schol Bern 4¹ διδόμενος, (τὴν δὲ Καλλιστῷ θυγατέρα εἶναι Λυκάονος καὶ νύμφης Κυλλήνης, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος) Schw(artz) Schol. Theokr. I 64c Μνασέας . . . Πανὸς φησι Βουκολίωνα υἱόν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν. 8¹—9¹ [δὲν κ. διδ.] Schw διδύμον (Ἀρκάδος) Franz 17³ v. l. τραχύτητα, θρασύτητα 18²—19² (rubes — imitationem) Jac aus Schol Luc 20² pellis: nebris Schol Luc cf. 136 b 25 25²—27² (caprinos — terrae) Jac aus Schol Luc 26³ v. l. παρδαλιν 29³—30³ v. l. ἐν αὐτῇ: ἐν οὐρανῷ Struve 30²—32² (calauropa — recurrit) Jac aus Schol Luc 33²—1082, 2, 2 motus — commotationem om Schol Luc 33² motus Jac metus, matus, mutus Schol

λόδωρος τὴν αἰτίαν ἐκί-
 θησι ταύτην· «τὰ ὄρη
 καὶ αἱ νάπαι καὶ πάντα
 τὰ ὑπαντρα τῶν ὄρων
 5 ἐστὶν ἡχώδη. ποικίλων
 <οὖν> καὶ παντοδαπῶν
 φωνῶν ἐν τοῖς ὄρεσι
 γινομένων ὑπό τε κυνη-
 γῶν καὶ ζώων ἡμέρων
 10 τε καὶ ἀγρίων ἵχοι
 <ἐκμι>μητικοὶ γίνονται
 τούτων. ὅθεν πολλάκις
 τινὲς τὰ μὲν σώματα
 τῶν φωνούντων οὐχ
 15 ὄρωντες, αὐτὴν δὲ μό-
 νην τὴν προσπίπτου-
 σαν φωνὴν <ἀκροώμε-
 νοί> φασὶ Πᾶνα σὺν ταῖς
 Νύμφαις ἐν τοῖς ἄν-
 20 τροις μετ' αὐλῶν καὶ
 συρίγγων φωνεῖν». ὥς
 καὶ Ὀδυσσεύς (Od. ζ 122).
 ὥς τέ με κουράων ἀμφή-
 λυθε θεῖλος ἀντὶ Νυμφῶν,
 25 αἱ ἔχουσ' ὄρεων αἰπεινὰ
 κάρηνα'.

*dictus propter subitam
 aeris commotionem.*

οἶους καὶ ἀλόγους· οὕτω
 γὰρ πως καὶ αἱ ἀγέλαι
 καὶ τὰ αἰπόλια πτοεῖται,
 ψόφου τινὸς ἐξ ὅλης ἢ τῶν
 ὑπάντρων καὶ φαραγγῶδων
 τόπων ἀκούσαντα. οἰκείως
 δὲ καὶ τῶν ἀγελαίων θρεμ-
 μάτων αὐτὸν ἐπίσκοπον
 ἐποιήσαντο . . .

136 c PORPHYRIOS b.
 Euseb. PE III 11 p. 115 A.

137 (38) HESYCH. s. Ἀγρεῖς· ὁ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίοις, ὥς
 Ἀπολλόδωρος.

138 (—) a) THEODORET. Graec.
 30 aff. cur. VIII 19—23: καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν δέ
 φησιν Ἀπολλόδωρος κατὰ μὲν τινὰς Ἀρσινόης
 εἶναι νῖόν, κατὰ δὲ ἄλλους Κορωνίδος, λάθρα
 μὲν Ἀπόλλωνι ξυνελθεῖν βιασθείσης, κυη-
 σάσης δὲ καὶ τεκούσης καὶ ἐκθεμένης τὸ
 35 βρέφος. τοῦτο δὲ κυηγέτας τινὰς εὐρηκότας
 ὑπὸ κυνὸς τρεφόμενον λαβεῖν καὶ κομίσαι
 λέγει Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ. εἶτα ἐκεῖ

b) TERTULLIAN. adv. nat. II 14:
 (wie Herakles
 habt ihr auch
 den zu den göt-
 tern erhoben.)
 qui pauca expe-
 rientiae ingenia
 commentus dice-
 batur mortuos ad
 vitam recurasse.

c) LACTANT. Div. Inst. I 10, 1—2:
*Aesculapius et
 ipse non sine fla-
 gitio Apollinis
 natus quid fecit
 aliud divinis ho-
 noribus dignum
 nisi quod sana-
 vit Hippolytum?
 mortem sane ha-*

6¹ <οὖν> Schw 11¹ ἐκμμητικοὶ Schw . . . μμητικοὶ A 17¹—18¹ <ἀκροώ-
 μενοι> Schw 19¹—20¹ ἀντροῖς Vater ἀγροῖς A 21¹—26¹ ὥς — κάρηνα aus
 der verkürzung Schol. p. 329, 12—15 hierher gestellt Jac

τραφήναι τε καὶ ἀσκηθῆναι τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην (F 116), ἐν Τρίκκῃ δὲ πρῶτον καὶ Ἐπιδαύρῳ δοῦναι πείραν τῆς τέχνης. οὕτω δ' ἄκρως, φησὶν, ἐπαιδεύθη καὶ μάλα
 5 γε σπουδαίως, ὥς μὴ μόνον τοὺς ἀρρωστοῦντας ἰᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ τινὰς τῶν τετελευτηκότων ἐγείρειν· διὸ δὴ τὸν τερπικέραννον χαλεπήναντα πρηστήρσι βαλεῖν καὶ ἐξαγαγεῖν τῆς ζωῆς (F 139). τοιγαροῦν
 10 καὶ ἄνθρωπος ἦν ... παρὰ Χείρωνος τήνδε τὴν τέχνην ἐκπαιδευθεῖς. οὗτος δὲ ὁ Χείρων καὶ Ἀχιλλέως ἐγένετο παιδευτής· ὅθεν δῆλον ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐγενέσθην, ἢ μικρῶι τι νῦν οὗτος Ἀχιλλέως πρεσβύτερος,
 15 ἐπειδὴ περ καὶ τοῖς Ἀργοναύταις ξυνέπλευσε καὶ ὁ τοῦτου γε παῖς ὁ Μαχάων ξυνεπολέμησεν Ἀχιλλεῖ (trotzdem er also offener menschen war) τοῖς ἄλλοις θεοῖς κατέλεξαν καὶ τεμένη γε καθύστωσαν καὶ
 20 καθιέρωσαν βωμοὺς . . . καὶ τὸν ἐννελημέρον αὐτῷ θαυμάζετε δράκοντα καὶ ξύμβολον εἶναι τῆς ἱατρικῆς γρατε, ὅτι καθάπερ ἐκείνος ἀποδύεται τὸ γῆρας, οὕτως ἡ ἱατρικὴ τῶν νόσων ἐλευθεροῖ. ὅτι δὲ ἐπὶ τῶν
 25 Ὀμήρου χρόνων οὐδέπω οὗτος τῆς θεοποιίας ἐτετυχήκει, μάρτυς ὁ ποιητής, οὐ τὸν Ἀσκληπιὸν ἀλλὰ τὸν Παιήονα δείξας τὰ τοῦ Ἄρεως θεραπεύσαντα τραύματα (II. E 899 ff.) καὶ τὸν Μαχάονα δὲ οὐ θεοῦ λέγει υἱὸν
 30 οὐδέ γε ἡμιθέου ἀλλ' ἱατροῦ· ἔφη γάρ (II. A 194).

φωτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἱητῆρος.

is Apollinis filius vel potius spurcius ut incerto patre, ut Argivus Socrates (III) de illustribus videt, quippe expositum repperit . . . educatum, canino scilicet ubere, . . . fulmine exhaustus est dicitur etiam mater eius eodem casu obisse. et tamen Athenienses scient eiusmodi deis sacrificare: nam Aesculapio et matri inter mortuos parentant.

buit clariorem quod a deo meruit fulminari. hunc Tarquitiu de illustribus vis disserens ait incertis parentibus natum, expositum et a venatoribus inventum, canino lacte nutritum, Chironi traditum didicisse medicinam. fuisse autem Messenium, sed Epidauri moratum.

139 (—) SCHOL. EURIP. Alk. 1: Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν κεραννω-

35 θῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἰππόλυτον ἀναστῆσαι (F 138 c). Ἀμελησαγόρας (III) δὲ ὅτι Γλαῦκον· Πανύασσις (F 19 Ki) <δὲ> ὅτι Τυνδάρεων· οἱ δὲ Ὀρφικοὶ (F 40 K) ὅτι Ὑμέναιον· Στησίχορος (F 16) δὲ ἐπὶ Καπανεὶ καὶ Λυκούργῳ· Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ ἡ τῶν Ἱστοριῶν (3 F 35) τοὺς ἐν Δελφοῖς φησι θνήσκοντας αὐτὸν ἀναβιώσκειν· Φύλαρχος (81 F 18)

δὲ διὰ τοὺς Φινείδας· Τελέσαρχος (III) δὲ δι' Ὠρίωνα· Πολύαρχος δὲ ὁ Κυρηναῖος (37 F 1) διὰ τὸ τὰς Προίτου θυγατέρας αὐτὸν ἰάσασθαι κερανωθῆναι φησιν.

140 (21) SCHOL. ARISTOPH. Ran. 330: μυρσίνῳ στεφάνῳ ἔστε-
5 φανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. ὁ δὲ Ἀπολλό-
δωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι
οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτόν ἢ θεός (sc. ἡ Δημήτηρ), καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις
ἀφιέρωτο.

141 (22) PHOT. s. Καλλιγένειαν· Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ
10 δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

142 (11) CLEM. ALEX. Protr. II 13, 1: καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια
καὶ τὰ μυστήρια δεῖν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διὸς τῆς
πρὸς Δία γεγεννημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ μύσου τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὸν
Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μνοῦντός τινος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίᾳ διαφθα-
15 ρῆναι Ἀπολλόδωρος λέγει, οὐ φθόνος· ὁμῶν δεδόξασται τὰ μυστήρια ἐπιτυμβίῳ
τιμῇ. πάρεστι δὲ καὶ ἄλλως μυθήριά σοι νοεῖν, ἀντιστοιχοῦντων τῶν γραμμάτων,
τὰ μυστήρια· θηρεύουσι γάρ εἰ καὶ ἄλλοι τινές, ἀτὰρ δὴ καὶ οἱ μῦθοι οἱ τοιοῦδε
Θρακικῶν τοὺς βαρβαρικωτάτους, Φρυγῶν τοὺς ἀνοητοτάτους, Ἑλλήνων τοὺς δεισι-
δαίμονας.

20 143 (—) DONAT. Terent. Phorm. 49: sed Terentius Apollodorum sequitur,
apud quem legitur initiis Samothracum a certo tempore pueros imbui more
Atheniensium.

144 (33) SCHOL. SOPH. OK 57: ὃν δ' ἐπιστεῖβεις τόπον, χθονὸς
καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός] φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατα-
25 βάσι(μ)ον εἶναι εἰς Ἄιδον. καὶ Ἰστρος (III) δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ
ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας (p. 780, 9 N²)· καὶ τις τῶν χρησιμοποίων φησὶ·

Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο ποτιστεῖχουσι κολωνόν,

ἐνθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός.

..... οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ εἶναι μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ.

30 145 (44) STEPH. BYZ. s. Ἰλισσός· ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, ἐφ' ᾧ
τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες, ὥς Ἀπολλόδωρος.

146 (—) SCHOL. EURIP. Rhes. 346: οὐκ εἶρηκε τίνας Μουσῶν ὁ
Ῥῆσος ἦν παῖς. Κλειοῦς μέντοι λέγουσιν αὐτὸν εἶναι, καθάπερ Μαρσύας
ὁ νεώτερος (135/6 F 7) ἐνιοὶ δὲ Εὐτέρπησιν αὐτὸν γενεαλογοῦσιν,

1 Φινείδας Hem(sterhuys) φηνίδας B om A Πολύανθος Sext Emp
2 Προίτου Hem κροίσου AB 6—8 ὅτι — ἀφιέρωτο hinter κισσίνῳ Fritzsche
8 ἀνιέρωτο V 16 μυθάρια Euseb 17 [τὰ μυστ.] Hefermehl 24—25 κατα-
βάσιμον Jac καταβάσιον L κατάβασιν Laskaris 27 ἵπποιοι Reisig ἵππηα Heyne
30 ποταμὸς R πόλις VP (abbr.) ἐφ' ᾧ Wentzel ἐν ᾧ RVP 31 Ἰλισσίδες
edd ἰλισίδες RVP 33 ἦν Schw(artz) εἶη A

καθάπερ Ἡρακλείδης (p. 92 Voss). φησὶ δέ· ἑβδόμη δὲ Καλλιόπη, <ῆ> ποιήσιν εὖρε, [πάντων καὶ] συνοικήσασα Οἰάγρῳ γεννᾷ Ὀρφέα τὸν πάντων μέγιστον ἀνθρώπων ἐν τῇ κιθαρῳδικῇ τέχνῃ γενόμενον, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἐγκυκλίου μαθήσεως †συγκρεματικώτερον. ὀγδόη δ' Εὐτέρπη, ἣ τὴν
 5 κατ' αὐτοῦ εὖρεν εὐέπειαν, συνοικήσασα Στυρνίον τεκνοῖ Πῆσον, ὃς ὑπὸ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδους ἀναιρεῖται. οἷς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐπηκολούθησε γράφων οὕτως· «τὰς μὲν Μούσας οἱ μὲν πλεῖστοι παρθένοους παραδεδώκασι.» <ἀνα>γράφει δὲ Οὐρανίας μὲν Αἶνον, Καλλιόπης <δὲ> Ὀρφέα, Μελπομένης δὲ Θάμυριν (F 162), Εὐτέρπης δὲ Πῆσον, Τερψι-
 10 χόρης δὲ Σειρήνα(ς), Κλειοῦς δὲ Ὑμέναιον· τῶν δὲ λοιπῶν Θαλείας Παλαίφρατον, ἐκ δὲ Πολυνίας Τριπτόλεμον· Ἐρατὼ δὲ ἐρασθῆναι μὲν Ὑακίνθου, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ μηδενός, μηδ' υἱὸν γενέσθαι αὐτῶν.

147 (32) SCHOL. SOPH. OK 56: *Τιτὰν Προμηθεὺς*] περὶ τοῦ τὸν Προμηθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδήμειαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι Ἀπολλόδωρος
 15 γράφει οὕτω †τῇ περὶ «συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημείᾳ τῇ Ἀθηνᾷ καθάπερ ὁ Ἡφαιστος· καὶ ἔστιν αὐτοῦ παλαιὸν ἱδρυμα καὶ βωμὸς ἐν τῷ τεμέμει τῆς Θεοῦ. δείκνυται καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ἣι τοῦ τε Προμηθεὺς ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαιστοῦ·
 20 πεποίηται δέ [[ὥς καὶ Λυσιμαχίδης (III) φησὶν]] ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡφαιστος νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.»

148 (—) SCHOL. PINDAR. N X 114: ἀπὸ Ταυγέτου πεδαναγάζων
 25 Ἰδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἡμενος] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν ἡμενον, ἀκολουθῶς τῇ ἐν τοῖς Κυπρίοις λεγομένῃ ἱστορίᾳ· ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ (F 9 Ki) τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυὶ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως. τῇ δὲ αὐτῇ γραφῇ καὶ Ἀπολλόδωρος κατηκολούθησε. πρὸς οὓς φησι Δίδυμος (p. 236 Schm), ἀμφοτέρων ὑπὸ τῇ
 30 δρυὶ λοχόντων κτλ.

149 (37) SCHOL. THEOKRIT. X 41—42 c d: ὁ δὲ Λιτυέρσας ἦν Μίδου νόθος παῖς, γεωργὸς δὲ ὢν τοὺς παρ(ι)όντας θεοῖς ἠνάγκαζε καὶ κατὰ τὴν

1 Ἡρακλείδης Schw ἡράκλειτος A <ῆ> Schw 2 [πάντων καὶ] Schw
 ποιημάτων καὶ G Hermann ἐπὼν ο. ἐπικὴν καὶ Wilamowitz συνοικήσασα Οἰάγρῳ
 G Hermann συνοικήσαντα ἀγρῷ A 3 μέγιστον: μουσικώτατον? 4 συγκροτη-
 μένον Haupt ἐχειρηματικώτατον Schw 5 τεκνοῖ Schw ἐντεκνοῖ A 8 <ἀνα>-
 γράφει Schw μὲν Αἶνον G Hermann μέλινον A 9 <δὲ> G Hermann 10 Σειρήνα(ς)
 Vater 12 μηδενός Schw μηδένα A μηδ' υἱὸν G Hermann κίνδυνον A αὐτῆς?
 15 τῇ * περὶ <θεῶν> C Mueller ἐν * περὶ θεῶν? 17 τεμένει Brunck τέλει L
 20 [[]] zusatz des scholiasten 31 Λιτυέρσας Wendel λυτι— Schol 31—32 ἦν
 Μίδου Adert κώμῃδος Schol 32 παρ(ι)όντας Duebner

ἐσπέραν συναπέτεμε τοῖς δράγμασιν αὐτῶν τὰς κεφαλὰς. ὃν ὁ Ἡρακλῆς ὕστερον ἔκτεινε.
(d) τοῦτόν δέ φησιν Ἀπολλόδωρος ὠιδὴν εἶναι θειριστῶν, λέγων οὕτω·
«καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἰουλος,
ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὠιδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν
5 θειριστῶν ὠιδῇ Λιτυέρσας.»

150 (211) a) ET. GEN. (ET. M.) s. ἀλάστωρ (PHOT. BEROL. p. 70, 15 Reitz; ΣΙΝΑΓΓ. ΑΕΞ. ΧΡΗΣ. 374, 24 Bk.): ἀλάστωρ ὁ ἁμαρτωλός· ἢ ὁ φονεύς· ἢ ὁ ἐφορῶν τοὺς φόνους Ζεὺς. κατὰ μὲν Χρύσιππον τὸν φιλόσοφον (II 47, 158 v. Arn) ἐπὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ φονέως ἀπὸ
10 τῆς ἐλάσεως, ὁ ἄξιος τοῦ ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον <ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλάσθαι τοῦ πλανᾶσθαι, ἢ ὁ ἄλαστα δρῶν>· κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. μήποτε δέ ἐστιν ὁ διὰ μέγεθος τῶν πεπραγμένων αὐτῷ λιτῆς μὴ καταξιούμενος, ἢ ὁ τοιαῦτα τολμήσας πράττειν ὧν μὴ ἐστὶν ἐπιλαθέσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ Διός, οἷον ἁλάστωρ Ζεὺς, ἀπὸ <τοῦ>
15 τοῖς <ἄλας>τα πάσχουσιν ἐπαμύνειν. b) PHOT. BEROL. p. 71, 6 Reitz: μήποτε δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἀλιτηρίῳ καὶ ἀλιτροῦ· Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπροσβείας (305)· βάρβαρον πολλὰκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον . . . ἀπεκάλει. λέγουσι δὲ καὶ τὸν Δία, ὡς οὐδὲν αὐτὸν τῶν τολμωμένων παρὰ ἀνθρώποις λαθεῖν δυνάμενον. Νικοχάρης (I 774, 18 K) δὲ καὶ θηλυκῶς ἔφη τὴν ἀλάστορα Σφίγγα. καὶ δαίμων
20 τις καλεῖται ἐπεξιὼν τοὺς ἄλαστα εἰργασμένους· καὶ αὐτὸς ὁ πράξας τι τοιοῦτον, μάλιστα δὲ φόνον αὐτοχειρίαι . . . (belege aus Menandros und Aischylos).

151 (200) ATHEN. IV 73 p. 172 F—173 A: οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρεῖας τοῖς παραγινόμενοις πρὸς τὰς ἱερουργίας· καὶ
25 ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα Μαγίδες καὶ Γογγύλοι, ἐπειδὴ τὰς μάζας, φησὶν Ἀριστοφάνης (Pac. 27), ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρίβοντες παρείχον ὥσπερ [ἐν] γυναιξὶ γογγύλας μεμαγμένας. καλοῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι καὶ Ἀμνοὶ καὶ Ἀρτυσίλειοι καὶ Σήσαμοι καὶ Ἀρτυσίτραγοι καὶ Νεωκόροι καὶ Ἰχθυόδοι, τῶν δὲ γυναικῶν
30 Κεμινάνθαι, κοινῇ δὲ πάντες Ἐλεοδύται διὰ τὸ τοῖς ἑλεοῖς ὑποδύεσθαι, διακονοῦντες ἐν ταῖς θοίναις — ἕλεος δὲ ἐστὶν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα· Ὅμηρος (Π. I 215) ἄντ' αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔθηκε. ὅθεν καὶ Πολυκράτων ὁ Κρίθωνος Πηναιεὺς δίκην γραφόμενος οὐ Δηλίους αὐτοῦς

8 ἢ ὁ φονεύς — Ζεὺς om Phot ἢ ὁ φονικός δαίμων Bk Lex 9 ἐπὶ τοῦ
ἀ. καὶ φονέως om Phot Bk Lex (s. Reitzenstein Lex. d. Phot. p. 70f.) 9—10 ἀπὸ
τῆς ἐ. om Et g 10—11 ἢ ἀπὸ — δρῶν add Et g aus Methodios 13—14 ἢ —
ἐπιλαθέσθαι: bei Phot. p. 72, 4 selbständige glosse 14 ἐπὶ δὲ τοῦ Διός: κατὰ δὲ
Δίδυμον Phot Bk Lex 14—15 ἀπὸ — ἄλαστα erg. aus Phot Bk Lex 22 ἀγνοῶ
Musurus ἀγνοῶν A 25 Μαγίδες καὶ Γογγύλοι Villebrun μάγαδις καὶ γογγυλος AC
26 Ἀριστοφάνης Schweigh ἀριστοτέλης AC 27 [ἐν] edd μεμαγμένας Aristoph
μεμιγμένας A 28 Ἀρτυσίλειοι C ἀρτυσιλαοῖα A 29 Ἀρτοπράγοι καὶ Κρεω-
βόροι? Kaibel 33 Πηναιεὺς Anon ὀηναῖος A

ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἑλεοδυντῶν ἐπηγιάσατο. καὶ ὁ τῶν Ἀμφικτυόνων δὲ νόμος κελεύει ὕδωρ παρέχειν ἑλεοδύτας, τοὺς τραπέζοποιους καὶ τοὺς τοιοῦτους διακόνους σημαίνων.

152 (39) SUID. s. ἀνάστατοι (s. ἀμφιφῶντες)· πλακοῦντος εἶδος
 «... οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται Μουνυχίωνος μὴνός ἕκτῃ ἐπὶ δέκα, οἱ καὶ εἰς τὸ Μουνυχίας ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες, ὥς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται ὅτε ἡλιός τε καὶ σελήνη πρῶλ ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὥς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαυδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν.

153 (—) KYRILLOS Lex. Cram. AP IV 184, 1: θρία· φύλλα σукъς ἢ ἀμπέλου, ὥς Ἀπολλόδωρος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ $\overline{A}$ — $\overline{IB}$.

(T 12—15; F 291? 294? 300? 306? 334)

$\overline{A}$

154 (152) STEPH. BYZ. s. Ἀργουρα· πόλις Θεσσαλίας, ἢ πρότερον (B 487 γ)
 Ἀργισσα (Π. B 738). ἔστι καὶ τόπος τῆς Εὐβοίας Ἀργουρα, ὅπου δοκεῖ τὸν Πανόπτην Ἐρμῆς πεφονευκέναι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὥς καὶ Φίλων (III)· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν $\overline{a}$ Νεῶν Καταλόγου Ἀργείους ὀνομάζεσθαι, «ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσοῦσης ἢ διὰ τὸ
 προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θεσσαλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἀργος εἶπεν Ὀμηρος (Π. B 681). καλοῦνται δὲ <οἱ ἐκεῖ καὶ> Λεοντῖνοι ἀπὸ Λεοντέως».

155 (154) — s. Ὠρωπός·..... τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπέως· οὕτως γὰρ B 498
 Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν Καταλόγῳ $\overline{a}$ «ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος τῶν
 Ὠρωπέων πόλεως».

156 (151) — s. Πλαταιαί·.... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς B 504
 κόπης, ὥς Ἀπολλόδωρος $\overline{a}$ τοῦ Καταλόγου· «ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς

6 κολάζονται A 9 περιπηγνύντες ἐπ' αὐτοὺς Eust περι— ἐπ' αὐτοῖς s. ἀμφιφῶντες παρα— ἐπ' αὐτῶν s. ἀνάστατοι 11 ἀπολλόδωρος hs 17 ἐρμῆν V δι' ἔδει R 18—19 Ἀπολλόδωρος — μεταπεσοῦσης: Ἀργισσα δὲ ὀνομάσθη ἢ ἀπὸ Ἀργείων ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν κτλ. Eust. p. 333, 20 20 τοῖς πεδίοις Eust 21 ἐκαλοῦντο δὲ φασιν Eust <οἱ ἐκεῖ καὶ> add Eust 24 Ἀπολλόδωρος Holste ὡς αὐτὸς Steph ὁ αὐτὸς Berkel Καταλόγου Westermann γραῖα RVP 25 Ὠρωπίων V Ὠρωπίων P πόλεως Jac (Steph. B. s. Τάναγρα) πόλις Steph 26 ἀπὸ πλάτης V 26—27 πλάτης, <καθὰ Κῶπαι> τῆς κόπης? Meineke; doch s. παρὰ τὴν πλάτην, ὁ δηλοῖ τὴν κόπην Eust. 267, 43 und Πλαταιὰς γὰρ ἀπὸ τῆς πλάτης τῶν κωπῶν Strab. IX 2, 17 27 ἐκλιμνωθείσης Xylander ἐκ... μνωθείσης R ἐκμυμνωθείσης VP ἀπολιμνωθῆναι Eust

πλῶι πορεύεσθαι πρὸς ἀλλήλους, ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην
καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.»

B

- 157 (159—160) a) STRAB. VII 3, 6: τοιαῦτα μὲν οὖν <οὗ> κακῶς B 498—
5 ἂν τις διαποροίῃ περὶ τῶν κειμένων παρὰ τῷ ποιητῇ, περὶ τε Μυσῶν 5
καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν. ἃ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ Νεῶν
προοιμιαζόμενος εἴρηκεν, ἱκίστα λέγουι' ἂν. ἔπαινε γὰρ Ἐρατοσθένη ἀπό-
φρασιν (V), ὅτι φησὶν ἐκείνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιοὺς τὰ μὲν
'Ελληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρῳ πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν
10 ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτίλλεσθαι. σινηγορῶν δὲ τούτοις Ὅμηρόν 10
φησι τὴν μὲν Ἀγλίδα καλεῖν πετρήεσαν (B 496), ὥσπερ καὶ ἔστι, πολύννημον
δὲ τὸν Ἑτεωνόν (B 497), πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίσβην (B 502), ποιήεντα δὲ
τὸν Ἀλάρτον (B 503). τὰ δ' ἄπωθεν οὕτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους.
ποταμῶν γοῦν περὶ τετταρά-
15 κοντα ξέοντων εἰς τὸν Πόντον, διότι ὁ ποιητὴς ἱστορίαν εἶχε τῶν Παφλαγόνων 15
μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ παρὰ τῶν πεζῇ διελθόν-
μενῆσθαι, οἷον Ἰστρον Τανάι-
δος Βορυσθένην Ἰπάνιος Φά-
σιδος Θερμυδονίος Ἄλνους· ἐτι
20 δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνῆσθαι, τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι 20
πλάττειν δὲ ἀγαυοὺς τινας Ἰπ-
πημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους
Ἀβίους τε Παφλαγόνας τε τοὺς
ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι
25 παρὰ τῶν πεζῇ τοῖς τόποις διὰ σημείων μὲν τοὺς νομάδας εἴρηκε Γαλακτοφάγους
πληθυσάντων, τὴν παραλίαν Ἀβίους τε, δικαιοτάτους [τ'] ἀνθρώπους, καὶ ἐτι ἀγα-
δὲ ἀγνοεῖν. καὶ εἰκότως γε·
ἄπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θά-
λατταν ταύτην, καὶ καλεῖσθαι
30 Ἄξενον διὰ τὸ δυσχεῖμερον καὶ μνησθεῖς τῶν πρὸς τῷ Ἰστροῖ αὐτὸν παρεσέγησε,
τὴν ἀγριότητα τῶν περιου- μέγιστον τῶν ποταμῶν ὄντα, καὶ ἄλλως ἐπιφόρως
κούντων ἔθνων, καὶ μάλιστα ἔχον πρὸς τὸ τοῖς ποταμοῖς ἀφορτίζεσθαι τοὺς τό-
τῶν Σκυθικῶν, ξενοθυτούντων πους· οὐδ' ἂν Κυμμερίους λέγων παρήκε τὸν Βό-
καὶ σαρχοφαγούντων καὶ τοῖς σπορον ἢ τὴν Μαιώτιν. (27) ἐπὶ δὲ τῶν μὴ οὕτως 35
35 κρανίους ἐκπώμασι χρωμένων· σημειωδῶν ἢ μὴ τότε ἢ μὴ πρὸς τὴν ἐπόθεσιν τί
ἂν τις μέμφοιτο; οἷον τὸν Τάναν κτλ. s. F 171.

1 πρὸς ἀλλήλους Eust ἀπὸ ἀλλήλων R ἀπὸ ἀλλήλων VP 1—2 πλά-
την τὴν κώπην P 4 τοιαῦτα: ταῦτα Corais <οὗ> Corais 17²—18² καθάπερ
Xylander καίπερ Str 19² <ἂν> Kramer 21¹ πλάττειν Villebrun (VII 3, 7)
πάντας Str 24¹ <μὲν> ἐν Corais 25² ἂν Groskurd Kramer 27² [τ'] Kramer
(VII 3, 7) 28² [ἂν] Kramer 29² εἰ ἤδη Corais <τότε> Kramer

ὑστερον δ' Εὐξεινον κεκλησθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους, ὧν οὐδαμοῦ μνησθῆναι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάττης· οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν ὠκεανόν, εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι (Od. δ 84).

Αἰθιοπίας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους Ἀραβάς τε.

οὐ θανμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἑκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκνους λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους, Ἀλκιῶνα δὲ Στεγανόποδας, Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στεγνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους [ἐν τῷ Προμηθεὶ φασι] καὶ ἄλλα μυρία.

ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφέας βαδίζει Ῥιπαῖα ὕρη λέγοντας καὶ τὸ Ὠγύιον ὕρος καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν (1 F 194) καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ (115 F 75) Μεροπίδα γῆν, παρ' Ἑκαταίῳ (III) δὲ Κιμμερίδα πόλιν, παρ' Εὐημέρῳ (63 T 5) δὲ τὴν Παγχ(α)ίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὕμβρων τήκεσθαι· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξενεεῖν.

ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὀμηρον τὴν Ὀδυσσεώς. εἰ γὰρ ἂν, χρῆναι τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικῆναι μυθολογίας χάριν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάντῃ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὅς τὴν μὲν Γαῦδον Καλυψοῦς νῆσόν φησι, τὴν δὲ Κόρυκταν Σχερίαν (F 524; 563 a Schn).

e) TZETZ. Chil. VII 760: ὁ δὲ γε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Καταλόγῳ ... τέρατά τε καὶ πλάσματα οἰεταὶ γράφων ὅδε· Ἡμίκνους, 10 Μακρόκρανοι καὶ οἱ Πυγμαῖοι πλάσμα, ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στεγνοφθάλμοι δέ, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομμάτων· μῦθοι τε Ἰμαντόποδες καὶ Ἰμαντοσκελεῖς τε, Μονοτοκῆται, Ἀροῖνες 15 καὶ Ἀστομοὶ ὁμοίως, καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγελαστοῦντες.

e) f) s. u. p. 1090

d) STRAB. I 2, 37: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καίπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμόν τῶν τόπων, περὶ οὗς τὴν πλάνην φράζει, 30 Γαῦδον καὶ Κόρυκταν ὀνομάζει (38) οὐδ' ὁ Σκήψιος δὲ Δημήτριος εἶ, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀπολλοδώρῳ τῶν ἁμαρτιῶν ἐνίων αἴτιος ἐκείνος κατέστη 35

12¹ Μακροκεφάλους p. 1090, 31 14² μῦθοι Heyne μύθων Tz 16¹ [ἐν — φασι] Heyne 18 ῥειπέα AC ῥιπέα B 19 ὠγύν C ὠγύιον Xylander 21 Παγχ(α)ίαν Xylander 22 ἐξ ἄμμου (μὲν γίνεσθαι)? 25¹ ἐπιτιμᾷ Casaubonus ἐπιτεῖναι Str 27¹ ἂν Corais αὖ Str 30² οὗς: οὐ C ὧν A δὲ B ὧν B² 31² Γαῦδον Casaubonus καθνὸν Str 32¹ γε Casaubonus τε Str

ἄλλους δ' αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων καὶ τοῦ Ἀκαησίου καὶ
Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου δ' ἐν Πηλίοι, Γλανκωπίου δ' ἐν Ἀθήναις.

τούτοις δὲ μικρά τινα προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετε-
νέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ
εἰρημένα (polemik Strabons).

ε) STRAB. I 2, 24: ἡ δ' αὐτὴ ἁμαρτία καὶ περὶ τοῦ ἀγνοεῖν τὸν
ἰσθμὸν τὸν μεταξὺ τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, καὶ
περὶ τοῦ ψευδῶς λέγεσθαι (Od. α 23)

Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίταται ἔσχατοι ἀνδρῶν.

καὶ γὰρ τοῦτο ἐκείνου λέγοντος καλῶς, ἐπιτιμῶσιν οἱ ὕστερον οὐκ εὖ.
τοσούτου γάρ δεῖ τοῦτ' ἀληθὲς εἶναι, τὸ ἀγνοεῖν Ὅμηρον τὸν ἰσθμὸν
τοῦτον, ὥστε ἐκείνον μὲν φημι μὴ εἰδέναι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀποφαίνεσθαι
ἄντικρυς, τοὺς δὲ γραμματικὸς μηδὲ λέγοντος ἐκείνου αἰσθάνεσθαι ἀπὸ
Ἀριστάρχου καὶ Κράτητος τῶν κορυφαίων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ταύτῃ. (ihre
schreibungen von α 24; Krates erklärung durch die annahme des
aequatorialen oceans.) ὁ δ' Ἀρίσταρχος ταύτην μὲν ἐκβάλλει τὴν ὑπό-
θεσιν, δίχα δὲ μεμερισμένους οἶεται λέγεσθαι τοὺς καθ' ἡμᾶς Αἰθίοπας.
τοὺς τοῖς Ἑλλήσι πρὸς μεσημβρίαν ἔσχατους· τούτους δὲ μὴ μεμερίσθαι
δίχα, ὥστε εἶναι δύο Αἰθιοπίας, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολήν, τὴν δὲ πρὸς
δύσιν, ἀλλὰ μίαν μόνην τὴν πρὸς μεσημβρίαν κειμένην τοῖς Ἑλλήσιν, ἰδρυ-
μένην δὲ κατ' Αἴγυπτον. τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ
τὰ ἄλλα ὅσα εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ Νεῶν
Καταλόγῳ δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

φ) — I 2, 35: (diskussion von Od. δ 84) οὐ δῆπου κατ' ἀγροίαν
τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων ἀλλ' ἐν μύθῳ μᾶλλον σχήματι, καθάπερ
καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ προσφέρει ὁ Ἀπολλόδωρος, οὗθ'
ὃν τρόπον παρατίθῃσι τοῖς Ὅμηρον ταῦτα εἰδῶς. τὰ μὲν γὰρ Ὅμηρον,
τὰ περὶ τὸν Πόντον καὶ τὴν Αἴγυπτον, παρατίθῃσιν ἀγροίαν αἰτιώμενος,
ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα ἀλλὰ τὰ μὴ
ὄντα ὡς ὄντα κατ' ἀγροίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἀγροίαν,
Ἡμίκνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
Ὅμηρον ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσι καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι (Π. Γ 6), οὐδ'
Ἀλκιμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Ἀισχύλου Κυνοκεφάλους καὶ
Στεροφθάμους καὶ Μονομμάτους, ὅπου γε οὐδὲ τοῖς πεζῇ συγγράφουσιν
ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχομεν περὶ πολλῶν, κἂν μὴ ἐξομολογῶνται τὴν

1 Γερήνων Tzschucke γεροήνων ABC 3 τινα dett τι ABC 9 Αἰθίοπας
Epit Αἰθίοπες Str 13—14 ἀπὸ — ταύτην: ἀρξαμένους Paris 1395 mg² 23 Κατα-
λόγου Heyne 26 οὐθ': οὐδ' Corais 31 Μεγαλοκεφάλους 1089, 1, 12 Μακρο-
κρανοὶ 1089, 2, 11 35 κἂν Heyne ἐάν Str

μυθογραφίαν. φαίνεται γὰρ εὐθύς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἐκόντες, οὐκ ἀγνοοῖαι τῶν ὄντων ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων τερατείας καὶ τέρψεως χάριν.

158 (162) SCHOL. ABD (EUST.) HOM. II. Θ 284: Ἡρακλῆς πορθήσας Ἴλιον π. Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, Πριάμου δὲ ἀδελφὴν ἔλαβεν αἰχμάλωτον καὶ ἔδωκεν αὐτὴν γέρας Τελαμῶνι ὡς συστρατεύσαντι αὐτῷ, ἀφ' ἧς ἔσχε Τευκρον ὁ Τελαμῶν. ὡς οὖν ἀπὸ Τρωικῆς γυναικὸς τεχθέντα τὸν παῖδα Τευκρον ἐκάλεσαν, προαναπέμψαντες τὸν ἰόνον καὶ ποιήσαντες κύριον· Τευκροὶ γὰρ οἱ Τρῶες ἀπὸ τοῦ βασιλεύοντος αὐτῶν Τεύκρου. ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις
10 πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ (περὶ) τῶν Νεῶν.

$\overline{E}$

159 (163) ATHEN. III 22 p. 82 B: ὅτι δ' ἡ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου B 570? ἐστὶ κόμη Ριανὸς εἴρηκεν ἐν ᾧ Ἡρακλείας (p. 178 Mei) καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ἑ Περὶ Νεῶν Καταλόγον.

$\overline{Z}$

160 (164) STEPH. BYZ. s. † Λιταῖαι· πόλις Λακωνικῆς. Ἀπολλό- B 583? δωρος ζ. οἱ πολῖται Λιταεῖς.

161 (164a) — s. Κορώνη· πόλις Μεσσηνίας, ὡς Ἀπολλόδωρος ζ B 581/90? τοῦ Καταλόγου.

20 162 (—) SCHOL. EURIP. Rhes. 916 [Rabe Rh. Mus. 63, 420]: B 594 ff. τὸν Θάμν(ρι)ν λέγει Φιλάμμονος γεγενῆσθαι παῖδα, (καθά)περ καὶ Σοφοκλῆς (p. 180 N²). εἰσὶ δέ, οἱ διπτούς φρασι Θ(αμύριδ)ας γεγονέναι, καθάπερ ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν ζ Καταλόγου γράφων οὕτως· «φρασί δὲ ἔνιοι Θαμύριδας δύο, τὸν μὲν πρεσβύτερον
25 ἐκ τῆς Βισαλτίας τὸ γένος ὄντα πατέρα τῆς Ὀρφείας μητρὸς, τὸν δὲ νεώτερον ξυνὴν μὲν ἔχ(ει)ν τὴν ὀνομασίαν διὰ τὴν ὁμοπατρίαν καὶ τὴν μουσικὴν, νῆδον δὲ κα(ταλι)πεῖν Ἀντίοχον· ἐξ οὗ καὶ Πανδίας τῆς ἐλ... θυ(γατρὸς) ἐν Ἀθήναις γενέσθαι τοὺς Ἀ(ντιοχίδας).»
30 <παρ' Αἰ>σχύλῳ δὲ τὰ περὶ τὸν Θάμνριν καὶ <τὰς Μούσας ἀκριβέσ>τερον (?) ἀφῆγγονται· ὁ γοῦν Ἀσκληπιάδης ἐν Τρα(γωιδουμένοις) περὶ αὐτῶν φησι

9 βασιλεύσαντος B 9—10 παρὰ τε — καὶ om A 10 Ἀπολλοδώρῳ Valckenaer Ἀπολλωνίῳ ABD ἐν τῷ δευτ. <περὶ> τῶν Νεῶν: ἐν τῷ δ. τῶν γενῶν AB ἐν καταλόγῳ νεῶν D ἐν β Καταλόγου Νεῶν Valckenaer 13 Ριανὸς Casaubonus ἄρειανὸς A καὶ Musurus ὁ A 16 Λιταῖαι RP λιταῖ V Ἀγγειαί Hom Ἀγγειαί = Αἰγαιαί Strab πόλις om V λακωνικὴ P λακωνικῆς. τὸ ἐθνικὸν λιταῖαι R 17 Λιταεῖς codd. Palat. 20—1092, 4 < > erg. Rabe; unsicher gelesenes unterpungiert 25 βισαντίας A 30 <ξενικῶ>τερον? Jac

τὸν τρόπον τοῦτον (12 F 10) Ὀμηρος (Π. Β 594) δὲ <πε>ρὶ
Δω<ριόν φησι> συστῆναι τὰ κατὰ Θάμυριν·

καὶ Πτέλεον <καὶ Ἑλος> καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν <αἰοιδῆς>.

5

 $\overline{H}$

163 (166) STEPH. BYZ. s. Ὀλενος· πόλις Ἀχαιίας καὶ Αἰτωλίας, B 639
Θηλυκῶς λεγομένη (Aischyl. F 284; Sophokl. F 279 N²). Ἀπολλόδωρος
δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν τῇ ᾗ τοῦ Νεῶν Καταλόγου «τὸν Ὀλενον
καὶ τὴν Πυλὴν νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκε».

10

OHNE BUCHZAHN.

164 (174) SCHOL. APOLL. RHOD. III 1090: ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο B 681 ff. ?
τὸ παλαιὸν Πυρραία, ὡς Ῥιανός (p. 186 Mei)·

Πυρραίην ποτὲ τὴν γε παλαιότεροι καλέσσκον

Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο,

15

Αἰμονίην δ' ἐξαῦτις ἀφ' Αἰμονος, ὃν ῥα Πελασγός

γείνατο φερτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἰμῶν,

τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίζαντο.

οἱ δ' ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Φειδιππίδου πατρὸς μετὰ τὰ
Τρωικὰ κληθῆναι φασι. διαίρεται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα, Πελασιῶτιν.

20 Θεσσαλιῶτιν Ἰωλκίτιν Φθιώτιν. ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν
Νεῶν Καταλόγῳ.

165 (175 a) SCHOL. DIONYS. THRAC. p. 183, 5 Hilgard: Πυρρὸς-
δωρος δὲ [ὡς] ἐν τῷ Περὶ στοιχείων (IV) καὶ Φίλλης ὁ Δῆλιος ἐν τῷ
Περὶ χρόνων (? IV) πρὸ Κάδμου Δαναὸν μετακομίσαι αὐτὰ φασιν (sc. τὰ
25 στοιχεῖα). ἐπιμαρτυροῦσι τούτοις καὶ οἱ Μιλησιακοὶ συγγραφεῖς Ἀναξί-
μανδρος (9 F 3) καὶ Διονύσιος (III) καὶ Ἑκαταῖος (1 F 20), οὓς καὶ
Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν Καταλόγῳ παρατίθεται. s. 1 F 20.

166 (142; 179) STEPH. BYZ. s. Τένεδος· νῆσος τῶν Σποράδων B 677 ?
. . . . ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Ἀνκίαι· Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας
30 αὐτὴν εἶναι φησι Ἀπολλόδωρος δ' ἐν Νεῶν Καταλόγῳ φησὶν ὅτι
τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους. s. F 173.

3 καὶ — Ἑλος Hom καὶ στελεὸν A 7 λεγόμενοι V πόλεις — λεγόμεναι ?
9 παλὴν Rv 12 Πυρραία Heyne πύρρα Lf 13 Πυρραίην ποτὲ Scaliger
Meineke πύρραν δὴ ποτε Lf p 18 Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Φειδιππίδου
πατρὸς p Θ. τοῦ Φειδίππου π. τοῦ Ἡρακλείδου Lf 19 κληθῆναι f p καῖναι L
δὲ om L 23 [ὡς] Hilgard τις Nitzsch καὶ Φίλλης Nitzsch ἀγίλης Schol
29 τῇ om V

167 (173) STRAB. VI 1, 3: (Petelia in Lukanien und Krimissa ^{B 716/28} gründungen Philoktets, φυγόντος τὴν Μελίβοιαν κατὰ στάσιν) Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τοῖς Περί Νεῶν τοῦ Φιλοκτήτου μνησθεὶς λέγειν τινὰς φησιν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισσαν ἄκραν οἰκίσαι καὶ Χώνην πόλιν
 5 ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτηι Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δέ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν περὶ Ἑρκα μετὰ Αἰγέστον τοῦ Τρωῶς Αἴγεσταν τειχίσαι.

168 (155) — IX 2, 14: πλησίον δ' ἐστὶν Ἀνθηδόνος ἱεροπρεπὴς ^{B 508} τόπος τῆς Βοιωτίας ἔχνη πόλεως ἔχων, ὃ καλούμενος Ἴσος, συστέλλοντι τὴν πρώτην συλλαβὴν. οἴονται δέ τινες δεῖν γράφειν

10 Ἴσον τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν,
 ἐκτεινόντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ Ἰσῶν τε ζαθέην. ἡ γὰρ Νῖσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περί Νεῶν. (σχεπτέον δ' ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Νῖσαν οὕτως εἴρηκεν· ἦν γὰρ ὁ(μῶν)νμος τῆς) Μεγαρικῆς(ς), ἐκεῖθεν
 15 ἀπωικισμένη (πρὸς τὴν ὑπώρειαν Κιθα)ιρῶνος, ἐκλείπεται δὲ νῦν. τινὲς δὲ γράφουσι Ἐρεῦσάν τε ζαθέην, τὴν νῦν Κρέουσσαν δεχόμενοι, τὸ τῶν Θεσπιέων ἐπίνειον ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ ἰδρυμένον. ἄλλοι δὲ Φαρὰς τε ζαθέας· ἐστὶ δὲ τῆς τετρακωμίας τῆς περὶ Τάναρραν, Ἐλεῶνος Ἀρματος Μυκαλησοῦ Φαρῶν. γράφουσι δὲ καὶ τοῦτο· Ἰσῶν τε ζαθέην·
 20 κώμη δ' ἐστὶ τοῦ Ἐλικῶνος ἢ Νῦσα.

169 (157) — IX 2, 40—42: ἐξῆς δ' ὃ ποιητὴς μέμνηται τοῦ τῶν Ὀρχο- ^{B 511/8} μινίων καταλόγου, χωρίζων αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Βοιωτιακοῦ ἔθνους. καλεῖ δὲ Μινύειον τὸν Ὀρχομενὸν ἀπὸ ἔθνους τοῦ Μινυῶν (F 181). ἐντεῦθεν δὲ ἀποικησαί τινας τῶν Μινυῶν εἰς Ἰωλκὸν φασιν, ὅθεν τοὺς Ἀργοναύτας Μινῶας λεχθῆναι. φαίνεται δὲ
 25 τὸ παλαιὸν καὶ πλουσία τις γεγονυῖα πόλις καὶ δυναμένη μέγα. τοῦ μὲν οὖν πλούτου μάρτυς καὶ Ὅμηρος· διαριθμούμενος γὰρ τοὺς τόπους τοὺς πολυχρηματίσαντάς φησιν (Π. I 381)·

οὐδ' ὅς' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας

Αἰγυπτίας.

30 τῆς δυνάμεως δέ, ὅτι Θηβαῖοι δασμὸν ἐτέλουν τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ Ἐργίνοι τῷ ιεροαννοῦντι αὐτῶν, ὃν ὕφ' Ἡρακλέους καταλυθῆναι φασιν. Ἐτεοκλῆς δέ, τῶν βασιλευσάντων ἐν Ὀρχομενῷ τις, Χαρίτων ἱερὸν ἰδρυσάμενος, πρῶτος ἀμφοτέρω ἐμφαίνει, καὶ πλοῦτον καὶ δύναμιν· ὃς εἶτ' ἐν τῷ λαμβάνειν χάριτας εἶτ' ἐν τῷ διδόναι κατορθῶν εἶτε καὶ ἀμφοτέρω, τὰς θεὰς ἐτίμησε ταύτας. λέγουσι δὲ τὸ

4 κρίμισαν C οἰκίσαι Siebenkees οἰκῆσαι Str χῶνιν A¹B 6 Ἐγέστον
 — Ἐγεσταν Kramer τειχίσαιεν Kramer 8—20 Eustath. II. B 508 p. 271, 5—13
 10 Ἰσαν A¹ 13 τῷ περὶ B Pleth 13—15 (σχεπτέον (erg. Schwartz)) — δὲ νῦν
 zusatz aus Demetrios von Skepsis (Schwartz)? 14 Νῖσαν: Ἰσον Groskurd
 ὁ(μῶν)νμος τῆς Μεγαρικῆς Jac ὁ μεγαρικῆς A ὁ(μῶν)νμος πόλις ἐν τῇ
 Μεγαρικῇ Kramer ἡ Νῖσα πόλις ἐν Μεγαρικῇ Groskurd 15 ἀπωικισμένη(ς)?
 πρὸς — Κιθαιρῶνος Groskurd 17 πρὸς τῷ Eust 18 Φηράς Eust 19 Φηρῶν
 B Eust 22 βοιωτικῷ B Μινύειον Tzschucke μινυῖον A²BE μινύειον A
 26 πολυχρηματίσαντας Corais

χωρίον, ὅπερ ἡ λίμνη κατέχει νῦν ἡ Κοπαῖς, ἀνεψύχθαι πρότερον καὶ γεωργεῖσθαι παντοδαπῶς, ὑπὸ τοῖς Ὀρχομενίοις ὃν πλησίον οἰκοῦσι· καὶ τοῦτ' οὖν τεκμήριον τοῦ πλοῦτου τιθέασιν. (41) τὴν δ' Ἀσπληδόνα χωρὶς τῆς πρώτης συλλαβῆς ἐκάλουν τινές (F 172)· εἴτ' Εὐδοκίαν μετονομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα, τάχα τι ἰδιώμα 5 προσφερομένη ἐκ τοῦ δειλινοῦ κλίματος οἰκεῖον τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάλιστα τὸ εὐχέμερον (42) πρότερον μὲν οὖν οἰκεῖσθαι τὸν Ὀρχομενὸν φασιν ἐπὶ πεδίῳ, ἐπιπολαζόντων δὲ τῶν ὑδάτων ἀνοικισθῆναι πρὸς τὸ Ἀκόντιον ὄρος, παρατεῖνον ἐπὶ ἐξήκοντα σταδίους μέχρι Παραποταμίων τῶν ἐν τῇ Φωκίδι. ἱστοροῦσι δὲ τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καλουμένους Ἀχαιοὺς ἀποίκους Ὀρχομενίων εἶναι 10 τῶν μετὰ Ἰαλμίνου πλανηθέντων ἐκείσε μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσης. καὶ περὶ Κάρυστον δ' ἦν τις Ὀρχομενός. εὐ γάρ τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ Περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες, οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅτι οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν.

170 (178) STRAB. XIV 5, 22—29: ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς B 819—8
15 Περὶ νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει. τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἄπαντας καταριθμεῖσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χειρρονήσου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραί, φησί, 20 τριγωνοειδοῦς οὕσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἡ δ' ἐνθ' ἐνδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθ' ἐνδε, τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ χειρρονήσῳ διὰ τῶν αὐτῶν ἐλέγχουσιν ἂν ψεῦδος ὢν, δι' ὧν ἠλέγξαμεν πρότερον (F 171), μὴ μόνους τοὺς ἐντὸς Ἄλως (ausführung der polemik: die grenzlinie der halbinsel läuft nicht von Sinope, sondern von 25 Amisos; 'das dümmste' ist die angabe der drei 'außenseiten' des dreiecks, wobei die isthmuslinie selbst, über deren länge diskutiert wird, vergessen ist: ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν — es folgt T 16; auch die außenlinie Issos-Chelidoniai ist falsch bestimmt; sie läuft bis Physkos).

(23) φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου (70 F 162), διότι τὴν χειρρονήσον 30 κατοικεῖ ταύτην ἑκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν μυγάδων, ἐπὶ Θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ Πάμφυλοι καὶ Λύκιοι καὶ Βιθυνοὶ καὶ Παφλαγόνες καὶ Μαριανδυνοὶ καὶ Τρώες καὶ Κᾶρες, Πισίδαι δὲ καὶ Μυσοὶ καὶ Χάλυβες καὶ Φρύγες καὶ Μιλῖαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ, διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἑπτακαίδεκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν 35 Γαλατῶν, ὃ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου. τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν Ἑλληνικά μῆπω κατὰ τὰ Τρωικὰ κατοικίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολλὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον. καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τό τε τῶν Τρώων καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Παφλαγόνων καὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Καρῶν καὶ Λυκίων, Μήονας <τε> ἀντὶ Λυδῶν καὶ ἄλλους ἀγνώτας, οἷον

2 ὃν Meineke ὧν Str ὑπὸ τῶν Ὀρχομενίων οἱ πλ. οἱ. Cas(aubonus) τεκμήριον: αἵτιον Epit Gemisti 15 ταῦτα Corais 16 καταριθμεῖσθαι Kramer κατη — Str 34 διαιτῶν Cas διαιτῶν Str 36 κατὰ Cas καὶ τὰ Str ἔχειν F(?) ἔχει cett 37 Τρώων dett τρωικῶν Str 39 Λυκίων Corais λυκίων F κιλίκων cett <τε> i

Αλιζῶνας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητείους τε καὶ Σολύμους καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου καὶ Λέλεγας. Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυννοὺς καὶ Μαριανδυννοὺς καὶ Πισίδας καὶ Χάλυβας καὶ Μιλύας καὶ Καππάδοκας μὴδ' ὀνομάσθαι, τοὺς μὲν διὰ τὸ μὴδέπω τοὺς τόπους
5 κατωικηέναι τούτους, τοὺς δὲ διὰ τὸ ἑτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰδριεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί, Δολίονες δὲ καὶ Βέβρυκες Φρυγί.

(24) φαίνεται δὲ οὐτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτητῶν ἱκανῶς τὰ τε τοῦ ποιητοῦ ταράττων καὶ καταπευδόμενος (ausführung der polemik soweit sie Ephoros angeht, § 24—26; soweit Homer, § 27—28).

10 (29) ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομοῦντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λέγομενα. ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Ἀνδός (III) μετὰ τὰ Τρωικὰ φησιν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν
15 ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλώδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρος (B 862), ἧς ὁ Ξάνθος,

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος Θεοειδῆς
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης.

20 ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωικῶν γεγονυῖα, ἐν δὲ τοῖς Τρωικοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περὶ αἰας ἐκ τῶν Βερεκύντων καὶ τῆς Ἀσκανίας. τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν (Γ 187)

οἱ ἄρα τότε ἑστρατόωντο παρ' ὀχθας Σαγγαρίοιο,

ὅτε ὁ Πρίαμος

25 ἐπικούρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέμην

φησί· πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμόρους καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε παρέλιπεν;

οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις. λέγεσθαι γὰρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην
30 Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων (F 85 Scheidw)

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίτιο,

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (F 4 Diehl)

οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δάματ' ἔχουσι ῥόωι
λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν, ἔνθα Δολίῳ
35 υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

1 Κητείους edd κητίους Str 6 ἰδρυεῖς CD Τερμίλαι Xylander τερμίλαι Str Δολίονες Cas δολίῶνες Str 10 ἔτι· εἴτε C 21—22 περὶ αἰας καὶ τῶν B 25 ἐλέμην (hier und XII 3, 24): ἐλέχθην Hom 34 οἱ· εἰ CDEF Ἀσκανίων — ῥόων XII 4, 8

«καλοῦσι δέ» φησί «Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν». εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί ἐκόλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μνησθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης;

- ⁵ 171 (176) STRAB. XII 3, 24—25: πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν B 856
αὐτῶν ἐν τῷ Τρωικῷ Διακόσμῳ διαλεγόμενον πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον (F 157), καὶ νῦν δὲ λεκτέον. οὐ γὰρ οἶεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλιζώνους ἐκτὸς τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως. (polemik Strabons: wo gibt es denn Halizonen diesseits
10 des Halys? worauf stützt sich die prinzipielle behauptung? jedenfalls nicht auf die alten, von denen Maiandrios die Eneter aus Leukosyrien kommen läßt). αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηροδότου, ὅτι γράφει (B 852)
ἐξ Ἐνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

ταύτην δὲ φησιν Ἐκαταῖον τὸν Μιλήσιον (1 F 199) δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν.
15 ἡ δὲ Ἀμισός εἴρηται, διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλως. (es folgt F 157b).

OHNE BUCHTITEL (AUS NEΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ).

- 172 (153) ET. M. p. 157, 31: Ἀσπληδῶν (F 169 p. 1094,3)· † φασὶ B 511
γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρέσβωνος καὶ Στερόπης. Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λεγεῖν 'Σπληδόνα τ' ἡγαθέην'. ὅταν οὖν εὗρωμεν 'οὐ
20 δ' Ἀσπληδόνα ραῖον', πλεονασμὸς ποιητικὸς ἐστὶ τοῦ α̅. Ἡρωδιανὸς Περὶ παθῶν (II 168, 11 L).

- 173 (171) ET. GUD. p. 161, 27 Rei (ET. GEN. Cram. AP IV 53, 6; B 677
ET. M. p. 486, 27; SUID. s. Κάλυμνος): Σελεύκου. κάλυμνος· ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος, ἀντὶ τοῦ Καλύδνιος· ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδνῶν
25 μετήνεγκε τὸ σπέρμα. 'νήσους τε Καλύδνας', ἃς ὁ Ἀπολλόδωρός φησιν λέγεσθαι Καλύδνας ὡς καλύβας. s. F 166.

174 (35) SCHOL. APOLL. RHOD. I 598: Ὀλυμποι δὲ εἰσιν ἕξ· Μακεδονίας, Θετταλίας, ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπιά φησιν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, καὶ Μυσίας καὶ Λυκίας καὶ Ἡλιδος καὶ Ἀρκαδίας.

- ³⁰ 175 (147) — I 1116: πεδῖον Νηπειᾶς ἐστὶ περὶ Κύζικον· μνημονεύει B 828
δ' αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἐκάλῃ (F 101 Kapp).

'Νηπειῆς ἦι τ' ἄργος, ἀοίδιμος Ἀδρήστεια'.

6 διαλεγόμενον Casaubonus — os Str 17 Ἀσπληδῶν· (καὶ χωρὶς τοῦ α̅ Σπλη-
δῶν) ο. ἄ. Jac Ἀσπληδῶν· Ἀσπληδόνα Lentz 24 Καλύμνος ABc Καλύδνων c
Καλυμνῶν B 25 τε Sylburg π̅ = περὶ ABc 28 Θετταλίας Μακεδονίας p (l. ἡ
Θετταλίας ο. [Θετταλίας]; s. komm.) 29 Λυκίας L (Strab. XIV 3, 8 ἡ τε Κράμβουσα
καὶ Ὀλυμπος, πόλις μεγάλη καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται) Κιλικίας
f p (Strab. XIV 5, 7 κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου . . . ἐστὶν ὁ Ὀλυμπος . . ἀφ'
οὗ κατοπιτεύεται πᾶσα Λυκία καὶ Παμφυλία καὶ Πισιδία καὶ Μιλήσις) 32 ἡι τ'
Bentley ἡτ' Lf ἡδ' p ἄργον p

τὴν δὲ Νήπειαν Διονύσιος ὁ Μιλήσιος (32 F 9) πεδῖον τῆς Μυσίας φησὶν εἶναι . . . Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας· πεδῖον ἐν Φρυγίαι. ὁ δὲ Καλλιμάχος φησιν ἐν Ὑπομνήμασι (F 100 h 3 Schn) Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδῖον κατέχουσαν. ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη Ἀδρήστεια ἀπὸ τοῦ ἰδρυσσάμενον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος (I 1116) ἐκατέρων μένηται . . . φησὶ γὰρ

ἄστυ τε καὶ πεδῖον Νηπήιον Ἀδρηστείης.

τῆς δὲ πόλεως καὶ Ὀμηρος μνημονεύει (Π. B 828)·

οἱ δ' ἄρ' Ἀδρήστειαν εἶχον.

176 (—) SCHOL. A HOM. Π. B 592: καὶ Θρύνον Ἀλφειοῖο πόρον B 592
καὶ ἑύκτιον Αἰπύ] Ἀρίσταρχος ὡς ὁξύ· συγκατατίθεται δὲ αὐτῷ καὶ
Ἀπολλόδωρος. Φερεκύδης δὲ ὁ Ἀθηναῖος (3 F 169) τὸ μὲν Ἑύκτιον κύριον
ὄνομα παρέλαβε, τὸ δὲ αἰπὺν ἐπίθετον. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου τινὲς τὸ μὲν
ἑύκτιον ἐπίθετον τὸ δὲ Αἰπὺν κύριον — ἐπεὶ καὶ ἐν ἄλλοις (A 711) εἴρηκεν
ἔστι δὲ τις Θρυσέσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη, ὃ νῦν εἴρηκεν Αἰπύ — καὶ ὡς
ἴδιον γενόμενον βούλονται βαρυντοεῖν. Πτολεμαῖος δὲ φησι μὲν κύριον εἶναι
τὸ Αἰπύ, οὐ μὴν συγκατατίθεται τῷ τόνῳ, φάσκων ὡς ὅτι πολλὰ πόλεις
δομοφωροῦσι προσηγορικῶς· Ἔλος, Αἰγιαλός.

177 (175 b) SCHOL. (EPIMER.) HOM. Cram. AO I 79, 3: Ἄλος· B 682
πόλις Θεσσαλίας. ὁ ποιητής

οἱ τ' Ἄλον οἱ τ' Ἀλόπην.

εἴρηται ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος ἄλλης περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους γενομένης
καὶ ὑπ' αὐτοῦ κτισθεῖσης. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς λέγεσθαι τὴν πόλιν.

178 (180) a) SCHOL. AD HOM. Π. N 12: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίαι μετὰ δια- B 631—87
κοσιοστὸν καὶ ἑνατον ἔτος τῶν Τρωικῶν χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν
ἐν Τρωαίδι Θράκην μετοικῆσαι, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. ἡ ἱστορία
παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. b) STRAB. X 2, 17: καλεῖ δ' ὁ ποιητής Σάμον καὶ τὴν
Θραικίαν, ἣν νῦν Σαμοθράκην καλοῦμεν. τὴν δ' Ἰωνικὴν οἶδε μὲν, ὡς εἰκός· καὶ
γὰρ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν εἰδέναι φαίνεται· οὐ (γὰρ) ἂν διέστειλε [δὲ] τὴν ὁμωνυμίαν
(F 181) περὶ τῆς Σαμοθράκης λέγων, τότε μὲν τῷ ἐπιθῆται (N 12)

ὑποδ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὀληέσεως
Θρηκίης

τότε δὲ τῇ συζυγίαι τῶν πλησίον νήσων (Q 753)

ἐς Σάμον ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμυχθαλόεσσαν
καὶ πάλιν (Q 78)

μεσσηγὸς τε Σάμοιο καὶ Ἴμβρον παιπαλοέσεως.

3 ὑπομνήματι p 21 τῆς Et M 70, 8 τοῦ Epim περὶ Et M παρὰ Epim
γενομένης Et M γενομένης Epim 22 ἀπ' αὐτοῦ κτισθεῖσης Epim ὑπ' αὐ. κτισθεῖσα
Et M Ἄ. δὲ (καὶ) ἀρσενικῶς? Jac vgl. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς Et M. u. ὁ Ἄλος ἢ ὁ Ἄλος
(λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) Strab. IX 5, 8 24 καὶ ἑνατον add D 25—26 προσηγο-
ρεύθη — Ἀπολλοδώρῳ add D 27 εἶδε B 28 (γὰρ) — [δὲ] Corais ἂν διέ-
στειλε Groskurd ἀντιδιέστειλε Str ἂν ἀντιδιέστειλε Corais

ἡμίδει μὲν οὖν, οὐκ ὠνόμακε δ' αὐτήν· οὐδ' ἐκαλεῖτο τῷ αὐτῷ ὀνόματι πρότερον, ἀλλὰ Μελάμφυλος, εἴτ' Ἀνθεμῖς, εἴτα Παρθενία ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Παρθενίου, ὃς Ἰμβρασος μετωνομάσθη. ἐπεὶ οὖν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ Σάμος μὲν καὶ ἡ Κεφαλληνία ἐκαλεῖτο (F 201) καὶ ἡ Σαμοθράκη — οὐ γὰρ ἂν Ἐκάβη εἰσῆγετο λέγουσα (Ω 751ff.),
 5 ὅτι τοὺς παῖδας αὐτῆς 'πέρνασχ' ὃν κε λάβοι, ἐς Σάμον ἔς τ' Ἰμβρον' —, <ἡ δ'> Ἰωνικὴ οὐκ ἀπώικιστό πω, δηλόν, [δ'] ὅτι ἀπὸ τῶν προτέρων τινὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔσχεν. ἐξ ὧν κακεῖνο δηλόν, ὅτι παρὰ τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, ὃ λέγουσιν οἱ φήσαντες μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν καὶ τὴν Τεμβρίωνος παρουσίαν ἀποίκους ἐλθεῖν ἐκ Σάμον καὶ ὀνομάσαι Σάμον τὴν Σαμοθράκην [ὥς οἱ Σάμιοι τοῦτ' ἐπλάσαντο δόξης
 10 χάριν]. πιθανώτεροι δ' εἰσὶν οἱ ἀπὸ τοῦ σάμους καλεῖσθαι τὰ ὕψη φήσαντες εὐρησθαι τοῦτο τοῦνομα τὴν νῆσον· ἐντεῦθεν γὰρ (N 13)

ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
 φαίνεται δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

τινὲς δὲ Σάμον καλεῖσθαι φασὶν ἀπὸ Σαίων, τῶν οἰκούντων Θραικῶν πρότερον, οἱ
 15 καὶ τὴν ἡπειρον ἔσχον τὴν προσεχῇ, εἴτε οἱ αὐτοὶ τοῖς Σαπαίοις ὄντες ἢ τοῖς Σιντοῖς, οὓς Σίντιας καλεῖ ὁ ποιητής (A 594), εἰδ' ἕτεροι. μέμνηται δὲ τῶν Σαίων Ἀρχίλοχος (F 6 B⁴).

ἀσπίδα μὲν Σαίων τις ἀνείλετο, τὴν παρὰ θάμνῳ
 ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

20 179 (170) SCHOL. AD GEN. HOM. II. N 301: τὼ μὲν ἄρ' ἐκ F 189; 19

Θρήικης Ἐφύρους μετὰ Θωρήσσεσθον ἢ μετὰ Φλεγύας] ὅτι πόλις ἐστὶν ἐπὶ Θεσπρωτίας ἡ Ἐφυρα, ἀφ' ἧς Ἐφυροὶ οἱ κατοικοῦντες λέγονται. λέγει δὲ ποτε (Z 152) καὶ τὴν Κόρινθον Ἐφυραν ἐξ ἡρωικοῦ προσώπου. — ἰστέον δὲ ὅτι Ἐφυραὶ τέσσαρες εἰσι· μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἥπειρον, τρίτη
 25 δὲ ἡ τῆς Ἠλίδος, καὶ τετάρτη ἡ νῦν λεγομένη Κόρινθος. — νῦν οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννώνιους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ.

180 (170) a) SCHOL. HT HOM. Od. α 259: ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο· ὦιχετο γὰρ καὶ κεῖσε Θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς, φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος] Ἰάσων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς
 30 Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα, οὗ δ' Ἴλος, οὔτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος· διὸ φαρμάκων ἐστὶν ἔμπειρος. b) SCHOL. EUST. Od. β 328 p. 1448, 28: ἡ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖχη] καὶ λογίσασθαι, ὡς ἐνῆν τῷ ποιητῇ πλάσασθαι, τὸν Τηλέμαχον ἐκ
 35 Πύλου λαβεῖν τὰ πρὸς ἄμυναν ἢ ἀπὸ Σπάρτης ἢ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς

2 Ἀνθεμοῦς Strab. XIV 1, 15; Ἀνθέμουσα Steph. Byz. s. Σάμος 5 πέρνασχ' Hom περνάς Str ὃν καὶ λάβοιε σάμον B ὃν τιν' ἔλεσκε Hom ἔς τ': ὥστ' CD Ἰμβρον Hom ἱμβρίους Str 5—6 <ἡ δ'> — [δ'] Corais 6 πρότερον Tzschucke 7 ὁ: ἦν B [ῆ] Corais <ἐστίν> ὁ Groskurd 9—10 [ὡς — χάριν] Jac 10 οἱ om CD σάμους E Eust II. 917, 14 (vgl. Str. VIII 3, 19) σαμαίους cett 11 εὐρησαι B¹⁰(?) C εὐρέσθαι dett Corais 18 ἀσπίδα XII 3, 20 ἀσπίδι Str 22 Ἐφυροί: Steph. Byz. s. Ἐφυρα· τὸ κτητικὸν τῆς Θεσπρωτίας Ἐφύριος 23—26 ἐπὶ τοὺς Ἐφυραίους πάλαι καλουμένους, νῦν δὲ Κρανναιώνους (!). ἰστέον — ἱστορεῖ Gen

προιστορηθείσης τῆς διὰ Μήδειαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος.

181 (170) STRAB. VIII 3, 6: Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἶωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολὺμηλον καλῶν (B 605), τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον (B 511; s. F 169), καὶ Σάμον Θρηκίην συντιθεῖς ῥεσσηγὺς τε Σάμοιο καὶ Ἰμβρου, ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς (F 178), οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφύραν διαστέλλεσθαι τῷ τε ῥηλόθεν καὶ τῷ ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος (B 659; O 531). ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηπίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. ἐκεῖνος γὰρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμόν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφύραν, ὡς προείπομεν (VIII 3, 5; VII 7, 10).

182 (—) SCHOL. V HOM. Od. τ 177: Δωριέες τε τριχάκιες] τριχῇ B 545—52 διαιρεθέντες. οἱ μὲν γὰρ Βοῖον κατώκησαν, οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην. Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς πολεμικοὺς λέγει ἀπὸ τοῦ αἰσούντας καὶ ἐπισούντας τὰς κόμας ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ πολεμεῖν, ἵσον τῷ κορυθαίκι (X 132). εἰσὶ δὲ οἱ τοὺς τριλόφους φασίν· οἱ δὲ τοὺς ὀρχηστάς ἀποδιδόασιν.

183 (149) SCHOL. A PIND. O IX 62b (64b): ἡ δὲ Πύρρα καὶ Δευ- B 527—35 καλίῳν ἐκ τοῦ Παρνασσοῦ ἐλθόντες ἐν τῇ λάρνακι πρῶτον ὠίκησαν ἐν τῇ Ὀπούντι πλησίον Παρνασσοῦ. ἐνιοὶ οὐκ ἐν Ὀπούντῃ φασὶ Πύρραν οἰκῆσαι. ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος οὕτω γράφει· «οἰκῆσαι δὲ ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίῳνα λέγεται, καὶ τὴν Πύρραν ἐκεῖ τετάφθαι φασίν.» ἱστορεῖ δὲ ταῦτα καὶ Ἑλλάνικος (4 F 117). δυσχεραῖνοι δὲ ἂν τις, πῶς τινὲς φασὶ Πύρρας καὶ Δευκαλίῳνος εἶναι Πρωτογένειαν, τοῦ Πινδάρου (O IX 85) ἐξ Ὀποδντὸς τινος Ἠλείου λέγοντος αὐτὴν γεγενῆσθαι.

184 (125) STEPH. BYZ. s. Αἴνιος· πόλις Θράκης τὸ B 544—5 ἐθνικὸν Αἴνιος, ὡς Τήνιος· οὕτω γὰρ ἀναγράφεται † ἐν τοῖς πίναξι. ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὀνομάσθαι Πολτυμβρίαν.

185 (158) — s. Ἀττή· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀτταίου τινός· B 546—56 ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρίνος (IV) Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησίν· «οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθεῖσθαι εἰς θάλασσαν· τριγώνον γὰρ οὕσης αἰ συννεύ-

5 βοιωτικὸν B μινεύειον B^{cor} μηνόιον A 6—7 μεσσηγὺς — Ἰμβρου om B Pleth 14 Βοῖον Schwartz Εὔβοιον V 15 Ἀπολλόδωρος Schwartz Ἀπολλώνιος V 20 ἐν Ὀπούντῃ φασὶ Boeckh ἐνδούν δι φησὶ A (Δευκαλίωνα καὶ) Πύρραν Boeckh 21 Κύνῳ Boeckh κοινῶι A 22 τετάφθαι Drachmann τετράφθαι A 24 φασὶ Boeckh φησὶ A καὶ Boeckh ὁ A 25 Ἠλείου Boeckh ἡλείου A αὐτὴν Boeckh ἐξ αὐτός A ἐξ αὐτῆς A^{cor} 27 Αἴνιος· ὁ ἀπὸ ταύτης Αἴνιος, καὶ Αἰνόθεν (II. Δ 520) τοπικὸν ἐπίρρημα cod. Pal. Salm. hinter Θράκης (konjektur nach Eust. II. Δ 520?) ὡς· καὶ VP ** (ὁ δεῖνα) ο. ἀναγράφονται (IG I 226ff.) Jac 28 φησιν om R Πολτυμβρία Strab. VII 6, 1

ουσαι ἐπὶ τὸ Σοῦνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι
τυγχάνουσι, δι' ἧς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεσσάρων
οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Π(α)ρίαν.»

186 (128) STEPH. BYZ. s. Ἀμφιγένεια· ἐστὶ δὲ κατὰ μὲν B 593
Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ Ἀντίμαχον τῆς Μεσσηνίας. ἔχει δὲ
ἡ πόλις καὶ Ἀητοῦς ἱερὸν· φασὶ γὰρ ὅτι ἐκεῖ παραγενομένην Ἀητὸν τελεῖν
τὸν Ἀπόλλωνα.

187 (129) — s. Ἀντίκυρα· πόλεις δύο· ἡ μία Φωκίδος, ὡς Δημήτριος B 681—9
ὁ Καλλατιανός (85 F 5), ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

188 (131) — s. Βῆσσα· πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανός (II 481, 25 L) B 532
δι' ἐνὸς ὁ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ (?) Ἐπαφρόδιτος καὶ Ἡρακλέων
διὰ δύο·

Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς.

ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως ναπῶδους οὐσῆς.

189 (1) — s. Βωδώνη· πόλις Περγαίτικῃ, ὡς Ἀπολλόδωρος· οἱ δὲ B 750
ὁρῶς Θετταλίας, ἀπὸ Βωδωνοῦ ἥρωος.

190—191 (45) — s. Λύμη· πόλις Ἀχαιίας, ἐσχάτη πρὸς δύσιν B 589/80
..... καὶ Λύμη ἡ χώρα πάσαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός, ὕστερον
δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ Χώρα Λύμη ἐκλήθησαν. λέγεται καὶ πληθυντικῶς,
ὡς Ἀπολλόδωρος· «τούτων δ' ἀπέχουσα σταδίους ρκ ἐσχάτη
κεῖται πρὸς δύσιν Λύμαι.» καὶ Ἀπολλόδωρος ἢ ὁ τὰ τούτου
ἐπιτεμνόμενος· «τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Λυμαῖοι.» (F 3)....

192 (133) — s. Ἐχίνοι· νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν, αἷς Ἀχελῷος B 625—30
ποταμὸς προσβάλλει ἰλύν. λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξύ,
παρὰ τὸν ἔχινον, ἢ διὰ τὸ πληθὺς ἔχειν ἐχίνων· Ἀπολλόδωρος· <οἱ> δὲ
ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως.

193 (134) — s. Θέρμη· πόλις Θράκης· Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας B 848—50
φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I 61, 2).

194 (135) — s. Λακεδαίμων· ... ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος B 581
λέγεται καὶ κατὰ συγκοπὴν Λάκων, ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιᾶται τὸ Κύδωνες (Od. γ 292).

1 ἐπὶ Holste ὑπὸ RVP παράλιοι om R 2 διό? τεττάρων VP
3 Παράλιαν Xylander παλίαν RP παλίαν V 4 ἐστὶ καὶ R 5 εἶχε Eust. II.
p. 297, 24 6 καὶ Jac ἢ RV . P om Eust Ἀητὸν τελεῖν VP Eust κατατελεῖν R
8 ἀντίκυρα VP 11 δὲ Ἐπαφρόδιτος R δὲ καὶ E. V δὲ καὶ E. λέγει P δέ, ὡς
E. λέγει? 13 ἀνγείας ἐρατεινάς R ἀνγείαν ἐρατῇ VP 14 ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ
τῆς τοῦ P Eust. II. p. 277, 32 ὦν. ἀπὸ τοῦ RV 20 Ἀπολλόδωρος· Ἀρτεμίδωρος
Wilamowitz τούτων· i. e. τῶν Πατρῶν δ' add S² 21 ἡ ὁ aus μό S² 24 ὁ
ποταμὸς RV προσβάλλει RV 25 παρὰ τὸν ἔχινον Xylander παρὰ ἐχίνων R
παρὰ (περὶ V) τὸ ἐχίνον VP · 25 ἐχίνων, (ὥς?) Ἀπολλόδωρος <οἱ> δὲ Jac
ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ RVP 30—31 Κυδωνιάται VP

195 (136) STEPH. BYZ. s. Μένδη· πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης B 848/50? γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

196 (139) — s. Πέφρον· πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος B 581—90 δὲ νῆσον αὐτὴν φησι. λέγεται δὲ καὶ Θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως.

6 197 (144) — s. Ξαλέα· πόλις Βοιωτίας· ‘Ξαλέην Μεδεῶνά τ’ B 501 ἐνκείμενον πτολίεθρον’ Ὀμηρος. ἔστι δὲ πρὸς τῇ Ἀλιά<ρτωι>, ἐκαλεῖτο δὲ Ξαλία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συντόμως πορεύεσθαι ἐκ Θεσπιῶν εἰς Θήβας· αἱ δὲ Θεσπιαὶ γειτονοῦσι καὶ ὁμοροῦσιν αὐτῇ.

10 198 (175) STRAB. VII 7, 10: οἶονται δέ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος, F 181; 189 ἀπὸ τῶν ἐλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι (sc. τοὺς Ἑλλούς), τὸν μέντοι ποιητὴν (Π 234) <οὐχ> οὕτω λέγειν Ἑλλούς, ἀλλὰ Σελλούς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς ὅτι καὶ Σελλήεντά τινα ὀνομάζει ποταμόν, ὅταν φῇ (B 659)·

15 τηλόθεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

199 (165) — VIII 6, 1: τὰ μὲν δὴ πρῶτα τοῦ Ἀργολικοῦ (sc. κόλπου) B 559—68 Λάκωνες ἔχουσι, τὰ δὲ λοιπὰ Ἀργεῖοι, ἐν οἷς ἔστι τῶν μὲν Λακῶνων τὸ Ἀήλιον ... καὶ Μινῶα ... καὶ ἡ Λιμηρὰ Ἐπίδανρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν (V). Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον 20 δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετμημένως Λιμηρὰν εἰρησθαι, ὡς ἂν λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοῦνομα.

200 (172) — VIII 6, 5—6: καὶ πρῶτον ποσαχῶς λέγεται παρὰ τῷ B 559—68? ποιητῇ τὸ Ἄργος καὶ καθ’ αὐτὸ καὶ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Ἀχαικὸν Ἄργος καλοῦντος ἢ Ἰασον ἢ ἱππιον ἢ Πελασγικὸν ἢ ἱππόβοτον. καὶ γὰρ ἡ πόλις Ἄργος λέγεται — 25 Ἄργος τε Σπάρτη τε (Δ 52)·

οἱ δ’ Ἄργος τ’ εἶχον Τίρυνθά τε (B 559) —

καὶ ἡ Πελοπόννησος —

ἡμετέροι ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργει (A 30)

(οὐ γὰρ ἡ πόλις γε ἦν οἶκος αὐτοῦ) — καὶ ὅλη ἡ Ἑλλάς· Ἀργείους γοῦν καλεῖ πάντας, 30 καθάπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς.

τὴν οὖν ὁμωνυμίαν τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλεται, τὴν μὲν Θετταλίαν Πελασγικὸν Ἄργος καλῶν —

νῦν αὖ τοὺς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον (B 681) —

τὴν δὲ Πελοπόννησον <Ἀχαικόν> —

35 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ’ Ἀχαικόν (I 141)·

ἢ οὐκ Ἀργεὺς ἦεν Ἀχαικοῦ (Od. γ 251) —

6 Ἀλιάρτωι Pinedo ἀλία RV ἀλῖαι P 6—7 ἐκαλεῖτο καὶ? Meineke εἰρητο μὲν καὶ Eust. II. p. 267, 25 7 ἀκάλεια R 7—8 ὧκα καὶ συντόμως ἐκέλευεν εἰς Θήβας πορεύεσθαι· ἢ ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος Eust 8 αἱ γὰρ? Jac 11 ἐλῶν edd ἐλλῶν BC 12 <οὐχ> Kramer οὐ[τω] λέγειν Tzschucke (οὐχ Ἑλλοὺς Pleth) Ἑλλοὺς, ἀλλὰ Σελλοὺς Pleth ἐλλοὺς ἐλλὰς ἐλλοὺς Str 31 οὖν Jac γοῦν Str δ’ οὖν Meineke 34 τὴν τε A <Ἀχαικόν> Groskurd

σημαίνων ἐνταῦθα, ὅτι καὶ Ἀχαιοὶ ἰδίως ὠνομάζοντο οἱ Πελοποννήσιοι κατ' ἄλλην σημασίαν. Ἰασόν τε Ἄργος τὴν Πελοπόννησον λέγει (Od. σ 246)·

εἰ πάντες γ' εἰδοῖεν ἄν' Ἰασόν Ἄργος Ἀχαιοί —

τὴν Πηνελόπην, ὅτι πλείους ἂν λάβοι μνηστῆρας· οὐ γὰρ τοὺς ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος εἰκόσ, ἀλλὰ τοὺς ἑγγύς. ἱππόβοτον δὲ καὶ ἱππιον κοινῶς εἶρηκε.

(6) περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. Θουκυδίδης (I 3) μὲν γὰρ τὸν ποιητὴν μηδαμοῦ βαρβάρους εἰπεῖν φησι 'διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνᾶς πω τὸ ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι'. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν Θετταλίαι καλεῖσθαι
10 φησιν Ἑλληνας —

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες (B 684) —, Ἡσίοδον μέντοι (F 26 RZ³) καὶ Ἀρχίλοχον (F 54 Diehl) ἥδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα, ὡς
15 Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ

ὡς Πανελλήνων διζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

ἄλλοι δ' ἀντιτιθέασιν, ὅτι καὶ βαρβάρους εἶρηκεν, εἰπὼν γε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας (F 207) καὶ Ἑλλήνας τοὺς πάντας (Od. α 344)·

ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

20 καὶ πάλιν (Od. ο 80)·

εἰ δ' ἐθέλῃς (τραφθῆναι) ἄν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

201 (167) STRAB. X 2, 10—11: Κεφαλλήνας δὲ νῦν μὲν τοὺς ἐκ τῆς B 631—3

νήσον τῆς Κεφαλληνίας λέγουσιν, Ὅμηρος δὲ πάντας τοὺς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεὶ

Σάμον δὲ τὴν νῦν Κεφαλληνίαν (F 178), ὡς καὶ ὅταν φῇ (Od. δ 671 δ.)·

25 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιο τε παιπαλοέσσης.

τῷ γὰρ ἐπιθέτωι τὴν ὁμωνυμίαν διέσταλται, ὡς οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς νήσον τιθεῖς τοῦνομα. τετραπόλεως γὰρ οὖσης τῆς νήσον, μία τῶν τεττάρων ἐστὶν ἡ καὶ Σάμος καὶ Σάμη καλουμένη καθ' ἑκάτερον τοῦνομα, ὁμωνυμοῦσα τῇ νήσῳ. ὅταν δ' εἴπῃ (Od. α 245 δ.)·

30 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι

Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὀλήεντι Ζακύνθῳ,

τῶν νήσων ἀριθμὸν ποιεῖσθαι δηλὸς ἐστὶ καὶ Σάμην καλῶν τὴν νήσον, ἣν πρότερον Σάμον ἐκάλεσεν.

Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν [ἐν] τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστάλθαι τὴν
35 ἀμφιβολίαν, εἰπόντα (Od. δ 671) 'Σάμοιό τε παιπαλοέσσης', ὡς τὴν νήσον

3 γ' εἰδοῖεν A²BE γ' εἰδοῖμεν A¹ σε ἴδοιεν Hom 4 τοὺς: τοῖς B¹
5 εἰκονίζει B Pleth εἰκὸς λέγειν? 7 βάρβαρον A 8 τὸ ἀντίπαλον: ἀντίπαλον
Thuk Strab. XIV 2, 28 καὶ om BE 11 Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί E 17 ἀντι
τι ... (15) καὶ A¹ 20—21 καὶ — Ἄργος om BE (s. XIV 2, 28) 21 (τρα-
φθῆναι) edd 24 [καί]? 27—28 καὶ ἡ E 31 δουλιχίῃ C 32 ποιεῖσθαι:
ποιῶν D^{cor} 34 [ἐν] Corais 35 ἀμφιβολίαν: ὁμωνυμίαν B

λέγοντα, τότε δὲ γράφεσθαι δεῖν (α 246) 'Λουλιχίωι τε Σάμωι τε', ἀλλὰ μὴ 'Σάμωι τε', δηλὸς ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον. ὅτι γὰρ Σάμη λέγεται ἢ πόλις, δηλὸν εἶναι ἐκ τε τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως 5 μνηστῆρας φάναι (Od. π 249)·

ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἵκοσι φῶτες ἔασι·
καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου (Od. ο 367)·

τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν.

ἔχει δὲ ταῦτα λόγον· οὐ γὰρ εὐκρινῶς ἀποδίδωσιν ὁ ποιητὴς οὔτε περὶ τῆς 10 Κεφαλληνίας οὔτε περὶ τῆς Ἰθάκης καὶ τῶν ἄλλων πλησίον τόπων, ὥστε καὶ οἱ ἐξηγούμενοι διαφέρονται καὶ οἱ ἱστοροῦντες. (11) αὐτίκα γὰρ ἐπὶ τῆς Ἰθάκης, διὰ φῆι (B 632)

οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,

ὅτι μὲν τὸ Νήριτον ὄρος λέγει, τῷ ἐπιθέτῳ δηλοῖ. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ 15 ὁρῶς ὄρος (Od. ι 21)·

ναιετῶ δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,

Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές.

Ἰθάκην δ' εἴτε τὴν πόλιν εἴτε τὴν νῆσον λέγει, οὐ δηλὸν ἐν τούτῳ γε τῷ 20 ἔπει 'οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον'. κυρίως μὲν γὰρ ἀκούων τις τὴν πόλιν δέξαιτ' ἂν, ὥς καὶ 'Ἀθήνας καὶ Λυκαβηττὸν' εἴ τις λέγοι, καὶ 'Ρόδον καὶ Ἀτάβυριν', καὶ ἔτι 'Λακεδαιμόνα καὶ Ταύγετον'· ποιητικῶς δὲ τοῦναντίον. ἐν μέντοι τῷ 'ναιετῶ δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ Νήριτον' <δηλον>· ἐν γὰρ τῇ νήσῳ, οὐκ ἐν τῇ πόλει, τὸ ὄρος. διὰ οὕτω φῆι (Od. γ 81)·

25 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν,

ἄδηλον, εἴτε τὸ αὐτὸ τῷ Νηρίτῳ λέγει τὸ Νήιον εἴτε ἕτερον, ἢ ὄρος ἢ 30 χωρίον. ὁ μέντοι ἀντὶ Νηρίτου γράφων Νήρικον, ἢ ἀνάπαλιν, παραπαίει τελέως· τὸ μὲν γὰρ εἰνοσίφυλλον καλεῖ ὁ ποιητής, τὸ δ' ἐνκτίμενον πολίεθρον (Od. ω 377), καὶ τὸ μὲν ἐν Ἰθάκῃ, τὸ δ' ἀκτὴν ἡπείροιο.

30 202 (167) STRAB. X 2, 16: μεταξὺ δὲ τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς Κεφαλλη- B 631—37 νίας ἡ Ἀστερία νησίον — Ἀστερίς δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεται (Od. δ 844 ff.) —, ἦν ὁ μὲν Σκήψιος (V) μὴ μένειν τοιαύτην, οἷαν φησὶν ὁ ποιητής — 'λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ ἀμφίδεμοι' —, ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν. καὶ πολίχνην λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενάς, τὸ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷ ἱσθμῷ κείμενον.

1 γράφεσθαι E ἂν γράφεσθαι BCD ἀντιγράφειν dett 10 πλησίον h πλησίον cett 13 οἱ ῥ' dett (Hom) οἱ τ' BCD 23 <δηλον> Corais δὲ ο τε cett 25 ὑπὸ Νηίου D edd 26 ἄδηλον Xylander δηλον (οὐ ἄδηλον B^{oor}) Str δ' ἕτερον BC 34 Ἀλαλκομενάς (Plut. Aet. gr. 43 p. 301 D; Strab. VII 7, 9): Ἀλκομενάς Berkel (Steph. Byz. s. Ἀλκομεναί· πόλις ἐν Ἰθάκῃ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀλκομενεὺς ὁ Ὀδυσσεύς· ἐστὶ καὶ τῆς Ἰλλυρίας πόλις)

203 (168) STRAB. X 2, 21: . . . εἶθ' ὁ Εὐήνος . . . μετὰ δὲ τὸν Εὐήνον B 638—44
 τὸ ὄρος ἡ Χαλκίς, ἣν Χαλκίαν εἰρηκεν Ἀρτεμίδωρος (V)· εἶθ' ἡ Πλευρώων· εἶθ' ἡ Ἀλίκυρνα κόμη, ἥς ὑπέρκειται Καλυδὼν· εἶθ' ὁ Ταφιασσὸς τὸ ὄρος, εἴτα Μακυνία πόλις· εἴτα Μολύκρεια καὶ πλησίον τὸ Ἀντίρριον, τὸ τῆς Αἰτωλίας ὄριον καὶ τῆς
 5 Λοκρίδος, εἰς δ' ἀπὸ τοῦ Εὐήνον στάδιοι περὶ ἑκατὸν εἴκοσι. Ἀρτεμίδωρος μὲν οὕτω περὶ τῆς εἴτε Χαλκίδος εἴτε Χαλκίας τοῦ ὄρους, μεταξὺ τοῦ Ἀχελώϊου καὶ τῆς Πλευρώωνος ἰδρύων αὐτήν· Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (X 2, 4), ὑπὲρ τῆς Μολυκρείας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὸν Ταφιασσόν. καὶ τὴν δὲ Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρύσθαι φησι τῆς τε Πλευρώωνος καὶ τῆς Χαλκίδος.

10 204 (168) — X 2, 22: τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν B 638—44
 Ἐρυνισαίους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται (F 13 Diehl)· 'οὐδ' Ἐρυνισαῖος [Καλυδῶναι] οὐδὲ ποιμήν, ἀλλὰ Σαρδίῳν ἀπ' ἀκρῶν'.

205 (156) — X 3, 4: (in der polemik gegen Ephoros 70 F 122, B 638—44
 15 die Aitolier seien ein ἔθνος μηδεπώποτε γεγεννημένον ὑφ' ἑτέροις) καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἰρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ἰάντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

206 (169) — X 4, 3: μέγεθος δὲ (sc. τῆς Κρήτης) Σωσικράτης (III) B 645—52
 μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται μήκει
 20 μὲν πλειόνων ἢ δισχιλίων σταδίων καὶ τριακοσίων, πλάτει δὲ ὑπὸ τὸ μέγεθος, ὥστ' ὁ κύκλος κατὰ τοῦτον γίνοιτ' ἂν πλέον ἢ πεντακισχίλιοι στάδιοι.

207 (177) — XIV 2, 28: τοῦ ποιητοῦ δ' εἰρηκότος οὕτως·

B 807—75 ?

Μάσθλης αὐτῶν Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,

25 οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάραβα μόνους εἶρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κάρας, βαρβάρους δ' οὐδένας. οὐτ' οὖν Θουκυδίδης (I 3) ὀρθῶς . . . τό τε γὰρ 'μηδὲ Ἑλληνὰς πο' ψευδὸς αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει (Od. a 344; o 80; s. F 200 p. 1102, 17) . . .· μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθῆσεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; οὔτε δὴ οὗτος εὖ οὐτ' Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικός, ὅτι τῷ κοινῷ
 30 ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδορώς ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας· ἐχρῶν γὰρ οὕτως βαρβάρους ὀνομάζειν.

2 Χαλκίαν: χαλείαν CD 2—3 Ἀλίκυρνα Kramer λικύρνα Str 3 Ταφιασσός edd ταφίαςος Str 6 Ἀχελώϊου: Εὐήνον Lepaulmier 8 ταφίαςσον B ταφίαςσον cett δὲ Tzschucke τε BCD 9 ἰδρύσαι C φασι BCD 11 ἐρυνισαίος Str 12 [Καλυδῶναι] οὐδὲ Bergk καλυδωναίων δὲ u. ä. Str 16 ἐπελθόντας x (Corais, Meineke) 17 [καί]? 20 <οὐ> πλειόνων? Casaubonus 20—21 οὕτω τὸ μέγεθος B^{cor} οὐ κατὰ τ. μ. dett <ὅσον διακοσίων> οὐ κατὰ τ. μ. Groskurd (X 4, 2) ὦ (o. ῥ) που [τὸ μέγ.] Kramer ὦ ὅπου 'στι μέγιστον Meineke 24 Μάσθλης: Νάστης Hom 27 μηδὲ Corais μήτε Str

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΕΤΑΙΡ(ΙΔ)ΩΝ Α.

(T 17)

208 (238) ATHEN. XIII 46 p. 583 DE: αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι τοσοῦτον πληθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν . . . ὅσον ὄχλον εὐανδροῦσα πόλις οἶκ⁵ ἔσχευ. ἀναγέγραφε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ ἑ, Ἀπολλόδωρος δὲ τοῦτων πλείους, ὁ Γοργίας (IV) δ' ἔτι πλέονας, παραλειφθῆναι φάσκοντες ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους μεία ἑταιρῶν πλειόνων καὶ τάσδε: * * τὴν Πάροιον ἐπικληθεῖσαν καὶ Λαμπυρίδα καὶ Εὐφροσύνην· αὕτη δὲ ἦν γναφῆς θυγάτηρ. ἄγραφοι δ' εἰσὶν αὐτῷ Μερίστη, Ἀγαλλίς,¹⁰ Θανμάριον, Θεόκλεια (αὕτη δ' ἐπεκαλεῖτο Κορώνη), Ἀηναϊόκυστος, Ἀστρα, Γνάθαινα καὶ ταύτης θυγατρίδι Γναθαίνιον, καὶ Σιγῇ καὶ Συνωρίς (ἡ Ἀύχνος ἐπικαλουμένη) καὶ Εὐκλεια καὶ Γρυμέα καὶ Θρυαλλίς, ἔτι Χίμαιρα καὶ Λαμπάς.

209 (240) — XIII 50 p. 586 A (HARP. SUID. s. Φανοστράτης; ET. M. p. 787, 32): περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρος φησιν ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδίων, ὅτι Φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

210 (239) — XIII 50 p. 586 AB: Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας φησὶ (F 24 Bl-Jens.) 'καὶ πάλιν τὰς Ἀφύας καλουμένας τὸν αὐτὸν²⁰ τρόπον ἐκαλέσατε'. ἑταιρῶν ἐπωνυμίαι αἱ Ἀφύαι, περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶ· «Σταγόνιον καὶ Ἀνθίς ἀδελφαί· αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον.» Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ Περὶ Ἑταιρῶν (IV) Νικοστρατίδα φησὶ Ἀφύην κληθῆναι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

211 (241) a) HARP. s. Νάννιον· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος (F 141 Bl-J). Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν Αἴγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταί³⁰ ραν διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἴγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν (F 461 N²). b) ATHEN. XIII 51 p. 587 AB: Ναννίου δὲ Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. αὕτη δὲ οὐ Αἰξ ἐπεκαλεῖτο προείπομεν (582 E), διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι. ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἴγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνεται³⁰ τὸ ζῶιον οὐδ' ὅλως Ἀθηναί θύεται διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος· ἀλλ' ὅ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὅτι θαλλοφαγεῖ τὸ ζῶιον φησὶν οὕτως·

4 οὐκ: οὐδεμία Schw(eighäuser) 5 ἀναγέγραφε E ἀνέγραφε A 6 δ' ἔτι Schw δὲ Ath 8 * * edd 10 Ἀηναϊόκυστος Meineke Ἀστραία? Kaibel 12 Γρυμέα Kaibel γρυμαία A 16 ἑταιρῶν Harp Suid Et ἐπεκαλεῖτο: ἐπονομάζεσθαι Harp-E Suid ἐπονομασθῆναι Et ὀνομάζεσθαι Harp 17 θύρας Ath Harp πύλης Ath-E Harp-E Suid Et 30¹ Θάλλον Sauppe 32¹ Ποιμέσιν Ath πύλεσιν, πύλαισιν Harp 32² ἐστὶ? Kaibel

ἔωθινός γάρ, πρίν τιν' ἀθλιτῶν ὄρᾶν,
θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεο-
σπάδα,

εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν
ἄκραν.

ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.
Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν
ἑταιρῶν (IV) τὴν Ναννίον φησι Προσκή-
νιον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν
εὐμορφότεραν εἶναι.

ἔωθινός — ἄκραν.

μνημονεύει τῆς Ναννίου καὶ Ἀλεξίς ἐν Τα-
ραντίνους οὕτως (II 379, 223 K) Με-
νανδρος δ' ἐν Ψευδορακλεῖ φησιν (III 150,
524 K) Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Περὶ 6
ἑταιρῶν 'Προσκήνιον' φησιν 'ἐπεκαλεῖτο ἡ
Νάννιον, ὅτι πρόσωπόν τε ἀστεῖον εἶχε καὶ
ἐχρῆτο χρυσίοις καὶ ἱματίοις πολυτελέσι,
ἐκδύσα δὲ ἦν αἰσχροτάτη κτλ.'

212 (242) ATHEN. XIII 60 p. 591 C: Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ Περὶ
ἑταιρῶν δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι, ὃν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι Κλαυσι-
γέλωτα, τὴν δὲ Σαπέρδιον.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ $\overline{A-I}$.

15 (T 18; F 226; 264; 267)

$\overline{F}$

213 (186) PHOT. SUD. s. καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν· Σικελιώται, δ ἡμεῖς
βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος ἐν $\overline{\zeta}$ Περὶ Ἐπιχάρμου (F 202 Kaib) τοὺς Σικελιώτας φησὶν
τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λημοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει
20 Ξενοφῶν (Anab. IV 5, 7). καὶ εὐκάρδια <οί> πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσιν.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

(F 102 a § 5; 238; 287)

$\overline{\Gamma}$

214 (184) ATHEN. VII 15 p. 281 E—282 A (ET. GEN. Gram. AP IV 6, 27; ET.
25 M. 72, 51): Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ Περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς
ἀνδρείους μίμους προθεῖς τὸ «καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν (F 63 Kaib)»
φησὶν· «ἰχθὺς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον κίρροειδεῖς,
πορφυρίζοντες δὲ κατὰ ἑνα μέρος. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι
σύνδνο, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἑτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν
30 ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἑτερον
ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς
οὕτω καλοῦσιν.»

1¹ ἀθλιτῶν Bekker ἀθλητῶν Ath Harp ὄρᾶν: περᾶν Meineke 2² μνη-
μονεύει τῆς Musurus μνημονευτῆς Ath 2¹ χιμαίραις Bekker χιμαίραι Ath
χίλια, χιλίας Harp 2—3¹ νεοσπάδα Casaubonus νεόπαιδα Harp νέος παῖδα Ath
8² χρυσίοις Meineke χρυσεῖς A χρυσοῖς E 8¹—9¹ Προσκήνιον Ath προσκίνιον,
—κύνιον Harp 12 [γεγονέναι] Kaibel 20 <οί> Naber 27 κίρροειδεῖς C Et M (?)
κίρροειδεῖς A Cram 29 ἐπὶ τοῦ ἑτέρου A Et ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ C 30 ἀπὸ γούν
τοῦ Et κατὰ πυγὴν Cram τὴν πυγὴν Et M ἑτέρῳ Et 31 καταφερεῖς A C^{cor}
κατωφερεῖς Et M (Hesych.; Phot. s. καταφερέης) καταφθειρόντες Cram 32 οὕτως
ἔλεγον Cram

J

215 (185) SCHOL. ARISTOPH. Vesp. 525: ... ἔθος δὲ ἦν, ὁπότε μέλλοι ἢ τράπεζα αἵρεσθαι, ἄγαθὸν δαίμονος ἐπιρροφεῖν, ὡς Θεόπομπός φησιν (115 F 406). ὁ δὲ Ἀπολλόδορος καὶ ὅτι τὸ ποτήριον μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' τῶν
6 Περὶ Σώφρονος.

OHNE BUCHZAHL.

216 (182) ATHEN. III 37 p. 89 A: Ἀπολλόδορος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Περὶ Σώφρονος προθεῖς τὸ «*λιχνοτέρᾳ τῶν πορφυρῶν*» (F 62 Kaib) φησὶν ὅτι «*παροιμία ἐστὶν καὶ λέγεται, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος·*
10 *οὗ γὰρ ἂν προσψαύσει ἔλκει ἐφ' αὐτὸ καὶ τοῖς [προσ]παρα-*
τεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος ἀγῆν. ἄλλοι δ' ἀπὸ τοῦ ζώου.»

217 (183) — VII 83 p. 309 CD: καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (F 45 Kaib) «*κωθωνοπλῦται*» φησί, καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιώται δ' εἰσὶν οἱ τὸν κωβιδὸν κώθωνα καλοῦντες, ὡς Νικανόρο
15 φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις (F 141 Schn) καὶ Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας Γάμῳ (F 66 Kaib) κωβιδὸν ὀνομάζει· «*τρογόνες*
τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κωβιοί.»

218 (181) SCHOL. B HOM. II. E 576: ... τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν· παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ, νῦν δὲ ιβ'. δύναιται δὲ ὁ
20 νόμος τρεῖς ἡμιβάλλια, ὡς ἐν τοῖς Περὶ Σώφρονος Ἀπολλόδορος. ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς (τῶν Οἰεστίνου) Ἑλληνικῶν ὀνομάτων.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ.

219 (242 a) ATHEN. XIV 40 p. 636 F: Ἀπολλόδορος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολῇ ἀντιγραφῇ «*ὁ νῦν*» φησὶν «*ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον,*
25 *τοῦτ' εἶναι μάγαδιν· ὁ δὲ κλεψιάμβος κληθεῖς, ἐτι δ' ὁ τρι-*
γωνος καὶ ὁ ἐλυμος καὶ τὸ ἐννεάχορδον ἀμαυρότερα τῇ χρεΐαι
καθ' ἐστῆκεν.»

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΡΟΣ ΡΗΣΕΙΔΙΟΝ.

220 (243) ATHEN. XI 103 p. 500 F—501 B (EUST. II. Ψ 270): Ὅμηρος μὲν ὅταν
30 λέγῃ (Ψ 270) ἄμφιθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε καὶ (Ψ 243) ἡχοσὴν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν· οὐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκίον τι [καὶ] ἐκπέταλον λεβητώδες, ἴσως δύο ὅτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύρῳμενον φιάλην. Ἀπολλόδορος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ Περὶ τοῦ κρατήρος ῥησιδίῳ τὴν κατὰ τὸν πνυθμένα μὴ δυναμένην τιθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι,
35 ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τιθεσθαι, κατὰ τὸν πνυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα.

8 τὸ Musurus τὰ Ath 9 λέγεται Kaibel λέγει Ath 10—11 [προσ]παρα—
Kaibel 11 ἐμποιεῖ EC ἐμποι A ἀπὸ τοῦ EC ἐπὶ τοῦ A 12—13 Ἀγροιώτῃ
κωθωνοπλῦται Cas(aubonus) ἀγροιωτικῶι θωλινοπλῦται A 17 μάλ' ἄδροι Cas
χαλαδροὶ A χαλάδροι C 19—20 ὁ νόμος Schol. Greg. Naz. p. 11 Picc εἶναι B
21 τῶν Οἰεστίνου add Schol. Greg. 25 τοῦτ' — μάγαδιν: zitat verkürzt ἐτι
δ' E ἐστι δ' A 31 χάλκεον A χαλκεῖον XI 468 E καὶ om E (s. XI 468 E)
34 ῥησιδίῳ Heyne —δίῳ A 35 κατὰ μόνον δὲ στόμα Eust

ΓΛΩΣΣΑΙ.

(F 240?)

221 (188) SCHOL. A HOM. II. A 244: ὁ τ' ἀρίστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιςας] Ἀρίσταρχος παρέλκειν λέγει τὸ δὲν, Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώσσαις εἶναι τὸ πλήρες οὐδὲ ἐν πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν ἄλλων γραμματικῶν δοκεῖ τρία εἶναι μέρη λόγου, οὐ καὶ δὲ καὶ ἐν.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ (?) $\overline{A B}$.

(F 288? 302? 308)

A

10 222 (190) ATHEN. XIV 83 p. 663 A: ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτή, ὥς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη καὶ ἡ μᾶσταξ· ἡμεῖς δὲ φάμεν ἀπὸ τοῦ μάττειν

 $\overline{B}$

223 (191) ATHEN. II 63 p. 63 D: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν β' Ἑτυμολογιῶν τῶν 15 κοχλίων φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κολυσιδεῖπνους.

OHNE BUCHZAHL.

224 (189. 245) ATHEN. XI 65 p. 483 A (XI 64 p. 482 E): Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ Περί Ἑτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον (sc. τὴν κύμβην) καλεῖν κύββα.

225 (219) ET. ORION. p. 79, 8 St (ET. GEN.; ET. M. 537, 55; ET. GUD. p. 346, 20): 20 Κρήτες· παρὰ τὸ ἐπὶ κοράσι βιοτείνειν· κρηνητικοὶ γάρ. Ἀπολλόδωρος καὶ (?) ἐν Ἑτυμολογίαις παρὰ τὸ εὖ κεκοῦσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἄερα.

AUS DEN PHILOLOGISCH-GRAMMATISCHEN SCHRIFTEN.

(vgl. F 285; 288; 302; 302 bis; 305—306; 308)

226 (187) ATHEN. XIV 59 p. 648 DE: τὴν μὲν ἡμίραν οἱ τὰ εἰς Ἑπίχαρμον 25 ἀναγερόμενα ποιήματα πεποιηκότες οἶδασι, κὰν τῷ Χείρωνι ἐπιγραφόμενοι οὕτως λέγεται (F 290 Kaib): 'καὶ πλεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίρας δύο'. τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα † ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες ἑνδοξοὶ, Χρυσόγονος τε ὁ ἀσκητής †, ὥς φησιν Ἀριστόξενος ἐν ὁδόδοι Πολιτικῶν Νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην· Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς Περί Μαντικῆς (III) Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ 30 Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησίν. ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος. (zu F 213)

227 (206) SCHOL. AT HOM. II. Z 97: τινὲς οὕτως διεῖλον· 'ἄρριον', εἶτα 'αἰχμητὴν κρατερὸν', εἶτα 'μήστορα φάβοιο'. Ἀπολλόδωρος δὲ διχῶς· 'ἄρριον αἰχμητὴν', εἶτα 'κρατερὸν μήστορα φάβοιο', ἵνα ἢ 'ἰσχυρὸν ἐν τῷ μήσασθαι φυχὴν τοῖς πολέμοις'.

12 καὶ ἡ μᾶσταξ Kaibel καὶ τὰ μάλιστα καὶ A καὶ τ. μ. καὶ μᾶσταξ vulg
18 κύββα 482E κύμβα (κύμβαν E) 483A 20 κοράσι Or Ἀπολλόδωρος, Ἀπολ-
λώμιος, Ἀπολλόδωρος Gud 20—21 καὶ (mißverst. verweiszeichen?) ἐν Ἑτυ-
μολογίαις om Gen, Gud, M 27—29 * * Χρυσόγονον γὰρ τὸν ἀσκητὴν [ὥς] φησιν
A. — ἐπιγραφομένην, Φιλόχορος κτλ. ? 28 ἐπιγραφομένην * * Meineke

228 (206) SCHOL. A HOM. II. Θ 221: πορφύρεον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείη] ὁ μὲν Ἀπολλόδορος, ὅτι περιειλήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ· ὁ δὲ Διονύσιος, πρὸς τὸ κατασεῖν ἐνθάτως λαβόμενος τοῦ φάρους.

229 (237 a) APOLLON. DYSKOL. De Pron. [Gr. Gr. I 1] p. 5, 13 Schn: οἱ ἀπὸ 5 τῆς Στοᾶς ἄρθρα καλοῦσι καὶ τὰς ἀντωνυμίας . . . καὶ Ἀπολλόδορος ὁ Ἀθηναῖος καὶ ὁ Θραῖξ Διονύσιος καὶ ἄρθρα δεικτικὰ τὰς ἀντωνυμίας ἐκάλεισαν. συνηγορεῖ δὲ αὐτοῖς ὁ λόγος, καθὼ αἱ ἀντωνυμίαι καὶ ἀναφορικῶς λαμβάνονται, καὶ τὰ ἄρθρα δὲ ἀναφορὰν δηλοῦν . . .

230 (188) VARRO De Ling. Lat. VI 1—2: . . . atque si qua erunt ex diverso 10 genere adiuncta, potius cognationi verborum quam auditori calumpnianti geremus morem. huius rei auctor satis mihi Chrysippus (II 154 Arn) et Antipater (III 246, 17 Arn) et illi in quibus, si non tantum acuminis, at plus literarum, in quo est Aristophanes (p. 269 N) et Apollodorus: qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba litteras alia assumant, alia mittant, alia commutent.

15 231 (208) HESYCH. s. ἀγοστόν (II. A 425)· ἀγκῶνα. τὸ δὲ † ἀγὲς τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ὡς αἰ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαγομένθα τι. Ἀπολλόδορος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος.

232 (209) — s. ἀλίπλοα (II. M 26)· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδορος. Κομανὸς δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ἁλὸς ἐπιπλέοντα, τουτέστιν ὑποβρύχια, οἷς ἐπι- 20 πολάζει ἡ θάλασσα.

233 (IV 649) EPIM. HOM. Cram. AO I 48, 17: ἀνέμοιο (II. Z 346)· ὄνομα προσηγορικὸν ἀπὸ ῥήματος. Ἀπολλόδορος· παρὰ τὸ ἀνέειν, ὁ δὲ ποιητὴς παρὰ τὸ αἰεῖν· ἀνέμων μένος ὕγρον αἰένων (Od. ε 473) καὶ ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὥκδ' ἀήμεναι. ἂν οὖν ἄεμος, καὶ ἐπενθήσει τοῦ π ἄεμος, ὡς ἀμείων ἀμείνων.

25 234 (—) SCHOL. THEOKR. I 52a: ἀνθερίκοισιν (II. Y 227) . . . Ἀπολλόδορος ὑπὸ Δωριέων γηοῖν οὕτω λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καρπὸν· ὁ δὲ Νεοπτόλεμος (Meineke Anal. Alex. 359) ἀνθέρινον ὠλήθη τὸν ἄνθερα τοῦ στάχυος, γελοιῶς.

235 (—) SCHOL. A HOM. II. Q 213: τότ' ἀντιτα ἔργα γένοιτο παιδὸς ἑμοῦ] Ἀπολλόδορος καὶ Καλλίστρατος· τίτά, ὥστε τρία εἶναι, ἐπίρρημα τὸ 'τότε' καὶ 30 σύνδεσμον τὸν 'ἄν' καὶ ὄνομα τὸ 'τιτά'. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης 'ἄντιτα' παραλαμβάνει, μεταλαμβάνων εἰς τὸ 'ἀντέκτιτα'. οὕτω καὶ οἱ πλείους, ὁμοίως τῷ 'ἄντιτα' (II. Ξ 484)

236 (—) ET. GEN. p. 42 Miller: ἀρῆγω· . . κυρίως τὸ μετὰ εὐχῆς βοηθεῖν . . . ὥσπερ καὶ βοηθεῖν λέγεται τὸ ἐπὶ βοῇν θέειν. βοή γὰρ ὁ πόλεμος ἀπὸ τοῦ παρε- 35 πομένου. ἀρήγω οὖν ἀρηγὸς καὶ ἀρωγός, ὥσπερ καὶ ῥηχμός καὶ ῥωχμός — ῥωχμός γὰρ ἔην γαίης (II. Ψ 420) —, παρώихке παρώихке. οὕτως Ἀπολλόδορος.

3 ἐνθάτως Friedlaender ἐνθέες A 15 ἀγοστόν· ἀγκῶνα Heinsius (Apollon. lex. 4, 27; Et. M. 12, 28 παρὰ τὸ ἄγω ἄγος καὶ ἀγοστός; Et. Gud. 16, 24 Stef) ἄγος τὸν ἀγκῶνα Hes (ἄγος . . . ἀγκῶν Phot. Berol. 22, 23 R; σημαίνει δὲ τὸν ἀγκῶνα BA 330, 31) τὸ δὲ ἀγὲς: τὸ ὕγιες Apollon οἱ δὲ ἀγοστόν Heinsius ἀγοστός δὲ M Schmidt 16 ὡς Heinsius ὡς Hes τούτοις γὰρ τοῖς μέρεσι Apollon 22 ἀνέειν: vgl. Gud. 155, 24 Stef ἀνέω· σημαίνει τὸ πράττω . . . καὶ τὸ ὠφελῶ . . . ? 23 ὕγρον Hom ὕργων O ἦλθε κτλ.: Od. γ 176 ὥρτο δ' ἐπὶ λιγὲς οὖρος ἀήμεναι? 24 ἀμείνων Cramer ἀμεινεν O 25—26 Ἀπολλόδορος ὑπὸ Δωριέων Wilamowitz Ἄ. ὁ υἱὸς ὁ δὲ Δωριέων K Ἄ. δὲ ὁ Δωριέων GEA Ἄ. δὲ ὁ Δωριεύς T 26 οὕτω Lex Phav οὐ Schol 31 ἀντέκτιτα Lehrs ἀντέκτιστα A

237 (192) APOLL. SOPH. LEX. HOM. p. 10, 21 Bk: *αἰέρας*· ἐπὶ μὲν τοῦ βασιτάζειν . . . ἐπὶ δὲ τοῦ πρό(σ)φερε *μή μοι οἶνον αἰρε* (II. Z 264) καὶ ἐν τῇ ᾠδῇ Ὀδυσσεΐας (141) *αἰέρας*· προσενέγκας. εἰρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον· καὶ αἶρειν τὸ προσφέρειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὀνομάσθαι, ὡς φησιν Ἀπολλόδορος.

238 (212) ET. M. p. 151, 48; *ἄσαλῆς*· ὁ ἀμέριμνος· *Αἰσχύλος* (F 319 N²) *ἄσαλῆς* *μανία*· οὕτως Ἡρωδιανός (I 318, 16 L) καὶ Ἀπολλόδορος· καὶ γὰρ ἄσαλέαν ὁ Σώφρων (F 113 Kaib) τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. (zu F 214/18)

239 (193) APOLL. SOPH. LEX. HOM. p. 46, 35: *ἄταλλε* (II. N 27)· ὁ μὲν 10 Ἀπολλόδορος ἔσαινεν καὶ ἐσχίρτα. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἄταλῶ ἀτάλλειν· ἄταλὸν δὲ τὸ ἀπαλὸν καὶ νῆπιον λέγεται. οὐκ ἀπιθάνως, ὁ δὲ Κομανός φησιν· ἀτάλλειν κυρίως ἐστὶν τὸ ἐκ νηπίου τρέφειν, νῦν δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ἐχαιρεῖν . . .

240 (IV 649) ΣΥΝΑΓ. ΛΕΞ. ΧΡΗΣ. p. 471, 19 Bk: *ἄφλαστα* (II. O 717)· 15 τὰ ἀκροστόλια· Ἀπολλόδορος. ὁ δὲ Δίδυμος (F 48 Schm) τὸ ἐπὶ τῆς πρῶτης εἰς ὕψος ἐκ κανονίων πλατέων ἐπιτεκαμμένον.

241 (213) ET. (GEN.) M. p. 249, 43: *δατητής*· παρὰ Ἀττικοῖς ὁ διανεμητής· Ἀριστοτέλης (Ἀθπ. 56, 6). *τίνες οἱ δατηταί*; Ἀπολλόδορος διὰ τοῦ *δ* φησί. παρὰ τὸ δαῶν δαστός, ἀφ' οὗ τὸ ἄδαστον — Σοφοκλῆς (Ai. 54) *λείας ἄδαστα βουκόλων* — 20 καὶ ῥῆμα δαστῶ· ὁ παρακείμενος διδάσθηται, καὶ ἐνδείαι τοῦ *δ* δεδάτηται, ἀφ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποιθῆται ποιητής.

242 (204) SCHOL. APOLL. RHOD. III 281: *ὀξέα δ' ἐν δίλλων*· ἀντὶ τοῦ συστρέφας ἑαυτὸν καὶ ἐπικάμψας, ὁξέως παρεπιστρεφόμενος καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος (II. I 180) δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (τοὺς ὀφθαλμοὺς) τέθεικε τὴν λέξιν, 25 τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, καθάπερ καὶ Ἀπολλόδορος. Σοφοκλῆς δὲ (F 937 N²) ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

243 (236) SCHOL. HQ EUST. HOM. OD. λ 579: τὸ *δέρτρον*· Ἀντίμαχος μὲν ὁ Κολοφώνιος τὸν ἐπίπλουν ἀκούει τὸν ἐν τοῖς καλονυμένοις ἐγκάτοις· λέγει γὰρ (F 45 Ki) *οὐδέ τι θερμόν ἀναπνέων χολάδας δέτροισι καλύψεις*. «ὁ δὲ ἐπίπλους», 30 φησὶν Ἀπολλόδορος «ὃν ἄργετα δημόν» καλεῖ (II. A 818; Φ 127), οὐ περὶ τὸ ἦπαρ ἀλλὰ περὶ τὴν κοιλίαν ἐστίν.»

244 (237) a) SCHOL. Q EUST. HOM. OD. μ 22: τὸ δὲ διισθανέες ἐν δυοὶ μέρεσι λόγον ἀναγινώσκει Ἀπολλόδορος, λέγων ὅτι τὸ δις καὶ τρις ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσι, οἷον *δίπλους τριπλους*· ὤφειλεν οὖν καὶ διδανέες. 35 νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· *δισχιλίους* γὰρ μετὰ τοῦ *σ* καὶ *τρισχιλίους* γινόμεν. καὶ οὕτω μὲν αὐτός· ἑτεροὶ δὲ τοσοῦτον ἀποδέοναι προσέχειν αὐτῷ, ὥστε καὶ τὸ δις παῖδες — οἱ γέροντες — δίσπαιδες γράφουσι συνθέτως . . . , ἄλλως τοῦτο ποιοῦντες παρὰ τὸ δίπαις δίπαιδος, ὁ δὲ νεκτεμένος δηλαδὴ παῖδας b) ET. (GEN.) M. p. 274, 25: *διήρης*· ὁ ὑπερώιος

2 πρόσφερε: πρόσφερε Ap 7—8 ἄσελέαν σῶφρων Gen A ἄσάλε(ι)αν? Kaibel 15 Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς Λέξεσι Schol. Apoll. Rh. I 1089 (vgl. Apoll. Lex. Hom. 49, 6 Bk) 19 ἀφ' οὗ — βουκόλων om M 23 ἐπικάμψας Schaefer ἀποκαλύψας Schol ἀποβλέψας? Keil εἰς αὐτὸν om L 24 <τοὺς ὀφθαλμοὺς> Heyne (s. Schol. BT II. I 180 κατὰ τὸ δέον διαστρέφω τὸς ὀφθαλμοὺς κτλ.) 25 τὸ *fp* τὸ δὲ L οἱ δὲ Keil 26 καὶ om *fp* 29 δέτροισι Eust δέτροις Q δέντροισι H καλύψας Eust —εις H —οις Q 30 ἀργετα H —έτην Q Eust 33 Ἀπολλώνιος Q 35—39 νοητέον κτλ. om Q

οἶκος ἀπὸ τοῦ δις διήρης, ἔν' ἣι ὁ διστεγής. Ἀπολλόδορος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας διήρεις καὶ τριήρεις λέγει.

245 (IV 650) EPM. HOM. CRAM. AO I 66, 31: ἀμφὶ ἔ· ἀμφὶ ἔ γινώσκων (Π. O 241) . . . ἀντωνυμία νῦν ἀρσενικὴ ὀρθοτονουμένη [νῦν] μεταλαμβάνομένη εἰς σύνθετον. Ἀπολλόδορος δὲ φιλοῖ τὸ ἔ· ἀλλ' οὐδέποτε πλεονάζει πρόθεσις τὸ ἔ· εἰ γὰρ γένηται πλεονασμός, τρισύλλαβος ἀποτελεῖται πρόθεσις, ὅπερ ἐστὶν ἀνέφικτον. . . .

246 (199) ATHEN. II 72 p. 66 AB: Ἀπολλόδορος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησὶν ἐγκέφαλον. καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις (781f.) ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ὀριπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον
10 ἀλλὰ λευκὸν μυελόν, ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον —

κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσον

κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ —

καίτοι τάλλα διαρρηδὴν ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης (Troad. 1173ff.) δὲ τὴν Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυνάκτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφέντα φησί·

15 δύστηνε, κρατὸς ὧς σ' ἔχειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα·
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστροχον
φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελαῖ
ὁστέων ῥαγέντων φόνος, ἔν' αἰσχροῖα μὴ λέγω.

20 (polemik gegen die behauptung selbst und die auffassung der zitierten stellen.)

247 (214) ET. (GEN.) M. p. 330, 39: ἐλινός· ἢ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδορος. Φιλίτας δ' ἐν Γλώσσαις τὸν κλάδον τῆς ἁμπέλου. Νικάνδρος ἐν Θηριακοῖς (Alex. 181).

248 (234) SCHOL. (AT) EUST. HOM. II. I 147 p. 742, 60: Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγον λαμβάνει τὸ ἐπιμειλία ὡς τὸ ἐπιφέρναι· Ἀπολλόδορος δὲ διαλύει
25 λέγων· «ἐπιδῶσω μείλια, ὡς καὶ κατωτέρω (148) εὐθὺς ἐπάγει
ὅσα οὐπω τις ἐπὶ ἐπέδωκε θυγατρὶ.»

249 (215) a) ORION p. 80, 15 St: κέραμος· Ἀπολλόδορος τὴν κεκαυμένην ἔραν, ἰουτέστι τὴν γῆν. b) ET. M. p. 504, 13: κεραμεύς· παρὰ τὸ κέραμος· τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδορος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησὶν.

30 250 (216) ORION p. 81, 10 St (ET. GEN. p. 184 M; ET. M. p. 507, 4; ET. GUD. p. 317, 47 St): κεφαλή, ἥτις καρφαλὴ ἐστὶ, παρὰ τὸ κάρφεσθαι, ὃ ἐστὶ ξηραίνεσθαι· ξηρὰ γὰρ καὶ ὁστώδης αὐτή. κατὰ Ἀπολλόδορον κελύφη ἐστὶ παρὰ τὸ σκέπειν καὶ καλύπτειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἁ κεφαὶ τις οὖσα, ἐν ἣ κεῖνται τὰ φάη

35 251 (—) ET. GUD. p. 321, 55 St (CRAM. AP IV 35, 18): κίκνυς· ἢ δύναμις. Ἀπολλόδορος· ἰκμάς.

ἀλλ' οὐ γὰρ οἱ ἔτ' ἦν ἱς ἔμπεδος οὐδὲ τις κίκνυς (Od. λ 393)

ἀπὸ τοῦ ἀνακικύειν·

πολὺς δ' ἀνακίκειεν ἰδρώς (Π. Ψ 507).

4 ὀδοτονουμένη Ep 4—5 μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον τὴν ἑαυτὸν
Schol. A II. O 241 5 Χρύσιππος (ΠΙ 774 v Arn) δὲ ψ. τὸ ἔ ὡς περισσεῶν
καὶ φησὶν ἀμφοτέρων ἀντὶ τοῦ ἀμφιβάλλων Schol. T 14 ῥιφθέντα E 15 ὡς
σ' E ὡς C 19 ῥαφέντων EC 24 Ἀπολλόδορος δὲ διαλύει . . . οὕτως δὲ καὶ
Ἀλεξίων A 31 ἥτις: ἥτοις Exo 32 αὐτή. κατὰ Ἀπ. κελύφη Larcher αὐτή
κατὰ Ἀπ. Κελύφη Or ὁστώδης ἢ κατὰ Ἀπ. M Gud Ἀπολλώνιον Gen (?) Gud. v. l.
καλύφη Gen (?) 37 οἱ — κίκνυς Hom ἐννεῖς ἔμπεδος οὐδὲ τακτικοῖς Gud

καὶ Αἰσχόλος ἐν Σισύφῳ (F 229—230 N²).

καὶ θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ' ἱκμάς. —
σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς οὐδ' αἰμύρρουτο
φλέβες

- 5 [θανόντων γηοῖν ἀνύχων]. καὶ παρὰ τῷ Πινδάρῳ (F 185 Sehr): † ἔστι δέ τοι χέκων ἀκούει καπνός. [[ὁ δὲ Ὀμηρος (Od. ι 515) κατὰ τὸ ἐναντίον τὸν ἀσθενῆ ἄκικυν λέγει· ἴνυν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανός καὶ ἄκικυσ'. ὁ δὲ Ἀλκαῖος (F 137 B⁴) ὁμοίως Ὀμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ]]. καὶ τὸ κικίδιον τὸ ἐκθλιβόμενον ἐκ τοῦ κρότωνος λίπασμα.
- 10 252 (—) ATHEN. III 22 p. 81 F: Ἐρμον δ' ἐν Κρητικαῖς Γλώσσαις κοδύ-
μα λα καλεῖσθαι φησι τὰ κυδῶνια μῆλα. Πολέμων (IV) δ' ἐν ἑ τῶν πρὸς Τίμαιον
ἀνθους γένος τὸ κοδύμαλον εἶναι τινας ἰστορεῖν. Ἀλκιμᾶν (F 114 Diehl) δὲ τὸ
στρουθίον μῆλον, ὅταν λέγῃ 'μειον ἢ κοδύμαλον'. Ἀπολλόδορος δὲ καὶ Σωσίβιος
(III) τὸ κυδῶνιον μῆλον ἀκούουσιν.
- 15 253 (218) ET. (GEN.) M. p. 530, 46: κόρση (II. Δ 502 ὅ.)· ἡ κεφαλὴ· ὡς
μὲν Ἀπολλόδορος ἀπὸ τοῦ κορυγοῦσθαι, οἱ δὲ γαστρί κέρση ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι
- 254 (244) ATHEN. XI 57 p. 479 A: κοτύλη (II. E 306 ὅ.) Ἀπολλό-
δορος δὲ ποτηρίου τι γένος ὕψηλόν καὶ ἔγκοilon. «πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην»
φησὶν «ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον· ὁθεν
20 καὶ 'κοιτυλήρευτον αἷμα' (II. Ψ 34) τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν
ἀρυσθῆναι δυνάμενον. καὶ 'ἐγ κοτύλην' δέ τις παιδιὰ καλεῖται,
ἐν ἣι κοιλάναντες τὰς χεῖρας δέχονται τὰ γόνατα τῶν νενικη-
κότων οἱ νενικημένοι καὶ βαστάζουσιν αὐτούς».
- 255 (201) — XIV 54 p. 646 A: κριβάνας πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς
25 Ἀπολλόδορος παρ' Ἀλκιμᾶν (F 20 Bgk⁴)· ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν ᾧ Περί Ἀλκιμᾶνος
(III)
- 256 (220) ET. GEN. M. p. 541, 17 (ET. GUD. p. 349, 12 St): κρόταφοι
(II. Δ 502 ὅ.)· κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν τῶν μερῶν
φύεσθαι κέρατα, οἷον κερατοφόροι τινὲς ὄντες· ἢ οἱ κροῦνοσι τὴν ἀγὴν παλλό-
30 μενοι, οἷον κρούταφοι· ὡς δὲ Ἀπολλόδορος οἱ συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν· ὡς δὲ
Ἀπίων, οἱ τῆς κόρσης ἀπτοῦνται, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. οὕτως Σωρανός.
- 257 (229) ET. GEN. M. p. 197 M. (ET. M. p. 543, 19; ET. GUD. p. 351, 34 St;
SUID. s. v.): κύβος· ὁ κυκλόθεν βάσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετραγώνος πῆφος. Ἀπολλό-
δορος δὲ ἀπὸ τῆς κυφότητος. τὰ γὰρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι
35 κυβιστῆσαι ἔλεγον· καὶ κυβιστᾶν (II. II 745; 749) τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν κύβην
γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν. — εἰρηται εἰς τὸ κυβιστῆσαι καὶ εἰς τὸ κυβιστητῆρ
(II. II 750). παρὰ τὸ κύπτω κύψω γίνεται κύβος (ὁθεν καὶ κύφος καὶ ἀμφικύ-

2 ἰσὶν — ἱκμάς Nauck εἰσὶν οὐκέτι ἱμάσι τὰ σοί, εἰσὶν οὐκ ἔνεστιγμάσει τὰ
σοι u. ä. Gud 5 [θαν. φ. ä.] Jac 5—6 ἔστι — καπνός AP ἔστι δέ τοι χέκων
ἀκούει καπνός Gud ἐπὶ δὲ τειχέων κακίει καπνός edd 10—11 κοδύμαλλα A κοδύ-
μαλα CE 12 (u. v. 13) κοδύμαλλον A 16 Ἀπολλώνιος Gud 338, 25 St
21 ἐγκοτύλη AE ἐν κοτύλῃ Kaibel (Pollux IX 122) 24 κριβάνας A κριβάνα
III 115 A 28 αὐτῶν (v. l. αὐτοῦ): τούτων Sylburg 29 κερατοφόροι: v. l.
κερατοφρεῖς 31 Σωρανός M Ὀρος Gud 33 Σελεύκων· κύβος Gud 34 κυφό-
τητος Suid κυφότητος Gen M Gud [(κυλισθῆναι)] Reitzenstein 35 ἔλεγον.
"Ὀμηρος 'κυβιστῆρι (ἀρνευτῆρι II. M 385; II 742) ἐοικώς' Gud

πελλον), καὶ ἐξ αὐτοῦ κυβιστῆς καὶ κυβιστητῆρ· τὰ γὰρ ἐπικύφοντα κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον.

258 (246) ATHEN. XI 70 p. 485 D: Ἀμερίας δὲ φησι τὴν οἰνοχόην λεπαστῆν καλεῖσθαι· Ἀριστοφάνης (p. 220 N) δὲ καὶ Ἀπολλόδορος γένος εἶναι κόλικος.

5 259 (226) PHOT. LEX. s. μέλασμα· τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδορος.

260 (194) APOLL. SOPH. LEX. HOM. p. 119, 25: οἰοπόλωι (II. N 473 δ)· Ἀπολλόδορος, ἐν ᾧ διεσ πολοῦνται.

261 (221) ET. (GEN.) M. p. 634, 7: ὀρσοθύρη (Od. χ 126) φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος, ὁ ροσόκα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται.

10 262 (222) ET. (GEN.) M. p. 636, 19 (ET. OR. p. 116, 21 St): ὁσφύς· ῥάχης καὶ ψῶα. ὥς μὲν Ἀριστοτέλης (HA I 13), ἡ ἴση πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω ἐμπεφυῖα, ἰσόσφυς τις οὖσα· ὥς δὲ Ἀπολλόδορος, οἶονεὶ ὀστροφῆς τις οὖσα — ὀστώδης γάρ.

263 (188) SCHOL. A HOM. II. Π 95: Νικίας ὕφ' ἐν ἀνέγνω παλιντροοπάσθαι. Ἀπολλόδορος δὲ κατὰ διάλυσιν. ἔφαμεν δὲ περὶ τῆς τοῦ πάλιν συνθέσεως, ὅποτε καὶ περὶ τοῦ παλινπλαγχθέντας (A 59) διελαμβάνομεν, ὥς ὅτι τὸ πάλιν αἰεὶ θέλει τοῖς ῥήμασι κατὰ διάλυσιν προσγίνεσθαι.

264 (210) HESYCH. s. παριαμβίδες (Epicharm. F 109 Kaib.)· Ἀπολλόδορος παρὰ τοὺς ἰάμβους αὐτάς φησι πεποιθῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρωῖδοι αἰδουσιν. (zu F 213).

265 (227) PHOT. LEX. s. πελίκαν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην διὰ τὸ 20 ἐκπεπελεχῆσθαι· Ἀπολλόδορος δὲ ποτηρίου εἶδος.

266 (195) APOLL. SOPH. LEX. HOM. p. 129, 30: πεξάμενη (II. Ξ 176)· ὁ Ἀπίων κτενισομένη· καὶ ὁ Ἀπολλόδορος. ἐπιφέρει δὲ καὶ τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν πελκύν· καὶ τὸ κελρην ταῦτόν, πέξαι· καὶ ὁ πόκος. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ καταξάνασα.

267 (188) VARRO De L. L. V 105: pulis (Epicharm. F 23 Kaib); haec 25 appellata vel quod ita Graeci vel ab eo unde scribit Apollodorus, quod ita sonet cum aqua(e) ferventi insipitur. (zu F 213).

268 (188) SCHOL. A HOM. II. Ω 110: Ἀχιλλῆι προτιάπτω] Ἀπολλόδορος καὶ Ἀρητιάδης καὶ Νεοτέλης καὶ Διονύσιος ὁ Θράξ διὰ τοῦ τ τὴν προθέσιν γράφουσι καὶ δασύνουσι τὸ α, ἵνα ἡ προσάπτω ἀνατίθῃται. οἱ δὲ χωρὶς τοῦ τ ἔγραψαν καὶ 30 ἐπίλωσαν τὸ α, ἵνα ταῦτόν ὑπάρχηι τῷ προιάλλω, οἷον δίδωμι, προσπένδω· οὕτως δὲ καὶ Ζηρόδοτος καὶ Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς Κωμανόν.

269 (223) ET. ORION. p. 129, 13 St (ET. GEN. p. 258 M; ET. M. 698, 2): πώγων· ὥς μὲν Ἀπολλόδορος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει· ὥς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐπὶ τὸ εἰπεῖν ἄγει (ἱκανοὶ γὰρ οἱ γενειῶντες πρὸς τὸ λέγειν). Σωρανός.

35 270 (231) PHOT. LEX. (SUID.) s. ῥάξαι (Demosth. LIV 8)· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδορος.

271 (224) ET. (GEN.) M. p. 702, 43: ῥάχης (II. I 208)· ὥς μὲν Ἀπολλόδορος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξος εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· ὥς δὲ 5 τινες, ῥάχης διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων αὐτῇ κονδύλων

5 τὸ τῆς κόμης βάμμα Pollux II 35 . . . 9 ὀρσοῦρα ο. ὀρσοῦρα Heyne (Eust. p. 1921, 15 ἡ δὲ τοιαύτη σύνθεσις καὶ τὴν ὀρσοῦραν παρήγαγεν, ὅπῃν ἐκείνην, δι' ἧς ὀρνυται ὕδωρ ὕψοθ) 11 τὸ ἄνω καὶ κάτω Or τὰ ἄνω M πεφυκνῖα Or 12 ἰσόσφυς· δοκεῖ γὰρ εἶναι ἰσοφνές Arist οἷον ἰσοφύς Or 18 πεποιθῆσθαι Musurus — εἶσθαι Hes 23 τὸ Heyne τῷ Ap 25 Graeci: πολτός Athen. XIV 648 B 26 aquae Turnebus 33 ὥς μὲν M ὥσπερ Or 34 ἄγει Gen λέγει Or ἥδη οἱ γενειῶντες Gen οἱ γενειῶντες Or 34 Σωρανός om M 36 οὕτως A. om Antiatt. 113, 12 Bk

272 (196) APOLL. SOPH. LEX. HOM. p. 140, 14: σακέσπαλος (Il. E 126)· Ἀπολλόδορος*, ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διασείων.

273 (247) ATHEN. XI 98 p. 497 F: σελευκίς· διὰ ἀπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχεν τὸ ἔκπωμα προσεῖρηται (XI 26 p. 783 F), ἰστοροῦντος δὲ τοῦτο καὶ Ἀπολλόδορον τοῦ Ἀθηναίου.

274 (—) KYRILL. LEX. CRAM. AP IV 191, 17: στίβη (Od. ε 467)· δηλοῦται ὡς μὲν Ἀπίων ψῦχος, ὡς δ' Ἡλιόδωρος πάχνη. Ἀπολλόδορος τὸ ἐξ αἰθρίας ψῦχος.

275 (207) SCHOL. NIKAND. ALEX. 393: τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὄστρακον, τῶν κογχυλίων, οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντὶ σάλπιγγος. καὶ Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπεν — 'στρόμβον δ' ὡς ἔσσευσεν' (Il. E 413).

276 (—) PHOT. LEX. s. συντόχημα· συντυχία· οὕτως Ἀπολλ(όδορος).

277 (217) SCHOL. APOLL. RHOD. I 292 (ET. M. 514, 19): κινύρετο· ἐθροῖναι. κυρίως τὸ κινύρεσθαι ἐστὶν ἐπὶ βοός, καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκάσθαι. καὶ Ἀπίων δὲ εὐρών τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ταύτην, διὰ τὰ ὅτι λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

278 (232) ET. GEN. p. 304 M (ET. GUD. p. 558, 16; SUID. s. v.): φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, ὅσῳ ἀπεληλυθώς, ἐκδημος. Ἀπολλόδορος φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ φησὶν, φροῦδος δὲ ὁ προσῶν [ἢ ἔξω ὢν]. <φροῦδος οὖν συναλοιφῇ τοῦ προόδος... μεταθίσει τοῦ π εἰς φ, ὡς προοίμιον φροίμιον>.

279 (203) SCHOL. ARISTOPH. PLUT. 535: πλὴν φώδων ἐκ βαλανείου] φλυκταινῶν... Ἀπολλόδορος τὰ ἐκ τοῦ πυρός ἐρυθρήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός.

280 (197) EROTIAN. VOC. HIPPOCR. COLL. p. 94, 6 Nachm: χόλωμα· χάλασμα φησιν Ἀπολλόδορος.

281 (—) SCHOL. GEN. HOM. II. Φ 319: ἄλις χέραδος περιχεύας μυρίον] Ἀπολλόδορος τὸ πλῆθος τῶν θαλαττίων καὶ ποταμίων λίθων, οὓς ἡμεῖς τροχάλους· οἱ δὲ χειρμάδια καλοῦσιν ὄντας χειροπληθεῖς. ἔστι δὲ ἡ λέξις παρὰ Ἀλκαίῳ (F 89 Diehl)

οἶδμ' ἂν χέραδος, μὴ βεβάως ἐργάσιμον λίθον,
κίνεις, καὶ κεν ἴσως τὰν κεφάλαν ἀργαλέαν ἔχοι.

τινὲς γράφουσι <διὰ> δύο σ 'ἄλις σχέραδος', εἰπεῖ Εὐφορίων ἐν Θραικί (F 25 Scheidw)

τύμβος ὅπῳ κνημοῖσι πολυσχέραδος Μυκόνιοι.

Ἀπολλόδορος δὲ φησὶ περισσὸν τὸ σ παρ' αὐτῷ εἶναι, ὡς παρ' Ὀμήρῳ (Hymn. Apoll. 341) 'γαῖα φερέσβιος'· καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἀρχῇ Λαρισσαίων (—)

Ἀλρίσσα μήτηρ προσγόνων Πελασιγιδῶν

ἀντὶ τῶν προγόνων.

282 (237 a) HERODIAN. π. μον. λεξ. 40, 16 (II 946, 3 L): οὐδὲν εἰς τῆς λήγον δισύλλαβον ἀρσενικὸν ὀξύνεσθαι θέλει, ἀλλὰ μόνον τὸ κριτής. τὸ γὰρ λησιῆς ἀπὸ

2 *: s. Et. M. 707, 34 ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος κτλ. 7 Ἀπίων: ἄπιος hs Ἀπίων Cramer 11 Ἀπολλόδορος Porson ἀπόλλων Phot 15 παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ οὐρά, τανύουρος τις ὢν· καὶ συγκοπῇ τοῦρος Et M. 747, 38 17 ἀπεληλυθώς Gud Suid ἐληλυθώς Gen 18 ἦδη ἔξω Suid ἢ ἔξω ὢν om Gud φησὶν, ἢ ἦδη ἔξω ὢν Kuester 18—19 φροῦδος οὖν — φροίμιον add Gud 23 χόλωμα Eustachius χέλωμα Erot 29 εἰ δὴ μὲν Nic(ole) 30 ἔχεις Nic ἔχεις Crusius 31 <διὰ> Nic Θραικί Nic θράκη Schol 32 Μυκόνιοι Nic μυκῆνιοι Schol 33 αὐτῷ Nic αὐτὸ Schol

τοῦ ληϊστῆς τρισυλλάβου ἐστὶ . . . τὸ δὲ ψαλτῆς Ἀττικόν ἐστίν ὀξυνόμενον, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος.

283 (202) ATHEN. XIV 55 p. 646 C: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος δ' ἐν Ἀττικαῖς Γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἀποθραυόμενα ψωθία καλεῖσθαι, ἃ τινες ὀνομάζειν ἀπταράγους.

284 (225) ET. ORION. 168, 23 (ET. GEN.; ET. M. p. 825, 7; ET. GUD. 583, 22): ὁ τ α · Ἀπολλόδωρος μὲν ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὅσαν φησὶν· οἱ δέ, δι' ὧν ὠθεῖται ἢ φωνή· οἱ δέ φασι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εῖς τ ὅπα τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ ὅπας ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ὅπα, ὃ ἐστὶ τὴν φωνήν. οὕτως Ἡρακλείδης.

10 FRAGMENTE UNGEWISSE STELLUNG UND UNSICHERES.

285 (IV 649) ET. GUD. p. 258, 57 Stu (= p. 160, 18 Rei; EKA. II. Θεων? ΔΙΑΦ. ΑΕΞ. CRAM. AO II 446, 29): Σελεύκου· θεός· Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τοῦ θεῖν· τινὲς ἀπὸ τῆς θερμότητος. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ ἀπὸ τοῦ αἵτιον εἶναι τοῦ θεᾶσθαι διὰ τὴν αἰγὴν τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς θερμότητος λέγουσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄρχεσθαι τὸν θάνατον ψυχρὸν ὄντα κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς καὶ Θερμοῦθιν τὸ ἱερὸν Αἰγυπτίων· ψυχροποιὸν γάρ.

286 (—) ET. GEN. p. 199 Miller: Κύρρος πόλις ἐν Συρίαι, ἣν ἔκτισε Χρον? Σέλευκος, καὶ ὠνόμασεν ὁμωνύμως <τῇ ἐν Μακεδονίαι>· Ἀπολλόδωρος.

287 (230) PHOT. SUID. s. λαρινοὶ βόες· οἱ ἐν Ἡπειρώϊ ἀπὸ Λαρίνου II. βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος ὁ Πηγίνος (III), ὅτε Σωφρ.? τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαννε· Πρόξενος (III) δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Λωδωναίῳ Διί· Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λαρινούς — λαρινεῦν γὰρ τὸ σιτεῦν (Sophron F 104 Kaib; zu F 214/8).

288 (235) SCHOL. HMQR EUST. HOM. Od. γ 444: Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε] ET.? ἀμνίον τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὑποσφάγματος. Νικάνδρος (F 133 Schn) δὲ καὶ Θεοδορίδας ἀπὸ τοῦ δάμνασθαι προσφέρονται ἀσυνδέτως δαμνίον. Ποσειδώνος δὲ ὁ Ἱερραπυτνίος παρὰ Ἱερραπυτνίοις ἐπὶ σώζεσθαι τὴν φωνὴν αἰμνίον, δασέως μετὰ τοῦ τ κατ' ἀρχὴν προσφερομένην παρὰ τὸ αἶμα· καὶ Ἀπολλόδωρος φησιν ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προσφέρεσθαι, ὑπὸ δὲ τινων περιηρηθῆναι τὸ τ. Ἀττικοὶ δὲ

1 τρισυλλάβου Lehrs —ον Her 4 ἀποθραυόμενα Kaibel (Hesych. s. ψωθία) ἀποθραυόμενα ΑΕ ἀποφώμενα ς 7—9 οἱ δέ, δι' ὧν — φωνήν om Or 9 οὕτως ἐν τῷ τ τῆς Καθολικῆς Προσωπιδίας Or 13 αἵτιον AO αἵτιον d 14 θεᾶσθαι AO θεᾶσθαι b τὴν αἰγὴν d αὐτὴν AO τὴν ἀκτῖνα d¹ (o. d²) 15 ἄρχεσθαι Rei ἄρχοντα d AO 16 Θερμοῦθιν τὸν Αἰγύπτιον ψυχροποιὸν ὄντα AO 18 <τῇ ἐν Μακ.> Jac Ἀπολλόδωρος: 'add. Zon. cod.' (Miller) 19—23 ἦτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι . . . ἢ ἀπὸ τινος Ἡπειρωτικῆς Λαρίνης ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτὰς· Λαρίνης δ' οὕτως ἐκαλεῖτο Athen. IX 376 BC 20 ὁ Πηγίνος om Phot ὁ om Suid A A. ὁ P. ἐπὶ ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον Schol. Aristoph. Pac. 925 22 δὲ αὐ, δὲ αὐτοὺς Suid 25 τὸ τοῦ αἵματος, ὃ ἐστὶ τοῦ ὑποσφάγματος, δεκτικὸν ἀγγεῖον Eust τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον Et Gen 26 παρὰ τὸ δάμνασθαι τὸ σφαζόμενον ζῶιον Eust ποσειδώνος Eust ποσειδώνος HM ποσειδώνος Q Πορθέσιλλος Latte 28 ἣν παρὰ HMQR 29 προσφέρεσθαι Eust φέρεσθαι HMQR

σφαγίον αὐτὸ καλοῦσιν, εἰς τοῦτο δὲ πρῶτον αἷμα δεχόμενοι τοῖς βωμοῖς ἐπιχέουσιν. ἐννομολογεῖται ἀμείνιον τι ὄν, ὃ ἐστὶ στερητικὸν τοῦ μένουσ ἤτοι τῆς ψυχῆς.

289 (—) SCHOL. T HOM. Od. 9 344: ζητεῖ δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, διὰ τί τῶν ἄλλων θεῶν οὐδεὶς <ἀπ>ῆν, οὔτε Δεῖμος οὔτε Φόβος, ἀλλ' οὐδὲ Ζεὺς οὐδὲ Ἥρα. ῥητέον δὲ ὅτι Ἥρα μὲν καὶ Διώνη σὺν ταῖς ἄλλαις θεαῖς.

290 (124) STEPH. BYZ. s. Ἀδρανὸν· πόλις Σικελίας Ἀπολλό- Χρον?
δωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

291 (126) — s. Ἀλικαρνασσός· πόλις Καρίας. † Ἀνθης φησὶν Κατ.
ἀπὸ τοῦ ἀλλι περιέχεσθαι τὴν Καρίαν· αὐτὸς δ' ὁ Ἀνθης ἐκ Τροιζῆνος Νεῶν?
10 μετώκησε, λαβὼν τὴν Λύμαιναν φυλὴν, ὡς Καλλιμαχος (F 369 Schn).
ἢ ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν ἀπὸ Τροιζῆνος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

292 (130) — s. Αὐτομάλακα· χωρίον Λιβύης· ὁ Πολύσιτωρ (III) ἐν Χρον. Π.
γ. Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλα φησὶν. Π. γῆς?

293 (132) — s. Λαμαῖοι· ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλό- Π γῆς?
15 δωρος.

294 (137) — s. Ὀδησσός· πόλις ἐν τῷ Πόντῳ πρὸς τῷ Σαλμυ-
δισσῶνι· Ἀπολλόδωρος δὲ ὅρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν.

295 (116) — s. Ὀρβίται· ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος β, περὶ Π. γῆς?
Ἀλεξάνδρειαν (?).

296 (138) — s. Πασσαργάδαι· πόλις <Περσική>, θηλυκῶς (Anaxim. 72 Χρον.
F 19) Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν. Π. γῆς?

297 (140) — s. Σικανία· ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. καὶ ποταμὸς Χρον. Π.
Σικανός, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

298 (141) — s. Τέβερις· ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ρώμη καὶ ἡ τῶν Χρον.
25 Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Π. γῆς?

299 (143) — s. Φιλώτερα· πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου Χρον. Π.
κτίσμα· Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ. Π. γῆς?

300 (145) — s. Ὀρικός· πόλις ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ· Ἐκαταῖος Κατ.
(1 F 106) λιμένα καλεῖ Ἠπείρου Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Θανμασιώτατος Νεῶν?

30 πόλιν αὐτὴν οἶδε.

301 (198) ZENOB. Prov. II 94 (HESYCH. s. v.): Γραῦς Σέριφος·
Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σεριφία γραῦς, ἡ
ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκριδος· τὴν γὰρ ἀρουραῖαν

1 σφάγιον Schol 4 ἀπῆν Preller ἦν T 8 <ῆν> Ἀνθης, φασίν, <ἀνό-
μασεν> Mei(neke) 9 ἀλλ Salmasius ἀλία RVP ἄλιον Et. cod. Par. 2669 Cram.
AP IV 107, 8 αὐτὸς· οὗτος? Mei 10 μετώκησε Mei —ισε RVP 13 Αὐτο-
μάλα<ξ>? Mei (Ptolem. IV 4, 2; C Mueller z. st.) 17 ὀδησσόν VP 18 ὀρβίται
RV 19 Ἀλεξάνδρειαν Heyne ἀλεξανδρείας VP ἀλεξαν R 20 <Περσική> Mei
24 ποταμὸς R πόλις VP 26 περὶ VP παρὰ R 31—32 ἔριφος — ἐριφία
v. l. Zenob.; Hes 32—33 γραῦς· εἶναι δὲ αὐτὴν οἷον γραῦν ἔριφον, τὴν ἐν παρθ.
καταγεγηρακυῖαν Hes

ἀκριδα ὑπὸ τινων μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν γραῦν Σέριφον καλεῖσθαι ἢ γραῦν σερίφην. λέγουσι δὲ οὐτι εἶ τιμι ἐμβλέψειε ζῶωι κακόν τι ἐκείνωι γίνεται.

UNSICHERES UND ZWEIFELHAFTES.

- 5 302 (211a) ANTIATTIC. p. 94, 5 Bk: ἐργοδοτῶν· ὡς κὰν τῇ συνηθείαι. Ἀπολλόδωρος.
 302 bis (—) GLOSSAR. VATIC. 1456 (Reitzenstein Gesch. d. griech. Etym. 309, 6):
 ἀλθαία· εἶδος βοτάνης, ὡς Ἀπολλόδωρος.
 303 (69) SCHOL. ARISTOPH. AV. 1021: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησὶν· ἐγγε- F 83/87
 γράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυριοῖς ῥάμμασιν· Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου
 10 παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀρχιάδην ἐδειμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἔσθιε πῖνε ὅχρευε, ὡς τὰλλα
 οὐδενός ἐστιν ἄξια.
 304 (—) SCHOL. EURIP. ANDR. 32: Σωσιφάνης (om. N²) δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης
 (12 F 23) φασὶν ἐξ αὐτῆς (sc. Ερμιόνης?) Νεοπτολέμῳ Ἀρχίαλον γενέσθαι, Δεξιὸς δὲ
 Φθίων, Ἀλέξανδρος δὲ Πηλέα. Σκληριάς δὲ ἐκ μὲν Ἀνδρομάχης Μεγαπένθην, ἐκ δὲ
 15 Ἐρμιόνης Ἀγέλαον. Μενεσθεὺς δὲ ὁ Ἀθηναῖος (VI) ὑπὸ Μήστορος εἰς εἰρκτὴν
 ἐμβληθῆναι αὐτὴν· Μέναιχμος (131 F 8) δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος εἰαυτὴν διαχρήσασθαι.
 305 (205) SCHOL. B HOM. II. A. 148 (EPIM. HOM. CRAM. A Q I 420): ὑπόδρα
 ἐπίρρημα πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγάς, ὁ δὲ Ἡρωδιανός
 (II 191, 16 L) μίαν
 20 306 (—) SCHOL. AT HOM. II. I 153: νέεται Πόλον ἡμαθόεντος] Ἀπολλόδωρος
 δὲ ῥάφει· κέεται.
 307 (—) SCHOL. HOM. OD. γ 341: γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον] ἐζήτησαν διὰ II. Θεῶν
 πὶ τοῖς θεοῖς ἀπένεμον τὰς γλώσσας. οἱ μὲν ἐνόμισαν, ὧν ἐστὶ Λεάνδρος (III) ἢ
 Ἀρητιάδης, κατὰ πατρῷον ἔθος Ἰώνων· ἔστι γὰρ πάτριον ἔθος Ἰώνων. Ἀπ(ολλό-
 25 δωρος) δέ, οὐτι κράτιστον τῶν μελῶν ἢ γλώσσα, τὰ δὲ κράτιστα τοῖς θεοῖς ἀπένεμον.
 308 (—) SCHOL. (EUST.) HOM. OD. ε 253: τὸ δὲ ἐ π η γ κ εν ῖς οὕτω σχηματίζει II. Ἑνμ.
 ὁ Ἀπολλώνιος· ἐπενέγκω, ἐπενεγκίς, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῳ καὶ ἐκτάσει ἐπηνεγκίς καὶ
 ἐπηνεγκίς· ἢ ἀπὸ πρώρας ἕως πρῶμνης ἐπενεχθεῖσα σανίς.
 309 (—) SCHOL. SOPH. TRACH. 264: ἐπερρόθησε· σφοδρῶς ὕβρισεν. ἢ εἰς τὴν
 30 παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρων τέκνων ἢ οὐτι πολλὰς πρώην ὠμίλησεν γυναιξίν, ὡς
 Ἀπολλόδωρος.
 310 (—) STEPH. BYZ. s. Ἀρτεμίτα· ἢ γενικὴ Ἀρτεμίτας· τὸ ἐθνικὸν
 Ἀρτεμιτηνός. Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀρταμιτηνός φησι διὰ τοῦ ᾱ.
 311 (—) — s. Δερβίκα· ἔθνος πλησίον τῶν Ὑγκανῶν. Ἀπολλώνιος δὲ οἷς
 35 τὸ π̄ καλῶς ῥάφει.

7 ἀλθαία Hesych. s. v. δλθέα Gloss 9 ἐπὶ V ἐν rell 14 Σκληριάς
 Schwartz σκληροῖς O . κληροῖς M 15 ἀγέλαον O ἀγλαόν M 16 Μέναιχμος
 o. Νικόμαχος Schwartz μενέμαχος O μενέλαος M Ἀπολλόδωρος: 'Tarsensis
 poeta tragicus ni fallor' Schwartz 18 Ἀπολλώνιος Lentz 20 Ἀπολλόδωρος T
 Ἀπολλώνιος A 23 Λεάνδρος: i. e. Μαϊάνδριος ἢ; καὶ? 24 Ἀρητιάδης
 Cobet Ἀρητιάδης Schol ἔστι — Ἰώνων: es folgte das zitat aus Maiandrios
 24—25 Ἀπολλόδωρος Hefermehl Ἀπίων Schol 27 Ἀπολλώνιος (Latte Philol.
 LXXX 155, 40): Ἀπολλόδωρος Schwartz ἐπενέγκω Eust ἐνέγκω Schol 31 Ἀπολ-
 λόδωρος: Ἡρόδωρος (31 F 66) Wilamowitz 32 ἀρτέμῃτα R ἀρτέμῃτα V 34 Δερ-
 βίκααι Berkel δελβίκααι RVP Δερβίκααι Holste 35 τὸ π̄ VP καλῶς RV καὶ ὡς P

312 (105) STEPH. BYZ. s. Ταυρόεις· πόλις Κελτική, Μασσαλιητῶν ἄποικος . . .
† Ἀπολλόδωρος ἐν ᾱ Γεωγραφουμένων φησίν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακο-
μίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας, οἱ ἀπορριφέντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ
προσενεχθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τῆς νεῶς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

6

Unechtes.

(F 83—87).

ΠΕΡΙ ΓΗΣ.

(T 16; F 292—296? 298—299? 311? 312?)

B

10 313 (121) — s. Ὠρίται· ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον. Στράβων τ̄ε (2, 1) . . . καὶ
Ἀπολλόδωρος β̄.

ἔπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίλους,
ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας πέτραν (?).

314 (117) — s. Παροπάμισσος· [πόλεως] ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαι
15 οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν β̄ Περί γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκλησθαι.

315 (107) — s. Ἀριανοί· ἔθνος προσεχῆς τοῖς Καδουσίσις. Ἀπολλόδωρος β̄.

316 (113) — s. Μάρδοι· ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος Περί γῆς β̄. ληισταὶ
δὲ οὗτοι καὶ τοξόται.

317 (110) — s. Γανγάμηλα· τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περί γῆς β̄.

20 318 (120) — s. Ψησσοί· ἔθνος τῆς Ταυρινίας. Ἀπολλόδωρος ἐν β̄ Περί γῆς·

ἔπειτα δ' Ἐρμώνασσα καὶ Κῆπος (πόλις)
† τρίτον δὲ τὸ Ψησσῶν ἔθνος.

319 (118) STEPH. BYZ. s. Τορέται· ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος β̄ Περί γῆς.

320 (114) — s. Νάστος· πόλις Θράκης· γράφεται καὶ Νέστος. Ἀπολλόδωρος
25 β̄ Περιγηήσει.

321 (119) — s. Ὑλλεῖς· ἔθνος Ἀλβυρινόν, ἀπὸ Ὑλλων τοῦ Ἡρακλέους . . . τὸ
ἐθνικὸν Ὑλλεύς καὶ θηλυκὸν Ὑλληίς Ἀπολλόδωρος <Ὑλλους τούτους
γράφει λέγων> ἐν τῷ Περί γῆς β̄.

ὅπερ δὲ τοὺς Ὑλλους Λιβυρνοὶ καὶ τινες

30 Τστροὶ λεγόμενοι Θράικες.

1 π. Κ. Μασσαλιητῶν, <Φωκαέων> ἁ. ? Mei(neke) 2 Ἀρτεμίδωρος Heyne
Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς β̄. Ἀρτεμίδωρος ἐν ᾱ Niese Ἀπολλόδωρος καὶ
Ἀρτεμίδωρος Pareti 10 Ἰνδικὸν P 13 τὴν πέτραν P πῆραν Holste πέτραν
<Ἀορην> Scaliger 14 παραπάμισσος R¹ παραπάμισσος V παροπάμισσος P
πόλεως VP πόλις R πόλις <καὶ> ο. [πόλις] Mei 14—15 Παροπαμισσάδαι οἱ edd
—δαῖοι RVP 16 Ἀριανοί Salmasius ἀριάρια R ἀριάρια P ἀριάρια V 17 μάρδοι P
20 περιγηήσεως P 21 κῆπος P κῆ^τ RV 'forsan igitur Κῆποι scribendum' Mei
<πόλις> Mei 22 τρίτον V τρι^τ RP Τορέται Holste 23 περιγηή· P 24 Νάστος
edd νάσπος VP νάσπολις R Νέστος Arcad. p. 79, 20 νεστός Steph 25 Περι-
γηήσει Steph Περί γῆς vulg 27—28 <Ὑλλους — λέγων> Holste aus Eust. Dion.
Per. 384

322 (119) STEPH. BYZ. s. Ὑλλεῖς: (F 321) καὶ τὸ θηλυκὸν <Ὑλλίς>·

Ὑλλίς προέκειται χειρρόνησος ἡλίκη

μάλιστα Πελοπόννησος, ὧς φασί,

* * * πεντεκαίδεκα

5 πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας.

323 (112) — s. Λᾶος· πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς β̄.
ἀπὸ Λάου ποταμοῦ.

324 (111) — (KONST. PORPH.) s. Ἰβηρίαι· δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις
στήλαις, ἀπὸ Ἰβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Περὶ γῆς β̄·

10 ἐν τῷ δὲ Πυρρήνης Ἰβηρ τ' ἐστὶν μέγας

ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρω.

325 (106) — s. Ἀβυλλοί· ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἐγγιστα τῷ Νεῖλῳ,
ὧς Ἀπολλόδωρος β̄ Περὶ γῆς.

326 (108) — s. Αὔγλα· οὐδετέρως· πόλις Λιβύης. Ἀπολλόδωρος β̄ Περὶ γῆς.

15 327 (109) — s. Αὔσεις· ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος β̄ Περὶ γῆς καὶ Ἡρόδοτος
ἐν δ̄ (180).

328 (109 a) — s. Αἰσχίται· ἔθνος Λιβύης ὑπὲρ Βάρκης· Ἀπολλόδωρος
Περὶ γῆς β̄.

329 (113 a) — s. Μασσὺλ(ι)οί· Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β̄.

20 330 (115) — s. Νοῦβαι· ἔθνος Λιβύης παρὰ Νεῖλῳ. Ἀπολλόδωρος β̄ Περὶ γῆς.

Anhang.

DER CHRONIK ZUZUWEISENDES (F 1—82).

331 (—; 3 J) EUSEB. ARM. p. 104, 1 Karst (SYNKELL. p. 336, 18 Bonn):
Aus Diodors Büchern über die Korintherkönige.

25 (1) Nachdem dieses wohl unterschieden worden, ist's angezeigt, von der
Korinther und der Sik(y)onier königtum zu sagen, wie sie von den Doriern
besiedelt wurden. denn dem Peloponesiervolke nahezu insgesamt, außer den
Arkadern, widerfuhr es erschüttert zu werden von der Herakliden einfall. so
hatten denn auch die Herakliden bei der verteilung für auserlesen und gut erachtet
30 Korinθος und das land rings um dasselbe; sie schickten zu Aletes, überlieferten
ihm das vorerwähnte land. ein ausgezeichnete mann geworden und Korinθος
vergrößern regierte er 38 jahre (1103/2—1066/5).

(2) nach dessen ende stets nur der erstgeborene sohn in einem fort von den
eltern das königtum erlangte, bis zu des Kipselos gewaltherrschaft, welche später
35 ist als der Heraklideneinfall um 447 jahre (1104/3—658/7).

(3) und als erster nach jenem folgte im königtum Ixion, 38 jahre. (1065/4—1028/7)
nach welchem herrschte Agelas, 37 jahre. (1027/6—991/0)

1 <Ὑλλίς> Jac 2—5 τούτων δὲ πρόκειται χ. Ὑλλίς, ἡλίχη μ. Π., πεντ. πόλ. οἰκ.
ἔχουσα παμμεγέθεις Eust 2 ὄλλις Steph 3 Πελοπόννησος Eust πελοπον(ν)ήσου
Steph 4 * * Mei 6—7 Λᾶος — Λάου Berkel λαός — λαοῦ RVP 11 ἐνδο-
τέρω(θεν)? Mei 12 τοῦ νεῖλου VP 13 περιγησέως P 17 αἰσχίται V
ὑπερβάκης P 19 Μασσὺλοι L Dindorf μασσὺλοι Steph 32 38 Eus Synk
35 Tab(elle) Ser (Reg) Χρον (Συντ) Exc (Barb) 36 38 Eus Synk 37 Ser Exc
36 Χρον 35 Tab 37 37: 35 Synk² (= p. 339, 3; 349, 15) 33 Exc

- nach welchem Primmis, 35 jahre. <990/89—956/5>
 und Bakchis, ebenso die gleiche selbe zeit, ward noch berühmter
 als seine vorgänger; weshalb denn auch die nach diesem (folgenden)
 könige nicht mehr Heraklier, sondern Bakchiden genannt wurden. <955/4—921/0>
 6 nach welchem herrschte Agelas, 30 jahre. <920/19—891/0>
 Eudamon, 25 jahre. <890/89—866/5>
 Aristomedos, 5 über 30. <865/4—831/0>
 dieser starb und hinterließ einen sohn, den Telestes, in zartem
 alter; dessen angestammtes königtum übernahm sein vatersbruder
 10 und vormund namens Agemon, und herrschte 16 jahre. <830/29—815/4>
 nach diesem bemächtigte sich desselben Alexandros, etwa 25 jahre. <814/3—790/89>
 diesen tötete Telestes, welcher der herrschaft beraubt worden war,
 und herrschte 12 jahre. <789/8—778/7>
 nach dessen ermordung durch seine blutsverwandten herrschte
 15 Automenes, 1 (l. 30) jahr. <777/6—748/7>
 (4) die Heraklier, die Backchiden genannt wurden, waren mehr
 als 200, die die herrschaft ergriffen; und gemeinsam beherrschten
 sie alle zusammen die stadt. aus sich heraus wählten sie einen
 alljährlich zum oberhaupt, der des königs stelle innehatte, 90 jahre
 20 hindurch, bis zu Kipselos gewaltherrschaft, durch den sie denn
 auch ihr ende nahmen. <747/6—658/7>

332 (—; 11 J) a) DIOG. LAERT. I 95: καὶ ὁς (Periandros) ἀθρομήσας ἐτελεύ-
 τησεν, ἤδη γεγωνὸς ἔτη ὀγδοήκοντα. Σωσικράτης δὲ φησι πρότερον Κροίσου (546/5)
 τελευτήσαι αὐτὸν ἔτεσι τετταράκοντα καὶ ἐνί, (τριαί) πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐνάτης
 25 ὀλυμπιάδος (584/3). b) — — I 98: ἤκμαζε δὲ (Periandros) περὶ τὴν τριακοστὴν
 ὀγδὸν ὀλυμπιάδα (628/5) καὶ ἐτυράνευσεν ἔτη τετταράκοντα <627/6—587/6>.

333 (—; 6 J) SOLIN. 40, 16—17: Zmyrna, unde praecipue nitet, Homero
 vati patria extitit, qui post Ilium captum fuit anno ducentesimo septuagesimo
 secundo (912), Agrippa Silvio Tiberini filio Albae regnante, anno ante urbem
 30 conditam centesimo sexagesimo (752+160=912). inter quem et Hesiodum poetam,
 qui in auspiciis olympiadis primae (777/6) obiit, centum triginta octo anni inter-
 fuerunt (777/6+138=914/3).

*334 (—; 8 J) STRAB. VIII 4, 10: πλεονάκεις δ' ἐπολέμησαν διὰ τὰς ἀποστάσεις
 τῶν Μεσσηνίων. τὴν μὲν οὖν πρώτην κατάκτησιν αὐτῶν φησι Τυρταῖος ἐν τοῖς <757/6—
 35 ποιήμασι (F 5; 8 B⁴) κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γενέσθαι· τὴν δὲ δευτέραν, 738/7>
 καθ' ἣν ἐλόμενοι συμμάχους Ἀργείους τε καὶ Πυλίων καὶ <Ἀρκάδας καὶ> Πισάτας <660/59>
 ἀπέστησαν, Ἀρκάδων μὲν Ἀριστοκράτην τὸν Ὀρχομενοῦ βασιλεῖα παρεχομένων
 στρατηγόν, Πισατῶν δὲ Πανταλέοντα τὸν Ὀμφαλιώνος, ἥνικα φησὶν αὐτοὺς στρατη-
 γῆσαι τὸν πόλεμον τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ γὰρ εἶναι φησὶν ἐκείθεν ἐν τῇ ἐλεγείᾳ,

1 Περύνης Synk 35: 37 Χρον 5 30: 34 Exc 6 Εὐδήμος Synk
 7 Ἀριστομήδης Synk 10 16: 15 Χρον 11 25: 29 Χρον 13 12: 9 Exc
 15 1: 4 Exc 24 <τριαί> E Schwartz 28 patria extitit (existit cl. II): fuit
 patria III 28—29 fuit — secundo: anno duc. sept. sec. humanis rebus excessit III
 36 Πυλίων E Schwartz ἡλείους A²B Ἀρκάδας Kramer <Ἀρκάδας καὶ> Corais
 Schwartz 38—1121, 1 ἥνικα — Εὐνομίαν A καθ' ὃν ἐξ (del. B²) χρόνον αὐτὸς
 στρατηγὸν ἐκείνου τοῦ πολέμου τῶν Λακεδαιμονίων ἐαυτὸν γενέσθαι φησὶν ἐν τοῖς
 περὶ ἰσονομίας ἐλεγείοις, καὶ μετ' ὀλίγα . . . B

- ἦν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν (F 2 B⁴) Ἀτὸς γὰρ Κρονίων — Πέλοπος νῆσον ἀφικό-
μεθα', ὅσ' ἢ ταῦτα ἠκούσονται τὰ ἐλεγεία ἢ Φιλοχόροι (III) ἀπιστητέον τῷ φήσαντι
Ἀθηναίων τε καὶ Ἀφιδναίων καὶ Καλλισθένης (124 F 24) καὶ ἄλλοις πλείοσι τοῖς
εἰποῦσιν ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικέσθαι, δεηθέντων Λακεδαιμονίων κατὰ χρησμόν, ὃς ἐπέταττε
5 παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν ἡγεμόνα. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ Τυριαίου ὁ δεύτερος ὑπῆρξε
πόλεμος· τρίτον δὲ καὶ τέταρτον σοσιγῆναί φασιν, ἐν ᾧ κατελύθησαν οἱ Μεσσηνιοί.
335 (—; 9, 16 J) a) PLUT. LYK. 7, 1: ἔτεσι που μάλιστα τριάκοντα καὶ ἑκατὸν a. 754/3
μετὰ Λυκοῦργον (885/4) πρώτων τῶν περὶ Ἑλατον ἐφόρων κατασταθέντων ἐπὶ
Θεοπόμπου βασιλεύοντος (785/4—739/8). b) EUSEB. Kanon ol. 5, 3; 758/7
10 (5, 4 Arm): in Lacedaemone primus ephoros . . . constituitur; fuit autem sub
regibus Lacedaemon ann. CCCL (1103/2—350=754/3). c) DIOG. LAERT. I 68:
γέγονε δὲ ἑφορος (Chilon) κατὰ τὴν πεντηχοστὴν ἑκτὴν Ὀλυμπιάδα (556/3) — Παμφίλη
δὲ φησι κατὰ τὴν ἑκτὴν (756/3), καὶ πρῶτον ἑφορον γενέσθαι — ἐπὶ Εὐδυνόμου
(556/5), ὃς φησι Σωσιγράτης.
15 336 (—; 10 J) a) GELL. XVII 21, 8: Archilochum autem Nepos Cornelius a. 664/3
tradit Tullo Hostilio Romae regnante (672—640) iam tunc fuisse poematis clarum
et nobilem. b) EUSEB. Kan. ol. 29, 1; 664/3 (28, 4 Arm): Archilochus et Simo-
nides et Aristoxenus musicis inlustres habentur.
337 (—; 19 J) CICERO De rep. II 20: [neque enim Stesichor]us ne[po]s ei]us a. 556/5
20 (des Hesiodos), ut di[xeru]nt quidam [e]x filia. quo [enim] ille mor[tuus, e]odem
[est an]no na[tus Si]moni[des ol]ympia[de se]xta et quin[qua]gesima (556/5).
338 (—; 23 J) a) DIOG. LAERT. I 121: γέγονε δὲ (Pherekydes) κατὰ τὴν a. 544/3
πεντηχοστὴν καὶ ἐνάτην Ὀλυμπιάδα (544/1) b) EUSEB. Kanon ol. 59, 1; 544/3:
Pherekides der geschichtschreiber, der lehrmeister des Pythagoras, war gekannt.
25 c) SUID. s. Φερεκύδης Βάβυος Σύριος . . . γέγονε δὲ κατὰ τὸν Ἀνδῶν βασιλεῖα
Ἀλυσίτην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς, καὶ τετέχθαι περὶ τὴν μὲν Ὀλυμπιάδα (584/1).
διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος. d) CIC. Tusc. I 38: Pherecydes
Syrius primus dixit animos esse hominum sempiternos, antiquius sane; fuit enim
meo regnante gentili (578—535). hanc opinionem discipulus eius Pythagoras
30 maxime confirmavit, qui cum Superbo regnante (534—509) in Italiam venisset,
tenuit Magnam illam Graeciam
339 (—; 24 J) DIOG. LAERT. II 2: (F 29) ἀκμάσαντά πη (sc. Πυθαγόραν) a. 532, 1
μάλιστα κατὰ Πολυκράτη τὸν Σάμον τύραννον.
340 (—; 25 J) a) — IX 1: Ἡράκλειτος . . . ἤκμαζε μὲν κατὰ τὴν ἐνάτην a. 504, 1
35 καὶ ἐξηχοστὴν Ὀλυμπιάδα (504/1). b) SUID. s. Ἡράκλειτος· . . . ἦν δὲ ἐπὶ
τῆς ξθ' Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Δαρείου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Σέρου, καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιητικῶς.
341 (—; 26 J) DIOG. LAERT. IX 23: ἤκμαζε δὲ (Parmenides) κατὰ τὴν ἐνάτην a. 504/1
καὶ ἐξηχοστὴν Ὀλυμπιάδα (504/1).
342 (—; 34 J) a) CIC. Lael. 42: (Themistokles) qui cum imperator bello a. 471/0
40 Persico servitute Graeciam liberavisset propterque invidiam in exilium expulsus

2 τὰ: ὄντα A 2—3 τῷ φήσαντι — Ἀφιδναίων om B 8 πρώτων Reiske
πρώτον Pl 19 [neque enim] Rohde Kl. Schr. I 104 [Stesichor]us Mo(mmsen
Philol. Schr. 39) 19—21 nepos — quinquagesima Niebuhr Mo 20 [enim]
Rohde [vero] Mo 23 ol. 59, 1 Hier. F Kyrill. c. Julian. I p. 13 59, 4 Hier. OALPN
Arm 59, 2—60, 3 al 24 der lehrm. d. P. om Hier 26 μὲν Rohde μὲ Suid
32—33 von Diels auf Pythagoras gedeutet. 36 ξε A

- esset ingratae patriae iniuriam non tulit, quam ferre debuit, fecit idem quod XX annis ante apud nos fecerat Coriolanus* (a. 590). **b)** EUSEB. Kan. ol. 77, 2; 471/0: *Themistocles in Persas fugit*. **c)** — ol. 78, 2; 467/6: *Themistocles* a. 532/1—467/6
moritur. **d)** PLUT. Them. 31, 6: ἐν Μαγνησίοι κατέστρεψε, πέντε πρὸς τοῖς (468/7)
- ἐξήκοντα βεβιωκὸς ἔτη
- 343 (—; 51 J) DIOG. LAERT. II 55: ἤκμαζε δὲ (Xenophon) κατὰ τὸ τέταρτον a. 401/0
ἔτος τῆς τετάρτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος (401/0) καὶ ἀναβέβηκε σὺν Κύρῳ
ἐπὶ ἄρχοντος Ξεναίνετον (401/0), ἐνὶ πρότερον ἔτει τῆς Σωκράτους τελευτῆς (F 34).
- 344 (—; 53 J) **a)** — IV 1: καὶ ἐσχολάρχησεν (Speusippos) ἔτη ὀκτώ, ἀρξά- a. 347/6
10 μενος ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος (348/5). **b)** PHILODEM. Ac. (348/7)—
Ind. Herc. VI 39 p. 38 M: κατέστρεψεν τ' ἔτη κατασχόν ὀκτὼ τὸν περίπατον. 340/39
(341/0)
- 345 (—; 54 J) DIOG. LAERT. IV 14: διεδέξατο δὲ (Xenokrates) Σπεύσιππον a. 339/8—
καὶ ἀφηγήσατο τῆς σχολῆς πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη, ἐπὶ Ἀνσιμαχίδου ἀρξάμενος κατὰ 315/4
τὸ δεύτερον ἔτος τῆς δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος (339/8). ἐτελεύτα δὲ . . .
- 15 ἔτος ἡδὴ γεγινὸς δεύτερον καὶ ὀγδοηκοστόν.
- 346 (—; 65 J) **a)** — IV 16: (Polemon) διαδέξασθαι τὴν σχολὴν ἀρξάμενος a. 314/3—
ἀπὸ τῆς ὀκτῆς καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος (316/3). **b)** PHILODEM. Ac. 270/69
Ind. Herc. Q 4 p. 58 M: τὸν Π[ολ]έμωνα κατὰ Φιλοκ[ρο]τίην ἐγλίπε[ιν] τὸν βίον.
- 347 (—; 57 J) **a)** DION. HAL. ad Amm. 5: ἐγεννήθη δὲ (Aristoteles F 38) a. 381/0—
20 κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν καὶ ἐνάτην Ὀλυμπιάδα, Διευτρέτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος (384/3), 322/1
τριῶν ἔτεσι Δημοσθένους προεσβύτερος. **b)** — — 3—4: ὅσα παρέλαβον ἐκ τῶν
κοινῶν ἱστοριῶν, ἃς κατέλιπον ἡμῖν οἱ τοὺς βίους τῶν ἀνδρῶν συνταξάμενοι . . .
οὗτος (Demosthenes) ἐγεννήθη μὲν ἐνιαντίῳ πρότερον τῆς ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος
(381/0) ἄρχοντος δὲ Τιμοκράτους (364/3) εἰς ἔτος ἦν ἐμβεβηκὸς ἑπτακαίδέκατον κτλ.
- 25 **c)** DIOG. LAERT. V 10: τελευτῆσαι (Aristoteles F 38) . . . ὅτε καὶ Δημοσθένην κατα-
στρέφαι ἐν Κάλανδρίαι ἐπὶ Φιλοκλέους (322/1). **d)** GELLIIUS. XV 28, 7: *Demo-*
sthenes et Cicero pari aetate inlustrissimas orationes in causis dixerunt, alter
κατὰ Ἀνδροτίωνος (355/4) et κατὰ Τιμοκράτους (353/2) septem et viginti annos
natus . . . vixerunt . . . alter tres et sexaginta annos, Demosthenes sexaginta.
- 30 348 (—; 58 J) **a)** SOLIN. 40, 4 p. 166, 13 + 220, 31 Mo: *notatur ergo eadem* a. 356/5
die conflagravit templum Ephesi, qua Alexander Magnus Pellae natus est, qui
oritur, ut Nepos edit, M. Fabio Ambusto T. Quintio Capitolino cos. (354) post
Romam conditam anno trecentesimo nonagesimo quinto (356). **b)** DIOG. LAERT.
V 10: ἐπὶ Πινδοδότῳ (348/2) δ' ἐλθεῖν πρὸς Φίλιππον (sc. Ἀριστοτέλῃ F 38) . . .
- 35 Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα (?) ἔτη ἡδὴ γεγονότος.
- 349 (—; 72 J) **a)** DIOG. LAERT. V 36: κακείνου (sc. Ἀριστοτέλους F 38) εἰς a. 329/1—
Χαλκίδα ἀποχωρήσαντος (322/1) αὐτὸς (Theophrastos) διεδέξατο τὴν σχολὴν Ὀλυμπιάδι 288/6
τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ (324/1) **b)** — V 40: ἐτελεύτα δὴ γηραιός,
βιώς ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα.
- 40 350 (—; 74 J) — V 68: ἀφηγήσατο δὲ τῆς σχολῆς (Lykon) ἔτη τέτταρα a. 272/68—
πρὸς τοῖς τετταράκοντα, Στράτωνος (F 40) αὐτὸν ἐν ταῖς διαθήκαις καταλιπόντος 228/6
κατὰ τὴν ἐβδόμην καὶ εἰκοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα (272/69) . . . ἐτελεύτησε
δὲ γεγινὸς ἔτος τέταρτον καὶ ἐβδομηκοστόν.

2 ol. 77, 2 Hier A Arm ol. 77, 1 cett 3 ol. 78, 3 AB (Arm) 21—22 ὅσα
— ἄς; ὡς — ἄ Usener-Radermacher 23 μὲν <ἐν> Herwerden 27 *causis*
<*privatis*> Hertz 31—33 *qui* — *quinto* add cl. III 33 *nonagesimo* Unger
octogesimo Sol 35 l. $\overline{II}$ o. $\overline{IA}$

351 (—; 103 J) STEPH. BYZ. s. Θηρασία· νῆσος ἐν τῷ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης α. 197/8
καὶ Κυρηναίος. τὸ ᾧ μακρόν·

«μεταξὺ τῆς Θήρας τε καὶ Θηρασίας».

PROBEN AUS ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ (F 88—153).

5 352 (—) MOSCHOP. SCHOL. HES. p. 36 Gaisf: ἰστέον διὰ πάντα οἱ Ἕλληνες,
ᾧ δύνανται ἔχοντα ἑώρων, οὐκ ἄνευ ἐπιστάσιος θεῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐνεργεῖν
ἐνόμιζον. ἐνὶ δὲ ὀνόματι τὸ τε τὴν δύναμιν ἔχον καὶ τὸν ἐπιστατοῦντα τοῦτοι θεὸν
ὠνόμαζον. ὁθεν Ἥφαιστον ἐκάλουν τὸ τε διακονικὸν τοῦτο πῦρ καὶ τὸν ἐπιστατοῦντα
ταῖς διὰ τούτου ἐνεργουμέναις τέχναις· καὶ Δήμητραν τὸν οἶνον καὶ τοὺς καρποὺς
10 καὶ τὴν ὀφρουμένην τούτους θεὸν καὶ ἐπιστατοῦσαν αὐτοῖς· καὶ Ἀθηνᾶν τὴν φρόνησιν
καὶ τὴν ἔφορον τῆς φρονήσεως θεόν· καὶ Διώνυσον τὸν οἶνον καὶ τὸν διδόντα τοῦτον
θεόν, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ διδόναι τὸν οἶνον ὁ Πλάτων (Kratyl. 406 C) παράγει καὶ
Διδοίησον τοῦτον ποιεῖ, εἶτα καὶ Διώνυσον· καὶ Βιλειθυίας τοὺς τόκους καὶ τὰς
ἐφορώσας τοὺς τόκους θεάς· καὶ Ἀφροδίτην τὴν συνουσίαν καὶ τὴν ἐπιστατοῦσιν
15 ταύτῃ θεόν (F 354).

353 (—) SCHOL. * BD HOM. II. E 422 (ET. M. 546, 15—547, 34): ἡ μάλα δὴ τινα
Κύπρις] τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, ὃ οὐκ ἐνόησαν οἱ πρὸ ἡμῶν τί σημαίνει·
συμπληρῆντες γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ ἔδοξαν διὰ Κύπρις λέγεται, ὥς φησιν Ἡσιόδος
(Th 199—200), Κυπρογένεια, διὸ γεννᾶται [ἐν τῷ] περιζυλίσσῃ ἐνὶ Κύπρῳ, ὥστε
20 καὶ τὴν φιλομειδῇ, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. (2) Ὅμηρος δ' οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ
τὴν μειδιάματα φιλοῦσαν (Γ 424), οἷον Ἰλαράν, διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν
ἀπὸ τῆς συνουσίας. (3) ὥστε οὖν τὸ πῦρ Ἥφαιστον λέγει (B 426) ὁμῶνύμῳ τῷ
ἐθρόνῳ, οὕτω καὶ Ἀφροδίτην ποτὲ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσίαν, ἥνικα ἂν
περὶ τῶν μνηστῆρων λέγῃ (χ 444) 'καὶ ἐκλεάθοντ' Ἀφροδίτης, ἥν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρων
25 ἔχον, μίσγοντο δὲ λάθρῃ'. (4) τὸ οὖν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ Κύπρις σημαίνον
ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὴν δυνάμεως Ὅμηρῳ παρελήπται. ἔστι γοῦν κατὰ συγκοπὴν
εἰρημένον ἀπὸ τοῦ κῶν Κύπρις, ἡ τὸ κύνειν πορίζουσα. ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης
τοῦτο· οὐ γὰρ ἄλλως γυναῖκες κυλίσκουσιν χωρὶς τῆς ἀφροδισιακῆς συνουσίας. (5) τὸ
δὲ πλανῆσαν τὸν Ἡσιόδον καὶ τοὺς ἄλλους ἐστὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεύς (362 f.)
30 λεγόμενον 'ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε, φιλομειδῆς Ἀφροδίτη ἐς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ
τέμενος βωμός τε θυήεις'. (6) οὐκ εἴ τις δ' ἐν τινι τόπῳ τετίμηται, ἐκεῖθι καὶ
γεγέννηται καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κοσμεῖται. οὐδέποτε γοῦν Δῆλιος ὁ Ἀπόλλων
παρ' Ὅμηρῳ οὐδὲ Πύθιος· καίτοι γε καὶ ἐκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε, δι' ὧν φησι
ποτὲ μὲν (ξ 162) 'Ἄγλῳ δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ γοῖνικος νέον ἔρνος
35 ἀνερχόμενον γ' ἐνόησα', ποτὲ δὲ (I 404) 'οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς
ἔεργει Φοῖβον Ἀπόλλωνος Πυθὸς ἐνὶ πετρῇσσι'. (7) οὐδ' ἐπεὶ φησιν (ε 381) 'ἔτετο
δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν', Αἰγαῖος ποτε εἰρηται ὁ Ποσειδῶν παρ'
Ὅμηρῳ. (8) καὶ ἡ Κυθήρεια δὲ καθ' Ὅμηρον οὐχ ὅτι 'προσέκυρσε Κυθήροις'
(Hesiod. Th 198). οἶδε μὲν γὰρ τὰ Κύθηρα, οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἰρηται. Κυθήρεια
40 δὲ ἡ κυνθόμενον ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸν πάσης τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρημένον
ἡμᾶτα οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρ-

12—13 δν — Διώνυσον zusatz (Reinhardt)? 19 [ἐν τῷ] Kulenkamp ἐν
Κύπρῳ *B ἐν τῷ περικύκλῳ ἐνὶ πόντῳ Et 22 οὖν *B γὰρ Et λέγουσιν Et
23 Ἀφροδ. ποτὲ om Et 23—24 ἂν — λέγει *B λέγει Et 25 σημαῖνον Et
27 ἀπὸ τοῦ κῶν om *B 28 συνηθείας Et 29 Ὀδυσσεύς Et ῥαφωιδίαι *B
38 καὶ om Et 39 εἰρηται? Jac 40 τὸν πᾶσι τῆς Et [τῆς] Reinhardt

πεται (Ξ 216), ἔνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἤμερος, ἐν δ' ἀραιστός, πάροςσις, ἦτ' ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονέοντων'. (9) ἐπεὶ τοι καὶ Ἀλαλκομένης Ἀθήνη παρὰ τοῖς εὖ λογιζομένοις ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπαλάλκουσα τῷ ἰδίῳ μένει τοὺς ἐναντίους. οὐ γὰρ πειθόμεθα τοῖς νεωτέροις, οἱ φασιν ἀπὸ Ἀλαλκομένου τινὸς εἰρησθαι, οὐδ' ὥς Ἐρατοσθένης (p. 8 Hiller) παρήκουσεν Ὀμήρου εἰπόντος (Π 185) Ἑρμείας ἀκάκητα ἤγουν ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους, ἀλλ' ὁ μηδενὸς κακοῦ μεταδοτικός, ἐπεὶ καὶ δοτὴρ ἐάων. (10) πάντ' οὖν ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς θεοῖς. καὶ γὰρ ἡ γλανκῶπις (F 354) οὐκ ἀπὸ τοῦ ἦτ' ἄκρης θῖνα Γλανκῶπιον ἔχει' (Kallimach. F. an. 332 Schn), ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πρόσσιν τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως. (11) καὶ τὰ ἄλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπιόσιν ἡμῖν παρ' ἐστὶν ὁρᾶν οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὀνομασμένα, ἀπὸ δὲ τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν ἢ νῆ Δία συμβεβηκότων περὶ τὸ σῶμα, ὡς ἡ λευκώλενος Ἥρη καὶ ἀργυρόπις Θέτις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων καὶ ἀκροσεκόμης (F 95—99)· καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεως Ἑκατος, Ἐκάτη, ἑκατηβέλης, ἐκηβόλος· Ἄρτεμις
 15 δὲ καὶ ἀργότερα καὶ ἰσχίαιρα, καὶ πάντα τὰ παραπλήσια. (12) καὶ γὰρ εἰ σπανίως Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἶρηκεν (Υ 404) ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς ὁ Ἀρίσταρχος βούλεται, ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος — οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλικῆς, ἐπεὶ φησιν (Θ 203) 'οἱ δέ τοι εἰς Ἑλικὴν τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν'. Ἑλικήμιον γὰρ ἂν εἴπε, συγχωροῦντος τοῦ μέτρου — δύναιται δὲ Ἑλικῶνιος λέγεσθαι διὰ τὸ ἑλικας καὶ περι-
 20 φρεῖς εἶναι τὰς τῆς θαλάσσης δίνας. (13) ἐτι δὲ εἶπερ ἦν ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου καθὼ ἐν Κύπρῳ τιμᾶται, πολλῶι μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ἣ (θ 363) βωμός τε θυήεις αὐτῆς, Παφίη ἐλέγετο· ἀλλ' οὐδέποτε Παφίην εἶπε τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ὀμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. (14) καὶ γὰρ εἴπερ γε σπανίως ἐπιθέτα ἐξενήνοχε τοπικά, οὐδέποτε ἐξ αὐτοῦ ἀλλ' ἐξ ἡρωικοῦ προσώπου κατὰ
 25 τὸ εἰκὸς αὐτὰ λέγει. Ἀχιλλεὺς γὰρ Θεσσαλὸς ὢν φησι (Π 233) Ζεὺς ἄνα Δωδωναίῃ Πελασγικῇ, τηλόθι ναίων', καὶ Ἐκάβη (Ω 290) ἄλλ' εὐχεο σὺ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίῳ Ἰδαίῳ, ὃς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται'. εἰ γὰρ ἡ Ἰδὴ τῆς Τροίας, οἰκίῳς ἡ Ἐκάβη ἰσχυρὴ παρονομάσαι τὸν Δία Ἰδαίον. (15) ὁ δὲ Ὀμηρος οὐκ ἂν εἶπεν ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθειον ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων (Ε 330) 'ὁ δὲ
 30 Κύπριν ἐπείχετο νηλεῖ χαλκῶι'.

354 (—) EUSTATH. HOM. II. A 206 p. 86, 34: γλανκῶπις Ἀθήνη] (1) οὐ γλανκῶπις Ἀθηναῖα οὐ μόνον γραφικῶς ὡς ἀπλῶς γλανκοῦς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καὶ . . . δεινὴ τὴν ὄψιν καὶ ἐκπληκτικὴ κατὰ τὰ γλανκῶπὰ τῶν θηρίων (2) τάχα δὲ καὶ ἄλλως ὁ μῦθος ἐπίτηδες τὸ γλανκὸν τοῖς τῆς Ἀθηναῖς ἀφώρισεν ὀφθαλμοῖς
 35 διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν συγγενὲς τῆς λέξεως καὶ τὴν ἐξ ἀναπτύξεως ἐτυμολογικῆς ταυτότητα (F 353, 10). Ἀθήνην τε γὰρ ἀλληγορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀθρεῖν εἰρησθαι δοκεῖ ὡς προαθροῦσα τὰ οἷον ἐν σκότει καὶ μέλλοντα. καὶ τὸ γλανκὸν δὲ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω παρήκται τὸ θεωρῶ, καὶ ὁλοῖ τὸ ὀφλέσκον καὶ εὐόρατον. εἰ τοίνυν ταῦτα τὸ γλαύσσειν καὶ τὸ ἀθρεῖν, ἔχει πως συγγενῶς κατ' αὐτὰ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα.

2 φρονέοντα Et 3 ἀπαλάλκουσα Hemsterhuys ἀλάλκουσα Hesych. (s. Ἀλαλκομένης) ἀπαλλάσσουσα *B ἀπαλλάξουσα Et 4 Ἀλαλκομένου Kulenkamp 7 ὁῶτορ ἐάων Od. θ 335 πᾶν γούρ Et 8 θῖνα D τινὰ *B Et ἦ τ' (ἐπ') ἄκρης (πόλις) θῖναῖς Dindorf Schneider 12 ἔν' ἦι διὰ *B ἦ διὰ συμβεβηκὸς τῶν Et τὸ om *B 14 πράξεων Et 21 καθὼ — τιμᾶται om *B 24 τοπικά D ἀπὸ τόπου Et τοῦ ποιητοῦ *B οὐδέποτε ἐξ αὐτοῦ (ἰδίου Kulenkamp) om *B προσώπου om *B 25 αὐτὰ *B ἐαντῶ Et λέγει om *B 28 παρ' ὀνομασμένον τὸν Ἰδαίον *B Et. 29 εἰποι Et 31—1126, 4 [[]] zusätze des Eust oder seiner vorlage 36 ἀλληγορικῶς: 1. ἐτυμολογικῶς

διὸ τὸ γλαυκωπὸν ὠικεῖται τῇ Ἀθηνᾷ ὡς ἀθρητικῇ βλεπτικόν. (3) διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ γλαυξ οἰκεῖται τῇ Ἀθηνᾷ, οὐ μόνον ὡς νυκτὸς ὁρώσα, [[ὥσπερ καὶ ἡ σύνεσις κατὰ τὸν εἰπόντα (Lykophr. Alex. 12) ὁρῶντι κελεύθω [ἐν ταῖς βουλαῖς] τὰ ἐν σκότει ποδηγετεῖ']] ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γλαύσσω παραγωγὴν, ὅπερ ἐστὶ ταυτὸν τῷ ἀνθρώπῳ.

5 (4) οὕτω καὶ ἄλλα τῶν ὀρνέων ὠικεῖονται ἄλλοις θεοῖς διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους συγγένειαν ἢ κατὰ τὸν τῆς κλήσεως τύπον ἢ κατὰ ἐνεργείας ταυτότητα, οἷον ἡ νῆσσα τῷ Ποσειδῶνι· ὅγρᾳ μὲν γὰρ οὐσα ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ νῆσσα δὲ παρὰ τὸ νῶ νῆσω τὸ κολυμβῶ ἡτυμολόγηται, ἐξ οὗ καὶ τὸ νήχω καὶ ἡ ναῦς καὶ ὁ Νηρεύς. (5) ἰέραξ δὲ ἰέρωται Ἥλιω 10 [[Ἀπόλλωνι] διὰ τε τὸ ὅξυ τῆς κινήσεως — ὀκνιπέτης γὰρ ὁ ἰέραξ, καὶ ὁ ἥλιος δὲ ὀξυκίνητος — καὶ διὰ τὴν ἐξ ἐτυμολογίας συγγένειαν· καὶ γὰρ ἵεται ῥαῖον ὁ ἥλιος, ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ ἰέραξ ὠνόμασται. [[ᾧθεν καὶ Ἰαπετὸς παρὰ τὸ ἱεσθαι καὶ πέτεσθαι ἢ οὐρανία σφαῖρα λέγεται]]. (6) οὕτω καὶ ἡ φαληρίς τῇ Ἀφροδίτῃ συνωικεῖται, οὐ μόνον κωμικώτερον διὰ τοὺς ἰθυφάλλους καὶ τοὺς φαλλοὺς καί, ὡς γοργώτερον 15 ἔφη τις (F 109), διὰ συνέμφασιν τοῦ φαλλοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ λευκότητα τὴν ἐν σπέρματι ζωικῶν, οὗπερ ὁμοιότης ἐγκτεται τῷ τῆς φαληρίδος ὀνόματι· φάλιον γὰρ τὸ λευκόν, ἐξ οὗ καὶ τὰ φάλαρα. (7) καὶ κύκνος δὲ τῷ Ἀπόλλωνι (F 95—99) οὐ μόνον διὰ τὸ ὠιδικόν καὶ μαντικόν ἀφιέρωται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐκ τοῦ λεύσσειν ἦτοι βλέπειν παράγεται, οὗπερ Ἀπόλλων ἐστὶ παραίτιος. ᾧθεν καὶ Δῆλιος ἐπιθετικῶς 20 ὀνομάζεται ὡς δῆλα καὶ εὐδώρατα πάντα ποιῶν. (8) καὶ αἰετός δὲ τῷ Διὶ [[ἦτοι τῷ αἰθερείῳ ἀέρι]] ἀνιέρωται, οὐ μόνον ὡς τελείος καὶ ὡς οὐρανῖοι ὕψιπέτης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατὰ τοῦνομα κοινωνίαν· [[αἰετός τε γὰρ καὶ ἀήρ ἄμφω παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω δοκοῦσι παράγεσθαι]]. (9) οἰκείος δὲ πῶς καὶ λάρος Ἐρμῇ οὐ μόνον ὡς Ἀργειφόντῃ λευκός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ παρῶνυμειν τρόπον τινὰ τῇ τοῦ λόγου 25 γλυκύτητι. ὁ τε γὰρ λόγος πρᾶγμα λαρόν ἤρουν ἡδύ, καὶ ὁ λάρος δὲ παρὰ τόνον ἐκπέφηνε τὴν πρὸς τὸ λαρόν συνέμπτωσιν. (10) καὶ ἵνα μὴ πολλοῖς ὁμοίοις ἐπεξόντες περιττὰ σοφισώμεθα, οὕτω καὶ γλαυξ οἰκεῖον τῇ ἀθρητικῇ Ἀθηνᾷ διὰ τὴν πρὸς τὸ ἀθρεῖν τοῦ γλαύσσειν ταυτότητα.

(11) ἵνα δὲ τῶν ὀρνέων ἀφήμενοι καὶ ὑποκαταβάντες γενόμεθα καὶ τῶν περὶ 30 γῆν, οὕτω καὶ ἄλλα τινὰ τσιὸν ἀνάκεινται διὰ ὁμοίας αἰτίας· οἷον Διονύσῳ κισσός. κισσητός γὰρ ὁ οἶνος, οὐ δοτῆρ ὁ Διόνυσος. (12) νάρκισσος Ἑρινῶσι στεφάνωμα· νάρκισσός τε γὰρ ἐκ τοῦ ναρκαῖν παρηγεῖται, καὶ τοῦ ναρκαῖν Ἑρινῶν τῷς κακοῦργοις παραίτιος. (13) πεύκης φυτόν Ἠφαίστῳ ἀνεῖται οὐ μόνον ὅτι ἐδέξαπτον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δαίδα, ἥτις ἀπὸ τοῦ δαῖω τὸ καίω παράγεται, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ αἰθεῖν ὁ 35 Ἠφαιστός. (14) ἡ τρίγλα κατὰ τοὺς παλαιούς [[Ἀρτέμιδος ἀγάλμα, παρόσον ἡ τρίγλα μὲν κατὰ τὸν Κίλικα ποιητὴν (Oppian. Hal. I 590) τριγόνους γοναῖς ἐπωνόμασται, τρεῖς γενῶσα τοῦ ἔτους· καὶ Ἀρτεμις, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν Σελήνη, τριταία μετὰ γέννησιν σαφῶς διεκφαίνεται. τῇ δ' αὐτῇ Ἀρτέμιδι, ταυτὸν δ' εἰπεῖν Ἐκάτη, καὶ μαινίδα θύεσθαι] γὰρ διὰ τὸ δοκεῖν μαριῶν αἰτίαν εἶναι τσιόν, ὡς οἷον εἰπεῖν τοῖς σεληνιαζο- 40 μένοις]. (15) καὶ ἄλλοι δὲ ἰχθύες (F 109) ἀνεῖνται τισὶ κατὰ οἰκειότητα, οἷον Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρος ἦτοι κιθάρα, ἐπεὶ κιθαριστὴς ἐκεῖνος περιάιδεται· Ἐρμῇ δὲ βόας ὡς κήρυκι διὰ τὴν βοήν, παρ' ἣν καὶ Βωώτης, κήρυκος ὄνομα· Ἀφροδίτῃ δὲ ἀφύη, ἡ καὶ ἀφροῖτις, διὰ τὸ ἄμφω ἐξ ἀφροῦ φῦναι, τὴν τε ἀφύην δηλαδὴ φυναικῶς καὶ τὴν δαίμονα μυθικῶς. (16) οὕτω καὶ λύκος Ἀπόλλωνος ἄθυρμα διὰ τὴν ἀμφιλύκην νύκτα, μεθ' 45 ἣν ἐκφαίνεται ἥλιος. (17) καὶ λαγὼς Ἐρώτων ἀνάθημα διὰ τὸ ταυτὸν τῆς κατὰ

3 [ἐν τ. β.] Jac
22—23 [[]] s. komm.

12—13 [[]] 'zusatz des Eustath' (vgl. zu Θ 479) Reinhardt
35—40 [[]] s. komm.

κλήσιν γενέσεως. λαγώς τε γὰρ ἀπὸ τοῦ λάειν καὶ Ἑρως ἐκ τοῦ ὀρᾶν ἄπερ τὸ βλέπειν μνηνύουσι. (18) καὶ Ἀθηναῖ δὲ δράκων λέγεται, ἵνα, ὄθεν τὰ τῆς ἀρχῆς, ἐκεῖ καταλήξει ὁ λόγος ἡμῖν, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. δράκοντος μὲν γὰρ πρόκειται τὸ δέρεω ἥτοι βλέπω, Ἀθηναῖς δὲ τὸ ἀθρεῖν· ἀθρεῖν δὲ ταῦτόν ἐστιν τῷ δέρεσθαι.

- 5 355 (—) SCHOL. * B HOM. II. Θ 1 (Porphyr. p. 112, 1 Schr.): (καὶ ποσαχῶς μὲν ἡὼς παρ' αὐτῷ λέγεται εἰρηται). ὅτι δὲ ἡ κροκόπεπλος καὶ ἡ ῥοδοδάκτυλος ἐπὶ τῆς δαίμονος λέγεται, δηλόν· ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπίθετα ἐκ τοῦ περὶ τὸ ὀρώμενον τῆς ἡμέρας καταστήματος εἰληπται, ἐξηγεῖται τὸ ἐκ ποίας μὲν καταλήψεως ἡ κροκόπεπλος, ἐκ ποίας δὲ ἡ ῥοδοδάκτυλος. (2) φημὶ τοίνυν ὡς διὰ μὲν τῆς τοῦ κρόκου χροᾶς δηλοῖ
10 ὀλίγον τῆς ἡμέρας φῶς πολλῶι τῷ τῆς νυκτὸς μέλανι κινώμενον· ὅταν δὲ λέγηι (Α 477) ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως· διὰ τῆς τοῦ ῥόδου χροῖα δηλοῦν αὐτὸν ὀλίγον τὸ τῆς νυκτὸς μέλαν πολλῶι τῷ τῆς ἡμέρας φωτὶ κεχρωσμένον. (3) καὶ ὅτι τοῦτο νοεῖ, δηλόν ἔστω ἐκεῖθεν· μνηστῆρες γὰρ ἑωσφόρου (F 91), ὡς νυκτὸς ἔτ' οὐσῆς ἀνατέλλει, ἐπάγει αὐτῷ τὴν κροκόπεπλον ἡὼ (Ψ 226) ἥμος ἑωσφόρος εἰσι φῶς
15 ἑρέων ἐπὶ γαῖαν, ὃν τε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδναται ἡὼς· γεννήσας δ' ἐκ τῆς κροκοπέπλου τὸν ὄρθρον, ἐπάγει τὴν ῥοδοδάκτυλον ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως. [[(4) ἐν δὲ τῷ (Θ 1) ἥως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν· τοῦ κίδνασθαι δηλοῦντος τὸ σκορπίζεσθαι, ὡς ἐν τῷ σκίδναται κατὰ στρατόν (Α 487?), δύο ταῦτα τηρήσεως ἄξια ὑπεδείκνυν· ἐν μὲν ὅτι ἐκίδνατο ἔφη πᾶσαν ἐπ'
20 αἶαν, ὅπερ παρὰ τασιν ἔχει, οὐ συντέλειαν, οἷον τὸ ἐσκεδάσθη. ἐπεὶ δὲ σφαιροειδοῦς ὄντος τοῦ κόσμου καὶ τῆς γῆς οὐχ ἅμα παρὰ πᾶσι κατὰ τὸ αὐτὸ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει οὐδὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἡ ἡμέρα ἀνίσταται, εἰκότως ἐκίδνατο ἔφη, τὴν ἐν παρατάσει ἄλλοτε πρὸς ἄλλους ἐπιβολὴν παριστάς τῆς ἡμέρας καὶ πορείαν. (5) ἕτερον δὲ πάλιν ἐσημειούμην, ὅτι σὺν τῷ ἀποτελέσματι καὶ τὸν κύριον τοῦ ἀποτελουμένου εἶναι
25 βούλεται· ἡ μὲν γὰρ θεὸς κροκόπεπλος ὡς ἂν οὐσία ἔνουνος τε καὶ ἔμηνυχος καὶ ἐν σώματος, τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυται περὶ τὴν γῆν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν σωματοειδῆ θεὸν ἐν τῷ κροκόπεπλος συνήρτησεν αὐτὴν τῷ σκεδαννυμένῳ ἀπ' αὐτῆς φωτὶ, εἰπὼν αὐτὴν ἄλλ' οὐχὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυσθαι — ἥως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν· οὐ γὰρ δῆποτε ἡ σωματοειδὴς ἐπεπόρευτο, ἀλλὰ τὸ ἀπ'
30 αὐτῆς ἡμερινὸν φῶς. ἀλλ' οἶδεν, ὅπου τὸ ἀποτελεσμα, ἐκεῖ καὶ τὸ ἀποτελοῦν.

- (6) ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οἶδε τὸ ποιοῦν καὶ τὸ ἀποτελούμενον, λάμβανε πρῶτον ἐπὶ τῆς νυκτὸς·]] τὸ μὲν ἀποτελεσμα (H 282) 'νὺξ δ' ἡδὲ τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι', (ο 392) 'αἶ δέ τοι νύκτες ἀθέσφατοι', (μ 286) 'ἐκ νυκτὸς δ' ἄνεμοι χαλεποί· τὴν δὲ δεσπότην (Ξ 259ff.) 'εἰ μὴ Νύξ ὁμήτεια τε θεῶν ἐσάωσε καὶ
35 ἀνδρῶν· τὴν ἐκόμην φεύγων' καὶ 'ἄξετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι'. (7) οὕτω καὶ Ἡβὴ ἀποτελεσμα καὶ θεὸς ταύτης προστάτις· (ψ 211) 'οἱ νῶιν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντες ἡβης ταρφήναι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι', τῆς νεότητος καὶ ἀκμῆς τῆς ἐν νεότητι σφριγώσης' (θ 181) 'ὄφρ' ἡβῃ τε πεποῖθεα χερσὶ τ' ἐμῆσιν·' (θ 136) 'οὐ δέ τι ἡβης δεύεται· ἐπὶ γὰρ πάντων τὰ ἀποτελέσματα λέγεται. ἐπὶ δὲ
40 τῆς θεοῦ· (Δ 2) 'μετὰ δέ σφισι πότνια Ἡβὴ νέκταρ ἐωινοχόει·' (Ε 905) 'τὸν δ' Ἡβὴ λοῦσεν· ἐν γὰρ τοῖς ἀγρηάτοις καὶ αἰεὶ ἡβῶσιν οἰνοχόον τὴν Ἡβὴν καὶ ἐπηρέτιν ἐποίησεν. (8) ἐκ τούτων λύσεις, πῶς ἀγαστονόν τε λέγει τὴν Ἀμφιτρίτην, ὅταν εἰπηι (μ 96) 'καὶ εἰ ποθὶ μείζον ἔνεσι κῆτος ἂ μυχρία βόσκει ἀγαστονος Ἀμφιτρίτη', καὶ πάλιν κλυτὸν ἐν οἷς φησιν (ε 421) 'ἡ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσέυη μέγα δαίμων ἐξ

12 κεχρωσμένον Schrader χρώμενον *B κινώμενον Kammer 26 ἀπ' αὐτῆς φῶς *B (?) om Schrader 30 ἀποτελοῦν Schrader — ούμενον *B ἡ κυρία τοῦ ἀποτελουμένου Kammer 33 τοι: var. τε 34 ὁμήτεια Hom ὁμήτεια *B

άλός, οἷά τε πολλά τρέφει κλυτὸς Ἀμφιπόρτη· κλυτὸς μὲν γὰρ ἡ θεός, ἡ μεγάλη δαίμων, ἀγαστονος δὲ ἡ θάλασσα. (9) οὕτως καὶ γῇ μὲν τὸ στοιχεῖον (Α 425) ἔλκε γαῖαν ἀγοστώει καὶ κάππεσεν ἐν γαίῃ, ἡ δὲ θεός (Ο 36) ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν καὶ (Τ 259) Ἐῆ τε καὶ Ἡέλιος καὶ Ἑρινύες. 5 (10) οὕτω καὶ Στυγὸς ὕδωρ λέγει τῆς δαίμονος τὸ Στύγιον ἀπ' αὐτῆς καλούμενον (Ο 37) καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὥσπερ καὶ ποταμὸν λέγει (καὶ) δαίμονα Ἀλφειὸν καὶ Ἀξίον καὶ Σπερχεῖόν, ὧν εἶναι καὶ γένος, καὶ Ξάνθον δινήεντα. καὶ 10 ὅταν μὴ εἰδῇ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, τὸν εὐχόμενον ποιεῖ λέγοντα (ε 445) κλυθι, ἄναξ, οἷς ἐσσί· εὐχεται δὲ τῷ ποταμῷ, ὡς ἂν ἐκάστου ἔχοντος δαίμονα. (11) ὁ δὲ καὶ 10 ἐν ταῖς κρήναις οἶδε θεάς, ἃς νύμφας καλεῖ (ρ 240) νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, καὶ ἄλλαι (Ζ 420) νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς. (12) οὕτω πεπληρωσθαι θεῶν δυνάμεων Ὅμηρος ἠγεῖτο ἅπαντα (F 102 c 3).

356 (—) ΕΥΣΤΑΤΗ. ΗΟΜ. Π. Σ 39 ff. p. 1130, 35: Ἰστέον δὲ ὡς ὀνόματα ταῖς ἀνωτέρω μνημονευθείσαις Νηρηΐσιν Ὅμηρος πλάττει, καθά που καὶ Ἡσίοδος 15 (Th 240 ff.), ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων ἢ ἄλλως ἐνθεωρουμένων τῇ τε θαλάσσῃ καὶ τῷ στοιχείῳ τοῦ ὕδατος. (2) οἷον Γλαύκη μὲν τις αὐτῶν καλεῖται διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἔστιν ὅπου γλαυκόν . . . (3) Θάλεια δὲ διὰ τὸ τοῦ στοιχειακοῦ ὕδατος ζωιογόνον ἔν τε ἄλλοις καὶ ἐν φυτοῖς δέ, ἐφ' ὧν τὸ θάλλειν κυριολεκτεῖται . . . καὶ ὅτι δὲ οὐδὲ τὸ θαλάττιον ὕδωρ ἐστέρηται εἰς τὸ πᾶν τοῦ ποιεῖν θάλλειν, ὥς 20 ὁλοῦσι ὅλα φυνκίων καὶ μύλων καὶ οἱ παρὰ τῇ ἱστορίᾳ βαλανφαροντέες που θύνουσι, δηλὸν ἐστὶ καὶ αὐτό· μαρτυροῦσι δὲ τῷ λόγῳ καὶ οἱ Θοάριοι Πηγῆνοι, παρ' οἷς ἡ κατὰ σφᾶς ἐκ θαλαττίου στομίον λίμνη τῇ τῶν ἀμπέλων φυτεῖαι συμ- 30 βάλλεται, τοὺς τῶν φυτῶν βόθρους τοῦ κατ' αὐτὴν ὕδατος ἐμπιπλώσα, ἐνθα δυσμετα- κόμιστόν ἐστι τὸ γλυκύ. (4) καὶ ἄλλως δὲ αὕτη Θάλεια κατὰ τὴν δαῖτα διὰ τὸ 25 ἐκείθεν ζωηρόν οὐ μόνον τοῖς ἐναλίοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξω ἐμποριοῖς τε καὶ λοιποῖς. (5) ὧν χάριν καὶ Δωτὴ Νηρηΐς πέπλασται, ὡς ῥηθήσεται. (6) Κυμοδόκη δὲ καὶ Κυμοδόη διὰ τὰ κύματα. (7) Ἰστέον γὰρ ὅτι εἰσὶ τινὰ τῶν τοῦ ὕδατος, ἐξ ὧν ἐκάστου διάφορά τινες τῶν Νηρηίδων κοινοῦνται ὀνόματα, οἷον τὸ Ἰαῖρα καὶ Ἰάνειρα καὶ Ἰάνασσα, ἴσως δὲ ἀκολούθως τοῖς ὄνσι τοῦτοις καὶ τὸ Καλλιάνειρα καὶ Καλλιάν- 30 νασσα παρὰ τὸ λαίνειν, ἐπεὶ τοιοῦτον τὸ στοιχεῖον, εὐφροσύνην δηλαδὴ πολυτροπῶς. ὁθεν καὶ τις Νηρηΐς Μελίτη λέγεται ὡς πολλοῖς αἰτία γλυκασμοῦ. (8) οὕτω καὶ διὰ τοὺς θαλαττίους ἤχους ἢ μὲν τις Κλυμένη, ὡς οἷον κλυτὴ καὶ ἐξάκουστος, ἢ δὲ Ἀγανὴ διὰ τὸ ἄγαν αὔειν. (9) Δωτὴ δὲ καὶ Δωρίς διὰ τὰς ἐκ θαλάσσης ἀγαθὰς ὅπως οὖν δόσεις· (10) ὁμοίως καὶ . . . Θόη οὐ μόνον διὰ τὸ τάχυν τοῦ ὕδατος, ὅτε προορρεῖ, 35 ἀλλὰ καὶ διότι θεοῦσιν ἐπὶ δέχεται ναοί. διὸ οὐ μόνον ἡ ῥηθεῖσα Κυμοδόη σύνθετος ἐξ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ Ἀμφιπόη ἑτέρα. (11) διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἄλλη τις Φέρονσα καθ' ὁμοιότητα τοῦ Φόρκυνος θαλαττίου δαίμονος. (12) Νησαῖη δὲ καὶ Ἀκταῖη καὶ Σπειὼ διὰ τὰς παρὰ θάλασσαν νήσους καὶ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ κατ' αὐτὴν σπέη, ὅ 40 ἐστὶ σπηλαῖα, ὅποια πολλὰ ἐκεῖ, καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ (Σ 50) ἀργύφειον πλῆτο σπέος καὶ τὸ (Σ 65) ὥς ἄρα φωνήσασα Θέτις λίπε σπέος. (13) οὕτω δὲ καὶ Ἀμάθεια 40 παρὰ τὴν ἁμαθὸν (14) Ἀλία δὲ παρ' αὐτὴν τὴν ἄλα· ἐξῆς καὶ κοινὸν τοῦτο πάσαις ἐπίθετον, ὡς δηλοῖ τὸ (Σ 86) μετ' ἀθανάταις ἀλίησι. (15) Λιμνώρεια δὲ παρώνυμος λιμνῶν καὶ ὀρέων, ἃ δηλαδὴ πολλαχού θάλασσαν ὑποξύνουσι, καθὰ καὶ Ὀρείθνια κατὰ ἔκτασιν τῆς ἀρχούσης ἢ ἐν ὄρει ποῦ ἐστὶν οὐ θύουσα ἢ διὰ 45 τὰ καὶ ἐν ὄρεσιν ὕδατα. (16) Πρωτὴ δὲ διὰ τὸ πρωτεῖον τοῦ ὕδατος καὶ ἀρχικόν·

διό καὶ Νημερτῆς καὶ Ἀψευδῆς ἕτεροι δύο αὐταὶ Νηρηίδες τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ διοικοῦ-
μεναι, τῇ δὲ ἄλλῃ ἀληθέστερον ἀρχικῇ, ὥς τῶν ἄλλων τριῶν στοιχείων ψευδομένων
οἶον τὸ ἀρχικὸν διὰ τὸ δοκεῖν ἐξ ὕδατος τὰ λοιπὰ ὥς ἀπ' ἀρχῆς τινος γίνεσθαι.
(17) οὕτω δὲ καὶ τὸ Καλλιάνασσα καὶ τὸ Ἀγανὴ καὶ Κλυμένη τοῦ κατὰ τὸ ὕδωρ ἀρχικοῦ
8 δόξαιεν ἂν οὐκ ἀφ' ὧς ἐνδείξις εἶναι, τὸ μὲν διὰ τὴν τοῦ ἀνάσσειν ἀξίαν, τὸ δὲ διὰ
τὸ ἐκ τοῦ ἀρχεῖν γὰρ καὶ περικλυτον. (18) καὶ ἄλλως δὲ Νημερτῆς καὶ Ἀψευδῆς
ὀνόματα θαλαττίων δαιμόνων διὰ τὸ εἰς ὄρμον τοῖς τότε πίπτειν τὴν θάλασσαν, ὥς
δηλοῖ τὸ (Ξ 272) 'χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλεν ἄλα μαρμαρέην'.... (19) ἐξ οὗ καὶ
Μαῖρα Νηρηῆς οἶονεῖ ἢ λαμπρά, ἢ ἀκόλουθος καὶ ἢ Πανόπη, ἔτι δὲ καὶ ἢ Γαλάτεια,
10 παρηγοιμένη ὥσπερ ἢ Θέτις τῇ καταθέσει τῆς ζάλης οὕτως αὐτῇ τῇ Γαλήνῃ.
αὕτη δὲ καὶ διὰ τοὺς τῶν κυμάτων γαλακτοχρόους ἀφροὺς οὕτω καλεῖται. (20) καὶ
Πανόπη δὲ ἄλλως διὰ τὸ λείον τῆς τοῦ ὕδατος ἐπιφανείας καὶ τῇ ὄνῃ ἀνεπιπρό-
σθητον, καθά πον δηλοῖ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν παραβολῇ. (21) Δυναμένη δὲ ἢ
διότι τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος κατὰ τὸ δύνασθαι θεωρεῖται πρὸς τὸ ἐνεργεῖαι τῶν
15 εἰδοποιουμένων ἐξ αὐτοῦ ἢ καὶ διὰ τὸ τοῦ <θαλαττίου> ὕδατος ἰσχυρόν· δ καὶ ὁ
θαλάττιος πολλαχού αἰνίττεται Ποσειδῶν, ὁ διὰ τοῦτο καὶ Ἐννοσίχθων καὶ Ἐννοσί-
γαιος (F 96). (22) Δεξαμένη δὲ διὰ τὸ δεχάδα τὴν θάλασσαν εἶναι ζώων τε τῶν ἐν
αὐτῇ καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ὥς εἰς τινα δεξαμενὴν εἰσβαλλόντων ὑδάτων. (23) Ἀμφινόμη
δὲ διὰ τε τὰς κύκλους ἀπὸ γλυκέων ὑδάτων νομάς, καὶ τὰ ἐν ὕδροις δὲ νεμόμενα.
20 (24) καὶ εἰ τινες εἰς τὴν Νηρηίδων κλήσεις, οἷον Ἀλοσύδνη ἢ Ὑδατοσύδνη
ἢ Κυμὼ ἢ Ἀμφιτρίτη, τοιούτοις τισι λόγοις ὑπάγονται. ὅτι δὲ οἱ παλαιοὶ πολλὰ καὶ
εἰς τὰ τοιαῦτα σχολὴν ἔσχον, ἄλλοι δηλοῦσιν.

—. ARISTONYMOS.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΧΡΟΝΩΝ.

25 s. III u. Rhodos.

—. ARISTION. HAGELOCHOS. HAGESTRATOS. NIKASYLOS. ONOMASTOS. TIMOKRITOS.

ΧΡΟΝΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ.

s. III u. Rhodos.

30 245. STESIKLEIDES (KTESIKLES) VON ATHEN.

F

APXONTΩΝ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ (ΧΡΟΝΙΚΑ).

Γ

1 (IV 375, 1) ATHEN. VI 103 p. 272 C: Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ a. 317/6 (?)
35 Χρονικῶν <κατὰ τὴν πεντε>καιδεκάτην πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησιν ὀλυμπιάδα

15 <θαλαττίου> Reinhardt 34 u. p. 1129, 6 Στησικλῆς? Jac 35 καὶ δεκάτη
ὀλυμπιάδα A ἐν τρίτῃ καὶ δεκάτῃ π. τ. 9 ὀλυμπιάδι C <τῇ πεντε>καίδ. Schweig-
haeuser <κατὰ τὴν ἑπτα>καιδεκάτην St Croix-Dindorf <τῇ ἐκ>καίδ. Casaubonus

ἐξετασµὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν, καὶ εὐρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισµυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ † μυριάδας μ̄.

2 (2) ATHEN. X 64 p. 445 CD: σὺν δὲ παροινῶν καὶ μεθύων . . . οὐδ' a. 241
 5 ἐπὶ τοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμένης ὁ Περγαμηνὸς ὁ Φιλε-
 ταίρου τοῦ Περγάμου βασιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν
 τρίτῳ Χρόνῳ.

OHNE BUCHZAHL.

3 (IV 507) DIOG. LAERT. II 55: ἤχμαζε δὲ (sc. Ξενοφῶν) κατὰ a. 360/59 B?
 10 τὸ τέταρτον ἔτος τῆς τετάρτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος (401/0) καὶ
 ἀναβέβηκε σὺν Κύρῳ ἐπὶ ἄρχοντος Ξεναϊνέτου (401/0) ἐνὶ πρότερον ἔτει
 τῆς Σωκράτους τελευτῆς. (56) κατέστρεψε δέ, καθά φησιν Στῖσιικλείδης
 ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων καὶ Ὀλυμπιονικῶν Ἀναγραφῇ, ἔτει
 15 πρῶτῳ τῆς πέμπτης καὶ ἐκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ἄρχοντος Καλλιμῆδου,
 ὅς φ' οὐ καὶ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Μακεδόνων ἥρξε. τέθνηκε δ' ἐν Κορίνθῳ.
 ὡς φησι Δημήτριος ὁ Μάρνης (IV), ἥδη δηλαδὴ γηραιὸς Ἰανῶς.

246. ANDRON VON ALEXANDREIA.

F

ΧΡΟΝΙΚΑ.

20 1 (II 352) ATHEN. IV 83 p. 184 BC: οὐ γὰρ οἶδας ἱστοροῦντα a. 146
 Μενεκλέα τὸν Βαρκαῖον συγγραφεὰ (III), ἔτι τε Ἀνδρῶνα ἐν τοῖς Χρο-
 νικοῖς τὸν Ἀλεξανδρέα, ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσὶν οἱ παιδεύσαντες πάντας τοὺς
 Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ
 τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους
 25 χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις πάλιν παιδείας ἀπάσης κατὰ τὸν ἑβδόμον
 βασιλεύσαντα Αἰγύπτου Πτολεμαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων
 καλούμενον Κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας,
 οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φρυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐφηβησάντων
 ἐποίησε πλήρεις τὰς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν φιλοσόφων
 30 γεωμετρῶν μουσικῶν ζωγράφων παιδοτριβῶν τε καὶ ἱατρῶν καὶ ἄλλων
 πολλῶν τεχνιτῶν, οἱ διὰ τὸ πένεσθαι διδάσκοντες ἃ ἠπίσταντο πολλοὺς
 κατεσκεύασαν ἄνδρας ἑλλογίμους.

247. ANTILEON.

F

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ.

 $\overline{B}$

5 1 (IV 306, 1) DIOG. LAERT. III 3: ἦν δὲ (sc. Πλάτων) τῶν δῆμων 428/548
Κολλυτεύς, ὥς φησιν Ἀντιλέων ἐν δευτέρῳ Περι χρόνων.

OHNE BUCHTITEL.

2 (2) POLLUX II 150—151: μακρόχειρ — εἴτε κατὰ Πολύκλειτον 485/65
(128 F 3) ὁ Ὑσιάσπον Δαρεῖος, εἴτε κατὰ Ἀντιλέοντα Ξέρξης, εἴτε κατὰ
10 τοὺς πλείστοις Ὁρχος ὁ ἐπικληθεὶς Ἀρταξέρξης — ἦτοι τὴν δεξιὰν ἔχων
προμηχεστέραν ἢ τὴν ἀριστερὰν ἢ ἀμφοτέρας· οἱ δὲ ὅτι τὴν δύναμιν ἐπὶ
πλείστον ἐξέτεινεν.

248. XENOKRATES.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

 $\overline{A}$

15 1 (IV 530) ET. M. 157, 51: Ἀσσυρία· ἡ Βαβυλωνία. τὸ μὲν πρῶτον
ἐκαλεῖτο Εὐφράτις, ὕστερον δὲ Χαλδαία, τὸ τελευταῖον δὲ ἀπὸ Ἀσούρου
τοῦ Σούσου Ἀσσυρία, ὥς Ξενοκράτης ἐν πρώτῳ Χρονικῶν.

249. AUTOCHARIS (?).

ΧΡΟΝΟΙ.

 $\overline{A}$

20 1 (IV 346) SCHOL. APOLL. RHOD. IV 1470: Εἰλατίδην Πολύ-
φημον] Πολύφημος ἐν Μυσίαι καταλειφθεὶς ἔκτισε πόλιν Κίον τὴν οὕτως
ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. μαχόμενος πρὸς Χάλυβας
25 οὗτος ἐτελεύτησεν, ὥς φησι Νυμφόδωρος (III). ὅτι δὲ τὴν Κίον ἔκτισεν,
εἴρηκεν Αὐτόχαρις ἐν πρώτῳ Χρόνων.

250. KASTOR VON RHODOS.

T

1 SUID. s. Κάστωρ Ρόδιος ἢ, ὥς τινες, Γαλάτης· ὥς δὲ ἄλλοι ἐπλανή-
30 θησαν, Μασσαλιώτης· ῥήτωρ· ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. γήμας δὲ οὗτος Δημ-

17 Ἀσούρου: σύρου V 18 τοῦ Σήμου? Gaisford 26 Αὐτόχαρις vulg (Eudok.
768) αὐτὸ χάρις L αὐτὸ χάρις p Χάραξ Heringa Χάρων Spitzner χρονικῶν p

οτάρου τοῦ † συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνηρώθη ὅπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ † Ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β'. Χρονικὰ ἀγνοήματα· καὶ Περί ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε'. Περί Πειθοῦς β'. Περί τοῦ Νείλου· Τέχνην ῥητορικὴν·
 5 καὶ ἕτερα.

2 EUSEB. ARM. Chron. p. 125, 6 Karst: Nachdem zusammengetragen ist das sämtliche erörterte aus den denkmälern, die hier der reihe nach verzeichnet sind: aus dem Polyhistor Alexandros (III); aus Abydenos (III) . . . ; aus Manethos (III) . . . ; aus Kephaliions 9 Musischen
 10 Büchern (93); aus Diodors Bücherei . . . ; aus Kassios Longinos (259) . . . ; aus des Phlegon . . . 14 büchern (257) . . . ; aus des Kastor 6 büchern, in welche er zusammengefaßt hat von Ninus an abwärts † 181 olympiaden; aus des Thallos 3 büchern (256) . . . aus Porphyrios (260) . . .

3 AUSON. Prof. Burdig. XXII p. 68 Peiper:

15 1 Victori studiose, memor, celer, ignoratis
 adsidue in libris nec nisi operta legens,
 exesas tineis opicasque evolvere chartas
 maior quam promptis cura tibi in studiis
 7 quid Castor cunctis de regibus ambiguus, quid
 20 coniugis e libris ediderit Rhodope

F

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΗΣΑΝΤΩΝ Α—Β.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ.

(F 17; 20?).

25 ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΓΝΟΗΜΑΤΑ.

ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΟΜΗ (?) Α—Β.

Α

1 (1—2) EUSEB. ARM. Chron. p. 26, 8—27, 8 Karst: Nicht er (sc. Abydenos) allein, sondern auch Kastor im ersten kurzgefaßten
 30 Buche der Zeitgeschichten berichtet nach derselben weise und norm, bis auf die silben genau übereinstimmend, von dem königtum der Assyrer.

1 συγκλητικοῦ Suid (vgl. Gelzer African. II 70) Γαλατικοῦ Wachsmuth
 2 [Βαβυλῶνος καὶ] Bernhardt Βασιλέων 5 καὶ v Gutschmid 4 ε ABV* θ cett.
 11 Philagor Arm 12 181: s. komm.

Aus Kastors kurzgefaßtem Buche vom Königtum der Assyrer:

‘Belos war’, sagt er, ‘könig der Assyrer. und’ unter ihm waren die Kyklopen mit blitzen und feuerflammenden strahlen dem Aramazd, dem mit den Titanen kämpfenden, im streit behilflich. und könige der Titanen wurden gekannt zu jener zeit; deren einer war Ogygos der könig.’ hierauf führt er wenige worte danach hinzufügend fort: ‘die riesen stürzten sich auf die götter und wurden zerschmettert, da
10 hilfreiche bundesgenossen den göttern geworden waren Herakles und Dion(is)os, welche von den Titanen waren.’

‘Belos, von dem wir vorhin gesprochen haben, schied aus dem leben, der denn gar für einen gott gehalten wurde. nach welchem Ninos über die Assyrer herrschte 52 jahre; dieser
15 heiratete die Šamiram. nach welchem Šamiram über die Assyrer herrschte 42 jahre. und darauf Zames, der auch Ninuas.’ sodann im einzelnen die könige der Assyrer, welche nach diesen waren, der reihe nach anführend, zählt er sie auf bis zu Sardanapallos, bei namen erwähnend die sämtlichen; von denen auch wir wenig hiernach sowohl die
20 namen als die zeiten der regirungen anführen werden (F 1d). da ja auch jener in seinen Canones, die er aufgestellt hat, in eben dieser weise von ihnen schreibt: ‘zuerst haben wir die könige der
25 Assyrer angeführt, mit Belos beginnend. und da die jahre von dessen königtum nicht sicher überliefert sind, haben wir den namen erwähnt, jedoch den beginn der chronologie mit
30 Ninos gemacht, und haben sie mit dem andern Ninos, der von Sardanapallos das königtum überkommen hat, abgeschlossen, damit dieserweise offensicht-
35 lich würde sowohl die gesamte zeit im allgemeinen als auch die eines jeglichen von den herrschern im besonderen; und so ergibt sich die zeit von 1280 jahren. dieses Kastor.

(1a) SYNKELL. p. 387, 5 ed.

Bonn.: ἑτεροὶ φασὶ μετὰ Σαρδανά-
παλλον κρατῆσαι [καὶ] τῆς Ἀσσυρίων
ἀρχῆς Νίνον, ὥς πον καὶ Κάστωρ
ἐν τῷ Κανόνι αὐτοῦ φησιν ὧδε·
«πρώτους μὲν οὖν τοὺς Ἀσσυρίων
βασιλεῖς κατετάχαμεν, τὴν μὲν
ἀρχὴν ἀπὸ Βήλου πεποιη-
μένους· τῷ δὲ τὰ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ ἔτη μὴ παραδε-
δόσθαι σαφῶς τοῦ μὲν ὀνό-
ματος μνημονεύομεν, τὴν δὲ
ἀρχὴν τῆς χρονογραφίας ἀπὸ
Νίνου πεποιήμεθα, καὶ κατα-
λήγομεν ἐπὶ Νίνον τὸν διαδε-
ξάμενον τὴν βασιλείαν παρὰ
Σαρδαναπάλλον.»

1 b (3) SYNKELL. p. 172, 15 ed. Bonn.: ἡ τῶν Ἀράβων βασιλεία διαδεξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων διήρκεσεν ἔτη σιε . . . ταύτην Ἀσσυρίων $\overline{\mu\alpha}$ διεδέξαντο βασιλεῖς . . . διαρκέσαντες ἔτη δλα $\overline{\alpha\nu\xi}$, ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου ἕως τοῦ $\overline{\mu\alpha}$ Μακοσκόλερον τοῦ καὶ Σαρδαναπάλλου, ὡς συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἱστορικῶν, Πολύβιος 5 (254 F 1) καὶ Διόδωρος, Κεφαλλίων (93 F 2) τε καὶ Κάστωρ καὶ Θάλλος (256 F 5) καὶ ἑτεροί.

1 c (4) — p. 317, 21: ὁ μέντοι Εὐσέβιος, καίπερ . . . τὰς . . . προκει- μένας χρήσεις Διοδώρου καὶ Κεφαλίωνος (93 F 1) προθείς, ἐν $\overline{\lambda\zeta}$ βασι- λεῦσι τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν περιέλαβεν, ἔτεσι δὲ $\overline{\alpha\tau}$, τῷ Κάστορι μᾶλλον 10 ἀκολουθήσας, οἷ καὶ μαρτυρίαν παρήγαγε, $\overline{\alpha\sigma\pi}$ ἔτη φράσκουσιν τοὺς Ἀσσυ- ρίων βασιλεῖς ἄρξαι.

1 d EUSEB. ARM. Chron. p. 30, 27—32, 15 Karst: *Es sind aber die könige der Assyrier, die in den büchern stehen, nach den zuverlässigen büchern diese:*

Könige der Assyrier.

15	1. Ninos	von dem sie sagen, er habe als erster regiert über alle Asianer	a. Chr.
		außer den Indern, jahre 52	2123/2
		unter welchem sich findet gewesen zu sein Abraham . . .	
	2. Šamīram	jahre 42	2071/0
20	3. Zames, welcher Ninuas	„ 38	2029/8
	4. Arios	„ 30	1991/0
	5. Aralios, welcher Amyros	„ 40	1961/0
	6. Xerxes, welcher auch Baleos	„ 30	1921/0
	7. Amramithes	„ 38	1891/0
25	8. Belochos	„ 35	1853/2
	9. Baleas	„ 12 [l. 52]	1818/7
	10. Aladas	„ 32	1766/5
	11. Mamythos	„ 30	1734/3
	12. Machchaleos	„ 30	1704/3
30	13. Spheros	„ 22	1674/3
	14. Mamylos	„ 30	1652/1
	15. Sparethos	„ 40	1622/1
	16. Askatades	„ 40	1582/1
		unter ihm war Moses, gesetzgeber der Juden.	
35	17. Amīyntas	jahre 45	1542/1
	<18. Atossa	„ 21>	1497/6
	19. Belochos	„ 45 [l. 25]	1476/5
		dessen tochter Tratres, die zubenannt ward Achurard, regierte dem- selben zufolge 17 jahre. Dionesios und Perseus waren um diese	
40		zeiten.	
	20. Balatores	jahre 30	1451/0
	21. Lamprides	„ 32	1421/0

26 52 Exc. Barb. Synkell. Χρον. Σύντ. 12 GE 36 erg. E Schwartz nach Exc. Barb. Atossai et Semiramis femina (Ατοσσα ἡ καὶ Scaliger) ann. XXIII 37 45 Arm. 25 Exc. Barb. Synk. Χρον. Σύντ. 38—39 demselben zufolge: oder mit ihm Karst

	22. Sosmares	jahre 8 [l. 20]	1389/8
	23. Lampares	„ 30	1369/8
	24. Pannyas	„ 42 [l. 45]	1339/8
	unter diesem wurde die schiffsflotte der Argier und Herakles		
5	erkannt		
	25. Sosarmos	jahre 19	1294/3
	26. Mithreos	„ 27	1275/3
	27. Teutamos	„ 32	1248/7
	unter welchem Ilion eingenommen wurde.		
10	28. Teuteos	jahre 40	1216/5
	29. Thineus	„ 30	1176/5
	30. Derusos	„ 40	1146/5
	31. Eupalmes	„ 38	1106/5
	unter diesem war Davith		
15	32. Laosthenes	„ 45	1068/7
	33. Peritiades	„ 30	1023/2
	34. Ophrateos	„ 21	993/2
	35. Ophatanes	„ 50	972/1
	36. Akrazanes	„ 42 [40]	922/1
20	37. Sardanapalles	„ 20	882/1
	unter diesem gab Lakoriges gesetzte den Lakedmoniern.		
	<38. Ninos	jahre 19>	862/1—844/3
	Von Ninos bis auf diese haben die könige der Assyrer geherrscht, da über		
	die Athener Thespios, sohn des Aripbron, regierte. insgesamt ergeben sich für die		
25	ganze Assyrrerdynastie nach den glaubhaften schriftstellern 1240 [l. 1280] jahre;		
	und nach anderen 1300. Thonnos Konkoleros, der auf griechisch Sardanapalles		
	heißt, hat, nachdem er die niederlage erlitten von Varbakes und von Belesios,		
	sich selbst dem feuer überliefert; von welchem bis auf die erste olympiade es 40		
	jahre sind.		

30

OHNE BUCHZAHL.

2 (6—8) EUSEB. ARM. Chron. p. 81, 6—83, 9 Karst: *Beginnen wird nun diese zeitbeschreibung . . . mit den ältesten, der Sikonier könige zuerst klar aufzuzählen. denn viel zwiespalt ist unter den alten, welche der griechischen geschichte zeitbeschreibungen zusammenstellten; und*
 35 *soweit es möglich sein wird, werden wir die sich bei vielen befindlichen miteinander übereinstimmenden zeugnisse sammeln. auch hat der Sikonier-könige zeiten, in 'Zeiten-Büchern' beschrieben, ordnungsmäßig dargestellt der zeitenschreiber Kastor; dieselben faßt er zusammen im 'Kurzen Abriß', schreibend in dieser weise der darstellung:*

1 8 Arm. 20 Barb. Synk. (η : π) 3 42 Arm. 45 Barb. Synk. $\chi\phi\upsilon\nu$. $\Sigma\acute{o}\nu\tau$.
 6 19 Arm. 20 Barb. Schwartz (s. v. 17) 22 Synk. $\chi\phi\upsilon\nu$. $\Sigma\acute{o}\nu\tau$. 12 *Derkylas*
Aucher 17 21 Arm. Synk. 20 Barb. Schwartz (s. v. 6) 29 $\chi\phi\upsilon\nu$. $\Sigma\acute{o}\nu\tau$.
 19 42 Arm. Synk. $\chi\phi\upsilon\nu$. $\Sigma\acute{o}\nu\tau$. 40 Barb. (Schwartz) 22 *erg. edd nach Ninus*
ann. XVIII Barb. Νῦνος ἔτ. ι χφον. Σόντ.

'Dargestellt haben wir an-
bei der Sikonier könige, an-
gefangen mit Egialeus, dem
ersten könige und endend auf
5 Leukippos. und eingenommen
haben die könige eine zeit
von 959 [l. 962] jahren. und
nach den königen waren die
priester des Karnios, 6,
10 welche das priestertum führ-
ten 33 jahre. nach welchem
war Charidemos der priester,
der, da er die kosten nicht
bestreiten konnte, flüchtig
15 wurde.

(2a) SYNKELL. p. 182, 6 ed.
Bonn.: Κάστωρος περὶ τῆς βασι-
λείας τῶν Σικωνίων. «παραι-
θεμεν δὲ καὶ τοὺς Σικωνίους
βασιλεύσαντας, ἀρχομένους μὲν
ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ πρώτου βασι-
λεύσαντος, λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζεύ-
ξιππον. οἱ μὲν οὖν βασιλεῖς
κατέσχον ἐτῶν χρόνον πνθ. μετὰ
δὲ τοὺς βασιλεῖς κατεστάθησαν
ἱερεῖς τοῦ Καρνίου ἔξ. οὗτοι δὲ
ἱεράτευσαν ἔτη λγ. μεθ' οὗς
κατεστάθη ἱερεὺς Χαρίδημος, ὃς
καὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην
ἔφυγε.»

Dieses Kastor nach diesem wortlaute. der reihenfolge nach im ein-
zelnen aber hat das königtum der Sikonier eine folgenderweise entworfen
zählung:

Könige der Sikonier.

20	1. Egialeus	52 jahre	2123/2
	woher auch Egiala, der jetzige Peloponesos, benannt wird. von diesem sagen sie, er habe als erster geherrscht über die Si- konier, um das 15. jahr des Belos, des ersten beherrschers des Assyrrreiches, von dem sie fabeln, er sei des Posidon und der		
25	2. Europs	45 jahre	2071/0
	dieser regiert unter Ninus, dem sohne des Belos.		
	3. Telchin	20 jahre	2026/5
	dieser regiert unter Samiram.		
30	4. Apis	25 jahre	2006/5
	von welchem Apia, der jetzige Peloponesos genannt wird.		
	5. Thelxion	52 jahre	1981/0
	6. Egidros	34 „	1929/8
	7. Thurimachos	45 „	1895/4
35	unter diesem beherrschte als erster die Argiver Inachos.		
	8. Leukippos	53 jahre	1850/49
	9. Messapos	47 „	1797/6
	unter diesem . . . herrschte über die Egyptian Joseph, der von den Ebraern erwähnt wird.		

	10. Eratos	46 jahre	1750/49
	11. Plemneos	48 „ [49]	1704/3
	12. Orthopolis	63 „	1655/4
	13. Marathonios	30 „	1592/1
5	unter welchem als erster über Attika regierte Kekrops Diphyes.		
	14. Marathon.	20 jahre	1562/1
	unter diesem begegnet des auszuges aus Egiptos heerführer der Ebraeer, Moses, was zu <seiner> zeit bewiesen werden wird.		
	15. Chyreus	55 jahre	1542/1
10	unter diesem herrscht über die Argiver Danaos.		
	16. Korax	30 jahre	1487/6
	17. Epopeus	35 „	1457/6
	18. Laomedon	40 „	1422/1
	19. Sikion	45 „	1382/1
15	unter diesem hörten die Argiverkönige auf, sich erstreckend auf 540 jahre.		
	20. Polibos	40 jahre	1337/6
	21. Inachos	40 „ [42]	1297/6
	22. Phestos	8 „	1255/4
20	23. Adrastos	4 „	1247/6
	24. Poliphides	31 „	1243/2
	unter diesem wurde Ilion eingenommen.		
	25. Pelasgos	20 jahre	1212/1
	unter diesem regierte über die Latiner Enias.		
25	26. Zeuxippos	31 jahre	1192/1—1162/1
	Zusammen im ganzen ergeben sich Sikonierkönige 26; und sie regieren einen zeitraum von 959 [1. 962] jahren. nach welchen keine könige mehr, sondern die priester des Karnios, deren erster das priester-tum bekleidete:		
30	1. Archelaos	1 jahr	1161/0
	2. Otomedon	1 „	1160/59
	3. Theoklitos	4 „	1159/8
	4. Euneos	6 „	1155/4
	5. Theonomos	9 „	1149/8
35	6. Amphichies	12 „	1140/39—1129/8

1 Ἐρατος Euseb. (Ἀρατος Χρον. Σύντ.); Hieron.; Augustin. De c. d. 18, 6. (cf. Paus. II 36, 4 Ἀργεῖοι καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐρατος) Ἐρατος Synk. p. 196, 12 (cf. Pindar. O VII 93 c. schol.) Πέρατος Paus. II 5, 8. 2 48 Arm. Hieron. 49 Ser. Reg. Barb. —, κατὰ δὲ ἄλλους μὴ Synk. 9 Chereus Can. arm. p. 161 Χυτρεὺς Χρον. Σύντ. Echyrus Exc. Barb. Ἐχυρεὺς Hieron. p. 43; Synk. p. 205, 18; Exc. Euseb.; Ser. Reg. 16 l. 544 cf. p. 1138, 26 18 40 Arm. 42 Ser. Reg. Hieron. Χρον. Σύντ. 45 Synk. Barb.

der siebente letzte Charimedes, der, da er den aufwand nicht aushielt, entfloh. von welchem bis zur ersten olympiade 352 jahre (1128/7—777/6). insgesamt für die sikonischen könige und priester 998 [l. 995] jahre.

2 a JOHANN. LYD. De mag. III 70 p. 163, 1 Wunsch: ἐπὶ τὴν ἀγοράν, ἣν καλοῦσι Ζεύξιππον ἀπὸ Ζευξιππον βασιλέως, ὃς ὦν ἐπὶ τῆς τριακοστῆς ὀγδόης ὀλυμπιάδος (628/5) Μεγαρεῖς εἰς Βυζάντιον ἀποικίσαντες πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τὴν ἀγορὰν οὕτως ἐπωνόμασαν, καθάπερ τὰς Χαριδήμου στοὰς οἱ Κῦζικον οἰκίσαντες Μεγαρεῖς· καὶ οὗτος βασιλεῦσαι Ἑλλήνων μνημονεύεται, ὡς ὁ Κάστωρ ἐν Ἐπιτομῇ Χρονικῶν ἀπέθετο.

10 3 (9—11) EUSEB. ARM. Chron. p. 83, 10—85, 2 Karst: Nach den Sikonier-vorstehern ist's angezeigt zu der Argiver königen kurz zusammenfassend überzugehen, insofern sicheres in den Geschichten der Alten enthalten ist. es berichtet über dieselben auch Kastor, schreibend in dieser weise der fassung:

15 Des Kastor von der Argiver Königtum.

‘Der reihe nach hieran werden wir verzeichnen die könige der Argiver von Inachos ab, welche nachlassen mit Sthenelos dem Krotopier; deren zeit sich beläuft auf 382 jahre, und den Sthenelos verdrängt habend, beherrschte Danaos Argos, und dessen nachkommen bis zu Heurystheus, <dem> des Sthenelos, des Perseusabkömmlings. nach welchem die Polopiden das königtum nahmen. aber auch der Danaer zeit des königtums findet sich als <die> von 162 jahren. für die Polopiden aber, die von Atreus ab regierten und die herrschaft innehatten bis auf Penthilos und Tisemenos und auf Knumetes, den des Surestes, unter welchem der Herakliden einfall ward, ergibt sich eine zeit von †105 jahren.’ und es sind der einzelnen Argiverkönige jeweilige zeiten dieser-gestalt.

30 Könige der Argiver.

1. Inachos

woher das land Inachia genannt ward

50 jahre

1856/5

es regiert als erster Inachos über die Argiver, unter Thurimachos, welcher der siebente war der Sikonier-herrschaft.

4—9 die unterpunktirten buchstaben sind noch von Fuss 1812 gelesen
7 χαριδήμους O corr. Fuss 8 καὶ οὗτος Wunsch καὶ οὐ... O καὶ γὰρ Fuss
16—28 Hieron. p. 27, 19; 44, 11 Helm; Canon Arm. p. 162 Karst 26 d. i. Κομήτην,
τοὺς Ὀρέστον v Gutschmid 27 105: l. 170 (ῥε: ῥο)

	2. Phoron(eus)	60 jahre	1806/5
	<i>unter diesem hat Ogigos Eleusina erbaut.</i>		
	3. Apis, von dem das land Apia genannt ward	35 jahre	1746/5
5	<i>unter diesem beherrscht die Egypter Joseph, von den Ebraeern erwähnt.</i>		
	4. Argos, ὁ Διὸς und Niobes, woher des landes name abgeändert ward zu Argia, 70 jahre		1711/0
	5. Kriasos	54 „	1641/0
10	6. Phorbas	35 „	1587/6
	<i>unter welchem Kekrops Diphyes über die Athener regierte.</i>		
	7. Triopas	46 jahre	1552/1
	<i>unter welchem Moses anführte den auszug der Ebraeer aus Egiptos.</i>		
15	8. Krotopas	21 jahre	1506/5
	9. Sthenelos	11 „	1485/4
	<i>zusammen ergeben sich 382 jahre. den Sthenelos vertrieb Danaos, und beherrschte Argos, und nach ihm seine abkömmlinge, deren nachfolge- und regierungszeiten sich</i>		
20	<i>diesermaßen verhalten:</i>		
	10. Danaos	50 jahre	1474/3
	11. Linkeus	41 „	1424/3
	12. Abas	23 „	1383/2
	13. Proitos	17 „	1360/59
25	14. Akrisios	31 „	1343/2
	<i>insgesamt im ganzen der Argiver herrschaftsjahre 544. bis zu diesem die Danaer. nach Akrisios nahmen, nachdem nach Miken verlegt worden war das fürstentum der Argiver unter Euristheus, dem des Sthenelos, die Pelopiden die herrschaft. und es regierte zuerst Pelops, der aus dem Pelopones, der gewesene förderer der Olympiaden. nachdem</i>		
30	<i>nach Miken verlegt war das fürstentum der Argiver, regierte nach Akrisios</i>		
	Euristheus	45 jahre	1312/1
35	<i>und sodann die Polopiden Atreus und Thie(s)tes 65 jahre</i>		
	nach welchen Agamemnon 30 jahre [l. 33]		1267/6
	<i>unter welchem im 18. jahre Ilion genommen ward.</i>		
			1202/1

7 Ἀργος Euseb. Ser. Reg. Synk. 282, 9. Augustin De c. d. 18, 6 Argius Exc. Barb. Ἀργεῖος Tatian. ad. Gr. 39 p. 39, 21 31 nachdem: nach welchem GE 36 30 Arm. 33 Barb. κατὰ μὲν τινὰς λγ, κατὰ δὲ ἄλλους λ η̄ καὶ πη̄ Synk. 235, 13; ιη̄ (Χρον. Συγγρ.), κατὰ δὲ ἄλλους εἴη λε̄ Synk. 320, 16

Egistos 17 jahre [l. 7]

1169/8

Orestes und Tisamenos und Penthilos und Kumetes 58 jahre 1162/1—1105/4

bis zum Heraklideneinfalle, als sie den Peloponison einnahmen. von welchem bis zu der Ionier auswanderung aus ihrem lande (60 jahre) und von der Ionier auswanderung bis zur ersten Olympiade 267 jahre.

4 (12—13) EUSEB. ARM. Chron. p. 85, 3—88, 28 Karst: Richtig

ist's fährwahr zu diesem der reihenfolge nach auch der Athenerkönige aufzählung beizufügen in gedrängter zusammenfassung der geschichte aus den sicheren

10 lesungen der Alten.

Als erster wird von den Athenern erwähnt Ogigos, als unter welchem von den Ioniern die große und alte Sintflut berichtet wird. als dessen zeitgenossen zählen sie den Phoroneus, den des Inachos, könig der Argiver. es erwähnt dieses auch Platon im Timeos (22A) schreibend: 'als er sie sammeln wollte zu der urzeitlichen geschichte, nämlich von dieser stadt altertümern zu sprechen, habe er begonnen mit Phoroneus dem ersten erwähnten und mit Niobe und was nach der Sintflut war.' es stellt sich aber Ogigos unter Messapon, den 9. könig der Sikonier, und unter Beloch, den 8. könig der Assyrer. und nach Ogigos sei von wegen der großen verwüstung durch die Sintflut ohne königtum, sagen sie, gewesen das jetzt 20 Attika genannte bis zu Kekrops, 190 jahre lang. ebensoviel jahre berechnen sie auch aus der Argiver königtume, das uranfänglich unter Ogigos anfang nahm, denn von demselben Phoroneus an, dem Argiverkönig, unter welchem erwähnt wird die sintflut in den jahren des Ogigos, bis zu Phorbas, unter welchem über das jetzige Attika zuerst regierte Kekrops Diphyes, sammeln sich 190 jahre. und 25 von Kekrops bis zur ersten olympiade werden gerechnet 17 könige und 12 fürsten auf lebenszeit. unter welchen, sagen sie, gewesen sei unter den Griechen gewisses wunderbare sagenhafte. von hier ab rechnen die Griechen die könige der Attikaer; denn sie haben keine genaue berechnung der älteren. dies zeigt auch Kastor folgendermaßen in seinem Geschichtsabrisse.

30

Des Kastor von der Athener Königtum.

'Anordnen werden wir anbei auch der Athener könige, beginnend mit Kekrops, der Diphyes genannt ward, und werden sie beschließen auf Thimoites. und zwar beläuft sich der sämtlichen könige zeit, der Erechthiden genannten, 35 auf 450 [l. 429] jahre. nach welchen das königtum erlangte Melanthos des Andropompos, der Pelier, und dessen sohn Kodros; und sie regierten zu beiden 52 [l. 58] jahre. sofort auf das ende des königtums bestanden fürsten auf lebens-

1 17 Arm. 7 Barb. 8 Xgov. Σνντ. ζ η ιζ Synk. 235, 14 5 erg. Aucher
20 109 Arm. s. v. 24; p. 1142, 13 21 unter: oder mit, gleichzeitig mit Karst.
richtig πρὸ Νόγρου ἀρχαμένης Exc. Euseb. 22 ἀπὸ δὴ τῶν τελευταίων Φορ-
νέως Exc. Euseb. 25 12 fürsten: richtig 13 30—37 Canon Arm. p. 173 Karst;
Hieron. p. 64 Helm 35 450 Arm. 429 Canon Arm. Hieron. 430 (ΥΑ: ΥΝ)
Schwartz 37 52 Arm. 58 Can. Arm. Hieron.

zeit, ursprung nehmend vom Makedonier Kodros, aufhörend unter Alkmeon dem des Eschilos; und ihre zeit beläuft sich auf †209 jahre. danach hatten sie als ein zehnjähriges das fürstentum, welche waren an zahl 7; und sie nahmen 70 jahre ein. sodann jährliche, von Kreon (ol. 24, 2; 683/2) ab das fürstentum erlangend, lassen nach mit Theopphem (ol. 179, 4; 61/60); mit welchem überhaupt ganz stillstanden unseres landes dinge und großthaten.' dieses Kastor. wir aber wollen von den königen der reihenfolge nach im einzelnen das aufzählungsverzeichnis darstellen.

Könige der Athener.

1. Kekrops Diphyes, 5 jahre [l. 50] 1556/5
 unter welchem Prometheus, Epimetheus, Atlas. er regiert die Athener zuerst unter Triopas, dem 7. könige der Argiver, und unter Marathon, welcher herrschte als 13. von den Sikoniern. unter diesem ward auch Moses bei den Ebraeern erkannt unter welchem auch zu Deukalions tagen die Sintflut gekommen sei, sagen sie, nach Thessalia, sowie unter Phaeton der wütende feuerbrand nach dem Ethoperlande.
2. Kranaos, aus dem lande einheimisch, 9 jahre 1506/5
3. Amphiktion des Deukalion, schwiegersohn des Kranaos, unter welchem der Danaiden geschichte erzählt wird, 9 jahre [l. 10] 1497/6
4. Erichthonios des Ephestos, der von Homeros Erechtheus genannt wird, <50 jahre> 1487/6
 unter welchem die Idaeischen Finger.
5. Pandion des Erichthonios, 40 jahre 1437/6
 unter welchem der raub des Mädchens und das von Triptlomeos.
6. Erechtheus des Pandion, 50 jahre 1397/6
 unter welchem des Perseus geschichte.
7. Kekrops, bruder des Erechtheus, 40 jahre 1347/6
 unter welchem des Dionisos geschichte.
8. Pandion des Erechtheus, 25 jahre 1307/6
 nach welchen er flüchtig wurde und bei den Megarern regierte. unter welchem Europ<a>, Kadmos und was von den Spartiern.

3 209: richtig 316 jahre 12 5 jahre Arm. 50 Ser. Reg. Barb. Synk. Xgov. Σνντ. 23 9 jahre Arm. 10 Ser. Reg. Synk. Xgov. Σνντ. 40 Barb. 25 50 jahre Ser. Reg. Synk. 53 Xgov. Σνντ. 10 Barb. 26 d. h. Ἰδαῖοι Δάκτυλοι

9. *Egeus des Pandion*, 48 jahre 1282/1
unter welchem das von den argischen schiffen und den
Iuſkapariks; da *Herakles* die heldenkämpfe vollbrachte.
10. *Theseus des Egeus*, 30 jahre [1. 29] 1234/3
unter welchem *Minos* als gesetzgeber erkannt ward.
11. *Mene(s)theus des Peteos des Orneos des Erechtheus*
23 jahre [1. 22] 1205/4
unter welchem *Ilion* genommen ward.
12. *Demophon des Theseus*, 33 jahre 1183/2
unter welchem des *Odises* geschichte und diejenige des
Oristes, und *Enias* könig war [sohn] von *Lavinia*.
13. *Oxintes des Demophon*, 12 jahre [1. 14] 1150/49
unter welchem die *Amozinen* den tempel zu *Ephesos* in
brand steckten.
14. *Aphidas des Oxintes*, 1 jahr 1136/5
15. *Thimutes*, bruder der *Aphidas*, 8 jahre 1135/4
16. *Melanthos des Andropompos*, der *Pelier*, 37 jahre 1127/6
unter welchem der *Herakliden* einfall und die besitz-
nahme des *Peloponesos*.
17. *Kodros des Melanthos*, 21 jahre 1090/89—1070/69
unter welchem die *Ionier* auswanderten aus dem lande
Achaia und sich flüchtig nach *Athen* wandten.
Fürsten der *Athener* auf Lebenszeit:
18. *Medon des Kodros*, herrschte 20 jahre 1069/8
19. *Akastos des Medon*, 36 jahre 1049/8
unter welchem die *Ionier* auswanderten, mit welchen, er-
zählen sie, auch *Homer* war. unter welchem auch *Solo-*
mon zu *Jerusalem* erbaute den tempel, was wir zu (seiner) zeit
zeigen werden.
20. *Archippos des Akastos* 19 jahre 1013/2
21. *Thersip(p)os des Archippos* 41 „ 994/3
22. *Phorbas des Thersippos* 30 „ [1. 31] 953/2
23. *Megakles des Phorbas* 30 „ 922/1
24. *Diognetos des Megakles* 28 „ 892/1
25. *Pherekles des Diognetos* 19 „ 864/3
Lykorgos wurde erkannt.

3 d. h. Argonauten — Kentauren 4 30 jahre Arm. Ser. Reg. 31 Barb.
Synk. 34 *Xgov. Σvvτ.* 7 23 jahre Arm. Ser. Reg. 33 Synk. 19 Barb. 29 *Xgov.*
Σvvτ. 12 l. 14 beispielsweise hier gesetzt. 12 Arm. Ser. Reg. 14 Barb. 10 Synk.
31 *Xgov. Σvvτ.* 32 30 Arm. Synk. 31 Ser. Reg. 33 Barb. *Xgov. Σvvτ.*

26. Ariphron des Pherekles 20 jahre 845/4
unter diesem endete der Assyrer königtum und ward Sar-
danapallos getötet.
27. Thesp(i)eus des Ariphron <27 jahre> 825/4
5 unter diesem gab Likurgos gesetze den Lakedaemoniern.
28. Agamestor des Thesp(i)eus 17 jahre [l. 20] 798/7
29. Eschiles des Agamestor 23 „ 778/7—756/5
unter welchen im 12. [l. 2] jahre die erste olympiade
festgesetzt ward, in welcher siegte Kuribus der Helier im
10 stadion.
insgesamt sammeln sich für die Athener bis zur
1. olympiade von Kekrops, der Diph(y)es genannt war,
780 jahre (1556/5—777/6), und von Ogigos 970 jahre.
von diesem ab ist's angemessen, die zeit nach olympiaden
zu berechnen.
- 15 <30.> nach Eschelos regiert über die Athener Alkmeon
2 jahre 755/4—754/3
nach diesem ward beschlossen, daß die fürstenschaften zehn-
jährig würden:
- 20 Charops 10 jahre 753/2
Esimides 10 „ 743/2
Klidikos 10 „ 733/2
Ippomenes 10 „ 723/2
Leokrates 10 „ 713/2
25 Apsandros 10 „ 703/2
Erexios 10 „ 693/2—684/3
- Unter diesem ward beschlossen zu wählen jährliche fürsten. und
erster herrschte als jährlicher fürst Kreon in der 24. olympiade (684/3
—681/0). nach welchem jeder einzelne je ein jahr herrschte; deren
30 namen keineswegs nötig ist zu verzeichnen.
- Diese und die in der Athener Altertumsgeschichte erwähnten zeiten werden
als zu alten und zumal sicher verbürgten geschichten <gehörige> gerechnet. es sind
jedoch die der einnahme Ilions vorangehenden zeiten und was immer in denselben
für geschichtswürdige taten vollbracht worden sind, als von nicht festgesicherter
chronologie erachtet. gleichwohl werden wir, so wie es nur immer möglich sein
35 wird, sie aus den vielfältigen berichten kurz zusammenfassend darstellen. sind
doch auch nicht einmal die <zeiten> von Elions einnahme bis zur ersten olympiade,
auch diese nicht, würdig gewesen einer sicheren erwähnung. dennoch aber stellt
Porphyrios (260 F 4)

4 om. Arm. 27 Ser. Reg. 40 Barb. Xpov. Συντ. κζ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐτη μ
Synk. 368, 2 6 17 Arm. 20 Ser. Reg. 21 Xpov. Συντ. 26 Barb. ιζ, κατὰ δὲ
ἄλλους ἐτη κζ Synk. 368, 4 8 12 Arm. 2 Barb. Hieron. p. 86 Synk. 368, 8

5 (19) EUSEB. ARM. Chron. p. 142, 18—143, 2 Karst: *Es bezeugt dasselbe auch der zeitenschreiber Kastor, indem er einen kurzgedrängten abriß der zeiten gibt, schreibend in dieserlei fassung nach diesem selben wortlaute:*

Des Kastor über der Römer Königtum.

Der Römer könige haben wir dargestellt der reihe nach, anhebend mit Enias, dem sohne des Anchises, zu der zeit in der er über die Latiner könig ward; und haben geschlossen mit Amolios Silvios, welchen Romilos tötete, den oheim seiner mutter Rhea. an dasselbe werden wir nun anreihen auch den Romilos und die anderen, die nach ihm zu Rom regiert haben, bis auf Tarkinos, der geheissen war der Stolze; und es ist dies die zeit von 244 jahren. nach welchen wir die hypaten je gesondert erledigen werden, beginnend mit 15 Leukios [und] Iunios dem Brutier und mit Leukios <T>arkinos Kolantinos, und abschließend auf Markos Valerios Messalia und Markos [und auf] Pison (a. 61), welche hypaten waren unter Theophem, dem fürsten der Athener (a. 61/0 a. Chr); und es sind deren jahre † 460. dieses Kastor. — s. F 10.

20 6 (5 b) AFRICAN.-EUSEB. PE X 10, 4 p. 488 C: μετὰ δὲ τὰ ὀ τῆς αἰχμα- a. 560/59
λωσίας ἔτη Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευσεν ὡς ἔπει Ὀλυμπιάς ἦχθη ᾤ, ὥς ἐκ τῶν Βιβλιο-
θηκῶν Διοδώρου καὶ τῶν Θάλλων (256 F 7) καὶ Καστοροῦ Ἱστοριῶν, ἔτι δὲ
Πολυβίου (254 F 3) καὶ Φλέγοντός (257 F 8) ἐστὶν εὐρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐτέρων, οἷς
ἐμέλησεν Ὀλυμπιάδων. ἅπασιν γὰρ συνεφώνησεν ὁ χρόνος. Κῦρος δ' οὖν τῷ πρώτῳ
25 τῆς ἀρχῆς ἔπει, ὅπερ ἦν Ὀλυμπιάδος ᾤ ἔτος τὸ πρῶτον

7 (15) — X 10, 7 p. 488 D: τὰ δὲ πρὸ τούτων ὁδὸς πῶς τῆς Ἀττικῆς χρονο-
γραφίας ἀριθμουμένης, ἀπὸ Ὀργῶν, τοῦ παρ' ἐκείνοις ἀντόχθονος πιστευθέντος, ἐφ'
οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλυσμός, Φορωνέως Ἀργείων βασι-
λεύοντος, ὥς Ἀκουσίλαος (2 F 23) ἱστορεῖ, μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος, ὁπόθεν
30 Ἕλληνες ἀκριβοῦν τοὺς χρόνους ἐνόμισαν, ἔτη συνάγεται χίλια εἴκοσιν, ὥς καὶ τοῖς
προειρημένοις συμφωνεῖ(ται) (F 6), καὶ τοῖς ἐξῆς δειχθήσεται. ταῦτα γὰρ <οἱ τὰ>
Ἀθηναίων ἱστοροῦντες Ἑλλάνικός (4 F 47) τε καὶ Φιλόχορος (III), οἱ τὰς Ἀτθίδας,
οἱ τε τὰ Σύρια Καστωρ καὶ Θάλλος (256 F 4) καὶ <ὁ> τὰ πάντων Διόδωρος ὁ
τὰς Βιβλιοθήκας Ἀλέξανδρός τε ὁ Πολύσιτωρ (III), οἱ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἀκρι-
35 βέστερον ἐμνήσθησαν καὶ τῶν Ἀττικῶν ἀπάντων. — F 14.

8 (23) [APOLLODOR.] Bibl. II 5: Ἄργον δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ
παῖς Ἰάσος, οὗ φασιν Ἰὼ γενέσθαι. Καστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ

10 Rhea: Area Arm (lateinische vorlage ausgeschlossen) 15 Leukios
Iunios Aucher Seleukios und Iunios Arm 19 460: interpoliert aus Euseb.
Arm. p. 142, 8ff. Karst (s. komm.) 26 τὰ Routh τὰς Eus 31 συμφωνεῖται Jac
—νεῖ Eus —νεῖν Routh <οἱ τὰ> Routh 32 ὁ τὰς Ἀτθίδας Routh (F 14)
33 <ὁ> Routh 34 οἵτινες Routh καὶ τινες Eus 37 Ἰάσος Aegius Ἰάος Ap
φασιν Aegius φησὶν Ap

Χρονικὰ καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν Ἰῶ λέγουσιν, Ἡσίοδος (F 187 RZ³) δὲ καὶ Ἀκουσίλαος (2 F 26) Πειρήνος αὐτὴν φασιν εἶναι.

9 (14) AUGUSTIN. De civ. dei XXI 8: *est in Marci Varronis libris . . . De gente populi Romani . . . 'in caelo' inquit 'mirabile extitit portentum; nam <in> stella Veneris nobilissima . . . Castor scribit tantum portentum extitisse, ut mutaret colorem, magnitudinem, figuram, cursum; quod factum ita neque antea nec postea sit. hoc factum Ogygo rege dicebant Adrastus Cyzicenos et Dion Neapolites, mathematici nobiles'.*

10 10 (20) JOHANN. LYD. De mag. I 2 p. 8, 9 Wuensch: ἀνόνται τοιγαροῦν ἐκ τῆς Αἰνείου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν παρόδου ἕως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ρώμης ἐνιαυτοὶ β' καὶ λ' καὶ υ' κατὰ Κάτωνα τὸν πρῶτον καὶ Βάρωνα τοὺς Ῥωμαίους, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν καὶ Κάστορα <καὶ> τὸν Παμφίλον ζ' καὶ ι' καὶ υ'. — s. F 5.

11 (5 a) MALAL. Chron. VI p. 157, 8 ed. Bonn.: ὁ δὲ βασιλεὺς Κροῖσος a. 546 ἀκούσας τὴν τοῦ χρησμοῦ ἀπόκρισιν, ἐξῆλθε κατὰ Κύρον μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ παρήλθε τὸν Ἄλυν . . . καὶ συνέκρουσε Κύρῳ χειμῶνος ὄντος μεγάλου· καὶ ἡττηθεὶς ἠθέλησε φυγεῖν αὐτὸς καὶ τὰ πλῆθη αὐτοῦ· καὶ πλημμυρῶσαντος τοῦ ποταμοῦ ἐκ τοῦ χειμῶνος, οὐκ ἠδυνήθη φυγεῖν οὐδὲ περᾶσαι· καὶ ἐλήσθη αἰχμαλώτως αὐτὸς καὶ τὰ πλῆθη αὐτοῦ, χιλιάδες υ'. τοὺς δὲ ζήσαντας ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν αἰχμαλώτους ὁ Κύρος ἅμα Κροΐσῳ. καὶ στήσας αὐτὸν ἐν ξυλλίνοι τρίποδι ἐν ὕψει δεδεμένον 20 ἐδραιώμενυσεν αὐτὸν τῷ στρατῷ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν καὶ κατήγαγεν ἐν Περούδι. ταῦτα δὲ ἰστόρησαν οἱ σοφώτατοι Θάλλος (256 F 8) καὶ Κάστωρ καὶ Πολύβιος (254 F 4) συγγραφέμενοι καὶ μετ' αὐτοὺς Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος· ἅτινα καὶ ὁ σοφὸς Θεόφιλος ἐχρονολόγησεν.

12 (21) JOSEPH. c. Apion. I 184: μνημονεύει γὰρ τῆς Πτολεμαίου a. 312/11 25 περὶ Γάζαν πρὸς Δημήτριον μάχης· αὕτη δὲ γέγονεν ἐνδεκάτῳ μὲν ἔτει τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, ἐπὶ δὲ ὀλυμπιάδος ἐβδόμης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς (312/9), ὥς ἱστορεῖ Κάστωρ. (185) προθεῖς γὰρ ταύτην τὴν ὀλυμπιάδα φησὶν· «ἐπὶ ταύτης Πτολεμαῖος ὁ Ἀάγου ἐνίκῃ κατὰ Γάζαν μάχηι Δημήτριον τὸν Ἀντιγόνου τὸν ἐπι- 30 κληθέντα Πολιορκητήν.»

13 (22) — II 83: *quia vero Antiochus neque iustam fecit templi depraedationem . . . nec aliquid dignum derisione illic invenit, (84) multi et digni conscriptores super hoc quoque testantur, Polybius . . . Strabon (91 F 10) . . . Nicolaus Damascenus (90 F 91) Timagenes (88 F 4) et 35 Castor temporum conscriptor et Apollodorus (244 F 79); omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum foedera Iudaeorum expoliassse templum auro argentoque plenum.*

14 (16—17) JUSTIN. ad Graec. 9: πάντων τῶν παρ' ὑμῖν . . . πολλῶι πρεσβύτατος γέγονεν . . . Μουσιῆς . . . ὥς δηλοῦσιν ἡμῖν αἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορίαι. ἐν γὰρ

5 <in> edd 11 β Helm (Dion. Hal. AR I 74, 2; Euseb. Cram. AP II 163, 3)
 10 Lyd 12 <καὶ> Fuss 21 Θάλλος C Mueller Θάλῃς Mal 25 ἐνδεκάτῳ: ὑγ?
 27 προθεῖς Jac προσθεῖς Jos 37 expoliassse Niese et spoliassse Jos

τοῖς χρόνοις Ὠγύγου τε καὶ Ἰνάχου . . . Μωυσέως μέμνηται . . . οὕτω γὰρ Πολέμων ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν (IV) μέμνηται καὶ Ἀπίων (III) . . . καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Μεγδύσιος τὰ Αἰγυπτίων ἱστοριῶν (III) ἀπασι τοῖς συντρέχει. καὶ οἱ τὰ Ἀθηναίων δὲ ἱστοροῦντες, Ἑλλάνικός τε καὶ Φιλόχορος ὁ τὰς Ἀττίδας, 5 Κάστωρ δὲ καὶ Θάλλος (256 F 4) καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ, ἔτι δὲ καὶ οἱ σοφώτατοι Φίλων τε καὶ Τώσηπος . . . ὥς σφόδρα ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν τῶν Ἰουδαίων ἀρχόντος Μωυσέως μέμνηται. — F 7.

15 15 (24) PLUTARCH. Aet. Rom. 10 p. 266 C-E: 'διὰ τί τοὺς Θεοὺς προσκυνοῦντες ἐπικαλύπτονται τὴν κεφαλὴν, τῶν δ' ἀνθρώπων τοῖς ἀξίσις τιμῆς ἀπαντῶντες . . . ἀποκαλύπτονται' . . ἢ ὥς Κάστωρ λέγει, τὰ Ῥωμαῖκά τοῖς Πυθαγορικοῖς συνοικειῶν, τὸν ἐν ἡμῖν δαίμονα δεῖσθαι τῶν ἐκτὸς Θεῶν καὶ ἰκετεύειν, τῇ τῆς κεφαλῆς ἐπικαλύψει τὴν τῆς ψυχῆς αἰνιττόμενον ὑπὸ τοῦ σώματος ἐγκάλυψιν καὶ ἀπόκρυψιν.

16 (25) — — 76 p. 282 A: 'διὰ τί τὰς ἐν τοῖς ὑποδήμασι σελη- 15 νίδας οἱ διαφέρειν δοκοῦντες εὐγενεῖαι φοροῦσιν'; πότερον, ὥς Κάστωρ φησί, σύμβολόν ἐστι τοῦτο τῆς λεγομένης οἰκήσεως ἐπὶ τῆς σελήνης καὶ ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν αὖθις αἱ ψυχαὶ τὴν σελήνην ὑπὸ πόδας ἔξουσιν . . .

17 (26) — De Is. et Os. 31 p. 363 B: Αἰγύπτιοι δὲ πυρρόχροον 20 γεγονέναι τὸν Τυφῶνα νομίζοντες καὶ τῶν βοῶν τοὺς πυρροὺς καθιερεύουσιν, οὕτως ἀκριβῆ ποιούμενοι τὴν παρατήρησιν, ὥστε καὶ μίαν ἔχη τρίχα μέλαιναν ἢ λευκὴν ἄφθονον ἡγεῖσθαι. θύσιμον γὰρ οὐ φίλον εἶναι Θεοῖς, ἀλλὰ τοῦναντίον, ὅσα ψυχὰς ἀνοσίων ἀνθρώπων καὶ ἀδίκων εἰς ἕτερα μεταμορφουμένων σώματα συνείληφε. διὸ τῇ μὲν κεφαλῇ τοῦ ἱερείου καταρσάμενοι καὶ ἀποκόψαντες εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίπτουν πάλαι, νῦν 25 δὲ τοῖς ξένοις ἀποδίδονται. τὸν δὲ μέλλοντα θύεσθαι βοῦν οἱ σφραγιστὰι λεγόμενοι τῶν ἱερέων κατεσημαίνοντο, τῆς σφραγίδος, ὥς ἱστορεῖ Κάστωρ, γλυφὴν μὲν ἐχούσης ἀνθρώπων εἰς γόνυ καθεκτότα ταῖς χερσὶν ὀπίσω περιηγμέναις, ἔχοντα κατὰ τῆς σφραγῆς ξίφος ἐγκείμενον.

18 (—) SCHOL. EURIP. Phoen. 13: † λιγύσιος δὲ φησιν ὥς ἐκ 30 χρησιμοῦ τοὺς παῖδας ἀκούσας (sc. Οἰδίπους) ἀλλήλοκτονήσιν ἐξεθῆκε τὸν Πολυνείκην· Κάστωρ δὲ ἀμφοτέρους ἐκτεθῆναι.

19 (18) STEPH. BYZ. s. Βοιωτία· . . . Κάστωρ δὲ ἀπὸ τῆς καθη- γησαμένης Κάδμωι βοδὸς λεχθῆναι τὴν χώραν οὕτως.

Zweifelhaftes.

35 20 SCHOL. HOM. B(T) II. I 383 Πορφυρίων· . . . ὥς δὲ Κάστωρ ἱστορεῖ, ἡ Διόσπολις ἡ μεγάλη πρὸ τοῦ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναι κώμας μὲν εἶχε τρισμυρίας γλ, ἀρούρας δὲ γψ, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ψ, ρ δὲ πύλαις διεκοσμεῖτο. ταύτην ἐτείχισε βασιλεὺς Ὅσιρις.

29 λιγύσιος MTA αἰγύπτιος B Λυσίμαχος? 31 κάστωρ A μήστωρ B
μν M μυστήριον T 35 Κάστωρ Wyttenbach Κάτων Schol

251. DIONYSIOS VON HALIKARNASS.

T

1 SUID. s. Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς· ῥήτωρ καὶ παντοίως λόγιος. γέγονε δὲ ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ
 11 γεγονότος Ἀντικιστοῦ (IV).

2 DION. HAL. AR I 74, 2: s. F 2.

F

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ.

1 (IV 396) CLEM. AL. Strom. I 102, 1: παλαιτάτα δὲ τῶν Ἑλληνι-
 10 κῶν τὰ Ἀργολικά, τὰ ἀπὸ Ἰνάχου λέγω, ὡς Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς
 ἐν τοῖς Χρόνοις διδάσκει.

2 (—) DION. HAL. AR I 74: (72 griechische autoren über die
 gründung Roms; 73 die römische tradition und die alten κτίσεις in
 Italien) τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς Ῥώμης οἰκισμὸν ... Τίμαιος μὲν
 15 (III) οὐκ οἶδ' ὅτῳ κανόνι χρησάμενος ἅμα Καρχηδόνι κτιζομένη
 γενέσθαι φησὶν ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ πρότερον ἔτει τῆς πρώτης ὀλυμ-
 πιάδος (814/3). Λεύκιος δὲ Κίγκιος (F 4 Pet) ... περὶ τὸ τέταρτον ἔτος
 τῆς δωδεκάτης ὀλυμπιάδος (729/8), Κόντος δὲ Φάβιος (F 6 Pet) κατὰ
 τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδότης (748/7) ὀλυμπιάδος. (2) Κάτων δὲ Πόρκιος
 20 (F 17 Pet) Ἑλληνικὸν μὲν οὐχ ὀρίζει χρόνον, ἐπιμελὴς δὲ γενόμενος, εἰ
 καὶ τις ἄλλος, περὶ τὴν συναγωγὴν τῆς ἀρχαιολογουμένης ἱστορίας ἔτεσιν
 ἀποφαίνει δυὶ καὶ τριάκοντα καὶ τετρακοσίους ὑστεροῦσαν τῶν Ἰλιακῶν.
 ὁ δὲ χρόνος οὗτος ἀναμετρηθεὶς ταῖς Ἑρατοσθένους Χρονογραφίαις
 (241 F 1 b) κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος πίπτει τῆς ἐβδόμης ὀλυμπιάδος (752/1).
 25 ὅτι δὲ εἰσιν οἱ κανόνες ὑγιεῖς, οἷς Ἑρατοσθένης κέχρη-
 ται, καὶ πῶς ἂν τις ἀπενθύνοι τοὺς Ῥωμαίων χρόνους
 πρὸς τοὺς Ἑλληνικούς, ἐν ἑτέρῳ δεδῆλωται μοι λόγῳ.
 (3) οὐ γὰρ ἡξιοῦν ὡς Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης (VI 11 a 2) τοσοῦτο
 μόνον εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης ὀλυμπιάδος (751/0)
 30 τὴν Ῥώμην ἐκτίσθαι πείθομαι, οὐδ' ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχιερεῦσι κειμένου
 πίνακος ἐνὸς καὶ μόνου τὴν πίστιν ἀβασάνιστον ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ τοὺς ἐπι-
 λογισμούς, οἷς αὐτὸς προσεθέμην, εἰς μέσον ὑπενθύνας τοῖς βουλευθεῖσιν
 ἐσομένους ἐξενεγκεῖν. (4) ἡ μὲν οὖν ἀκριβεία ἐν ἐκείνῳ δηλοῦ-
 ται τῷ λόγῳ, λεχθεῖσεται δὲ καὶ διὰ τῆςδε τῆς πραγ-
 35 ματείας αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα. ἔχει δὲ οὕτως· ἡ Κελτῶν

9 παλαιτάτα Christ παλαιτέρα Cl 10 Ἀργολικά Eus ἀργολογικά Cl
 28 τοσοῦτο Kiessling —τον Di 30 ἀρχιερεῖσι Niebuhr ἀρχιστεῖσι Di 31 κατα-
 λιπεῖν B 32 οἷς B οὐς rell προεθέμην B 34 καὶ om B

ἔφοδος, καὶ ἦν ἡ Ῥωμαίων πόλις ἑάλω, συμφωνεῖται σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυργίωνος γενέσθαι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδόης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος (388/7). ὁ δὲ πρὸ τῆς καταλήψεως χρόνος ἀναγόμενος εἰς Λεύκιον Ἰούνιον Βροῦτον καὶ Λεύκιον Ταρκύνιον Κολλατῖνον τοὺς πρῶτους ὑπατεύσαντας ἐν Ῥώμῃ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν βασιλείων ἔτη περιεῖληφεν εἴκοσι πρὸς τοὺς ἑκατόν (508/7). (5) δηλοῦται δὲ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ τῶν καλουμένων τιμητικῶν ὑπομνημάτων, ἃ διαδέχεται παῖς παρὰ πατρός καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖται τοῖς μεθ' ἑαυτὸν ἔσομένοις ὥσπερ ἱερὰ πατρῷα παραδιδόναι· πολλοὶ δ' εἰσὶν ἀπὸ τῶν τιμητικῶν οἴκων ἄνδρες ἐπιφανεῖς οἱ διαφυλάττοντες αὐτά. ἐν οἷς εὐρίσκω δευτέρῳ πρότερον ἔτει τῆς ἀλώσεως τίμησιν [ὑπὸ] τοῦ Ῥωμαίων δήμου γενομένην, ἣ παραγέγραπται καθάπερ καὶ ταῖς ἄλλαις χρόνος οὗτος· ὑπατεύοντος Λευκίου Οὐαλερίου Ποτίτου καὶ Τίτου Μαλλίου Καπιτωλίνου μετὰ τὴν ἐκβολὴν τῶν βασιλείων ἐνὸς δέοντι εἰκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει. (6) ὥστε τὴν Κελτικὴν ἔφοδον, ἣν τῷ δευτέρῳ μετὰ τὴν τίμησιν ἔτει γενομένην εὐρίσκομεν ἐκπεπληρωμένων τῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτων γενέσθαι. εἰ δὲ τοῦτο τὸ διάστημα τοῦ χρόνου τριάκοντα Ὀλυμπιάδων εὐρίσκεται γενόμενον, ἀνάγκη τοὺς πρῶτους ἀποδειχθέντας ὑπάτους ὁμολογεῖν ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἰσαγόρου παρεληφέναι τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδόης καὶ ἐξηκοστῆς Ὀλυμπιάδος (508/7).

(75) καὶ μὴν ἀπὸ γε τῆς ἐκβολῆς τῶν βασιλείων ἐπὶ τὸν πρῶτον ἄρξαντα τῆς πόλεως Ῥωμύλον ἀναβιβασθεὶς ὁ χρόνος ἔτη τέτταρα πρὸς <τοῖς> τετταράκοντα καὶ διακοσίους ἀποτελεῖ (752/1—509/8)· γνωρίζεται δὲ τοῦτο ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλείων καὶ τοῖς ἔτεσιν, οἷς ἕκαστοι κατέσχον τὴν ἀρχήν.

Ῥωμύλος μὲν γὰρ ὁ κτίσας τὴν πόλιν ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἔτη λέγεται κατασχεῖν τὴν δυναστείαν·

752/1—716/5

μετὰ δὲ τὸν Ῥωμύλου θάνατον ἀβασίλευτος ἡ πόλις γενέσθαι χρόνον ἐνιαύσιον.

715/4

(2) ἔπειτα Νόμας Πομπίλιος αἵρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου τρία καὶ τετταράκοντα ἔτη βασιλεῦσαι·

714/3—672/1

Τύλλος δὲ Ὀστίλιος μετὰ Νόμαν δύο καὶ τριάκοντα·

671/0—640/39

ὁ δ' ἐπὶ τούτῳ βασιλεύσας Ἄγκος Μάρκιος τέτταρα πρὸς τοῖς εἴκοσι·

639/8—616/5

μετὰ δὲ Μάρκιον Λεύκιος Ταρκύνιος ὁ κληθεὶς Πρίσκοις ὀκτὼ καὶ τριάκοντα·

615/4—578/7

11 [ὑπὸ] Madvig τοῦ B τῶν A 13 ποτίνου AB 14 καὶ ἑκατοστῷ Bb om ABa 17 εἰ δὲ B εἰ δὴ rell 19 ἰσαγόρου B εἰς ἀγροῦ A 23 <τοῖς> Kiessling καὶ om A 32 τύλλιος B ὀστίλλιος AB 35 μάρκον AB

τοῦτον δὲ διαδεξάμενος Σερούιος Τύλλιος τετταράκοντα καὶ τέσσαρα·

577/6—534/3

ὁ Σερούιον δὲ ἀνελὼν Λεύκιος Ταρκύνιος ὁ τυραννικὸς καὶ διὰ τὴν τοῦ δικαίου ὑπεροψίαν κληθεὶς Σούπερβος ἕως εἰκοστοῦ καὶ πέμπτου προαγαγεῖν τὴν ἀρχήν.

533/2—509/8

(3) τεττάρων δὲ καὶ τετταράκοντα καὶ διακοσίων ἀναπληρομένων ἐτῶν, ἃ κατέσχον οἱ βασιλεῖς, Ὀλυμπιάδων δὲ μιᾶς καὶ ἐξήκοντα πᾶσα ἀνάγκη τὸν πρῶτον ἄρξαντα τῆς πόλεως Ρωμύλον ἔτει πρῶτῳ τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος (752/1) παρεληφέναι τὴν βασιλείαν, ἄρχοντας Ἀθήνησι τὴν δεκαετίαν Χάροπος ἔτος πρῶτον· τοῦτο γὰρ ὁ λογισμὸς τῶν ἐτῶν ἀπαιτεῖ. ὅτι δὲ τοσαῦτα ἕκαστος τῶν βασιλέων ἤρξεν ἔτη δι' ἐκείνου δηλοῦται μοι τοῦ λόγου.

3 (IV 396) CLEM. AL. STROM. I 131, 7: Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς (III) περὶ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην Ὀλυμπιάδα (708/5) — ὥς δὲ Διονύσιος, 15 περὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην (720/17) — θάσον ἐκτίσθαι, ὥς εἶναι συμφανὲς τὸν Ἀρχίλοχον μετὰ τὴν εἰκοστὴν ἤδη γνωρίζεσθαι Ὀλυμπιάδα (700/697).

4 (IV 396) SUID. s. Εὐριπίδης τραγικός· τοῦ προτέρου ἀδελφιδούς, ὥς Διονύσιος ἐν τοῖς Χρονικοῖς.

5 (IV 396) a) SYNKELL. p. 523, 5 Bonn: οἱ βασιλεῖς Ποντίων 20 † δέκα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη † σιγ. περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος (244 F 82) καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι. b) — p. 525, 9: οἱ Βιθυνῶν βασιλεῖς ἢ κατὰ Διονύσιον ἐνθεν ἤρξαντο διαρκέσαντες ἔτη σιγ.

Anhang.

6 (—) DION. HAL. AR I 63: περὶ δὲ τῶν χρόνων ἐν οἷς ἐκτίσθη τὸ Λαονίνιον 25 ἄλλοι μὲν ἄλλως λέγουσιν· ἐμοὶ μέντοι δοκοῦσιν οἱ δευτέρωι μετὰ τὴν ἔξοδον τὴν ἐκ Τροίας (1182/1) ἔτει φέροντες αὐτὴν εἰκότα μᾶλλον λέγειν. Ἴλιος μὲν γὰρ ἐάλω τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους, ἐπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς, ὁγδόῃ φθίνοντος μηνὸς Θαρρηλιῶνος, ὥς Ἀθηναῖοι τοὺς χρόνους ἄγουσι, περιτταὶ δὲ ἦσαν αἱ τὸν ἐνιαυτὸν ἐκείνου (1184/3) ἐκπληροῦσαι μετὰ τὴν τροπὴν εἰκοσιν 30 ἡμέραι. ἐν δὲ ταῖς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ταῖς ἀπὸ τῆς ἀλώσεως διαγενομέναις τὰ τε περὶ τὴν πόλιν οἶμαι διοικῆσθαι τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὰς πρεσβείας ἐπιδέξασθαι τὰς παρὰ τῶν ἀφεστηκότων καὶ τὰ δοκία ποιῆσθαι πρὸς αὐτούς. (2) τῷ δ' ἐξῆς ἔτει, πρῶτοι δὲ μετὰ τὴν ἄλωσιν (1183/2) ὑπὸ τὴν μειοπορινὴν ἰσημερίαν ἄραντες οἱ Τρῶες ἐκ τῆς γῆς περαιοῦνται τὸν Ἑλλήσποντον καὶ κατασχθέντες εἰς τὴν Θράκην 35 αὐτοῦ διατρίβουσι τὴν χειμερινὴν ὥραν . . . ἐκ δὲ τῆς Θράκης ἀναστάντες ἔαρος

1 (u. v. 3) σερούιλιος A 3 ὁ τυραννικὸς B τυραννικὸς (ὁ om) rell 6 ἀναπο-
λουμένων A 7 ἐτῶν add B ἀκάτια ἔσχον A 9—10 τῆς δεκαετίας vulg
15 συμφανὲς Sylburg συμπαθεῖς Cl 16 κατὰ τὴν Christ 20 δέκα (Synk. 593, 10):
I. ἡ σιγ. I. σμ 24 λαονίνιον B 25 λέγουσιν * * Sintenis 26 Ἴλιος B
Ἴλιον rell 27 θέρους: ἔαρος Camerarius 29 ἐκείνου om B 31 ἐνδείξασθαι A
δέξασθαι Reiske 32 παρὰ B περὶ rell 33 ὑπὸ om A

ἀρχομένον τελοῦσι τὸν μεταξὺ πλοῦν ἄχρι Σικελίας. ἐκεῖ δὲ ὀρμισαμένοις αὐτοῖς τὸ ἔτος τοῦτο τελευτᾷ, καὶ διατρίβουσι τὸν δεῦτερον χειμῶνα (1182/1) τὰς πόλεις συν-
οικίζοντες τοῖς Ἑλλήμοις ἐν Σικελίᾳ. (3) πλοῖμων δὲ γενομένων ἄραντες ἀπὸ τῆς
νῆσου περῶσι τὸ Τυρρηγικὸν πέλαγος καὶ τελευτῶντες εἰς Λαοριντὸν ἀφικνοῦνται τὸν
5 Ἀβοριγίνων αἰγιαλὸν μεσοῦσης Θερείας. λαβόντες δὲ τὸ χωρίον οἰκίζουσιν ἐν αὐτῷ
Λαουίνιον, τὸν δεῦτερον ἀπὸ τῆς ἀλώσεως ἐκπληρώσαντες ἐνιαυτόν. καὶ περὶ μὲν
τούτων ὡς ἔχω δόξης δεδήλωται μοι.

(64) Αἰνείας ... τῷ μὲν ἐξῆς ἐνιαυτῷ, τρίτῳ δὲ ἀπὸ τῆς ἐξόδου (1181/0),
Τρώων ἐβασίλευσε μόνων· τῷ δὲ τετάρτῳ (1180/79) τελευτήσαντος Λατίνου καὶ τὴν
10 ἐκείνου βασιλείαν παραλαμβάνει ... (3) τρίτῳ δὲ βασιλεύσας ἔτη μετὰ τὴν Λατίνου
τελευτήν (1180/79—1178/7) τῷ τετάρτῳ θνήσκει κατὰ πόλεμον. ... (65) Αἰνείου
δ' ἐξ ἀνθρώπων μεταστάνας ἐβδόμῳ μάλιστα ἔτει μετὰ τὴν Ἴλιον ἄλωσιν (1177/6)
Ἐδρυλέων παρέλαβε τὴν Λατίνων ἡγεμονίαν ὁ μετονομασθεὶς Ἀσκάnios ἐν τῇ
φυγῇ. ... (66) τριακοστῷ δὲ ὕστερον ἔτει (1153/2) μετὰ τὴν κτίσιν τοῦ Λαουινίου
15 πόλιν ἐτέραν οἰκίζει κατὰ τὸ γινόμενον Αἰνείᾳ θέσφατον Ἀσκάnios ὁ Αἰνείου. ...
ὄνομα τῇ πόλει θέμενος Ἀλβαν.

7 (—) DION. HAL. ARI 70: Ἀσκανίου δὲ ὀγδόῳ καὶ τρια- 1177/6—1141/40
κοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας τελευτήσαντος (1140/39) παρέλαβε τὴν
ἡγεμονίαν Σιλουίου ἀδελφὸς ὢν Ἀσκανίου, μετὰ τὸν Αἰνείου
20 θάνατον γενόμενος ἐκ Λαῖνας τῆς Λατίνου θυγατρὸς. ...
(71) Σιλουίου δ' ἐνὸς δέοντα τριάκοντα ἔτη κατασχόντος τὴν ἀρχὴν 1140/39—1112/11
Αἰνείας υἱὸς αὐτοῦ διαδεξάμενος τὴν δυναστείαν ἐνὶ πλείω τριά-
κοντα ἑτῶν ἐβασίλευσεν.

μετὰ δὲ τοῦτον ἐν καὶ πεντήκοντα Λατίνος ἥρξεν ἔτη· 1111/0—1081/0

25 Ἀλβας δὲ μετὰ τοῦτον ἐνὸς δέοντα τετταράκοντα ἔτη· 1080/79—1030/29

μετὰ δὲ Ἀλβαν Κάπετος ἐξ ἐπὶ τοῖς εἴκοσιν· 1029/8—991/0

ἔπειτα Κάπυς δυεῖν δέοντα τριάκοντα· 990/89—965/4

μετὰ δὲ Κάπυν Κάλπετος ἄχρι τρισκαίδεκα ἑτῶν κατέσχε τὴν ἀρχήν· 964/3—937/6

(2) ἐξῆς δὲ Τιβερίνος ὀκταετὴ χρόνον ἐβασίλευσεν· 936/5—924/3

30 Τιβερίνον δὲ διαδόχος Ἀγρίππας ἐν καὶ τετταράκοντα ἐβασί- 923/2—916/5
λευσεν ἔτη·

(3) μετὰ δὲ Ἀγρίππαν Ἀμόλιος ... ἐνὸς δέοντα εἴκοσιν ... 915/4—875/4

(4) Ἀουεντίνος δὲ παρὰ τούτου τὴν δυναστείαν διαδεξάμενος ... 874/3—856/5

τριάκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη τὴν ἀρχὴν κατέσχε· 855/4—819/8

35 Πρόκας δὲ μετὰ τοῦτον ἔτη εἴκοσι καὶ τρία· 818/7—796/5

ἔπειτα Ἀμόλιος ... δύο καὶ τετταράκοντα ἔτη δυναστεύει· 795/4—754/3

(5) Ἀμολίου δὲ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου ...

ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ νόμον δυναστείαν Νεμέτωρ ὁ τῶν νεανί-
σκων μητροπάτωρ· 753/2

40 τῷ δ' ἐξῆς ἔτει τῆς Νεμέτορος ἀρχῆς, δευτέρῳ δὲ καὶ τριακοστῷ 752/1
καὶ τετρακοσιοστῷ μετὰ τὴν Ἴλιον ἄλωσιν, ἀποικίαν στείλαντες

Ἀλβανοί, Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου τὴν ἡγεμονίαν αὐτῆς ἐχόντων,

κτίζουσι Ῥώμην, ἔτους ἐνεστῶτος πρώτου τῆς ἐβδόμης ὀλυμπιάδος,

ἣν ἐνίκᾳ σταδίων Λαικῆς Μεσσήνιος, ἀρχοντας Ἀθήνησι Χάροπος

45 ἔτος τῆς δεκαετίας πρώτον (F 2).

6 λαβίνιον B 9 μόνων Bb μόνον ABa 14 λαουίνιον B 29 (u. v. 30) τε-
βερίνος A 30 (u. v. 32) ἀγρόπας A 30 τριάκοντα A 32 Ἀμόλιος Trieber
ἀλλώδιος B ἀλλώδιος A

8 (—) DION. HAL. AR II 59: (Numa wird könig ol. 16, 3; 714/3) μέχρι μὲν δὴ τούτων οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω πρὸς τοὺς ἐκδεδωκότας τὴν περὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἱστορίαν, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἀπορῶ τί ποτε χρὴ λέγειν. πολλοὶ μὲν γὰρ (εἰσιν) οἱ γράφοντες ὅτι Πυθαγόρου μαθητῆς ὁ Νόμας ἐγένετο καὶ καθ' ὃν χρόνον ὑπὸ τῆς
 5 'Ρωμαίων πόλεως ἀπεδείχθη βασιλεὺς φιλοσοφῶν ἐν Κρότωνι διέτριβεν· ὁ δὲ χρόνος τῆς Πυθαγόρου ἡλικίας μάχεται πρὸς τὸν λόγον. (2) οὐ γὰρ ὀλίγοις ἔτεσιν, ἀλλὰ καὶ τέτταρσι γενεαῖς ὅλαις ὕστερος ἐγένετο Πυθαγόρας Νόμα, ὥς ἐκ τῶν κοινῶν παρειλήφαμεν ἱστορίων. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς ἐκκαίδεκάτης ὀλυμπιάδος μεσοῦσης (714/3) τὴν 'Ρωμαίων βασιλείαν παρέλαβε, Πυθαγόρας δὲ μετὰ τὴν πεντεκοστὴν ὀλυμπιάδα
 10 (580/77) διέτριψεν ἐν Ἰταλίᾳ. (3) τούτου δ' ἔτι μείζον ἔχω τεκμήριον εἰπεῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ συμφωνεῖν τοὺς χρόνους ταῖς παραδεδομέναις ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἱστορίαις, διὸ καθ' ὃν χρόνον ὁ Νόμας ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἐκαλεῖτο ὑπὸ 'Ρωμαίων οὕτω πόλις ἦν ἡ Κρότων· τέτταρσι γὰρ ὅλοις ὕστερον ἔτισιν ἢ Νόμαν ἄρξαι 'Ρωμαίων Μύσκελος αὐτὴν ἔκτισεν ἐναντιῶι τρίτῳ τῆς ἑπτακαίδεκάτης ὀλυμπιάδος (710/9). οὔτε δὴ
 15 Πυθαγόρῃ τῷ Σαμίῳ συμφιλοσοφῆσαι τῷ μετὰ τέτταρας ἀκμᾶσαντι γενεᾷς δυνατὸς ἦν τὸν Νόμαν οὐτ' ἐν Κρότωνι διατρίβειν, ὅτ' αὐτὸν ἐκάλουν ἐπὶ τὴν βασιλείαν 'Ρωμαῖοι, τῇ μῆνι τῷ οὕτῃ πόλει. (5) εἰ μὴ τίς ἄρα Πυθαγόραν ἔτερον ὑποθήσεται πρὸ τοῦ Σαμίου γεγονέναι παιδευτὴν σοφίας, ὡς συνδιέτριψεν ὁ Νόμας· τοῦτο δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν ἀποδείξαι δύναίτο, μηδενὸς τῶν ἀξιολόγων μῆτε 'Ρωμαίου
 20 μῆθ' Ἑλλήνος, ὅσα καμὲ εἰδέναι, παραδεδοκός ἐν ἱστορίαι.

9 (—) — VII 1: Τίτου δὲ Γεργανίου Μακερόνου καὶ Ποπλίου Μηνυκίου τὴν ὑπατον ἐξουσίαν παραλαβόντων σίτον σπάνις ἰσχυρὰ τὴν 'Ρώμην κατέσχεν
 (3) ταῦθ' ἡ βουλὴ μαθοῦσα πρῶσβεις διεπέμπετο πρὸς Τυρρηνοὺς καὶ Καμπανοὺς καὶ τὸ καλούμενον Πωμεντίνον πεδῖον σίτον ὅσον ἂν δύναντο πλείστον ὠνησομένους·
 25 Πόπλιος δὲ Οὐαλέριος καὶ Λεύκιος Γεργάνιος εἰς Σικελίαν ἀπεστάλησαν
 (4) τύραννοι δὲ τότε κατὰ πόλεις μὲν ἦσαν, ἐπιφανέστατος δὲ Γέλων ὁ Δεινομένους νεωστὶ τὴν Ἰπποκράτους τοῦ ἀδελφοῦ τυραννίδα παρειληφώς, οὐχὶ Διονύσιος ὁ Συρακούσιος, ὥς Δικίνιος (F 12 Pet) γέγραφε καὶ Γέλλιος (F 20 Pet) καὶ ἄλλοι συγχοὶ τῶν 'Ρωμαίων συγγραφέων, οὐδὲν ἐξητακότες τῶν περὶ τοὺς χρόνους ἀκριβῶς,
 30 ὥς αὐτὸ δηλοῖ τοῦτογον, ἀλλ' εἰκὴ τὸ προστυχὸν ἀποφαινόμενοι. (5) ἡ μὲν γὰρ εἰς Σικελίαν ἀποδειχθεῖσα πρῶσβεια κατὰ τὸν δεύτερον ἐναντιὸν τῆς ἑβδομηκοστῆς καὶ δευτέρας ὀλυμπιάδος (491/0) ἐξέπλευσεν, ἀρχοντος Ἀθήνησιν Ὑβριλίδου, ἑπτακαίδεκα διελθόντων ἐτῶν μετὰ τὴν ἐκβολὴν τῶν βασιλέων, ὥς οὗτοί τε καὶ οἱ ἄλλοι σχεδὸν ἅπαντες συγγραφεῖς ὁμολογοῦσι· Διονύσιος δ' ὁ πρῶτος οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
 35 μετὰ ταῦτ' ἔπειτα Συρακουσίους ἐπαναστάς κατέσχε τὴν τυραννίδα κατὰ τὸν τρίτον ἐναντιὸν τῆς ἐνενηκοστῆς καὶ τρίτης ὀλυμπιάδος (406/5), ἀρχοντος Ἀθήνησιν Καλλίου τοῦ μετ' Ἀντιγένη. (6) ὀλίγοι μὲν οὖν ἔτεσι διαμαρτεῖν τῶν χρόνων δοίη τις ἐν ἱστορικοῖς ἀνδράσιν ἀρχαίαις καὶ πολυτεῖς συνταττομένοις πραγματείας, γενεαῖς δὲ
 40 πρῶτος ἐν ταῖς ὡρογραφίαις τοῦτο καταχωρίσας, ὡς πάντες ἡκολούθησαν οἱ λοιποί, τοσοῦτο μόνον ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἐσθῶν ἀναγραφαῖς, ὅτι πρῶσβεις ἀπεστάλησαν ἐπὶ

3 (εἰσιν) Kiessling 20 ὅσα καμὲ B ὅσους με rell 21 Μακερόνου
 Sigonius καμερόνου A καμερίον B μηνυκίου aus μι— Bb 23 διέπεμπε
 εἰς B 24 ὠνησομένους B —αμένους rell 27 [τοῦ ἀδελφοῦ] Casaubonus
 33 οἱ add B 37 τοῦ add B ἀντιγὴ Ba 40 ὡρογραφίαις A (χρονο)γρα-
 φίαις Bb 41 εὐρεῖν Sintenis

τούτων τῶν ὑπᾶτων εἰς Σικελίαν οἶτον ὠνησόμενοι καὶ παρῆσαν ἐκεῖθεν ἄγοντες ἦν ὁ τύραννος ἔδωκε δωρεάν, οὐκέτι μὴν παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἐξετάσαι συγγραφέων, ὅστις ἦν τύραννος τότε Σικελίας, ἀβασανίστως δέ πως καὶ κατὰ τὸ προστυχὸν θεῖναι τὸν Διονόσιον.

5

252. CHRONIKON ROMANUM (IG XIV 1297).

A

- (1) [ἀφ' οὗ Σύλλας] ἐπὶ Μιθ[ραδατικὸν πόλ]εμον ἐξῆλ[θεν, καὶ Σ]ωτήρ a. 88/7
ὁ Φύσκων πα[ρακληθεῖς] τὸ δεύτερον καὶ κα[τελ]θὼν εἰς Αἴγυπτον ἐβασί-
λευσεν, ἀφ' οὗ ἔτη ῥγ.
- 10 (2) ἀφ' οὗ Μάριος Ψοτίαν καταλαβόμενος καὶ ἀναγκάσας συν[θίσ]θαι v. 87/6
οὐκ ἐμμείνας τῇ πίστει Ὀκταούριον ἀπέκτεινεν, Σύλλας δ' ἐπὶ τῆς Ἀιτικῆς
Ἀθήνας ἐξεπολιόρκησεν, ἔτη ῥβ.
- (3) ἀφ' οὗ Φιμβρίας Μιθραδάτου στρατόπεδον περὶ Κύζικον ἐνίκησεν a. 86/4
καὶ Ἴλιον ἐξεπολιόρκησεν καὶ ὑπὸ Σύλλα συσχεθεῖς ἑαυτὸν ἀνείλεν, καὶ
15 Μιθραδάτης πρὸς Σύλλαν συνθήκας ἐποιήσατο, καὶ Φιλοπάτωρ τὸ δεύτερον
εἰς Βιθυνίαν κατελθὼν ἐβασίλευσεν, καὶ Ἀριοβαρζάνης εἰς Καππαδοκίαν
κατήχθη, ἀφ' οὗ ἔτη ῥ.
- (4) ἀφ' οὗ Σύλλας Νωρβανὸν νικᾷ περὶ Καπύην καὶ Μάριον τὸν a. 83/2
ὑπατον (82) ἐν Πραίνεστῳ συνκλείσας διαδράσκοντα ἀπέκτεινεν, ἀφ' οὗ
20 ἔτη ῥη.
- (5) [ἀφ'] οὗ Σύλλας δικτάτωρ ἐγένετο, ἔτη μέχρι τοῦδε ῥζ. a. 82/1
- (6) [ἀφ' οὗ Σωτήρ] ὁ Φύσκων ἐπι[κληθεῖς ἀπέθ]αγεν ῥς. a. 81/0

B

- (1) ἀφ' [οὗ] το * *
- 25 (2) ἀφ' οὗ Σ[όλων Ἀθηναίων ἥρ]ξεν καὶ νόμου[ς αὐτοῖς ἔ]θηκεν,
καὶ Ἀνάχαρσις ὁ Σκ[ύθης εἰς Ἀθήνας (?)] παρεγένετο, ἀφ' [οὗ ἔ]τη *].
- (3) ἀφ' οὗ Κροῖσος Λυδῶν ἐβασίλευσεν, ἔτη *].
- (4) ἀφ' οὗ οἱ σοφοὶ ὠνομάσθησαν, [ἔ]τη *].
- (5) ἀφ' οὗ Πεισίστρατος ἐτυράννευσ[εν ἐν Ἀθή]ναις, καὶ Αἴσωπος a. 683/2
- 30 ὑπὸ Δελφῶν [κατεχρη]μύισθη, ἔτη φoθ.
- (6) ἀφ' οὗ Κροῖσος Κύρῳ ὑποχείριος [ἐγένετο, ἔ]τη *].

1 ἦν: ὄν Reiske 2 μὴν add Bb

5 ergänzungen, soweit nicht angegeben, von He(nzen)

8 παρακληθεῖς He παρῆν Curtius (CIG IV 6855 d) 10 (Ῥώμην ο.

Ῥωμαίους ο. σύγκλητον) συνθέσθαι He 18 ἐνίκᾳ? Jahn 19 Πραίνεστοι

korr. aus ΠΡΑΙΝΕΣΤΩΙ 22 ἐπικληθεῖς Kaibel ἐπικαλούμενος He 26 [εἰς

Ἀθήνας] Jac εἰς Ἑλλάδα vulg

- (7) ἀφ' οὗ Καμβύσης Αἴγυπτον κατ[εστρέψατο] καὶ Πυθαγόρας ἔάλω, *a.* 524/5
 ἔτη *φμ*.
- (8) ἀφ' οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων Ἰππαρχον τὸν τύραννον *a.* 512/1
 ἀνείλον, [καὶ] Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας διέβη, ζεύξα[ς τὸν] Κιμμέριον Βώσπορον,
 5 ἔτη *φκη*.
- (9) ἀφ' οὗ Ξέρξης κατὰ Ἀβυδὸν ζεύξας [τὸν] Ἑλλήσποντον διέβη, *a.* 474/3?
 καὶ Θεμιστοκλῆς ναυμαχίαι τοὺς βαρβάρους ἐνίκα, ἀφ' οὗ ἔτη *υε* *.
- (10) ἀφ' οὗ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος [καὶ Ἡράκλειτος ὁ Ἐφεσῖος καὶ
 Ἀναξα[γόρας] καὶ Παρμενίδης καὶ Ζήνων, ἔτη *.
- 10 (11) ἀφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλ[εμος] ἐνέστη, καὶ Θουκυδίδης
 ἦν, ἔτη *.
- (12) ἀφ' οὗ Γαλάται Ῥωμαίους νική[σαντες] ἔσχον Ῥώμην, ἔτη *υα*. *a.* 386/4

253. THRASYLLOS.

F

- 15 1 (III 503, 3) CLEM. ALEX. Strom. I 136, 3: [[ἄνωθεν οὖν ἀπὸ
 Μωυσέως συναγόμεν τὴν καθ' Ἑλλήνας χρονογραφίαν· ἀπὸ τῆς Μωυσέως γενέσεως
 ἐπὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου τῶν Ἰουδαίων ἔξοδον ἔτη ὀγδοήκοντα, καὶ τὰ μέχρι τῆς τελευτῆς
 αὐτοῦ ἄλλα τεσσαράκοντα· γίνεται ἡ ἔξοδος κατὰ Ἰναχον, πρὸ τῆς Σωθιακῆς περιόδου
 ἐξεληθόντος ἀπ' Αἰγύπτου Μωυσέως ἔτει πρότερον τριακοσίοις τεσσαράκοντα *ε*. (4) ἀπὸ 1677/5 ο.
 20 δὲ τῆς Μωυσέως στρατηγίας καὶ Ἰνάχου ἐπὶ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν (τὴν
 δευτέραν λέγω ἐπομβρίαν) καὶ ἐπὶ τὸν Φαέθοντος ἐμπρησμόν, ἃ δὴ συμβαίνει κατὰ
 Κρότωπον, γενεαὶ † τεσσαράκοντα ἀριθμοῦνται· εἰς μέντοι τὰ ἑκατὸν ἔτη τρεῖς ἐγκατα-
 λέγονται γενεαὶ]].
- (5) ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸν Ἰδης ἐμπρησμόν καὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ 1633/2
 25 σιδήρου καὶ Ἰδαίους Δακτύλους ἔτη ἐβδουήκοντα τρία, ὥς φησι Θράσυλλος. 1460/59
 καὶ ἀπὸ Ἰδης ἐμπρησμοῦ ἐπὶ Γανυμήδους ἀρπαγὴν ἔτη ἐξήκοντα πέντε. 1395/4
 (137, 1) ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Περσέως στρατείαν, ὅτε καὶ Γλαῦκος ἐπὶ Μελι-
 κέρτῃ τὰ Ἰσθμια ἔθηκεν, ἔτη πεντεκαίδεκα. 1380/79
 ἀπὸ δὲ Περσέως στρατείας ἐπὶ Ἰλίου κτίσιν ἔτη τριάκοντα τέσσαρα. 1346/5
 30 ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν ἔκπλον τῆς Ἀργοῦς ἔτη ἐξήκοντα τέσσαρα. 1282/1
 (2) ἐκ τούτου ἐπὶ Θησέα καὶ Μινώταυρον ἔτη τριάκοντα δύο. 1250/49
 εἰτα ἐπὶ τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἔτη δέκα. 1240/39
 ἐπὶ δὲ τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα, ὃν Ἡρακλῆς ἴσθηκεν ἐπὶ Πέλοπι, ἔτη τρία. 1237/6
 εἰς τε τὴν Ἀμαζόνων εἰς Ἀθήνας στρατείαν καὶ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Θησέως
 35 ἀρπαγὴν ἔτη ἐννέα· 1228/7
 (3) ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους ἀποθέωσιν ἔτη ἑνδεκα· 1217/6
 εἰτα ἐπὶ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀρπαγὴν ἔτη τέσσαρα· 1213/2

2 *φμ* 'zahl scheint vollständig' 7 vollständigkeit der zahl fraglich
 19 τετρακοσίοις τεσσ. *ε* Pessl τετρακοσίοις τριάκοντα *ε* Unger 22 τέσσαρες
 C Mueller ὁκτώ (H: M) Christ ἑπτὰ Unger, Pessl 30 ἔκπλον Wilamowitz
 ἑσπλον L 32 Θήβας Dindorf θήβαις L

(εἶτα ἐπὶ τὴν Τροίας ἄλωσιν ἔτη εἴκοσι)·

1193/2 (94/3)

(4) ἀπὸ δὲ Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ τὴν Αἰνείου κἀθοδὸν καὶ κτίσιν Λαουινίου
ἔτη δέκα·

1183/2

ἐπὶ τε τὴν Ἀσκανίου ἀρχὴν ἔτη ὀκτώ·

1175/4

6 καὶ ἐπὶ τὴν Ἡρακλειδῶν κἀθοδὸν ἔτη ἐξήκοντα ἕν·

1114/3

ἐπὶ τε τὴν Ἰφίτων Ὀλυμπιάδα ἔτη τριακόσια τριακοντα ὀκτώ.

776/5

254. (TI. CLAUDIUS) POLYBIOS.

F

1 (—) SYNKELL. p. 172, 17: Kastor 250 F 1 b.

10 2 (—) EUSEB. Exc. Chron. p. 194, 10 Sch (EUSEB. ARM. p. 90, 24 K): ἱστοροῦσι
δὲ οἱ περὶ Ἀριστοδήμων τὸν Ἡλείον (III), ὡς ἀπ' εικοστῆς καὶ ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος
ἠρξάντο οἱ ἀθλῆται ἀναγράφεσθαι . . . πρὸ τοῦ γὰρ οὐδεὶς ἀνεγράφη, ἀμελησάντων
τῶν πρότερον· τῇ δὲ εικοστῇ ὀγδόῃ τὸ στάδιον νικῶν Κόροιβος Ἡλείος ἀνεγράφη
πρῶτος. καὶ ἡ Ὀλυμπιάς αὕτη πρώτη ἐτάχθη, ἀφ' ἧς Ἕλληνες ἀριθμοῦσι τοὺς
15 χρόνους. τὰ δ' αὐτὰ τῷ Ἀριστοδήμῳ καὶ Πολύβῳ ἱστορεῖ.

3 (—) AFRICAN.-EUSEB. PE X 10 p. 488 C: = Kastor 250 F 6.

4 (—) MALAL. Chron. VI p. 157, 8 Bonn: = Kastor 250 F 11.

255. CHRONIK VON OXYRHYNCHOS (P. OX. 12).

(1) * * | τούτων] κατὰ [τὸν δεύ|τερον ἐ]ν Συρακούσαις [Δίω]ν | 855/4
20 (?) ὑπὸ Διο|νυσίου τυρά|νου ἐδο|λ|οφονήθη. κατὰ δὲ τὸν [τρι]τον Τιβουρ- 854/3
τεινοὶ ὑπὸ [Ρωμαί|ων] καταπολεμηθε[ντες ἐ]αυτο[ὺς] παρέδοσαν.
(2) Ὀλυμπι|[ἀδι ἐβ]δόμῃ καὶ ἑκατοστῇ | [ἐνίκα] στάδιον Σμικρι[να]ς | 10
[Ταραντεῖνος, ἦρχον δ'] Ἀθή|[νησιν Ἀριστοδήμ]ος [Θε]σσαλός | [Ἀπολλόδωρος
Κ]αλλίμαχος. | [τούτων κατὰ τὸ] τρίτον ἐ|[τος ἐν Ρώμῃ τι]μηται πρῶ|[τον 850/49
25 ἐκ] τοῦ δήμου ἡμερέθησαν.

1 εἶτα — εἴκοσι C Mueller ἐντεῦθεν ἐ. T. δ. δέκα Scaliger 2 Λαουινίου
Sylburg λαουίνου L 5 Ἡρακλειδῶν Sylburg — τῶν L

18 'schrift wohl nicht unter 250 p. Chr. zu rücken' Croenert; vielfach εἰ für ι,
ι adscriptum bis auf III 14 fortgelassen, oft von m² nachgetragen. da die rolle
beschnitten ist, fehlen am anfang und schluß der kolumnen wenige zeilen. er-
gänzungen, soweit nicht anders angegeben, von Grenfell-Hunt; ganz selbstver-
ständliches nicht bezeichnet.

20 [τέταρ]τον Leuze Röm. Jahreszählung 176 'not at all likely' Gr-H
22 'either στάδιον Σμικρι[να]ς or στάδιον Μικρο[να]ς can be read' Gr-H Μικρί-
νας Diod. XVI 37, 1 (Σμ — RF) Euseb. Arm. 96 a 36 Karst 23 Θεσσαλός Diod.
XVI 40, 1; Dion. Hal. De Din. 9 (θέλλων ebd. 11) Θέλλος Dion. Hal. ad Amm. I 4;
IG II 758; 1174 6. 24 ἔτος ἐν Ρώμῃ τιμηται Bilabel ἐπὶ Ρώμης οἱ τιμηται Wilamowitz

(3) ὀλυμπιάδι ὀδοδὸμ καὶ ἑκα²⁰τοστῇ ἐνίκα στάδιον Πολυ²⁰[κλ]ῆς Κυρη-
ναῖος, ἦρχον δ' Ἀθήνησι Θεόφιλος Θεμιστο²⁰κλῆς Ἀρχίας Εὐβουλος. ταύτης ^{348/7}
κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος | [Πλά]των ὁ φιλόσοφος με²⁵[τή]λλα²⁵ξεν καὶ Σπεύσιππος |
τὴν σχολὴν διεδέξατο. | κατὰ δὲ τὸν δεύτερον Φί¹¹[λιππος] α[.....]α- ^{347/6}
⁵ ξί[...]| * * * || * *

(4) ὀλυμπιάδι ἐνάτῃ καὶ ἑκα²⁰τοστῇ ἐνίκα στάδιον Ἀριστ⁵[ό]λυκος |
[Ἀθηναῖος], ἦρχον δ' Ἀθήνησι | [Λυκίσκος Πυ]θόδοτος Σωσί⁵γ[έν]ης Νι¹⁰[κό]-
μαχος. ταύτης | κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἔτος Διονύσιος ὁ δεύτερος τῆς ^{343/2}
Σικελίας | τύραννος ἐκπεσὼν τῆς | ἀρχῆς κατέπλευσεν εἰς Κό¹⁰ρινθον καὶ
¹⁰ ἐκεῖ κατέμεινε | γράμματα διδάσκων. κατὰ δὲ | τὸν τέταρτον Βαγῶας | ^{341/0}
εὐνοῦχος ὤχον τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν δολοφονή¹⁵σας τὸν νεώτατον αὐτοῦ
τῶν | υἱῶν Ἀρσῆν κατέστησε βασιλέα, αὐτὸς πάντα διοικῶν.

(5) ὀλυμπιάδι δεκάτῃ καὶ ἑκα²⁰τοστῇ ἐνίκα στάδιον Ἀν²⁰τικλῆς Ἀθηναῖος,
ἦρχον δ' Ἀθήνησι Θεο²⁰[φραστος] [Λυσίμα]χίδης Χαιρώ²⁶[νδης Φρ]ύνης. |
¹⁵ τούτων κατὰ τὸν πρῶτον | [Σα]υνεῖται [Ῥωμα]ί²⁶[οι]ς π[αρ]ε²⁶[τά]ξαντο. κατὰ
δὲ τὸν δευ³⁰τερον Λατεῖ³⁰[νοι ἐπὶ τοῖς] Ῥω³⁰μαίους συν³⁰[σιάντες ἐ]πέβη³⁰σαν. ^{340/39}
κατὰ δὲ τὸν τρίτον Φί³⁰λιππος ὁ τῶν Μακεδόνων | βασιλεὺς τὴν ἐν Χαιρωνί^{338/7}αι
ἐπιφανεστάτην μάχην | Ἀθηναίους καὶ Β³⁵(οι)ωτοὺς ἐνίκησεν, συμμαχοῦντος
αὐ³⁵τῷ τοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου | [καὶ ἀρ]μστεύσαντος τότε. [καὶ Ἰ]σοκράτης
²⁰ ὁ ῥήτωρ ἀ¹¹¹[πέθ]α¹¹¹γεν, π[ερὶ] ἐνεήκον¹¹¹[τα ἔτη βιώσας] * * * || * *
[Βα]γ⁵[ώας ὁ ε]ῖ⁵νοῦ⁵[χο]ς Ἀρ⁵[σῆν] | τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν | ἀπέκτεινεν
σὺν τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ Λαρεῖον τὸν Ἀρσά⁵μον βασιλικοῦ γένους ὄντα | βασι-
λέα ἀντὶ τοῦ Ἀρσου κα¹⁰τέστησε. τότε καὶ Ῥωμαῖοι | ἐπὶ Λατεῖνους ἐστρά-
τευσαν. κατὰ δὲ τὸν τέταρτον τὸ κοι¹⁰νὸν τῶν Ἑλλήνων συνελ¹⁰θόντες ^{337/6}
²⁵ Φίλιππον αὐτοκρά¹⁵τορα στρατηγὸν εἵλαντο τοῦ | πρὸς Πέρσας πολέμου.

(6) ὀλύμπιαδι μιᾷ καὶ ἑκα¹⁵τοστῇ καὶ | δεκάτῃ ἐνίκα στάδιον | Κλεό-
μαντις Κλειτόρειος | (ἐνίκα στάδιον Κλεό¹⁵μαντις Κλειτόρειος), ἦρχον δ'

4—5 Φίλιππος Β[οιωτῶν] ἀξί[ουμένων]? Bilabel (Diod. XVI 58) 6 Ἀριστό-
λυκος (κ aus χ verb.): Ἀριστόλοχος Diod. XVI 69, 1 (ἀριστόλαχος P) Euseb. Arm.
96 b 3 8 ταύτης: am rande πατω; der nachtrag ist mit dem unteren ende der
kolumne verloren. es wird der erste vertrag zwischen Rom und Karthago ge-
wesen sein (Diod. XVI 69, 1 a. 344/3). δὲ m² über der zeile 14 Χαιρώνδης:
Pros. Att. 15279 16 σὺν [αὐτοῖς] Soltan 22 Ἀρσάνου Diod. XVII 5, 5
26—27 verb. aus Κλεομένης Κλειτόρειος 27 ἐνίκα — Κλειτόρειος durch
klammern getilgt

- ²⁰
 Ἀθήνησι Πυ[θόδ]ηλος Εὐαίνε[τος] Κτη[σικλ]ῆ[ς] Νικοκρά[της]. τούτων κατὰ ^{336/5}
 τὸν πρῶτον Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἀνι[ρ]έθη ὑπὸ Πανσανίου
²⁵
 ἐνὸς τῶν δορυφόρων, καὶ | διεδέξατο αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀλέξανδρος· ὃς παρα-
 λαβὼν τὴν ἀρχὴν πρῶτον μὲν | Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας καὶ ἄλ[λα] βάρβα-
³⁰
 ρα ἔθνη ἀποστάντα | ἐχειρώσατο, ἔπειτα Θήβας | δοριαλώτους λαβὼν κατέ-
 σκαψεν. ἐν δὲ Ῥώμῃ αἱ τῆς | Ἑστίας ἱερεῖαι παρθῆνοι | μ(έν) ῥῆσ[α]ι διὰ
 βίον κατηγορή[θησαν] ὥς ἐρθαμέναι καὶ | [.] α. σα[. . .] εἰς [. . .
 . . .] | * * * ^{IV} || * * * ¹ [.] ν. κατὰ δὲ τὸν | δεύτερον Ἀλέξανδρος ^{335/4}
 ὁ | τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς | εἰς τὴν Ἀσίαν διαβὰς τὴν ἐπὶ Γρανίκῳ
¹⁰ μάχην ἐνίκησεν τοὺς Λαρείου βασιλέως Περσῶν στρατηγούς. κατὰ δὲ ^{334/3}
 τὸν τρίτον ὁ αὐτὸς | Ἀλέξανδρος παραταξάμενος Λαρείῳ ἐν Ἰσώῳ τῆς |
 Κιλικίας πάλιν αὐτὸν ἐνίκησεν, καὶ πολλὰς μυριάδας τῶν Περσῶν καὶ
 τῶν | συμμάχων ἀπέκτεινεν, | καὶ αἰχμαλώτους πολλοὺς | ἔλαβεν [καὶ] λείαν
 πολλήν. | τότε κ[αὶ] Ἀλέξανδρος ὁ Μολοσσὸς [εἰς] Ἰταλίαν διέβη | βοη-
¹⁵ θήσω[ν] τοῖς ἐκεῖ ²⁰ Ἑλ[λησι]. κατὰ δὲ τὸν τέταρτον Ῥωμαῖοι [Καμπα]- ^{333/2}
 νοὺς (?) | ἐποίησαντο π[ολίτας] | Ῥώμης [.] ἀνευ ψῆ[ι]φον μετ[.]
 (7) ὀλυμπιά[δι] ἐκατοστῇ δωδεκάτῃ ἐ[ν]ίκη στά[διον] Γρύλλος Χαλ[κιδεὺς],
 [ἔρχον] δ' Ἀθήνησι | Νικί[της] Ἀριστοφάν[ης] Ἀριστοφῶν Κηφισο-
 φῶν. ³⁰ ταύ[της] κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος | Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Τύ[ρον] ^{332/1}
²⁰ εἶλεν, καὶ Ἀἴγυπτον πα[ρέλαβεν], ἐκουσίως αὐτὸν | προσδεξαμένων τῶν |
 ἐνχωρίων διὰ τὸ πρὸς Πέρσας ἐχθρόν. τότε καὶ ἐκέλευ[σεν] (gründung
 von Alexandreia?) * * * ^V || * * * ¹ ἐπιχμῆς[. . .] ἀνα. αἰ. . . | ἀνέβη εἰς Ἀμμωνος ^(331/0?)
 καὶ | ἐν τῇ ἀναβάσει Παραιτόν[ιον] κτίζει πόλιν. κατὰ δὲ τὸν τρίτον | ^{330/29}
 μάχῃ πάλιν σιγήσῃ κατὰ | Ἀρβηλα Ἀλεξάνδρου πρὸς Δα[ρείον], ἣν ἐνίκησεν
²⁵ Ἀλέξανδρος. τότε καὶ ἐδολοφρονήθη Λαρεῖος ὑπὸ τῶν | ἰδίων φίλων, καὶ
 ἡ Περσῶν ἀρχὴ κατελύθη διαμείνα[σα] ἀπὸ τοῦ συστήσαντος αὐτὴν Κύρου
 ἔτη <διακόσια> τριάκοντα | τρία.
 (8) ὀλυμπιάδι ἐκατοστῇ ¹⁵ | τρισκαίδεκάτῃ Κρίτων | Μακεδὼν ἐνίκη ^{328/24}
 σιάδιον, | ἔρχον δ' Ἀθήνησι Εὐθύκρη[τος] Ἠγήμων Χρέμης <Ἀντικλῆς>.

1 Πυθόδηλος Pros. Att. 12379 Πυθόδημος Dion. Hal. De Din. 4; 9; Arrian. Anab. I 1, 1 Πυθόδημος Diod. XVI 91, 1 6 μὲν οὖσαι Jac μουσ. ι P [[μ]]οῦσαι Gr-H 7—8 καὶ [ζώσας αὐτ]ῆ[ς] χα[τωρ]ῆ[ς]—? Jac 15—16 Καμπανούς Beloch Röm. Gesch. 383 Ἀχερσανούς Bilabel 16 Ῥώμης Bilabel τωμῆ. . [Gr-H 27 <δια-
 κόσια>: am rande zeichen S 29 <Ἀντικλῆς>: am rande zeichen S

ἐν | ταύτῃ τῇ ὀλυμπιάδι ἐπὶ | ²⁰ τέσσαρα ἔτη Ἀλέξανδρος | τὰς λοιπὰς ^{323/4}
 πράξεις διεπράξματο τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνη | ²⁵ [χει]ρούμενος.

(9) ὀλυμπιάδι | ἑκατοστῇ τεσσαρεσκαίδε|κάτῃ ἐνίκα στάδιον Μι|κίνας
 Ῥόδιος, ἦρχον δ' Ἀθήνησιν Ἡγησίας Κι[φισ]ο|φῶν Φιλοκλῆς Ἀ[ρχι]ππος. |
³⁰
 5 ταύτης κατὰ τὸ πρῶτον | ἔτος Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς | μετήλλαξε ἄρξας ^{324/3}
 ἔτη δέ|κα τρία, βιώσας δὲ ἔτη τριά|κοντα τρία. κατὰ δὲ τὸν | δεύτερον ^{323/2}
³⁵
 Πτολεμαῖος ὁ Ἀά|γου εἰς Αἴ|γυπτον πεμφθεὶς | ἤρξε τῆς χώρας. κατὰ
 δὲ τὸ τ[* * * ^{VI} || * * * ¹] ἐνείκει.

(10) ὀλυμπιάδι ἑκατοστῇ | πεντεκαίδεκάτ[ῃ ἐνίκα] | στάδιον Λαμιασίας
⁵
 10 [Ἀμφιπο]λίτης, ἦρχον δ' Ἀθή[νησι Νέ]αιχμος Ἀπολλόδω[ρος Ἀρ]|χιππος
 Δημογένης. τού|των κατὰ τὸν πρ[ῶτον Ἀν]|τίπατρος διαδεξάμενος | ^{320/19}
¹⁰
 τὴν ἐν Μακεδονί[αι βασιλεί]αν ἐν Λαμιαί παραταξά|μενος τοῖς Ἑλλήσι
 κ[ατεπο]λέμησεν αὐτούς. Ῥωμαῖοι | δὲ παραταξάμε[νοι τοῖς Σαν]|νείταις
¹⁵
 ἡττή[θησαν. κατὰ] | δὲ τὸν δεύτερον Ἀ[ντίπα]τρος εἰς Ἀσίαν δια[βάς ἐπὶ] | ^{319/8}
 15 Περδίκκα<ν> τὸν δεύτ[ερον δι]|αμερισμὸν τοῖς δι[αδεχο]μένοις Ἀλέξανδρ[ον
²⁰
 ἐποῖ]|ησεν, ἐν ᾧ πάλιν Πτολεμαῖ[ος ἦν]. κατὰ δὲ τὸν [τρίτον] | Ῥωμαῖοι ^{318/7}
 παραταξάμε[νοι Σαννείταις ἐνίκησαν] | καὶ τοὺς αἰχμαλωτισθέν|τας αὐτῶν
²⁵
 ἐν τῇ προτέ|ραι μάχῃ ἀπέλαβον.

(11) ὀλυμ|πιάδι ἑκατοστῇ ἑκκαίδε|κάτῃ ἐνίκα στάδιον [Δημο]|σθένης
³⁰
 20 Λάκων, ἦρχον δ' Ἀ[θήνησι Δημοκ]λείδης Πρά[ξι]βουλος Νικ[ό]δωρος Θε[ό]δωρος.
 τ[ούτων κατὰ τὸν] | πρῶτον [Ἀντίπατρος ἐτε]|λεύτησεν, καὶ τὰ πράγμα|τα ^{316/5}
³⁵
 διεθ[έξατο Πολυπέρ]|χων, κα * * *

256. THALLOS.

T

25 1 (III 517) EUSEB. ARM. Chron. p. 125, 22 Karst: *Aus des Thallos 3 büchern, in welche er abrißweise zusammengefaßt hat von der einnahme Iliions bis zur † 167. olympiade (112/9). s. 250 T 2.*

4 Κηφισοφῶν: 1. Κηφισόδωρος Pros. Att. 8347 8 ἐνείκει falsch wiederholt (vgl. col. III 17—18)? 14—15 δια[βάς σὺν] Κρατεροῦ? Gr-H 16 ἐν — ἦν über der zeile nachgetragen 19 Δημοσθένης: Euseb. Arm. 96 b 31 Δεινομένης Diod. XIX 17, 1 Δεινοσομένης (Paus. VI 16, 8; Arch. Zeitg. 1881 no. 389) Vogel (da- gegen Kahrstedt Staatsrecht 71, 1) 20 Θεόδωρος: 1. Θεόφραστος Pros. Att. 7165 22 Κα[σσανδρό] — Gr-H 26—27 von — Iliions: ἀπὸ Βήλων βασιλείας C Wachsmuth 27 167 (οἷς): οἷς (49/52 p. Chr.) C Mueller HHAG II (I) = 89/92 p. Chr. v Gutschmid

2 AFRICAN.-EUSEB. PE X 10 p. 489 A: οἷ τε τὰ Σύρια Κάσιωρ καὶ Θάλλος (s. F 5).

3 TERTULLIAN. Apol. 19, 5—6: *reseranda antiquissimarum etiam gentium archiva, Aegyptiorum Chaldaeorum Phoenicum; advocandi municipes eorum, per quos notitia subministrata est, aliqui Manethon Aegyptius (III) et Berossus Chaldaeus (III), sed et Hieromus Phoenix Tyri rex (III); sectatores quoque ipsorum Mendesius Ptolemaeus (III) et Menander Ephesius (III) et Demetrius Phalereus (228 F 52) et rex Iuba (III) et Apion (III) et Thallus et qui istos aut probat aut revincit Iudaeus Iosephus*

10

F

ΙΣΤΟΡΙΑΙ $\overline{A}-\overline{Γ}$. $\overline{Γ}$

1 (8) AFRICAN.-SYNKELL. p. 609, 21 Bonn.: καθ' ὅλου τοῦ κόσμου n. 32/33

σχότος ἐπῆγετο φοβερώτατον, σεισμῳι τε αἱ πέτραι διερρηγνυντο καὶ τὰ πολλὰ p. Chr.

16 Ἰουδαίας καὶ τῆς λοιπῆς γῆς κατεροίφθη. τοῦτο τὸ σχότος ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου
Θάλλος ἀποκαλεῖ ἐν τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν· ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀλόγως. Ἑβραῖοι
γὰρ ἄρουνσι τὸ πάσχα κατὰ σελήνην ἰδῶ, πρὸ δὲ μιᾶς τοῦ πάσχα τὰ περὶ τὸν Σωτῆρα
συμβαίνει. ἔκλειψις δὲ ἡλίου σελήνης ὑπελθοῦσης τὸν ἡλιον γίνεται· ἀδύνατον δὲ
ἐν ἄλλοι χρόνοι, πλὴν ἐν τῷ μεταξὺ μιᾶς καὶ τῆς πρὸ αὐτῆς κατὰ τὴν σὺνδοδον
20 αὐτὴν ἀποβῆναι. πῶς οὖν ἔκλειψις νομισθεῖη κατὰ διάμετρον σχεδὸν ὄπαρχούσης
τῆς σελήνης ἡλίωι; ἔστω δὴ, συναρπαζέτω τοὺς πολλοὺς τὸ γεγενημένον καὶ τὸ
κοσμικὸν τέρας ἡλίου ἔκλειψις ὀπιονοείσθω ἐν τῇ κατὰ τὴν ὄψιν. Φλέγων (257 F 16)
ἱστορεῖ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἐν πανσελήνῳ ἔκλειψιν ἡλίου γεγονέναι . . . τίς δ'
ἡ κοινωνία σεισμῳι καὶ ἐκλείψει, πέτραις ὀρηγνυμέναις καὶ ἀναστάσει νεκρῶν τοσαύτη
25 τε κινήσει κοσμικῇ;

OHNE BUCHTITEL.

2 (2) THEOPHIL. ad Autol. III 29: καὶ γὰρ Βῆλον τοῦ Ἀσουρίων
βασιλεύσαντος καὶ Κρόνου τοῦ Τιτᾶνος Θάλλος μέμνηται, φάσκων τὸν Βῆλον
πεπολεμηκέναι σὺν τοῖς Τιτᾶσι πρὸς τὸν Δία καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ θεοὺς
30 λεγομένους, ἔνθα φησὶν· «καὶ Ὁρυγος ἡττηθεὶς ἔφυγεν εἰς
Ταρτησσόν, τότε μὲν τῆς χώρας ἐκείνης Ἀκτῆς κληθείσης,
νῦν δὲ Ἀττικῆς προσαγορευομένης, ἧς Ὁρυγος τότε ἤρξε.»
καὶ τὰς λοιπὰς δὲ χώρας καὶ πόλεις, ἀφ' ὧν τὰς προσωνυμίας ἔσχον, οὐκ
ἀναγκαῖον ἡγοῦμεθα καταλέγειν.

35 3 (2) — — III 29 (LACTANT. Div. Inst. I 23, 2): κατὰ γὰρ τὴν
Θάλλου ἱστορίαν ὁ Βῆλος προγενέστερος εὑρίσκεται τοῦ Ἰλιακοῦ πολέμου
ἔτεσι τκβ.

14 ἐπῆγετο Dindorf ἐπεγένετο vulg ἐπεγένετο Scaliger 28 τοῦ Τιτᾶνος Θάλλος
edd τοῦ τιτανωθαλλος V 30 Ὁρυγος Niebuhr ὁ γύγος V καὶ Κρόνος ἡ. ἔ. εἰς
T., Ὁρυγὸς δὲ εἰς τὴν κτλ. C Mueller Ταρτησσόν, τότε μὲν τ. χ. ἔ. (Ταρτάρου λεγο-
μένης, ὥσπερ) Ἀκτῆς Niebuhr 32 Ὁρυγος Meursius ὁ γόγος V

4 (1) a) TERTULLIAN. Apol. 10 (Ad nat. II 12): *Saturnum itaque ... neque Diodorus graecus aut Thallus neque Cassius Severus aut Cornelius Nepos neque ullus commentator eiusmodi antiquitatum aliud quam hominem promulgarunt.* b) LACTANT. Div. inst. I 13: 5 *omnes ergo non tantum poetae, sed historiarum quoque ac rerum antiquarum scriptores hominem fuisse consentiunt, qui res eius in Italia gestas memoriae prodiderunt: Graeci Diodorus et Thallus, Latini Nepos et Cassius et Varro.* c) MINUC. Fel. Oct. 21, 4: *Saturnum ... omnes scriptores vetustatis Graeci Romanique hominem prodiderunt: scit hoc Nepos et* 10 *Cassius in historia, et Thallus ac Diodorus hoc loquuntur.*

5 (3; 5) a) AFRICAN-EUSEB. PE X 10 p. 488 D—489 A: τὰ δὲ πρὸ τούτων (sc. τῶν Ὀλυμπιάδων) ὁδὶ πὼς τῆς Ἀττικῆς χρονογραφίας ἀριθμουμένης, ἀπὸ Ὠρόγου μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος ἔτη συνάγεται χίλια εἴκοσι (1796/5—777/6), 15 ὥς καὶ τοῖς προειρημένοις (F 7) συμφωνεῖ(ται) καὶ τοῖς ἐξῆς δειχθήσεται. ταῦτα γὰρ <οἱ τὰ> Ἀθηναίων ἱστοροῦντες Ἑλλάνικός τε (4 F 47) καὶ Φιλόχορος (III) οἱ τὰς Ἀτθίδας, οἱ τε τὰ Σύρια Κάστωρ (250 F 7) καὶ Θάλλος, καὶ <ὁ> τὰ πάντων Διόδωρος, Ἀλέξανδρός τε ὁ Πολύσιτος (III), καὶ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἀκριβέστερον ἐμνησθήσαν καὶ τῶν Ἀττικῶν ἀπάντων. b) JUSTIN. Coh. ad Gr. 9: ... πάντων τῶν παρ' ἡμῖν πολλοὶ πρεσβύτατος γέγονεν' ... Μωσῆς ... ὥς 20 δηλοῦσιν ἡμῖν αἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορίαι. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις Ὠρόγου τε καὶ Ἰνάχου Μωσέως μέμνηται ... οὕτω γὰρ Πολέμων ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν μέμνηται (IV) καὶ Ἀπίων (III) καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Μενδόσιος (III) τὰ Αἰγυπτίων ἱστορῶν ἀπασι τούτοις συντρέχει. καὶ οἱ τὰ Ἀθηναίων δὲ ἱστοροῦντες Ἑλλάνικος τε καὶ Φιλόχορος ὁ τὰς Ἀτθίδας, Κάστωρ (250 F 14) τε καὶ 25 Θάλλος καὶ Ἀλέξανδρος δὲ Πολύσιτος, ἔτι δὲ καὶ οἱ σοφώτατοι Φίλων τε καὶ Ἰώσηπος ὥς σφόδρα ἀρχαῖον Μωσέως μέμνηται.

6 (4) SYNKELL. p. 172, 17: ταύτην (sc. τὴν τῶν Ἀράβων βασιλείαν) Ἀσσυρίων 15 ᾧ διαδέξαντο βασιλεῖς, οἱ καὶ ἀρχάμενοι ἀπὸ τοῦ ᾧ καθολικοῦ ἔτους κόσμον (2286/5) ἔληξαν εἰς τὸ ὅς ἔτος τοῦ κόσμου (927/6), διαρκέσαντες ἔτη δλα αὐξ ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου ᾧ τοῦ ᾧ Μακροσκολέρου τοῦ καὶ Σαρδαναπάλλον, ὥς 20 συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἱστορικῶν, Πολύβιος (254 F 1) καὶ Διόδωρος, Κεφαλίων (93 F 2) τε καὶ Κάστωρ (250 F 1b) καὶ Θάλλος καὶ ἑτεροί.

7 (6) AFRICAN-EUSEB. PE X 10 p. 488 C: Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευσεν, 15 ᾧ ἔτει Ὀλυμπιάς ἦρχθη ᾧ, ὥς ἐκ τῶν Βιβλιοθηκῶν Διοδώρου καὶ τῶν Θάλλου καὶ Κάστορος (250 F 6) ἱστοριῶν, ἔτι δὲ Πολύβιον (254 F 3) καὶ Φλέγοντός (257 F 8) ἔστιν εὐρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων, οἷς ἐμέλησεν Ὀλυμπιάδων.

8 (7) MALAL. Chron. VI p. 157, 18 Bonn: ... ταῦτα (über Kroisos) δὲ ἱστορήσαν οἱ σοφώτατοι Θάλλος καὶ Κάστωρ (259 F 11) καὶ Πολύβιος (254 F 4) ... καὶ μετ' αὐτοὺς Ἡρόδοτος ἅτινα καὶ ὁ σόφος Θεόφιλος ἐχρονολόγησεν.

2 Thallus: apud ... Tacitum Ad nat II 12 11 τὰ Routh τὰς Eus 14 συμφωνεῖται Jac —νεῖ Eus —νεῖν Routh 15 <οἱ τὰ> Routh 15—16 ὁ τὰς Routh (v. 24) 16 <ὁ> Routh 17 καὶ τινες: οἱ τινες Routh 28—29 ᾧς --- ᾧς: 12 die zahlen nicht heil 38 Θάλλος vulg Θαλῆς Mal

257. (P. AELIUS) PHLEGON VON TRALLES.

776/5—137/3

T

1 SUID. s. Φλέγων Τραλλιανός· ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος (οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασίν)· ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις —
 5 ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ ὀλυμπιάδος (137—140^p) τὰ πραχθέντα πανταχοῦ· τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η̄· Ἐκφρασιν Σικελίας· Περὶ μακροβίων καὶ θανμασιών· Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἐορτῶν βιβλία γ· Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληται ὀνομάτων· Ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β· καὶ ἄλλα.

10 2 SCRIPT. HIST. AUG. X 20, 1: legisse me apud Aelium Maurum Phlegontis Hadriani libertum meminī.

3 PHOT. Bibl. 97: ἀνεγνώσθη Φλέγοντος Τραλλιανοῦ, ἀπελευθέρου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, Ὀλυμπιονικῶν καὶ Χρον[ικ]ῶν συναγωγῇ. (2) προσφωνεῖ τὸ σύνταγμα πρὸς Ἀλκιβιάδην τινά, ὃς εἰς ἦν
 15 τῶν εἰς τὴν φυλακὴν τεταγμένων τοῦ Ἀδριανοῦ. (3) ἀρχεται δὲ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος (776/5), διότι τὰ πρότερα, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι σχεδόν τι πάντες φασίν, οὐκ ἔτυχεν ὑπὸ τινος ἀκριβοῦς καὶ ἀληθοῦς ἀναγραφῆς, ἀλλὰ ἄλλο τι ἄλλος τῶν ἐπιτυχόντων καὶ οὐ συμφώνως ἔγραψαν, ὅσοις
 20 καὶ γράψαι πεφιλοτίμηται. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ συγγραμματος, ὥσπερ ἔφημεν, ἀπὸ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ποιεῖται· κάτεισι δέ, ὡς αὐτός φησι, μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων (117—138). (4) ἐμοὶ δὲ ἀνεγνώσθη μέχρι τῆς ροζ ὀλυμπιάδος (F 12) μέχρι μὲν οὖν ταύτης μοι τῆς ὀλυμπιάδος (72—68 a. Chr.) ἐν λόγοις πέντε ἢ ἀνάγνωσις
 25 γέγονεν.

(5) ἔστι δὲ τὴν φράσιν οὔτε λίαν χαμαιπετὴς οὔτε τὸν Ἀττικὸν ἐς τὸ ἀκριβὲς διασώζων χαρακτῆρ. ἄλλως τε δὴ καὶ ἡ περὶ τὰς ὀλυμπιάδας καὶ τὰ ἐν αὐταῖς τῶν ἀγωνισμάτων ὀνόματα καὶ πράξεις καὶ ἡ περὶ τοὺς χρησμοὺς ἄκαιρος φιλοπονία τε καὶ φιλοτιμία, εἰς κόρον ἀπάγουσα τὸν
 30 ἀχροατὴν καὶ μηδὲν ἄλλο τῶν ἐν τῷ λόγῳ σχεδόν τι προκύπτειν συγχωροῦσα, ἀηδὴ τε τὸν λόγον δεικνύει καὶ χάριτος οὐδὲν ἔχειν παρατίθησι. χρησιμοῖς δὲ παντοίοις ἐς ὑπερβολὴν ἔστι κεχηρμένος.

4 EUSEB. ARM. p. 125, 17 Karst: Nachdem zusammengetragen ist das sämtliche erörterte aus den denkmälern, die hier der reihe nach

3 Καίσαρος: irrthum aus einem buchtitel wie T 4 und subscriptio F 37 (Diels) 4 ις: 14 T 4 (s. F 17—22) 6 τὰ δὲ αὐτὰ — η̄ (β?) gleich Ἐπιτομῇ v. 8 (C Mueller) 6—7 <περὶ> θανμασιών Daub 10 Aelium vulg Helium P 12 die lesungen von AM nach Martini 13 Χρόνων Jac χρονικῶν Ph 18 ἔτυχέ πώ τινος Scaliger 19 ἄλλο τι ἄλλως M 27 δὴ: δὲ Ph 28 τὰς πράξεις M^c 30 σχεδόν τι om M

verzeichnet sind aus des Philagon, des freigelassenen des Kaisers, 14 (l. 16) büchern, in welche er auszugsweise zusammengefaßt hat 229 olympiaden ists zeit auch zu des Römerreiches zeiten hinzueilen.

5 SCRIPT. HIST. AUG. I 16, 1: *famae celebris Hadrianus tam cupidus fuit, ut libros vitae suae scriptos a se libertis suis litteratis dederit iubens, ut eos suis nominibus publicarent. nam et Phlegontis libri Hadriani esse dicuntur.*

F

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ (ΟΛΥΜΠΙΑΔΕΣ) $\overline{A-I}F$.

10 (T 1; 3; 4)

 $\overline{A}$

1 (III 603, 1) COD. PALAT. GR. 398 p. 234 r: Φλέγοντος ἀπελευθέρου Ἀδριανοῦ Καίσαρος Περὶ τῶν Ὀλυμπίων. δοκεῖ μοι χρῆναι εἰπεῖν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὰ Ὀλύμπια τεθῆναι συμβέβηκεν. ἔστιν δὲ ἡδε.
15 μετὰ Πείσον καὶ Πέλοπα, ἔτι δὲ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπίᾳσιν ἐνστησαμένους, ἐκλειπόντων τῶν Πελοποννησίων τὴν θρησκευτικὴν χρόνῳ τινί, εἰς ὃν ἀπὸ Ἰφίτου ὀλυμπιάδες ὀκτὼ πρὸς ταῖς εἴκοσι καταριθμοῦνται εἰς Κόροιβον τὸν Ἡλεῖον, καὶ ἀμελησάντων τοῦ ἀγῶνος, στάσις ἐνέστη κατὰ τὴν Πελοπόννησον. (2) Λυκούργος δὲ ὁ
20 Λακεδαιμόνιος, υἱὸς ὢν τοῦ Πρωτάνεως τοῦ Εὐρυπῶντος τοῦ Σόου τοῦ Προκλέους τοῦ Ἀριστοδήμου τοῦ Ἀριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Ὑλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Διανείρας, καὶ Ἰφίτος ὁ Αἴμωνος, ὡς δὲ ἔνιοι Πραξωνίδου, ἐνὸς τῶν ἀπὸ Ἡρακλέους, Ἡλείου, καὶ Κλεοθένης ὁ Κλεονίκου Πεισάτης, βουλόμενοι εἰς ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην τὸ πλεῖθος αὐθις ἀπο-
25 καταστήσαι, τὴν τε πανήγυριν τὴν Ὀλυμπικὴν ἔγνωσαν ἀνάγειν εἰς τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐπιτελέσαι. (3) στέλλονται δὴ εἰς Δελφοὺς χρησόμενοι τῷ θεῷ, εἰ σφισιν συνεπαινέι ταῦτα ποιῆσαι. ὁ δὲ θεὸς ἄμεινον ἔφη ἔσεσθαι ποιούσιν. καὶ προσέταξεν ἐκχειρίαν ἀγγελίαι ταῖς πόλεσιν ταῖς βουλομέναις μετέχειν τοῦ ἀγῶνος. (4) ὢν περιαγγελ-
30 θέντων κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ δίσκος ἐγράφη τοῖς Ἑλλανοδίκαις, καθ' ὃν ἔδει τὰ Ὀλύμπια ἄγειν. (5) οὐκ ἄγαν δὲ προσιεμένων τὸν ἀγῶνα ἀλλὰ δυσχεραίνόντων τῶν Πελοποννησίων, λοιμὸς ἐπιγενόμενος καὶ φθορὰ καρπῶν ἐλυμαίνετο αὐτούς. οἱ δὲ ἀποστ(εί)λαντες πάλιν τοὺς περὶ τὸν Λυκούργον ἡγοῦντο τοῦ λοιμοῦ παῦλαν καὶ ἴασίν τινα. (6) ἡ δὲ Πυθία χρᾶι τάδε·

2 14: 16 (T 1) 13 περὶ τοῦ ὀλυμπίων ἀγῶνος Index cod. Athoi Vatop. 655
= Mus. Brit. add. gr. 19391 16 ἐκλειπόντων Nauck 17 [ἀπὸ Ἰφίτου] Wilamowitz (s. komm.) 20 Εὐρυπῶντος Meursius εὐρόπου P Σόου Meursius σώσου P 32 τῶν edd τῶντε P 33 ἀποστείλαντες Leopardi —στάντες P

ὦ γῆς ἀκρόπολιν πάσης Πελοπηίδα κλεινὴν
ναίοντες πρέσβεις τε βροτῶν πάντων καὶ ἄριστοι,
φράζεσθ' ἐξ ἐμέθεν χρησμὸν θεοῦ, ὅττι κεν εἴπω.
Ζεὺς ὑμῖν μῆνιν τελετῆς ἔχει ἣν διέχρησεν,

5 οὐνεκ' ἀτιμάζοντες Ὀλύμπια πασιάνακτος
Ζηνός — τοῦ πρώτος μὲν ἰδρύσατο καὶ θέτο τιμὴν
Πεῖσος, καὶ μετὰ τόνδε Πέλοψ, ὅτε δὴ μόλεν αἶαν
Ἑλλάδα, θῆκε δ' ἔπειτα ἔροτιν καὶ ἑπαθλα θανόντι
Οἰνομάωι, τρίτατος δ' ἐπὶ τοῖς πάσις Ἀμφικρύωνος
10 Ἡρακλῆς ἐτέλεσ' ἔροτιν καὶ ἀγῶνα ἐπὶ μήτρῳι
Τανταλίδῃ Πέλοπι φθιμένῳι, τὸν δῆποθεν ὑμεῖς
λείπετε καὶ τελετῇ. ἧς χωσάμενος κατὰ θυμὸν
ᾤρσε κακὴν λιμὸν παρὰ τοῖς καὶ λοιμόν, ὃν ἔστι
παῦσαι ἀνορθώσαντας ἑορτὴν τῷ πάλιν αὖθις.

15 (7) ταῦτα ἀκούσαντες ἀπήγγελλαν τοῖς Πελοποννησίοις. οἱ δὲ ἀπιστήσαντες
τῷ χρησμῷ ἀπέστειλαν πάλιν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ κοινοῦ δόγματος ἐπιστρε-
φέστερον ἐπερωτήσαντας τὸν θεὸν περὶ τῶν χρησθέντων. ἡ δὲ Πυθία
λέγει τάδε·

20 ὦ Πελοποννήσου ναέται, περὶ βωμὸν ἰόντες
θύετε καὶ πείθεσθε τὰ κεν μάντις ἐνέπωσιν.

(8) τούτων χρησθέντων οἱ Πελοποννήσιοι ἐπέτρεψαν τοῖς Ἥλείοις ἀγῶνα
τιθέναι τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐκχειρίαν ἀγγέλλειν ταῖς πόλεσιν. (9) καὶ
Ἥλαιοι δὲ μετὰ ταῦτα βουλόμενοι βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις, ὅτε Ἔλος
ἐπολιόρχουν, πέμψαντες εἰς Δελφοὺς ἑμαντεύοντο. καὶ χρᾶι ἡ Πυθία τάδε·

25 Ἥλειων πρόπολοι, πατέρων νόμον ἰθύνοντες
τὴν αὐτῶν ῥέεσθε πάτραν, πολέμου δ' ἀπέχεσθε,
κοινοδίκου φιλῆς ἡγρούμενοι Ἑλλήνεσιν,
εὖτ' ἂν πενταετὴς ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.

χρησθέντων δὲ τούτων τοῦ μὲν πολεμεῖν ἀπέσχοντο, τῶν δὲ Ὀλυμπίων τὴν
30 ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. (10) καὶ ἐστέρφετο μὲν οὐδείς ἐπὶ πέντε Ὀλυμπιάδας,
τῇ δὲ ἕκτῃ (756) ἔδοξεν αὐτοῖς μαντεύσασθαι, εἰ στέμματα περιθῶσι

5 ἀτιμάζονται Krause πασι(ν)άνακτος edd ^{αλ}λασιάνακτος P 7 ὅτε — αἶαν
C Mueller δημονιαίαν P 8 ἔροτῆν Toup 10 ἐτέλεσσαν εροτιν P 11 δητοθεν P
ὑμεῖς Sopingius ὑμειν P 12 λείπετε Sopingius λείπεις P 14 ἐς πάλιν Nauck
17 ἐπερωτήσαντας edd — ανιας P 20 πύθεσθε Euseb Cram. A P II 141 ἐνέπωσιν,
Ἥλειων — ἰθύνοντες (v. 25) P; richtig Euseb 27 φιλῆς P(?) φιλίας Euseb
28 ἔστ' ἂν C Mueller bis zu Eus Arm 90,8 om Euseb gr πενταετῆς P bis zu
den festen der jahre Euseb Arm ἐνὶ ξυνόδοις P mg ἐνὶ ξυνόδοις Euseb ἐτῶν ξυνόδοις
Cramer 29 ἀπέσχοντο We ἀνέ— P

τοῖς νικῶσι, καὶ πέμπουσι τὸν βασιλέα Ἰφιτον εἰς Θεοῦ. ὁ δὲ Θεὸς
ἔφη τάδε·

Ἰφιτε, μήλειον καρπὸν μὴ θῆῃς ἐπὶ νίκῃ,
ἀλλὰ τὸν ἄγριον ἀμφιτίθει καρπώδη ἔλαιον,
ὃς νῦν ἀμφέχεται λεπτοῖσιν † ὑφάσμασιν ἀράχνης.

(11) παραγενόμενος οὖν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, πολλῶν ἐν τῷ τεμένει κοτίνων
ὄντων, εὐρὼν ἕνα περιεχόμενον ἀραχνίσις περιωικοδόμησεν αὐτόν, καὶ τοῖς
νικῶσιν ἐκ τούτου ἐδόθη ὁ στέφανος. πρῶτος δ' ἐστεφανώθη Δαικλῆς
Μεσσήνιος, <ὃς> τῇ ἐβδόμῃ ὀλυμπιάδι (752) στάδιον ἐνίκα.

2 (2) STEPH. BYZ. s. Γέργις· πόλις Τροίας Γεργιθία ἢ
χρησιμολόγος Σίβυλλα, ἥ τις καὶ ἐτετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων
αὐτῇ τε καὶ σφίγξ, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων α. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Γεργι-
θίου Ἀπόλλωνος Σιβόλλης φασὶν εἶναι τάφον.

3 (3) — s. Διὸς ἱερόν· πολίχνην Ἰωνίας τὸ ἐθνικὸν Διο-
σιερίτης, ὡς Φλέγων ἐν α. Ὀλυμπιάδων.

A—E

(F 23—25; 30; 32; 33).

4 (4) STEPH. BYZ. s. Δυσπόντιον· πόλις Πισαίας Φλέγων a. 772
ἐν ὀλυμπιάδι δευτέραι· «Ἀντίμαχος Ἥλείος ἐκ Δυσποντίου
στάδιον.»

5 (5) — s. Ὑπερασία· πόλις, ἥς τὸ ἐθνικὸν Ὑπερασιεύς. Φλέγων a. 688
ᾧ Ὀλυμπιάδι.

6 (4) — s. Δυσπόντιον· (F 4) καὶ ἐν κς· «Δάιππος a. 672
Κροτωνιάτης πύξ, Ἥλείων ἐκ Δυσποντίου τέθριππον.»

7 (7) — s. Αἴγρος· χώρα τῆς Πισατῶν. ὁ πολίτης Αἰγναῖος. Φλέγων a. 688
μὴ ὀλυμπιάδι.

8 (7 a) AFRICAN.-EUSEB. PE X 10 p. 488 C: ... Κῦρος Περσῶν a. 560
ἐβασίλευσεν, ὃν ἔτει ὀλυμπιάς ἦρχθη νῆ, ὡς ἐκ τῶν Βιβλιοθηκῶν Διοδώρου
(IX 21) καὶ τῶν Θάλλου (256 F 7) καὶ Κάστορος Ἱστοριῶν (250 F 6),

4 ἔλαιον Emperius Nauck ἔλαιων P 5 λεπτοῖσι ὑφάσμασ' vulg λεπτοῖς
ὕφεσσιν Nauck λεπτοῖσι πέπλοις Keller 9 <ὃς> Meursius 11 τετύπωτο P
ἐτίπωτο V 12 ἢ σφίγξ P 15 Ὀλυμπιάδων Holste —δος RV —δι P 19 δευ-
τέραι: β Bergk (Eus. Arm. p. 91, 1) Δ' S (in rasur m² aus η?) 21 πόλις Ἀχαΐας
Meineke Ὑπερσιεύς Euseb gr der Hyperessier Euseb Arm Ὑπερσιεύς Paus.
IV 15, 1 vgl. Steph. Byz. s. Ὑπερσία· τὸ ἐθνικὸν Ὑπερσιεύς Θεό-
πομπος δὲ Ὑπερασιεύς φησι διὰ τοῦ α 22 ὀλυμπιάδος VP 24 * Ἥλείων
Bergk We Ἥλειος 'id ipsum ut nomen victoris sit' Meineke Δυσποντίου Berkel
—τοῦ S (in rasur m²) 25 χώρα τις Holste γ. τῶν Berkel χωρίον τῶν Meineke
Πισατῶν Berkel πισάων RVP

ἔτι δὲ Πολυβίου (254 F 3) καὶ Φλέγοντος ἔστιν εὑρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐτέρων οἷς ἐμέλησεν ὀλυμπιάδων· ἅπασι γὰρ συνεφώνησεν ὁ χρόνος.

8 bis (—) s. no. 257 a.

9 (—) PHILOPON. De opif. mundi V 1 p. 208, 22 Reichardt: a. 281/0
 5 ἱστορεῖ δὲ καὶ Φλέγων ἐν τῇ ἐκατοστῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ὀλυμπιάδι (284/1) Λυσιμάχου τοῦ Μακεδόνης ἄταφον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὸ σῶμα κείμενον ὑπὸ κυνὸς φυλάιτεσθαι, εἴργοντος τοῦ νεκροῦ τὰ θηρία, μέχρις οὗ Θῶραξ ὁ Λαρισιαῖος περιτυχὼν αὐτὸν ἔθαψε.

10 (10) STEPH. BYZ. s. Νίβις· πόλις Αἰγύπτου. Φλέγων ρμ u. 220/17
 10 ὀλυμπιάδι.

11 (11) — s. Βέλιτρα· πόλις Ἰταλίας, οὗ Ῥώμης ἀποτέρω, ὥς a. 84/81
 ῥησι Φλέγων ὀλυμπιάδι ροδ.

E

12 (12) PHOT. Bibl. 97: (T 3) μέχρι τῆς ροζ ὀλυμπιάδος, ἐν ᾗ ἐνίκα a. 72/69
 15 Ἐκατόμνως Μιλήσιος στάδιον καὶ διάυλον καὶ δπλίτην, τρίς· (2) Ὑψικλῆς Σικυνώνιος δόλιχον· Γάιος Ῥωμαῖος δόλιχον· Ἀριστωννμίδας Κῶιος πένταθλον· Ἰσίδωρος Ἀλεξανδρεὺς πάλην, ἄπτωτος περιόδον· Ἀτυάνας Ἰπποκράτους † Ἀδραμντίου παῖς πύξ· Σφοδρίας Σικυνώνιος παγκράτιον· Σωσιγένης Ἀσιανὸς παίδων στάδιον· Ἀπολλοφάνης Κυπαρισσιεὺς παίδων πάλην· Σωτήριχος Ἡλείος παίδων πύξ· Κάλας Ἡλείος παίδων παγκράτιον· Ἐκατόμνως Μιλήσιος δπλίτην (οὗτος ἐν τῇ αὐτῇ τὰ
 20 τρία ἐστεφανώθη, στάδιον διάυλον δπλίτην)· Ἀριστο-
 25 λόχου [ὁ] Ἡλείου τέθριππον· Ἠγήμονος Ἡλείου κέλης· Ἑλλανίκου Ἡλείου συνωρίς· τοῦ αὐτοῦ πωλικὸν τέθριππον· Κλητία Ἡλείου πωλικὴ συνωρίς· Καλλίππου Ἡλείου πωλικὸς κέλης.

(3) Λεύκολλος δὲ Ἀμισὸν ἐπολιόρκει, καὶ Μουρήναν 72/70
 30 ἐπὶ τῆς πολιορκίας καταλιπὼν μετὰ δυοῖν ταγματικοῖν αὐτὸς μετὰ τριῶν ἄλλων προῆγεν ἐπὶ Καβείρων, ὅπου διεχείμαζε. καὶ Ἀδριανὸν ἐπέταξε πολεμῆσαι Μιθριδάτῃ· καὶ πολεμήσας ἐνίκησε. (4) καὶ σεισμοῦ ἐν

9 ρμ om V 10 ὀλυμπιάδι Berkel — dos RVP 11 βέλιτρα P 12 ὀλυμπίασι P 15 Ἐκατόμνος M Ekatomnos der Helier Euseb Arm 17 Ἀριστωννμίδας Bekker ἀριστωννμίδας A (—ίας M) 18 ἀτυανάς M 19 ἀδραμντείου M Ἀδραμντηνὸς πύξ Rutgers Ἀδραμντηνοῦ παῖς Jac παῖς om M 23 καὶ δπλίτην s 24—25 Ἀριστολόχου Ἡλείου Robert —ος ἡλείου M —ος ὁ ἡλείος A 28 Ἡλείου Meier πηλίου A πηλείου M 29 ἀμισὸν M ἀμισὸν A¹ (?)

Ῥώμῃ γενομένου πολλὰ ταύτης συνέπεσε. (5) καὶ ἄλλα δὲ πλείσια ἐν ταύτῃ ξυνηέχθη τῇ Ὀλυμπιάδι.

(6) καὶ Ῥωμαίων τῷ τρίτῳ αὐτῆς ἔτει ἀπετιμή- 79/80
θησαν μυριάδες ἐνενήκοντα καὶ μία. (7) καὶ Σινατρού-
κην τὸν Πάρθων βασιλέα τελευτήσαντα διεδέξατο Φρα-
άτης ὁ ἐπικληθεὶς Θεός. (8) καὶ Φαῖδρον τὸν Ἐπικου-
ρειον διεδέξατο Πάτρων. (9) καὶ Οὐεργίλιος Μάρων ὁ
ποιητῆς ἐγεννήθη τούτου τοῦ ἔτους εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις.

(10) τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει Τιγράνης καὶ Μιθριδάτης 69/70
ἀθροίσαντες πεζοὺς μὲν τέσσαρας μυριάδας ἱππέας δὲ
τρεῖς καὶ τὸν Ἰταλικὸν αὐτοὺς τάξαντες τρόπον ἐπολέ-
μησαν Λευκόλλωι· καὶ νικᾷ Λεύκολλος. καὶ πεντα-
κισχίλιοι μὲν τῶν μετὰ Τιγράνους ἔπεσον, πλείους δὲ
τούτων ἡχιμαλωτίσθησαν χωρὶς τοῦ ἄλλου σύγκλυδος
ὄχλου. (11) καὶ τὸ Καπιτώλιον ἐν Ῥώμῃ Κάτλος καθιέ-
ρωσε. (12) καὶ Μέτελλος ἐπὶ τὸν Κρητικὸν πόλεμον
ὀρμήσας, τρία τάγματα ἔχων, ἦλθεν εἰς τὴν νῆσον, καὶ
μάχῃ νικήσας τὸν Λασθένη αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη·
καὶ τειχῆρεις κατέστησε τοὺς Κρήτας. (13) καὶ Ἀθηνό-
δωρος πειρατῆς ἑξανδραποδισάμενος Δηλίους τὰ τῶν
λεγομένων Θεῶν ξόανα διελυμήνατο· Γάιος δὲ Τριάριος
τὰ λελωβημένα τῆς πόλεως ἐπισκευάσας ἐτείχισε τὴν
Δῆλον.

(14) μέχρι μὲν οὖν ταύτης μοι τῆς Ὀλυμπιάδος ἐν λόγοις πέντε ἢ
25 ἀνάγνωσις γέγονεν.

$\bar{E}-\bar{F}$

13 (13) STEPH. BYZ. s. Ταρραχίνῃ· πόλις Ἰταλίας. Φλέγων 52/48
Ὀλυμπιάδι ρπα· ὅτι παιδίον ἐκ δούλης γενόμενον τῇ Ἰ καὶ
μ τῆς γενέσεως τὸν προσαγορεύσαντα ἀντιπροσαγορεύσαι,
30 ἐφ' οἷς τοὺς μάντις προαγορεύσαι ὅλεθρον.

$\bar{H}$

14 (8) STEPH. BYZ. s. Αὔγουσαι· πόλεις ἐν Κιλικίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ. nach 27^a
οἱ πολῖται Αὔγουσταιοί. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ἡ.

15 (9) — s. Κρέμη· πόλις Πόντου. Φλέγων ἡ Χρονικῶν.

3—4 ἀπετιμήθησαν M 5—6 φράτης M 9 (u. v. 13) τιγράνης M
10 ἱππέων in ras. M² 14 συγκλυδοῦς M 18 λαοσθένη M 28 δούλις P
29 μ (ἡμέραι)? γενέσεως δι RV τὸν προσαγορευθέντα R 30 προσαγο-
ρεῦσαι RV 32 πόλεις Meineke πόλις RV πο P 33 Ὀλυμπιάδων Meineke
C Mueller — δι RVP

II

- 16 (14—15) a) EUSEB. HIER. ol. 202; 29/32^p (SYNKELL. 614, 12; (a. 32/33) MALAL. 240, 17; CHRON. PASCH. 412, 7; 417, 9): *Iesus Christus secundum prophetias quae de eo fuerant praelocutae ad passionem venit anno Tiberii XVIII, quo tempore etiam in aliis ethnicorum commentariis <256 F 1> haec ad verbum scripta reperimus 'solis facta defectio, Bithynia terrae motu concussa, et in urbe Nicaea aedes plurimae corruerunt', quae omnia his congruunt quae in passione Salvatoris acciderant. scribit vero super his et Flego, qui olympiadarum egregius supputator est, in XIII libro ita dicens: «quarto autem anno CCII olympiadis (32/33) magna et excellens inter omnes quae ante eam acciderant defectio solis facta; dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus ut stellae in caelo visae sint terraeque motus in Bithynia Nicae[n]ae urbis multas aedes subverterit.» haec supra dictus vir.*
- b) AFRIKAN.-SYNKELL. 610, 12: (Thallos 256 F 1) Φλέγων ιστορεῖ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἐν πανσελήνῳ ἔκλειψιν ἡλίου γεγόνεναι τελείαν ἀπὸ ὥρας ἑκτῆς μέχρις ἑνάτης, ὅηλον ὡς ταύτην.
- c) PHILOPON. De opif. mund. II 21 p. 99, 6 Reichardt: τούτου δὲ τοῦ σκότους καὶ Φλέγων ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσιν ἐμνήσθη. λέγει γὰρ ὅτι τῷ δ[ευτέρῳ] ἔτει τῆς διακοσιοστῆς δευτέρας ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἡλίου ἔκλειψις μεγίστη τῶν οὐκ ἐγνωσμένων πρότερον, καὶ νῦν ὥραι ἑκτὴ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. ὅτι δὲ τῆς ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ γενομένης τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως καὶ οὐχ ἑτέρας ἐμνήσθη καὶ Φλέγων, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ λέγειν μὴ ἐγνωσθαι τὴν τοιαύτην ἔκλειψιν τοῖς πρότερον χρόνοις ἐστὶ δῆλον καὶ ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς περὶ Τιβερίου Καίσαρος ἱστορίας δεικνύται. βασιλεύειν μὲν γὰρ a. 14/15
- 25 αὐτόν φησιν ὁ Φλέγων τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἑκατοστῆς ἐνενηκοστῆς (ὁγδόης) ὀλυμπιάδος, τὴν δὲ ἔκλειψιν γεγόνεναι ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς διακοσιοστῆς δευτέρας ὀλυμπιάδος
- d) ORIGEN. c. Cels. II 33 (II 59): περὶ δὲ τῆς ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἐκλείψεως, οὐ βασιλεύοντος καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔοικεν ἐσταυρῶσθαι, καὶ περὶ τῶν μεγάλων τότε γενομένων σεισμῶν τῆς γῆς ἀνέγραψε καὶ Φλέγων ἐν τῷ τρισκαίδεκάτῳ ἢ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ οἶμαι τῶν Χρονικῶν.
- e) — — II 14: Φλέγων μέντοι ἐν τρισκαίδεκάτῳ ἢ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ οἶμαι τῶν Χρονικῶν καὶ τὴν περὶ τινῶν μελλόντων πρόγνωσιν ἔδωκε τῷ Χριστῷ, συγχυθεὶς ἐν τοῖς περὶ Πέτρου ὡς περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐμαρτύρησεν ὅτι κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπ' αὐτοῦ τὰ λεγόμενα
- 35 ἀπῆντησε.

2 ol. 202 Hier B 202, 3 Hier 202, 4 Arm 8 Phlegon der über die olympiaden als solche an und für sich im dreizehnten erörtert Arm Φλέγων ὁ τὰς ὀλυμπιάδας Synk Φλέγων ὁ Ἀθηναῖος Mal 9 quarto: τῷ ὀκτωκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Τιβερίου Καίσαρος Mal 10 CCII: der zweihundert und dritten Arm 13 Νικαίης Synk Chron Pasch Νικία Arm 16 ὅηλον Goar ὀηλῶν Synk 18 ὁ Nauck δευτέρῳ Phil

IE

17 (20) CONSTANT. PORPH. De them. II 12: μαρτυρεῖ δὲ καὶ α. 123/4
Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων πεντεκαδεκάτῃ, ὅτι ἐβασιλεύετο ὁ Βόσπορος Κόττι
τῷ Βοσποριανῷ βασιλεῖ, ὡς καὶ διάδημα ἐκέλευσε φορεῖν ὁ Καῖσαρ, καὶ
τὰς πόλεις αὐτῷ καθυπέταξεν, ἐν αἷς συναριθμεῖ καὶ αὐτὴν Χερσῶνα.

18 (16) STEPH. BYZ. s. Νεοκαισάρεια· Ποντική πόλις. τὸ ἐθνικὸν α. 123
Νεοκαισαρεύς, ὡς Φλέγων ἰε Ὀλυμπιάδων. οἱ αὐτοὶ καὶ Ἀδριανοπολίται.

19 (21) — s. Ὀλυμπιεῖον· τόπος ἐν † Ἀήλῳ, ὃν κτίσαντες Ἀθη- α. 124?
ναῖοι χρήμασιν Ἀδριανοῦ Νέας Ἀθήνας Ἀδριανὰς ἐκάλεσαν, ὡς Φλέγων
10 ἐν Ὀλυμπιάδων ἰε.

20 (17) — s. Σκορδίσκοι καὶ Σκίρτιοι· ἔθνη Παιονίας, ὡς Φλέγων α. 118?
ἐν Ὀλυμπιάδων ἰε.

21 (18) — s. Τερβητία· πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Τερβητῖνοι α. 125?
.... Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε.

18 22 (19) — s. Φουρνίτα· πόλις Λιβύης. οἱ οὐκίτορες Φουρνιτανοί. α. 121/2?
Φλέγων ἰε τῶν Ὀλυμπιάδων.

OHNE BUCHZAHL ODER BUCHTITEL.

23 (—) ET. M. p. 18, 54: Ἀδρίας· τὸ πέλαγος. Διονύσιος Σικελίας τύ-
ραννος, † ὃς πρότερον ἐπὶ τῇ * ὀλυμπιάδι πόλιν ἔκτισεν Ἀδρίαν ἐν τῷ Ἴονι-
20 κῷ κόλπῳ, ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος Ἀδρίας καλεῖται. Εὐδοξος δὲ ἐν τῷ 9 τῶν
Ἱστοριῶν (79 F 1) τὸ πέλαγος καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Ἀδρίαν φησὶν ἀπὸ
Ἀδρίου τοῦ Μεσσαπίου τοῦ Παύσωνος. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάσιν. οὕτως Ὠρίων.

24 (28) a) EUAGR. HE I 20: εἰ δέ τῳ περισπούδαστον ταύτας
εἰδέναι (sc. die griechischen kolonien in Antiocheia am Orontes),
25 ἱστορεῖται περιέργως Στράβωνι τῷ γεωγράφῳ (XVI 2, 5) Φλέγοντι τε
καὶ Διοδώρῳ τῷ ἐκ Σικελίας (XXI 1, 6), Ἀρριανῷ τε αὖ καὶ Πεισάνδρῳ
τῷ ποιητῇ, καὶ πρὸς γε Οὐλπιανῷ Λιβανίῳ τε καὶ Ἰουλιανῷ τοῖς
παναρίστοις σοφισταῖς.

b) (—) HIERON. Quaest. Hebr. i. Gen. 10, 2
p. 15, 10 Lagarde: legamus Varronis De antiquitatibus libros et Sinnii
30 Capitonis et Graecum Phlegonta ceterosque eruditissimos viros: et videbimus
omnes paene insulas et totius orbis litora terrasque mari vicinas Graecis
accolis occupatas, qui, ut supra (p. 14, 6) diximus, ab Amano et Tauro
montibus omnia maritima loca usque ad oceanum possedere Britannicum.

3 ὀλυμπιάδι Con 7 Ὀλυμπιάδων Meineke —δος Steph 8 ὀλυμπίειον VP
Ἀήλοι: 'immo Ἀθήναις' Dorville 'die Phlegonliste nannte mehr als ein Olym-
pieion' Weber ἐν Ἰλισσῷ? Jac 11 σκίρτιοι R σκίτιοι P σκερτίοι V 12 ὀλυμ-
πιάδι VP 16 τῶν om VP 19 [ὃς] πρότερον ο. ὁ πρότερος? <ἐῆ> ὀλ. Ritschl
20 ἐννάτῳ Va ἕνα τῶν D ἐν ᾧ τῶν Ritschl 21 φησιν om VaD 22 Ἀδωνος
Holste ἐν ὀλυμπίαι VaD

25 (—) PROKOP. GAZ. Comm. i. Gen. (Class. Auct. VI 297 Mai): beim babylonischen turmbau καὶ ἀσφάλτῳ χρησασθαι ὡς μᾶλλον ἀντέχειν δυναμένη πρὸς ὕδωρ — ἐγίνετο δὲ περὶ τι μέρος τοῦ Εὐφράτου, ὡς ἱστοροῦσι Φλέγων τε καὶ Ἡρόδοτος (I 179).

5 26 (22) STEPH. BYZ. s. Ἐλβονθίς· πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης. τὸ ἐθνικὸν Ἐλβονθίτης, ὡς Φλέγων.

27 (23) — s. Μαιανδρούπολις· Μαγνησίας πόλις, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάσι. τὸ ἐθνικὸν Μαιανδρουπολίτης.

28 (24) — s. Μοτινῇ· χωρίον Ἰβηρίας. <Μοτινῇ· πόλις Ἰταλίας>, 10 ἄποικος Ρωμαίων· Πολύβιος γ' (40, 8). Φλέγων δὲ Μοτινὴν αὐτὴν φησι.

29 (25) — s. Πικεντία· πόλις Τυρρηνίας. Φλέγων δὲ Πίκεντον αὐτὴν καλεῖ.

30 (6) — s. Σινώπη· πόλις διαφανεστάτη τοῦ Πόντου, κτίσμα (631/0?) 15 Κρητί(ν)ου <καὶ> Κώιου (?), ὡς φησι Φλέγων.

31 (26) — s. Τέρινα· πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς δμώνυμος, κτίσμα 20 Κροτωνιατῶν, ὡς Φλέγων.

32 (27) — s. Ὠστία· Φλέγων δὲ Ὠστίους αὐτοὺς καλεῖ α. 87 λέγων «παρέλαβε δὲ τὴν Ὠστιῶν πόλιν».

33 (—) SUID. s. Θαλῆς· γεγωνὶς πρὸ Κροίσου, ἐπὶ τῆς λθ' (α. 752/49) 25 ὀλυμπιάδος (624/20), κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ'.

34 (—) — s. Φλέγων· τούτου τοῦ Φλέγοντος, † ὡς φησι (α. 70 p) 30 Φιλοστόργιος (HE I 1 p. 5, 23 Bidez), † ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους, Φλέγοντος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων καὶ παρενθήκην ἀδιὰ τοῦ οἰκείου λόγου ποιησα- 35 μένων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐλκόντων οὐδ' ὀτιοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικῶς, ὕπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. τοῦναντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότε ἔοικε καὶ εὐλαβουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἑλλήσι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΟΜΗ Α—Β.

30 (T 1).

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ.

(T 1).

8 Ὀλυμπίασι Xylander ὀλύμπῳ Steph μαιανδρουπολίτης R 9 μοτινηοὶ P <Μοτινῇ π. I.> Meineke 10 ἄποικος R —κον VP ἀποικίαν Pol Μοτινῇν 11 Πικεντιὸν Meineke 12 Κρη- 13 τίνου <καὶ> Raoul-Rochette Meineke κρητίου κώιου Steph Κρητίου ἀνδρὸς Κώιου 14 Eust. Dion. Per. 772 15 ὡς Φλέγων om V 16 παρέλαβε: sc. Marius 17 λθ' 18 Diels λθ' Suid (244 F 28) 19 20—21 <περὶ> τούτου τ. Φ. [ὡς] Φιλ. φησι, Ἰουδοστον 22 (ο. Ἰώσηπον Valesius) Kuester τούτου τ. Φ. <μνημονεύον> φ. Φιλ. Bernhardy

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΕΟΡΤΩΝ Α—Γ.

(T 1; F 40).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΡΩΜΗ ΤΟΠΩΝ ΚΑΙ ΩΝ ΕΠΙΚΕΚΛΗΝΤΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

(T 1).

ΒΙΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ (?).

5

(T 5).

- 35 (65) SCRIPT. HIST. AUG. XXIX 7, 4: *sunt enim Aegyptii, ut satis nosti, †venti ventosi furibundi iactantes iniuriosi atque adeo vani liberi novarum rerum usque ad cantilenas publicas cupientes, versificatores epigrammaticarii*
 10 *mathematici haruspices medici.* (5) *nam <in> eis Cristiani Samaritae et quibus praesentia semper tempora cum enormi libertate displiceant.* (6) *ac ne quis mihi Aegyptiorum irascatur et meum esse credat, quod in litteras rettuli, Hadriani epistolam promam ex libris Flegontis liberti eius proditam, ex qua penitus Aegyptiorum vita detegatur.*
- 15 (8) *Hadrianus Augustus Serviano consuli (a. 134) salutem. Aegyptum quam mihi laudabas, Serviane carissime, totam didici levem pendulam et ad omnia famae momenta volitantem.* (2) *illic qui Serapem colunt, Cristiani sunt; et devoti sunt Serapi, qui se Cristi episcopos dicunt.* (3) *nemo illic archisynagogus Iudaeorum, nemo Samarites, nemo Cristianorum presbyter non mathematicus,*
 20 *non haruspex, non aliptes.* (4) *ipse ille patriarcha cum Aegyptum venerit, ab aliis Serapidem adorare, ab aliis cogitur Christum.* (5) *genus hominum seditiosissimum vanissimum iniuriosissimum, civitas opulenta dives fecunda, in qua nemo vival otiosus.* (6) *alii vitrum conflant, aliis carta conficitur, omnes certe linifiones <aut> cuiuscumque artis et <professionis> videntur; et habent poda-*
 25 *grosi quod agant, habent <prae>cisi quod agant, habent caeci quod faciant, ne chiragrici quidem apud eos otiosi vivunt.* (7) *unus illis deus nummus est: hunc Christiani, hunc Iudaei, hunc omnes venerantur et gentes. et utinam melius esset morata civitas, digna profecta quae pro sui fecunditate, quae pro sui magnitudine totius Aegypti teneat principatum.* (8) *huic ego cuncta concessi, vetera privilegia*
 30 *reddidi, nova sic addidi ut praesenti gratias agerent, denique ut primum inde discessi, et in filium meum Verum multa dixerunt, et de Antinoo quae dixerint comperisse te credo.* (9) *nihil illis opto, nisi ut suis pullis alantur, quos quem ad modum fecundant pudet dicere.* (10) *calices tibi allasontes [versicoloris] trans-*

S venti P viri Σ <in>venti Hohl [venti] Eyss(enhardt) adeo vani edd adeo
 vasi P avidi Σ adeo vafri Baehrens 10 <in> eis Petsch(enig) nam sunt Chr.
 Peter 13 promam Eyss romā PΣ ponam Peter ex: A P 14 detegitur Σ
 17 illic Casaubonus illa P illi Σ illac Petsch 20 aliptas P 21 ab aliis P^b
 ab illis P^a 23 cartha P 24 <aut> — <professionis> Helm 25 habent
 praecisi — faciant Hohl habent cēsi qđ agant habent cęci quod faciant P
 26 nummus Vossius nullus P om Σ 27 hunc divites venerantur et egentes
 Cornelissen 28 fecunditate Σ funditate P 29 teneat edd teneant P
 30 praesentis <tamquam deo>? Jac 31 Antinoo Casaubonus antonino PΣ
 33 allasontas? Jac [versicoloris] Lessing diversi coloris Σ id est versicolores
 Salmasius

misi, quos mihi sacerdos templi obtulit, tibi et sorori meae specialiter dedicatos, quos tu velim festis diebus conviviiis adhibeas. caveas tamen, ne his Africanus noster indulgenter utatur.'

ΠΕΡΙ ΘΑΙ'ΜΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΝ.

⁵ (T 1).

36 (30—64) COD. PALAT. GR. 398 p. 216 r lin. 1: (I) * * εἰς τὸν ^{369—36}

ξενῶνα προσπορεύεται ταῖς θύραις, καὶ καιόμενον τοῦ λύχνου καθημένην
 <ε>ἶδεν τὴν ἄνθρωπον παρὰ τῷ Μαχάτῃ. οὐκ ἔτι δὲ καρτερήσασα πλείονα
 χρόνον διὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς φαντασίας τρέχει πρὸς τὴν μητέρα, καὶ
¹⁰ βοήσασα μεγάλῃ τῇ φωνῇ 'Χαριτοῦ' καὶ 'Δημόστρατε', ὥστεο δεῖν ἀνα-
 στάντας ἐπὶ τὴν θυγατέρα αὐτοὺς μετ' αὐτῆς πορεύεσθαι· πεφηνέναι γὰρ
 ζῶσαν εἶναι τε μετὰ τοῦ ξένου διὰ τινὰ θείαν βούλησιν ἐν τῷ ξενῶνι.
 (2) τῆς δὲ Χαριτοῦς παράδοξον λόγον ἀκουούσης συνέβη τὴν ψυχὴν τὸ
 μὲν πρῶτον ἐκπλαγῇ γενομένην ἐκλυθῆναι διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀγγελίας
¹⁵ καὶ διὰ τὴν ταραχὴν τῆς τροφοῦ, μετὰ μικρὸν δὲ μνησθεῖσαν τῆς θυγατρὸς
 κλαῖειν, τὰ δὲ ἔσχατα καταγνώναι τῆς πρεσβύτιδος μανίαν κελεύειν τε
 ἀπαλλάττεσθαι ἀπ' αὐτῆς ταχέως. (3) ὀνειδιζούσης δὲ τῆς τροφοῦ καὶ
 λεγούσης μετὰ παρησίας, ὡς <αὐτῇ> μὲν φρονεῖ τε καὶ ὑγιής ἐστιν, ἡ δὲ
²⁰ δι' ὄκνον οὐ βούλοιο τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἰδεῖν, μόλις ἡ Χαριτὼ τὰ μὲν
 βιασθεῖσα ὑπὸ τῆς τροφοῦ, τὰ δὲ εἰδῆσαι βουλομένη τὸ συμβεβηκὸς παρα-
 γίνεται πρὸς τὰς θύρας τῆς ξενῶνος· διὰ <δὲ> τὸ γεγονέναι πλείονα
 χρόνον, ὡς ἂν δευτέρας † ἀγγελίας συντε<τε>λεσμένης, ὅψε ποτε ἦκεν ἡ
 Χαριτὼ. διὸ συνέβαινεν ἐκείνους μὲν ἥδη ἀναπαύεσθαι. παρακύψασα δ'
 οὖν ἡ μήτηρ τὰ μὲν ἱμάτια καὶ τὸν τύπον τῆς ὄψεως ἐνόμιζεν ἐπιγινώσκειν,
²⁵ τὴν δὲ ἀλήθειαν ἐξετάσαι κατ' οὐδένα τρόπον δυναμένη, τὴν ἡσυχίαν ὥστεο
 δεῖν ἔχειν· πρῶι γὰρ ἡλπιζεν ἀναστᾶσα καταλήψεσθαι τὴν ἄνθρωπον.
 ἔαν δὲ ὑστερήσῃ, διερωτήσῃ τὸν Μαχάτην περὶ πάντων· οὐ γὰρ ἂν
 ποτε ψεύσασθαι τηλικαύτην πρᾶξιν ἐρωτώμενον αὐτόν. διόπερ σιωπήσασα
 ἀπῆλθεν. (4) ὄρθρου δὲ γενομένου τὴν μὲν εἶτε διὰ θείαν βούλησιν εἶτε
³⁰ κατ' αὐτοματισμὸν λαθοῦσαν ἀπελθεῖν συνέβη, τὴν δὲ παραγενομένην διὰ
 τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν [τῷ νεανίσκῳ], καὶ τῷ ξένῳ πάντα ἐξ ἀρχῆς
 ἐξηγησαμένην ἀξιοῦν περὶ τὰ γόνατα περιπλεκομένην τοῦ Μαχάτου τὴν
 ἀλήθειαν εἰπεῖν μηδὲν ἀποκρυψάμενον. ὁ δὲ νεανίσκος ἀγωνιάσας τὴν

4 s. subscr. p. 1191, 7 6 * *: s. Proklos in Plat. Resp. II 116 Kroll
 (komm.) 8 εἶδεν Ke(ller) ἶδεν P 18 <αὐτῇ> Nauck ἡ δὲ Meursius εἰ δὲ P
 21 <δὲ> Leopardi 22 [ὡς — συντ.] He(rcher) ὡς ἂν δευτέρας <ὄρας ἀπὸ τῆς>
 ἄ. συντ. C Mueller Ke συντετελεσμένης edd 23 παρακύψασα Hercher ἀνα— P
 25 τὴν P τῇ ν<υκτὶ> Nauck τέως ο. τέως τὴν Brinkmann Rh. M. 64, 479 31 [τῷ ν.]
 ο. (ἐπὶ) τ. ν. Jac τῷ ν. δὲ τῷ ξένῳ Franz τῷ ν., καὶ [τῷ ξένῳ] π. ἐξ ἄ. ἐξηγησά-
 μενον ἀξιοῦν [περὶ — Μαχάτου] He 34 ἀποκρυψάμενον W Mueller — ἐννῇ P

ἀρχὴν μὲν διαταράχθῃ, μόλις δέ ποτε τὸ ὄνομα διεσάρησεν, ὅτι Φιλίννιον εἶη· καὶ τὴν ἀρχὴν διηγῆσατο τῆς εἰσόδου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐδήλωσεν ὅση, καὶ ὅτι λάθραι τῶν γεννησάντων ἔφη παραγίνεσθαι πρὸς αὐτόν, τὰ τε ὑπολειμμένα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου, βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ⁵ πρᾶγμα πιστόν, ἀνοίξας τὸν ῥίσκον ἐξαιρεῖ τὸν τε δακτύλιον τὸν χρυσοῦν, ὃν ἔλαβεν παρ' αὐτῆς, καὶ τὴν στηθοδεσμίδα, ἣν ἀπολελοίπει τῇ πρότερον νυκτί. (5) ὥς δὲ εἶδεν ἡ Χαριτὺ τηλικαῦτα σημεῖα ἀναβοᾷ, καὶ διαρρήξασα ἑαυτῆς τὰ τε ἐνδύματα καὶ τὸ ἱμάτιον ἀπὸ τε τῆς κεφαλῆς ῥίψασα τὸν κεκρύφαλον πεσοῦσά τε εἰς τὴν γῆν καὶ περιχυθεῖσα τοῖς γνωρίσμασιν, ¹⁰ ἐξ ἀρχῆς ἐποίει τὸ πένθος. θεωρῶν δὲ ὁ ξένος τὸ γινόμενον καὶ πάντας ὄντας ὑπερπαθεῖς καὶ θρηνοῦντας ὥσαντι νῦν μέλλοντας κατορύττειν τὴν ἀνθρωπον, συνεχίτο καὶ παρεκάλει δεόμενος παύσασθαι, ἐπαγγελλόμενος ἂν παραγένηται δεῖξειν αὐτήν. ἡ δὲ πεισθεῖσα καὶ ἐντειλαμένη αὐτῷ φροντίσαι μὴ παρέργως τῶν ἐπηγγελέμενων ἀπελύθη πρὸς αὐτήν. (6) νυκτὸς ¹⁵ δὲ ἐπιγενομένης καὶ τῆς ὥρας οὔσης καθ' ἣν ἡ Φιλίννιον εἰώθει παραγίνεσθαι πρὸς αὐτόν, οἱ μὲν προσειήρουν εἰδῆσαι θάλλοντες τὴν ἄριξιν, ἡ δὲ ἤκεν. εἰσελθούσης δὲ κατὰ τὸν εἰδισμένον καιρὸν καὶ καθεζομένης ἐπὶ τὴν κλίνην, οὐδὲν προσποιηθεῖς ὁ Μαχάτης, ἐξετάσαι δὲ τὸ πρᾶγμα βουλόμενος, τὸ πλεόν οὐ πιστεύων, εἰ νεκρᾷ πλησιάζοι, οὕτως ἐπιμελῶς ²⁰ παραγιγνομένης κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ἔτι δὲ δειπνούσης μετ' αὐτοῦ καὶ συμπινούσης, ἀπίστως εἶχεν οἷς ἐκεῖνοι προήγγειλαν, ὥστεο δὲ νεκροῦντας τινὰς διωρνεῖν τὸν τάφον καὶ πεπρακέναι τὰ ἱμάτια καὶ τὰ χρυσία τῷ πατρὶ τῆς ἀνθρώπου. βουλόμενος οὖν τὴν ἀκρίβειαν εἰδῆσαι πέμπει τοὺς παῖδας λάθραι καλοῦντας αὐτούς. (7) ταχέως δὲ παραγενομένων ²⁵ τοῦ τε Δημοστράτου καὶ τῆς Χαριτοῦς ἰδόντων τε αὐτὴν καὶ γενομένων τὸ μὲν πρῶτον ἀφώνων τε καὶ ἐκπλαγῶν διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, ὕστερον δὲ ἀναβοησάντων μέγα καὶ περιπεσόντων τῇ θυγατρὶ, τότε ἡ Φιλίννιον τοσαῦτ' εἶπεν αὐτοῖς· ὦ μῆτερ καὶ πάτερ, ὥς ἀδίκως ἐφθονήσατέ μοι μετὰ τοῦ ξένου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας γενέσθαι ἐν τῇ πατρίδι ³⁰ οἰκίᾳ λυποῦσαν οὐδέν(α). τοιγαροῦν ὑμεῖς μὲν πενθήσετε ἐξ ἀρχῆς διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην, ἐγὼ δὲ ἄπειμι πάλιν εἰς τὸν διατεταγμένον τόπον· οὐ γὰρ ἄνευ θείας βουλήσεως ἦλθον εἰς ταῦτα. (8) τοσαῦτα εἰπούσα παρὰ χρεῖμα ἐγένετο νεκρά, ἐξετέτατό τε ἐπὶ τῆς κλίνης ἐμφανὲς τὸ σῶμα. τῆς δὲ μητρὸς περιχυθείσης καὶ τοῦ πατρὸς περὶ αὐτὴν καὶ ³⁵ θορύβου πολλοῦ καὶ θρήνου κατὰ τὴν οἰκίαν γενομένου διὰ τὸ πάθος, ὥς ἀνηκέστου γεγονότος συμπτώματος ἅμα τε ἀπίστου θεάματος, ταχέως

3 ὅση, καὶ He	ὥς ἤκει P	ὥς εἶχεν Leopardi	4 ἀπολειμμένα He
10 ἐποίει τὸ C Mueller	ἐποίειτο P	16 παρετήρουν He	20 παραγιγνομένης Jac
—ηι P	22 διορνεῖν Ke	30 οὐδέν(α) Nauck	32 εἰς ταῦτα: ἐνταῦθα
Leopardi	31 [περὶ αὐτήν] He	36 συμπτώματος — θεάματος Nauck θ.	— σ. P

ἐγένετο διὰ πόλεως τὸ πρᾶγμα περιβόητον καὶ μοι προσηγγέλθη. (9) τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην διακατέσχον ἐγὼ τοὺς ὄχλους ἀθροιζομένους ἐπὶ τὴν οἰκίαν, εὐλαβηθεὶς μή τις εἴη νεωτερισμὸς διαδεδομένης τοιαύτης φήμης. ὄρθρου δὲ βαθέος πλήρες ἦν τὸ θέατρον. ῥηθέντων δὲ πάντων τῶν
 5 κατὰ μέρος ἔδοξεν πρῶτον εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸν τάφον ἡμᾶς καὶ ἀνοίξαντας εἰδῆσαι, πότερον εἴη τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς κλίνης ἢ κενὸν <τὸν> τόπον εὐρήσομεν· οὐδὲ γὰρ ἐξάμηνος <ἐπ>εγεγόνει τῷ θανάτῳ τῆς ἀνθρώπου. ἀνοιχθείσης δὲ ὑφ' ἡμῶν τῆς καμάρας, εἰς ἣν πάντες οἱ οἰκεῖοι μεταλλάσσοντες ἐτίθεντο, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων κλινῶν ἐφάνη τὰ σώματα κείμενα,
 10 τῶν δὲ παλαιότερον τετελευτηκότων τὰ ὅσῃ, ἐπὶ μόνῃ δὲ ἥς ἡ Φιλίνιον ἐτέθη καὶ συνέβη ταρῆναι εὐρομεν ἐπικείμενον τὸν δακτύλιον τὸν σιδηροῦν, ὅς ἦν τοῦ ξένου, καὶ τὸ χρυσόκλυστον ποτήριον, ὅπερ ἔλαβε παρὰ τοῦ Μαχάτου τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερῶν. (10) θανατάσαντες δὲ καὶ ἐκπλαγέντες εὐθέως παρεγενόμεθα πρὸς τὸν Δημόστρατον εἰς τὸν ξενῶνα ὀψόμενοι τὴν νεκράν,
 15 εἰ κατ' ἀλήθειαν ἐμφανὴς ἐστίν. ἰδόντες δὲ χαμαὶ κειμένην εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡθροίζόμεθα· τὰ γὰρ γεγονότα μεγάλα τε ἦν καὶ ἀπιστα. (11) Θορύβου δὲ ὄντος νεανικοῦ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ σχεδὸν οὐδενὸς δυναμένου κρῖναι τὰ πράγματα, πρῶτος Ἰλλος, ὁ νομιζόμενος παρ' ἡμῖν οὐ μόνον μάντις ἄριστος ἀλλὰ καὶ οἰωνοσκόπος κομψὸς εἶναι, τά τε ἄλλα συνεωρακώς
 20 ἐν τῇ τέχνῃ περιττῶς, ἀναστὰς ἐκέλευεν τὴν μὲν ἀνθρώπου κατακλείειν ἐκτὸς ὀρίων· οὐ γὰρ συμφέρειν ἔτι ταύτην ἐντὸς ὀρίων τεθῆναι εἰς γῆν, ἀποτροπιάσασθαι δὲ Ἑρμῆν Χθόνιον καὶ Εὐμενίδας, εἰτα οὕτω περικαθαίρεσθαι πάντας, ἀγνίσαι δὲ καὶ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσα θεοῖς χθονίοις νομίζεται ποιῆσαι συνέτασεν. ἐμοὶ τε ἰδίαί εἰπεν περὶ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν
 25 πραγμάτων θύειν τε Ἑρμῇ Δί τε Ξενίῳ καὶ Ἄρει καὶ συντελεῖν ταῦτα μὴ παρέργως. (12) ταῦτα δὲ ἀποφνηαμένου τούτου τὸ μὲν συνταχθὲν ἡμεῖς ἐπράττομεν, ὁ δὲ ξένος ὁ Μαχάτης, πρὸς ὃν παρεγένετο τὸ φάσμα, ὑπ' ἀθυμίας ἐαυτὸν ἐξήγαγεν τοῦ ζῆν. ἐὰν οὖν σοι φαίνεται περὶ τούτων γράφειν τῷ βασιλεῖ, ἐπίστελλον ἡμεῖς, ἵνα καὶ τῶν σωματίων τινὰ τῶν
 30 ἱστορούντων τὰ κατὰ μέρος ἐξαποστείλω σοι. ἔρρωσο.

(II) Ἰστορεῖ δὲ καὶ Ἰέρων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἢ Ἐφέσιος (IV) καὶ ἐν vor 301? Αἰτωλίας φάσμα γενέσθαι. Πολύκριτος γὰρ τις τῶν πολιτῶν ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου Αἰτωλάρχης, ἐπὶ τρία ἔτη τῶν πολιτῶν αὐτὸν ἀξιώσαντων διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐκ προγόνων καλοκαγαθίαν. ὢν δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ
 35 ταύτῃ ἄγεται γυναῖκα Λοκριδα, καὶ συγκοιμηθεὶς τρισὶν νυξὶ τῇ τετάρτῃ

1 προσηγγέλθη He προσηγγέλη P s. Mayser Gramm. d. griech. Papyri 381
 4 βαθέος in rasur aus βαθέος P 6 <τὸν> He 7 <ἐπ>εγεγόνει Nauck 8—9 μεταλλάξαντες Nauck He 12 ὅπερ He ἅπερ P 17 νεανικοῦ: Πανικοῦ Maass
 18 ὁ νομιζόμενος Bast ὀνομαζόμενος P 20 κατακλείειν P (Maass Rh. M. 77, 7, 1) κατακαίειν Hemsterhuys (cf. p. 1172, 10) 26 τούτου: αὐτοῦ He 27 παρεγένετο Nauck —ίετο P 33 αὐτὸν edd αὐτῶν P

τὸν βίον ἐξέλιπεν. ἡ δὲ ἄνθρωπος ἔμενεν ἐν τῇ οἰκίᾳ χηρεύουσα. ἡνίκα δὲ ὁ τοκετὸς ἤπειγεν, τίκτει παῖδιον αἰδοῖα ἔχον δύο, ἀνδρεῖόν τε καὶ γυναικεῖον, καὶ τὴν φύσιν θαυμαστῶς διηλλαγμένον· τὰ μὲν <γὰρ> ἄνω τοῦ αἰδοίου σκληρά τε καὶ ἀνδρώδη ἦν, τὰ δὲ περὶ τοὺς μηροὺς γυναικεῖα καὶ ἀπαλώτερα. (2) ἐφ' ᾧ καταπλαγέντες οἱ συγγενεῖς ἀπήνεγκαν εἰς τὴν ἀγορὰν τὸ παῖδιον καὶ συναγαγόντες ἐκκλησίαν ἐβουλευόντο περὶ αὐτοῦ, θύτας τε καὶ τερατοσκόπους συγκαλέσαντες. τῶν δὲ οἱ μὲν ἀπεφήναντο διάστασιν τινα τῶν Αἰτωλῶν καὶ Λοκρῶν ἔσσεσθαι (κεχωρίσθαι γὰρ ἀπὸ μητρὸς οὔσης Λοκρίδος καὶ πατρὸς Αἰτωλοῦ), οἱ δὲ δεῖν ὦντο τὸ παῖδιον καὶ τὴν μητέρα ἀπενεγκόντας εἰς τὴν ὑπερορίαν καταναῦσαι. (3) ταῦτα δὲ αὐτῶν βουλ(ε)ομένων ἐξαίφνης φαίνεται ὁ Πολύκριτος ὁ προτεθνηκώς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πλησίον τοῦ τέκνου ἔχων ἑσθῆτα μέλαιναν. τῶν δὲ πολιτῶν καταπλαγέντων ἐπὶ τῇ φαντασίᾳ καὶ πολλῶν εἰς φυγὴν τραπομένων παρεκάλεσε τοὺς πολίτας θαρρεῖν καὶ μὴ ταράττεσθαι ἐπὶ τῷ γεγονότι φάσματι. ἐπεὶ δὲ ἔληξε τὸ πλέον τοῦ Θορύβου καὶ τῆς ταραχῆς, ἐφθέγγετο λεπτῇ τῇ φωνῇ τάδε· (4) ἔγώ, ἄνδρες πολῖται, τῷ μὲν σώματι τέθνηκα, τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τῇ χάριτι <τῇ> πρὸς ὑμᾶς ζῶ. καὶ νῦν πάρεμι πρὸς ὑμᾶς <παραιτησάμενος> τοὺς κυριεύοντας τῶν κατὰ γῆν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ. παρακαλῶ τοῖνυν ὑμᾶς, πολίτας ὄντας ἐμοῦ, τοῦ μὴ ταράττεσθαι μηδὲ δυσχεραίνειν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ γεγονότι φάσματι. δέομαι δὲ ὑμῶν ἀπάντων, κατευχόμενος πρὸς τῆς ἐκάστου σωτηρίας, ἀποδοῦναι μοι τὸ παῖδιον τὸ ἐξ ἐμοῦ γεγεννημένον, ὅπως μηδὲν βίαιον γένηται ἄλλο τι βουλευσαμένων ὑμῶν μηδ' ἀρχὴ πραγμάτων δυσχερῶν καὶ χαλεπῶν διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ φιλονεικίαν ὑμῖν γένηται. οὐ γὰρ ἐνδέχεται μοι περιδεῖν κατακαυθὲν τὸ παῖδιον ὑφ' ὑμῶν διὰ τὴν τῶν ἐξαγγελλόντων ὑμῖν μάντεων ἀποπληξίαν. συγγνώμην μὲν οὖν ὑμῖν ἔχω, ὅτι τοιαύτην ὄψιν ἀπροσδόκητον ἑωρακότες ἀπορεῖτε πῶς ποτε τοῖς παροῦσι πράγμασιν ὁρθῶς χρήσεσθε. εἰ μὲν οὖν ἐμοὶ πεισθήσεσθε ἀδεῶς, τῶν παρόντων φόβων καὶ τῶν ἐπερχομένων κακῶν ἔσεσθε ἀπηλλαγμένοι. εἰ δὲ ἄλλως πῶς τῇ γνώμῃ προπεσεῖσθε, φοβοῦμαι περὶ ὑμῶν μήποτε εἰς ἀνηκέστους συμφορὰς ἀπειθοῦντες ἡμῖν ἐμπέσητε. ἐγὼ μὲν οὖν διὰ τὴν ὑπάρχουσαν εὐνοίαν δι' ἔξω καὶ νῦν ἀπροσδοκήτως παρὼν προσέρηκα τὸ συμφέρον ὑμῖν. ταῦτ' οὖν ὑμᾶς ἀξιῶ μὴ πλείω με χρόνον παρέλκειν, ἀλλὰ βουλευσαμένους ὁρθῶς καὶ πεισθέντας τοῖς εἰρημένους ὑπ' ἐμοῦ δοῦναι μοι μετ' εὐφημίας τὸ παῖδιον. οὐ γὰρ ἐνδέχεται μοι πλείονα μηχανεῖν χρόνον διὰ τοὺς κατὰ γῆν ὑπάρχοντας δεσπότας. (5) ταῦτα δὲ εἰπὼν ἡσυχίαν ἔσχεν ἐπ' ὀλίγον, καραδοκῶν ποῖαν ποτὲ ἐξοίσουσιν αὐτῷ

3 <γὰρ> Jac

4 σκληρά Nauck ὁλόκληρα P

11 βουλευομένων

Meursius 17 <τῇ> Ke καὶ χάριτι τῇ Nauck

18 <παραιτησάμενος> We

<πείσας> Leopardi

25 μοι He με P

30 προπεσεῖσθε He προσ— P

γνώμην περὶ τῶν ἀξιουμένων. τινὲς μὲν οὖν ὥιοντο δεῖν ἀποδοῦναι τὸ παιδίον καὶ ἀφροσιώσασθαι τό τε φάσμα καὶ τὸν ἐπιστάντα δαίμονα, οἱ δὲ πλείστοι ἀντέλεγον, ἐπὶ σχολῆς δεῖν βουλευσασθαι φάσκοντες, ὥς ὕντος μεγάλου τοῦ πράγματος καὶ οὐ τῆς τυχούσης αὐτοῖς ἀπορίας. (6) συνιδὼν δὲ αὐτοὺς οὐ προσέχοντας ἀλλ' ἐμποδίζοντας αὐτοῦ τὴν βούλησιν, ἐφθέγγετο αὐτοῖς τάδε· ἄλλ' οὖν γε, ὦ ἄνδρες πολῖται, ἐὰν ὑμῖν συμβαίνει τι τῶν δυσχερεστέρων διὰ τὴν ἀβουλίαν, μὴ ἐμὲ αἰτιασθε ἀλλὰ τὴν τύχην τὴν οὕτως ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑμᾶς ποδηγοῦσαν, ἥτις ἐναντιουμένη καμοὶ παρανομεῖν ἀναγκάζει με εἰς τὸ ἴδιον τέκνον. (7) τοῦ δὲ ὄχλου συνδραμόντος καὶ περὶ τὴν ἄρσιν τοῦ τέρατος ἔχοντος, ἐπιλαβόμενος τοῦ παιδίου καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἀνείρξας ἱταμώτερον διέσπασέ τε αὐτὸ καὶ ἴσθιε. κραυγῆς δὲ γενομένης καὶ λίθων ἐπ' αὐτὸν ἐκριπτομένων ἐτελέμαβανον τροπὴν αὐτοῦ ποιήσασθαι. ὁ δὲ ἄπληκτος ὢν ὑπὸ τῶν λίθων τὸ σῶμα πᾶν τοῦ παιδίου κατανάλωσε πλὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ αὐτίκα ἀφανὴς ἐγένετο. (8) δυσφοροῦντων δ' αὐτῶν ἐπὶ τοῖς γενομένοις καὶ ἐν ἀπορίᾳ καθεστῆκότων οὐ τῇ τυχούσῃ βουλομένων τε ἀποστεῖλαι εἰς Δελφοὺς, φθέγγεται ἡ κεφαλὴ τοῦ παιδίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κειμένη καὶ λέγει χρησιμῶς τὰ ἀπορρησόμενα·

ὦ πολυμήνητον καίων χθόνα λαὸς ἀπείρων,
μὴ στεῖχ' εἰς Φοίβου τέμενος ναόν τε θυώδη·
οὐ γάρ σοι καθαραὶ χεῖρες αἵματος αἰθέρ' ἔχουσιν,
ἀλλὰ μύσος προπάροιθε ποδῶν ἔντοσθε κελεύθον.
φράζεο δ' εἰς ἐμέθεν, τρίποδος δ' ἀπόειπε κέλενθον·
μαντοσύνης πᾶσαν γὰρ ἐφετμὴν σοι καταλέξω.
ἥματι γὰρ τούτῳ περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ
ῥοισται πᾶσιν θάνατος, ψυχαὶ δὲ βέονται
Λοκρῶν Αἰτωλῶν τ' ἀναμῖξ βουλῆσιν Ἀθήνης.
οὐδ' ἀναπαύλῃσις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἡβαῖον·
ἤδη γὰρ ψακάδες φόνιαι κατὰ κρᾶτα κέχυνται,
νῦξ δ' ἐπὶ πάντα κέκευθε, μέλας δ' ἐπιδέδρομεν αἶθρη.
αὐτίκα νῦξ δ' ἔρεβος πᾶσαν κατὰ γαῖαν ὕρωρεν,
χῆροι δ' οἴκοι πάντες ἐπ' οὔδει γνῖα κλινούσιν,
οὐδὲ γυνὴ πένθος ποτὲ λείψεται οὐδέ νυ παῖδες
ἐν μεγάροις γούωσι φίλους παιτέρας περιφύντες·
τοῖον γὰρ τόδε κῆμα κατέδραμε πᾶσι κατ' ἄκρης.
αἶ αἶ πατρίδ' ἐμὴν αἰεὶ στένω αἰνὰ παθοῦσαν

3 ἐπὶ σχολῆς: μετὰ ἀνέσεως P mg 10 ἄρσιν P ἔριν P mg λύσιν We
κάθαρον Emperius 26 βέονται Emperius βίονται P 28 οὐδ' αἶρ' ἀνάβλησις
(Π. B 380) Schaefer 29 φονικαὶ Meursius 30 αἶθρη: ἀγλός (Od. v 357)
Nauck 36 αἰεὶ: αἶ αἶ? Jac

μητέρα τ' αἰνοτάτην, ἣν ὕστερον ἔκλυσεν αἰών.
 20 νώνυμνόν τε θεοὶ γένεσιν θήσουσιν ἅπαντες
 Λοκρῶν τ' Αἰτωλῶν θ' ὃ τι πον καὶ σπέρμα λίποιτο,
 οὔνεκ' ἔμην κεφαλὴν λίποι αἰών, οὐδέ νυ πάντα
 5 σώματος ἡφάνικεν μέλε' ἄκριτα, λείπε δὲ γαῖαν.
 ἀλλ' ἄγ' ἔμην κεφαλὴν θέμεν ἥοι φαινομένηφι
 25 μηδὲ θ' ὑπὸ ζοφερὴν γαῖαν κατακρυπτέμεν ἔνδον·
 αἰτοῖς δὲ προλιπόνιας ἐὼν χῶρον μετόπισθεν
 στείχειν εἰς ἄλλον χῶρον καὶ λαὸν Ἀθήνης,
 10 εἴ τινα πον θανάτοιο λύσιν κατὰ μοῖραν ἔλυσθε.

(9) ἀκούσαντες δὲ οἱ Αἰτωλοὶ τοῦ χρησμοῦ γυναικας μὲν καὶ τὰ νήπια τέκνα τοὺς τε ὑπέργηρος ἐπεξέθεντο οὐ ἕκαστος ἐδύνατο, αὐτοὶ δὲ ἔμενον παραδοκούντες τὸ ἀποβησόμενον. καὶ συνέβη τῷ ἐξῆς ἔτει Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρῶσι συστῆναι πόλεμον καὶ φθορὰν πολλὴν ἐκατέρων γενέσθαι.

15 (III) Ἰστορεῖ δὲ καὶ Ἀντισθένης ὁ Περιπατητικὸς φιλόσοφος Ἀκείλιον 191—188
 Γλαβρίωνα τὸν ὕπατον μετὰ πρεσβευτῶν Πορκίου Κάτωνος καὶ Λουκίου Οὐαλερίου Φλάκκου παραταξάμενον Ἀντιόχῳ ἐν Θερμοπύλαις γενναίως τε ἀγωνισάμενον βιάσασθαι ῥῖψαι μὲν τὰ ὅπλα τοὺς μετ' Ἀντιόχου, αὐτὸν δὲ τὰ μὲν πρῶτα εἰς Ἑλάτειαν μετὰ πεντακοσίων ὑπασιπιστῶν φυγεῖν.
 20 ἐκεῖθεν δὲ πάλιν εἰς Ἔφεσον ἀναγκάσαι ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ Ἀκείλιος Κάτωνας μὲν εἰς Ῥώμην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα τὴν νίκην, αὐτὸς δὲ ἐπ' Αἰτωλοὺς καθ' Ἡράκλειαν ἐστράτευσεν, ἣν ἐξ εὐμαροῦς ἔλαβεν. (2) ἐν δὲ τῇ παρατάξει τῇ γενομένῃ πρὸς Ἀντιόχον ἐν Θερμοπύλαις ἐπιφανέστατα σημεῖα ἐγένετο Ῥωμαίοις. ἡ ἐπιφανέντος γὰρ Ἀντιόχου καὶ φυγόντος, τῇ ἐπιούσῃ
 25 ἡμέραι ἐγένοντο οἱ Ῥωμαῖοι περὶ ἀναιρέσιν τῶν ἐκ τῆς σφετέρως δυνάμεως πεπτωκότων καὶ περὶ συλλογὴν λαφύρων τε καὶ σκύλων καὶ αἰχμαλώτων.
 (3) Βούπλαγος δὲ τις τῶν ἀπὸ Συρίας ἱππάρχης, τιμώμενος παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀντιόχῳ, ἔπεσε καὶ αὐτὸς γενναίως ἀγωνισάμενος. ἀναιρουμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων πάντα τὰ σκῦλα καὶ μεσούσης τῆς ἡμέρας ἀνέστη ὁ
 30 Βούπλαγος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἔχων τραύματα δέκα δύο, καὶ παραγενόμενος εἰς τὸ σιγραϊόπεδον αὐτῶν ἀνέιπε λεπτῇ τῇ φωνῇ τούσδε τοὺς στίχους·

παῦσαι σκυλεύων στρατὸν Ἄιδος εἰς χθόνα βάντα·
 ἤδη γὰρ Κρονίδης νημεσᾷ Ζεὺς μέρμερα λεύσσω,
 35 μῆνιει δὲ φόνῳ στρατιᾷς καὶ σοῖσιν ἐπ' ἔργοις
 καὶ πέμψει φῦλον θρασυκάρδιον εἰς χθόνα τὴν σὴν,
 οἳ σ' ἀρχῆς παύσουσιν, ἀμείψῃ δ' οἶα γ' ἔρεξας.

2 ἀπάντων? Jac 3 ὁ' P 4 λίπε δαίμων Emperius 6 ἀλλ' ἄγ' Nauck
 ἀλλά γ' P 19 Ἑλάτειαν Meursius ἰταλίαν P 24 ἐπιφανέντος: νικηθέντος ο. ἀ.
 Jac 33 λεύσων P 34 μῆνιει P

(4) *ταραχθέντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσιν διὰ ταχέων συνήγαγον τὸ πλῆθος εἰς ἐκκλησίαν καὶ ἐβουλευόντο περὶ τοῦ γεγονότος φράσματος. ἔδοξεν οὖν τὸν μὲν Βούπλαγον παρὰ χρῆμα μετὰ τὰ λεχθέντα ἔπη ἀποπνεύσαντα κατακαύσαντας θάψαι, καθαρὸν δὲ ποιήσαντας τοῦ στρατοπέδου θῦσαι Διὶ Ἀποτροπαίῳ καὶ πέμψαι εἰς Δελφοὺς ἐρωτήσοντας τὸν θεὸν τί χρὴ ποιεῖν. (5) παραγενομένων δὲ Πυθῶδε τῶν θεωρῶν καὶ πυνθανομένων τί ποιητέον, ἀνείπεν ἡ Πυθία τόνδε τὸν χρησμόν·*

*ἴσχεο νῦν, Ῥωμαῖε, δίκη δέ τοι ἔμμοнос ἔστω,
μή σοι ἐφορμήσῃ Παλλὰς πολὺ φέρετρον Ἄρη
χρηῶσῃ τ' ἀγοράς, σὺ δέ, νήπιε, πολλὰ μογήσας
ἴξεαι ἐς χώραν τὴν σὴν πολὺν ὄλβον ὀλέσσας.*

(6) ἀκούσαντες οὖν τοῦ λόγου τούτου τὸ μὲν ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τινα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατοικούντων ἀπέγνωσαν τὸ παράπαν, ἀναζεύξαντες δὲ ἀπὸ τοῦ προειρημένου τόπου παρεγένοντο ἐπὶ Ναύπακτον τῆς Αἰτωλίας, οὗ ἔστιν ἱερὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ἠὲ τρέπιζόν τε θυσίας δημοτελεῖς ἀπαρχάς τε ἐξ ἔθους. τούτων δὲ ἐπιτελουμένων ὁ στρατηγὸς Πόπλιος ἑμμανὴς γενόμενος καὶ παράφρων ἀποφθέγγεται πολλὰ τινα ἐνθουσιωδῶς, τὰ μὲν ἐν μέτρῳ, ἔστιν δ' ἃ καὶ καταλογάδην. διαγγελθέντος δὲ τῷ πλείθῃ τοῦ πράγματος συνέθεον πάντες πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ Ποπλίου, ἅμα μὲν ὑπαγωνιδῶντες καὶ ἐκπεπληγμένοι ἐπὶ τῷ τὸν κράτιστον αὐτῶν καὶ δυνάμενον ἀφηγεῖσθαι μετ' ἐμπειρίας ἡτυχηκέαι, ἅμα δὲ ἀκούειν βουλόμενοι τὰ λεγόμενα, (καὶ τοσοῦτος ἐγένετο ὠθισμός), ὥστε τινὰς αὐτῶν πιεσθέντας βιαιότερον ἀποπνιγῆναι. (7) τὰ μὲν οὖν ἐν μέτρῳ ῥηθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ἔτι ὄντος ἐν τῇ σκηνῇ, ἔστιν τάδε·

*ὦ πατρίς, οἷόν σοι λυγρὸν φέρει Ἄρη Ἀθήνη,
ἥνικα πορθήσας Ἀσίην πολύολβον ἵκηαι
Ἰταλίην ἐς γαίαν ἐυστεφάνους τε πόλεις
Θρινακίης νήσου πολυηράτου, ἣν κίσαστο Ζεὺς·
ἢ ἥξει γὰρ στρατιὴ πολυφέρτατος, ὀβριμόθυμος
τηλόθεν ἐξ Ἀσίης, ὅθεν ἡλίου ἀντολαὶ εἰσιν,
καὶ βασιλεὺς διαβὰς στεινὸν πόρον Ἑλλησπόντου
ὄρκια πιστὰ τεμεῖ πρὸς κοῖραν Ἠπειρώτην.
ἄξει δ' εἰς Ἀσίην στρατιὴν ἀνάριθμον ἀγείρας
πάντοθεν ἐκ τ' Ἀσίης ἢ δ' Εὐρώπης ἐρατεινῆς,*

10 τ' Jac δ' P 11 ὀλέσας P 15 οὗ We δ P ἠὲ τρέπιζον τε He
ἐδτρέπιζοντες P 22 <καὶ> Jac <τοσ. ἐγ. ὦ.> Meineke 24 ὄντος Leopardi
(s. p. 1176, 4) ὄντων P 28 Θρινακίης νήσου πολυηράτου Meineke —ίην —ον —ον P
29 πολὺ φέρτατος Nauck 32 τεμεῖ Nauck τάμει P 33 Ἀσίην: Ῥώμην We
αἶαν Nauck

καί σε δαμῆι, χήρους δ' οἴκους καὶ τείχεα θήσει,
 δουλούνην δ' ἐπὶ πᾶσιν ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας
 τεύξει μῆνιδος οὐνέκ' Ἀθηναίης μεγαθύμου.

(8) ἀνειπὼν δὲ τοὺς στίχους τούτους ὤρμησεν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐν χιτῶνι
 5 καὶ ἀπεφθέγγετο καταλογάδην τάδε· μὴνύμεν, ὦ ἄνδρες στρατιῶται καὶ
 πολῖται, διαβάντας ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν νικῆσαι ὑμᾶς τὸν βασι-
 λέα Ἀντίοχον ναυμαχῆσαντάς τε καὶ πεζῇ παραταξαμένους, κυριεῦσαι δὲ
 τῆς ἐπίταδε τοῦ Ταύρου χώρας πάσης καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐκτισμένων
 ἐν αὐτῇ, ἐκβαλόντας τὸν Ἀντίοχον εἰς Συρίαν, ταύτην δὲ παραδοθῆναι
 10 καὶ τὰς πόλεις τοῖς Ἀντάλου υἱοῖς, Γαλάτας τε τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ παραταξαμένους πρὸς ὑμᾶς ἡσοιθῆναι, τῶν τε γυναικῶν καὶ τέκνων
 καὶ τῆς ἀποσκευῆς πάσης κυριεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὴν Εὐρώπην,
 τοὺς δὲ κατοικοῦντας ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν παραλίαν Θρᾷκας τῆς τε Προ-
 ποντίδος καὶ Ἑλλησπόντου ἀναλύουσιν ὑμῖν ἀπὸ τῆς στρατείας ἐπίθεσιν
 15 ποιῆσασθαι περὶ τὴν τῶν Αἰνιάνων χώραν καὶ τινὰς διαφθείραντας
 ἀφελέσθαι μέρος τι τῆς προνομῆς, διασωθέντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ κοι-
 σθέντων εἰς Ῥώμην ἔσεσθαι συνθήκας πρὸς βασιλέα Ἀντίοχον, ἐφ' ᾧ
 χρήματα μὲν εἰσίοισι καὶ χώρας τινὸς ἀποστήσεται. (9) ἀναγορεύσας δὲ
 20 ταῦτα ἀνακεκράγει μεγάλην τῇ φωνῇ λέγων τάδε· ἐκ τῆς Ἀσίας ὄρῳ
 διαβαίνουσας δυνάμεις χαλκοστέρνους καὶ βασιλέας ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγο-
 μένους καὶ ἔθνη παντοδαπὰ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, ἵππων τε κύππον δοράτων
 τε ψόφον καὶ φρόνον αἵματόφνητον λεηλασίαν τε δεινὴν πτώσεις τε
 πύργων καὶ τειχῶν κατασκαφὰς ἐρημίαν τε χθονὸς ἀμύθητον. (10) ταῦτα
 δὲ εἰπὼν ἔλεξεν αὖθις ἐν ἔπεισι τάδε·

25 ἡνίκα Νησαῖοι χρυσάμπυκες ἀργέται ἵπποι
 βῶσιν ἐπὶ χθόνα διὰν, ἐὴν προλιπόντες ἐφέδρην,
 οὓς ποτ' ἐν ἄστει τεῦξε Συρηκοσίων πολυόλβων
 Δαίδαλος Ἡετίων, φιλίαν πολυήρατον αὖξων,
 5 δαῖτ' ἐπὶ χαλκείῃ, δεσμοῖς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵαλλεν
 30 χρύσειον, ἐν δ' αὐτὸν πᾶσιν Ὑπερίωνος υἱὸν
 ἥρμοσεν ἀκτίνεσσι καὶ ὄμμασι μαρμαίροντα·
 καὶ τότε σοί, Ῥώμη, χαλέπ' ἄλγεα πάντα τελεῖται.
 ἦξει γὰρ στρατὸς εὐρύς, ὃ σου χθόνα πᾶσαν δλέσσει,

5 μὴνύμεν edd —ομεν P 6 ἐκ We ἐπὶ P ἀπὸ Leopardi 15 ποιή-
 σασθαι edd —εσθαι P 16 διασωθέντων Xyländer δηλαθέντων P 23 ἀμύθητον
 Meineke —ήτου P 24 τάδε: P mg μεταξὺ Σουσιανῆς καὶ Βακ(τ)ριανῆς τόπος
 ἐστὶν κατὰ Στίγωνα, ὅπερ Ἑλληνιστὶ νῆσον δηλοῖ. ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται·
 εἰσὶν δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Ἑδριπίδης πρὸς τῇ Ἐρυθραίᾳ θαλάσῃ τὴν Νησαίαν
 φησὶν εἶναι. 25 νησαῖται P Νισαῖοι edd 28 φιλήν Keller 33 ὃ σου
 C Mueller ὃς οὐ P

10 χηρώσει δ' ἀγοράς, ἄστη δέ τε πυρπόλα θήσει,
 αἵματι δὲ πλήσει ποταμούς, πλήσει δὲ καὶ Ἀδην,
 δουλοσύνην τ' οἰκτρὴν στυγερὴν ἀμέγαρτον ἐφήσει.
 οὐδὲ γυνὴ πόσιν ὄν γ' ὑποδέξεται ἐκ πολέμοιο
 5 νοστήσαντ', Ἀίδης δὲ καταχθόνιος μελανείμων
 15 ἔξει ἐνὶ φθιμένοισιν ὁμοῦ τέκνα μητρὸς ἀπούρας,
 Ἄρης δ' ἄλλοδαποῖς περιθήσει δούλιον ἥμαρ.

(11) ἀποφθεγξάμενος δὲ ταῦτα ἐσιώπησεν καὶ πορευθεὶς ἔξω τοῦ στρατο-
 πέδου ἀνέβη ἐπὶ τινα δρῦν. ἐπακολουθήσαντος δὲ τοῦ ὄχλου προσε-
 10 καλέσατο αὐτοὺς καὶ εἶπεν τάδε· ἔμοι μὲν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι καὶ οἱ
 λοιποὶ στρατιῶται, καθήκει τελευτήσαντι ὑπὸ λύκου πυρροῦ εὐμεγέθους
 καταβρωθῆναι ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὑμεῖς δὲ τὰ ῥηθέντα ἐπ' ἐμοῦ
 γινώσκετε συμβησόμενα ὑμῖν πάντα, τεκμηρίους χρώμενοι τῇ νῦν ἐσομένῃ
 ἐπιφανείᾳ τοῦ θηρίου τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀναιρέσει, ὅτι ἀληθῆ εἶρηκα ἔκ-
 15 τινος θείας ὑποδείξεως. (12) τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀπο-
 στήναι καὶ μηδὲνα κωλύσαι τὸ θηρίον προσελθεῖν, φάσκων, ἂν ἀπο-
 τρέψωσιν, οὐ συνοίσειν αὐτοῖς. ποιήσαντος δὲ τοῦ πλήθους τὸ προσταχθὲν
 οὐκ εἰς μακρὰν παραγίνεται ὁ λύκος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Πόπλιος κατέβη
 ἀπὸ τῆς δρυὸς καὶ ἔπесεν ἱππιος, ὁ δὲ λύκος ἀνασχίσας αὐτὸν κατεδαίνετο
 20 πάντων δρώντων. ἀναλώσας δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ πλὴν τῆς κεφαλῆς ἐτράπετο
 εἰς τὸ ὄρος. (13) προσελθόντος δὲ τοῦ ὄχλου καὶ βουλομένου ἀνελέσθαι
 τὰ ἀπολελειμμένα κτερίσαι τε αὐτὸν νομίμως, ἡ κεφαλὴ κειμένη ἐπὶ τῆς
 γῆς ἀνείπε τοὺς στίχους τούτους·

μη ψαῦ' ἡμετέρης κεφαλῆς· οὐ γὰρ θέμις ἐστίν,
 25 οἷσιν Ἀθηναίῃ χόλον ἄγριον ἐν φρεσὶ θῆκεν,
 ἄπτεσθαι θείοιο καρήατος. ἀλλὰ πέπανσο
 μαντοσύνην τ' ἐπάκουσον ἀληθέα τήν περ ἐρῶ σοι.
 5 ἔξει γὰρ χθόνα τήνδε πολὺς καὶ καρτερὸς Ἄρης,
 ὃς λαὸν μὲν ἔνοπλον ὑπὸ σκότον Ἀίδι πέμψει,
 30 ῥήξει δ' αὖ λιθίνους πύργους καὶ τείχεα μακρά,
 ὄλβον δ' ἡμέτερον καὶ νήπια τέκν' ἀλόχους τε
 μάρψας εἰς Ἀσίην ἄξει διὰ κῆμα περήσας.
 10 ταῦτά σοι εἶρκεν νημερτέα Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πύθιος, ὃς μοι ἐὼν κρατερὸν θεράποντ' ἐπιπέμψας
 35 ἔγαγεν εἰς μακάρων τε δόμους καὶ Περσεφονείης.

1 πυρπόλα P πυρπολαθήσει Xylander 3 ἀμέγαρτον ἐφήσει Nauck ἀτέκ-
 μαρτον ἐφέσει P 16—17 ἀποτρέψωσιν Meineke ἀποστ— P 22 αὐτὰ Meineke
 27 τήν περ ἐρῶ Meineke ἢ περ ἐρεῖ P 29 μὲν ἔνοπλον edd ἔν. μ. P

(14) ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν τούτων οὐ μετρίως ἐταράχθησαν, ἰδρυσάμενοι τε ναὸν Ἀπόλλωνος Λυκίου καὶ βωμόν, οὐπερ ἔκειτο ἡ κεφαλὴ, ἐνέβησαν εἰς τὰς ναῦς καὶ ἀπέπλεον ἕκαστοι ἐπὶ τὰς ἐαυτῶν πατρίδας, καὶ συνέβη ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Ποπλίου ῥηθέντα γενέσθαι.

• 5 (IV) Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος (F 162 Rz) καὶ Δικαίαρχος (IV) καὶ Κλέαρχος (IV) καὶ Καλλίμαχος (F 415 Schn) καὶ ἄλλοι τινὲς περὶ Τειρεσίον τάδε. Τειρεσίαν τὸν Εὐμάχου ἐν Ἀρκαδίᾳ [ἄνδρα ὄντα] ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐν Κυλλήνῃ ὕφρις ἰδόντα ὀχεύοντα τρώσαι τὸν ἕτερον καὶ παρὰ χρῆμα μεταβαλεῖν τὴν ἰδέαν· γενέσθαι γὰρ ἐξ ἀνδρὸς γυναικα καὶ μιχθῆναι ἀνδρὶ.
10 τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος αὐτῷ χρήσαντος, ὥς ἂν τηρήσας ὀχεύοντα ὁμοίως τρώσῃ τὸν ἕνα ἔσται οἷος ἦν, παραφυλάξαντα τὸν Τειρεσίαν ποιῆσαι τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ῥηθέντα καὶ οὕτως κομίσασθαι τὴν ἀρχαίαν φύσιν. Διὸς δὲ ἐρίσαντος Ἦραι καὶ φασμένου ἐν ταῖς συνουσίαις πλεονεκτεῖν τὴν γυναικα τοῦ ἀνδρὸς τῇ τῶν ἀφροδισίων ἡδονῇ, καὶ τῆς Ἦρας φασκούσης τὰ
15 ἐναντία, δόξαι αὐτοῖς μεταπεμψαμένοις ἐρέσθαι τὸν Τειρεσίαν διὰ τὸ τῶν τρόπων ἀμφοτέρων πεπειρᾶσθαι. τὸν δὲ ἐρωτώμενον ἀποφῆναι, διότι μοιρῶν υἱῶν δέκα τὸν ἄνδρα τέρπεσθαι τὴν μίαν, τὴν δὲ γυναικα τὰς ἑννέα. τὴν δὲ Ἦραν ὀργισθεῖσαν κατανύξαι αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ποιῆσαι τυφλόν, τὸν δὲ Δία δωρήσασθαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν καὶ
20 βιοῦν ἐπὶ γενεὰς ἐπτά.

(V) Οἱ αὐτοὶ ἱστοροῦσιν κατὰ τὴν Λαπιθῶν χώραν γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα ὀνομαζομένην Καϊνίδα. ταύτῃ δὲ Ποσειδῶνα μιγέντα ἐπαγγέλλασθαι ποιῆσαι αὐτῇ ὃ ἂν ἐθέλῃ, τὴν δὲ ἀξιώσαι μεταλλάξαι αὐτὴν εἰς ἄνδρα ποιῆσαι τε ἄρῳτον. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος κατὰ τὸ ἀξιωθῆναι
25 ποιήσαντος μετονομασθῆναι Καϊνέα.

(VI) Καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ ποταμῷ ἐγένετο ἀνδρόγονος, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιπάτρου, ὑπατευνόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Βινικίου καὶ Τίτου Στατιλίου Ταύρου τοῦ Κορβίνου ἐπικληθέντος. παρ-
30 θένος γὰρ γονέων ἐπισήμων τρισκαδικαέτις ὑπάρχουσα ὑπὸ πολλῶν ἐμνη-
στεύετο, οὕσα εὐπρεπής. ὥς δ' ἐνεγνήθη ὡς οἱ γονεῖς ἐβούλοντο, ἐνστάσης τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου προίεσθαι τοῦ οἴκου μέλλουσα αἰφνιδίως πόνου ἐμπεσόντος αὐτῇ σφοδροτάτου ἐξεβόησεν· ἀναλαβόντες δ' αὐτὴν οἱ προσή-
κοντες θεράπευον ὥς ἀλγήματα ἔχουσαν κοιλίας καὶ σιρόφους τῶν ἐντός. τῆς δὲ ἀλγηδόνος ἐπιμενούσης τρισὶν ἡμέραις ἐξῆς ἀπορίαν τε πᾶσι τοῦ

2 Λυκίου Meineke
κλειταρχος (137 F 37) P
12 ἀνακομίσασθαι Nauck
Leopardi — ἦν P

3 ἕκαστοι Meineke — ος P
7 Εὐμάχου Meursius vulg
14 τῇ — ἡδονῇ He τῆς — ἡδονῆς P
28 Κορβίνου Meursius κορυβιλίου P

6 Κλέαρχος C Mueller
[ἄ. δ.] Jac [ἄ.] Keller
23 αὐτῇ
30 ἐνεγνήθη vulg

πάθους ποιούντος, τῶν πόγων οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας ἔνδοσιν λαμβανόντων, καίτοι πᾶσαν μὲν θεραπείαν αὐτῇ προσφερόντων <τῶν> ἐν τῇ πόλει ἱατρῶν, μηδεμίαν δὲ τοῦ πάθους δυναμένων αἰτίαν εὑρεῖν, τῇ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν περὶ τὸν ὄρθρον μείζονα τῶν πόγων ἐπίδοσιν
 5 λαμβανόντων, σὺν μεγάλῃ οἰμωγῇ ἀνακραγούσης, ἄφνω αὐτῇ ἀρσενικὰ μόρια προέπεσεν, καὶ ἡ κόρη ἀνὴρ ἐγένετο. μετὰ δὲ χρόνον εἰς Ῥώμην ἀνιγνέχθη πρὸς Κλαύδιον Καίσαρα· ὁ δὲ τούτου ἔνεκα τοῦ σημείου ἐν Καπετωλίῳ Διὶ Ἀλεξικάκῳ ἰδρύσατο βωμόν.

(VII) Ἐγένετο καὶ ἐν Μηου<α>νία πόλει τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀγριππίνης
 10 τῆς Σεβαστῆς ἐπαύλει ἀνδρόγυνος, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Διονυσόδωρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δεκίου Ἰουνίου Σιλανοῦ Τορκουάτου καὶ Κοίντου Ἀτερίου Ἀπτωνίνου. Φιλωτὶς γάρ τις ὀνόματι παρθένος, Συμμεναία τὸ γένος, ὥραία πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων κατεγγεγνημένη ἀνδρὶ, μορίων αὐτῇ προφανέντων ἀρρενικῶν ἀνὴρ ἐγένετο.

15 (VIII) Καὶ ἄλλος δὲ τις ἀνδρόγυνος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο ἐν Ἐπιδαύρῳ, γονέων ἀπόρων παῖς, ὃς ἐκαλεῖτο πρότερον Συμμέρουσα, ἀνὴρ δὲ γενόμενος ὠνομάζετο Συμμέρων. κηπουρῶν δὲ τὸν βίον διῆγεν.

(IX) Καὶ ἐς Ασοδίειαν δὲ τῆς Συρίας γυνὴ ὀνόματι Αἰτητή, συνοικουσα
 τῷ ἀνδρὶ ἔτι μετέβαλε τὴν μορφήν καὶ μετωνομάσθη Αἰτητὸς ἀνὴρ γενόμενος, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Μακρίνου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Λουκίου Λαμίας
 20 Αἰλιανοῦ καὶ <Σέξτου Καρμινίου> Οὔτερος. τοῦτον καὶ αὐτὸς ἔθεασάμην.

(X) Ἐγεννήθη καὶ ἐπὶ Ῥώμης ἀνδρόγυνος ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἰάσονος,
 ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Πλα<υ>τίου [καὶ Σέξτου Καρμινίου] Ὑψαίου καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου. δι' ἣν αἰτίαν ἡ σύγκλητος ἐκέλευσεν τοὺς
 25 ἱερομνήμονας ἀναγνῶναι τοὺς Σιβύλλης χρησμούς. καὶ ἐξηγήσαντο τοὺς χρησμούς. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἷδε·

A

1 a <Μ> οἶραν ὀπισθομα<θῶν, τίν' ἔ>φν πᾶς εἰς τόπον ἐλθ<εῖν>,

1 Ὅσα τέρα <τε> καὶ ὅσα παθήματα δαίμονος Αἴσης

30 Ἴσιος ἐμὸς λύσει, τὰδ' ἐνὶ φρεσὶν αἶ κε νοήσης

Ῥώμῃ ἐγὼ πίσυνος. καὶ τοί ποτέ φημι γυναῖκα

Ἀνδρόγυνον τέξεσθαι ἔχοντά περ ἄρσενά πάντα

2 καὶ [τοι] He <τῶν> We 9 Μηουανίαι edd 11 Δεκίου Jac

δέκμον P 12 Ἀτερίου Meursius ἀστερίου P 20—21 λαμία αἰλιανοῦ οὔτερος P
 21—23 <Σέξτου Καρμινίου> aus c. X Klebs Pros. Imp. R. I 305, 368; II 262, 43.

23 Πλαντίου Meursius πλατίου P Ὑψαίου Meursius υἱαίου P 25 ἐξηγήσαντο:
 ηγη in rasur P¹ ἱλα P² ('vielleicht stand dies unter der rasur' Stadtmueller)

28 Μοῖραν — ἐλθεῖν fügte hinzu und ergänzte aus der akrostichis v. 1—29 Diels

29 <τε> Emp(erius)

- 5 *N* ηπίαχαί θ' ὅσα θηλύτεραι φαίνουσι γυναῖκες.
O ἔκ' ἔτι δὴ κρύψω, θυσίας δέ τοι ἐξαγορεύσω
Π ροφρονέως *Δ*ήμητρι καὶ ἄγνῃ *Π*ερσεφονείῃ.
Ἴ στωι δ' αὐτῇ ἄνασσα θεά, τὰ μὲν αἶ κε πίθῃαι,
 5 *Σ* εμνοτάτῃ *Δ*ήμητρι καὶ ἄγνῃ *Π*ερσεφονείῃ.
 10 *Θ* ησαυρὸν μὲν πρῶτα νομίσματος εἰς ἓν ἀθροίσας,
Ὅ τι θέλεις ἀπὸ παμφύλων πόλεων τε καὶ αὐτῶν,
Μ ητρί *Κ*όρης *Δ*ήμητρι κέλευ θυσίαν προτίθεσθαι.
 13 *Α* ὑτὰρ δημοσίαι κέλουαί σε τρις ἔννέα ταύρους
 13 a—g * * *
 14 *Φ* ανὰς ἡνέκρους θυέμεν λευκότριχας, αἶ κεν
Ἦ μετέραι γνώμη κάλλει προφερέσταται ὦσιν.
Π αῖδας ὅσας πάρος εἶπα κέλευ *Ἀ*χαιοὶ τὰδ' ἔρδειν
Ἀ θανάτην βασιλίωσαν ἐπευχομένας θυέεσσιν
 15 *Σ* εμνῶς καὶ καθαρῶς· τότε δὴ μετέπειτα δεχέσθω
Ἐ μπεδ' ἀφ' ὑμετέρων ἀλόχων ἰέρ', αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 20 *Ἴ* στωι ἐμῷ πίσυννοι λαμπρὸν φάος αἶδε φερόντων
Σ εμνοτάτῃ *Δ*ήμητρι, τὸ δεύτερον αὐτε λαβοῦσαι
Τ ρις τόσα, νήφαλα πάντα, πυρὸς μαλεροῖο τιθέντων
 20 *Ὅ* σσαι ἐπισταμένως θυσίαν γραῖαι προτίθενται.
Π ροφρονέως δ' ἄλλαι *Π*λουτωνίδι τόσσα λαβοῦσαι
 25 *Ὅ* σσαι ἐν ἡλικίῃ νεοθηλέα θυμὸν ἔχουσιν,
Ν ηπιαχοί, σεμνὴν *Π*λουτωνίδα παντοδίδακτον
Ἐ ν πάτραι εὐχέσθων μίμνειν πολέμου κρατέοντος,
 25 *Α* ῥήθην <δ> *Ἑ*λλήνεσσι πεσεῖν πόλεώς τε καὶ αὐτῆς·
 29 *Θ* ησαυρὸν δὲ κόροι καὶ παρθένοι ἔνθα φερόντων
 29 a—c * * *

B

* * *

- 30 *Ἴ* στωι *Θ*ειοπαγεῖ, καὶ ὑφάσματα ποικίλα σεμνή
Π λουτωνίς κοσμεῖσθω, ὅπως σχέσις ᾗσι κακοῖσι.

1 *νηπίαχοι*? Diels θ' add P¹ 4 *ἰστωῖ* Diels *ἰστω* P αἶ κε Diels
 εἶκε P *πίθῃαι* Xyl(ander) *πίθησα* P 10 * * Keller 14 *ἐπευχομένας* We
 —ην P 18 *αὔτε* We *αὐται* P 20 *γραῖαι* Nauck *γρααί* P 22 *νεοθηλέα*
 Nauck —θαλέα P 23 *παντοδίδακτον* Xyl —οι P 25 *λήθην* <δ> ἐν στήθεσσι
 πεσεῖν πολέμου καὶ αὐτῆς Emp αὐτῆς: αὐτῆς P 26 *δὲ κόροι* Emp δ' ἕτεροι P
 28 zweites orakel stellt fest und erg. die akrostichis Diels (*Ὅ*ια πάθη *Μοί*ρας, τὰ μὲν
 αἶ κε τις ἔλθῃ ἀλύξας) *Ἰ*απῶι ἀγαλλόμενος, πάλιν αὐ <κα>κὸν εἰς νέον ἤξει· *Αὐ*τὰ <ο
 καὶ τότε οἱ λύσις ἔσσεται, αἶ κε *πίθῃται*>. 30 καὶ ὑφάσματα Emp *νυμφάσματα* P
 30—31 *σεμνή Πλουτωνίς κοσμεῖσθω* Emp *σεμνήν πλούτωνι κοσμεῖτο* P 31 *σχέσις*
 ἦσι Xyl *σχεσίῃσι* P *σχεσίῃσι* P¹

- Π ροφρονέως δ' ὅτι κάλλιστον καὶ εὐκτὸν ἐπ' αἶαν
 2 ς θνητοῖσιν ἰδέσθαι ἐπέπλετο, καὶ τὸ φέρεσθαι
 Ἴ στωὶ σύμμικτον δῶρον βασιλίδι κούρηι.
 35 Α ὑτὰρ ὅτ' ἂν Δήμητρι καὶ ἀγνῇ Περσεφονείῃ,
 5 Γ·αίας ὑμετέρας ἀπερυκόμεναι ζυγὸν αἰεῖ,
 Α ἰδωνεῖ Πλούτωνι βοὸς κυανότριχος αἶμα
 Α ἀμπροῖς εἵμασι κοσμητοὺς μετὰ ποιμένους ὅστις
 Α ἡματι ὦι πίσυνος βοὸς ἄρταμος αὐτὸς· ὃδ' ἔσται,
 40 Ὅ σοι τ' ἄλλοι ὁμοῦ πίσυνοι κατὰ πατρίδ' ἔασι·
 10 Μ ἢ γὰρ ἀπιστόφιλος θυσίαισιν ἀνὴρ παρεπέσθω,
 Ἔ ξω δ', ἐνθα νομιστὸν ἐπέπλετο φωτὶ τὰδ' ἔρδειν
 Ν ηπίστωι καὶ ἄδαιτον ἔχειν θυσίαν. κατὰ δ' αὐτήν.
 Ὅ στίς ἂν ἡμετέρων χρησμῶν ἴδρις ἐς τόδ' ἵκηται,
 45 Σ εμὸν Φοῖβον ἄνακτα μετελθέτω ἐν θυσίαισι
 15 Π ροφρονέως βωμοῖς ἐπὶ πίονα μηρία καύσας
 Α ἰγῶν πανλευκῶν νεάτην· ἀτὰρ οἶδατε πάντες,
 Α ἰσέσθω Φοῖβον Παιήονα κρᾶτα πνκάσσας
 Ἴ κτῆρ, ἐσπίπτοντος ὅπως λύσις ἦσι κακοῖο.
 50 Ν οσησας δ' ἀπὸ τοῦ βασιλίδα πότνιαν Ἥρην
 20 Ἀ ργὴν βοῦν θύων πατρίοισι νόμοισι κατ' αἶσαν·
 52 Ἵ μνεῖν <δ> αἶ κε γένει προφερέστεραι ὦσ' ἐν λαοῖς
 52a—b * * *
 53 Κ αὶ νήσων ναέται τὴν ἀντιπάλων δτ' ἂν αἶαν
 Ο ὑ δόλωι, ἀλλὰ βίαι Κυμαῖδα πρόφρονες αὔτε
 26 55 Ν ἄσσωνται, σεμνῆς βασιλίδος οἶδε τιθέντων
 Ἔ ν πατρίοισι νόμοις Ἥρας ξόανόν τε καὶ οἶκον.
 Ἰ ξει δ', ἂν μύθοισιν ἐμοῖς τάδε πάντα πίθῃαι
 58 Σ εμνοτάτην βασίλισσαν ἐπελθὼν ἐν θυσίαισιν
 60 Ν ἡφαλα † κεν ῥέξας, ὅσαι ἡμέραι εἴσ' ἐνιαυτοῦ,
 30 59 Ἐ ν πολλῶι χρόνῳ αὖ τόδ' ἐφ' ὕστερον, οὐκ ἔτ' ἐπ' αὐτοῖς.

3 σύμμικτον 'verderbt' (σύμπειστον?) Diels 6 Αἰδωνεῖ Cobet αἰδωνῇ P
 7 εἵμασι Xyl ἱμάσι P 8 λήματι ὦι Nauck Cobet ἡματίῳ P ἄρταμος Nauck
 ἄρτεμος P 11 ἐνθα νομιστὸν Xyl ἐνθ' ἄνο— P 12 νηπίστωι Diels νούπιστοι P
 καὶ ἄδαιτον Emp κατάδαιτον P 16 πανλευκῶν Diels πα||λεύκων P 18 ἱκτῆρ,
 ἐσπίπτοντος Nauck ἱκτῆρες πίπτοντος P λύσις ἦσι κακοῖο Emp λυσίης ἀκακοῖο P
 21 <δ> Emp αἶ Xyl αἶ P προφερέσται? Diels 22 * * Emp 23 τὴν
 ἀντιπάλων: τῶν ἀγχιάλων C Mueller 24 αὔτε Emp αὐται P 25 οἶδε τιθέντων
 Emp οἷ σε τίθενται P 26 καὶ Emp κατ' P 27 πίθῃαι Emp τίθηνται P
 28 ἐπελθὼν Diels ἐπελθ'ης P 29—30 umgest. Diels 29 κεν: τε Diels
 εἴσ' ἐνιαυτοῦ Nauck εἰς —ὄν P 30 τόδ' Diels τόθ' P τότε Meursius οὐκ ἔτ'
 Diels ὅς κεν P

- 61 Ὅς κε τάδε ῥέξῃ, κείνου κράτος ἔσεται αἰεὶ·
N ηφαλίμων ἀρνῶν τε ταμῶν χθονίοις τάδε ῥέξον.
 ὅς μος ἂν ἤδη ἔχῃς μεγάλ' Ἥρης οἰκί' ἀπάντη,
 Ἔσται θ' οὐτ' ἂν ξόαν' ἦσι καὶ τᾶλλ' ὅς' ἔλεξα, σάφ' ἴ(σθι),
 65 Ἐν πετάλοισιν ἐμοῖς (ὑπὸ κερκίδος ἀμφὶ καλύπτραν
 Ἴ μέρτ' ὅσος ἔβαλον γλανκῆς ἐλάας πολυκάρπου
 Ἄ γλαὰ φύλλα λαβοῦσα) λύσιν κακοῦ· ἦμος ἂν ἔλθῃ
 Ὑμμὶ χρόνος μάλα κείνος, ἐν ᾧ ποτε τᾶλλα νεόγν' ἦι,
 Τ' ῥῶς δῆτ' ἐκλύσει σε κακῶν, ἅμα δ' Ἑλλάδος ἐκ γῆς.
 70 Ἀ ὑτὰρ σοῦ μεταβᾶσαν ἐποτρύνεις ἀγορεῦσαι

* * *

(XI) Ἐν δὲ Μεσσήνῃ οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος, συνέβη πίθον λίθου πεποιημένον ῥαγῆναι χειμῶνων βίαι καὶ ὕδατος πολλοῦ ἐπενεχθέντος, προχυθῆναι δὲ αὐτοῦ κεφαλὴν τριπλασίαν τῆς ἀνθρωπίνης.
 15 τοὺς δὲ ὀδόντας ἔχειν διστοίχους. ἀναζητούντων δὲ τίνος εἴη ἡ κεφαλὴ, δηλῶσαι τὴν ἐπιγραφὴν· Ὑδεῶ γὰρ ἐγκεχάρακτο. ἕτερον οὖν δημοσίαι κατασκευάσαντες πίθον ἐνέθεσαν καὶ ἀσφαλέστερον ἐκήδεισαν τὸν ἥρωα οἱ Μεσσήνιοι, τοῦτον ἰδόντες ὄντα, περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος (Il. I 558—60).

Ὑδεῶ θ' ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 20 τῶν τότε· καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

(XII) Ἐν Δαλματίας τε ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος καλουμένῳ σπηλαίῳ ἔστιν ἰδεῖν πολλὰ σώματα, ὧν τὰ τῆς πλειρᾶς ὅσα ὑπερβάλλειν ἐκκαίδεκα πῆχεις.

(XIII) Ἀπολλώνιος δὲ ὁ γραμματικὸς ἱστορεῖ ἐπὶ Τιβερίῳ Νέρωνος 20 p. Chr.
 25 σεισμὸν γεγενῆσθαι καὶ πολλὰς καὶ ὀνομαστάς πόλεις τῆς Ἀσίας ἄρδην ἀφανισθῆναι, ἃς ὕστερον ὁ Τιβέριος οἰκίαι δαπάνῃ πάλιν ἀνῴρθωσεν. ἀνθ' ὧν κολοσσόν τε αὐτῷ κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν παρὰ τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, ὃ ἔστιν ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ, καὶ τῶν πόλεων ἐκάστης ἐρεξῆς ἀνδριάντας παρέστησαν. (XIV) ἔπαθον δὲ καὶ τῆς Σικελίας ὑπὸ
 30 τοῦ σειμοῦ οὐκ ὀλίγαι πόλεις καὶ τὰ πλησίον Ῥηγίου. ἰεῖσθαι δὲ οὐκ ὀλίγα καὶ τῶν ἐν Πόντῳ ἐθνῶν. κατὰ δὲ τῆς γῆς τὰς διαστάσεις ἐφάνη σώματα εὐμεγέθη, ἃ ἐκπλαγέντες οἱ ἐπιχώριοι κινῆσαι μὲν ὤκνησαν,

1 ῥέξῃ Nauck ῥέξει P 3 ἔχῃς — ἀπάντη Diels ἔχῃς μεγαλήνῃ οὐ καπαντῇ P 4 ξεστά — ἦσι Diels ξεστοδοταν ξοανῃσι P σάφ' ἴσθι Keller σαφί· P 5 καλύπτραν Diels — ας P 6 ἱμέρτ' ὅσος ἔβαλον Diels ἱμερτος σε βάλεν P 8 νεόγν' ἦι Diels νεογνῇ P 9 δῆτ' ἐκλύσει Nauck δητεκανσει P 10 σοῦ: ποῦ Emp 13 λίθαι We (ἐκ) λίθου? 23 ὑπερβάλλειν (sc. φησὶν Ἀπολλώνιος) P — ei edd 24—1183, 20: XIII—XVI verband Jac XV—XVI Leopardi 32 σώματα εὐμεγέθη Nauck σωμάτων μεγέθη P σ. ὑπερμεγέθη?

δείγματος δ' ἔνεκεν ἔπεμψαν εἰς τὴν Ῥώμην ὀδόντα ἑνός, οὐ ποδιαῖον μόνον ἀλλ' ὑπερβάλλοντα καὶ τοῦτο τὸ μέτρον. ἐπιδείξαντες δὲ Τιβερίω οἱ πρέσβεις εἶροντο, εἰ βούλεται κομισθῆναι τὸν ἥρω πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς ταῦτα ἐμφρόνως ἐβουλεύσατο, μήτε τῆς γνώσεως τοῦ μεγέθους ἑαυτὸν ἀποστερήσας τό τε ἀνόσιον τῆς νεκροσυλίας παραιτησάμενος. γεωμέτρην γάρ τινα τῶν οὐκ ἀφανῶν Ποῦλχρον ὀνόματι, τιμώμενον ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν τέχνην, καλέσας πρόσωπον ἐκέλευσε πλάσαι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ὀδόντος. ὁ δὲ σταθμισάμενος ἡλίκον ἂν γένοιτο τό τε σύμπαν σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τῷ τοῦ ὀδόντος ὄγκῳ, ἐργασάμενος διὰ ταχέων ἐκόμισε τῷ αὐτοκράτορι. κάκεινος εἰπὼν ἀρκεῖσθαι τῇ θείᾳ ταύτῃ ἀποπέμπει τὸν ὀδόντα ἐκείσε ὅθεν καὶ ἐκομίσθη. (XV) οὐ χρὴ δὲ ἀπιστεῖν τῷ εἰρημένῳ, ἐπεὶ καὶ τῆς Αἰγύπτου Νιτρίαι εἰσὶν τόπος, ἐν αἷς δεικνύται σώματα οὐκ ἐλάττω τούτων, οὐ κεκρυμμένα γῇ ἀλλ' ἐμφανῇ ἀφειμένα· οὔτε συγκέχυται οὔτε συμπεφύρηται ἀλλ' ἐν τάξει κεῖται, ὥς γνωρίζαι προσελθόντα τοῦτο μὲν μῆρῳ ὅστ' αἰ, τοῦτο δὲ κνημῶν καὶ τῶν ἄλλων μελῶν. διὸ οὐ χρὴ οὐδὲ τούτοις ἀπιστεῖν, ἐννοουμένους ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ φύσις ἀκμάζουσα ἅπαντα ἐγγὺς θεῶν ἐκουροτρόφει, μαραιομένον δὲ τοῦ χρόνου συμμεμάρανται καὶ τὰ μεγέθη τῶν φύσεων. (XVI) καὶ τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ δὲ παρειλήφραμεν ὅστ' αἰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥς παραβαλλομένους τοὺς νῦν ἀνθρώπους πολὺν καταδεστέρους εἶναι.

(XVII) Ὁ δὲ αὐτός φησιν πλησίον Ἀθηνῶν νῆσόν τινα εἶναι, ταύτην δὲ τοὺς Ἀθηναίους βούλεσθαι τειχίσαι. σκάπτοντας οὖν τοὺς Θεμελίους τῶν τειχῶν εὗρεῖν σορὸν ἑκατὸν πηχῶν, ἐν ᾗ εἶναι σκελετὸν ἴσον τῇ σορῷ, ἐφ' ᾗς ἐπιγεγράφθαι τάδε· 'τέθαμμι' ὁ Μακρόσειρις ἐν νήσῳ μικρᾷ, ἔτη βιώσας πεντάκις τὰ χίλια.'

(XVIII) Εὐμαχος δὲ φησιν ἐν Περιηγῇσει (178 F 2) Καρχηδονίους περιταφρεύοντας τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν εὗρεῖν ὀρύσσοντας δύο σκελετοὺς ἐν σοροῖς κειμένους, ὧν τοῦ μὲν εἰκοσιτέσσαρας εἶναι πήχεις τὴν σύνθεσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου εἰκοσιτρεῖς.

(XIX) Θεόπομπος δὲ φησιν ὁ Σινωπεὺς ἐν τῷ Περί σεισμῶν ἐν τῷ Κιμμερικῷ Βοσπόρῳ αἰφνιδίως σειμοῦ γενομένου τῶν παρ' αὐτοῖς τινα ἀναρραγῆναι λόφον καὶ ἀναβαλεῖν ὅστ' αἰ ὑπερμεγέθη, ὥστε τὴν σύνθεσιν τοῦ σκελετοῦ πηχῶν εὗρεθῆναι εἰκοσιτεσσάρων. ταῦτα δὲ φησιν τὰ ὅστ' αἰ τοὺς περιιοικούντας βυρβάρους εἰς τὴν Μαιώτιν ῥίπαι λίμνην.

7 μέγεθος P μήκος? Keller 12 Νιτρίαι Nauck (Strab. XVII 1, 23; Steph. Byz. s. v.) λίτραι P 14 συμπεφύρηται Nauck —όρηται P 17 ἐκνοφόμε Meineke 18 φύσεων: σωμάτων, ἀνθρώπων, ζώων ο. ἄ.? 21—22 ταύτην δὴ vulg 23 τειχῶν Franz τοίχων P 24 ἐπιγεγράφθαι Leopardi ἐπιγέγραπται P 25 μικρᾷ He μακρᾷ P 31 τῶν Emperius τὸν P

(XX) Παιδίον πρὸς Νέρωνα ἐκομίσθη τετρακέφαλον, ἀνάλογα ἔχον καὶ 61 p. Chr.
τὰ ἄλλα μέλη, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Θρασύλλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Ποπλίου
Πειρωνίου Τουρπιλιανοῦ καὶ <Λουκίου> Καισεννίου Παίτου. (XXI) καὶ ἕτερον
ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου κεφαλὴν ἐκπεφυκυῖαν ἔχον.

5 (XXII) Ἐγένετο σημεῖον παράδοξον ἐπὶ Ῥώμῃς, ἄρχοντας Ἀθήνησιν 49 p. Chr.
Λεινοφίλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοίντου Οὐθρανίου καὶ Γ[ν]αίου Πομ-
πηίου Γάλλου. Ῥαίλιον γὰρ Ταύρον, ἀνδρὸς στρατηγικοῦ, τῆς γυναικὸς
Θεράπαινα τῶν τιμημένων ἀπεκύησε πίθηκον.

(XXIII) Κορνηλίου Γαλλικανοῦ ἡ γυνὴ παιδίον ἔτεκεν κεφαλὴν ἔχον 66 p. Chr.
10 Ἀνούβιδος ἐπὶ Ῥώμῃς, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Δημοστράτου, ὑπατευόντων ἐν
Ῥώμῃ Αὔλου Λικιννίου Νερούα Σιλ[αν]ιανοῦ καὶ Μάρκου Οὐεστίνου
Ἀπτικοῦ.

(XXIV) Γυνὴ ἀπὸ πόλεως Τριδέντου τῆς Ἰταλίας ἀπεκύησεν ὄφεις 83 p. Chr.
ἐσφαριωμένους, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δομετιανοῦ Καίσαρος τὸ ἕνατον
15 καὶ Πετιλίου Ρούφου τὸ δεύτερον, ἐν Ἀθήναις ἀναρχίας οὔσης.

(XXV) Ἐν Ῥώμῃ δικέφαλόν τις ἀπεκύησεν ἔμβρυον, ὃ ὑποθήκαις 112 p. Chr.
τῶν θυσιασίων εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν ἐνεβλήθη, ἄρχοντας Ἀθήνησιν
Ἀδριανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος γενομένου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ αὐτοκράτορος
Τραιανοῦ τὸ ἕκτον καὶ Τίτου Σεξτίου Ἀφρικανοῦ.

20 (XXVI) Δωρόθεος δέ φησιν ὁ ἱατρὸς ἐν Ὑπομνήμασιν ἐν Ἀλεξανδρείαι
τῇ κατ' Αἴγυπτον κίναidon τεκεῖν, τὸ δὲ βρέφος ταριχευθὲν χάριν τοῦ
παραδόξου φυλάττεσθαι.

(XXVII) Ἐν Γερμανίαι ἐν τῷ στρατῷ τῶν Ῥωμαίων, ὃς ἦν ὑπὸ 66 p. Chr.
Τίτῳ Κουρτιλῷ Μαγκία, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐγένετο. δοῦλος γὰρ στρατιώτου
25 ἔτεκεν, ἄρχοντας Ἀθήνησιν Κόνωνος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοίντου
Οὐ<ο>λουσίου Σατορνίνου καὶ Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος.

(XXVIII) Καὶ Ἀντίγονος (c. 110) δὲ ἱστορεῖ ἐν Ἀλεξανδρείαι μίαν
γυναῖκα ἐν τέτρασιν τοκετοῖς εἴκοσι τεκεῖν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφῆναι.

(XXIX) Καὶ ἑτέρα τις γυνὴ κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν πέντε ἐν ἐνὶ
30 τοκετῷ ἀπεκύησεν παῖδας, τρεῖς μὲν ἄρρενας, δύο δὲ θηλείας, οὓς αὐτο-
κράτωρ Τραιανὸς ἐκέλευσεν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων τρέφεσθαι. πάλιν
δὲ μετ' ἐνιαυτὸν ἄλλα τρία ἢ αὐτὴ γυνὴ ἔτεκεν.

3 Τουρπιλιανοῦ edd τουσπαλιανοῦ P <Λουκίου> Jac κασεννίου πέτου P
Καισωνίου Παίτου edd 6 Οὐθρανίου Meursius οὐθρατίου P Γαίου Meursius;
s. Pros. Imp. R. III 66, 470 11 Λικιννίου edd λουκηννίου P Σιλιανοῦ Keller
οὐηεστίνου P 18 <ὕστερον> γενομένου Leopardi 26 Οὐολουσίου Keller
29 γυνή: Serapias Alexandrina mulier Digest. 34, 5, 7, 7 31 Τραιανός: Ἀδριανός
Meursius (Digest. a. o.)

(XXX) Ἰππόστρατος (III) δέ φησιν ἐν τῷ Περὶ Μίνω Αἴγυπτον ἐκ μιᾶς γυναικὸς Εὐρυνόρης τῆς Νείλου πεντήκοντα υἱοὺς γεννῆσαι. (XXXI) Δαναὸς τε ὁμοίως ἐκ μιᾶς γυναικὸς τῆς Νείλου Εὐρώπης πεντήκοντα θυγατέρας ἔσχεν.

5 (XXXII) Κράτερος δέ φησιν, ὃ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως ἀδελφός (III), γινώσκειν τινὰ ἄνθρωπον, ὃν ἐν ἐπὶ ἔτεσιν παῖδα γενέσθαι καὶ μειράκιον καὶ ἄνδρα καὶ γέροντα καὶ γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον ἀποθανεῖν.

(XXXIII) Μεγασθένης (III) δέ φησιν τὰς ἐν Πανδαταὶ κατοικοῦσας
10 γυναῖκας ἑξαετείς γενομένας τίκτειν.

(XXXIV) Εὐρέθῃ ἐν Σαύνηι τῆς Ἀραβίας πόλει ἱπποκένταυρος ἐπὶ ὄρους μάλα ὑψηλοῦ, ὃ ἐστὶν γέμον φαρμάκων θανασίμου. καλεῖται δὲ τὸ φάρμακον ὁμώνυμον τῇ πόλει, ὁξύτατον δὲ καὶ ἀνυτικώτατον τῶν ὀλεθρίων κατέστηκεν. τὸν δὲ ἱπποκένταυρον συλλαβὼν ὁ βασιλεὺς ζῶν ἀποπέμπει
15 σὺν ἐτέροις δώροις πρὸς Καίσαρα εἰς τὴν Αἴγυπτον. τροφή δὲ ἦν αὐτοῦ κρέα. οὐ φέρων δὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀέρος τελευτᾷ, καὶ οὕτως ὁ ἑπαρχος τῆς Αἰγύπτου ταριχεύσας ἀπέστειλεν εἰς Ρώμην. καὶ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεδείχθη, τὸ μὲν πρόσωπον ἀγριώτερον τοῦ ἀνθρωπίνου ἔχων, χεῖρας δὲ καὶ τοὺς τοῦτων δακτύλους τετριχωμένους, πλευρὰ δὲ
20 συναφῇ τοῖς πρώτοις σκέλεσι καὶ τῇ γαστρί. ὅπλα δὲ ἦσαν αὐτῷ ἵππου στερεαὶ καὶ ἐπίξανθοι χαῖται, καίπερ ὑπὸ τῆς ταριχείας συμμελαινόμεναι τῷ δέρματι. μέγεθος δὲ ἦν οὐχ οἰοίπερ οἱ γραφόμενοι, οὐδ' αὖ πάλιν μικρόν. (XXXV) Ἐν δὲ τῇ προειρημένῃ πόλει Σαύνηι ἐλέγοντο καὶ ἕτεροι εἶναι ἱπποκένταυροι. τὸν δὲ πεμφθέντα εἰς Ρώμην εἴ τις ἀπιστεῖ,
25 δύναται ἱστορεῖσαι· ἀπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὀ(ρ)ρίοις τοῦ αὐτοκράτορος τεταριχευμένος, ὡς προεῖπον.

(ΠΕΡΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΝ).

37 (29) COD. PAL. gr. 398: (I) Οἱ ἑκατὸν ἔτη ζήσαντες Ἰταλῶν, ὡς ἔξ αὐτῶν τῶν ἀποτιμήσεων ἀναζητήσαντες οὐ παρέργως ἐμάθομεν.
30 ¹ Λούκιος Κορνήλιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ² Λούκιος Γλαύκιος Οὐῆρος, Λουκί(υ) υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ³ Λούκιος Οὐετούστιος

2—3 Εὐρυνόρης — Εὐρώπης C Mueller aus Tzetz. Chil. VII 368—71 εὐρυνόπης — εὐρυνόπης P [τῆς Νείλου Εὐρυνόπης] He 9 Πανδαταὶ C Mueller παλαιᾷ P 10 γενομένας Nauck γιν— P 18 ἐπεδείχθη He 25 ὀρρίοις (= horreis) Keller ὀρίοις P 28 περὶ τῶν ἑκατὸν ἔτη ζησάντων P mg 29 ὥς: οὐς? Jac 30 Λουκίου P mg zu no. 4 κορνίου P 30—31 Γλαύκιος Nauck γλαύκκειος P 31 Λουκίου υἱός We λούκιος P

- Σεκοῦνδος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ⁴ Λούκιος Λικίνιος Πάλος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Πλακεντίας. ⁵ Λούκιος Ἀκίλιος Μάρκελλος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ⁶ Λούκιος Οὐέντιος, Μάρκου υἱός, <πόλεως> Βριξέλλων. ⁷ Λούκιος Κουσσώνιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Κορ-
⁵ νηλίας. ⁸ Λούκιος Γαβίνιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βελείας. ⁹ Γάιος Ὀρτήσιος Φρόντιον, Σέξτου υἱός, πόλεως Βονωνίας. ¹⁰ Γάιος Νώνιος Μάξιμος, Ποπλίου υἱός, πόλεως Βριξέλλων. ¹¹ Γάιος Ἀμούριος Τείρων, Γαίου υἱός, πόλεως Κορνηλίας. ¹² Γάιος Κάσιος Πούδης, Τιτ[ε]ίου υἱός, πόλεως Πάρμης. ¹³ Γάιος Τίτ[ε]ος Κόμμουνις, Γαίου ἀπελεύθερος,
¹⁰ πόλεως Πάρμης. ¹⁴ Γάιος Οὐάτιος Τέρτιος, Σπορίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ¹⁵ Γάιος Ἰούλιος Πόθος, *, πόλεως Ραβέννης. ¹⁶ Γάιος Οὐαλέριος Πρίμος, Κοίντου υἱός, πόλεως Βελείας. ¹⁷ Καισέλλιος Κῦρος, *, πόλεως Πλακεντίας. ¹⁸ Κατία, Γαίου θυγάτηρ, πόλεως Φαουεντίας. ¹⁹ Πόπλιος Φούλβιος Φρύξ, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Πολλησίας.
¹⁵ ²⁰ Πόπλιος Ναίβιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βασιλείας. ²¹ Πόπλιος Δεκένιος Δημοσθένης, Ποπλίου ἀπελεύθερος, πόλεως Ἀρμιίνου. ²² Πετρω-
νία Κοίντου, Λουκίου ἀπελευθέρα, πόλεως Πλακεντίας. ²³ Πόλλεια Πῶλα, Σπορίου θυγάτηρ, πόλεως † Αἰτωσίας. ²⁴ Μάρκος Οὐιλώνιος Σεῦρος, *, πόλεως Οὐελείας. ²⁵ Μάρκος Τερέντιος Ἀλβιος, Μάρκου
²⁰ ἀπελεύθερος, πόλεως Πλακεντίας. ²⁶ Μάρκος Ἀντώνιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ²⁷ Μάρκος Τάλπιος Οὐιτάλις, Μάρκου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ²⁸ Μάρκος Ἀκίλιος, Μάρκου υἱός, πόλεως Βονωνίας. ²⁹ Μάρ-
κος Νιρέλλιος, Γαίου υἱός, πόλεως Πάρμης. ³⁰ Τίτος Οὐίβιος Θάλβιος, Σπορίου υἱός, πόλεως Πάρμης. ³¹ Τίτος Αἰμίλιος, Κοίντου υἱός, πόλεως
²⁵ Ῥηγίου. ³² Τίτος Οὐτερεάνιος, Ποπλίου υἱός, πόλεως Βονωνίας. ³³ Τίτος Νουμέριος, Τίτου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ³⁴ Τίτος Σερούιος Σεκοῦνδος, Τίτου υἱός, πόλεως Βονωνίας. ³⁵ Τίτος Πετρώνιος, <Σ>πορίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. ³⁶ Τίτος Ἀντώνιος, Μάρκου υἱός, πόλεως Ῥηγίου. ³⁷ Τίτος Σερούιος Πωλλίων, Γαίου υἱός, πόλεως Βονωνίας. ³⁸ Τίτος
³⁰ Καμόριος Τέρτιος, Τίτου υἱός, πόλεως Φειδεντίας. ³⁹ Τουρέλλη † Φόρησις, Γαίου ἀπελευθέρα, πόλεως Βονωνίας. ⁴⁰ Κούντος Κάσιος Ροῦφος, Κούντιου υἱός, πόλεως Ῥηγίου. ⁴¹ Κούντος Λουκρήτιος Πρῆμος, Κούντου υἱός, πόλεως Ῥηγίου. ⁴² Κούντος Οὐέλιος, Ποπλίου υἱός, πόλεως Βελίας.

4 <πόλεως> edd Κουσσώνιος Franz 5 Γαβίνιος Bergk γαμίνιος P
6 Ὀρτήσιος Bergk πορτήσιος P 8 Κάσιος Πούδης Nauck καστοποπόδης P
Τίτου Nauck 9 Τίτιος Keller 11 * Jac 12—13 * Jac καισιελίας (Καισέλλιος
Bergk) Κῦρος scheint corrupt 15 Ναίβιος Nauck νέβιος P 16 Δεκένιος We
δεκέμιος P ἀρμυήνου P 21 Τάλπιος edd τάνπιος P Τάμπιος? Keller
22 Ἀκίλιος Bergk ἀκκέλιος P 24 Σπορίου We σοιρίου P 25 Ῥηγίου C Mueller
ὀηγίας P 29 Σερούιος Nauck ἐρούσιος P 30 Φόρησις = Forensis Keller

- ⁴³ Ἀντωνία Σεκούνδα, Ποπλίου Θυγάτηρ, πόλεως Βελίας. ⁴⁴ Ἀλβατία Σαβίνα, *, πόλεως Πάρμης. ⁴⁵ Σαλουία Ουάρενα, Ποπλίου Θυγάτηρ, πόλεως Βασιλείας. ⁴⁶ Βαιβία Μαρκέλλα, Σέξτου Θυγάτηρ, πόλεως Ὀρτισίας. ⁴⁷ Βαστία Ἀστικόσου, Μακεδὼν ἀπὸ Φιλίππων. ⁴⁸ Βόνζης Τόνου, Παροικοπόλεως, Μακεδὼν. ⁴⁹ Φρόντων Ἀλβοντίου, Μακεδὼν ἀπὸ Φιλίππων. ⁵⁰ Σάρκη Σκίλα, Μακέτις, Ἀμφιπολίτις. ⁵¹ Αἰδέσιος Δίζα, Παροικοπόλεως Μακεδὼν. ⁵² Βίθυς Διζάστου, Παροικοπόλεως τῆς Μακεδόνων. ⁵³ Ζαικεδένθης Μουκάσου, Παροικοπολίτης, Μακεδὼν. ⁵⁴ Μάντις Καιπρίζου, Μακεδὼν ἐξ Ἀμφιπόλεως. ⁵⁵ Ἀλέξανδρος Δημητρίου, Τιανὸς ἀπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. ⁵⁶ Γάζα Τιμωνος, Τιανὴ ἀπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. ⁵⁷ Χρήστη Ἀντιπάτρου, Τιανή. ⁵⁸ Χρυσίον Θεοφίλου, Τιανή. ⁵⁹ Ἰέρων Ἰέρωνος, Τιανός. ⁶⁰ Μούζαχος Μουκαντίου, Νικομηδεὺς Βιθυνίας. ⁶¹ Λούκιος Φιδικλάνιος Νέπως, Σινωπεύς. ⁶² Ἀλούκιος Ἀπιλίουτας, ἀπὸ Λουσιτανίας πόλεως Ἰντεραμνησίας. ⁶³ Ἀμβατος, Δοκουρίου υἱός, τῆς αὐτῆς πόλεως. ⁶⁴ Κάμαλος, Καντολογουνίου υἱός, τῆς αὐτῆς πόλεως. ⁶⁵ Κέλτιος, Πελλίου υἱός, πόλεως Ἀπειλοκαρίου. ⁶⁶ Ἀρρουντίος, Ἀππίου υἱός, πόλεως Κονιμβριγησίας. ⁶⁷ Τάμφιος, Κελτίου υἱός, πόλεως τῆς αὐτῆς. ⁶⁸ Λουκούριος, Ἀλουγκίου υἱός, πόλεως Αἰβουροβισυγγησίας.

(II) Οἱ ἀπὸ ἑκατὸν ἐνὸς ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν δέκα ἀπογραφάμενοι.

- ⁶⁹ Γάιος † Ἀηλίδιος Προῖμος, *, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἓν. ⁷⁰ Κλωδία Ποτέστα, Γαίου ἀπελευθέρα, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρα. ⁷¹ Κουσινία Μόαχης, Γαίου ἀπελευθέρα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ρα. ⁷² Κερειωνία Ουερεγκούνδα, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ρα. ⁷³ Αἰ(ι)ουία Ἀττική, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πόλεως Πάρμης, ἔτη ρα. ⁷⁴ Βουρία Λυχναίς, *, πόλεως Πάρμης, ἔτη ρα. ⁷⁵ Γάιος Σάμιος, Γαίου υἱός, πόλεως Βελείας, ἔτη ρβ. ⁷⁶ Κούντος Κορνήλιος, Κούντου υἱός, πόλεως Ῥηγίου, ἔτη ρβ. ⁷⁷ Τίτος Ἀντώνιος, Τίτου υἱός, πόλεως Πάρμης, ἔτη ρβ. ⁷⁸ Κοκνανία (?) Μοῦσα, *, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ργ. ⁷⁹ Δημόκριτος Ἀβδηρίτης ἔτη ρδ· ἐτελεύτησεν δὲ τροφῆς ἀποσχόμενος. ⁸⁰ Κτησίβιος ⁸¹ ὁ ἱστοριογράφος (VI) ἔτη ρδ· ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς (244 F 49) δεδήλωκεν. ⁸² Ἰερώνυμος ὁ συγγραφεὺς (154 T 2) πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀναπλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν βιώσας ἔτη ρδ, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν Περὶ τῆς Ἀσίας Ἱστοριῶν (86 F 4).

2 Πάρμης edd πάρμης P 3 βεβία P 5 Παροικοπόλεως Jac (v. 7) παροίκου πόλτης P Παροικοπολίτης Meursius 6 σαρκησκίλα P 14 Ἰντεραμνησίας Keller Ἰντεραμνησίας P 19 ἑκατὸν ἐνὸς Jac (doch s. 1188, 1; 17) ἐ. τεσσαίων P ἐκ. καὶ τεσσ. P mg [τεσσαίων] Bergk 20 Ληναῖος? * (u. v. 25, 28) Jac 21 ρα: hier und weiter in worten P 21—22 Κουσωνία Μοσχάς Bergk 25 πάργης P * σάμφιος P Σάμφιος edd 32 ἀναπλήσας Nauck ἀνατλήσας P

- ⁸² Γάιος Λαλλίας Τιωναῖος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρε.
⁸³ Πόπλιος Κουισέντιος (?) Ἐφυρίων, Ποπλίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρε. ⁸⁴ Τίτος Κοττίνας Χρύσανθος, Τίτου ἀπελεύθερος, πόλεως Φαουεντίας, ἔτη ρε. ⁸⁵ Μάρκος Πομ(π)ώνιος Σεβήρος, Μάρκον υἱός, πόλεως Ταννητάνης, ἔτη ρε. ⁸⁶ Σέξτος Ναίβιος, Σέξτου υἱός, πόλεως Πάρμης, ἔτη ρε. ⁸⁷ Λούκιος Αἴλιος Δωρόθεος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρε. ⁸⁸ Γάιος Πομπούσιος Μοντ[ι]ανός, Ποπλίου υἱός, ἔτη ρε. ⁸⁹ Πόλλα Δωνάτα, Σέξτου θυγάτηρ, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρε. ⁹⁰ Μοννα[ν]τία Προκούλα, Λουκίου θυγάτηρ, πόλεως Πηγίου, ἔτη ρι.

- (III) Οἱ ἀπὸ τῶν ρι ἐτῶν μέχρι ρκ ἀπογραφάμενοι. ⁹¹ Τίτος Πουρέντιος Τοῦτος, Λουκίου υἱός, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ρια. ⁹² Λούκιος Ἀντίστι[χ]ος Σωτήριχος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Ραβέννης, ἔτη ριγ. ⁹³ Λούκιος † Πέτρον, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ριδ. ⁹⁴ Ἰουλία Μοδεστίνα, πόλεως Κορσιόλων, * * ⁹⁵ πριμοπιλαρίου ἀπελευθέρα, καθ' ἡμᾶς ἔτι οὔσα, πόλεως Βριξέλλων, ἔτη ρκ. * * *

- (IV) Οἱ ἀπὸ ρλ ἐτῶν μέχρι ρμ ἀπογραφάμενοι. ⁹⁶ Λούκιος Τερέ(ν)-τιος, (Μάρκον υἱός), πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρλε. ⁹⁷ Φαῦστος, Καίσαρος δοῦλος, ἐκ Σαβίνων, ἀπὸ Πραιτωρίου Παλλαντιανού, ἔτη ρλς· ὃν καὶ ²⁰ αὐτὸς ἐθεασάμην Ἀδριανῶι τῷ Καίσαρι ἐπιδειχθέντα.

(V) ⁹⁸ Ἀργανθώνιος ὁ τῶν Ταρτησιῶν βασιλεὺς, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος (I 163) καὶ Ἀνακρέων ὁ ποιητής (F 8 Bgk), ἔτη ρν. (2) ⁹⁹ Σίβυλλα ἡ Ἐρωθραία ἐβίωσεν ἔτη ὀλίγον ἀποδέοντα τῶν χιλίων, ὡς αὐτὴ φησιν ἐν τοῖς χρησιμοῖς τόνδε τὸν τρόπον·

- ²⁵ ἀλλὰ τί δὴ πανόδυντος ἐπ' ἄλλοτρίοισι πάθεσιν
 θέσφατα φοιβάζω, λυσώδεα μοῖραν ἔχουσα,
 οἷστρου δὲ σφετέρου καταγένομαι ἀλγινόεντος;
 ἐν δεκάτῃ γενεᾷ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἔχουσα,
 5 μαινομένη μὲν ἐνὶ θνητοῖς καὶ ἄπιστα λέγουσα,
³⁰ πάντα δ' ὕπαρ προιδούσα βροτῶν δυσανάσχετα κήδη.
 καὶ τότε μοι φθονέσας Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός

1 τιωναῖος P Βονωνίας We βιωνίας P 2 Κουισέντιος Σφυρίων edd
 χουσέντιος ἐφυρίων P 4 Πομπώνιος Keller 5 Ναίβιος Nauck νέβιος P
 6 παρμίας P 7 Μοντανός Nauck 9 Μοννατία Bergk 13 Ἀντίστιος Bergk
 15 * * Bergk 16 * * * der abschnitt über die 120—130jährigen ist aus-
 gefallen (s. Plin. NH VII 163—164) Jac 17 ρλ: im folgenden zahlzeichen P
 17—18 Τερέντιος edd (Plin. NH VII 163) 18 (Μάρκον υἱός) Jac (Plin. a. o.)
 21 εἴκοσι καὶ ἑκατὸν Herod 28 ἐν δεκάτῃ γενεᾷ (vgl. p. 1189,16) Salmasius
 ἐκνεασμεν αἰ P ἐκ νεαρῶν μὲν αἰ Xylander ἐννέα μὲν γενεαῖς Js. Vossius
 30 ὕπαρ Meineke ὄπερ P

μαντοσύνης, παθέων δὲ καταπλήσας ὄλοον κῆρ,
ψυχὴν ἐκλύσει δεσμευομένην ἐνὶ λυγρῷ

10 σώματι, σαρκοτυπῇ διοιστεύσας δέμας ἰῶι.

ἐνθ' ἄρα μοι ψυχὴ μὲν ἐς ἥερα πωτηθεῖσα,
πνεύματι συγκραθεῖσα βροτῶν εἰς οὐατα πέμψει
5 κληδόνας ἐν πνικνοῖς αἰνίγμασι συμπλεχθεῖσας·
σῶμα δ' ἀεικέλως ἄταφον πρὸς μητέρος αἵης

15 κείσεται· οὐ γάρ τις θνητῶν ἐπὶ γαῖαν ἀμήσει
οὐδὲ τάφῳ κρύψει· κατὰ γὰρ χθονὸς εὐρυδοείης

10 δύσεται αἷμα μέλαν τερσαينوμένοιο χρόνιο.

ἐνθεν δὴ πολλῆς ἀναφύσεται ἔρνεα ποίης,
ἢ καταβοσκομένων μῆλων εἰς ἥπατα δύσα

20 ἀθανάτων δείξει βουλεύματα μαντοσύνησι.

σαρκῶν δ' ὄρνιθες πτεροείμονες αἶ κε πάσωνται,
15 μαντοσύνην θνητοῖσιν ἀληθέα ποιπνύσουσι.

(3) διὰ τούτου τοῦ χρησμοῦ ἀποδείκνυται δέκα γενεὰς αὐτὴν κατ' ἀνθρώ-
πους γεγονέναι, καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἐκ τοῦ ζῆν, τῆς μὲν ψυχῆς
κατὰ τὸν ἀέρα φερομένης καὶ προσπιπτούσης τοῖς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
λαλουμένοις, παρασκευάσειν τὰς γινομένας κληδόνας διὰ τῶν λόγων· τοῦ
20 δὲ σώματος ἀτάφου γενομένου τὰ μὲν ὄρνεα τῶν σαρκῶν φαγόντα τὴν
διὰ τῆς ὀρνιθοσκοπίας μαντείαν διασημανεῖν· τοῦ δ' ἐπολοῖπου μέρους
εἰς τὴν γῆν σαπέντος, καὶ τὰ κτήνη φαγόντα τῆς ἐκ τῆς γῆς φρομένης
πόας τὴν ἥπατοσκοπικὴν εἰς τὸν βλον εἰσάξιν τέχνην. (4) τὴν δὲ γενεὰν
Σίβυλλα ἱστορεῖ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα ἐν τῷ χρησμῷ τῷ πρὸς Ῥωμαίους
25 περὶ τῶν αἰωνίων θε(ωρ)εῖων, ἃ Ῥωμαῖοι σεκουλάρια καλοῦσι (s. F 40).
τῶν γὰρ συμμάχων αὐτῶν καὶ κοινωνῶν μὴ ἐμμενόντων ταῖς συνθήκαις,
ἀλλὰ πνικνὰ μεταβαλλομένων καὶ πολεμούντων αὐτοῖς, ἡ Σίβυλλα ἐχρη-
σμώσθη ἐπιτελεσθεισῶν τῶν θεωριῶν τούτων ὑποταγήσεσθαι τοὺς ἀφε-
στῶτας Λατίνους. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἷδε·

30 Ἄλλ' ὁπότ' ἂν μήμιστος ἦι χρόνος ἀνθρώποισιν
ζῶης, εἰς ἐτέων ἑκατὸν δέκα κύκλον ὁδεύσας,
μεμνήσθαι, Ῥωμαῖε, καὶ εἰ μάλα λήσει ἑαυτόν,

1 καταπλήσας Emperius κατοικήσας P κατοικτίας? Meursius 3 σαρκο-
τυπῇ — ἰῶι Meineke σαρκοτύπιδι οἰστεύσας γεγαῖον P 4 πωτηθεῖσα Nauck
πιστηθεῖσα P πιστευθεῖσα We 11 ἀναφύσεται Meineke ἀναδύσεται P 14 πτε-
ροείμονες Bast πτεροείμονες P 15 ποιπνύσουσι edd — ἔουσι P 18—19 τοῖς —
λαλουμένοις We τοὺς — οὖς P 21 διασημανεῖν Meineke — αἰνείν P 25 θεωριῶν
We θεῶν P 30 ἡ Salmasius ἔκη PV (= Zosimi cod. Vatic.) 31 ὁδεύων V
32 ἑαυτόν Eberhard ἑαυτοῦ P ἑαυτὸς V (ἑαυτοῦς V²) γ' ἐσσ' ἐπιλήριον Men(delssohn)

- μεμνησθαι τάδε πάντα, θεοῖσι μὲν ἀθανάτοισι
 5 ῥέξιν ἐν πεδίῳ παρὰ θύβριδος ἄπλετον ὕδωρ,
 ὀπημι στεινότατον, νῦν ἤνικα γαίαν ἐπέλθῃ,
 ἡελίου κρύψαντος ἐὼν φάος· ἔνθα σὺν ῥέξιν
 10 ἱερὰ παντογόνους Μοίραις ἄρνας τε καὶ αἰγας
 κνανέας, ἐπὶ ταῖς δ' Εἰλειθυίας ἀρέσσασθαι
 15 παιδοτόκους θυέεσσιν, ὀπημι θέμις· αὖθι δὲ Γαίῃ
 πληθομένη χοίροις ὅς ἱερεύοιτο μέλαινα.
 πάνλευκοι ταῦροι δὲ Διὸς παρὰ βωμὸν ἀγέσθων
 10 ἡματι μὴδ' ἐπὶ νυκτί· θεοῖσι γὰρ Οὐρανίδῃσιν
 ἡμέριος πέλεται θυῶν τρόπος· ὥς δὲ καὶ αὐτὸς
 15 ἱερεύειν. δαμάλης τε βοὸς δέμας ἀγλαὴν Ἥρης
 δεξάσθω νηὸς παρὰ σεῦ. καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅστε καὶ Ἥλιος κικλήσκειται, ἴσα δεδέχθω
 15 θυμάτα Λητοίδης. καὶ ἀειδόμενοι τε Λατῖνοι
 παιᾶνες κούροισι κόρησιν τε νηὸν ἔχοιεν
 20 ἀθανάτων. χωρὶς δὲ κόραι χορὸν αὐταὶ ἔχοιεν
 καὶ χωρὶς παίδων ἄρσιν σιάνους, ἀλλὰ γονήων
 πάντες ζώντων, οἷς ἀμφιθαλὲς ἔτι φύτλη.
 20 αἱ δὲ γάμον ζεύγλαις δεδμημένοι ἡματι κείνῳ
 γνῦν Ἥρης παρὰ βωμὸν ἀοιδίμον ἐδριώσασιν
 25 δαίμονα λισσέσθωσαν. ἅπασιν δὲ λύματα δοῦναι
 ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναιξί, μάλιστα δὲ θηλυτέρῃσιν.
 πάντες δ' ἐξ οἴκοιο φερέσθων, ὅσσα κομίζειν
 25 ἔστι θέμις θυγατέσσιν ἀπαρχομένοις βιότοιο,
 δαίμοσι μειλιχίοισιν ἱλάσματα καὶ μακάρεσσιν
 30 Οὐρανίδαις. τὰ δὲ πάντα τεθησαυρισμένα κείσθω,
 ὄφρα τέλη θυμέλῃσι * * *
 * * <θηλυτέρῃσι> καὶ ἀνδράσιν ἐδριώσων

1 θεοῖσι καταχθονίοισι * * Men 2 ῥέξιν P 4 σὺν P σε V 6 κνανέας
 δ' P ἐπὶ τασδ' V¹ 7 θυεσσιν V 8 πληθομένη χοίροις ὅς Men πληθομένη
 χοίροις οἷς P — ηὶ χοῖρος ὅστ' V ἱερεύοιτο P² ἱερεύοιτο PV 10 μὴδ' ἐπὶ V μὴ δέ
 τε P Οὐρανίδῃσιν Diels — δαίμων P — ἱοισιν V¹ — οἷσιν V² 11 αὐτὸς V² — οἷς P
 — ἡς V 12 ἱερεύειν PV δαμάλης Mitscherlich δάμαλις PV τε: δὲ P 14 αἶσια
 δέχθω P 15 καὶ om V 16 κούροις κόρησι Nauck κούροις κόρησι P κούροις
 οῤαισι V 17—18 χωρὶς — ἔχοιεν καὶ om V¹ 17 αὐταὶ P 18 ἄρσιν om V¹
 19 πάντες Nauck πάντων PV ζώντων, οἷς Bast ζώντων τοῖς P ζωντῶσι V
 20 ζεύγλαισι P κείνῳ: s. F 40 c. 5, 4 23 θηλυτέρῃσι P 25 ἀπαρχομένους V¹
 27 οὐρανίδαις V² οὐρανίδες V¹ οὐρανίοις P κείσθαι P 28—29 τέλη θυμέλῃσι
 * * <θηλυτέρῃσι> Kiessling <καταχθονίων ἐπιβάλλης δῶρά τε θηλυτέρῃσι> Diels
 ὄφρα τε δη θυμέλῃσι V¹ ὄφρα τε λῆι θυμέλῃσι P 29 ἰδρυοσιν V

ἐνθεν πορσύνης μεμνημένος. ἡμασι δ' ἔστω
 νυξί τ' ἐπασσυντέρησι θεοπρέπτους κατὰ θάκους
 35 παμπληθῆς ἄγρως· σπουδῇ δὲ γέλωτι μεμλχθω.
 ταῦτά τοι ἐν φρεσὶν ἥσιν ἀεὶ μεμνημένος εἶναι,
 6 καὶ σοι πᾶσα χθὼν Ἰταλὴ καὶ πᾶσα Λατίνων
 αἰὲν ὑπὸ σκήπτροισιν ἐπαυχένιον ζυγὸν ἔξει.

Φλέγοντος Τραλλιανοῦ ἀπελευθέρου Καίσαρος

Περὶ Θανμασίων καὶ μακροβίων.

38 (—) DIOG. LAERT. I 111: καὶ ἐπανελθὼν ἐπ' οἶκον (sc. Ἐπι-
 10 μενίδης) μετ' οὐ πολὺ μετήλλαξεν, ὥς φησι Φλέγων ἐν τῷ Περὶ μακρο-
 βίων βιοὺς ἔτη ἑπτὰ καὶ πενήκοντα καὶ ἑκατόν· ὥς δὲ Κρητὲς λέγουσιν,
 ἐνὸς δέοντα τριακόσια· ὥς δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος (11 B 20) ἀκηκο-
 ῖναι φησί, τέτταρα πρὸς τοῖς πενήκοντα καὶ ἑκατόν.

Unechtes.

39 (—) MOSES VON CHOREN II 12 p. 107 Whiston: scribit etiam Phi-
 gonius omnium regum potentissimum fuisse Artasem Parthum, «qui non
 solum Libyes pepulit Cyrsumque vinculis constrinxit, sed in Hellesponto etiam
 et Thracia elementorum naturas immutavit, quum terram navibus ac maria
 pedibus peragraret. Thessalis bellum minitans fama nominis sui Graeciam
 20 perterruit, Lacedaemonios fudit, Phocenses fugavit, Locri sese dedere, Boeoti
 in ditionem eius concessere, universae is Graeciae terrorem incussit. at brevi
 calamitas omnia invasit. non ita afflictus est Cyrus cum Massagetis bellum
 gerens; non talia passus Darius, quum a Scythis aufugeret; non Cambyses
 in Aethiopia minori; non Xerxes, quum exercitum in Graeciam transduceret,
 25 qui thesauris et castris relictis ipse solus incolumis fuga evasit. hic vero, victoriis
 suis magnopere praefidens, ab suis militibus trucidatus est.»

Anhang.

40 (—) ZOSIMOS Hist. II 1: (* * σεκουλαρίων δ' ἔχει τὴν προσηγορίαν) ἐκ
 τοῦ τὸν μακρότατον ἀνθρώπον βίον τὸ μέσον διάστημα περιλαμβάνειν ταύτης τῆς
 30 ἑορτῆς· σέκουλα γὰρ τὸν αἰῶνα Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. συντελεῖ δὲ πρὸς λοιμῶν καὶ
 φθορῶν καὶ νόσων ἀκέσεις. ἔσχεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Οὐαλέσι(ι)ος,
 ἀφ' οὗ τὸ Οὐαλεριανὸν κατὰγεται γένος, ἦν ἐν τῷ Σαβίνων ἔθνει περιφανής. τούτῳ
 πρὸ τῆς οἰκίας ἄλσος ἦν ἐκ δένδρων μεγίστων. τούτων πεσόντος κεραυνὸς κατα-
 φλεχθέντων ἠπόρει πρὸς τὸ ἐκ τοῦ κεραυνοῦ [καταφλεχθέντων] σημαίνον· νόσον
 35 δὲ τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἐνσημῶσας ὑπὲρ τὴν τῶν λατρῶν τέχνην διὰ τῶν μάντεων

2 ἐπασσυντέρησι P θεοπροπίους P 3 δὲ P τε V 4 φρεσὶ σῆσιν P
 5 λατίνῃ V 6 ἐπαυχένιον Politianus ὑπ—PV 7—8 subscr. in P 10 φλέγων B
 φάσγων P σφάγων V 15—16 v. l. Phlodinus 28 erg. (dem sinne nach) Diels
 30 σέκουλον Sylburg 31 οὐαλέσιος s οὐαλεσος V 32 Οὐαλεριανὸν Diels
 οὐαλεριανῶν V Οὐαλερίων Sylburg 33 οἰκείας V 34 [καταφλ.] Heumann
 [ἐκ τ. κερ. κατ.] Diels

ἦι. (2) τῶν δὲ διὰ τοῦ τρόπου τῆς τοῦ πυρός πτώσεως ὅτι θεῶν ἐστὶ μῆνις τεκμηραμένον, εἰκότως δι' ἐκδυσιῶν ὁ Οὐαλέσιος τὸ θεῖον ἐξίλευστο [διὰ τῶν μάντεων]· ὦν τε μετὰ τῆς γυναικὸς ἐν φόβῳ καὶ τὸν τῶν παίδων θάνατον ἐλπίζων δσον οὐδέπω συμβῆσεσθαι, προσπεσὼν τῇ Ἐστὶαι δύο τέλειαι ἀντὶ τῶν παίδων αὐτῇ
 5 δώσειν ὑπισχνεῖτο ψυχάς, ἐαυτοῦ τε καὶ τῆς τῶν παίδων μητρός. (3) ἀποβλέπων δὲ εἰς τὸ κεραυνόβλητον ἄλσος ἀκοῦειν φωνῆς ἔδοξεν, ἀπάγειν εἰς Τάραντον ἐγκελευομένης τὰ τέκνα κἀκεῖσε θεομήναντα τοῦ Τιβέρεως ὁδῶρ ἐπὶ τῆς Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης ἐσχάρας τοῖς παισὶν δοῦναι πιεῖν. ταῦτα ἀκούσας τότε δὴ πλέον τὴν τῶν παίδων σωτηρίαν ἀπήλπισεν· Τάραντὰ τε γὰρ πόρρω πον τῆς Ἰταλίας εἶναι καὶ
 10 οὐκ ἂν ἐν ταύτῃ τοῦ Τιβέρεως ὁδῶρ φανήσεσθαι. διδόναι δὲ αὐτῷ πονηρὰν ἐλπίδα καὶ τὸ θεομήναι τὸ ὁδῶρ ἐπὶ βωμοῦ χθονίων δαιμόνων ἀκοῦσά. (2) ἐπὶ τούτοις ἀπορησάντων καὶ τὸν τερατοσόπον αὐτὶς πυνθόμενός ἐγνω δεῖν τῷ θεῷ πείθεσθαι, καὶ ἐμβαλὼν πλοῖαί ποταμῶι τὰ τέκνα κατήγετο. πυρεταινόντων δὲ αὐτῶν ὑπὸ καύματος, τούτῳ προσέπλει τῆς ὀχθῆς τῷ μέρει καθ' ὃ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῖθρον
 15 ἤρεμαῖον ἔδοκει. καλύβην δὲ ποιούμενος, (ὥς) ἐναυλισθεῖα ἅμα τοῖς παισίν, ἤκουεν κατάγεσθαι δεῖν ἐν τῷ Τάραντι· ταύτην γὰρ εἶχεν ὁ τόπος προσηγορίαν, τῷ κατὰ τὴν ἄκραν Ἰαπυγίαν ὁμώνυμος ὢν Τάραντι. (2) προσκνήσας οὖν ἐπὶ τῇ συντυχίᾳ τὸ θεῖον ὁ Οὐαλέσιος ἐπὶ τὴν χερσον ὀκεῖλαι τῷ κυβερνήτῃ προσέταττεν, καὶ ἀποβάς τοῖς παισίν ἐξεῖπεν. ἀρυσάμενος δὲ ἐκ τοῦ Θύμβριδος ὁδῶρ καὶ τοῦτο
 20 θεομήνας ἐπὶ τινος κατὰ τὸν τόπον ὑπ' αὐτοῦ πεποιημένης ἐσχάρας ἔδωκε πιεῖν τοῖς παισίν. οἱ δὲ ἅμα τὸν πιεῖν ὕδνου προσγενομένου κατέστησαν ὀνίεις. (3) ὅναρ δὲ θεασάμενός προσαγαγεῖν ἱερεῖα μέλανα Περσεφονή καὶ Αἰδὴ καὶ τρεῖς ἐπαλλήλους ἄγειν παννυχίδας ὠδῶν καὶ χορῶν, ἀφηγήσαντο πρὸς τὸν πατέρα τὸ ὄναρ, ὥς ἀνδρὸς μέγαλον καὶ θεοπρεπὸς ταῦτα ποιεῖν ἐπισκῆψαντος ἐπὶ τοῦ κατὰ Τάραντον Ἀρείου
 25 πεδίου, καθ' ὃ καὶ (νῦν) ἀρεῖται τόπος εἰς γυμνάσιον ἱππῶν. (1) βουλομένου δὲ τοῦ Οὐαλεσίου βωμὸν αὐτόθι καθιδρῶσαι καὶ τῶν λιθοξῶν ὀρυττόντων ἐπὶ τούτῳ τὸν τόπον, βωμὸς ἐδρέθη πεποιημένος, ἐν ᾧ γράμματα ἦν Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης. τότε τοίνυν σαφέστερον διδάχθεις τὸ πρακτέον, τούτῳ τῷ βωμῷ τὰ μέλανα προσήγεν ἱερεῖα καὶ τὰς παννυχίδας ἐν αὐτῷ διετέλει ποιῶν.
 30 (3) οὗτος δὲ ὁ βωμὸς καὶ ἡ τῆς ἱερουργίας κατὰστασις ἀρχὴν ἔλαβεν ἐξ αἰτίας τοιαύδας. Ῥωμαῖοις καὶ Ἀλβανοῖς πόλεμος ἦν. ὄντων δὲ ἄμφοτέρων ἐν ὅπλοις ἐπεφάνη τις τερατώδης τὴν ὄντην, ἡμφιεσμένους δέρματι μέλανι, καὶ βοῶν ὥς Αἰδης καὶ Περσεφόνη πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν θυσίαν ὑπὸ γῆν αὐτοῖς ποιῆσαι προσέταξαν. καὶ ταῦτα ποιῶν ἀφανὴς γίνεται. τότε τοίνυν οἱ Ῥωμαῖοι ταραχθέντες ἐπὶ τῷ
 35 φάσματι καὶ τὸν βωμὸν ὑπὸ γῆς ἴδρυσαν καὶ τὴν θυσίαν πεποιηκότες χώματι βάθους εἴκοσι ποδῶν κατεκάλυψαν τὸν βωμὸν, ὥς ἂν πλὴν Ῥωμαίων ἅπασιν τοῖς ἄλλοις ἄδηλος εἴη. (2) τοῦτον ὁ Οὐαλέσιος ἐδρῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰς παννυχίδας ἐπιτελέσας ἐκλήθη Μάνιος Οὐαλέριος Ταραντῖνος· τοὺς τε γὰρ χθονίους θεοὺς Μάνης καλοῦσι Ῥωμαῖοι καὶ τὸ ὀνίαιεν βαλῆρε, Ταραντῖνος δὲ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τάραντι

2—3 [διὰ τ. μ.] Heyne 6 Τάραντον (vgl. v. 24)? Diels ταρανταν V Τάραντα s vulg 10 ἐνταῦθα? Men 13 κατήγετο. πυρεταινόντων (πυρεττόντων Men ἐκθανόντων Sylburg) Men Diels κατήγαγε (γα halb ausradiert) τὸ πῦρ. ἐκτενόντων V 14 καύματος Diels —τι V ('ex aestu' Men) 15 καλύβην — ἐναυλισθεῖα Diels καλύβη δὲ ποιούμενος (ποιμένος s vulg) ἐναυλισθεῖς V 16 καταγαγέσθαι Diels 18 ουαλεσός V 19 παισίν Men ποιμαῖσιν V ποιμεισιν V² vulg 24—25 'auf dem in der nähe des Tarentum gelegenen teile des Marsfeldes' Diels ἐπὶ τοῦ κατὰ Τάραντα πυρ(ν)ου πεδίου Men 25 (νῦν) Men 37 ἄδηλος Bekker —ον V

θύσας. (3) χρόνοις δὲ ὁστέρον λοιμοῦ συμβάντος τῇ πόλει τῷ πρώτῳ μετὰ τοῦς βασιλέας ἔτει (varr. 245/509), Πόπλιος Βαλέριος Ποπλικόλας ἐν τούτῳ τῷ βωμῷ θύσας Ἄιδῃ καὶ Περσεφόνῃ μέλανα βοῦν καὶ δάμαλιν μέλαιναν ἡλευθέρωσε τῆς νόσου τὴν πόλιν, ἐπιγράψας τῷ βωμῷ ταῦτα· Πόπλιος Βαλέριος Ποπλικόλας τὸ
 5 πυροφόρον πεδίον Ἄιδῃ καὶ Περσεφόνῃ καθιέρωσα καὶ θεωρίας ἤγαγον Ἄιδῃ καὶ Περσεφόνῃ ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων ἐλευθερίας. (4) μετὰ δὲ ταῦτα νόσων καὶ πολέμων ἐνσηπνάντων ἔτει μετὰ τὸν τῆς πόλεως ὀλισμὸν πεντάκοσιοστῷ † δευτέρῳ (varr. 505/249), λῦσιν ἐδρεῖν ἢ γερούσια τῶν κακῶν ἐκ τῶν Σιβύλλης βουλομένη χρησμῶν τοῖς ἐῖς τοῦτο τεταγμένοις ἀνδράσιν δέκα τοὺς χρησμοὺς ἀνερευνῆσαι παρε-
 10 κέλευσατο. τῶν δὲ λογίων πανθήσεσθαι τὸ κακόν, εἰ θύσαιεν Ἄιδῃ καὶ Περσεφόνῃ, προαγορευσάντων, ἀνὰ κτήσαντες τὸν τόπον Ἄιδῃ καὶ Περσεφόνῃ κατὰ τὸ προ-
 σταχθὲν καθήγισαν, * * Μάρκον Ποπ(ι)λλιον τὸ τέταρτον ὑπατεύοντων (varr. 406/348). καὶ τῆς ἱεροουργίας συντελέσθεισης τῶν ἐπικειμένων ἀπαλλαγέντες τὸν βωμὸν αὐθις ἐκάλυψαν, ἐν ἐσχάτῳ που κείμενον τοῦ Ἀρείου πεδίου. (2) ταύτης ἐπὶ χρόνον τῆς
 15 θυσίας ἀμεληθείσης, αὐθις τινων συμπεσόντων ἀποθυμίων ἀνερεώσαντο τὴν ἐορτὴν [Ὁκταβιανὸς ὁ Σεβαστός] ὑπᾶτων ὄντων Λουκίου Κηνησώρion καὶ Μανίου Μανιλίου (605/149). † πούηλλιον * * * τὸν θεσμὸν Ἀθηλίου Καπίτωνος ἐξηγησαμένου, τοὺς (δὲ) χρόνους; καθ' οὓς ἔδει τὴν θυσίαν γενέσθαι καὶ τὴν θεωρίαν ἀχθῆναι, τῶν πεντε-
 20 καίδεκα ἀνδρῶν, οἱ τὰ Σιβύλλης θέσφατα φυλάττειν ἐτάχθησαν, ἀνερευνῆσαντων. (3) μετὰ δὲ τὸν Σεβαστὸν Κλαύδιος ἤγαγεν τὴν ἐορτὴν, οὐ φυλάξας τὸν τῶν ὠρι-
 σμένων ἐτῶν ἀριθμὸν. μεθ' ὃν Δομετιανὸς τὸν Κλαύδιον παραπεμφάμενός καὶ τὴν πέρλοδον τῶν ἐτῶν, ἀφ' οὗ τὴν ἐορτὴν ὁ Σεβαστός ἐπετέλεσεν, ἀριθμῆσας ἔδοξεν τὸν ἐξ ἀρχῆς παραδοθέντα φυλάττειν θεσμὸν. (4) [[ἐπὶ τούτοις ὁ Σεβῆρος τῶν δέκα καὶ ἑκατὸν ἐνοστάντων ἐτῶν ἅμα τοῖς παισὶν Ἀντωνίων καὶ Γέται τὴν αὐτὴν ἐορτὴν
 25 κατεστήσατο, Χίλωνος καὶ Λίβωνος ὄντων ὑπᾶτων (204 p. Chr.)].

(5) τοιοῦτος δὲ τις ὁ τρόπος ἀναγράφεται τῆς ἐορτῆς. περιούντες οἱ κήρυκες εἰς τὴν ἐορτὴν συνίεναι πάντας ἐκέλευον ἐπὶ θέαν, ἣν οὔτε πρότερον εἶδον οὔτε μετὰ ταῦτα θεάσονται. κατὰ δὲ τὴν ὥραν τοῦ θέρους, πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων τοῦ τὴν
 30 θεωρίαν ἀχθῆναι, ἐν τῷ Καπίτωλει καὶ ἐν τῷ νεῷ τῷ κατὰ τὸ Παλάτιον οἱ
 δεκαπέντε ἄνδρες ἐπὶ βήματος καθήμενοι τῷ δήμῳ διανεμούνσι τὰ καθάρσια· ταῦτα δὲ ἐστὶν δαῖδες καὶ θεῖον καὶ ἀσφαλτον. δοῦλοι δὲ τούτων οὐ μετέχουσιν, ἀλλὰ ἐλεύθεροι μόνοι. (2) συνελθόντος δὲ τοῦ δήμου παντὸς ἐν τε τοῖς ῥηθείσιν τόποις καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ὃ ἐν τῷ Ἀουεντίνῳ λόφῳ καθιδρύνται, οἷτον καὶ κριθὴν ἑκαστος φέρει καὶ κύαμον. καὶ ταῖς Μοῖραις ἄγουσι παννυχίδας μετὰ

2 ετει V³ ἐτὶ V¹ 5 πυροφόρον Panvinius πὺρ ὄφερον V 7 δευτέρῳ: πέμπτῳ (B ~ E) Men (Schol. Cruq. Horat. c. s. in.) *quinquagesimo et altero* Livius per. 49 (Mommsen Röm. Chron.² 180, 350) 9 δέκα Men τὲ καὶ V 12 * * Men (Fest. 329 <M. Valerio Corvino et M.> Popilio Laenate <consulibus>) <ὡς καὶ πρότερον ἐγένετο Μάρκου Οὐαλερίου καὶ> Diels Ποπιλίου Roth ὑπατευόντων Jac —τος V 15 ἀνερεώσαντο Diels —σατο V 16 [Ὁκτ. ὁ Σ.] 'gehört in die lücke vor τὸν θεσμὸν (v. 17)' Diels κενσώρion V Μανίου Μανιλίου Roth μάρκον μαλλίον V 17 τὸν θεσμὸν edd τῶν θεσμων V <δὲ> Bekker 18 ἀχθῆναι Bekker ἀναχθῆναι V 22 'immo ἐπιτελεῖν ἠθέλησεν, at ipsius scriptoris est error' Men ἐπετέλει, συναριθμήσας? Diels 23—25 ἐπὶ — ὑπᾶτων zusatz des Zosimos 27 [εἰς τὴν ἐορτὴν]? Men 29 ἀχθῆναι ε doxθῆναι V 31 ἀσφαλτος Bekker 34 Μοῖραις Stephanus μυραις V

σεμνότητος ἐν * νυξίν. ἐνστάντος δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἑορτῆς, ἣν ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐν τῷ τοῦ Ἄρεως ἐπιτελοῦσι πεδίῳ καὶ ταῖς ἴσαις νυξίν, καθιεροῦτο τὰ τελοῦμενα παρὰ τὴν ὀχθὴν τοῦ Θύμβριδος ἐν τῷ Τάραντι· θύουσι δὲ θεοῖς Διὶ καὶ Ἥραι καὶ Ἀπόλλωνι καὶ Ἀθηαῖ καὶ Ἀρτέμιδι καὶ προσέτι γε Μοῖραις καὶ Εἰλειθυΐαις καὶ 5 Διμήτρει καὶ Αἰδῇ καὶ Περσεφόνει. (3) τῇ δὲ πρώτῃ τῶν θεωριῶν νυκτὶ δευτέρας ὥρας ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τὴν ὀχθὴν τοῦ ποταμοῦ τριῶν παρὰσκυνασθέντων βωμῶν τρεῖς ἄρνας θύει μετὰ τῶν δεκαπέντε ἀνδρῶν, καὶ τοὺς βωμοὺς καθαιμάξας ὀλοκαυτεῖ τὰ θύματα. κατασκευασθείσης δὲ σκηνῆς δίκην θεάτρον φῶτα ἀνάπτεται καὶ πυρά, καὶ ὕμνος ᾄδεται νεωστὶ πεποιημένος, θεωραὶ τε ἱεροπρεπεῖς ἄγονται. (4) κομύ- 10 ζονται δὲ οἱ ταῦτα ποιοῦντες μισθὸν τὰς ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν, σίτου καὶ κριθῆς καὶ κνάμων. αὐταὶ γάρ, ὥς εἰρηταί μοι, καὶ τῷ δήμῳ παντὶ διανεμόνται. τῇ δὲ μετὰ ταύτην ἡμέρᾳ εἰς τὸ Καπιτώλιον ἀναβάντες κἀνταῦθα τὰς νενομισμένας θυσίας προσ(αγ)αγόντες ἐντεῦθεν τε ἐπὶ τὸ κατεσκευασμένον θέατρον ἐλθόντες, τὰς θεωρίας ἐπιτελοῦσιν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι. τῇ δὲ μετὰ ταύτην ἡμέρᾳ γυναῖκες ἐπίσημοι 15 κατὰ τὴν ὥραν, ἣν ὁ χρησμός ἐπηγόρευσεν, εἰς τὸ Καπιτώλιον συνελθούσαι λιτανεύουσιν τὴν θεὸν καὶ ὕμνοισιν, ὥς θέμις. ἡμέρᾳ δὲ τρίτῃ ἐν τῷ κατὰ τὸ Παλάτιον Ἀπόλλωνος ἱερῷ τρεῖς ἐννέα παῖδες ἐπιφανεῖς μετὰ παρθένων τοσοῦτων, οἱ πάντες ἀμφιθαλεῖς, ὅπερ ἐστὶν ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, ὕμνους ᾄδουσιν τῇ τε Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων φωνῇ καὶ παιᾶνας, δι' ὧν αἱ ὑπὸ Ῥωμαίους σώ- 20 ζονται πόλεις. ἄλλα τε κατὰ τὸν ὑφηγημένον παρὰ τοῦ θεοῦ τρόπον ἐπράττετο, ὧν ἐπιτελουμένων διέμεινεν ἡ ἀρχὴ Ῥωμαίων ἀλώβητος. ὥς ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἀληθῆ ταῦτα εἶναι πιστεύσωμεν, αὐτὸν παραδῆσθαι τὸν Σιβύλλης χρησμόν, ἥδη πρὸ ἡμῶν παρ' ἐτέρων ἀνενηνεγμένον.

(6) Saekularorakel = F 37 p. 1189, 30

275

257 a. ANONYME OLYMPIADENCHRONIK (PHLEGON?).

(P. Ox. 2082).

F

1 [.]·τα κρίναντας [.]·ν. ξε. [... | ἐσ]·[τασίασαν δὲ καὶ οἱ τῶν (298/77) 5
 'Αθ[η]·[να]ίων στρατιγοί, ὃ τε ἐπὶ τῶν | ὕπλων τεταγμένος Χαρίας καὶ |
 30 [Α]·[αχάρης ὁ τῶν ξένων ἡγοῦμε]·νος· καὶ Χαρίας μὲν τὴν ἀκρόπο[λιν] κατέλαβε
 τομ[.]·[ε. . .]. [[ν]] μετὰ | [τῇ·ν] στρατ[ε]·[ίαν], οὐδ[ὲ] ἐπο[ί]ησε τ[ὸν] | δ[ι]·[μ]ον
 10
 τρέφειν, κ[.]·[...].τερον α[.]·[...].ς ἐν τῷ πολέμῳ[ι . . .]·ρος ἐξ[.]·[...].·γῃσεν·

1 ἐν * Men ἐν(νέα) Heyne ἐν <γ> Diels 8 δίκην Panvinius δίχα V
 11 γάρ: δέ? Men 13 προσαγαγόντες Stephanus 15 ἐπηγόρευσεν: der spruch
 gibt keine stunde 15—16 λιτανεύουσις λιτανεύουσιν V 16 τὴν θεόν (i. e. Juno)
 Men τὸν θ. V 18 ὅπερ — περιόντας glossem? Men 25 erg. H(unt); ganz
 selbstverständliches ohne klammern gegeben 28 'not κα]·τα or μ]·ετα; κρί-
 ναντας seems preferable to κλίν.' H 30 .αχαρης P 31 'perhaps a cancelled
 dittography of μετὰ τῇ·ν' H; man erwartet angabe des intervalls oder monats-
 datum. 31—32 κ[α]ι πρό]·τερον (ο. ὅστερον) H εὐπό]·ρησε τ. δ. τρ. κ[α]ι πρό]·τερον
 ἂ[πορ]·ήσα]ς De Sanctis 32 'the letter before γῃσεν was probably ο, ρ or ω' H

Λαχά[ρης] δὲ τοῦ[ς | ξέ]ρους ἔχων ἐφ[...χ]ειροτον[...|.....]νδ[.....
]ος εἰς τὴν | [.....]των πολ[ιτ.....]ρα
 ἱππεῖ[ς | * * | * *
 2 [.....].....ειον καταλαβ[.]ν | [.....]ους κατέστησεν, Χαρί[αν
 5 δὲ μετὰ τῶν Περραικῶν στρα[τιωτῶν] ἐξέβαλεν. καὶ τοὺς κα[τά]λαβόν[τας
 μετὰ Χαρίου τῆ[ν | ἀκρόπο]λιν καταγωνισάμενος | [ὑποσπό]νδους ἀφῆκεν,
 Χα[ρ]ί[αν δὲ κα]ὶ Πειθίαν καὶ Λύσανδρον | [τὸν Κα]λλιφῶντος καὶ <Α>μει-
 νίαν | [εἰς τὸν] ναὸν καταφυγόντας τῆς | [Ἀθήνης] ἐκκλησίαν ποιήσαντ[ες
 τῇ] ψήφῳ πάντας ἀπέκτει[ναν .. Ἀ]πολλοδώρου τὸ ψήφισμα | [γρά-
 10 ψαν]τος. κατέλαβον δὲ κα[ὶ] (?) | [οἱ Περρ]αικοὶ στρατιώτ[αι τὸν Πε]ρ[ι-
 [ραιᾶ μετὰ] τῶν ἐξ ἄστε[ως] | [.....]τα [.....] * *
 3 * * * || * * * | [.....]ατ[.....|.....].α [.....
]ουν [.....]νο[.....]ν.ς κα[.....]αρακ[.....]τους, ἐν Πειραιεὶ πολιορ-
 15 κ[εῖ]τ[?]. | ἐτελεύτησε δὲ καὶ [Κά]σανδρος [ὁ τῶν] Μακεδόνων βασι[.....] 298/7
 16 λὺς ἀρρωστή[σας ἐν Πέλλῃ] μῆ[νός] 20 Ἀρτεμισί[ου] ἐμβολιμὸν δ[εκάτη] (?) |
 φθίνον[τος, τὴν δὲ β]ασιλείαν παρέ[λαβε Φί]λιππος ὁ πρεσβ[ύτατος] τῶν
 νιῶ[ν, ὅσπερ ἐβ]α[ρ]χ[ε]λεσε | μῆ[ρας] [δ] (?).]ατο Δινύλλ[ος] |
 Φ[α]νοδ[ό]μου]ς χρονο[γ]ραφ[.....]ωι ἔτει Φί[λι]ππο[ς] 297/6
 ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων [.....] μετῴ[λαξε].
 20 4 * * | [.....]τ[.....] | [.....]ν πό[.....]χ[.....]
] μ[.....]
]σ[.....]ς Λαχάρην ν[.....]
 ἐκ τοῦ Πειρα[ιεύς]] καὶ Λαχάρης [.....] χρυσᾶς

1 ἐφ' [ὅς] ἐχ[ειροτον]ήθη De Sanctis 4 καταλαβ[όν]τας (βον 'is very
 uncertain') Η καταλαβ[όν] [φρου]ροὺς? Jac τὸ Μουσ[εῖον] (?) καταλαβ[όν] [φρου-
 ροὺς] οὗς De Sanctis 10 δὲ κα[ὶ] 'is very uncertain' Η 10—11 Πειραιᾶ μετὰ
 'overlong' Η 11 ἄστε[ως τῶν προ]νοῦντων τὰ τοιαῦ[τα]? Η 'short space after
 τα suggests that the sentence ended there' Η 12 von col. I nur ein fetzen
 erhalten: ἐ[| * * | * α | * . τα | * ἀ]κρο[πολ]? 13 γ[ε]νόμ[ε]νο[ς] κα[ὶ] 'might be
 read' Η κα[ὶ] τεσσ[αράχ]ον[τα] (vorher λαβόμενος, στρα[τιώτας] | und anfang der
 zahl)? Jac 14 δὲ P² über der zeile 15 δεκάτη 'preferred to δευτέρα as
 slightly the shorter' Η 16 spatium vor τὴν δὲ und paragraphos unter ν. 19 P
 17 nach δ̄ vielleicht neue notiz, da unter ν. 22 paragraphos (doch s. vorige note)
 17—18 καὶ ἐπαύ[σατο] Δ. Φανοδ[ό]μου (ο. Φανοδίκου; s. II C p. 112, 24) ὁ Ἀθηναί[ος]
 (ο ganz zweifelhaft, auch ω, ι, η möglich) χρονο[γ]ραφ[ῶ]ν. τῶι τετάρτ[ω]ι ἔτει? Η
 ἐποιήσατο Δ. Φ. τελευτήν τῆς χρονογραφ[ίας] αὐτοῦ ἐν ᾧ ἔτει? Jac 19 Μακε-
 δόνων [ἐν Ἑλατεῖαι?], über der zeile νόσ[ω] ο. νόσω[ι]? Η 21 ὀλλυσθ[αι] or
 ὀλέσθ[αι]? Η

- α[.]...[¹⁰
[.]...[.....]μπε[.....]ν * [.....]ων.[.]ωπ
[.....]ουσα ...α... [.....] και τὸ [τ]ῆς Ἀθ[ηνα]ς
ἀγαλμα τὸ] χρυσοῦν, καὶ ἀπ[ὸ] τοῦ¹⁵ των τοῖς] ξένοις ἐμισθοδό[τει]. |
ρκα 296/2
- 5 | [Πυθαγόρ]ας Μάγνης ἀ[πὸ] Μαι²⁰άνδρου σ[τά]διον· οὗτο[ς] ἔχει Ὀ]λύμπια
δί[ς], Πύ[θ]ια [α δ]/[ς]· ἔχει δ[ὲ] καὶ] | Ἰσ[θμ]ια πεντάκις, Νεμέα [ἐπ]ι[τά]κις (?).
Ἀπολλώνιος Ἀλεξαν[δρεὺς] διάνλον. Παρ[.]χο[.] | Βουώτιος δό[λιχ]ον.
Τίμαρχος | Μαντινέως πένταθλον. ²⁵ Ἀμφιάρης Λάκων πάλην. | Κάλλιπ-
πος Ῥόδιος πύξ. | Νίκων Βουώτιος παγκράτιον· | οὗτος ἔχει Ὀλύμπια
- 10 δ[ίς], Πύθια | δίς, Ἰσθμια καὶ Νεμέα τετράκις. | (Σω)σιάδης (?) Τραλλι-
[αν]ὸς παίδων | π[ά]λην. Ἀντίπ[α]τρος Ἐφέσι[ος] παίδων σιάδιον. Μυρ-
κεύ[ς] | Ἀρ[κ]αὸς (?) ἐκ + Καλειτο παίδων πύξ. | [Πυθαγόρ]ας Μάγνης ἀπὸ
Μαιάνδρου³⁵ | [ὀπλ]ε[ί]την δίς. Ἀρχιδάμου Ἡ[λε]ίου τέθριππον. Πανδί-
ο[ι]ν³⁵ Θεσσαλοῦ κέλης. Τλασι[μ]άχον Ἀμφρακιώτου συνωρίς. | τοῦ
15 αὐτοῦ πωλικὸν τέθριππον.
- 5 * * | * εἰτα * | * πανα * | * .εκα * | * Θ]ούριοι * | * χ]ώραν (?) 284/80 ??
επο * | * λους τῶ[ν] * | * Ἀγ]αθοκλή[ς] * | * καπα * | * τικος ἔτη * | * * |
8 (?) 280/276 ??
- 6 * * |]νι [..]α ...[.....]ον | [ὀπλείτην]. Καρτεροῦ 268/7 ?
20 Θεσσαλο[υ] ἀπὸ]ς τέθριππον. Μ[.]] Κρανωνίου
κέλη[ς]. |] Θεσσαλοῦ συνωρίς. | [Βιλιστίχης Μ]ακετιδὸς
πωλικ[ὸν] | [τέθριππον]· αὕτη Πιολεμα[ίου] Φιλαδέλφου ἐτ[αί]ρα ἔστιν. |
(7) [τῶ]ι πρώτῳ ἔ]τει (?) Ῥωμαῖοι ἐπο]λέμουν α[....]
.....]ημον τὸν [... | * *]
- 25 8 * εἰσ * | * γουσ. * | * ντασι * | * των. * | * φο * | * *
9 * * | * τεγλ * | * λαδ * | * ποιριν * | * ερωμ * | * σιτ * | * *
10 * * | * ου * | * νοδ * | * νο * | * ετο * | * . [[τ]] * | * *
11 * * | * λπ... * | * ἱμάτιον τ * | * *

1 über der zeile d[σπιδας]? H 4 überschrift in eigener zeile 5 Πυθα-
γόρ]ας Jac 7 Παρ[.]χο[.] sehr zweifelnd H (Πασ is more suitable than Πλε)
12 Κλειτορίου? H Πυθαγόρ]ας Jac (lücke reicht nur für 5 buchstaben; aber der
name ist sicher) 16—17 ex. gr. εισβολήν εἰς τὴν χ]ώραν ἐπο[.]ήσαντο] H 18 'pro-
bably ε or σ ... presumably ... number of an olympiad' H (dann ist σ unmöglich)
19 'perhaps]νι[ος] ἀπὸ, but the vestiges after α are very slight' H 22 'the
vestiges of ἐταίρα are very slight and ambiguous' H 23 nach ἐπολέμουν spatium,
keine paragraphos 25 'might even be so placed that φο immediately follows . α
F 3, 12' H 26—28 'it is not quite certain that these fragments belong to 2082' H

—. DIOGENIANOS.

XPONIKA.

s. IV.

258. ANONYME CHRONIK (P. Ox. 1613).

5 1 P. Ox. XIII 1613: * * * | Ἀρεῖφ[ρῶν] ἔτη [. . | Θεσπι[ε]ύς
ἔτη [. . | Ἀγαμήστωρ ἔτη [. . | Δισχύλος [ἔτη . . | Ἀλκμέων ἔτη . . |
Χαῖος ἔτη . . | Διομίδ[ης] ἔτη . . | Κλεόδικ[ος] ἔτη . . | Ἰππο-
μ[ένης] ἔτη . . | Λεωκρά[της] ἔτη . . | Ἀψανδ[ρος] ἔτη . . |

259. CASSIUS LONGINUS.

776/5 a—
133/6 P

10

T

1 EUSEB. ARM. Chron. p. 125, 15 Karst: *Aus Kassios Longinos
18 büchern, in welche er zusammengefaßt hat 228 olympiaden.* s. Porphyrr.
260 T 2.

F

15

(ΟΛΥΜΠΙΑΔΕΣ ο. XPONIKA)

260. PORPHYRIOS VON TYROS.

T

1 SUID. s. Πορφύριος· . . . Τύριος φιλόσοφος . . . γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων
Ἀδρηλιανοῦ (270—275) καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως (284—305).
20 ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα, φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικά καὶ γραμματικά· Εἰς
τὰ Τουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου· Φιλόσοφον ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ' Κατὰ Χριστιανῶν
λόγους τε· Περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νεῖλου πηγῶν· Περὶ τῆς ἐξ Ὀμήρου
ὠφελείας τῶν βασιλέων, βιβλία τ' Συμμίξτων ζητημάτων ζ' Εἰς τὸ Θουκυδίδου
προοίμιον·

25 2 EUSEB. ARM. p. 125, 6 Ka: *Nachdem zusammengetragen ist das
sämtliche erörterte aus den denkmälern, die hier der reihe nach verzeichnet
sind: . . . Polyhistor Alexandros (III) . . . Abydenos (III) . . . Manethos (III)*

5 * * 8 zeilen verloren? Gr-H 7 Χαῖος: Χάρον Euseb (Synkell. 399, 7; Arm.
p. 88, 2; Hier. 87, 8 *Corops* Exc. Barb. 41 a 20); Dion. Hal. AR I 71, 5; Vell. Pat. I 2, 2.
Κλεόδικος Synkell. 399, 11 Κλείδικος Euseb. Arm. 88, 22; Hier. 89, 2; Paus. I 3, 3.
Celdicus Exc. Barb. 41 a 22 12 228: scheint sicher; 138 Karst und 128 Aucher
druckfehler (briefl. mitteilung von Karst) 21 τὰ Val(esius) τὴν Suid Φιλό-
σοφον E (Toup) —ον cett —ων Val

.... *Kephalion* (93) *Diodor* *Kassios Longinos* (259) *Phlegon* (257) *Kastor* (250) *Thallos* (256) aus *Porphyrrios*, unserem zeitgenössischen philosophen, von der einnahme *Ilions* (1184/3) bis zur regierung des *Klaudios* (268—270).

⁵ 3 MUHAMMED IBN ISHÂQ Fihrist (Müller Die griech. Philosoph. in d. arab. Überlieferung 1873) p. 5, 5: s. F 1.

4 a) EUNAP. Vit. Soph. p. 6 Boiss: τὴν φιλόσοφον ιστορίαν καὶ τοὺς τῶν φιλοσόφων ἀνδρῶν βίους Πορφύριος καὶ Σωτίων (IV) ἀνελέξαντο. ἀλλ' ὁ μὲν Πορφύριος, οὕτω συμβάν, εἰς Πλάτωνα ἐτελεύτα καὶ τοὺς ἐκείνου χρόνους, Σωτίων δὲ καταβάς φαίνεται, καίτοι ὁ γε Πορφύριος ἦν νεώτερος. b) THEODORET. Graec. aff. eur. II 95: ... τὰς τῶν φιλοσόφων ἐκπαιδεύουσι δόξας· τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ὁ Πορφύριος ἀνεδέξατο πόνον, τὸν ἐκάστου βίον ταῖς δόξαις προστεθεικώς. ebd. IV 81; V 16; F 10.

F

15

AUS DER CHRONIK.

1184/3 a—
268/70 p

(T 2. F 31—32; vgl. F 4; 19—21; 23).

1 (—) a) MUHAMMED IBN ISHÂQ a. o. p. 5: es meint *Porphyrrios* der *Tyrier* in seinem buche 'Die Chronik', das ich in einem syrischen exemplar studiert habe, daß der erste der sieben philosophen gewesen sei ²⁰ *Thales*, der sohn des *Mallos*, der *Milesier*. b) GREGOR. ABUL-PHAR. Hist. dyn. p. 33 Pocock (= *Shahrastani Religionsparteien* usw. II 145 Haarbr <s. XIII>): dicit autem *Porphyrius* floruisse *Thaletem* post *Nebucadnezarem* centum et viginti tribus annis. c) MUSTAFABEN ABDALLAH KATIB IELEBI Lex. bibl. et enc. III 95 Fluegel (s. XVII): primi vero ²⁵ qui ad mentem *Porphyrii Tyrii* in historia *Syriaca* de philosophia disseruerunt septem sunt numero, quorum primus *Thales*. s. F 5.

2 (III 719, 7) EUSEB. ARM. p. 74, 19—79, 20 Karst (EXC. EUSEB. Cram. AP II 120, 3ff.): Welche nach *Alexandros* dem *Makedonier* regiert haben über *Egiptos* und die stadt *Alexandria*. ³⁰ Aus des *Porphyrrios* Schrift.

(1) Diesen *Alexandros* den *Makedonier* in der 114. olympiade ^{323/2} zweitem jahre als erbnachfolger ablösend, erlangt das königtum *ARIDEOS*, welcher genannt ward *PHILIPPOS*. bruder war er *Alexanders*, nicht von gleicher mutter; denn von *Philinna* der *Larissacerin* ward er sohn *Philipps*. ³⁵ er regiert 7 jahre (317/6), und wird getötet in *Makedonia* von *Polisperchos*, dem sohne des *Antipatros*.

(2) *PTOLEMEOS*, welcher der *Arsinoe* und des *Lagos* sohn, wird ^{322/1} nach einem jahre der auf *Philippos* übertragenen herrschaft als statthalter

34 Λακισσαίας Exc der *Lakiräerin* Arm 38 μεθ' ἐνιαυτὸν καὶ διὰ τῆς εἰς Φίλιππον κτλ. Exc

nach Egiptos geschickt, und ist zunächst statthalter 17 jahre (322/1—306/5), dann aber könig 23 jahre, so daß insgesamt 40 ihm zugezählt werden bis zu seinem ende. denn bei seinen lebzeiten gab er die herrschaft seinem sohne Ptlomeos, der genannt hieß Philadelphos. und noch 2 jahre lebte er unter dem sohne, der die herrschaft erlangt hatte; und so wurden nicht mehr 40, 322/1—286/4 sondern 38 dem ersten Ptlomeos, den sie Soter nannten, zugezählt.

(3) diesen löst als nachfolger ab Ptlomeos sein sohn, der genannt ward, wie wir gesagt haben, PHILADELPHOS, und zu lebzeiten des vaters 2 jahre das königtum bekleidet und nach dessen tode 36, so daß auch ihm 38 jahre des königtums, gemeinsam mit den jahren des vaters, gegeben werden.

(4) auf diesen folgte der dritte Ptlomeos, der genannt ward EUERGETES, und regiert 25 jahre.

(5) welchen der vierte ablöst, Ptlomeos der genannt ward PHILOPATOR, und er regiert 17 jahre.

(6) der nach diesem, der fünfte Ptlomeos, welcher EPIPHANES genannt ward, regierte 23 [l. 24] jahre.

(7) dessen zwei söhne, Ptlomaeer, erlangen nach ihm die herrschaft: der ältere, der genannt hieß PHILOMETOR, und der jüngere, der genannt wurde EUERGETES DER ZWEITE; beiden werden † 61 [l. 64] jahre zugezählt. wir haben nämlich gleich zusammen die zahl ihrer jahre angeordnet, da wegen des sich einander bekriegens und des abwechselnd voneinander übernehmens des königtums verwirrung entstanden ist bezüglich der zeiten. es herrscht zuerst Philometor allein 11 jahre. als aber Antiochos heeresmacht gegen die Egypter sammelte und von jenem die krone wegnahm (F 49—51), übertrugen die Alexandriner auf den jüngeren die geschäfte des königtums; sie verjagten den Antiochos und befreiten den Philometor. und es wurde genannt von ihnen des Philometor 12. jahr, des Euergetes aber erstes (169/8). einhellig gehen sie zusammen bis zum 17., und vom 18. an wird allein des Philometor nennung gemacht. nachdem (nämlich) der herrschaft verlustig gegangen ist der ältere durch den jüngeren, führen

9 ἀποθανόντα δὲ καὶ τριάκοντα ἔτεσιν 10 ἰσοῦς τοῖς τοῦ πατρὸς ἔτεσιν
13 25 Arm; (Astron. Kanon); Χρον. Συντ., Exc. Barb. 26 Hieron.; Ser. Reg.
24 Synk. 17 23: τέσσαρα καὶ εἰκοσιν ἔτεσιν (Astron. Kan.; Hieron.; Ser. Reg.;
Synk.; Χρον. Συντ.; Exc. Barb.) 18 § 7: Synkell. p. 537, 19—539, 4 20 61:
τέσσαρα καὶ ἐξήκοντα ἔτεσιν (Synk. 539, 4 35 + 29 Astron. Kan.; Hieron.; Ser. Reg.;
Χρον. Συντ.; Exc. Barb.) 24 allein om G 29—1200, 3 ἕως τοῦ ἱζ' ἔτους
αὐτοῦ, ἡ δὲ τοῦ Εὐεργέτου. καὶ πάλιν στασιάζουσι κατ' ἀλλήλων, καὶ χρηματίζει
ἀπὸ τοῦ ἱη' ἔτους μόνον τοῦ Φιλομήτορος ἢ κατ' Αἴγυπτον ἀρχή, παραχωροῦσαντος
τῷ ἀδελφῷ τῆς Λιβύης καὶ Κυρήνης ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐν Κύπρῳ μάχην κτλ.
Synkell. 538 11 30 (nämlich): γὰρ ἔτεσιν

ihn wieder dorthin hinab die Römer; und es bemächtigt sich dieser Egyptens und dem bruder gibt er das Libyerland und allein behält er die herrschaft, 18 jahre in derselben lebend. nachdem er in Syrien gestorben — denn auch dieses land hatte er besessen — wurde gerufen aus Kyrene Euergetes
 5 und wurde zum könig ernannt. die jahre dieses schreibt er von daher, von wo ab er <zum erstenmal> als könig anerkannt gewesen war, so daß es erscheint, daß nach des bruders tode dieser geherrscht habe 25 [l. 29] jahre und sich für ihn 54 jahre berechnen. es muß aber des Philometor 36. genannt werden von der regierung dieses das erste, jener jedoch, siehe, hat 25
 10 zu schreiben festgesetzt. und so ergeben sich für beide 61 [l. 64] jahre: für Philometor 35 und die übrigen für Euergetes. denn das auseinanderreißen und das besondere zählen eines jeden einzelnen für sich bewirkt irrtum.

(8) des Ptlomeos des zweiten Euergetes werden von Kleopatra zwei 116/5—81/0
 15 söhne genannt Ptlomäer, deren älterer SOTER benannt wurde und der jüngere ALEXANDROS. es regiert zuerst der ältere, von der mutter dem königtum zugeführt; sie rechnete darauf, daß jener etwas unterwürfiger sein würde. bis zu einer gewissen zeit ward er geliebt von der mutter. aber um das 15. [l. 10] jahr der herrschaft tötete er die freunde des vaters und
 20 der mutter, wurde er wegen seiner grausamen sinnesart von der herrschaft gestürzt, auf geheiß der mutter und wandte sich flüchtend nach Kypros. den jüngeren rief die mutter aus der stadt Pelusios und stellte ihn als könig gemeinsam mit ihr auf. es regierte der jüngere mit der mutter unter beziehung des herrschertitels auf beide; der Kleopatra 11. wird es genannt
 25 und des Ptlomeos Alexandros 8. — zugleich nämlich nahm er noch des bruders zeit vom 4. jahre dessen königtums (113/2) für sich, von da ab da er die herrschaft über die Kyprier angetreten hatte. und dieses war denn freilich zu Kleopatras lebzeiten gewohnheit; jedoch begannen auf Alexandros <allein> nach dem tode derselben die abzeichen der würde überzugehen.
 30 18 in allem besaß er die herrschaft, von da ab da er hinabgezogen war nach Alexandria; 26 jahre wurden als die seiner regierungszeit angegeben. im 19. entstand eine meuterei des militärs, und er scharte gegen dieselben ein heer nach Egiptos. jene aber verjagten ihn unter der heerführung des Tyrros, welcher war ein verwandter der könige. eine seeschlacht lieferten sie ihm
 35 und trieben ihn, den nur das nackte leben rettenden, in die flucht mit weib

6 <zum erstenmal> Jac πρώτον Exc <bereits einmal> edd 7 25 Arm Exc
 κθ Synkell. 589, 4 9 das erste: om Exc 10 61: ἐξήκοντα τέσσαρα Exc
 (o. p. 1199, 20) 18 ward er geliebt Aucher ἠγαπᾶτο Exc herrschte Arm 19 15 Arm
 δέκατον Exc Synk. p. 550, 4 22 ἐκ Πηλουσίου Exc nach der stadt Pelusios Arm
 29 <allein>: εἰς μόνον δὲ ἦρξατο κτλ. Exc 33 Pyrros Ν Πύρρου Exc (?)

und tochter, bis er geriet in eine stadt der Lykier, nach Myra, von wo er nach Kypros sich wendend das weite suchte. und ein kampf schlug ihm entgegen vom flottenführer Cheros; er starb.

(9) und nach dessen flüchtigwerden hatten an den älteren bruder
 5 Ptlomeos SOTER boten gesandt die Alexandriner, gaben wiederum diesem das königtum, dem von Kypros zurücksegelnden. da noch weiter vergingen 7 jahre wozu auch 6 monate — denn solange lebte er nach der abermaligen rückkehr — kommt die gesamte zeit seit des vaters der beiden tode diesem zu bei voll- und ungefeiltbelassung der ganzen zahl von 35 jahren nebst
 10 6 monaten. geteilt richtig <auf> Soter Ptlomeos zu verschiedenen zeiten 17 und 6 monate; und auf den zweiten, der auch Alexandros, die mittleren zwischen den regierungen des älteren belegenen 18 jahre, welche — bei ihrem unvermögen dieselben aus der buchurkunde zu zerstören; soviel nämlich bei ihnen gelegen war, merzten sie daran aus; denn er war ihnen
 15 widerwärtig geworden durch gewisse jüdische hilfeleistungen — sie doch als solche nicht rechnen, jene zeitperiode, sondern die sämtlichen 36 jahre dem älteren bruder zurechnen.

(10) ferner auch die 6 monate, die nach dem tode des älteren, mit welchen vollzählig werden die 36 jahre, geben sie nicht der KLEOPATRA,
 20 der tochter des älteren und gattin des jüngeren, die nach dem tode des vaters verweserin der reichsgeschäfte ward; auch nicht dem ALEXANDROS, der mit jener herrschte 19 tage, geben sie die 19 tage.

(11) dieser (sc. Alexandros II) war der sohn des jüngeren Ptlomeos, der auch Alexandros (sc. I), und stiefsohn der Kleopatra, verweilend in
 25 der stadt Rom. und zur zeit, da die machtführung der männer ermangelte dem Egypterlande, war er auf ruf hin nach Alexandria gekommen. und er heiratete die vorhin erwähnte Kleopatra. †widerwillig die herrschaft der frau hinnehmend, ermordete er nach 19 tagen die frau. und er selbst ward von den bewaffneten, die zum schauspiele aufzogen, von wegen des
 30 scheußlichen mordes in einen aufruhr verwickelt, niedergemacht.

(12) diesen, den Alexandros, ersetzt Ptlomeos, welcher der NEUE 80/79—52/1
 DIONYSOS genannt wurde, der sohn des Soter Ptlomeos und bruder

1 τῆς Ανκίας εἰς πόλιν Μύραν Exc Mira Arm 3 Χαϊρέον Exc Synk. 550, 10 (χερέον B; so las Arm) 5 Πτολεμαῖοι Σωτήρι καὶ Φ[ο]ύσκωνι δι' ὄγκον τοῦ σώματος κληθέντι Synk 7 ἐπ' ἄλλα ἔτη ἡ Synk 10 <auf> edd 12—13 καί-τοι μὴ δυνηθέντες ἐκ τῆς ἀναγραφῆς ἀφανίσαι Exc 16 36 Arm; Exc. Barb. (Astron. Kan.); 35 (17 + 10 + 8) Hieron.; Ser. Reg.; Χρον. Συντ. 24 stiefsohn: πρόγονος Exc 27—28 παραλαβὼν τε παρ' ἐκούσης τὴν ἐξουσίαν Exc 29 ὁπὸ τῶν ἐνόπλων ἐν τῷ γυμνασίῳ Exc 30 aufruhr: ο. 'ins gedränge' Karst συνεχόμενος Exc

der oben erwähnten Kleopatra, dessen herrschaft zugerechnet werden 29 jahre.

(13) dessen tochter KLEOPATRA, die letzte des Lagidengeschlechtes, 51/0—30/35 deren jahre der herrschaft gezählt werden 22.

6 (14) aber auch nicht diese regierungen finden sich lediglich nach zeiten von anfang bis zu ende, eine nach der anderen verzeichnet, sondern auch die je einzelnen von ihnen eine unter der anderen, gegenseitig ineinandergehend. so ward unter dem neuen Dionysos auf die töchter desselben, auf KLEOPATRA, die auch TRIPHENEA, und auf BERINIK eine dreijährige 10 regierungszeit geschrieben, auf zweie 1 jahr; und später nach der Kleopatra, die auch Tripheneia tode, eine 2jährige zeit auf Berinik allein. von wegen daß es sich ereignete, daß Ptlomeos nach Rom ging und daselbst einige zeit verweilte; und daß die töchter, als ob nicht mehr zurückkehren würde der vater, verweserinnen der reichsgeschäfte wurden, indem als gehilfen 15 der Berinik einige männer, verwandte, mit derselben herrschten, bis Ptlomeos aus Rom zurückkam. die zärtliche besorgnis um die tochter vergaß er; in haß entbrannt ob der geschehenen dinge nahm er ihr das leben.

(15) unter Kleopatra wurden die ersten jahre der herrschaft auf sie und auf den älteren bruder, auf Ptlomeos, bezogen; und nach diesem 20 auf andere, aus folgenden gründen. es starb der Neue Dionysos mit vier kindern, zwei Ptlomäern und Kleopatra und Arsinoe. er gab seinen älteren kindern die herrschaft, dem Ptlomeos und der Kleopatra. während diese miteinander regierten, verging eine 4jährige zeit. und vielleicht wäre das- 51/0—48/7 selbe weiter fortbestehen geblieben, wenn nicht übertreten hätte Ptlomeos 25 des vaters vorschrift und, als er allein die herrschaft besitzen wollte, das schicksal ihn des lebens enthoben hätte, indem nach Egiptos durch eine seeschlacht Iulios Kaisr zu Hilfe kam der Kleopatra.

(16) nach dem untergang des Ptlomeos ward der jüngere bruder der Kleopatra seiner schwester throngenosse, der genannte Ptlomeos, durch 30 den willen Kaisrs. und es wurde geschrieben das 5. jahr der Kleopatra und das 1. des Ptlomeos. und denselben fügen sich bei bis zur tötung desselben noch weitere 2.

(17) nachdem dieser umgekommen war durch die nachstellungen

2 29 Arm (Astron. Kan.); Exc. Barb. 30 Tabelle Arm. p. 80, 1; Hieron.; Ser. Reg.; Χρον. Συγγ. 4 22 Arm (Astron. Kanon); Hieron.; Ser. Reg.; Χρον. Συγγ. 12 (l. 22) Exc. Barb. 20 Tabelle Arm. p. 80, 2 5 οὐδ' αὖ αὐτὰ δὲ αὖ βασιλεύειαι Exc 7 unter: o. gleichzeitig mit Karst 9 (u. v. 11) die auch Tripheneia Karst und auf Tr. Arm τὴν καὶ Τρύφαιναν Exc 20 mit: ἐπὶ Exc 21 älteren edd προγενεστέροις Exc dreien Arm 23—24 dasselbe: τοῦτο . . . τὸ ἔτος (l. ἔθος) Exc 26—27 ἐν Αἰγύπτῳ καταναυμαχηθέντα ὑπὸ Ἰουλίου κτλ. Exc

der Kleopatra in seinem 4. jahre und im 8. der Kleopatra, wurde die nachherige zeit auf Kleopatra allein geschrieben bis zu ihrem 15. jahre, welches das 16. genannt ward und das erste. <denn> nach dem tode des Lysimachos, des königs von Chalkis in Syrien, überlieferte Markos Antonios der selbstherrscher Chalkidia und die rings um dasselbe gelegenen gaue der Kleopatra. und von diesem ab wurden auch die nach diesen noch weiter folgenden jahre bis zum 22., welches das ende der Kleopatra ward, nach derselben weise der addition der zahl geschrieben, so daß das 22. der Kleopatra gleich dem 7. wurde.

¹⁰ (18) von Kleopatra aber nimmt Oktabios Kaistr, der auch Augostos, das königtum, in besitz nehmend Egiptos im aktischen krieg, der um die 184. [l. 187] olympiade statfand, im 2. jahre; so daß von der 111. [l. 114] ^{31)•} olympiade erstem jahr (324/3), von wo ab Arideos, der auch Philippos, die herrschaft als erbe antrat, bis zur 184. [l. 187] olympiade und deren zweiten jahre ¹⁵ (31/0) sich ergeben 73 olympiaden und 1 jahr, d. i. 293 jahre; und soviel werden gezählt an jahren der könige von Alexandrienstadt bis zu Kleopatras ende.

3 (4) EUSEB. ARM. p. 109, 8—113, 32 Karst (EXC. EUSEB. Cram. AP II 129, 20ff.; SYNKEK. p. 503, 9ff.; 513, 1ff.): Des Porphyrios, der unter uns wider uns philosoph war.

²⁰ (1) nach Alexandros des Philipos regierten über die Makedonier diese, über die Makedonier und die Elladier. der Makedonier herrschaft hat bis zu der aufhebung durch die Römer sich hingezogen folgendermaßen.

(2) ARIDEOS des Philippos und der Philinna, der Thetalerin, den ^{323/2—317/6} die Makedonier aus anhänglichkeit an das Philippische geschlecht Philippos nannten und als könig einsetzten nach Alexandros, obgleich er aus einer anderen gattin war und sie den mann als geisteslos kannten, folgt in die herrschaft jenes, wie wir gesagt haben, in der 114. olympiade 2. jahre (323/2). zugezählt werden ihm 8 [l. 7] jahre; denn er lebte darauf noch bis zu ³⁰ der 115. olympiade 4. jahre (317/6). es hatte aber hinterlassen Alexandros als sohn den Herakles aus der Pharsine, der tochter des Pharanabazos, und den Alexandros aus der Roxane, der tochter des Oxiartes, des königs der Baktrier, welcher beim tode Alexanders des Philippos gleich in dem königtum geboren ward.

³⁵ (3) den Aridinios tötete Olompia, die mutter Alexanders. und diese, die über die Makedonier herrschte, und die zwei söhne Alexanders tötet

3 τὸ δ' ἐκκαίδεκατον (?) ὠνομάσθη καὶ τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ τελευτήσαντος Εὐδοκίου τῆς Χαλκίδας Εὐδοκίου 15 293: 295 Tabelle (Exc. p. 125, 28; Arm. p. 80, 6) 18—19 ἡ Μακεδόνων βασιλεία ἀπὸ τῶν Πορφυρίου τοῦ καθ' ἡμῶν φιλοσόφου Εὐδοκίου 26—27 aus einer anderen gattin: ἐξ ἑταίρας Εὐδοκίου 29 8: ζ Εὐδοκίου Synk 31 Φαρσίνης Synk Μαρκίας Εὐδοκίου 33—34 welcher — ward om Exc Synk

KASSANDROS des Antipatros; den einen tötete er selbst, und den andern, 316/5—298/7
der von der Pharsine war, befahl er dem Polisperchon zu töten; die Olompia
aber ließ er sogar unbegraben ins freie werfen. und er befestigte sich als
könig der Makedonier. und von da an warf sich nach ihm auch von den
5 anderen statthaltern ein jeglicher zum könig auf.

(4) nach beseitigung des geschlechtes Alexanders heiratete er die
Thessalonike des Philippos, mit welcher er regierend lebte 19 jahre; und
an einer abzehrenden krankheit dahinsiechend verendete er. die zeiten
dieses werden gerechnet — und es wird in dieselben inbegriffen auch das
10 jahr, in welchem nach Aridonos herrschte Olompia — von der 116. olympiade
1. jahr (316/5) bis zur 120. olympiade 3. jahr (298/7).

(5) diesem folgen seine söhne PHILIPPOS und ALEXANDROS und 297/6—294/3
ANTIPATROS, welche 3 jahre und 6 monate regierten nach dem vater. zuerst
Philippos, und er starb in Elatia. Antipatros aber tötete die dem jüngling
15 Alexandros zur mitwirklerin gewordene mutter, und als flüchtling wandte
er sich an Lysimachos; und nachdem er eine von dessen töchtern geheiratet
hatte, ward er auf dieselbe weise durch Lysimachos getötet. Alexandros
aber heiratete die Lysandra des Ptlomeos. gegen den jüngeren bruder
aufbrechend zum kriegskampfe rief er um hilfstruppen an den Demetrios
20 des Antigonos, dessen beiname war der Belagerer. er wurde von jenem
getötet; und es herrscht über die Makedonier DEMETRIOS. 293/2—288/7

(6) und für die söhne des Kassandros werden gezählt die jahre der
herrschaft vom 4. jahre der 120. olympiade (297/6) bis zu der 121. drittem
(294/3); und für Demetrios' regierung 6 jahre, von der 121. olympiade
25 4. jahr (293/2) bis zu der 123. olympiade 1. jahr (288/7).

(7) diesen vertreibt PYR(R)OS, der könig der Epirer, 23. von Achilles
ab, dem sohne der Thetis, als ob ihm zugehörig wäre die herrschaft nach
Philipps geschlechte wegen der Olompia, der mutter Alexanders; denn auch
die mutter war aus Pyr(r)os dem sohne des Neoptlomeos hervorgegangen. 287/6
30 und 7 monate herrscht er über die Makedonier in der 123. olympiade
2. jahre.

(8) im 8. aber ersetzt ihn LYSIMACHOS, sohn des Agath[r]okles, der 287/6—282/1
ein Thetaler war aus Karanon und Alexanders waffenträger. über Thrakien

2 Βασίλης Exc befahl: πείσας Exc 7 Φιλίππου τοῦ βασιλέως γαμετὴν
Synk 8 φθινάδι νόσοι ἐπιπόνωι Exc 14 jüngling: τῷ παιδί Exc τῷ ἀδελφῷ
Synk 15—16 εἰς Πόντον φεύγει πρὸς Α. Synk 18 κατὰ Ἀντιπάτρου τοῦ νεω-
τέρου ἀδελφοῦ Synk 20 Ἀντιγόνου Exc des Antipatros Arm 24—25 von
— 1. jahr om Exc 26 Πόρος Ε Ἡπείρου, νιοῦ μὲν Αἰακοῦ τοῦ Ἡπειρώτου
δυναύτου διαδεξαμένου τὴν Ἡπειρωτικὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτοῦ Synk 29 Πύρρον
τοῦ καὶ Νεοπτολέμου Synk 32 Ἀγαθοκλέους Exc Synk 33 ἐκ ῥάνων Exc

aber und Cheron war er damals † noch nicht könig, sondern nach dem benachbarten und angrenzenden Makedonien zog er eilends, das königtum zu ergreifen. überredet von Arsinoe, seinem weibe, enthob er den Agathokles, seinen sohn, des lebens. und <er> regierte von der 123. olympiade 2. jahre 5 (287/6) im 5. (?) monate bis zu der 124. olympiade 3. jahre (282/1); das sind 5 jahre und 6 monate. besiegt ward er im kampf auf dem Koros-Felde gegen Seleukos, den Asianerkönig, der Nikator genannt war.

(9) sofort nach dem siege des Seleukos tötete PTLOMEOS, des Lagos^{281/0—280/79} und der Eurydike sohn, der tochter des Antipatros, welcher KERAUNOS^{280/79} genannt ward (das ist Blitzgrimm), seinen wohlthäter, zu dem er auf der flucht seine zuflucht genommen hatte; und er selbst herrschte über die Makedonier. und als er gegen die Galater eine schlacht lieferte, ward er getötet, nachdem er regiert hatte 1 jahr und 5 monate, so daß gerechnet wird die zeit seiner regierung vom 4. jahre der 124. olympiade bis zum 15 5. monate des 1. jahres der 125. olympiade.

(10) dem Ptlomeos aber folgte sein bruder MELEAGROS. und die^{280/19} Makedonier beseitigten ihn sofort aus der herrschaft, als er sie 2 monate innegehabt hatte, als einen sich unwürdig erweisenden. und an dessen statt machten sie zum könig den ANTIPATROS, den brudersohn des Kassandros^{280/79} 20 und sohn des Philippos, in ermangelung von königlichem geschlecht. nachdem er geherrscht 40 [l. 45] tage, verjagte ihn ein gewisser SOSTHENES,^{279/8—278/7} da er nicht gewachsen wäre der heerführung, während Vren der Galater mit einem solchen kriege herangestürmt käme. und es nannten jenen die Makedonier den 'jährling', da ebenso lange zeit die jährigen winde wehen. 25 Sosthenes aber vertrieb dann auch den Vren; und nachdem er das gemeinwesen zwei jahre hindurch vereinigt hatte, starb er. (11) und es wurden^{277/6—276/5} HERRENLOS die Makedonier, von wessenthalben dem Antipatros und dem Ptlomeos und dem Arideos es ward, als verweser aufgestellt zu sein der geschäfte, ganz jedoch dieselben innezuhaben keinem. und von Ptlomeos bis 30 zum ende der herrenlosigkeit, das ist von der 124. olympiade 4. jahr (281/0) bis zu der 126. (276/5), <6 jahre>; worunter sich befindet Ptlomeos des Grimmens herrschaft 1 jahr und 5 monate, und des Meleagros 2 monate

1 noch nicht: Θράκης δὲ τότε καὶ χειρονήσου βασιλέων Exe Θ. τε καὶ Χειρονήσου τῆς λοιπῆς τε βασιλέων ὁμοῦρον χώρας Synk 7 genannt war: ὅτε καὶ τοῦ ζῆν ἀπαλλάττεται add Exe; vgl. Synk. 506, 11—15 13 getötet: κατακοπεῖς μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐλεφάντων add Synk 21 40: 45 p. 1206, 1 Exe Synk Σωσθένης τις τῶν δημοτικῶν Exe 22 Βρέννου Exe 24 jähr-ling: Ἐτησίαν Exe 29—30 und — herrenlosigkeit edd und von der Ptlomäer ende der h. Arm ἀπὸ δὴ τοῦ Πτολ. ἐπὶ τὸ τέλος τῆς ἀναρχίας Exe 30—31 ἀρχὴ τῆς ἑκτῆς <ἐτη 5> Schwartz

und des Antipatros 45 tage und des Sosthenes 2 jahre, und die übrige zeit als für herrenlos anzurechnende.

(12) als Antipatros dem <reichs>wesen nachstellte, wurde ANTIGONOS, ^{276/4 (288/3; 278/2) — 240/39} Demetrios' des Belagerers und Philas, der tochter des Antipatros, sohn, ⁵ verweser der herrschaft, welcher in Gonais in Thessalastan † sich begeben erzogen Gonatas genannt war. und es wurden ihm zugezählt rund 43 [l. 44] jahre. denn er war könig schon früher, bevor er sich Makedoniens bemächtigt hatte, insgesamt 10 (?) jahre zuvor; und war zum könig ausgerufen worden im 2. jahre der 123. olympiade (287/6), von den Makedoniern aber im ¹⁰ 1. jahre der 126. olympiade (276/5). dieser war es, welcher der Ellader land mit gewaltiger hand unterwarf. und er lebte im ganzen 83 jahre und endete in der 135. olympiade 1. jahr (240/39).

(13) den ersetzt dessen sohn DEMETRIOS, der vollends ganz Libeastan ^{239/38 — 230/29} wegnahm und sich Kyrenes bemächtigte und das gesamte des vaters zur ¹⁵ monarchischen herrschaft erneuerte. und er herrschte 10 jahre; und heiratete eine von den gefangenen und legte ihr den namen 'die güldene' bei. den Philippos erhielt er von dem weibe zum sohne, jenen der den ersten krieg gegen die Römer führte und ursache des unheils wurde den Makedoniern.

(14) und den Philippos, den darnach als waisen hinterbliebenen, bevor- ²⁰ mundete fürsorglich durch verweserschaft <ANTIGONOS>, einer vom ge- ^{229/8 — 231/0} schlechte des königtums, der Phuskos mit beinamen geheißē war. als gerecht befundenen in der verweserschaft sahen sie den Phuskos an, machten ihn zum könig und trauten ihm an als gattin 'die güldene'. und jener tat die söhne, die <ihm> geboren wurden aus der 'güldenē', nicht ernähren, ²⁵ damit er die herrschaft ohne untreu dem Philippos aufbewahrte, in welche er ihn denn auch einführte. und er starb.

(15) gestorben war auch DEMETRIOS, dessen beiname DER SCHÖNE geheißē war, in der 130. olympiade 2. (?) jahre (259/8).

(16) das Königtum gelangte darauf an Philippos, dessen vormund- ³⁰ schaftlicher verweser der vorhin erwähnte ANTIGONOS war; der endigte in der 139. olympiade 4. jahre (221/0), in der verweserschaft 12 (?) jahre, und lebte insgesamt 42 jahre.

5—6 δς ἐν Γόνοις τῆς (Θεο)αλίας γενόμενός τε καὶ τροφεὶς Γονατᾶς ἐπεκαλεῖτο
Exc διὰ τὸ ἐν Γόνοις τῆς Θετταλίας τροφῆναι Synk 6 Gonastos Arm 43: 44 Exc
Synk (Ps. Lukian. Macrob. 11) 33 tab. Arm 8 10: προβασιλεύσας ἐτη ἰβ̄ τῆς
Ἑλλάδος Synk 13 der: geht auf Demetrios den Schönen (§ 15) 16 Χρον-
σηίδα Exc 20 <Antigonos>, einer Jac Ἀντίγονος ἑτερος Exc 24 <ihm>
Karst αὐτῷ Exc 26—1207, 1 ἀποθνήσκων, ἐπιτροπεύσας μὲν ἐπὶ ἔτη ἰβ̄, ζῆσας δὲ
τὰ πάντα ἔτη μβ̄. ὁ δὲ τοῦ Δημητρίου υἱός, ὃν οἱ Μακεδόνες Καλὸν ἐπωνόμαζον,
χωρὶς τοῦ ἐπιτρόπου κτλ. Exc 28 2.: 'allenfalls auch "3." zu lesen' Karst δευ-
τέρῳ Exc 31 12: ἰβ̄, κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη θ̄ Synk (9 rechnet P)

(17) *PHILIPPOS* aber begann ohne vormundschaftlichen verweser^{220/19—179/8} von der 140. olympiade an (220/19) zu herrschen und regierte insgesamt 42 jahre und endete im 2. jahre der 159. [l. 150] olympiade (179/8), gelebt habend insgesamt 58 jahre.

⁵ (18) *PERSEUS* aber, sohn Philipps, tötete den Demetr*⟨i⟩*os, seinen^{179/8—169/8} bruder, und regiert 10 jahre und 8 monate. denn in der 152. olympiade 4. jahre (169/8) nahmen Leukios † und Akilios die makedonischen pidanischen gebiete ein gewaltsam. Perseus wandte sich flüchtig nach Samothrak, und darauf übergab er sich freiwillig in die hände der¹⁰ kriegier. von da alsdann nach Albe überbracht, stand er unter bewachung und starb nach 5 jahren. der Makedonier dinge nahmen mit ihm ein ende.

(19) und damals ließen die Römer sie noch frei unter selbständiger verwaltung, da sie auszeichnungshalber verehrende rücksicht nahmen auf den glorreichen ruhm und die machtvolle herrschaft der Makedonier. im¹⁵ 19. jahre, das der 157. olympiade 3. jahr gleichkommt, gab sich ein ge-^{160/49} wisser *ANDRISKOS* fälschlich für den sohn des Perseus aus und übertrug auf sich den namen Philippos, weshalb er auch 'der falsche Philippos' genannt wurde. er beherrschte die Makedonier, die Thrakier sich zu bundesgenossen erlangt habend. als er 1 jahr geherrscht hatte, ward er aus der³⁰ schlachtreihe flüchtig zu den Thrakiern; überliefert von diesen, wurde er gefesselt nach Rom geschickt. die Römer, denen die Makedonier verächtlich geworden waren wegen der unterstützung des falschen Philippos, machten sie zinspflichtig im 4. jahre der 157. olympiade.^{149/8}

(20) es ergeben sich also seit Alexandros an olympiaden des reiches²⁵ der Makedonier bis zum endlichen zinspflichtigwerden und zur Römerherrschaft, von der 114. olympiade 2. jahre (323/2) bis zu der 157. olympiade 4. jahre (149/8) im ganzen 43 olympiaden und 2 jahre, und insgesamt 174 jahre.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ Α—Δ.

³⁰ (T 1; 3—4).

Α

(F 1? 19—20; *Bios Πυθαγ.* it. ed. A Nauck Porph. Opusc. Sel. 1886, 17 ff.).

4 (III 689; 1 Nauck) EUSEB. ARM. p. 88, 35 (EXC. EUS. Cram. AP II 140, 3; ECL. HIST. ebd. 188, 28; EXC. BARB. 39a 10): voraufgeht

3 150 Aucher 159 Arm Exc (PNΘOA—) 5 ταῖς πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ διαβολαῖς ἀποκτείνας Exc 6 10 j. und 8 m.: Arm, Tab, Exc 10 (jahre) Euseb Hier, Exc Barb ἐτη ἡ καὶ μῆνας ὅ Synk 536, 9 ἐτη ἡ ὅ Synk. 508, 7 7 Leukios (*Leukippos* G) und Akilios: Λεύκιος Αἰμίλιος Exc Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος Synk 7—8 πρὸς τοὺς (τρώσας τοὺς v Gutschmid) Μακεδόνας περὶ τὴν Πύδναν Exc 17 Ψευδοφιλιππος Exc 24 μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν Exc

Kastor 250 F 4. sind doch auch nicht einmal die <zeiten> von Elions einnahme bis zur 1. olympiade, auch diese nicht würdig gewesen einer sicheren erwähnung. dennoch aber stellt Porphyrios im 1. der Philo-
sophischen Geschichte sie auszugsweise nach dieserlei wortlaut dar:
5 «Von Elions einnahme bis zu dem Heraklideneinfall
in den Peloponesos berichtet, daß 80 jahre seien Apol(l)o-
doros (244 F 61). und von dem einfalle bis zur besiedelung
Ioniens 60 jahre. und von da bis zu Lykurgos 159 jahre
<und von Lykurgos bis zur 1. olympiade 108 jahre>. und
10 im ganzen von Elions einnahme bis zur 1. olympiade 407
jahre (F 19)».

5 (4) KYRILLOS c. Julian. I p. 28: γράφει δὲ οὕτως (sc. Πορφύριος) ἐν τῷ
πρώτῳ βιβλίῳ τῆς Φιλοσόφου ἱστορίας· «† ἐννέα δὲ ὄντων ἐπὶ κληθῆναι σοφούς
ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ἀλιέως βόλον νεανίσκοις ἀποδομένον ἰχθῶν συνέβη χρυσοῦν
15 τρίποδα ἐν τῷ βόλῳ εὐρεθῆναι. τοῦ δὲ ἀλιέως ἰχθῆς ἀλλὰ μὴ τρίποδα πεπρα-
κέναι λέγοντος καὶ τῶν νεανίσκων εἰς τὴν ἑαυτῶν τύχην ἀναφερόντων τὴν εὐροισιν,
ἔδοξε τῷ θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέψαι. τοῦ δὲ χρήσαντος διδοῖναι τὸν τρίποδα τῷ
σοφ(ωτάτῳ)ωι, Θάλητῃ πρώτῳ ὁ τρίπους προσηνέχθη. ὁ δὲ πρὸς Βίαντα ἀπέπεμψεν,
ἐκεῖνον φάμενος εἶναι τὸν σοφ(ώτατ)ον. ὁ δὲ πρὸς ἕτερον πέμπει, κάκεινος πρὸς
20 ἄλλον, ἕως εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ τρίποδος ἐκπεριαχθέντος καὶ πάλιν ὑποστρέφαντος
ἐπὶ τὸν πρῶτον, ἔδοξεν ἀναθεῖναι τῷ θεῷ· τοῦτον γὰρ εἶναι πάντων τὸν σοφώτατον.
ὁποῖαι τοίνυν αὐτῶν αἱ δόξαι γέγονασιν, ἐπὶ καιροῦ λελέξεται πρὸς ἡμῶν. s. F 1.

6 (7) a) — IX p. 300: γέγραφε δὲ ὥδι περὶ αὐτοῦ (sc. Πυθαγόρου) Πορφύριος
ἐν βιβλίῳ πρώτῳ Φιλοσόφου ἱστορίας· «ἦν δὲ καὶ ἄλλο εἶδος τῶν συμ-
35 βόλων κτλ.» (= Vit. Pyth. § 42). b) — I p. 19: Πορφύριος γοῦν ἐπὶ παιδείᾳ
κοσμητῇ δόξαν ἔχων παρ' ἐκείνοις οὐκ ἀγεννῆ, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τῆς Φιλοσόφου
ἱστορίας τοιοῦτον τι φησιν περὶ τῶν ὀνομασμένων σοφῶν . . . «μὴ δυνάμενοι
κτλ.» (= Vit. Pyth. § 48).

$\bar{\Gamma}$

30 *7 (p. 8 N) SOKRAT. HE III 23: Πορφύριος μὲν γὰρ . . . Σωκράτους τὸν βίον
διέσurreν ἐν τῇ γεγραμμένῃ αὐτῷ Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ καὶ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ
γράφας κατέλιπεν οἷα ἂν μῆτε Μέλητος μῆτε Ἄντισ οἱ γραφάμενοι Σωκράτην εἰπεῖν
ἐπεχείρησαν.

8 (11) KYRILL. c. Julian. VI p. 208 (THEODORET. Graec. aff. eur. I 27):
35 . . . Πορφύριος ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φιλοσόφου ἱστορίας· «τούτων δὲ οὕτω
σαφηνισθέντων· λέγωμεν περὶ τοῦ Σωκράτους τὰ καὶ παρὰ τοῖς
ἄλλοις μνήμης κατηξιωμένα, (τὰ μὲν πρὸς ἔπαινον αὐτοῦ καὶ
ψόγον πολλαχῶς ὑπὸ τῶν λογίων ἀνδρῶν μεμνηθευμένα) ἐπ'
ὀλίγον φυλοκρινούσντες, καταλιπόντες δὲ ἀνεξέταστον τὸ εἶτε

9 < > erg. aus Exe 12—1212, 17 die zahlen in klammern sind die der
ausgabe von A Nauck 13 [ἐννέα (= ἐν α̅?)] ὄντων δὲ ἐπὶ? Jac 16 εὐρεσιν
Nauck 18—19 σοφ(ωτάτ)ωι — σοφ(ώτατ)ον Jac 35 Φιλοσόφου Theod
—ων Ky 37—38 (τὰ μὲν — μεμνηθευμένα) Nauck aus Theod

αὐτὸς εἰργάσατο σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν, εἴτε ὁ πατὴρ αὐτοῦ μόνος. οὐδὲν γὰρ (ἐνέκοπτεν) αὐτῷ τοῦτο πρὸς σοφίαν, πρὸς ὀλίγον γε χρόνον ἐργασθέν. εἰ δὲ δὴ ἐρμολύφος ἦν, καὶ μᾶλλον· καθάρειος γὰρ ἡ τέχνη καὶ οὐ πρὸς ὀνείδους.» καὶ μεθ' 5 ἕτερα· «δημιουργὸν γὰρ γενέσθαι τὸν Σωκράτην πατρῷαι τέχνηι χρώμενον τῇ λατυπικῇ * * καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἐνάτῃ (III) λιθοουργεῖν φησὶ μεμαθηκέναι Σωκράτην. εἰ δὲ ὁ μὲν (sc. Ἀριστοξένος) διὰ δυσμένειαν (ἀν)αξιόπιστος, Τίμαιος δὲ διὰ ἡλικίαν — νεώτερος γὰρ [ὁ Ἀριστοξένος] — Μενεδήμωι τῷ 10 Πυρραίωι χρηστέον, Πλάτωνος μὲν γεγονότι μαθητῇ, πρεσβυτέρωι δὲ γεγονότι Ἀριστοξένου, λέγοντι ἐν τῷ † Φιλοκράτους ὅτι οὐκ ἐπαύετο Σωκράτης οὔτε ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ὡς λιθοουργοῦ λαλῶν οὔτε ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὡς μαίας.»

*9 (11) THEODORET. Graec. aff. cur. I 28—29: καὶ τὰ ἐξῆς δὲ τῆς αὐτῆς ἔχεται 15 διανοίας· εἰσάγει γὰρ τινὰς λέγοντας λιθοργικῇ τέχνῃ τὸν Σωκράτην χρησάμενον. ἀλλ' ἴσως τὴν μὲν πρώτῃν ἡλικίαν λιθοργῶν διέτελεσεν, ὕστερον δὲ λόγων ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν ἐρασθεὶς παιδείας μετέλαχεν. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἔστιν εἰπεῖν· πᾶν γὰρ τοῦναντίον εἶπεν ὁ Πορφύριος. λέγει δὲ οὕτως· «εἶναι δὲ αὐτὸν πρὸς οὐδὲν μὲν ἀφρη, ἀπαίδευτον δὲ περὶ πάντα, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν· σχεδὸν 20 γὰρ οὐδὲ γράμματα πᾶν τι ἐπίστασθαι, ἀλλ' εἶναι γελοῖον, ὁπότε τι δέοι ἢ γράψαι ἢ ἀναγνῶναι, βατταρίζοντα ὥσπερ τὰ παιδία.»

*10 (10) KYRILLOS c. Julian. VI p. 185 (THEODORET. Graec. aff. cur. XII 61—63): καὶ ἀπιστήσῃ μὲν ἴσως ἅπας τις οὖν τοῖς περὶ τοῦτου (sc. Σωκράτους) 25 λόγοις, οὐ μὴν ἔτι καὶ τοῖς Πορφυρίου γράμμασιν ἀντρεῖ, ὅς τὸν ἐκείνου τῶν ἀρχαιοτέρων ἀπεσημνήματο βίον σκοπὸς γὰρ οὗτος γέγονεν αὐτῷ καὶ πολλῆς ἡξίωσε τὸ χρῆμα σπουδῆς. ἔφη τοίνυν ὥδι περὶ αὐτοῦ· «λέγει δὲ ὁ Ἀριστοξένος ἀφηγούμενος τὸν βίον τοῦ Σωκράτους (IV) ἀκηκοέναι Σπινθάρου τὰ περὶ αὐτοῦ, ὃς ἦν εἰς τῶν τούτῳι ἐντυχόντων. τοῦτον 30 λέγειν ὅτι οὐ πολλοῖς αὐτός γε πιθανωτέροις ἐντετυχηκῶς εἴη· τοιαύτην εἶναι τὴν τε φωνὴν καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ ἐπιφαινόμενον ἦθος, καὶ πρὸς πᾶσι δὲ τοῖς εἰρημένοις τὴν τοῦ εἶδους ἰδιότητα. γίνεσθαι δέ που τοῦτο ὅτε μὴ δογίζοιτο· ὅτε δὲ φλεχθεῖη ὑπὸ τοῦ πάθους τούτου, δεινὴν εἶναι τὴν ἀσχημοσύνην· 35 οὐδενὸς γὰρ οὔτε ὀνόματος ἀπέχεσθαι οὔτε πράγματος.»

1 εἰργάσατο Theod εἰργαστο Ky (Theod K) λιθοτομικὴν τέχνην Theod
αὐτὸς ὁ πατὴρ Ky 2 (ἐνέκοπτεν) add Theod 4 καθάρειος Theod L M καθάριος
cett καθάρσιος Ky 4 (καὶ μεθ') — 13 nicht bei Theodoret 6 * * Jac 8 (ἀν)α-
ξιόπιστος Röper Τίμαιος δὲ: ὁ δὲ Nauck 9 [ὁ Ἀριστ.] Jac [νεώτ. — Ἀριστ.]
Nauck 11—12 ἐν τῷ Περί Σωκράτους Nauck 19 εὐφυνῇ Μγο 20 τὰ
γράμματα VC 21 δέοι γράψαι VC 24 ἀν πᾶς? Nauck 27—30 λέγει —
εἰ: Ἀριστοξένωι μάρτυρι κεχρημένος τὸν Σωκράτους βίον ξυγγεγραφότι· ἔφη γὰρ
μηδέν ἑτέρωι ἐντετυχηκέναι πιθανωτέροις ἐκείνου Theod 28—29 Σπινθάρου
Holste πινθάρου Ky 32 ἦθος Ky Theod εἶδος Nauck εἶδους: ἦθους Theod Μγο
33—34 φλεχθεῖη Ky ληφθεῖη Theod κρατηθεῖη Synes. p. 81 B 35 ἀπέχεσθαι
Theod ἀποσχέσθαι Ky οὔτε του πράγματος Theod

- *11 (12) a) SUID. s. Σωκράτης gl. 1: Ἀριστοξένος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν (sc. Σωκράτην) διακοῦσαι λέγει, γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατον τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησὶν. b) THEODORET. Graec. aff. cur. IV 2: καὶ γὰρ τὸν Σωκράτην τὸν Σωφρονίσκου φησὶν ὁ Πορφύριος εἰς ἀκολασίαν, ἥνικα νέος ἦν, ἀποκλίναντα, σπουδῇ καὶ διδασκῇ τούτους μὲν ἀφανίσαι τοὺς τύπους, τοὺς δὲ τῆς φιλοσοφίας ἐκμάσασθαι. c) — XII 63—68: (61—63 = F 10) καὶ ἄλλα δὴ τοιαῦτα διεξελθὼν δείκνυσιν αὐτὸν καὶ ταῖς ἡδοναπαθείαις δεδουλωμένον. λέγει δὲ οὕτως· «πρὸς δὲ τὴν τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν σφοδρότερον μὲν εἶναι, ἀδικίαν δὲ μὴ προσεῖναι· ἢ γὰρ ταῖς γαμεταῖς ἢ ταῖς κοιναῖς χρῆσθαι μόναις. δύο δὲ σχεῖν γυναικάς ἄμα, Ξανθίππην μὲν πολλῆτιν καὶ κοινωτέραν πως, Μυρτώ δὲ Ἀριστείδου θυγατρίδην τοῦ Λυσιμάχου. καὶ τὴν μὲν Ξανθίππην προσπλακείσαν λαβεῖν, ἐξ ἧς ὁ Λαμπροκλῆς ἐγένετο· τὴν δὲ Μυρτὴν γαμηθεῖσαν, ἐξ ἧς Σωφρονίσκος καὶ Μενέξενος. αὐταὶ δὲ ξυνάπτουσαι μάχην πρὸς ἀλλήλας ἐπειδὴν παύσαιντο, ἐπὶ τὸν Σωκράτην ὄρωμι, διὰ τὸ μηδέποτε αὐτὰς μαχομένας διακωλύειν, γελᾶν δὲ καὶ ἀλλήλαις καὶ αὐτῷ μαχομένας ὀρώντα. εἶναι δὲ φησιν αὐτὸν ἐν ταῖς ὀμιλίαις ἐνίοτε φιλαπεχθήμονα καὶ λοιδόρον καὶ ὕβριστικόν.» καὶ ταῦτα δὲ περὶ τοῦ βίου Σωκράτους ὁ Πορφύριος ἔφη· «ἐλέγετο δὲ περὶ αὐτοῦ, ὡς ἄρα παῖς ὢν οὐκ εὖ βιώσειεν οὐδὲ εὐτάκτως. πρῶτον μὲν γὰρ φασιν αὐτὸν τῷ πατρὶ διατελέσαι ἀπειθοῦντα, καὶ ὁπότε κελεύσειεν αὐτὸν λαβόντα τὰ ὄργανα τὰ περὶ τὴν τέχνην ἀπαντᾶν ὁπουδῆποτε, ὀλιγορῆσαντα τοῦ προστάγματος περιτρέχειν αὐτόν, ὅπου ποτὲ δόξειεν. ἤδη δὲ περὶ τὰ ἐπτακαίδεκα ἔτη προσελθεῖν αὐτῷ Ἀρχέλαον τὸν Ἀναξαγόρου μαθητήν, φάσκοντα ἐραστήν εἶναι· τὸν δὲ Σωκράτην οὐκ ἀπώσασθαι τὴν ἐντευξίν τε καὶ ὀμιλίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀρχέλαον, ἀλλὰ γενέσθαι παρ' αὐτῷ ἔτη συχνά· καὶ οὕτως ὑπὸ τοῦ Ἀρχελάου προτραπῆναι ἐπὶ τὰ φιλόσοφα.» εἶτα μετ' ὀλίγα· «ἦν δὲ καὶ τῶν ἐπιτιμωμένων καὶ τὰδε Σωκράτει, ὅτι εἰς τοὺς ὄχλους εἰσωθεῖτο καὶ τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο πρὸς ταῖς τραπέζαις καὶ πρὸς ταῖς ἑρμαῖς.» ταῦτα περὶ Σωκράτους ὁ Πορφύριος ἔφη καὶ ἄλλα ἅτα, ἃ ἐκὼν εἶναι παρέλιπον. d) KYRILL. c. Julian. VI p. 186: γέγραφε γὰρ ὡδὶ πάλιν περὶ αὐτοῦ Πορφύριος· «ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν βίον τὰ μὲν ἄλλα εὐκόλῳ καὶ μικρᾷ δεόμενον παρὰ σκευῆς εἰς τὰ καθ' ἡμέραν γεγενησθαι, πρὸς δὲ τὴν τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν σφοδρότερον μὲν εἶναι, ἀδικίαν δὲ μὴ προσεῖναι· ἢ γὰρ ταῖς γαμεταῖς — Μενέξενος.»
- 12 (13) STERN. BYZ. s. Γάδρα· πόλις Παλαιστίνης. Πορφύριος γ' Φιλοσόφου ἱστορίας.

1 πρῶτον V 2—3 σφοδρότατον ὄντα περὶ? Jac 11 σχεῖν Ky Theod
 ἔχειν Theod MSC 13 περιπλακείσαν λαβεῖν Ky ἐαντῷ Λαμπροκλῆς Ky
 14 γάμῳ Ky 17 πρὸς ἀλλήλας CL² Mγρ 29 οὕτως: ὅπως L πως KM
 30 δὲ [καὶ] τῶν? Jac 31 ἐωθεῖτο S¹C ἐωθεῖτο K ὠθεῖτο L 32 τὰς τρα-
 πέζας KLS 40 γάδρα V γάδρα P

Δ

*13 (14) KYRILL. c. Julian. VI p. 208: καίτοι φησὶ καὶ περὶ αὐτοῦ Πορφύριος· «ἐπαιδεύθη δὲ ὁ Πλάτων παρὰ μὲν Διονυσίῳ γράμματα, παρὰ δὲ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ παλαιστῇ τὰ κατὰ τὴν γυμναστικὴν, 5 φασὶ δὲ καὶ Τσθμιά τινες καὶ Πύθια παλαῖσαι αὐτόν.»

14 (15) a) — I p. 31: Πορφύριος δὲ φησιν ἐν βιβλίῳ τετάρτῳ Φιλοσόφου ἱστορίας, δοξάσαι τε τὸν Πλάτωνα καὶ μὴν καὶ φράσαι πάλιν περὶ ἐνὸς θεοῦ, ὄνομα δὲ αὐτῷ μηδὲν ἐφαρμόττειν, μηδὲ γνῶσιν ἀνθρωπίνην αὐτὸν καταλαβεῖν, τὰς δὲ λεγο- μένας ἱστορίας ἀπὸ τῶν ὑστέρων καταχρηστικῶς αὐτοῦ καταγορεῖν. b) — II p. 45: 10 φησὶ μὲν γὰρ ὁ Πορφύριος δοξάσαι τὸν Πλάτωνα περὶ οὐρανοῦ φάσαι τε, ὅτι τὸ σωματικὸν αὐτοῦ συνέστη ἀπὸ τῶν τεσσάρων στοιχείων κτλ.

15 15 (16) — I p. 34 (VIII 271): Πορφύριος γάρ φησι (271 γράφει τοίνυν Πορ- φύριος ἐν βιβλίῳ τετάρτῳ Φιλοσόφου ἱστορίας), Πλάτωνος ἐκτιθέμενος δοξάν· «ἄχρι (γὰρ) τριῶν ὑποστάσεων (ἔφη Πλάτων) τὴν τοῦ θεοῦ 15 προσελθεῖν οὐσίαν· εἶναι δὲ τὸν μὲν ἀνωτάτῳ θεὸν τὰ γαθόν, μετ' αὐτόν δὲ τὸν δευτέρον καὶ δημιουργόν, τρίτον δὲ καὶ τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν· ἄχρι γὰρ ψυχῆς τὴν θειότητα προσελθεῖν. (λοιπὸν δὲ τὸ ἄθρον ἀπὸ τῆς σωματικῆς ἐνῆρχθαι διαφορᾶς).»

*16 (17) — I p. 34: καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πορφύριος περὶ Πλάτωνος· «διὸ 20 ἐν ἀπορρήτοις περὶ τούτων ἀνιτιτόμενός φησι· «περὶ τὸν βασι- λέα πάντα ἐστὶ, καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἷτιον πάντων καλῶν· δευτέρον δὲ περὶ τὰ δευτέρα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ὥς γὰρ πάντων μὲν περὶ τοὺς τρεῖς ὄντων θεοῦς, ἀλλ' ἤδη πρῶτως μὲν περὶ τὸν πάντων βασιλέα, δευτέρως δὲ περὶ 25 τὸν ἀπ' ἐκείνου θεόν, καὶ τρίτως περὶ τὸν ἀπὸ τούτου.»

17 (18) — I p. 32: φησὶ γὰρ ὁ Πορφύριος ἐν τετάρτῳ βιβλίῳ Φιλοσόφου ἱστορίας, ὥς εἰποντος Πλάτωνος περὶ τοῦ ἀγαθοῦ οὕτως· ἀπὸ δὲ τούτου τρέπον 30 τινὰ ἀνθρώπους ἀνεπινόητον νοῦν γενέσθαι τε ὄλον καὶ καθ' ἑαυτὸν ὕφεσθαι, ἐν ᾧ δὴ τὰ ὄντως ὄντα καὶ ἡ πᾶσα οὐσία τῶν ὄντων, ὃ δὴ καὶ πρῶτως καλὸν καὶ αὐτοκαλόν, παρ' ἑαυτοῦ τῆς καλλονῆς ἔχον εἶδος κτλ.

OHNE BUCHZAHL ODER BUCHTITEL.

18 (20) TZETZ. Chil XI 525: δευτέρως δὲ ἐγκύκλια μαθήματα καλοῦνται ὁ κύκλος, τὸ συμπέρασμα πάντων τῶν μαθημάτων, γραμματικῆς, ῥητορικῆς, αὐτῆς 35 φιλοσοφίας, καὶ τῶν τεσσάρων δὲ τεχνῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν κειμένων, τῆς ἀριθμοῦσης, μουικῆς καὶ τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς οὐρανοβάμονος αὐτῆς ἀστρονομίας. ἐγκύκλια μαθήματα δευτέρως ταῦτα πάντα, ὥς ἔγραψε Πορφύριος ἐν Βίοις φιλοσόφων καὶ ἔτεροι μύριοι δὲ τῶν ἐλλογίμων ἄνδρες.

19 (III 689; 2 N) SUID. s. Ὀμηρος· . . . καὶ γέγονε δὲ πρὸ τοῦ 40 τεθῆναι τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν ν̄. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ πρὸ ρλβ φησὶν (907/6). ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίαν ἄλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον ν̄ (F 4). τινὲς δὲ μετὰ ρξ μόνους ἐνι-

7 πάλιν: πολλὰ Nauck 14 γὰρ add. VIII (Didym. Alex.) ἔφη Πλάτων
add. VIII θεῖον I Did θεοῦ VIII 16 καὶ δευτέρον τὸν δημ. Did τρίτην
δὲ τὴν VIII τρίτην δὲ καὶ τὴν Did 18 < > add. VIII 36 'an voluit Tzetzes
Φιλόστρατος?' Kiessling

αυτοὺς τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον, ὁ δὲ ἑρθεὶς Πορφύριος μετα σσε.

20 (3) a) SUID. s. Ἡσιόδου· . . . Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείστοι νεώτερον (sc. Ὀμήρου) ἑκάτον ἐνιαυτοῖς ὀρίζουσιν, ὡς λβ̄ μόνους ἐνιαυτοὺς
5 συμπροτερεῖν τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος (807/6). b) EUSEB. HIER. a. Abr. 1208; 809/8 a. Chr.: *Hesiodus insignis habetur, ut vult Porphyrius.*

21 (6) SUID. s. Φερικύδης Ἀθηναῖος (3 T 2)· πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Ὁρφέως συναγαγεῖν. . . . Πορφύριος δὲ τοῦ προτέ-
10 ρου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ' ἐκείνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφεῖς.

22 (8) — s. Ἐμπεδοκλῆς· . . . ἡκροάσατο δὲ πρώτου Παρμενίδου, οὗτινος, ὃς φησιν Πορφύριος ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, καὶ ἐγένετο παιδικά (21 A 2 Diels).

23 (9) — s. Γοργίας· . . . Πορφύριος δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς π̄ Ὀλυμ-
15 πιάδος (460/56) τίθει· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι.

24 (19) MALALAS CHRON. II p. 56, 10 Bonn: τὸν δὲ Πλούταρχον τὸν Χαιρωνικὸν Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ αὐτῷ χρονογραφίᾳ ἐδόξασε.

Zweifelhaftes und Uechtes.

25 (—) MOSES VON KHOREN Hist. Arm. II 66: s. 44 F 5.

20 26 (—) GEOGR. RAV. II 16 p. 91, 9 Pin-Parthey: (das innere Kleinasien) *quas diversas mesogeon Graecorum patrias multi descripserunt philosophi, ex quibus ego legi Iamblichum atque Pyriton et miserum Porfirium Graecorum philosophos Orientis descriptores, sed et superius dictum Castorium Romanorum cosmographum. sed non ipsi aequaliter, alius vero alio modo. ego autem secundum*
25 *Castorium*

27 (—) — — IV 3 p. 171, 6: *item patria Licania Bosforaniae iuxta mare Ponticum posita. cuius patriae plurimos descriptores legimus, ex quibus nefandissimum Porphyrium, Iamblichum, Livanium Graecorum philosophos, sed et Arbitionem et Lolianum atque Castorium Romanorum philosophos. sed ego*
30 *secundum . . . Livanium*

28 (—) — — IV 5 p. 176, 7: . . . *iuxta regionem Meotidam . . . patria maxima . . . Dardania. in qua diversae patriae usque ad mare magnum Ponticum pertingunt, quarum multi fuerunt adscriptores . . . nefandissimus Porphyrius et Livanius atque Eutropius. sed nos . . . secundum . . . Livanium . . .*

35 29 (—) — — IV 6 p. 180, 2: . . . *Tracia. cuius patriae plurimi descriptores fuerunt philosophi; ex quibus ego legi praefatum miserrimum Por-*

5 [συμ]προτερεῖν Nauck αὐτὸν προτερεῖν G Wolff 6 a. Abr. 1207 OB
1205 L (Arm fehlt) 13 ἐν Φ. ἱ. om VBE καὶ om VBE 14 πῇ Gereke
16—17 Χαιρωνικὸν Jac Χερωνήσιον Mal 17 Πορφύριος Chilmeadus —ον Ox
21 multi Pinder-Parthey multas Ge multas multi vulg 28 Livanium edd
lavianū AB linanum C 29 'Arbitio et Lollianus consules a. 355 p. Chr.' P—P
30 lavianum A 34 livianum B

*phirium nec non Livanium . . . sed et Castorium et Lolianum atque Arbitionem . . .
ego autem secundum . . . Livanium . . .*

30 (—) GEOGR. RAV. IV 7 p. 185, 14: das gleiche über *Mysiae duae*.

Anhang.

- 5 31 (5) EUSEB. ARM. p. 114, 18—116, 11 Karst: *Thettaler-Könige*.
(1) Über die *Thettaler* und *Epirastan* herrschten lange zeiten hindurch ebendie-
selben, welche auch über die *Makedonier* (F 3). auch erhielten sie von den Römern
die eigengesetzliche freiheit nach der niederlage Philipps in *Thettalia* durch Titos,
der Römer Heerführer. später gerieten dann auch sie unter die zinsbarkeit der
10 Römer aus denselben ursachen, derentwegen auch die *Makedonier*. (2) es
herrscht nämlich wiederum auch über diese nach Alexandros *ARIDEOS*, der auch 323/2—317/6
Philip<p>os, 7 jahre. an dessen stelle tritt *KASSANDROS* und regiert über <E>*pirastan* 316/5—298/7
und die *Thettaler* 19 jahre. nach welchem dessen sohn *PHILIP*<P>*OS* 1 jahr: darauf
dann die brüder dieses, *ANTIPATROS* und *ALEXANDROS*, 2 jahre und 6 monate. 297/6—294/3
15 ferner auch *DEMETR*<I>*OS* des Antigonos 6 jahre und 6 monate. nach welchem
PYR<R>*OS* 4 jahre und 4 monate (?); und alsdann *LYSIMACHOS* des Agathokles 293/2—288/7
6 jahre. so denn auch *PTLOMEOS* der *KERAUNOS* benannte, 1 jahr und 5 monate; 287/6—282/1
dann auch *MELEAGROS* 2 monate; nach welchem *ANTIPATROS* des † *Lysimachos* 281/0—277/6
45 tage; nach welchem *SOSTHENES*, 1 jahr; sodann der herrschaftslosigkeit 2 jahre
20 und 2 monate.
(3) darauf auch *ANTIGONOS* des *Demetr*<i>os 34 jahre und 2 monate. 275/4 (273/2)
(4) dann, zu den jahren dieser, nahm *Pyr*<r>os die heerestruppen des *Anti-*
gonos entgegen und bemächtigte sich einiger weniger plätze; im kampf besiegt bei
Derdion von *Demetrios*, dem sohne des Antigonos, ward er dann auch aus dem
35 reichswesen verdrängt.
(5) und kurze zeit darauf, nachdem Antigonos gestorben, ward könig dessen 239/38—
sohn *DEMETRIOS* 10 jahre. (6) nach welchem *ANTIGONOS* des *Demetr*<i>os, 230/29
der nach *Kyrene* gezogen war, und der *Olimpia*, der tochter des *Larissaeers Poli-*
klites, 9 jahre. den *Achaern* ward er bundesgenosse und beistand; und im kampf
30 besiegt er den *Klemeneten*, den gewalthaber der *Lakedaemonier*. er befreite die
Sparten; und gleich den göttern ward er vom *Achaervolke* der ehren gewürdigt.
(7) danach regierte *PHILIPPOS* des *Demetrios* 23 jahre und 9 monate. nieder- 220/19—
gekämpft wurde er in einem treffen im *Thettalerlande* von Titos, dem römischen 197/6
heerführer. die *Thettaler* jedoch erlangten von den Römern des landes selbstrecht-
35 liche freiverwaltung. ebenso auch die anderen von den Griechen, welche zinspflichtige
Philipps waren.
(8) das erste jahr war in *Thettalia* fürstenlosigkeit. danach jedoch wurden 196/5 (197/6)
JÄHRLICHE HEERFÜHRER von der menge gewählt. und zuerst ward gewählt *Pau-*
sanias des *Echekrates* der *Pheraer*. 195/4 (196/4)

13 '1 jahr' (ἔτος α) E Schwartz 4 jahre Arm 4 monate Tab. Arm 4 monate
vulg 15 Antigonos Zohrab-Mai Antipatros Arm (vgl. F 3 § 5) 16 4 j.
und 4 m.: 3 j. und 4 m. Arm. Tabelle p. 116, 18 ἔτος α E Schwartz; s. F 3 § 7
17 6 jahre: ἐτη <β μῆνες> ἔξ Schwartz 18 Lysimachos: Philippos F 3 § 10
30 Cleomenem Zohrab-Mai 'armenisierte form von Κλεομενήτα' Karst 38 von:
'od. aus' Karst

- dann Amyntas des Krates der Pierier, unter welchem Titos wieder nach Rom 194/3 (195/4) zurückging.
- dann Aeakides des Kallias sohn der Metropolit. 195/2
- dann Epidromos des Andromachos der Larissäer 8 monate; und den überrest des 192/1 (194/2)
- 5 jahres Eunomos des Poliklitos der Larissaeer 4 monate.
- wiederum Eunomos 1 jahr. 191/0
- dann Aeakides des Kallias der Metropolit das 2. jahr. 190/89 (192/0)
- dann Pravilos des Phaxias der <S>kutussaeer. 189, 88
- dann Eunomos des Poliklitos der Larissaeer das 2. jahr. 188/7 (190/88)
- 10 dann And(r)osthenes des Italos der Gyrtonier. 187/6 (188/7)
- dann Thrasymachos des Alexandros der Atragaeer. 186/5 (187/6)
- dann Laontomenes des Damothon der Pheraeer. 185/4 (186/5)
- dann Pausanias des Damothon * * 184/3 (185/4)
- dann Theodoros des Alexandros der Aiargaeer. 183/2
- 15 dann Nikokrates des Phaxinos der <S>kotussaeer. 182/1
- dann <H>ippolochos des Alexippos der Larissaeer. 181/0
- nach welchem Kleomachides des Enias der Larissaeer. 180/79
- dann Phyrinos des Aristomenes der Gumphier; in welchem jahre Philippos der 179/8
- könig endigte in Makedonia und das königtum seinem sohne Perseus übergab.
- 20 (9) und über die Thettaler hatte er regiert, wie bereits gesagt, drei <und zwanzig>
- jahre und 9 monate, und über die Makedonier im ganzen 42 jahre und 9 monate.
- vor der 114. olympiade 2. jahre (323/2), der zeit, in welcher Philippos die geschäfte
- übernahm, bis zu Philippos' des Demetrios ende, welches fällt in der 150. olympiade
2. jahr (179/8) und in den 5. monat, ergeben sich 144 jahre und 5 monate.
- 25 32 (6) EUSEB. Arm. p. 117, 1—124, 5 Karst: Asianer- und Syrer-
- könige. (1) als Philip<p>os Arideos in das 6. jahr der regierung gelangt war,
- in der 115. olympiade 3. jahr (318/7), ward ANTIGONOS zuerst König der Asianer 318/7—301, 0
- 18 jahre, insgesamt 86 jahre lebend. als schreckengewaltigster von allen königen
- der zeit wurde er befunden: und er starb in der Phryger land, da alle heermächte
- 30 vor furcht auf ihn eindringen, im 4. jahr der 119. olympiade (301/0).
- (2) sein sohn DEMETRIOS jedoch ward, flüchtig nach Ephesos sich zurück- 300/299—
- ziehend, gerettet; und um das ganze Asien hintergangen, erachtete man ihn von 284/3
- allen der furchtbarste könig zu sein in der belagerung, woher er auch BELAGERER
- geheissen ward mit zunamen. er regiert 17 jahre, im ganzen 54 <lebend>. von der
- 35 120. olympiade 1. jahr (300/299) ab hat er 2 jahre mit dem vater regiert, welche
- selben ihm denn auch eingerechnet wurden in die 17 jahre der regierung. in die
- hand gefallen dem Seleukos ging er gefangen in Kilikierland im 4. jahre der
- 1 l. Kierier Monceaux 4 l. Hippodromos (IG IX 2, 506, 20)? Preuner
- 8 'od. Phaxas' Karst vgl. v. 15; Syll.³ 585, 45 Παύλος Φοῖβου Σκοτουσσαῖος
- 10 Gyrtonier Gmg Gortonier EG 11 Thrasymachos: Θρασύμαχος Syll.³ 585, 72
- Atragaeer (i. e. Ἀτράγειος): Artagaeer Gmg 12 Damothon (v. 13): i. e. Δαμό-
- θουως 13 l. des Damothon <der Pheraeer. dann Sosipatros*>? s. komm.
- 14 Aiargaeer E Argivus vulg l. Atragaeer (v. 11) 15 Phaxinos: vgl. v. 8
- Kotunaeer EG 18 l. Phrynos (Syll.³ 692)? Gomphensis Zohrab-Mai
- 20 <und zwanzig> Karst 25—34 (17 jahre) Exc Eus Cram. AP II 125, 30ff.
- 34 <lebend>: annos agens edd 35 mit dem vater: cum filio v Gutschmid
- 37 4: l. 3?

12<3>. olympiade (285/4?) und stand in gewahrsam zu jenem königlich. er starb in der 124. olympiade 4. [1. 1] jahr (284/3). des Antigonos und des Demetrios dinge erledigten sich diesermäßen.

(3) indessen herrschte über Lidiastan, nach den thrakischen strichen hin, 5 Lysimachos als könig, über die oberen gegenden aber und die syrischen Seleukos. und es waren in besitz gelangt beide in der 114. olympiade 1. jahr (324/3). wovon des Lysimachos dinge weggelassen bleiben mögen, die des Seleukos jedoch, wie und welchermäßen sie sich vollzogen haben, erzählt werden sollen.

(4) als Ptlomeos, der erste Egipterkönig, nach Alt-Gaza herangerückt war, 10 scharte er sich zum kriegskampf gegen Demetrios des Antigonos und siegte; als könig stellte er den SELEUKOS auf für Syrien und die oberen gebiete. Seleukos aber, sobald er mitten unter die barbaren gezogen und gesiegt hatte, ward könig und von da genannt NIKANOR, das ist sieger, und hatte das königtum 32 jahre 312/1—281/0 inne, anhebend von der 117. olympiade 1. jahre und sich erstreckend bis zu der 15 124ten 4. jahre. und lebte insgesamt 75 jahre; und indem ihm nachstellung bereitet wurde von einem freunde [des] Ptlomeos, der Keraunos genannt war, starb er (F 3,9).

(5) diesem folgt desselben sohn ANTIOCHOS von der Apam, die gewesen aus 280/79—262/1 Persien; und er ward genannt SOTER, d. i. retter. in der 129. olympiade 1. [1. 3] 1. jahr gestorben lebte er insgesamt 64 und herrschte 19 jahre, von der 125. olympiade 30 1. jahr (280/79) bis zu der 129. olympiade 3. jahre (262/1).

(6) es waren ihm geworden kinder von der Stratonik, der tochter des Demetrios; ein männliches Antiochos und tochter Stratonik und Apam, von welchen die Apam Magas heiratete und die Stratonik Demetrios der Makedonierkönig. nach dem tode des besagten Antiochos Soter folgt in der herrschaft ANTIOCHOS, dessen zuname 261/0—247/6 25 geheißē ward THEOS, beginnend mit der 129. olympiade 4. jahr (261/0) und sich erstreckend über 15 jahre erkrankte und verendete <er> zu Ephesos in der † 135. olympiade 3. jahr [1. 133,2], gelebt habend im ganzen 40 jahre. er hatte zwei söhne, den Seleukos zubenannt Kal<L>inikos und den Antiochos (F 43); auch tochter zweie von der Laodik, der tochter des Acheos, deren eine Mithridates und die andere 30 Arathes zu frauen nahmen.

(7) diesen ersetzt der ältere sohn SELEUKOS, dessen beiname, wie wir eben gesagt haben, geheißē ward KAL<L>INIKOS, beginnend zu herrschen mit dem 246/5—227/6 3. jahre der 133. olympiade (246/5), sich erstreckend bis zum 2. jahre der 138. olympiade (227/6), herrschend 21 jahre.

35 (8) und nach dessen tode folgt auf ihn sein sohn SELEUKOS, dessen beiname geheißē ward KERAUNOS. dieses aber <vollzog sich> folgendermäßen. nachdem es sich begeben hatte zu lebzeiten eben des Kal<L>inikos Seleukos, daß Antiochos

1 123 (285/4) v Gutschmid 120 Arm 2 1. v Gutschmid 4. Arm 9—16 § 4 = Synkell. 506, 19ff. 12 Σέλευκος δ' ἀναβάς μέχρι Βαβυλωνίας καὶ κρατήσας τῶν βασιλέων Synk 16 'a familiari suo Ptolemaeo' Aucher Zohrab πρὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου τοῦ Κεραινοῦ λεγομένου Synk (vgl. F 3, 9) Ptlomeos des Lagos? 18 1. Arm 3. v Gutschmid 22—23 Apamam Magas uxorem duxit [rapuit (et) uxorem duxit] edd ὡν Ἀπάμαν Μαγαί ἡγοῦσος v Gutschmid 26 15: 19 Arm mg 26—27 135. ol. 3. jahr: s. v. 33 28 Antiochos edd Antigonos Arm 34 21 (Arm; Tab. p. 124, 13; Synkell. p. 539, 12; Χρον. Συνητ. p. 91, 39 Sch; Exc. Lat. Barb. 46a 17): 20 Arm. Kanon p. 201 K; Hier. p. 132, 8 Helm 37 Antiochos edd Antigonos Arm

der jüngere bruder desselben sich friedlich zu verhalten und lediglich seine sachen zu versehen nicht gewillt war — er hatte nämlich bundesgenossenschaft und unterstützung von Alexandros, der die stadt der Sardier inne hatte, der auch der bruder war von seiner mutter Laodik; und hatte auch die Galater zu bundesgenossen in
 5 zwei treffen — siegte im Lydierlande Seleukos, nahm jedoch weder Sardis ein noch Ephesos, da Ptlomeos die stadt besetzt hielt. als es aber in Kappadokia und mit Mithridates zum zweiten zusammenstoße kam, wurden zwei myriaden desselben von den barbaren niedergemacht, und er selbst war als erschlagen verschollen. Ptlomeos aber, der auch Tryphon, nahm die syrischen striche ein; und die belagerung,
 10 die gegen Damaskos und Orthosia stattfand, nahm ihr ende in der 134. olympiade 3. jahre (242/1), als Seleukos dorthin zurückgekehrt war. Antiochos jedoch, der bruder des Kal<l>inikos, unterwarf, Großphrygien durchziehend, die bewohner dem tribute und ließ feldherrn auf Seleukos los. da ward er ausgeliefert von seinen höflingen den barbaren, von welchen entkommend mit nur wenigen er nach Magnesia
 15 gelangte. und am folgenden tage stellte er sich in schlachtordnung auf. abermals bundesgenössische hilfe von Ptlomeos erlangt habend, siegte er; und heiratete die tochter des Zielas. und im 4. jahre der 137. olympiade (229/8) im Lydierlande zweimal in ein treffen sich einlassend, unterlag er. auch gegenüber Koloe lieferte er eine schlacht wider Attalos; und im 1. jahre der 138. olympiade (228/7) nach
 20 Thrakien flüchtig geworden vor Attalos nach der schlacht, die in Karia stattgefunden hatte, starb er.

(9) Seleukos aber, der Kal<l>inikos genannt war, der bruder des Antiochos, verschied im anderen jahre (227/6); und es folgt ihm der sohn desselben, Alexandros, der sich SELEUKOS nannte und KERAUNOS vom heere heißen ward. er hatte 223/5—224/3
 25 auch einen bruder, dessen name war Antiochos. nachdem Seleukos 3 jahre regiert hatte nach dem vater, wurde er im Phrygierland getötet von einem gewissen Nikanor, einem Galater, durch hinterlistig bereitete nachstellung (F 44), um der 139. olympiade 1. jahr (224/3).

(10) diesen ersetzt sein bruder ANTIOCHOS, vom heere von Babelon aus zum 223/2—187/6
 30 königtum berufen; und er ward genannt <DER GROSSE>, regierend 36 jahre von (188/7) der 139. olympiade 2. jahr (223/2) bis zu der 148. olympiade 2. [1. 1] jahr (187/6). nach Soša hingezogen und in die oberen satrapengebiete, ward er gänzlich vernichtet, erschlagen im Elimaer treffen (F 47). und es blieben zwei söhne Seleukos und Antiochos.

(11) von diesen folgt SELEUKOS dem vater im 3. [1. 2] jahre der 148. olym- 186/5 (187/6)
 35 piade (186/5); und 12 jahre regierend erstreckte er sich bis zum 1. jahre der 151. olym- —176/6
 piade (175/4), und lebte insgesamt † 60 jahre.

(12) diesen, als er geendet, ersetzt sein bruder ANTIOCHOS, der genannt ward 174/3 (175/4)
 40 EPIPHANES, und regiert 11 jahre, vom 3. [1. 2] jahr beginnend der 151. olympiade —164/3
 (174/3) bis zum 1. jahre der 154. olympiade (164/3).

3 ab Alexandro Aucher Alexandriae, —a Arm 11 Antiochos edd
 Antigonos Arm 15 abermals Karst alios Aucher inter alios Petermann
 22 Antiochos edd Antigonos Arm 30 <der Große> edd dominans Petermann
 regierte Arm 31 1. 1: Kolbe 32 'od. in gesamtvernichtung' Karst
 cum universis Petermann 35 1. 2: Kolbe 36 1.: secundum v Gutschmid
 39 1. 2: Kolbe

(13) und den Epiphanes Antiochos, der noch am leben war, löst ab sein sohn **ANTIOCHOS**, als er erst zwölfjährig war, der genannt ward **EUPATOR**, da 1 jahr und 163/2—163/1 6 monate † noch unter ihm lebte der vater †.

(14) **DEMETRIOS**, der den Römern als geisel gegeben war von seinem vater 161/0—149/8 (161/0) Seleukos, langte aus Rom entflohen in Phynike in der stadt Tripolis an. den Lysia(s), den vormund des knaben, und denselben Antiochos selbst tötete er; und ward könig im 4. jahre der 154. olympiade (161/0) und behauptete sich bis zur 157. olympiade 4. [1. 2] jahr (149/8), dessen beiname **SOTER** geheißten war; und er herrschte 12 jahre. in kampf entbrannt mit Alexandros um das königtum, welcher die fremden in sold und von Ptlomeos hilfstruppen hatte und den auch der könig der Attalaeer unterstützte, endete er.

(15) es herrscht also **ALEXANDROS** über die Syrer im 3. jahre der 157. olympiade (150/49); und er behauptete sich 5 jahre; und im 4. [1. 3] jahre der 158. olympiade (145/4) wird er getötet, kämpfend mit Ptlomeos, dem helfer des Demetrios, des sohnes des Demetrios, unter der stadt Antiochia, wo der zusammenstoß der schlachtheere stattfand und im getümmel fallend auch Ptlomeos den tod fand.

(16) und es setzte den krieg fort der eben besagte **DEMETRIOS**, welcher der sohn des Demetrios war. als aufeinander einstürmten Demetrios des Demetrios von Seleukia aus und Antiochos, sohn Alexanders, von Syrien und von der stadt Antioch her, siegte Demetrios und erlangte das königtum im 1. jahre der 160. olympiade (140/39). und im anderen jahre darauf (139/8) bot er ein heer auf und zog gegen Aršak nach Babelon und nach den oberen ländern; und weiter im anderen jahr, welches das 3. jahr der 160. olympiade (138/7), wurde er gefangen genommen von Aršak, der ihn nach Parthien in gewahrsam abführen ließ. woher er auch **NIKANOR** genannt ist, d. i. Sieger (denn er hatte besiegt den Antiochos, sohn Alexanders), und Siripides (denn gefangen ging er, in eisen gefesselt stand er in bewachung).

(17) und des Demetrios jüngerer bruder, der **ANTIOCHOS** genannt ward, in der stadt Side aufgezogen, der ebendeshalb auch **SIDAEER** genannt wurde, vernahm, daß sein bruder Demetrios fehlgeschlagen habe und in banden liege, verließ die stadt Side und kam, bemächtigte sich Syriens in der 160. olympiade 4. jahr (137/6). es regierte auch dieser, 9 jahre.

(18) und dieser unterwarf seiner hand die Juden. infolge der belagerung schleifte er die mauern der stadt und metzelte die auserlesenen von jenen nieder im 3. jahre der 162. olympiade (130/29).

(19) im 4. jahre aber der 162. olympiade (129/8) kam mit 12 myriaden herangerückt Aršak, eine hinterlist wollte er anwenden; er entließ den bruder jenes, den Demetrios, der in gefangenschaft war, nach Syrien. Antiochos jedoch, da der winter darüber hereingebrochen war, ließ, nachdem er in einer engen örtlichkeit auf die barbaren gestoßen, den kampf allzu hitzig entbrennen. verwundet fallend

2—3 da — vater: 'verwirrt' v Gutschmid 4—16 (§ 14—15): vgl. Synk. p. 550, 19—551, 11. 5 εἰς Τρίπολιν Φοινίκης Synk Trapolis, Trapulis Arm 8 l. 2 Kolbe 3. v Gutschmid 10—11 Ἀτταλὸς ὁ Περγάμου βασιλεὺς, ὁ καὶ κατὰ γὰρ αὐτὸν Synk 11 τελευτᾷ ἱβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ Synk 12 Ἀ. ὁ ὑποταγμένος Synk 3.: 4. v Gutschmid 13 l. 3 Kolbe 17—27 (§ 16): vgl. Synk. 554, 4—13 20 siegte Demetrios: νικήσας χειροῦται τὴν ἀρχὴν ἐτη 7, ὅθεν καὶ Νικάνωρ ἐκλήθη Synk 26 Σιδηοίτης Synk Σηριπίδης v Gutschmid

starb er; es war sein 35. jahr seit der geburt. seinen sohn jedoch, den Seleukos, der im gefolge des vaters zugleich mitgekommen war, in noch zartem alter, faßte Arsak ab, führte ihn gefangen und verwahrte ihn königlich.

(20) und dem Antiochos waren 5 kinder, 3 männliche und 2 mädchen. die erste tochter und die zweite waren Laodik geheißen; denn es war ein und derselbe name beiden. und der dritte Antiochos, der durch krankheit, er selber nebst den schwestern, endete; und der vierte Seleukos, welchen Arsak gefangen hielt. und der fünfte ANTIOCHOS, der auch KYZIK<EN>OS, wurde beim eunuchen Krateros erzogen; aus furcht vor Demetrios entflohen, zurückgezogen nach Kyzikos mit Krateros und anderen dienern des Antiochos — der eine war gestorben samt den schwestern, und nur der jüngste war geblieben, Antiochos —, welcher deshalb denn auch Kyzikener genannt ward.

(21) zurückgekehrt jedoch gelangte abermals DEMETRIOS im 2. jahre der 162. [l. 163.] olympiade zur regierung, nachdem er 10 jahre inzwischen in gefangenschaft gewesen. sofort, als er zurückgekehrt war aus der gefangenschaft, richtete er seine aufmerksamkeit auf die Ägypter. bis nach Pelusion gelangt, kehrte er, da sich ihm zum widerstand entgegenwarf Physkon Ptoleoms, wieder zurück, da auch gar noch die truppen seine herrschaft bekämpften; denn sie haßten ihn. Ptoleoms aber, in erbitterung versetzt, sandte als könig den Asianern den Alexandros, † ziós sohn des Alexandros [d. i. gleichsam als sohn des Alexandros], der, da er als von Ptoleomos gekauft zu sein erachtet ward, auch den beinamen Zabinas erhielt von den Syrern. als der zusammenstoß der schlachtreihen unter Damaskos erfolgt war, wandte sich besiegt Demetrios fliehend nach Tyros. da auch dort ihm kein einlaß gewährt ward, nahm er auf ein schiff seine zuflucht und wurde zu stücken niedergehauen in der 164. olympiade 1. jahr (124/3), so daß er regiert hat vor der gefangenschaft 3 jahre und nach der rückkehr 4 jahre.

(22) es folgt dem Demetrios SELEUKOS, sohn desselben; und alsbald fand er durch der mutter verleumdung den tod.

(23) ANTIOCHOS, der jüngere bruder desselben, nahm auf sich die geschäfte, in der 164. olympiade 2. jahre (123/2). und im 3. jahre (122/1) besiegte er den Zabinas; und dieser, da er nicht ertrug die niederlage, tötete sich durch gift. und er regierte 11 jahre, bis zum 4. jahr der 166. olympiade (113/2). eingerechnet wird auch seines bruders Seleukos einziges jahr der herrschaft inbegrifflich in dieselbe. und er ward genannt GRYPOS (d. i. krummgebogen) und PHILOMETOR. als jedoch herabgezogen war sein gleichmütterlicher bruder Antiochos und bruderssohn von väterlicher seite, dessen beiname Kyzikenos war, von dem wir wenig vorher gesprochen haben, räumte er die herrschaft ein und begab sich nach Aspendos, woher auch ASPENDIER genannt ward derselbe, der auch Gripos und Philometer hieß.

(24) nachdem also Antiochos nach Aspendos gewichen, herrschte von der 167. olympiade 1. jahre (112/1) der KYZIKENER ANTIOCHOS. und im 2. jahr derselben olympiade (111/0) kehrte abermals zurück aus Aspendos Antiochos und nahm in besitz Syrien; der Kyzikener aber die eine seite. nach teilung der herrschaft unter die beiden regierte GRYPOS bis zu der 170. olympiade 4. jahre (97/6).

2—3 faßte — ab Karst comprehensens Aucher gestorben Arm 4—1220, 3 (§ 20 —28) Exc p. 126, 10 ff. 13—19 im — haßten ihn om Exc 14 162 (om Exc): 163 v Gutschmid 20 † ziós: ós Exc 25 in — jahr om Exc 42 die eine seite: τῆς κοίτης Exc

darunter nach der rückkehr verlebte 15 jahre, so daß er geherrscht hat im ganzen 26 jahre: 11 für sich besonders und 15 zwiefach geteilter herrschaft. der KYZIKENER^{112/1—96/5} aber herrschte seit der 167. olympiade 1. jahre (112/1) und endigte im 1. (?) jahre^(96/4) der 171. olympiade (96/5), regierend 18 (?) jahre und lebend insgesamt 50 jahre und endend auf folgende weise.

(25) nachdem gestorben war Grypos Antiochos um die besagte zeit, unterwarf SELEUKOS, der sohn desselben, mit heeresmacht umherziehend viele städte. und Antiochos der Kyzikener, der ein heer aufgeboden aus der stadt Antioch und ein treffen lieferte, wurde besiegt: vom pferde mitten unter die feinde entführt, zog¹⁰ er, als sie im begriff waren, ihn zu fassen, sein schwert und tötete sich selbst. das königtum aber gelangte ganz an Seleukos, und er bemächtigte sich Antiochiens.

(26) und mit diesem führte krieg des Kyzikeners hinterbliebener <sohn> ANTIOCHOS. als ein schlachtenzusammenstoß im Kilikierlande ward, unter der stadt, die mit namen heißt Momphestia, siegte Antiochos. Seleukos entwich fliehend¹⁵ in die stadt. und er fragte die leute, ob sie ihn kannten; wie er hörte, daß sie ihn erkannt hätten, tötete er, daß sie nicht etwa ihn lebendig verbrennten, ihnen zuvor-kommend, sich selbst. seine brüder jedoch, welche die Zwillinge genannt wurden, Antiochos und Philip<p>os, nahmen, mit heeresmacht heranrückend, gewaltsam die stadt und heischten rache für den bruder und zerstörten sie von grund aus.²⁰ gegen diese zog der sohn des Kyzikeners in den krieg: er siegte. und von jenen stürzte Antiochos, der bruder des Seleukos, aus der schlacht fliehend, da er allzu verwegen sein roß ritt, jählings in den Orontesfluß und kam in den strudeln des flusses um.

(27) darnach war zwischen den übrigen ein ringen um das königtum:²⁵ zwischen PHILIP<p>OS, bruder des Seleukos und sohn des Grypos Antiochos, und zwischen ANTIOCHOS, dem sohne des Kyzikener-Antiochos, vom 3. (?) jahre der 171. olympiade (94/3) anhebend; und auserlesene truppen aufbietend hielten sie^{94/3} ein jeder je einen teil Syriens besetzt und führten gegeneinander krieg um Syrien, bis Antiochos unterlag und zu den Parthern sich als flüchtling wandte. und später³⁰ suchte er den Pompeos für sich zu gewinnen, um durch diesen nach Syrien zurück-zukehren; der aber trug, nachdem er schätze von den Antiochenern genommen, keine sorge um ihn, beließ in eigengesetzlicher freiverfassung die stadt (a. 64/3).

(28) es sandten an sie (?) den Menelaos und den Lampon und den Kali-mandros die Alexandriner, auf daß, nachdem Ptlomeos, sohn des Dionisios, aus³⁵ Alexandria verdrängt war, jener das königtum der Egypter übernähme mit den töchtern des Ptlomeos. jener indessen, einer schweren krankheit verfallen, starb (a. 57/6?). gelöst ward auch Philip<p>os, der sohn des Grypos und der Trophine, der tochter Ptlomeos VIII, der vorhin besagten. er beabsichtigte, sich nach Egyptos zu begeben, da auch ihn damals die Alexandriner zur herrschaft herbeiriefen;

1 darunter om Exc 3 1.: 2.? (s. § 27) 4 18 Arm Exc Can Arm Hier
17 Tab Arm p. 124, 26 ἡ ἑξων Σύντ 9 pferde om Exc 14 Μομφουεστίαν Exc
14—16 φυχὼν εἰς τὴν πόλιν, καὶ πνθόμενος τοὺς ἐγχωρίους ὅτι διεγνώχασιν αὐτὸν ζῶντα
κατακαῖσαι, φθάσας κτλ. Exc 21—22 ἀπὸ τῆς μάχης ἐλαύνων τὸν ἵππον καὶ κατα-
φυγὼν εἰς τὸν Ὀρόντην Exc 26 3.: τρίτου Exc 1. Arm 33 an sie: ἐπ'
αὐτοὺς Exc ἐπ' αὐτὸν Scaliger 37 gelöst: 'i. e. expellebatur sc. regno'
Petermann καταλύεται Exc Τρυφάλης Exc 38 ὀρόδου, υἱὸς ὁ προσιρη-
μένος Exc

da hemmte Gabin(̑)os, der römische häuptling Syriens, der oberste des Pompeos, das unterfangen (a. 56). und dieserweise gelangte die reichserbfolge der Syrer bis zu diesen und endete.

KATA XPIETIANΩN A—IE.

A

33 (40 Harn.) EUSEB. HIER. Chron. praef. 8, 5 Helm: *ex ethnicis vero impius ille Porphyrius in quarto operis sui libro, quod adversum nos casso labore contexuit, post Moysen Semiramam fuisse adfirmat, quae apud Assyrios CL ante Inachum regnavit annis. itaque iuxta eum DCCC paene et quinquaginta annis Troiano bello Moyses senior invenitur.*

34 (41) EUSEB. PE I 9 p. 31 A—C (X 9 p. 485 A—C): μέμνηται τούτων ὁ καθ' ἡμᾶς τὴν καθ' ἡμῶν πεποιοημένος συσκευήν, ἐν τετάρτωι τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως ὧδε τῷ ἀνδρὶ (sc. Φίλωνι τῷ Βυβλίωι) μαρτυρῶν πρὸς λέξιν· «ἱστορεῖ δὲ τὰ περὶ Ἰουδαίων ἀληθέστατα, ὅτι καὶ τοῖς τόποις καὶ τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν τὰ συμφωνότατα, Σαγχορνιάθων ὁ Βηρυτίος, εἰληφὼς τὰ ὑπομνήματα παρὰ Ἱερομβάλου τοῦ ἱερέως Θεοῦ τοῦ Ἰερώ· δς Ἀβιβάλωι τῷ βασιλεῖ Βηρυτίων τὴν ἱστορίαν ἀναθεῖς ὑπ' ἐκείνου καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἐξεταστῶν τῆς ἀληθείας παρεδέχθη. οἱ δὲ τούτων χρόνοι καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν πίπτουσι χρόνων καὶ σχεδὸν τοῖς Μωσέως πλησιάζουσιν, ὥς αἱ τῶν Φοινίκης βασιλέων μηνύουσι διαδοχαί. Σαγχορνιάθων δὲ <δ> κατὰ τὴν Φοινίκων διάλεκτον φιλαλήθως πᾶσαν τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγραφῶν συναγαγὼν δὴ καὶ συγγράψας ἐπὶ Σεμιράμειος γέγονε τῆς Ἀσσυρίων βασιλίδος, ἣ πρὸ τῶν Ἰλιακῶν ἢ κατ' αὐτοὺς γε τοὺς χρόνους γενέσθαι ἀναγγέλλεται. τὰ δὲ τοῦ Σαγχορνιάθωνος εἰς Ἑλλάδα γλῶσσαν ἡρμήνευσε Φίλων ὁ Βύβλιος.»

1 Γαβνίος Exe ὁ τῆς Συρίας ἀρχὸν Ῥωμαῖος, ἑπαρχος ὢν τοῦ Πομπηίου Exe 3 ἀρχὶ τούτων Exe in Exe graec folgt darauf die tabelle (= Arm. p. 124, 6—28) und summierung: συνάγεται οὖν ὁ τῆς Συριακῆς βασιλείας τῆς ὑπὸ Μακεδόνων χρόνος ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀντιγόνου εἰς ἑτῆ σοδ, ἀπὸ δὲ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἑτῆ σλθ (l. σμθ 312/11—64/3?). 12—15 μέμνηται — λέξιν: γράφει τοίνυν ἐν τῷ δ τῆς καθ' ἡμῶν συσκευῆς ὁ Πορφύριος ῥήμασιν αὐτοῖς τάδε X 485 A; vgl. Theod. Graec. aff. cur. II 43 19 Ἀβιβάλωι A Joseph. A I VIII 5, 13; c. Ap. I 17—18 Ἀβελβάλωι B10; X 485 B; Theod. II 44 (v. l. ἀβεμβάλωι) 24 <δ> Theod 28—31 ἦ — Βύβλιος om X 485 C; Theod

IB

35 (43a) HIERON. Comm. i. Dan. prol.: contra prophetam Danielem duodecimum librum scripsit Porphyrius, nolens eum ab ipso, cuius inscriptus est nomine, esse compositum, sed a quodam qui temporibus Antiochi, qui appellatus est Epiphanes (175/4—164/3), fuerit in Iudaea, et non tam Danielem ventura dixisse, quam illum narrasse praeterita. denique quidquid usque ad Antiochum dixerit, veram historiam continere; si quid autem ultra opinatus sit, quia futura nescierit, esse mentitum. cui sollertissime responderunt Eusebius Apollinarius
 10 et ante hos ex parte Methodius.

36 (43c) — — —: ad intelligendas autem extremas partes Danielis multiplex Graecorum historia necessaria est: Sutorii videlicet Callinici (III), Diodori, Hieronymi (154 T 13), Polybii, Posidonii (87 T 20), Claudii Theonis (VI) et Andronici cognomento Alipii (VI), quos et
 15 Porphyrius esse secutum se dicit. Iosephi quoque et eorum quos ponit Iosephus [[praecipueque nostri Livii et Pompeii Trogi atque Iustini, qui omnes extremae visionis narrant historiam, et]] post Alexandrum usque ad Caesarem Augustum Syriae et Aegypti, id est Seleuci et Antiochi et Ptolemaeorum bella describunt.

20 37 (431) — — 7, 7: Porphyrius duas posteriores bestias, Macedonum et Romanorum, in uno Macedonum regno ponit 'pardum' volens intelligi ipsum Alexandrum, bestiam autem dissimilem ceteris bestiis quatuor Alexandri successores. et deinde usque ad Antiochum cognomento Epiphanen decem reges enumerat qui fuerant saevissimi,
 25 ipsosque reges non unius ponit regni, verbi gratia Macedoniae Syriae Asiae et Aegypti, sed de diversis regnis unum efficit regum ordinem, ut videlicet ea quae scripta sunt 'os loquens ingentia' non de Antichristo, sed de Antiocho dicta credantur.

38 (43m) — — 7, 8: frustra Porphyrius cornu parvulum, quod post
 30 decem cornua ortum est, Epiphanen Antiochum suspicatur, et de decem cornibus tria evulsa cornua sextum Ptolemaeum cognomento Philometorem, septimum Ptolemaeum Euergetem et Artaxiam regem Armeniae, quorum priores multo antequam Antiochus nasceretur mortui sunt. contra Artaxiam vero dimicasse quidem Antiochum novimus (a. 165/4?),
 35 sed illum in regno pristino permansisse.

39 (43n) — — 9, 1: hic est Darius, qui cum Cyro Chaldaeos Babyloniosque superavit, ne putemus illum Darium, cuius anno secundo

12 v. l. Sutorii? Σουητώριος (AV) und Σουκτώριος (BE) Suid. s. Καλλίνικος s. F 49. 16—17 [[]] zusetze 17 v. l. omnem

templum aedificatum est — quod Porphyrius suspicatur, ut annos Danielis extendat — vel eum qui ab Alexandro Macedonum rege superatus est.

*40 (—) HIERON. Comm. i. Dan. 11, 2: quatuor reges post Cyrum dicit in Perside surrecturos, Cambysen filium Cyri et Smerden Magum, qui Pantapten filiam Cambysis duxit uxorem. qui cum a septem magis fuisset occisus et in locum eius Darius suscepisset imperium, eadem Pantaptes nupsit Dario et ex eo Xerxen genuit filium, qui potentissimus rex et ditissimus adversum Graeciam innumerablem duxit exercitum et ea gessit quae Graecorum narrant historiae. succendit enim Athenas sub principe Callia, bellumque eo tempore gestum est in Thermopylis et apud Salaminam navale certamen, quando Sophocles et Euripides clari habentur et Themistocles in Persas fugiens hausto tauri sanguine periit. frustra igitur quidem (F 39) Darium regem quartum, qui ab Alexandro superatus est, scribit; qui non quartus sed quartus decimus post Cyrum Persarum rex fuit, quem septimo imperii sui anno et superavit et occidit Alexander.

*41 (—) — — 11, 3—4: (Alexander) qui Philippi filius fuit: hic enim Illyricis Thracibusque superatis, victa Graecia Thebisque subversis, transivit in Asiam; et fugatis Darii ducibus urbem Sardis cepit; posteaque capta India et urbe Alexandria condita, cum triginta duos aetatis haberet annos et duodecimum imperii annum, in Babylone periit. post Alexandrum in quatuor ventos coeli . . . regnum eius divisum est: in Aegypto enim primus regnavit Ptolemaeus Lagi filius . . . in Macedonia Philippus qui et Arideus, frater Alexandri . . . Syriae et Babylonis et superiorum locorum Seleucus Nicanor . . . Asiae et Ponti caeterarumque in ipsa plaga provinciarum Antigonus . . . quod liberos non habuerit . . . excepto fratre Philippo, qui Macedonas tenuit . . . praeter regna quatuor . . . etiam in alios obscuriores et minores reges Macedonum regnum laceratum est: significat autem Perdiccam et Crateron et Lysimachum. nam Cappadocia et Armenia, Bithynia et Heraclia, Bosphorusque et aliae provinciae, de potestate Macedonum recedentes, diversos sibi reges constituerunt.

*42 (—) — — 11, 5: Ptolemaeum . . . Lagi, qui primus regnavit in Aegypto, et vir prudentissimus fortissimusque ac ditissimus fuit et tantae potentiae, ut Pyrrhum regem Epirotarum expulsum restituerit in regnum (298/7), Cyprumque obtinuerit et Phoenicen; et victo Demetrio filio Antigoni Seleuco regni sui partem, quae ab Antigono fuerat ablata, restituerit (F 32, 4); Cariam quoque obtineret et multas insulas urbesque et regiones, de quibus non est huius temporis scribere . . . Ptolemaeus Philadelphus secundus rex Aegypti (F 2, 3), filius Ptolemaei superioris, sub quo LXX interpretes . . . cuius bibliothecae praefuit Demetrius Phalereus, idem apud Graecos orator et philosophus; tantaeque potentiae fuisse narratur, ut Ptolemaeum patrem vinceret. narrant enim historiae habuisse eum peditum ducenta millia, equitum viginti millia, currum duo millia, elephantos, quos primus eduxit ex Aethiopia, quadringentos; naves longas [[quas nunc Liburnas vocant]] mille quingentas, alias ad cibaria militum deportanda mille; auri quoque et argenti grande pondus, ita ut de Aegypto per singulos annos quattuordecim millia et octingenta talenta

32 v. l. restitueret

40 viginti: τέσσαρες (μυριάδες) Appian. pro. 10.

42 quadringentos: τετρακόσιοι Appian

quas — vocant: s. komm.

argenti acceperit, et frumenti artabas [[quae mensura tres modios et tertiam modii partem habet]] quinquies et decies centena millia.

- *43 (—) HIERON. Comm. i. Dan. 11, 6—9: primum Syriae regnavit . . . Seleucus cognomento Nicanor; secundus Antiochus qui appellatus est Soter; tertius
 5 et ipse Antiochus qui vocabatur Θεός . . . iste adversus Ptolemaeum Philadelphum gessit bella quam plurima et totis Babyloniis atque Orientis viribus dimicavit. volens itaque Ptolemaeus Philadelphus post multos annos molestum finire certamen, filiam suam nomine Berenicen Antiocho uxorem dedit (a. 252), qui de priore uxore nomine Laodice habebat duos filios, Seleucum qui cognominatus
 10 est Callinicus et alterum Antiochum (F 32, 7); deduxitque eam usque Pesusium, et infinita auri et argenti millia dotis nomine dedit, unde περυσφόρος . . . lappellata est. Antiochus autem Berenicen consortem regni habere se dicens et Laodicen in concubinae locum, post multum temporis (a. 246) amore superatus Laodicen cum liberis suis reducit in regiam. quae metuens ambigui viri animum,
 15 ne Berenicen reduceret, virum per ministros veneno interfecit; Berenicen autem cum filio, qui ex Antiocho natus erat, Icadioni et Genn(α)eo Antiochiaep principibus occidendam tradidit; filiumque suum maiorem Seleucum Callinicum in patris loco regem constituit . . . occisa Berenice et mortuo Ptolemaeo Philadelpho patre eius in Aegypto, frater illius et ipse Ptolemaeus cognomento Evergetes, tertius
 20 successit in regnum . . . et venit cum exercitu magno et ingressus est provinciam . . . Seleuci cognomento Callinici, qui cum matre Laodice regnabat in Syria, et abusus est eis et obtinuit in tantum ut Syriam caperet et Ciliciam superioresque partes trans Euphraten et prope modum universam Asiam. cumque audisset in Aegypto seditionem moveri, diripiens regnum Seleuci quadraginta millia
 25 talentorum argenti tulit et vasa pretiosa simulacraque deorum duo millia quingenta, in quibus erant et illa quae Cambyses capta Aegypto [et] in Persas portaverat. denique gens Aegyptiorum [[idolatriae dedita]], quia post multos annos deos eorum retulerat, Evergeten eum appellavit. et Syriam quidem ipse obtinuit, Ciliciam autem amico suo Antiocho gubernandam tradidit, et Xanthippo alteri
 30 duci provincias trans Euphraten.

- *44 (—) — — 11, 10—14: post fugam et mortem Seleuci Callinici duo filii eius Seleucus cognomento Ceraunus et Antiochus qui appellatus est Magnus, provocati spe victoriae et ultione parentis, exercitu congregato adversus
 35 Ptolemaeum Philopatorem arma corripunt. cumque Seleucus maior frater tertio anno imperii esset occisus in Phrygia per dolum Nicanoris et Apaturii (F 32, 9), exercitus qui erat in Syria Antiochum fratrem eius cognomento Magnum de Babylone vocavit ad regnum . . . Antiochus Magnus venerit de Babylone in Syriam (a. 221 o. 219), quae eo tempore tenebatur a Ptolemaeo Philopatore filio Evergetis, qui quartus regnavit in Aegypto, cumque pugnasset adversum
 40 duces eius, immo proditione Theodoti[i] obtinuisset Syriam (a. 219) . . . in tantam venit audaciam, contempta luxuria Philopatoris et magicis artibus quibus inservire dicebatur, ut ultro Aegyptiis bellum conaretur inferre . . . Ptolemaeus . . . cognomento Philopator, amissa Syria proditione Theodoti[i], congregavit plurimam multitudinem et ingressus est adversus Antiochum Magnum . . .
 45 inito ergo certamine iuxta oppidum Raphiae (a. 217), quod in foribus Aegypti

est, omnem Antiochus amisit exercitum, et per deserta fugiens paene captus est. cumque cessisset Syria, ad extremum foedere et quibusdam conditionibus pugna finita est.

*45 (—) **HIERON. Comm. i. Dan. 11, 13—14:** *Antiochum Magnum . . .*
 5 *qui contempta Ptolemaei Philopatoris ignavia, eo quod deperiret Agathocleam psal-*
triam fratremque eius et ipsum Agathoclen haberet concubinum, quem postea Aegypti
ducem constituit, incredibilem de superioribus locis Babylonis exercitum congre-
gavit, et Ptolemaeo Philopatore mortuo (a. 205) adversum filium eius, qui
tunc quatuor annorum erat et vocabatur Ptolemaeus Επιφανής, rupto foedere
 10 *movit exercitum. tantae enim dissolutionis et superbiae Agathocles fuit, ut sub-*
ditae prius Aegypto provinciae rebellarent ipsaque Aegyptus seditionibus vera-
retur. Philippus quoque rex Macedonum et Magnus Antiochus pace facta ad-
versum Agathoclem et Ptolemaeum Epiphane dimicaverunt, sub hac condicione
ut proximas civitates regno suo singuli de regno Ptolemaei iungerent. (flucht
 15 *des Onias nach Aegypten und tempelgründung dort a. 163/2). cumque Anti-*
ochus teneret Iudaeam, missus Scopas Aet[h]olus dux Ptolemaei partium ad-
versus Antiochum fortiter dimicavit (a. 199), cepitque Iudaeam et optimaes Ptole-
maei partium secum abducens in Aegyptum reversus est.

*46 (—) — — 11, 15—16: *Antiochus volens Iudaeam recuperare et*
 20 *Syriae urbes plurimas, Scopam ducem Ptolemaei iuxta fontes Iordanis, ubi*
nunc Paneas condita est, inito certamine fugavit (a. 198) et cum decem milli-
bus armatorum obsedit clausum in Sidone. ob quem liberandum misit Ptole-
maeus duces inclytos <A>eropum et Menoclem et Damoxenum, sed obsidionem
solvere non potuit, donec fame superatus Scopas manus dedit et nudus cum sociis
 25 *dimissus est. quodque ait 'comportabit aggerem' illud significat, quod praesidium*
Scopae in arce Ierosolymorum annitentibus Iudaeis multo tempore oppugnari
et ceperit alias urbes, quae prius a Ptolemaei partibus tenebantur, Syriae et
Ciliciae et Lyciae. eo enim tempore (a. 197) captae sunt Aphrodisias et Soloe
et Zephyrion et Mallos et Anemurium et Selenum et Coracesium et Coricus et
 30 *Andriace et Limyra et Patara et Xanthus et ad extremum Ephesus: de quibus*
universis et Graeca et Romana narrat historia.

*47 (—) — — 11, 17—19: *volens Antiochus non solum Syriam et*
Ciliciam et Lyciam et alias provincias, quae Ptolemaei fuerant partium, possi-
dere, sed in Aegyptum quoque regnum suum extendere, filiam suam Cleo-
 35 *patram per Euclem Rhodium septimo anno regni adolescentis (198/7) despondit*
Ptolemaeo 'et tertio decimo anno (192/1?) tradidit, data ei dotis nomine omni
Coelesyria et Iudaea . . . neque . . . obtinere potuit Aegyptum, quia Ptole-
maeus Epiphanes et duces eius sentientes dolum cautius se egerunt et Cleopatra
magis viri partes quam parentis fovit. unde vertit se ad Asiam, et navali certa-
 40 *mine adversum plurimas insulas dimicans (a. 197/6) cepit Rhodum et Samum*
et Colophonam et Phoccam et alias multas insulas. sed occurrit ei L. Scipio Nasica
cum fratre suo Publio Scipione Africano (a. 190/89), qui Annibalem vicerat.

5 v. l. <i>Agathoclidam</i>	13 <i>dimicarent Hier</i>	16 v. l. <i>Aethioli (Eptoli)</i>
<i>filius</i>	21 <i>περὶ τὸ Πάνιον Polyb. XVI 18, 2; XXVIII 1, 3; πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ</i>	
<i>Τοῦδανου Joseph. AJ XII 132</i>	23 l. <i>Meneclem ?</i>	v. l. (?) <i>Damoxenum</i>
<i>Lydiae</i>	29 v. l. <i>Anemurum</i>	36 <i>undecimo ?</i>
<i>Hrodum</i>	30 v. l. <i>Patra</i>	40 v. l.
	41 v. l. <i>Colophoniam et Boclam</i>	

cum enim consul Nasica frater Africani hebetioris esset ingenii et contra regem potentissimum senatus ei bellum nollet credere, spontaneam legationem obtulit Africanus pro fratris iniuria. victus ergo Antiochus intra Taurum regnare iussus est, et inde fugit ad Apamiam ac Susam, et ultimas regni sui penetravit urbes. 5 cumque adversus Elimaeos pugnaret (a. 187), cum omni est deletus exercitu (F 32, 10).

48 (43o) HIERON. Comm. i. Dan. 11, 20 et stabit in loco eius vilissimus]: Seleucum dicit cognomento Philopatorem, filium Magni Antiochi, qui nihil dignum Syriae et patris gessit imperio et abque ullis praeliis inglorius 10 periit. porro Porphyrius non vult hunc esse Seleucum, sed Ptolemaeum Epiphanen, qui Seleuco sit molitus insidias et adversum eum exercitum prae-paraverit et idcirco veneno sit interfectus a ducibus suis (a. 181/0). quod cum unus ab illo quaereret, tantas res moliens ubi haberet pecuniam, respondit, sibi amicos esse divitias. quod cum divulgatum esset in populis, timuerunt 15 duces ne auferret eorum substantiam et idcirco eum maleficis artibus occiderunt. sed quomodo potest in loco Magni Antiochi stare Ptolemaeus, qui hoc omnino non fecit? maxime cum LXX interpretati sunt 'et stabit de radice eius plantatio' Hebraei vilissimum et indignum decore regio Tryphonem intellegi volunt, qui tutor pueri arripuit tyrannidem.

20 49 (43p-s) a) — 11, 21ff. et stabit in loco eius despectus]: hucusque ordo historiae sequitur et inter Porphyrium ac nostros nulla contentio est. cetera quae secuntur usque ad finem voluminis ille interpretatur super persona Antiochi (F 35), qui cognominatus est Epiphanes, frater Seleuci, filius Antiochi Magni, qui post Seleucum XI 25 annis regnavit in Syria obtinuitque Iudaeam. sub quo legis dei persecutio et Maccabaeorum bella narrantur, nostri autem haec omnia de Antichristo prophetari arbitrantur. sequamur igitur expositionis ordinem et iuxta utramque explanationem quid adversariis quid nostris videatur breviter annotemus. stabit (inquiunt) in loco Seleuci frater eius Antiochus Epiphanes (a. 175/4), 30 cui primum ab his qui in Syria Ptolemaco favebant, non dabatur honor regius. sed postea simulatione clementiae obtinuit regnum Syriae. . . . et non solum (ait) Ptolemaeum vicit fraudulentia, sed ducem quoque foederis, hoc est Iudam Maccabaeum superavit dolis Ptolemaeum autem hic non Epiphanem significat, qui quintus regnavit in Aegypto, 35 sed Ptolemaeum Philometorem, filium Cleopatrae sororis Antiochi, cuius hic avunculus fuit. et cum post mortem Cleopatrae (F 47) Eulaius eunuchus nutritius Philometoris et Leneus Aegyptum regerent et repeterent Syriam, quam Antiochus fraude occupaverat, ortum est inter avunculum et puerum Ptolemaeum praelium (a. 169); cumque inter Pelusium et 40 montem Casium praelium commisissent, victi sunt duces Ptolemaei. porro

Antiochus parcens puero et amicitias simulans ascendit Memphim, et ibi ex more Aegypti regnum accipiens puerique rebus se providere dicens cum modico populo omnem Aegyptum subiugavit sibi. et abundantes atque uberrimas ingressus est civitates, fecitque quae non fecerunt patres
 5 *eius et patres patrum illius: nullus enim regum Syriae ita vastavit Aegyptum; et omnes eorum divitias dissipavit, et tam callidus fuit, ut prudentes cogitationes eorum qui duces pueri erant sua fraude subverteret. haec Porphyrius sequens Suctorium (F 36) sermone latissimo prosecutus est, quae nos brevi compendio diximus. nostri autem et melius interpretantur*
 10 *et rectius b) — — 11, 25—28: haec Porphyrius interpretatur de Antiocho, qui adversus Ptolemaeum sororis suae filium profectus est cum exercitu magno. sed et . . . duces Ptolemaei provocati sunt ad bellum multis auxiliis et fortibus <a>nimis, et non potuerunt resistere Antiochi consiliis fraudulentis, qui simulavit pacem cum sororis filio*
 15 *et comedit cum eo panem et postea occupavit Aegyptum nulli dubium est quin Antiochus pacem cum Ptolemaeo fecerit et inierit cum eo convivium et dolos machinatus sit et nihil profecerit, quia regnum eius non potuerit obtinere, sed a militibus Ptolemaei eiectus sit.*

*50 (43t) *HIERON. Comm. i. Dan. 11, 29—30: et Graeca et Romana narrat*
 20 *historia, postquam reversus est Antiochus expulsus ab Aegyptiis (F 49b), venisse eum in Iudaeam (a. 169) . . . et spoliasset templum et auri tulisse quam plurimum, positoque in arce praesidio Macedonum reversum in terram suam. et [[post biennium (a. 168)]] rursum contra Ptolemaeum exercitum congregasse et venisse ad Austrum. cumque duo fratres Ptolemaei, Cleopatrae filii, quorum avunculus*
 25 *erat, obsiderentur Alexandriae, legatos venisse Romanos, quorum unus Marcus Popilius Lenas cum eum stantem invenisset in litore et senatus consultum dedisset, quo iubebatur ab amicis populi Romani recedere et suo imperio esse contentus, et ille ad amicorum responsionem consilium distulisset, orbem dicitur fecisse in arenis baculo, quem tenebat in manu, et circumscripsisse regem atque*
 30 *dixisse 'senatus et populus Romanus praecipunt, ut in isto loco respondeas, quid consilii geras,' quibus dictis ille perterritus ait 'si hoc placet senatui et populo Romano, recedendum est', atque ita statim movit exercitum. 'percutus' autem dicitur esse, non quod interierit, sed quod omnem arrogantiae perdiderit magnitudinem.*

35 *51 (43u) — — 11, 31: *volunt autem eos significari qui ab Antiocho missi sunt post biennium quam templum exspoliaverat, ut tributa exigèrent a Iudaeis et auferrent cultum dei et in templo Ierusalem Iovis Olympii simulacrum et Antiochi statuas ponerent, quas nunc 'abominationem desolationis' vocat, quando ablatum est holocaustum et iuge sacrificium (a. 167).*

40 52 (43u) — — 11, 34—35: *'parvulum auxilium' Mathathiam significari arbitratur Porphyrius, de vico Modin (F 54), qui adversum*

duces Antiochi rebellavit . . . parvum autem, inquit, auxilium vocat, quia occisus est in praelio Mathathias, et postea Iudas filius eius, qui vocabatur Machabaeus, pugnans cecidit, et ceteri fratres eius adversariorum fraude decepti sunt.

- ⁵ 53 (43u) HIERON. Comm. i. Dan. 11, 36: et faciet iuxta voluntatem suam rex . . .] ab hoc loco Iudaei dici de Antichristo putant Porphyrius autem et caeteri qui sequuntur eum de Antiocho Epiphane dici arbitrantur, quod [[erectus sit contra cultum dei et]] in tantam superbiam venerit, ut in templo Ierosolymis simulacrum suum poni iusserit
¹⁰ siquidem Polybius (XXXI 9) et Diodorus (—), qui bibliothecarum scribunt historias, narrant eum non solum contra deum fecisse Iudaeae, sed avaritiae facibus accensum etiam templum Dianae in Elimaide (F 56), quod erat ditissimum, spoliare conatum, oppressumque a custodibus templi et vicinis circum gentibus, et quibusdam phantasiis atque terroribus versum in
¹⁵ amentiam, ac postremum morbo interiisse (a. 163). et hoc ei accidisse commemorant, quia templum Dianae violare conatus sit.

- 54 (43u) — — 11, 37ff.: (Antiochos) qui luxuriosissimus fuisse dicitur et in tantum dedecus per stupra et corruptelas venisse regiae dignitatis, ut minis quoque et scortis publice iungeretur et libidinem suam populo praesente compleret. deum Maozim ridicule Porphyrius interpretatus est, ut diceret in vico Modin, unde fuit Mathathias (F 52) et filii eius, Antiochi duces Iovi posuisse statuam et compulisse Iudaeos, ut ei victimas immolarent, id est deo Modin.

- 55 (43u) — — 11, 40—41: et haec Porphyrius ad Antiochum
²⁵ refert, quod undecimo anno regni sui (166/5 o. 165/4) rursus contra sororis filium Ptolemaeum Philometorem dimicaverit. qui audiens venire Antiochum congregavit multa populorum millia. sed Antiochus quasi tempestas valida in curribus et in equitibus et in classe magna ingressus sit terras plurimas et transeundo universa vastaverit; veneritque ad terram
³⁰ inclytam, id est Iudaeam et arcem munierit de ruinis murorum civitatis et sic perrexerit in Aegyptum. . . . Antiochus (aiunt) festinans contra Ptolemaeum Idumaeos et Moabitas et Ammonitas, qui ex latere Iudaeae erant, non tetigit, ne occupatus alio proelio Ptolemaeum redderet fortiolem.

- 56 (43v) — — 11, 44—45: et in hoc loco Porphyrius tale nescio
³⁵ quid de Antiocho somniat: pugnans (inquit) contra Aegyptios et Libyas Aethiopasque pertransiens, audiet sibi ab Aquilone et ab Oriente praelia concitari; unde et regrediens capiet Aradios resistentes et omnem in litore Phoenicis vastabit provinciam. confestimque perget ad Artaxiam regem Armeniae (F 38), qui de Orientis partibus movebitur et interfectis plurimis

de eius exercitu ponet tabernaculum suum in loco Apedno, qui inter duo latissima situs est flumina, Tigrim et Euphratem. cumque hucusque processerit, in quo monte inclyto sederit et sancto, dicere non potest quia secutus est Theodotionis interpretationem, qui ait 'inter media maria
 5 super montem Saba sanctum'. cumque Saba nomen montis vel Armeniae vel Mesopotamiae putet, quare sit sanctus dicere non potest 'et veniet' inquit 'usque ad summitatem ipsius montis' in Elimaide provincia, quae est ultima Persarum ad orientem regio; ibique volens templum Dianae (F 53) spoliare, quod infinita donaria habebat, fugatus a barbaris
 10 est, qui mira veneratione fanum illud suspiciebant, et mortuus est moerore consumptus in Tabes oppido Persidis.

57 (43w) HIERON. Comm. i. Dan. 12, 1ff.: hactenus Porphyrius utcumque se tenuit et tam nostrorum imperitis quam suorum male eruditis imposuit. de hoc capitulo quid dicturus est, in quo mortuorum describitur
 15 resurrectio? et hoc (inquit) de Antiocho scriptum est, qui vadens in Persidem Lysiae, qui Antiochiae et Phoeniciae praecerat, reliquit exercitum, ut adversus Iudaeos pugnaret urbemque eorum Ierusalem subverteret. quae omnia narrat Iosephus, historiae auctor Hebraeae, quod talis fuerit tribulatio, qualis nunquam reddita autem
 20 victoria et caesis Antiochi ducibus ipsoque Antiocho in Perside mortuo, salvatus est populus Israel ponit quoque historiam de Machabaeis, in qua dicitur multos Iudaeorum sub Mathathia et Iuda Machabaeo ad eremum confugisse et latuisse in speluncis et in cavernis petrarum ac post victoriam processisse. et haec μεταπολιτικός quasi de resurrectione
 25 mortuorum esse praedicta.

58 (43w) a) — — 12, 7: 'tempus et tempora et dimidium temporis' tres et semis annos interpretatur Porphyrius, quod et nos iuxta scripturarum sacrarum idioma non negamus refert Porphyrius ad Antiochum et ad tres et semis annos, quibus templum dicit fuisse
 30 desertum (167—164) b) — — 12, 11: hos mille ducentos nonaginta dies Porphyrius in tempore Antiochi et in desolatione templi dicit completos, quam et Iosephus (XII 320—321) et Machabaeorum, ut diximus, liber (II 10, 3) tribus tantum annis fuisse commemorant.
 c) — — 12, 12: Porphyrius hunc locum ita edisserit, ut quadraginta
 35 quinque dies, qui super mille ducentos nonaginta sunt, victoriae contra duces Antiochi tempus significant, quando Iudas Machabaeus fortiter dimicavit et emundavit templum idolumque contrivit et victimas obtulit in templo dei. quod recte diceret, si Machabaeorum liber tribus et semis annis templum scriberet fuisse pollutum et non tribus.

59 (69) MAKAR. MAGN. Apocrit. III 15: (polemik gegen Christi wort ἐὰν μὴ γράγητέ μου τὴν σάρκα κτλ.) οὐδὲ τῶν Ἑριννύων αἱ φαντασίαι ποτὲ τοῖς ἐκτόπως ζῶσι τοῦτο κατεμήνυσαν, οὐδὲ Ποτιδαῖται, εἰ μὴ λιμὸς ἀπάνθρωπος αὐτοὺς κατέλεπννε, τοῦτο κατεδέξαντο. (die fälle des Θυέσειον δειπνον, Tereus, Harpagos). οὐδείς παρὰ διδασκάλου τοιοῦτο μυσαρὸν ἐδιδάχθη μάθημα. κἂν Σκνθίαν ταῖς ἱστορίαις παρέλθῃς, κἂν τοὺς Μακροβίους διέλθῃς Αἰθίοπας, κἂν τὴν Ὠκεάνιον ζώνην ἐν κύκλῳ διυπεῖσῃς, Φθειροφάγους μὲν καὶ Ριζοφάγους εὐρήσεις, Ἑρπετοσίτας καὶ Μυοτρώκτας ἀκούσεις, σάρκων δ' ἀνθρωπείων πάμπαν ἀπεχομένους.

10 60 (81) AUGUSTIN. epp. 102, 8: *longo post tempore* (sc. Porphyrius dicit) *lex Iudaeorum apparuit ac viguit angusta Syriae regione, postea vero prorepsit etiam in fines Italos, sed post Caesarem Gaium aut certe ipso imperante.*

61 (82) HIERON. epp. 133, 9: *quod solet nobis obicere . . . Porphyrius . . . Britannia fertilis provincia tyrannorum.*

261. JUDAS.

T

1 (III 657) EUSEB. HE VI 7 (HIERON. De vir. ill. 52): ἐν τούτῳ καὶ Ἰούδας, συγγραφέων ἑτερος (nach Clemens), εἰς τὰς παρὰ τῷ Δανιὴλ ἐβδομήκοντα ἐβδομάδας 20 ἐγγράφως διαλεχθείς, ἐπὶ τὸ δέκατον τῆς Σενήρου βασιλείας (202/3) ἱστησιν τὴν χρονογραφίαν· ὃς καὶ τὴν θρυλουμένην τοῦ ἀντιχρίστου παρουσίαν ἤδη τότε πλησιάζειν ὤμιτο· οὕτω σφοδρῶς ἢ τοῦ καθ' ἡμῶν τότε διωγμοῦ κίνησις τὰς τῶν πολλῶν ἀνατεταράχει διανοίας.

F

—. S. JULIUS AFRICANUS.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ Α—Ε

s. Migne PG X 63—94; Routh Rell. Sacrae II² 218—506; Gelzer Sextus Julius Africanus 1880/98.

Κτίσις
Κόσμου—
217/8
p. Chr. (?)

—. HIPPOLYTOS.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΧΡΟΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

s. Frick Chronica minora p. 1 ff.; 183 ff.; 435 ff.; Bauer Die Chronik des Hippolytos [Harnacks Texte u. Untersuch. NF XIV 1] Leipzig 1905.

für die er auf Herodian. π. μον. λεξ. 9, 17 (ἄσσιδών hs; falsch Ἰσσηδών edd. nach Lobeck) und Steph. Byz. s. Ἰσσηδόνες verweist, wo VP für Alkman Ἀσσηδόνες gegen Ἑσσηδόνες R bieten.

Wenigstens ein neues bruchstück liefert PHILODEM. π. εὐσεβείας, für den ich durch Chr. Jensens freundlichkeit die kollationen Schobers in seiner leider nicht abgeschlossenen ausgabe benutzen konnte.

* ABARIS 34 F 1. Philodem. π. εὐσ. 47 a 6 (P. Herc. 247 VI a): Ὁμηρος [δ'] ἀποφαί[νετ'] Ὁκκα[νὸν ἐκ] Τηθύος [τοὺς ἄλλ]ους γεννᾶν [θεούς· Ὁ]κκα[νόν] τε [θεῶν γέ]νεσιν καὶ [μητέρα] Τ[ηθύ]ν' εἰ[πών]. Ἀ[ἰ]α[ρ]ίς δὲ 10 Κρό[νον] τε καὶ [Ρ]έα, οἱ δὲ [Δία καὶ] Ἥραν πατέ[ρα καὶ] μητέρα θεῶν νομίζουσιν. die ergänzungen gehören Buecheler bis auf den von Jensen gefundenen autornamen. damit ist die existenz eines buches unter Abaris' namen erwiesen. dasselbe gilt dann aber auch für:

35. ARISTEAS. hier ist als T 3 Gellius IX 4, 1—4 und als F 1 15 (petit!) Gell. IX 1, 6 aufzunehmen.

HEKATAIOS 1 F 152. als b) aufzunehmen HARPOKR. s. Γαληνός: ... πόλις Θράκης, ὡς οἱ τὰς Περιόδους γεγραφότες φασίν. ὀνομάσθη δὲ κτλ. (= 135/6 F 5).

PHEREKYDES 3 F 7. als b) aufzunehmen PHILODEM. π. εὐσεβ. 20 42, 16 ff. p. 14 Go (P. Herc. 247 I).

HELLANIKOS 4 T 15. b) HIMER. Decl. XIV 27 (= 76 T 11)
— 4 T 31. PHOT. Bibl. 176 (= 115 F 25 p. 540, 31)

SIMONIDES 8 F 5. 5 (—) PLUT. Lys. 1, 8 (Schol. Plat. Resp. X 599 D): ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς οὐκ Εὐνόμου λέγει Λυκοῦργον πατρός, ἀλλὰ Πρωτάνιδος 25 καὶ τὸν Λυκοῦργον καὶ τὸν Εὐνόμον.

ANDRON 10 F 20. 20 (—) SCHOL. PINDAR. Paean. P. Ox. 841 fr. 134: ικαδ[ιο] — καὶ Ἀνδρων ἐκ Δι[—]ε^τ ἐκ δὲ Κρήτης ο[—] ο[ι] Δελοῖ, ὅθεν καὶ κ[—] — Εἰκάδιος Ἀγίο[ταρχος]. vgl. Wilamowitz Pindaros 87.

40 a dürftigste reste einer Heraklesgeschichte P. Flinders 30 Petrie I no. 49.

41 a die schwindelautoren *Pentesileus philosophus* und *Marpesius* des Geogr. Rav. (VI).

METRODOROS 43 F 5. PLIN. NH V 136: s. 184 F 9.

HEGESIANAX 45 T 2 bis. DION. HAL. De comp. verb. 4: 35 s. 76 T 10.

55 a AISOPOS. Περὶ Ἑλένης. s. 187 a.

S. VI zeile 11 f(ür) V l(ies) IV 1, 13 συντάξας. — SOLIN. 40, 6 2, 20 l. VH XIII 8, 1 app. Herod. VII 142, 1 καὶ ἦν καὶ ἐδόκει; 228 T 9 b *suavis, sicut fuit, videri maluit.* 12, 26 f. II l. IV 10 15, 24 l. Ἐκαυῖος 16, 7 l. Rz³ 17, 3 app. l. μολυβδανα⁷ 21, 30 l. Κι(χ)υ^νραῖος (BA Mueller Herm. LX 110) 25, 4 app. ἐκα^τ 30, 6 l. ΑΣΙΗ 32, 1 l. Ἀπάτουρον 44, 14 app. l. 45, 2 app. Ἡρόδωρος?

- C Mueller 48, 28 l. Stäh (THEODORET. Graec. aff. cur. V 63)
 50, 33 Ἀ[χο]ρσί[λαος] 50, 34 app. τοῖ[αὐτ'] εἰ[δ]ε[ν] τοῦτους [ἀδικήσαντας]
 Diels 51, 2 app. τόν [θ'] Schober (s. o. p. 1231, 5) 51, 9—10 app.
 γέρον ἄ[ι]ος νημερ[τ]ῆς ἀθάνα[τος] Ἡρω[τεύς] Schober Rh. M. LXX 639;
 * 'kaum richtig' Diels 51, 11 app. Εἶδο[θ]έας: Εἶδο[υς πατέρα] KFrW
 Schmidt, Schober 51, 11 [ἐκ Φόρ]κον (Schober) f. [οὕτως] l. [Ἡσιοδός]
 (Schober) 51, 19—20 f. κ[ι]να — ἐ[κ]γυν[α] l. τέκ[να] — [φρασιν εἰν]α[ι]
 (Schober) 51, 28 app. δάκνοντα: δακετά Jacobs 53, 1 für οτι l. τί
 (Pap hat keine spur des ο) 53, 4 app. αξιον: 'mistake for αξιων'
 10 Gr-H; 'die stelle ist noch ungeklärt' P Maas Sokrates NF VII 1919, 191
 (der zu diesem F überhaupt zu vergleichen ist) 53, 5 app. πολλοί:
 ἐ[τερο]ι KFrW Schmidt 53, 8 app. αὐτῇ πρὸς (ἐς) ἔρον Maas ἔπερον
 Diels 53, 16 app. ἀπειλεῖ: ἀγανακτεῖ? Maas 53, 22 l. Ἀλκιμέωνι
 57, 26 HOM. 58, 22 l. Πορφυρίος (260 F 21) 59, 9 l. F 35?
 15 42—65 59, 17 [ἡ πόλις] Wilamowitz Sb. Berl. Ak. 1926, 125 ff. (der
 überhaupt zum text des Pherekydes zu vergleichen ist) 60, 1 Ἀύκος
 o. Ἀύκισ Wil 61, 5 Λαοφόντης Wil 65, 5 [αἰ] Wil 65, 7—9 λαβὼν —
 ἀφίγησιν Wil 66, 30 Ephor. 70 F 129 70, 5 l. III 71, 2—3 λέγει —
 ἀποδημήσειν Wil 71, 9 ἐλεγχεν Wil 71, 10 κορυφῇ Wil 72, 2 f. α
 20 l. ἡ 72, 8 app. Πείσανδρος Schober 72, 10 [οὕτω]: [ἐν οἷς]
 Buecheler 77, 22 Ἄρειος 83, 3—4 καὶ X[εῖρωνα] πρ[ὸς] Ἡρακλέους
 ἄκοντο[ς τοῦ ἥρω]ος Schober 83, 31 Δόρυκλος <δ> καὶ Wil 85, 11 μάλ'
 ἀκατάσχετον: μα[ρ]ί[α] <ι> κατὰσχετον Schober 85, 21 Ἀθηνᾶ 88, 16 ἦσαν
 Maas 88, 24 ἀποθανεῖσθαι Wil 90, 28 ἄθλος ἐνδοξότατος Wil
 25 90, 32 θεραπέυσειν Wil 91, 32 Ἥλιν 92, 14 ἐν <τῷ> αὐτῷ Wil
 92, 17 δοκεῖ Wil 92, 20 ὥστε: ὅθεν M (richtig) 93, 29—30 Δωρο-
 δόκη Wil (vgl. Wackernagel Sprachl. Unt. zu Homer 23 ff.)
 101, 8 Schober verbindet 34 c p. 7 und 46 b p. 18 Go zu Κάστο[ρα δ]ὲ
 ὑπὸ Ἰδα τοῦ [Ἀρα]ρέως κατη[ικονι]σθαι γέγραπεν ὁ [τὰ Κύπρι] ποι-
 30 ῆσας κτλ. 101, 9—10 l. Αἰσ[χύλος δ'] ἐν Φινεῖ καὶ Εἰβ. καὶ T. [ποι-
 οῦσιν] τὰς Ἀρ[α]ρίας θεὰς οὐσας ὑπ[ὸ] τῶν Βορει[ώδων] [τελενιῶσας] καὶ
 (erg. von Nauck, Gomperz, Schober) 101, 14 λέγει: Gomperz 2N
 Pap ποιῶν Philippson 101, 15 Κόμβιν Gomperz KOMYΣ Pap
 110, 29 l. τὰς μὲν κατεστηρισμένας ἐν τῷ 113, 22 Περιπτήρος Wil
 35 123, 11 app. ὥσπερ οἱ Ἕλληνες ἥρωας Wil 133, 22 α 134, 21 ὀργὴν
 139, 35 app. σ 144, 27—29 Μελανίων <Ἀργεία>· ἑτέρα γὰρ ἐστίν [ἡ
 Ἀργεία] ἢ Σχοινέως Wil. von den weiteren änderungen wird Ἰππομένης
 richtig sein; Μαίναλον ist nicht notwendig. 152, 5 Ὑμάρου: Ὑκάρου
 Wil 153, 31 l. (s. F 2; 4 bis; 8—10) 154, 22 app. f. 22 l. 21
 40 160, 24 f. II l. IV 161, 21 app. περι[τοξεῦ]σαι? Schober 161, 26 ὁ[ἐ
 Αητοῦς] Schober ἀκριβέ[στερον]: l. ξενικώ[τερον]? 170, 34 app.
 Ἀρχίλαος (-λας) Croenert GGNachr 1922, 13, 9 181, 27 app. Φερεκέρ-
 δην Wil 189, 15 f. IV l. V 195, 13 app. Πάγγαιον ὄρος [τ. Θεσσ.]
 Maass 196, 14 Τριπόδισκον Wil 199, 13 l. δωδεκάπολιν; 'wohl

versehen des Photios aus v. 10' Wil 200, 18 app. s. Brinkmann
 Rh. M. LXIV 479 207, 1 *Μελλεῦσαι* Wil GGA 1914, 75 222, 20 add.
 s. F 41 223, 29 l. s. F 33; 3 F 111 225, 18 u. 226, 17 f. II l. III
 227, 1 ff. erwägenswert, wenn auch sehr unsicher, der vorschlag von
 5 Orth PhWSchr 1925, 778 bei Demetr. De eloc. 66 *Ἡρόδωρος* zu lesen
 246, 17 *περισπαθέντα* Wil 247, 1 RHOD. 252, 42 *ἀνδράσι*
 269, 14 Syll.³ 585 271, 1 *ἔχειν* 300, 15—18 die im druck um-
 gesprungenen anfangsbuchstaben der zeilen richtig setzen 300, 23 *χάλ-*
κειον (?): l. *Παγγαῖον* (Kallimach. F 10, 5—7 Pf) 301, 29 add. Joann.
 10 Lyd. De mens. IV 154 p. 154, 6 W

1) 330, 7 l. nordostecke 331, 33 l. L 346 355, 32 l. I 196;
 V 9 391, 25 l. Schol. 399, 33 l. *Δευκαλίων* 410, 37 l. *δὲ*
 445, 2 f. F 28 l. F 26 483, 14 l. *Βοῖον*—*Ἀπολλόδωρος* (s. 244 F 182)

Folgende verweise auf Bd. II können ausgefüllt werden: S. 2, 36:
 15 (für II l.) 70 T 19 2, 37: 87 T 14 3, 19: 244 F 157 3, 28: 115
 F 75 8, 17: 115 F 54 8, 25: 70 F 62 10, 22: 141 F 2
 12, 21: 70 F 105 12, 30: 244 F 165 12, 31: 140 F 11 16, 9: 70
 F 238 u. 90 F 141 20, 30: 115 F 182 22, 2: 244 F 300 24, 8: 140
 F 9 30, 9: 70 F 159 31, 6: 244 F 171 31, 30: 115 F 370
 20 33, 8: 70 F 46 47, 2: 244 F 136 49, 5: 70 F 20 54, 30: 250
 F 8 58, 29: f. V l. 241 F 10 71, 34: 244 F 139 77, 17: 81
 F 16 77, 21: f. V l. 241 F 13; f. II l. 244 F 73 81, 16: 76 F 93
 90, 8: 70 F 14 101, 30: 244 F 176 103, 34: 81 F 47 105, 3: 244
 F 7 106, 2: 115 T 23 u. 70 T 26 106, 15: 70 T 30 106, 17: 115
 25 F 381 113, 14: 70 F 164 114, 22: 70 F 40 120, 18: 250 F 7
 u. 256 F 4 135, 25: 70 F 118 135, 35: 244 F 183 138, 33: 140
 F 2 143, 5: 76 F 41 146, 30: 76 F 92 148, 12: 115 F 277
 148, 24: 93 F 1 149, 21: 70 F 187 152, 17: 70 F 238 u. 90 F 141
 154, 23: 69 T 1 155, 11: 70 F 226 u. 124 F 10 155, 12: 81 F 74
 30 155, 31: 70 F 163 156, 4: 72 F 30 157, 33 f. IV l. 228 F 20
 158, 21: 70 F 99 160, 27: 244 F 165 162, 22: 70 F 105
 162, 30: 76 F 6 166, 5: 70 F 129 u. 175 F 7 168, 20: 131 F 2
 170, 6: 244 F 162 188, 28: 84 F 6—12 188, 31: II p. 737, 28
 212, 27: 90 T 15 224, 31: 76 F 86 246, 9: 244 F 175 247, 6: 137
 35 F 17 260, 17: 137 T 9 260, 18: 142 T 8 268, 11: 260 F 25

1) sachliche nachträge zum kommentar können hier nicht gegeben werden.

ADDENDA UND CORRIGENDA

Zu Bd. II AB

- S. 3, 20—21 (vor Skylax) füge hinzu: IV | Aischylos v. Alexandria | *Μεσσηνιακά* | ? | s. III/II 5, 22 statt 'nach 285/2' l. 'frühestens 291/0'
- * 8, 2—3 (vor no. 172) füge hinzu: —. Arrianos | *Εἰς Ἀτταλον τὸν Περγαμηνόν* | ? | s. II^p (?). 12, 5—26 (vor Diogenianos) füge hinzu 257 a | Anon. Olympiadenchronik (P Ox 2082) | s. II^p (?) 13, 28—29 l. † καὶ θεμιστογένει — τῷ Συρακουσίῳ 13, 28 app. [καὶ] Wil(amowitz) 15, 29 ἡμῖν: μένειν Wil 17, 8ff. s. die ergänzungen von Castiglioni
- 10 Boll. Filol. class. XXVII 1921, 146 35, 23ff. text nach dem archetypen V(atic. gr. 64) bei Bickermann-Sykutris Speusipps Brief an König Philipp 1928, 7ff.; aus V Paris gr. 1461 (B), 3054 (P = Lascaris). danach vereinfacht sich der apparat wesentlich 35, 27 l. βοηθῆσεας (V) 36, 1 app. λόγον τότε vulg λόγον V τότε B 36, 6 app.
- 15 δὲ B τε V 36, 7 l. δοκῶ — εὐαγγέλια (V), δικαίαν χάριν 36, 12 l. Περδίκκου (V) 36, 16 l. γράφειν — μοι (V) 36, 17 l. βιβλίων (V) 36, 21 γενομένης Sykutris 36, 26 l. Συλέως Mullach 36, 28 app. Κρεσφόντην schon V 37, 5 app. δὲ u. τὴν om. V, add. B 37, 17 app. δύο Orelli δὲ V 47, 9 l. 17 (—) 68, 17 l. 64 73, 15 app.
- 20 streiche deest—Kramer. die fehlende stadt kann nur Ἐλος sein; aber Heidemanns Ἐλεῖ δ' ἐμπορίῳ genügt kaum. 93, 12 für (43 ?) l. (184 F 9) 96, 32 app. ἐξήγγειλε Bilabel 97, 1 app. τίς (?)] δὲ τοσοῦτον [λαμπρῶν ἔργων πληθὺς περάνας o. ä. Bilabel (coll. Diod. XI 59, 2) 97, 10 app. ἦν νῆσον [Πελασγοὶ καὶ Δόλοπες ἐνώκουν]? 25 Bilabel 97, 24 l. οὐδ' 105, 11 l. 213 (143) 130, 33 füge zu 3 bis: s. 257 a F 3 144, 2 l. 18 (37) 145, 14—19 <ἐν>οχλούμενοι — [πεζοὺς] ἀποβάντες — τοὺς Ἀθηναίους ἀπαν[ιων]τας Wil Ar. u. Ath. II 280, 1 187, 3 app. φύλαρχος Γμάλακος S (Lindskog) 195, 23 l. 17 (3) 201, 32 l. μέρος [τὸ τὸν ἀέρα ἔλκειν καθαρὸν, οὐ τεθολωμένον].
- 30 kein vers, sondern glossem 207, 13—14 Dalecamp, der 'cum ciborum fragmentis' übersetzte, wollte wohl ἅμα σκυβάλοις (Corais) lesen 222, 32 l. (F 93) 223, 10 l. ζητήσεως 223, 28 l. Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής 224, 35 füge hinzu 20 HIERON. Comm. i. Dan. prol. (= 260 F 36) 248, 17 app. Ὀρόβιος i. e. *Orbius* 253, 29 l. Ἀιδίς 35 254, 27 l. Δημήτριον (228 F 35) 264, 7 l. 70 (63) 267, 25 l. 73 (66) 276, 5 l. 87 a (77) 285, 29 l. <οὐπω> (Reinhardt) 308, 21 l. κατασκευάζοντες 319, 11 l. χρηματίας (no. 193) 321, 1 l. *Ptolo-*

- maeum* 321, 5 rand l. a. 169 (s. Kolbe Beitr. zur syr. u. jüd. Gesch. 1926, 153, 1) 342, 8—21 app.: F 21, 22 werden umzuordnen sein 343, 18 l. 27 (25) 387, 1 l. z) (114) 391, 4ff. man wird doch durch petitdruck versuchen müssen anzudeuten, wo der epitomator gekürzt hat. die vita erfordert unbedingt eine neue sonderausgabe, für die die untersuchung von Nikolaos' stellung zum hiat vorbedingung ist. 397, 8 l. *οἰκείους πεπεισμένους* 419, 12 app. *Μοδάλιος*: *Δόλλιος*? Groag 413, 2 l. 2 (T 1) 431, 22 l. 3 (T 2) 432, 11 l. *potitum* 448, 6 l. (156 F 30) 449, 32 l. (156 F 34)
- 10 465, 30 punkt am zeilenende tilgen 483, 28 l. 3 (5) 484, 2 l. 4 (7) 500, 21 *Ψαμμητίχου* 528, 5 add. b SOZOM. HE praef. 5: *οὐ τοιοῦτοι ... ἐγένοντο ... ἢ Διονύσιος περὶ Πλάτωνα ... ἢ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν περὶ Θεόπομπον τὸν συγγραφέα ...* 541, 26—27 l. *καλοῦσι, καὶ* 554, 34 *καὶ*: ἢ Pohlenz (briefl.). dann fehlt ein dativ, etwa ἢ <τοῖς
- 15 *φίλοις*? 555, 30 app. <ὡς> καὶ δειπνον Pohlenz 571, 21—22 *οὐδὲ καιρὸς οὐδεὶς ἐστι οὐδὲ καλῶς ἔχει* Pohlenz 577, 14 l. *Ἴππος* 587, 16 l. 237 (159; 265) 598, 24 l. 289 (118) 633, 7 l. *Εὐριπίδην* (Bakch. 266) 641, 22 *μόνῳ* [δὲ] *οὐκ* Pohlenz 646, 13 l. 17 (48) 648, 3 l. *Dodonaeo* 650, 38 add.: s. 244 F 303 654, 26 l. 45 (50)
- 20 654, 32 l. 47 (49) 681, 3ff. vgl. auch sachlich und für kommentar den sorgfältigen apparat von AG Roos Arriani quae exstant II 1928, 32 ff.; die besseren lesarten, die B gegen die vorlage A zu haben schien, verschwinden endgültig 682, 1 app.: streiche *μειζέος* B 682, 3 app. streiche al (?) 682, 6 app. *δεκαβήλεω* A 682, 7 app. streiche *νικο-*
- 25 *κλέης* — A 683, 12 app. streiche *ὅδε* — A 689, 3 app. l. *νόμια* Vulc *νόμια* A 691, 29 app. l. *εἰ σώαν* Vulc *εἴσω ἂν* A 693, 2 l. *οἱ δὲ δίκτυα* 694, 16¹—17¹ app. l. *ἀναθαρσέσαντας* Vulc — *τες* A 695, 7¹ app. l. *δὴ κατασηπόμενα* k *δηκαντασηπόμενα* A *δὴ καὶ τὰ σηπόμενα* Vulc Roos 699, 22 l. *ἐξηγγελμένα* (so A) 705, 22 app.
- 30 *ἐσέχουσιν* A² al *ἐπ* — B 709, 10 app. *ἀτόπου* A 710, 9 app. *ἄλλην* <*βάπτονται*> Roos 710, 11 app. *πορφυρέους* Vulc e cod. Stephani 710, 27 app. *σαῦνια* Casaubonus *δαῦνια* A 732, 32 l. 23 (22 a) 770, 1 app. Pohlenz hält das kollektive *τοῖς* 816, 18—21 app. Hunt The Ox Pap. XVII p. 81 möchte mit F 2 ein neues stückchen ver-
- 35 binden: * *οννη* * | * *περὶ συμ* * | * *μ]ελλοντ* * | * *εφοβε* * | * *τ]ωι λογιῳ* * | * *ιν Ἰομ* * 830, 32 add.: 13 HIERON. Comm. i. Dan. prol. (= 260 F 36) 831, 3 l. 2 (1) 847, 14—850, 11 muß ganz ersetzt werden durch Roos Arriani quae exstant II 277 ff., der wesentlich über Reitzenstein hinausgekommen ist. leider war bogen 54 schon im
- 40 reindruck abgezogen, als er mir im oktober 1927 liebenswürdiger weise seine neue entzifferung des palimpsestes zusandte 866, 31 l. 77 (41) 867, 10 app. *Ῥιανός* Meineke 869, 27 l. F 77 b 878, 27 l. *Ἐπι- κτήτου* 1033, 1 l. 46 (101; 81 J)

Zu Bd. II CD

(Auch hier ist auf sachliche nachträge oder auseinandersetzungen, wie etwa mit der erneuten zuweisung der Hellenika von Oxyrhynchos no. 66 an Ephoros — E Schwartz Die Antike IV 1928, 22 — verzichtet.)

- 5 S. 14, 34 l. *Σαλαμῖνα* 19, 10 l. *Σπιθριδάτην* 81 seitenkopf:
 l. F 150—153 86, 5 l. $\bar{v}$ 111, 28 l. Diod. XVII 9, 3; 17
 139, 7 l. *μύριοι* 157, 36 l. es finden 183, 36 l. p. 241, 19—23
 264, 26 l. § 8; 13 usw. 269, 43 l. *extulit* 319, 9 l. Apollod. 244
 F 351 332, 40 l. insel) *οὐτω* 332, 43 l. Aristoph. a. o.). nach —
 10 381, 18 l. *ἔδοξεν* 452, 17 l. c. 21, 1

KONKORDANZ DER FRAGMENTZAHLEN

zwischen F Gr Hist II (Jac) und CMuellers Fragm. Hist. Graec. (Mü).

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
ANAXIMENES		—	17	22	13	21	140
A 33,1		—	20	23	9	22	141
2	2	—	21	24	10	23	106
3	25	—	22	—	6	24	} 107
4	26	—	28	—	15	25	
5	24	—	31	—	16	26	
6	23	—	39			27	108
7	4		41			28	133
8	27					29	131
9	8			APOLLODOROS		30	129
10	7			I 104,1	244 F 88;	31	130
11	10	ANTIKLEIDES			189	32	147
12	12	A 147, 1	140 F 1	2	91	33	144
13	14	2	11	3	90	34	120
14	13	3	12	4	92	35	174
15	29	4	2	5	93	36	110
16	15	5	14	6	94	37	149
17	16	6	3	7	95; 98	38	137
18	19	7	4	8	100	39	152
19	18	8	5	9	101	40	111
20	30	9	7	10	102	41	118
20a	—	10	8	11	104	42	116
21	32	11	20	12	142	43	132
22	33	12	18	13	104	44	145
23	T 7	13	22	13a	126	44a	105
24	34	14	—	(IV 649)	117	(IV 649)	136a
25	35-37	15	—	14	115	44b	
26	38	16	—	15		(IV 649)	
Ap. 34	1	17	—	16	} 109	45	3;
Ap. 33	40	18	19	17			190-191
—	5-6	19	17	18	112	46	21
—	9	20	23	19	113	47	4
—	11	21	21	20	114	48	1
					125	49	2

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(APOLLODOROS)							
50	5	89 _a	75	129	187	171	173
51	6	(IV 649)		130	292	172	200
52	7	90	35	131	188	173	167
53	8	91	74	132	293	174	164
54	25	92	38	133	192	175	198
55	9	93	48	134	193	175 _a	165
56	10	94	39	135	194	175 _b	177
57	11	95	41-42	136	195	(IV 649)	
58	17	96	43	137	294	176	171
58 _a	12-13	97	40	138	296	177	207
(IV 649)		98	14	139	196	178	170
59	24	99	15-16	140	297	179	166
60	22	100	82	141	298	180	178
61	20	101	46	142	166	181	218
62	23	102	51	143	299	182	216
63	19	103	49	144	197	183	217
64	18	104	79	145	300	184	214
65	26	105	312	146	78	185	215
66	50	106	325	147	175	186	213
67	83-84	107	315	148	69	187	226
68	—	108	326	149	183	{	221; 230;
69	303	109	327	150	77		263; 267;
70	85	109 _a	328	151	156		268
71	86	(IV 649)		152	154	189	224
72	87	110	317	153	172	190	222
73	61	111	324	154	155	191	223
74	63	112	323	155	168	192	237
75	64-65	113	316	156	205	193	239
76	28	113 _a	329	157	169	194	260
77	68	114	320	158	185	195	266
78	27	115	330	159	{	196	272
79	29	116	295	160		197	280
80	66	117	314	161	—	198	301
81	31	118	319	162	158	199	246
81 _a	67	119	321-322	163	159	200	151
(IV 649)		120	318	164	160	201	255
82	34	121	313	164 _a	161	202	283
83	30	122	T 16	(IV 649)		203	279
84	36	123	—	165	199	204	242
85	72	124	290	166	163	205	305
86	70-71	125	184	167	201-202	206	227-228
87	32	126	291	168	203-204	207	275
88	33	127	80	169	206	208	231
89	37	128	186	170	179-181	209	232

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(APOLLODOROS)							
210	264	IV 649	123	ARISTOBULOS		34b	40
211	150	IV 649	233			35	49
211a	302	IV 649	240	A 94,1	139 F 1	36	50
(IV 649)		IV 650	245	1a	2	37	51
212	238	IV 649	285	1b	3	38	52
213	241	—	44-47	1c	4	39	54
214	247	—	52-60	2	5	40	55
215	249	—	62	3	6	41	56
216	250	—	73	4	7	42	55
217	277	—	76	5	8	43	57
218	253	—	81	6	9	44	55
219	225	—	89	6a	10	45	58
220	256	—	96-97;	7	11	46	59
221	261	—	99	7b	12	47	61
222	262	—	103	8	13-15	48	62
223	269	—	119	9		—	34
224	271	—	121	10		—	44
225	284	—	127-128	11	16	—	53
226	259	—	134-135	12	17	—	60
227	265	—	138-139	13	18	—	63
228	—	—	143	14	19; 21		
229	257	—	146	15	22		
230	287	—	148	16	23		
231	270	—	153	17	20		
232	278	—	162	18	24	ARRIANOS	
233	124	—	176	19	25		
234	248	—	182	20	26	III 516,1	156
235	288	—	234-236	21	27		F 30-31
236	243	—	251-252	22	28	2	33
237	244	—	274	23	29	3	34
237a	229; 282;	—	276	23a	32	4	35
(IV 649)		—	281	24	30	5	36
238	208	—	286	25	31	6	38
239	210	—	289	26	33	7	39
240	209	—	302 bis	27	43	8	40
241	211	—	304	28	45	9	42
242	212	—	306-311	28a	46	10	41
242a	219	—	331-356	28b	47	11	43
(IV 650)				29	35	12	45
243	220			30	36-37	13	44
244	254			31	48	14	46-47
245	224			32	38-39	15	48
246	258			33		16	51; 120
247	273			34		17	87
					41-42	18	49

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(ARRIANOS)							
19	154	63	58	4	10	12	13
20	112	64	95	5	11	13	14
21	114	65	64	6	8; 9	14	37
22	115	66	21	7	12	15	36
[23]	—	67	67-68	8	8	16	35
24	14	68	96	9	13	17	32
25	15	69	86	10	14	18	33
26	16	70	65	11	15	19	34
27	17	71	70	12	16	20	62
28	19	72	66	13	17	21	64
29	18; 26	73	69	14	18	22	31
30	22	74	89	15	27	23	30
31	88	75	29	16	28	24	44
32	23	75 ^a	28	17	} 29	25	15
33	100	76	57	18		26	16
34	24	77	91	19	30	27	50
35	20	78	90	20	19	28	43
36	59	79	132	21	20	29	17
37	60; 62	80	144	22	1	30	18
38	61	81	89	23	2	31	19
39	110	82	99; 104	24	3	32	20
40	83	—	1-13	25	4	33	21
41	78	—	32	26	22	34	23
42	92-93	—	37	27	23	35	22
43	94	—	50	28	24	36	26-27
44	101	—	52-56	29	25	37	28
45	97-98	—	64 bis	30	26	38	24
46	82	—	68 bis	31	21	39	25
47	76	—	102			40	29
48	74	—	106-109			41	10
49	63	—	116-119			42	9
50	81	—	121-131			43	49
51	73	—	133-143	CHARAX		44	48
52	72	—	145-153	III 636,1	59 F 2	45	55
53	105	—	155-180	2	1	46	60
54	75			3	54	47	57
55	113			4	59	48	45
56	27			5	3	49	52
57	103			6	5	50	41
58	84-85	ASINIUS		7	4	51	53
59	25	QUADRATUS		8	6	52	58
60	71	III 651,1	97 F 5	9	7	53	51
61	78-80	2	6	10	38	54	42
62	111	3	7	11	39	55	61

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(CHARAX)							
56	40	8	22	18	25	23	51
57	46	9	31	19	26	24	52
58	63	10	12	20	27	25	54
59	47	11	13	21	28	26	9
IV 669	8	12	26	22	23	27	10
—	11-12	13	21	23	29	28	11; 86
—	56	14	43-44	24	6-7	29	12
		15	45	25	30	30	13
		16	16	26	38	31	14
		17	17-18	27	25	32	15
		18	20; 30	28	39	33	55
		19	39	29	37	34	16
CHARES		—	8-11	30	36	35	17
A 114,1	125 F 6	—	14-15	31	12	36	44
2	7	—	19	32	40	37	18
3	8	—	23-25	III 671	1	38	20
4	9	—	27-29			39	87
4a	10	—	32-38			40	56
5	11-12	—	40-42			41	19
6	1	—	46-52			42	21
7	13	—				43	58
8	14					44	57
9	15			II 466,1	76 F 1	45	72
10	2			2	2	46	59
11	16			3	88; 92	47	60
12	3	DEXIPPOS		4	37	48	45
13	17	III 666,1	100	5	35	49	63
13a	—		F 8; 31	6	38	49a	61
14	18	2	32-34	7	53	50	24
15	19	3	9	8	3	51	22
16	4	4	10	9	39	52	74
17	5	5	11	10	40	53	75
		6	3	11	41	54	76
		7	4	12	4	55	77
		8	5	13	5	56	23
		9	13-14	14	42	57	64
DEMETRIOS V.		10	15	15	43	58	65
PHALERON		11	16	16	6	59	66
II 362, 1	228 F 1	12		17	7	60	67
2	2	13	18-19	18	46	61	73
3	3	14	20-21	19	47	62	68
4	4	15	17	19a	48	63	69
5	5	16	22	20	49	64	70
6	6	16a	2	21	8	65	26; 71
7	7	17	24	22	50		

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(DURIS)							
66	79	16	18	59	150	96a	172
67	83	17	19	60	176	97	54-55
68	96	18	117	61	145	98	56
69	28	19	118	62	146; 231	99	57
70	29	20	116	63	33; 147;	100	58
71	27	21	164		174	101	181-182
72	94	22	10	64	148-149;	102	180
73	34	23	12		173; 175	103	60
74	33	24	112; 238	65	104	104	61; 184
75	82	25	22	66	198	105	62
76	93	26	21	67	119; 153	106	178-179
77	31	27	20		225; 229	107	63
78	78	28	123	68	152	108	} 65; 169
79	32	29	122	69	151; 232	109	
80	84	30	119	70	5; 31-32;	110	66
81	85	31	126		34	111	186
82	95	32	127	71	228	112	188
83	80-81	32a	29	72	40; 154	113	187
—	25	33	24	73	39	114	189
—	30	34	11	74	36; 38	115	190
—	36	35	25-26; 28	75	35; 37	116	192
—	62	36	27	76	42	117	194-195
—	89-91	37	23	77	157	118	193
		38	30; 128	78	158-160	119	196
		39	133	79	156	120	197
		40	129	80	162	121	199
		41	130	81	161	121a	200
		42	171	82	43	122	67
		43	131	83	44	123	201-203
		44	132	84	41	124	68
		45	134	85	185	125	—
		46	138	86	45; 155;	126	70
		47	139		166	127	205-207
		48	140	87	114	128	105-106
		49	141	88	167; 235	129	208
		50	135	89	163	130	71
		51	136	90	47	131	72
		52	137	91	48	132	204
		53	216	92	183	133	209
		54	113; 142	93	46	134	76
		55	144	94	49	135	73-74
		56	143	95	230; 233	136	78
		57	124	96	50-53;	137	75; 77
		58	234		170	138	79
EPHOROS							
I 234, 1	70 F 8						
2	9	44	132	84	41	124	68
3	110	45	134	85	185	125	—
4	T 18	46	138	86	45; 155;	126	70
5	97	47	139		166	127	205-207
6	109	48	140	87	114	128	105-106
7	237	49	141	88	167; 235	129	208
8	13	50	135	89	163	130	71
9	14	51	136	90	47	131	72
9a	226	52	137	91	48	132	204
10	15	53	216	92	183	133	209
11	16	54	113; 142	93	46	134	76
12	120	55	144	94	49	135	73-74
13	16	56	143	95	230; 233	136	78
14	121	57	124	96	50-53;	137	75; 77
15	115	58	234		170	138	79

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(EPHOROS)							
139	215	—	165				
140	210	—	168	HEGESIAS		KALLISTHENES	
141	211	—	191	A 138, 1	142 F 3	A 1, 1	124 F
141a	218	—	223	2	6-17		15-16
142	212	—	227	3	5	2	9
143	213	—	236	4	4	3	11
144	214			5	22	4	49
145	81; 83			6	21	5	18
146	84			7	24	6	12
146a	85			8	T 9	7	51
147	86	ERATOSTHENES		9	27	8	19-21
148	87-88	Herod.		10	28	9	22
149	91	Anh.		11	29	10	24
149a	90	p. 182, 1	241 F 48	—	1-2	11	23
150	89; 92	2	} 1-2	—	18-20	12	8
151	T 9	3		—	23	13	13
152	219-220	4	9	—	25-26	14	26
153	94	5	—	—	30-31	15	10
154	95	6	} 1			16	43; 48
155	96	7				17	50
156	221	8	11			18	1
157	T 10	9	40			19	44
158	2	10	10	HIERONYMOS		20	28
159	4	11	3	II 450, 1	154 F 2	21	29
160	3	12	12	1a	3	22	30
161	59	13	13	2	4	23	25
162	222	14	32	3	7	24	41
163	6; 107	15	31	3a	5	25	31
164	1; 98-101	16	28	4	8; 10	26	32
165	103	17	29	5	16	27	40
IV 642	64	18	—	6	9	28	53
IV 642	69	19	30	7	11	29	54
IV 642	93	20	14	8	12-13	30	33
IV 642	102	21	5	9	14	31	39
IV 642	125	22	4	10	15	32	34
Ip. LVII	177	23	7	11	17	33	35
IV 642	217	24	15	12	18	34	42
IV 642	224	25	—	13	6	35	—
—	7	26	—	II 452	1	36	14
—	17	—	6	—	19	37	36-37
—	80	—	8			38	38
—	82	—	16-27			39	7
—	108	—	33-39			40	6
—	111	—	41-47			41	4

[illegible]

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(NEANTHES)							
25	15	24	1	23	85	67	67
26	37	25	1	24	16	68	68
27	36	26	1f	25	17	69	69
28	6	27	14	26	18	70	70
29	7	28	1	27	21	71	71
30	8; 29	29	27-28	28	22	72	90
31	32	30	}	29	26	73	91
32	10	31		30	19	74	92
33	41	32		31	20	75	93
34	11-12	33		32	23	76	72
35	9	34	1 g	33	24	77	73
36	38	35	15; 25	34	25	78	94
—	23	36	26	35	27	79	95
—	34	37	4	36	28	80	74
—	40	—	12-13	37	29	81	75
—	42	—	29-34	38	30	82	76
				39	31; 34	83	77
				40	32-33	84	78
				41	35-36	85	96
				42	37	86	98
				43	38	87	97
				44	39; 86	88	79
				45	43	89	80
				46	89	90	99
				47	40-41; 87	91	100
				48	42; 88	92	81
				49	44-47	93	101-102
				50	48	94	T 5
				51	49	95	143
				52	50	95a	T 8
				53	51	96	T 9
				54	52-53	97	141
				55	54	98	—
				56	55	99	125-127
				57	56	100	128-129
				58	57	101	130
				59	58	102	105
				60	59-60	103	103a
				61	61	104	109
				62	62	105	103e
				63	63	106	108
				64	64	107	111
				65	65	108	103b
				66	66	109	103c
NEARCHOS							
A 58, 1	133 F 5	III 348, 1	90 F 131				
2	16	2	132	45	43	89	80
3	17	3	133-134	46	89	90	99
4	18	4	135	47	40-41; 87	91	100
5	20	5	136	48	42; 88	92	81
6	21	6	137-139	49	44-47	93	101-102
7	23	7	1	50	48	94	T 5
8	19	8	2	51	49	95	143
9	}	9	3	52	50	95a	T 8
10		10	}	53	51	96	T 9
11	6	11		54	52-53	97	141
12	7-8	12	5; 82	55	54	98	—
13	9	13	6	56	55	99	125-127
14	}	14	7	57	56	100	128-129
15		15	8	58	57	101	130
16	22	16	9	59	58	102	105
17	2	17	10	60	59-60	103	103a
18	1	18	11	61	61	104	109
19	1a	19	12	62	62	105	103e
20	24	20	13	63	63	106	108
21	}	21	14	64	64	107	111
22		21a	84	65	65	108	103b
23		22	15	66	66	109	103c

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(NIKOLAOS)							
110	107	ONESIKRITOS		PHLEGON		PHYLARCHOS	
111	103d	A 48, 1	134 F 38	III 603, 1	257 F 1	I 334, 1	81 F 1
112	115	2	2	2	2	2	2
113	103v	3	3	3	3	3	3
114	103z	4	4	4	4; 6	4	4
115	103aa	5	1	5	5	5	5
116	114	6	5	6	30	6	12
117	118	7	16	7	7	7	6
118	116	8	19	7a	8	8	11
119	117	9	20	8	14	9	10
120	119	10	17	9	15	10	7
121	120	11	6	10	10	10a	8
122	103 f	12	7	11	11	11	9
123	104	13	12	12	12	12	12
124	121	14	15	13	13	13	13
125	103g	15	} 8; 22	14	} 16	14	15
126	103h	16		15		15	16
127	113	17		16		16	17
128	103i; 122	18	21	17	20	17	18
129	103k	19	26	18	21	18	21
130	103l	20	24-25	19	22	19	20
131	103w	21	14	20	17	20	19
132	103x	22	13	21	19	21	22
133	103n	22a	23	22	26	22	23
134	103o	23	27	23	27	23	24
135	103p	24	9	24	28	24	25
136	103q	24a	10	25	29	25	26
137	103r	25	11	26	31	26	27
138	103s	26	28	27	32	27	28
139	103t	27	32	28	24	28	29
140	103u	28	33	29	37	29	31
141	123	29	30	30-64	36	30	30
142	103m	30	31	65	35	31	49
143	103y; 124	31	34-35	—	9	32	50
144	106	32	36	—	23	33	32
145	110	33	18	—	25	34	33
146	112	—	29	—	33-34	35	34
147	140	—	37	—	38-40	36	36
—	83	—	39	—	Nr. 257a	37	35
—	142	—	—	—	—	38	37
						39	38
						40a	40
						40b	39

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(PHYLARCHOS)							
41	41			43o	48	32	22
42	42	PORPHYRIOS		43q	49	33	23
43	44	III 689, 1	—	43t	50	34	25
44	43	2	—	43u	51-55	34a	32
45	45	3	—	43v	56	35	35
46	46	4	260 F 3	43w	57-58	36	24
47	48	5	31	69	59	37	26
48	—	6	32	81	60	38	27
49	61	7	2	82	61	39	38
50	65	p. 689	1; 4; 19			40	37
51	53	—	5-18			41	36
52	54	—	20-30			42	60
53	55	—	33-61	POSEIDONIOS		43	41
54	56; 58	(Nauck)		III 252, 1	87 F 1	44	42
55	51	1	4-5	2	} 59	45	43
56	59	2	19	3		46	44
57	60	3	20	4		47	40
58	57	4	5	5	2	48	47-48
59	52	5	1	6	3	49	50
60	70	6	21	7	4	50	51
61	67	7	6	8	5	51	52
62	66	8	22	9	71	52	95
63	80	9	23	10	29	53	58
64	76	10	10	11	6	54	57
65	75	11	8-9	12	59	55	89
66	74	12	11	13	30	56	61
67	63	13	12	14	69	57	72
68	79	14	13	15	7	58	68
69	83	15	14	16	8	59	65
70	68	16	15	17	9	60	66
71	77	17	16	18	10	61	67
72	73	18	17	19	12	62	94
73	62	19	24	20	11	63	70
74	72	20	18	21	13	64	93
75	84	p. 8	7	22	14	65	96
76	82	(Har-		23	17	66	73
77	—	nack)		24	16	67	107
78	85	40	33	25	15; 18	68	28
79	47	41	34	26	55	69	98
80	78	43a	35	27	33-34	70	76
81	71	43c	36	28	90	71	77
82	81	43l	37	29	19	72	78
83	69	43m	38	30	20	73	80
—	64	43n	39	31	21	74	79

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(POSEIDONIOS)							
75	31	6	7	II 52	21	14	10
76	87	7	8	—	2	15	13
77	87 ^a	8	9	—	14-17	15 ^a	12
78	88	9	10; 12; 28	—	26-28	16	14
79	92	10	13			17	15
80	97	11	14			18	16
81	99	12	15			19	17
82	62-63	13	16			20	18
83	64	14	17	STRABON		21	20
84	102	15	18	III 491, 1	91 F 10	22	333
85	} 105	16	20	2	1	23	22; 107
86		17	21	3	4	24	321
87	100	18	22	4	5	25	377
88	T 17	19	23	5	6	26	24-25
89	101	19 ^a	24	6	7	27	27
90	103	20	25-26	7	8	28	342
91	104	21	30	8	9	29	381
[92]	—	—	11	9	11	30	393
93	82	—	19	10	12	31	279
94	83	—	29	11	14	32	29
95	54; 85-86	—	31-35	12	13; 15	33	31
96	53			13	16-17	34	32
97	45			14	19	35	286
98	49; 84			15	18	36	34
99	91			T 1	2	37	35
100	46	STESIMBROTOS		T 2	3	38	33
101	74	II 53, 1	107 F 1			39	36
IV 661	39	2	3			40	37
—	56	3	4			41	39-40
—	75	4	5			42	363
—	81	5	6	THEOPOMPOS		43	38; 284
—	108-123	6	7	I 278, 1	115 F 4	44	268
		7	8	2	1	45	41
		8	9	3	2	46	235
		9	} 10	4	3	47	42
		10		5	304	48	43-44
PTOLEMAIOS		11	11	6	390	49	207
LAGU		12	29	7	7	50	48
A 87, 1	138 F 1	13	12	8	—	51	45
2	2	14	20	9	8	52	46
3	3	15	18	10	332	53	47
4	4	16	13	11	106	54	49
4 ^a	5	17	19	12	9	55	51
5	6	18	22-25	13	11	56	50

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(THEOPOMPOS)							
57	57	101	94	143	274	187	169
58	54	102	95	144	317	188	170
59	55	103	96	145	133	189	30
60	56	104	397	146	134	190	171
61	53	105	325	147	135	191	383
62	59	106	326	148	136	192	172
63	60	107	327	149	139	193	174
64	61	108	330	150	141	194	175
65	62	109	101	151	140	195	176
66	70-71	109 _a	384	152	142	196	177
67	72	110	102; 345	153	137	197	178
68	73	111	103	154	138	198	179
69	67-68	112	351	155	143	199	180
70	69	113	346	156	144	200	181
71	64	114	354	157	145	201	388
72	65	115	104	158	146	202	389
73	66	116	297; 299	159	237	203	182
74	} 74-75; 296	117	105	160	148	204	185-187
75		118	289	161	150	205	173
76		119	22(p.106)	162	151	206	189
77	287	119 _a	109	163	149	207	190
78	260	120	108	164	387	208	365
79	76	121	368	165	147	209	183
80	63	122	110	166	123	210	191
81	77	123	112	167	153	211	331
82	79	124	113	168	154	212	194
83	78	125	263	169	155	213	188
84	271	126	114	170	285	214	196
85	267	127	115	171	357	215	334
86	83	128	116	172	72 F 20	216	341
87	82	129	117	173	214	217	283
88	84	130	120	174	152	218	192
89	85	131	119	175	161	219	193
90	86	132	118	176	157	220	197
91	87	133	121	177	158	221 a	203
92	88	134	122	178	162	221 b	205
93	19	135	124	179	163	222	204
94	89	136	81	180	160	223	202
95	97; 100	137	126	181	159	224	200
96	99	138	125	182	247-248	225	199
97	98	139	127	183	249	226	195
98	91; 261	140	128-130	184	—	227	382
99	92	141	131	185	167	228	206
100	93	142	132	186	168	229	278

Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac	Mü	Jac
(THEOPOMPOS)							
230	319	273	241	315	—	—	164-166
231	273	274	245	316	316	—	184
232	355	275	246	317	298	—	217
233	318	276	252	318	300	—	222
234	208	277	253	319	302	—	250-251
235	209; 280	278	254	320	303	—	255
236	210	279	259	321	309	—	272
237	211-212	280	295	322	314	—	275
238	213	281	294	323	392	—	288
239	328	282	—	324	—	—	290-292
240	301	283	344	325	402	—	305-308
241	362	284	380	326	264	—	311
242	201	285	256	327	265	—	313
243	215	286	266	328	398	—	315
244	216	287	269	329	399	—	320
245	218	288	270	330	—	—	324
246	220	289	386	331	400	—	348-349
247	219	290	391	332	338	—	372
248	221	291	322	333	339	—	394
249	224-225	292	323	334	340	—	396
250	198	293	335	335	359	—	401
251	371	294	337	336	353	—	404
252	227	295	276	337	—	—	407-410
253	226	296	277	338	—	—	
254	228	297	281	339	350; 352	—	
255	229	298	282	340	356	—	
256	230	299	—	341	405	XENAGORAS	
257	231	300	310	342	347	IV 526, I	240 F 1
258	312	301	262	343	406	2	32
259	232	302	395	344	—	3	21
260	233	303	361	IV 643	23; 58	4	22
261	234	303 a	360	IV 644	111; 293;	5	33
262	236	304	364		358; 411	6	29
263	329	305	366	IV 645	223; 336;	7	30
264	385	306	367		403	8	} 26
265	237	307	369		5-6	9	
266	238	308	370	—	21	10	27
267	239	309	373	—	26	11	34
268	240	310	374	—	28	12	31
269	242	311	375	—	52	13	28
270	243	312	376	—	80	14	—
271	244	313	378	—	90	—	2-20
272	343	314	379	—	156	—	23-25

INDEX AUCTORUM

für I—II¹⁾)

	Jac. no.	Mueller		Jac. no.	Mueller
Abaris	34	—	Anonyme Alexan-		
Abas	46	IV 278	der-Gesch. (P.		
Africanus	II p. 1229	—	Ox. 1798)	148	—
Agatharchides v. Kni-			Anonyme Olympi-		
dos	86	III 190	den-Chronik (P.		
Agis	153 F 10	—	Ox. 2082)	257 a	—
Aischrion	IID p. 406	—	Anonyme		
Aischylos v. Alexan-			Diadochengesch.	155	—
dreia	II p. 515	—	Anonymer Philo-		
Aisopos	187 a	—	soph	206	III 649, 4
Akestorides	28	II 464	Anonymes Hand-		
*Akusilaos v. Argos	2	I 100	buch	18	—
Alexandergeschichte	153	—	Anonymoi d. Poly-		
Alexandros v. Ephe-			bios	83	—
sos	II p. 917	III 244	Anonymos v. Ko-		
Alexandros v. Myndos	25	—	rinth	204	III 653, 12
Amyntas	122	A 135	Anonymos v. Milet	205	III 647
Amyntianos	150	A 162	Antidamas v. Hera-		
Anaximandros v. Mi-			kleopolis	152	A 162
let	9	II 67	Antigenes	141	A 157
*Anaximenes			*Antikleides	140	A 147
v. Lampsakos	72	A 33	v. Athen	(I p. 295)	
Anaxis d. Boioter	67	II 84	Antileon	247	IV 306
Andron v. Alexan-			Antiochianos	207	III 654
dreia	246	II 352	Antiochos	29	IV 306
*Andron v. Halikar-			Antipatros v. Akan-		
nass	10	—	thos	56	—
Androsthenes v. Tha-			Antipatros v. Hiera-		
sos	II p. 722	A 72	polis	211	—
Anonyme Alexander-			Antipatros d. Mag-		
Gesch (F. Sabbait.)	151	—	nete	69	—
			Antipatros d. Make-		
			done	114	II 338

¹⁾ ein * vor dem namen verweist auf die Konkordanzen am ende von I und IIB; A vor Muellers zahlen bedeutet *Scriptores Rerum Alex. Magni*.

	Jac. no.	Mueller		Jac. no.	Mueller
Apion	II p. 816	III 506	Baiton	119	A 134
Appianos v. Alexandria	237	—	Baton v. Sinope	II p. 909	IV 347
*Apollodoros v. Athen	244	I 104	Bemarchios v. Kaisareia	220	IV 3
Aratos v. Sikyon	231	III 21	Bematisten	119—123	A 134
Archelaos v. Kappadokien	123	A 134	Bion	89	IV 351
Archias v. Antiocheia	186	—	Bion v. Prokonessos	14	II 19
Archias v. Pella	II p. 723	—	Boethos v. Tarsos	194	—
Aristeas v. Prokonessos	35	—	Botryas v. Myndos	58	IV 351
Aristion	II p. 1128	—	Bulletin aus d. syr. krieg	160	—
*Aristobulos v. Kassandreia	139	A 94	Caecilius v. Kaleakte	183	III 330
Aristodemos	104	V 1	Cassius Dio	211 T 2	—
Aristodemos	22	III 311, 12	Cassius Longinus	259	III 688
Aristodikos	36	—	Chaireas	177	III 99
Aristokles	33	IV 329	*Charax	103	III 636
Ariston v. Pella	201	IV 328	*Chares v. Mitylene	125	A 114
		V 2, 392	Charon v. Lampsakos	II p. 13; 992	I 32
Aristonikos v. Alexandria	53	IV 337, 3	Choirilos v. Iasos	II p. 828; 883	—
Aristonikos v. Tarent	57	IV 337	Choirilos v. Samos	II p. 515	—
Aristonymos (v. Rhodos)	II p. 1128	—	Chronik v. Oxyrhynchos	255	—
Aristos v. Salamis	143	A 153	Chronikon Romanum	252	—
Arrianos	II p. 895	—	Chryseros	96	III 656
Arrianos, dichter	153 F 15	—	Cicero (M. Tullius)	235	III 297
*Arrianos v. Nikomedeia	156	III 586	Claudius Eusthenius	218	III 729
Asinius Pollio v. Tralles	193	—	Ti. Claudius (Polybios)	254	—
*C. Asinius Quadratus	97	III 659	Clemens	102	IV 364
Asklepiades	144	A 152	Cornelii Scipiones	232/3	—
Asklepiades Areiu	157	III 306	Crepereius Calpurnianus	208	III 648
*Asklepiades v. Tragilos	12	III 298			
Aspasios v. Byblos	II p. 932	III 576	Daimachos v. Plataiai	65	II 440
Athenaios v. Naukratis	166	III 656	*Damastes v. Sigaeon	5	II 64
Atticus	189	III 297			
Aurimantus (?)	150 F 1	—			
Autocharis (?)	249	IV 346			

	Jac. no.	Mueller		Jac. no.	Mueller
Dares d. Phryger	51	—	*Eratosthenes	241	Herodot.
Q. Dellius	197	—	v. Kyrene		p. 182
Demades v. Athen	227	IV 337	Eratosthenes d. J.		
Demagetos	42 F 3	IV 378	(v. Kyrene)	II p. 889	—
Demaratos	42	IV 378	Eretes (?)	242	IV 317
Demetrios v. Byzanz	162	III 624	Eudoxos v. Rhodos	79	IV 407
Demetrios v. Ilion	59	IV 381	*Euhemeros	63	II 100
Demetrios v. Kallatis	85	IV 380	Eumachos v. Neapel	178	III 102
*Demetrios v. Phaleron	228	II 362	Eumelos	77	—
Demetrios v. Sagarassos	209	III 655	Eumelos v. Korinth	I p. 161	—
Demochares v. Athen	75	II 445	Euphantos v. Olynth	74	III 19
Demophilos	II p. 65	(I 234)	Eusebios	101	III 728; V 21
*Dexippos v. Athen	100	III 666	Eusthenios (Claudius)	218	III 729
Diadochengeschichte (anonyme)	155	—	Eustochios		
Diktys v. Knossos	49	—	v. Kappadokien	II p. 950	IV 3
Diogenianos	II p. 1197	—	Eutykianos		
Diognetos (v. Erythrai?)	120	A 134	v. Kappadokien	226	IV 6
Diokles	I p. 295	—	Euthymenes	243	IV 408
Dion v. Prusa	II p. 818	—	Fabius Ceryllianus	217	—
Dionysios v. Halkarnass	251	IV 396	Galba s. Sulpicius		
*Dionysios v. Samos (d. Kyklograph)	15	—	Gorgos v. Kolophon	17	—
*Dionysios Skythobrachion	32	—	Hadrianus	II p. 990	III 585
Dionysodoros			Hagelochos	II p. 1128	—
d. Boioter	68	II 84	Hagestratos	II p. 1128	—
Diyllos v. Athen	73	II 360	Hannibal	181	III 99
Dorotheos v. Athen	145	A 155	Hannibalhistoriker (unbestimmbare)	180	(III 99)
Dositheos	54	IV 402	Hegemon v. Alexandreia	110	IV 412
*Duris v. Samos	76	II 466	*Hegesianax	45	III 68
Eleusis	55	II 335, 3	v. Alexandreia (Troas)	(II p. 891)	
Empylos v. Rhodos	191	III 327	Heidelberger Epitome	155	—
Ephemeriden Alexanders	117	A 121	*Hegesias v. Magnesia	142	A 138
Ephippos v. Olynth	126	A 125	*Hekataios v. Milet	1	I 1
Ephoros d. J.	212	III 664			
*Ephoros v. Kyme	70	I 234			
Epimenides	I p. 161	—			

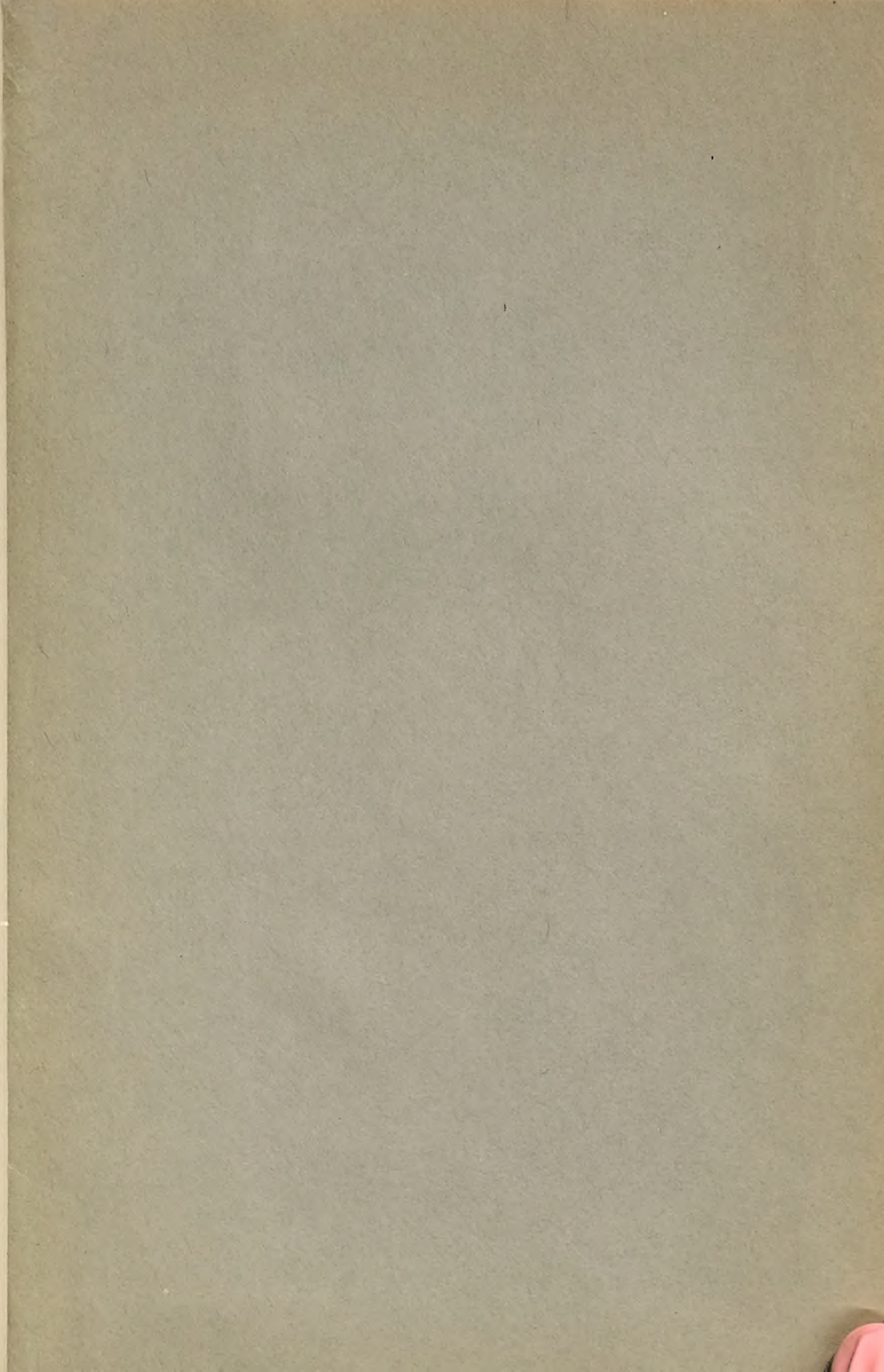
	Jac. no.	Mueller		Jac. no.	Mueller
Heliodorus v. Antiocheia	II p. 982	—	Kaukalos (?) v. Chios	38	—
*Hellanikos v. Lesbos	4	I 45	Kephalion	93	III 625
	(II p. 992)		*Kephalon d. Ger- githier	45	III 68
Hellenika v. Oxy- rynchos	66	—	Kephisodoros (von Athen o. Theben)	112	II 85
Herakleides Lembos	II p. 204	III 167	Khor'Obhut Eleazar	224	V 394
Herakleides v. Ma- gnesia	187	III 167 *	*Kleitarchos		
Herakleitos v. Lesbos	167	IV 426	(v. Alexandria)	137	A 74
Heraklesgeschichte			Konon	26	IV 368
(Tab. Albana)	40	—	Krateros	153 F 2	—
Herodes I v. Iudaea	236	—	Kratippos v. Athen	64	II 74
*Herodoros v. Hera- kleia	31	II 27	Kriton	200	IV 373
Hieron v. Soloi	II p. 723	—	Ktesikles	245	IV 375
*Hieronymos			Kyllenios	222	(IV 20)
v. Kardia	154	II 450	Kyrsilos v. Phar- salos	130	A 127
*Hippias v. Elis	6	II 59			
	(II p. 992)		Lamachos		
Hippolytos	II p. 1229	—	v. Smyrna (?)	116	—
Hippys v. Rhegion	II p. 1010	II 12	Leon v. Byzanz	132	II 328
Historiker über L. Verus	203	III 646	Leschides	172	—
Hypsikrates			A. Licinius Archias	186	—
v. Amisos	190	III 493	L. Licinius Lucullus	185	III 297
			Longinos	259	III 688
Iason v. Argos (?)	94	A 159	Lykos v. Rhegion	II p. 525	II 370
Iason v. Kyrene	182	A 161	Lysimachos	170	III 2
Ion v. Chios	II p. 955	II 44	Lysimachos v. Ale- xandreia	I p. 295	III 334
Iudas	261	III 657			
Iulianos	238	—	Magnus v. Karrhai	225	IV 4
Iulius Africanus	II p. 1229	—	Marmor Parium	239	I 533
C. Iulius Polyainos			*Marsyas v. Pella	135	A 40
v. Sardes	196	III 522	*Marsyas v. Philippi	136	A 40
				(I p. 188)	
Kallikrates v. Tyros	213	III 665	Matris v. Theben	39	—
Kallimorphos	210	III 649	Medeios v. Larissa	129	A 127
Kallinikos v. Petra	II p. 888	III 663	*Menaichmos		
*Kallisthenes			v. Sikyon	131	A 145
v. Olynth	124	A 1	Menodotos v. Pe- rinth	82	III 103
Kallistion	223	—	Metrodoros v. Chios	43	III 205, 14
*Kastor v. Rhodos	250	(Herod. p. 153)	Metrodoros		
			v. Skepsis	184	III 203

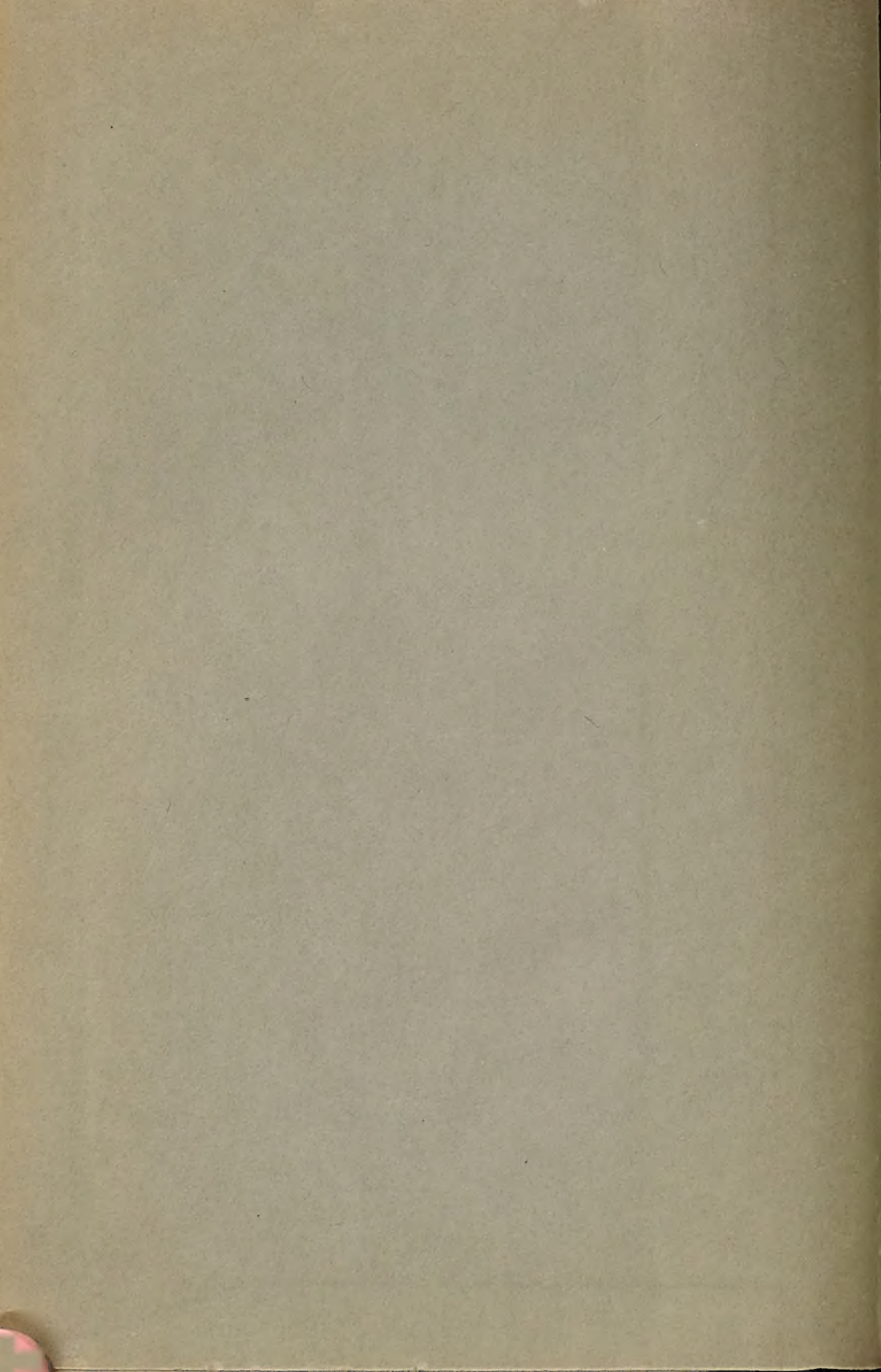
	Jac. no.	Mueller		Jac. no.	Mueller
Mnesiptolemos v. Kyme	164	III 71	Papyri (P. Ox. 12; 2082; 1798; 842)	255. 257 a. 148. 66	—
Musaïos v. Ephesos	II p. 895	IV 518	Papyri (P. Petrie II 45)	160	—
Myron v. Priene	106	IV 460	Papyri (P. Ry- land 22)	18	—
*Neanthes v. Kyzikos	84 (I p. 188)	III 2	Peisandros	16	—
Neanthes d. J. v. Ky- zikos	171	III 4, 7	*Pherekydes v. Athen	3	I 71
*Nearchos v. Kreta	133	A 58	Phidaios (?) v. Ko- rinth	30	IV 474
Nestor	153 F 13	—	Philinos v. Agri- gent	174	III 17
Nikanor	146	A 152	Philippos v. Perga- mon	95	—
Nikasylos	II p. 1128	—	Philistides	11	IV 476
Nikias v. Mallos (?)	60	IV 463	Phillis v. Delos	II p. 1021	IV 475
Nikobule	127	A 157	Philochoros v. Athen	II p. 992	I 385
*Nikolaos v. Dama- skos	90	III 343	Philon v. Byblos	II p. 932	III 560
Nikomachos	215	III 664	Philonides v. Kreta	121	IV 478
Nikostratos v. Trape- zunt	98	III 664	Philostratos v. Athen	99	—
Nymphis v. Herakleia	II p. 812, 835	III 12	*Phlegon	257. (257a)	III 603
Olympos	198	III 326	*Phylarchos v. Athen	81 (I p. 184)	I 334
Onasimos v. Kypros (o. Sparta)	216	III 728	Plesimachos	52	—
Onasos	41	III 158	Pollio, Asinius	193	—
*Onesikritos v. Asty- palaia	134	A 47	Polos v. Akragas	7	(II 64)
Onomastos	II p. 1128	—	Polyainos v. Sardes	196	III 522
Oreibasios v. Perga- mon	221	—	Polyanthos (?) v. Kyrene	37	IV 479
Orion	II p. 932	—	Polyarchos (?) v. Kyrene	37	IV 479
Orthagoras	II p. 723	—	Polybios s. Ti. Clau- dius	254	—
Palaiphatos	44	II 338	Polybios v. Megalo- polis	173	—
Papyri (P. Ryland 18; P. Ox. 857; 867; 1014; 1365; P. Rai- ner. P. Berol. 13361; P. Hibeh 15)	105	—	Polycharmos v. Naukratis	I p. 259	IV 479
Papyri (P. Ox. 13; 216; P. Freiburg 7—8; P. Berol. 13044)	153	—	Polykleitos v. La- rissa	128	A 129
			T. Pomponius Atticus	189	III 297

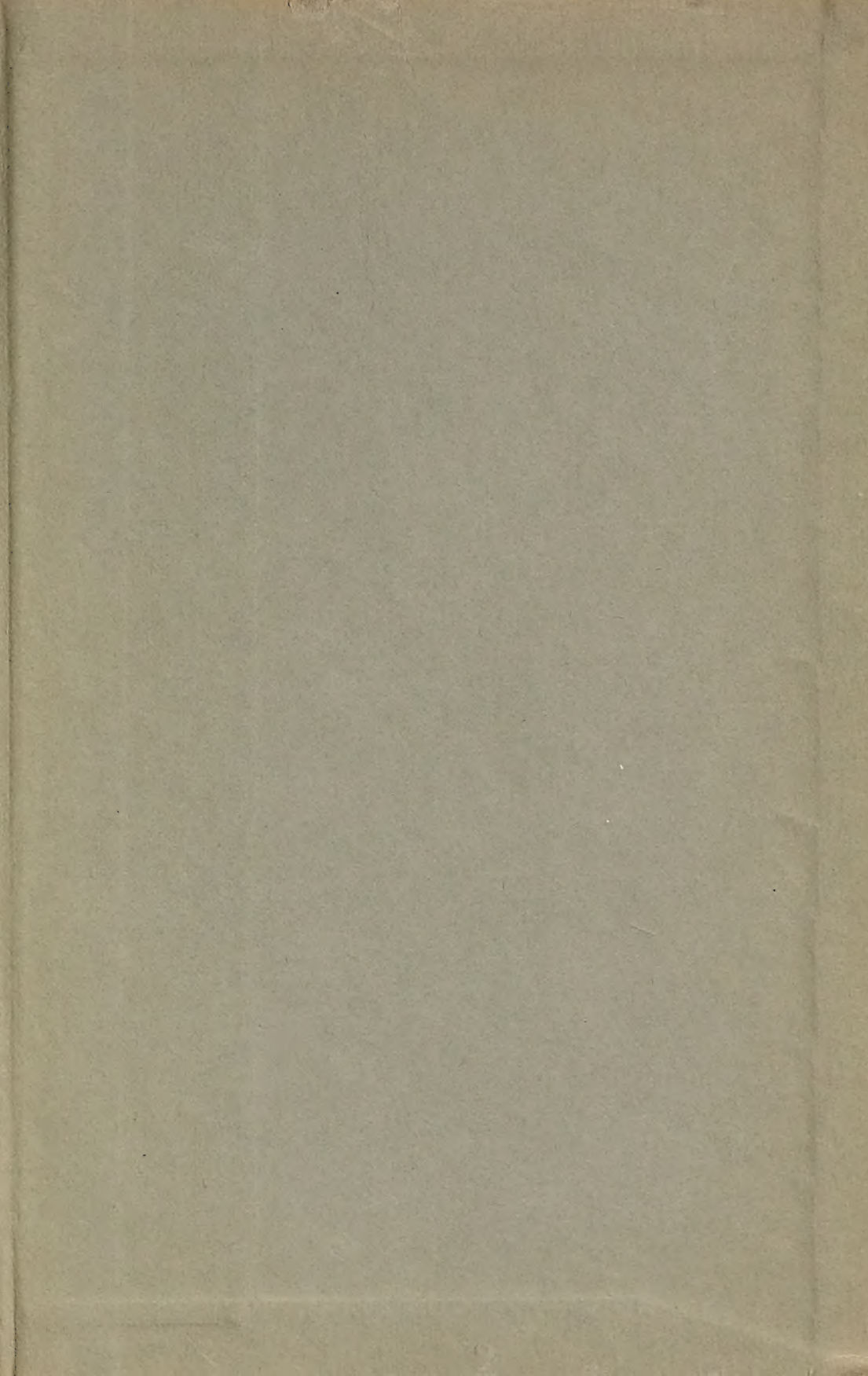
	Jac. no.	Mueller		Jac. no.	Mueller
*Porphyrrios v. Tyros	260	III 688	Simonides v. Ma-	163	III 71
Poseidonios	169	III 172	gnesia		
*Poseidonios v. Apa-			Sisyphos v. Kos	50	—
meia	87	III 245	Skylax von Kary-		
Possis v. Magnesia	I p. 264	IV 482	anda	II p. 515	III 183
Potamon v. Mitylene	147	III 505	Skythinos v. Teos	13	IV 491
Praxagoras v. Athen	219	IV 2	Sokrates v. Rhodos	192	III 326
Proxenos	II p. 883	II 461	Sophainetos		
Psaon v. Plataiai	78	III 198	v. Stymphalos	109	II 74
Ptolemaios	199	—	Sosibios d. Lakone	II p. 1010	II 625
*Ptolemaios I Lagu	138	A 86	Sostratos	23	IV 504
(Ptolemaios III			Sosylos v. Lakedai-		
Euergetes I)	160	—	mon	176	III 99
Ptolemaios VIII			Soterichos	153 F 14	—
(Euergetes II)	234	III 186	Stesikleides		
Ptolemaios v. Me-			v. Athen	245	IV 507
galopolis	161	III 66	*Stesimbrotos		
Pyrros v. Epeiros	229	II 461	v. Thasos	107	II 52
Pyrros, Historiker			*Strabon v. Ama-		
über	159	II 461	seia	91	III 490
Pythermos			Straton	168	III 173
v. Ephesos	80	IV 488	Strattis v. Olynth	118	A 121
			S. Sulpicius Galba	92	—
Quadratus (Asinius)	97	III 659	Tellis	61	—
			Teukros v. Kyzikos	II p. 919	IV 508
Rhianos v. Bene	II p. 515	—	Thallos	256	III 517
			Themistogenes		
Satyros	20	III 165, 22	v. Syrakus	108	II 74
Schriftsteller über			Theodektes v. Pha-		
Aurelian	213—215	III 664	selis	113	II 369
Schriftsteller über			Theodoros	195	—
M. Aurelius An-			Theodoros v. Ilion	48	IV 513
toninus	202	—	Theodoros (v. Rho-		
Schriftsteller über			dos)	230	IV 512
Septimius Severus	211	—	Theodoros v. Samo-		
Scipio Africanus			thrake	62	IV 513
Maior	232	—	Theoklios (?)	214	III 665
Scipio Nasica Cor-			Theophanes		
culum	233	—	v. Mitylene	188	III 314
Servius	47	—	*Theopompos		
*Silenos v. Chios	27	III 100	v. Chios	115	I 278
Silenos v. Kaleakte	175	III 100	Theopompos (C. Iu-		
Simonides v. Keos	8	II 42	lius) v. Knidos	21	—

	Jac. no.	Mueller		Jac. no.	Mueller
Thrasyllus	253	III 503	*Xenagoras	240	IV 256
Timagenes v. Ale-			Xenokrates	248	IV 530
xandreia	88	III 317	Xenophon	24	III 101
Timaios v. Tauro-			Xenophon	179	III 101
menion	II p. 883	I 193	Xenophon v. Athen	111	III 101
Timochares	165	III 207			
Timokritos	II p. 1128	—	Zenobios	II p. 932	—
Troiaroman	I p. 521	—	Zenodotos	19	—
Tullius (Cicero)	235	III 297	Zenon	158	III 174
			Zoilos v. Amphi-		
Varro	149	—	polis	71	II 84

12-5500

3 0081 009 156 740